20 Ὀκτωβρίου 2024

Κυριακὴ ιζ΄ (ς΄ Λουκᾶ)

Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος (†326)

Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος (†462)

Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1581)

ἦχος πλ.δ΄ - ἑωθινὸν ς΄

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος λ π Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

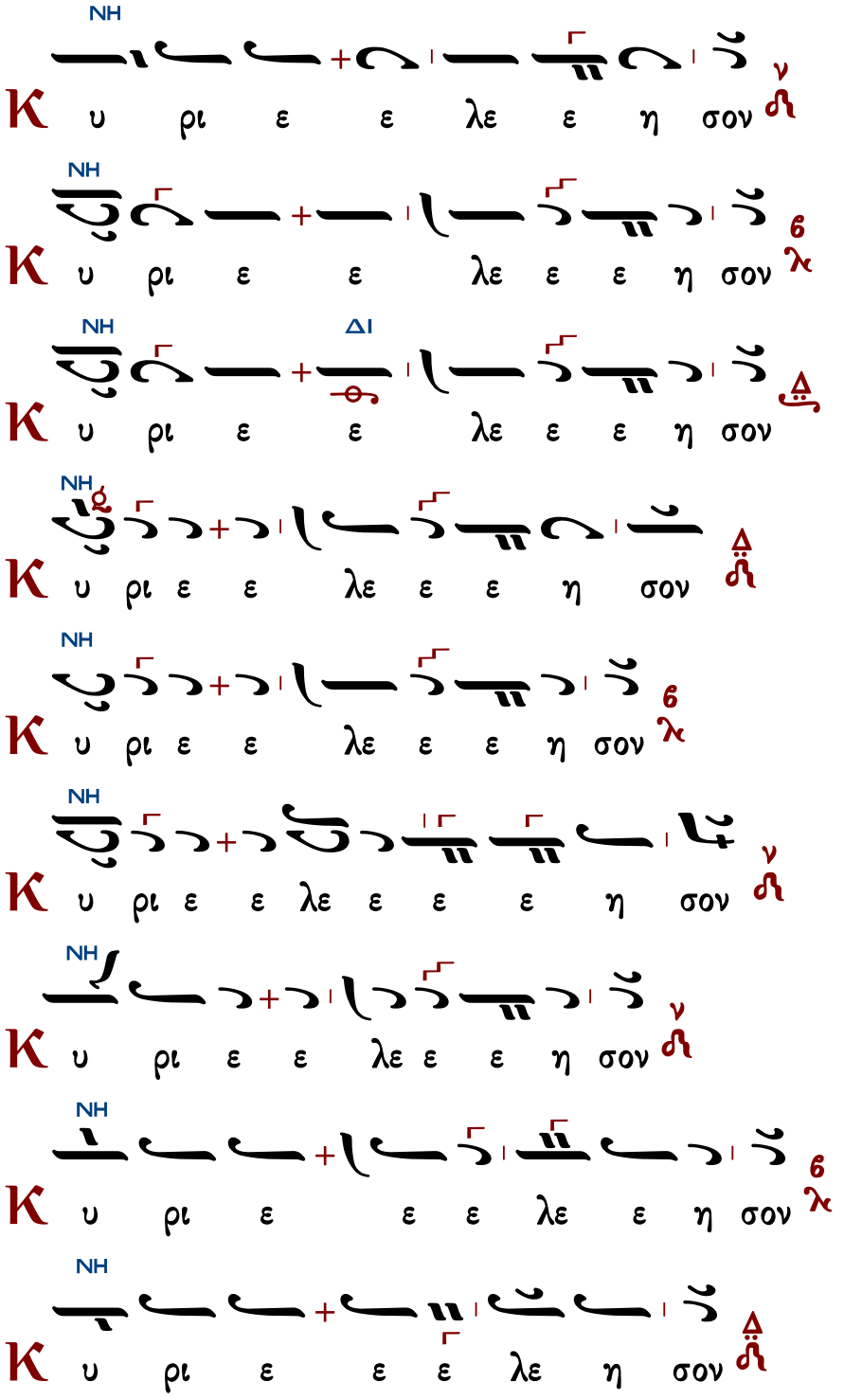

ἕτερα

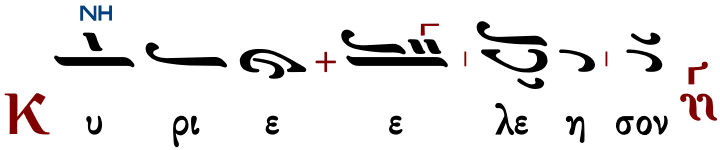

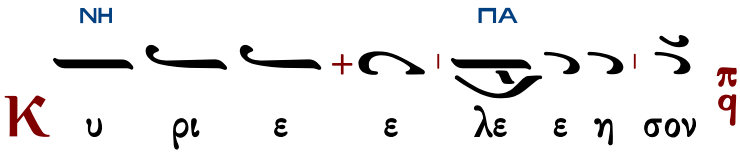

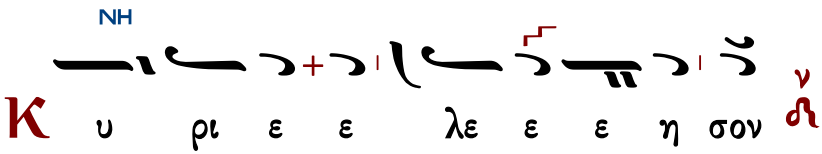

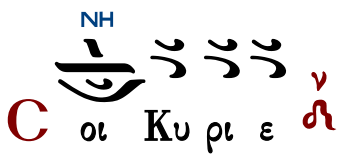

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ π Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

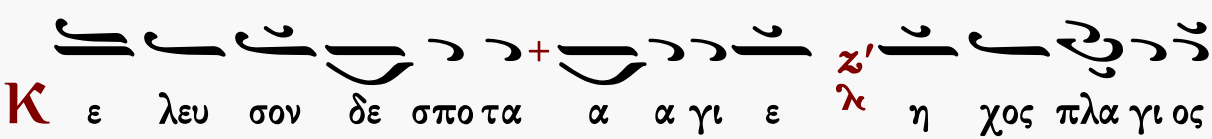

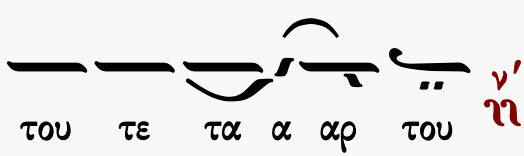

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοὶ

ἦχος πλ.δ΄

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου Ι		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου ΙΙ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Πέτρου Βυζαντίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη — Ἱεροθέου Φιλοθεΐτου

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.δ΄

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἑσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστὲ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς ἀναστάσεως.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Χαῖρε Σιὼν ἁγία, μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς ἀναστάσεως.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς, ἐπ᾽ ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι᾽ ἧς ἠλευθέρωσας ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
Δόξα σοι Χριστὲ σωτήρ, Υἱέ, Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Στιχηρὰ Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν — ἦχος δ΄

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Οὐρανίαις ἐλλάμψεσι, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῆς πλάνης ἔφυγες σκότος ἔνδοξε, καὶ τῷ φωτὶ προσεπέλασας, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ταῖς χάρισιν αὐτοῦ, καταυγάζεις τὰ πέρατα· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.
Ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, μυηθεὶς γνῶσιν ἔνθεον, τὸν τῶν ὅλων κτίστην ἔγνως Ἀρτέμιε, καὶ τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, πανσόφως διήλεγξας, καὶ ὡδήγησας λαούς, εἰς Θεοῦ τὴν ἐπίγνωσιν, δι᾽ ὃν ἤθλησας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω τῶν καμάτων, λυτρωθῆναι ἱκετεύων, διαφθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Πολυτρόποις κολάσεσι, χαλεπαῖς μαστιγώσεσι, παραδοὺς αἰκίζεσθαι τὸ πολύαθλον, καὶ καρτερώτατον σῶμά σου, θεόφρον Ἀρτέμιε, οὐκ ἠρνήσω τὸν Χριστόν, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλ᾽ ὑπέμεινας, ὥς περ πάσχοντος ἄλλου ἀναμένων, τὰς μελλούσας ἀντιδόσεις, καὶ τὴν ἀθάνατον εὔκλειαν.

Δοξαστικὸν

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸν νοερὸν φωστῆρα τῆς πίστεως, Ἀρτέμιον τιμήσωμεν, ὅτι ἤλεγξε βασιλέα τὸν ἔχθιστον· καὶ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβε, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πιστῶς προστρεχόντων, ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ′

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἁγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστιν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ᾽ οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἀργοσύντομο		σύντομο
Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β′

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον	Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας Προκείμενον

Σαββάτῳ ἑσπέρας

Ἦχος λ/π ⸗ Β⸗ȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.62#

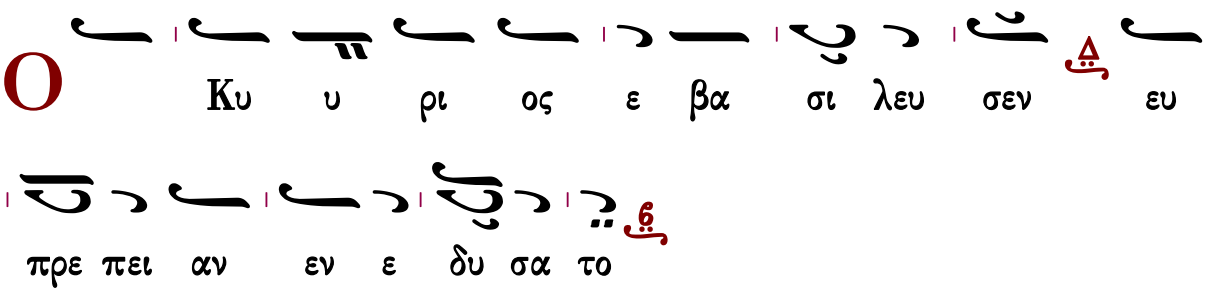

∴ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1

∴ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1

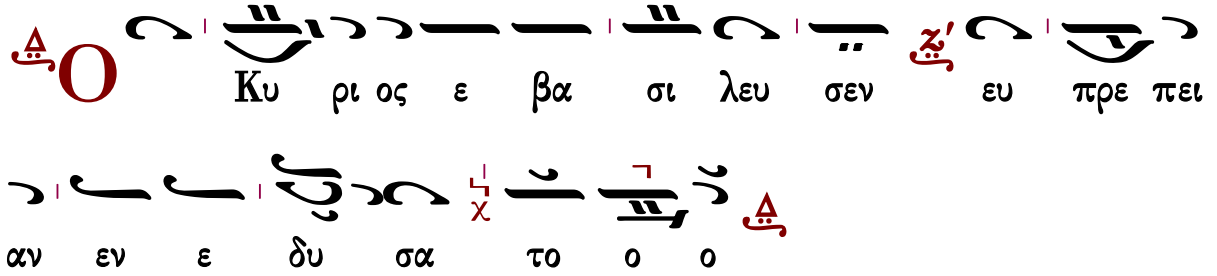

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν των ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον της ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

ἦχος πλ.δ΄

Ἀνῆλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, πρὸς τοὺς πεσόντας, ἡ πάντων Ἀνάστασις, ὁ φωτισμός, καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβών, τῷ πάθει ἀπ᾽ ἀλλήλων διέτεμε, τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς ἐν Ἅδῃ κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε, τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, δι᾽ ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἅδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὦ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἀκατάληπτε ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ σταυροῦ παθών, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας, ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, [συναναστήσας /συνανέστησας] τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ ἐγέρσει, δι᾽ ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄνθεσιν ὡραϊζομένη, Ἀρτέμιε βοᾷ σοι, θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύων, [ὑπὲρ τῶν δούλων σου/πρὸς Κύριον].

Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀργοσύντομο	Σύντομο	
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.δ΄

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξῳ τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη | Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἄν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας

χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορῥημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾤκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος πλ.δ΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου — Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.δ΄

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξῳ τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Ταχὺ προκατάλαβε

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

ἦχος πλ.δ΄

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναιξὶν ἐβόα· παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας γυναιξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν, ἀποστόλοις ὡς γέγραπται, καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα, καὶ πιστεύσας ἐβόησε· δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι σῴζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

ἦχος πλ.δ΄

Ἄνθρωποι τὸ μνῆμά σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο τοῖς μαθηταῖς σου ἐν Σιών. Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον. Παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα σοι.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.α΄

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

882 Πέτρου Λαμπαδαρίου	818 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	561 Γαβριήλ Κουντιάδου
550 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	551 Χρήστου Τσακίρογλου	557 Γεωργίου Γέμελου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηται... Ἀμήν.

Ὑπακοὴ

ἦχος πλ.δ΄

Αἱ μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον, καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς ἀποστόλοις ἐμήνυον· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

ἦχος πλ.δ΄

Ἀντίφωνον Α΄

Ἐκ νεότητός μου ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με, ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δή, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστός, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας, σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ, καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β΄

Ἡ καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα, μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέσῃ, ἐκ σοῦ πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δείσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὕψιστα, ἐν τρισὶν ἕνα Θεὸν μέλπων, εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλῖνόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρῃς με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὖθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ΄

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἑνοειδεῖ αἰτίᾳ, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γάρ ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (β΄)

∴ Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

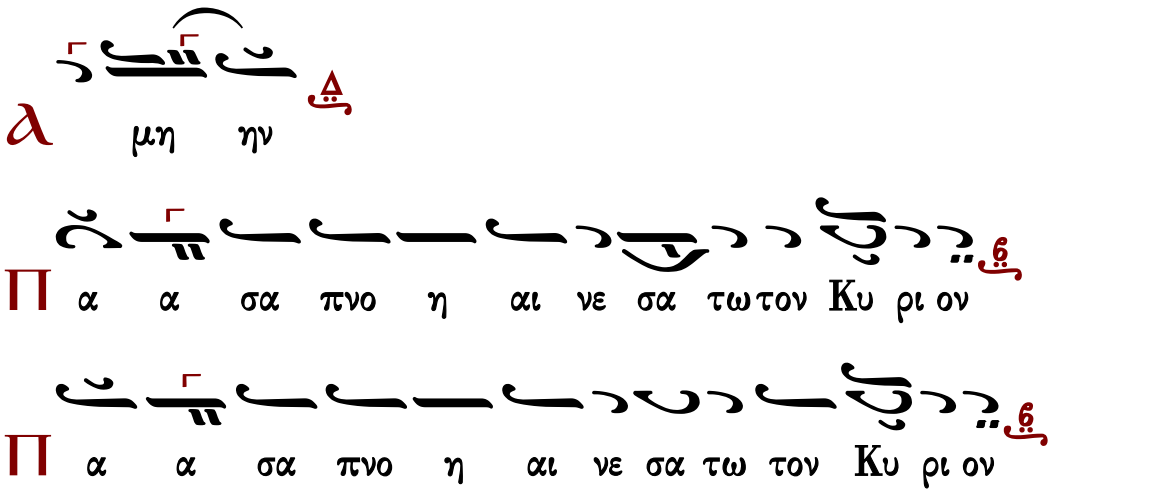

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ελέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 24:36-53
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. 37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. 38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; 39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. 40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. 41 Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετέ τι βρώσιμον

ἐνθάδε; 42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. 43 Καὶ
λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. 44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς,
ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως, καὶ
προφήταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. 45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς
γραφάς· 46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ
ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, 47 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν
καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. 48 Ὑμεῖς δέ ἐστε
μάρτυρες τούτων. 49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ᾽ ὑμᾶς·
ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. 50 Ἐξήγαγε
δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. 51 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. 52
Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. 53 Καὶ
ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι᾽ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ν΄ Ψαλμὸς

ἦχος β΄

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Πεντηκοστάρια

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ταῖς τῶν ἀποστόλων, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

Γεωργίου Πρωγάκη I	Γεωργίου Πρωγάκη II	Γαβριήλ Κουντιάδου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

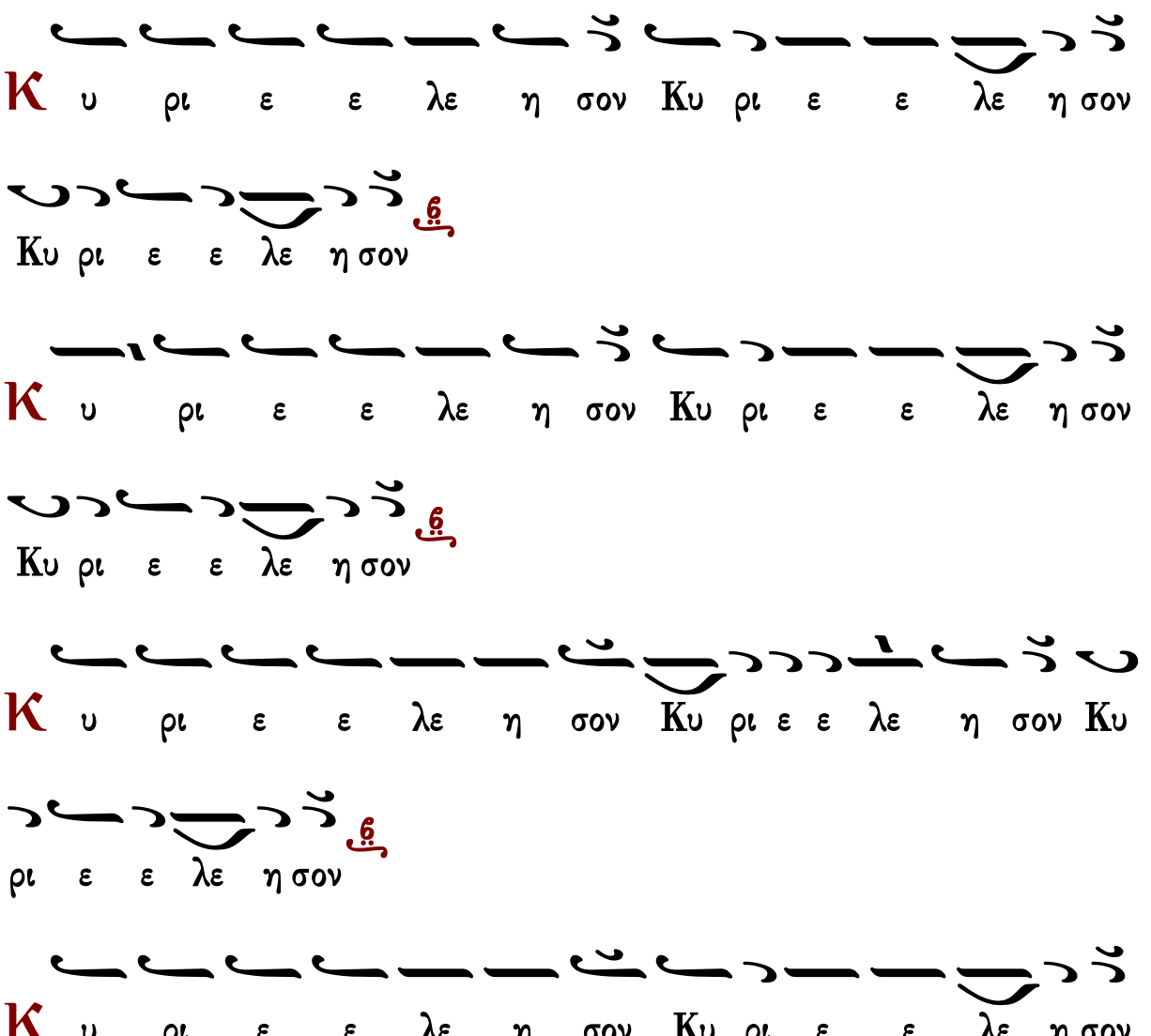

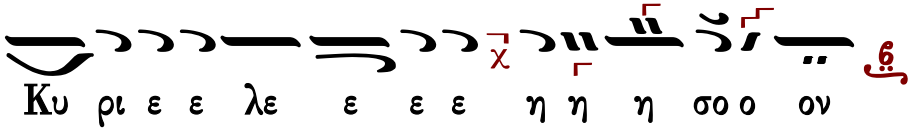

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν, ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου ἀΐδιον.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Ὡς εὐπρεπὴς ταῖς γυναιξὶν ὁ ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, ἀΰλου καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος, ᾠδὴ α΄

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἀγῶνα μάρτυς τὸν καλόν, ὡς ἀγωνισάμενος, καὶ τοὺς λαμπροὺς στεφάνους κομισάμενος, τῷ φωτὶ παρίστασαι, φωτιζόμενος κατὰ μέθεξιν ἄϋλον· ὅθεν δυσωποῦμεν, φώτισον ἡμᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ φαιδρά σου μάρτυς ἑορτή, πάντας συνεκάλεσε, χαρμονικῶς εἰς πανδαισίαν σήμερον, προθεῖσα τοὺς ἄθλους σου, τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν ἀνδρείαν ἔνστασιν, ὧν κατατρυφῶντες, πίστει σε καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νεκρωθέντα μάκαρ ἐν σταυρῷ, τὸν ἀκατανόητον, σωματικῶς κατανοήσας Κύριον, τῆς ζωῆς τὸν αἴτιον, ἐθελούσιον ἐπεπόθησας νέκρωσιν, τὴν διὰ βασάνων· ὅθεν ἀθανάτου δόξης ἔτυχες.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, Λόγος ὁ ἀσώματος, ὑπερβολῇ φιλανθρωπίας Πάναγνε, πάθει προσωμίλησε, καὶ ἀπάθειαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἐστι πλὴν σοῦ, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος, ᾠδὴ γ΄

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων καλλωπίζεσθαι, τοῖς στεφάνοις ἔνδοξε, ἐπιποθὼν ὑπήνεγκας, τῶν μαστίγων καὶ τῶν στρεβλώσεων, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας θείᾳ χάριτι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον σου, τῆς καρδίας πάνσοφε, ἡ σφοδροτάτη πρόσρηξις, τῶν βασάνων· καὶ γὰρ ἐστήρικτο, νοητὴν ἐπὶ πέτραν τὴν ἀσάλευτον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰκρίῳ ἀναρτώμενος, καὶ νιφάσι πάντοθεν, τῶν σπαραγμῶν κυκλούμενος, σοῦ τὸ ὄμμα πρὸς τὸν δυνάμενον, ἐνητένιζες σῴζειν ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σεσάρκωται βουλήματι, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, σοῦ παναχράντων Κύριος, διασῴζων τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ μαρτύρων τοὺς δήμους ἐπεσπάσατο.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Κάθισμα Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Ὁ ὑψωθεὶς

ἦχος δ΄

Τὸν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀήττητον, καὶ καθαιρέτην τοῦ ἐχθροῦ γενναιότατον, τὸν ἐν μεγίστοις τέρασιν ἐκλάμψαντα, ἅπαντες Ἀρτέμιον, εὐφημήσωμεν πίστει· βρύει γὰρ ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πόθῳ, καὶ καταπαύει πάθη χαλεπά, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἀνθρώπων προΐσταται.

Θεοτοχίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς· ὁ Θεός γάρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ, ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σύν τῷ προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ δυσμενῆ, ὄντα με λίαν ἠγάπησας, σὺ κενώσει, ξένῃ καταβέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς, εὔσπλαγχνε Σωτήρ, τῆς ἐσχατιᾶς μου, τὴν ὕβριν μὴ ἀνηνάμενος, καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει, τῆς ἀφράστου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τίς καθορῶν, Δέσποτα νῦν οὐκ ἐξίσταται, διὰ πάθους, θάνατον λυόμενον, διὰ σταυροῦ, φεύγουσαν φθοράν, καὶ διὰ θανάτου, τὸν ᾅδην πλούτου κενούμενον, τῆς θείας δυναστείας, σοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξαίσιον ἔργον φιλάνθρωπε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σῴζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Κανὼν Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος ᾠδὴ δ΄

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μιμούμενος, τὸν ταθέντα ἐν ξύλῳ θελήματι, ὑψώθης τεινόμενος, καὶ ὠμοτάτως ξεόμενος, καὶ ἀποδυόμενος, τοὺς δερματίνους χιτῶνας τῆς νεκρώσεως.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ πόνοι σου, τῆς σαρκὸς καὶ δεινῶν ἡ ἐπίτασις, τὴν ἄπονον λῆξίν σοι, μάρτυς σαφῶς προεξένησαν, ἧς νῦν ἐμφορούμενος, ἅπαντα πόνον κουφίζεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσαγγέλῳ, γεγονότι τῶν ἄθλων λαμπρότησι, χειρὸς δι᾽ ἀγγέλου σοι, πέμπει τροφὴν ὁ οὐράνιος, ἄρτος ἡ ζωὴ ἡμῶν, ἐνδυναμοῦσάν σε μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένον σε, μετὰ τόκον ἀμίαντον ἄφθορον, Θεὸς συνετήρησεν, ὁ εὐδοκήσας ἐν μήτρᾳ σου, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναλαβέσθαι δι᾽ ἄκραν ἀγαθότητα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ

ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον, ἀλλ᾽ ἐπίστρεψόν με, καὶ, πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Περιθέσθαι ἠνέσχου, χλαῖναν πρὸ τοῦ πάθους σου, Σῶτερ παιζόμενος, τὴν τοῦ πρωτοπλάστου, περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, καὶ γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ σταυρῷ ἀπαμφιάζων, τὸν χιτῶνα Χριστὲ τῆς νεκρώσεως.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖάν μου ἀνῳκοδόμησας, ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ ἀγήρω Χριστὲ κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλιν, βασιλικὴν ὥσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Κανὼν Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος ᾠδὴ ε΄

Μεσίτης Θεοῦ

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπὰς φωταυγής, καθωράθης Πνεύματος Ἀρτέμιε, πιστοὺς καταυγάζουσα, καὶ τῆς πονηρίας ἀπελαύνουσα, τὰ ζοφώδη καὶ σκότους, πεπληρωμένα πνεύματα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πέτρᾳ ζωῆς, τῆς ψυχῆς τὰ βήματα πηξάμενος, ταῖς πέτραις σφιγγόμενος, καὶ τοῖς ἀλγεινοῖς περικυκλούμενος, ἀληθὴς ἀθλοφόρος, ἀκλόνητος διέμεινας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὑπάρχων σεπταῖς, ὡπλισμένος Πνεύματος δυνάμεσι, τριβόλων ὀξύτητος, μάρτυς ἀθλοφόρε κατεφρόνησας, ἐν αὐτοῖς συμπατήσας, τὰ κέντρα τοῦ ἀλάστορος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σταυρὸν καὶ ταφήν, ὁ ἐκ σοῦ θελήματι τεχθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, ὑπομείνας Δέσποινα, μάρτυρα στερρότατον, Ἀρτέμιον, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ὡς κραταιὸς εἰργάσατο.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος, αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς Χριστὲ κραταιότερον, σταυρῷ καταβέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ᾤκτιρας τὴν Σιών, ἐξανατείλας τοῦ μνήματος, καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς εὔσπλαγχνος, τῷ θείῳ σου αἵματι, καὶ νῦν βασιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἁγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος ᾠδὴ ς΄

Ἐν ἀβύσσῳ

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερεῖον καὶ θῦμα ὁλόκληρον, μάρτυς προσενήνοχας σαυτόν, Ἀρτέμιε, τῷ ἑκουσίαν σταύρωσιν, εἰς ἡμῶν δεξαμένῳ ἀνάκλησιν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνενδότοις πληγαῖς συντριβέντος σου, σώματος Ἀρτέμιε, τοῦ καρτεροῦ σοφέ, τὴν ψυχικὴν εὐγένειαν, διετήρησας πίστει ἀλώβητον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοσημάτων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι, μάρτυς καὶ παθῶν, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, μιμητὰ τοῦ Σωτῆρος Ἀρτέμιε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χειμαζόμενον σάλῳ τῶν θλίψεων, καὶ κλυδωνιζόμενον ἐπαναστάσεσι, τρικυμιῶν διάσωσον, Θεοτόκε Παρθένε τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...	Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.δ΄

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὔα χορεύει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Οἶκος

Τὰ τοῦ Ἅδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας μακρόθυμε, γυναιξὶ μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν κομισάμενος καὶ ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Συναξάριον

Τῇ κ΄ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Ὁ πάντα λαμπρὸς Ἀρτέμιος ἐν βίῳ,
Τμηθεὶς ἀπῆλθεν εἰς ὑπέρτατον κλέος.
Εἰκάδι Ἀρτέμιος πυκινόφρων αὐχένα τμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἐβόρης, Ἐνόης, Ζεβινᾶς, Γερμανός, Νικηφόρος, Ἀντωνῖνος, καὶ ἡ ἁγία μάρτυς Μαναθὼ ἡ παρθένος, ξίφει καὶ πυρὶ τελειοῦνται.

Λίθοις Ἐβόρην καὶ σύναθλον Ἐνόην,
Λίθων λάτραι κτείνουσιν ἀθλητοκτόνοι.
Ξίφος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον
σὺν Ἀντωνίνῳ δεικνύει νικηφόρους.
Τί καὶ καθαρθῆς εἰς τὸ πῦρ βεβλημένη,
Ἁγνὴ Μαναθώ, πνεῦμα σῶμα παρθένε;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου ἀσκητοῦ, τοῦ ἐκ Τρικάλων τῆς Πελοποννήσου, οὗ τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον λείψανον σῴζεται ἄφθορον ἐν Κεφαλληνίᾳ.

Γεράσιμος κάλλιστον ἤρατο στέφος,
Ἐκ τῆς ἄνωθεν δεξιᾶς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος.

Λιποῦσα κόσμον ἔμπλεων ἀκοσμίας,
Νύμφη Ματρώνα νῦν παρέστη Νυμφίῳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ᾡδέσθη ἐν Βαβυλῶνί ποτε· διὰ τοῦτο οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ ἔνδοξος κένωσις ὁ θεῖος πλοῦτος, τῆς σῆς πτωχείας Χριστὲ καταπλήττει ἀγγέλους, σταυρῷ ὁρῶντάς σε καθηλούμενον, διὰ τὸ σῶσαι, τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῇ θείᾳ καθόδῳ σου, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ σκότος ἠλάθη, τὸ πρὶν διῶκον· ὅθεν ἀνέστησαν, οἱ ἀπ᾽ αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἁγία Τριὰς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἁπάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἓν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθές, συμφυές καὶ συναΐδιον.

Κανὼν Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος ᾠδὴ ζ΄

Ἀντίθεον πρόσταγμα

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀήττητον φρόνημα, ἀρραγεστάτην, ψυχῆς καρτερότητα, Ἀρτέμιε κτησάμενος, ἐχθρῶν πανουργεύματα, μάρτυς κατήργησας, μέλπων ἐμμελέστατα· Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὴν ἐπηρμένην, βασάνων κατέσβεσας, πυρὰν θεομακάριστε, καὶ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος περιχεόμενος, χαίρων ἀνεκραύγαζες, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰάσεων χάριτας, ἀναπηγάζων, παθῶν ὑπεκκαύματα, σβεννύεις θείᾳ χάριτι, διώκεις δὲ πνεύματα ἐπιστασίαις σου, ἔνδοξε Ἀρτέμιε· διὸ μεγαλοφώνως σε μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νεκροῖς τὸν πηγάσαντα, ἀθανασίαν, Παρθένε πανάμωμε, θεοπρεπῶς ἐκύησας, αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, τοῦ θανατῶσαι ἡμῶν, πάθη τὰ τοῦ σώματος ἁγνή, καὶ αἰωνίου καταξιῶσαι ζωῆς.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Ἰησοῦ θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ἐν τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε· σαρκὶ γὰρ γευσάμενος, ὑπὲρ παντὸς θανάτου σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ ᾅδου τὴν ἰσχύν, ὃν ἀπαύστως, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μεγάλαυχος πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν καὶ συντριβεὶς ἀνώρθωται, φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν· ὑπὸ τῆς ζωῆς γάρ, τὸ θνητὸν κατεπόθη, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία Τριὰς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τρισσοφαῆ θεότητα, ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος ᾠδὴ η΄

Κάμινος ποτὲ

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μάστιξι σφοδραῖς, Ἀρτέμιε τὸ σῶμα, ἐκδαπανώμενος ὑπήνεγκας, ἐναποσκοπούμενος, τὴν ἀντίδοσιν τὴν μέλλουσαν, ἣν νέμει σοι κραυγάζοντι, ἔνδοξε ὁ Δεσπότης· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἵμασι τοῖς σοῖς, ἡ γῆ καθηγιάσθη, καὶ ἰατρεῖον ἀναδέδεικται, σῶμα τὸ πολύαθλον, πᾶσαν νόσον, πᾶσαν κάκωσιν, πᾶσαν δαιμόνων πάντοτε, βλάβην ἀποδιῶκον, ἐκ τῶν πιστῶς προσφευγόντων σοι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κόσμος ἀθλητῶν, ἐδείχθης τὰ ἐν κόσμῳ, εὐσεβοφρόνως ἀπωσάμενος, καὶ τὰ ὑπερκόσμια, βραχυτάτῳ ἐξωνούμενος, τιμίῳ σου Ἀρτέμιε, αἵματι ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄκλυστος λιμήν, χειμαζομένοις ὤφθης, καὶ θαλαττεύουσιν ἑκάστοτε, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ παθήμασιν Ἀρτέμιε· ἐν ᾧ διασῳζόμενοι, χάριτι μελῳδοῦμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ῥεύσαντας ἡμᾶς, πικρᾷ τοῦ ξύλου βρώσει, καὶ συμπτωθέντας ὀλισθήμασι, Πάναγνε ἀνέπλασας, πλαστουργὸν ἀποκυήσασα, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, ἄχραντε, ὃν ὑμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῇ θείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἁπλοῦς, πεφυκὼς συνετέθης προσλήψει σαρκός, ἐν σεαυτῷ, ταύτην ὑποστήσας Λόγε Θεοῦ, καὶ πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός· διό σε ἐν οὐσίαις δυσίν, ἀδιαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πατέρα κατ᾽ οὐσίαν τὴν θεϊκήν, ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος, ἔφης Θεόν, Ὕψιστε τοῖς δούλοις συγκατιὼν ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κατὰ φύσιν, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, μεθ᾽ οὗ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Κανὼν Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος ᾠδὴ θ΄

Ἀνάρχου Γεννήτορος

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, τὰ κάλλη τὰ οὐράνια, τὰ φαινόμενα κόσμου κάλλη παρέδραμες, καὶ καλλοποιΐᾳ τῶν ἄθλων, ὡραϊσθείς, Ἀρτέμιε μάρτυς, καλῶν τὸ ἀκρότατον, εὐφραινόμενος κατείληφας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἥλιος, ἡ μνήμη σου φωτίζουσα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας μάκαρ ἀνέτειλε· σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, φωτοειδής, ὤφθης κληρονόμος, σκεδάζων Ἀρτέμιε, τὴν ὁμίχλην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σκιρτήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύοντες, Ἀρτεμίου τῇ μνήμῃ τοῦ θείου μάρτυρος, ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ, ὄντι ἐν ἁγίοις, καὶ καθαγιάζοντι, τοὺς ἐν πίστει τοῦτον σέβοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ θήκη σου βρύουσα, ἀπαύστως τὰ ἰάματα, τοὺς πιστοὺς προσκαλεῖται πόθῳ ἀρύσασθαι, εἰς σωματικὴν εὐρωστίαν, εἰς ψυχικήν, ὄντως σωτηρίαν, παμμάκαρ, Ἀρτέμιε, πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φωτὶ με καταύγασον, τοῦ σοῦ προσώπου Κύριε, ῥαθυμίας τῷ σκότει συγκαλυπτόμενον, ἔχων δυσωποῦσάν σε Λόγε, τὴν ἀληθῆ, ἁγνήν σου μητέρα, ἀγγέλων λαμπρότητας, καὶ τὸν ἔνδοξον, Ἀρτέμιον.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Ἀργὴ	Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι… Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

ἦχος β΄

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ΄)
Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

ἀναστάσιμον ς΄

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ, εἶ κατ᾽ οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στὰς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν, εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω, ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Ἐξαποστειλάριον Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Τοῖς μαθηταῖς ἦχος β΄

Παρεστηκὼς Ἀρτέμιε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι, καὶ ἀστραπαῖς λαμπόμενος, τοῖς ἐκεῖθεν πλουσίως, ἐξ οὐρανοῦ ἐποπτεύοις, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, συμμαχῶν θείοις ὅπλοις, ὡς τοῦ Χριστοῦ, στρατιώτης ἄριστος ἀθλοφόρε, τῷ σταυροφόρῳ Ἄνακτι, κατ᾽ ἐχθρῶν πολεμίων.

Θεοτοκίον

Εὐλογημένη πάναγνε, Θεοτόκε Παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ ἀθλοφόρων τὸ κλέος, κράτος τεῖχος καὶ σκέπη, καὶ ὀχυρὸν προπύργιον, φύλαττε καὶ προστάτις, καὶ βοηθός, ἐν κινδύνοις φάνηθι τοῖς σοῖς δούλοις· καὶ γὰρ ἐν σοὶ καυχώμεθα, προστασία τοῦ κόσμου.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ π ⁂ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

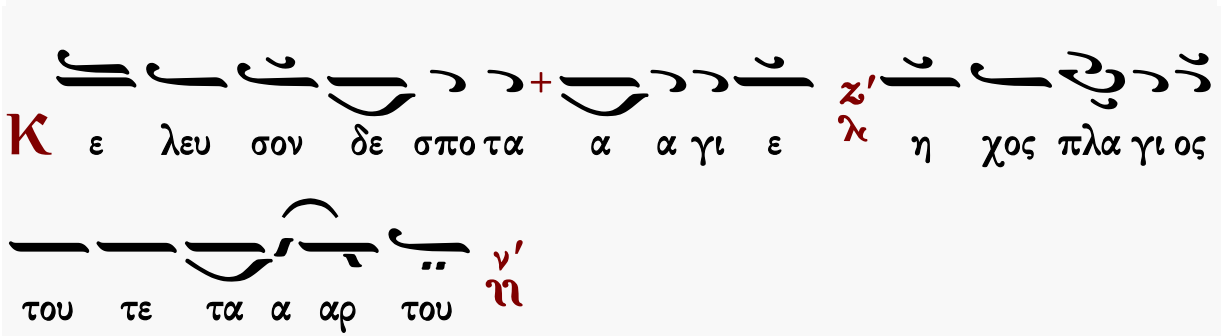

Αἶνοι

ἦχος πλ.δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην...☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.δ΄

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ᾽ οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο, ἀλλ᾽ ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγῖδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾷν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ καὶ θάνατον κατήργησε· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν ταφήν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὁ ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γύναια ἐφώνησε λέγων· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεός ὤν, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἔπαθες διὰ σταυροῦ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀθανατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός, διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ Χριστέ, τὴν σὴν ἐκ τάφου ἀνάστασιν, δι᾽ ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα, φρουροῦντες παράνομοι, σὺν τῇ κουστωδίᾳ ἐσφραγίσαντο τοῦτο, σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεὸς καὶ παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις Ἅδου Κύριε, καὶ ταύτας συντρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐβόα· Τίς ἐστιν οὗτος, ὅτι οὐ καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δεσμωτήριον; ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητόν, καὶ τρέμω ὡς Θεόν. Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν ς΄

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστέ, πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδούς, μετὰ τὴν ἔγερσιν μαθηταῖς, ἐμφόβους ἔδειξας αὐτούς, δόξαντας πνεῦμα ὁρᾷν, ἀλλὰ κατέστειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπιστούντων ἔτι, τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· οἷς καὶ τὴν πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτούς, διέστης πρὸς οὐρανόν. Διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Πέτρου Φιλανθίδου	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀθανασίου Καραμάνη		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.δ΄
Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ

Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.δ	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀναστάσιμον τροπάριον

ἦχος πλ.δ΄

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτόν τοῖς ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

ἦχος πλ.δ΄

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ π ἠ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

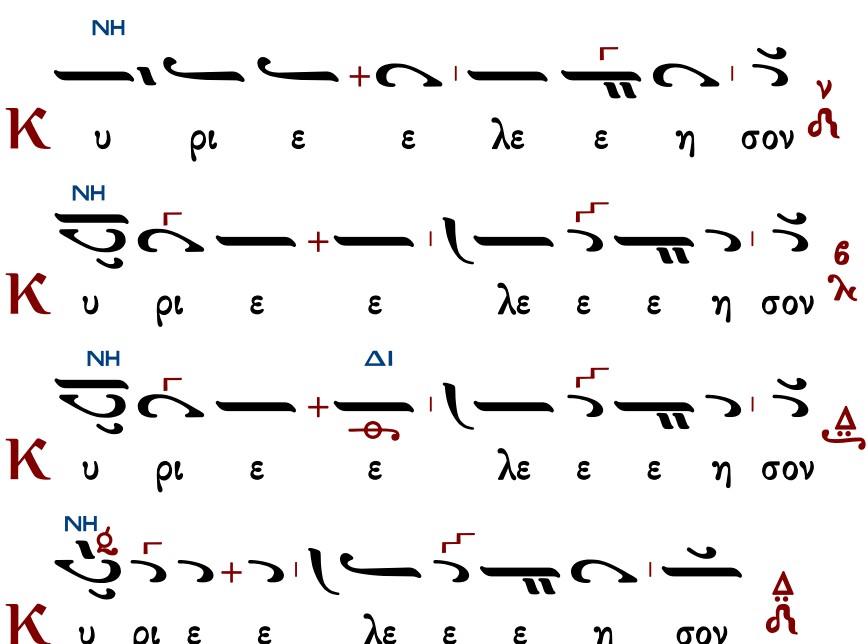

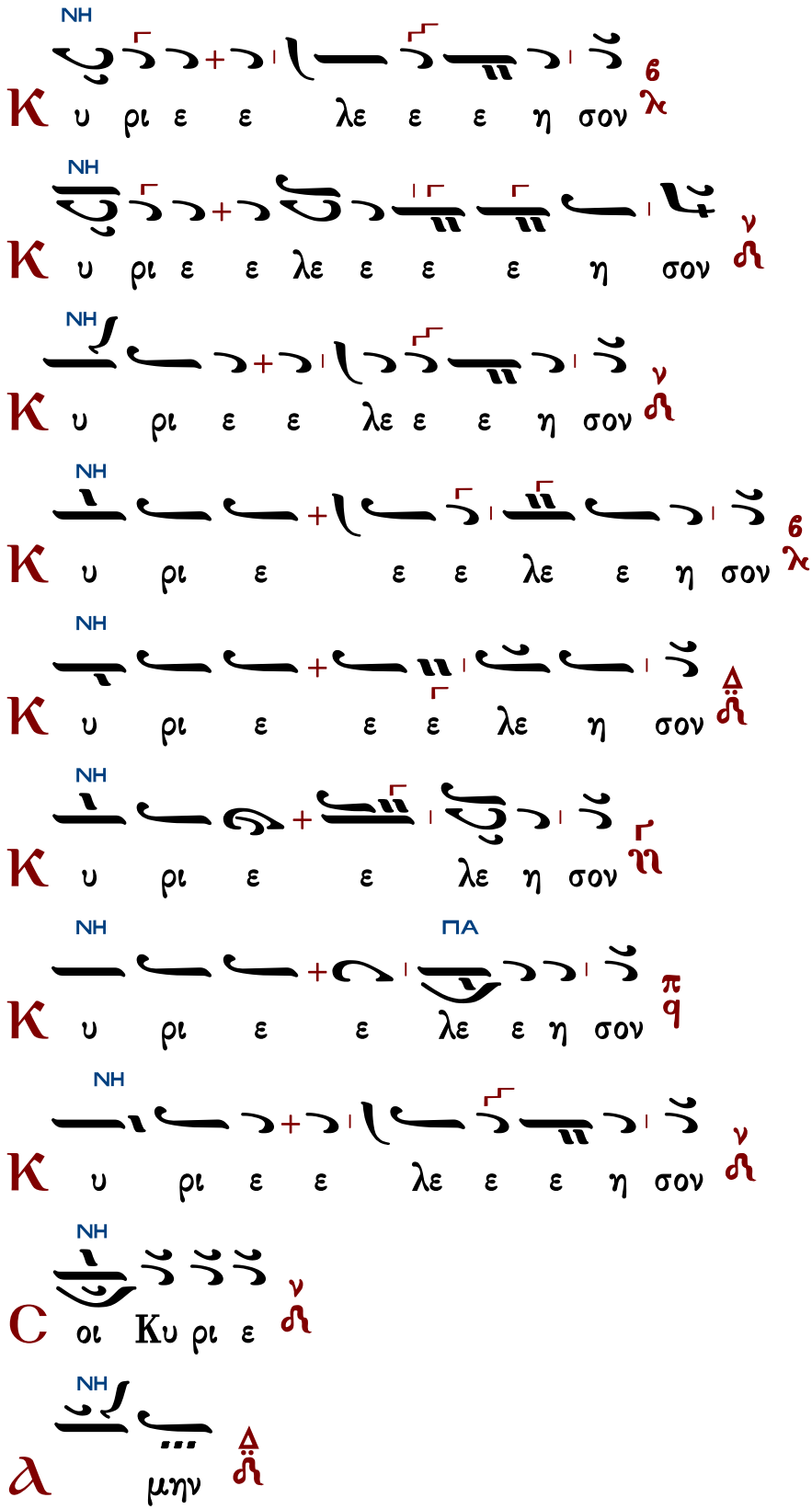
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
6
λ
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ν
ϩ
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ν
ϩ
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον
6
λ
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
Δ
ϩ
NH
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ϩ
NH
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
π
ϥ
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ν
ϩ
NH
C οι Κυ ρι ε
ν
ϩ
NH
ⲁ μην
Δ
ϩ

ἕτερα

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

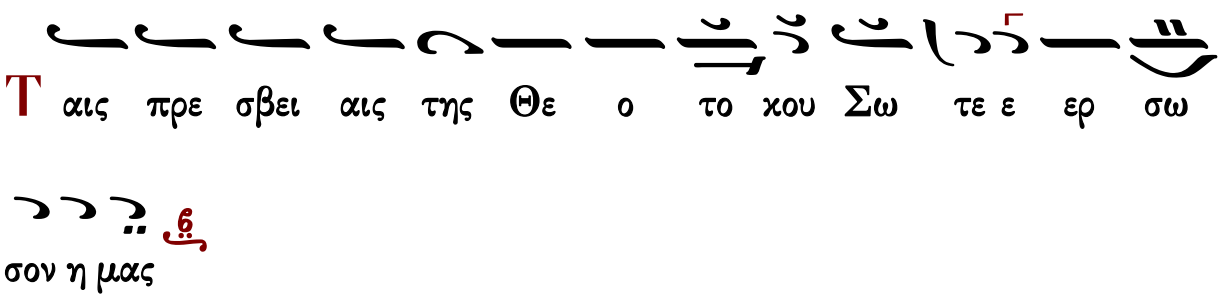

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

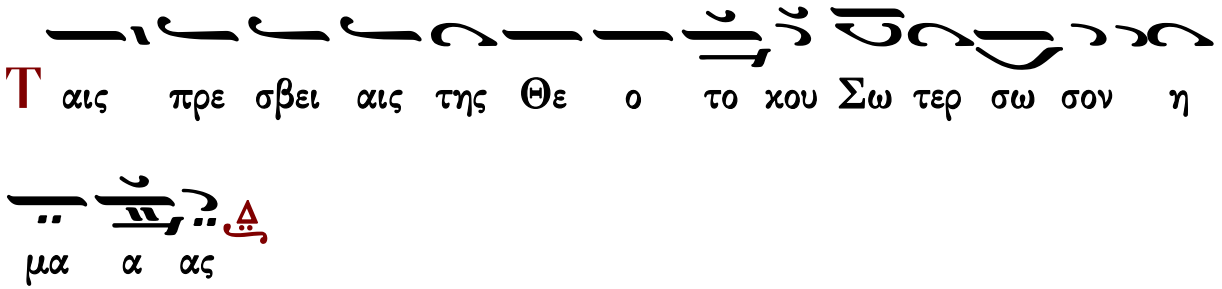

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′

Ἦχος Δι

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

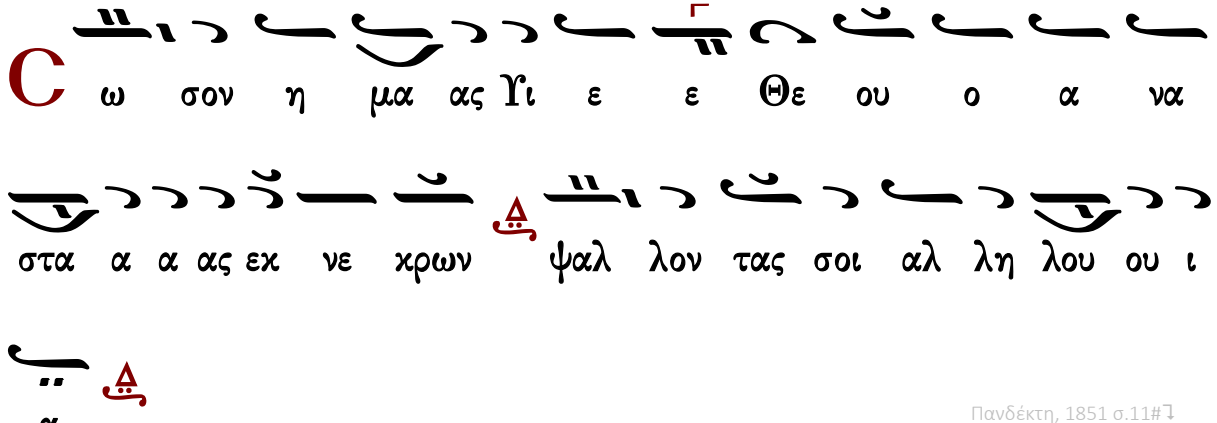

Πανδέκτη, 1851 σ.11#

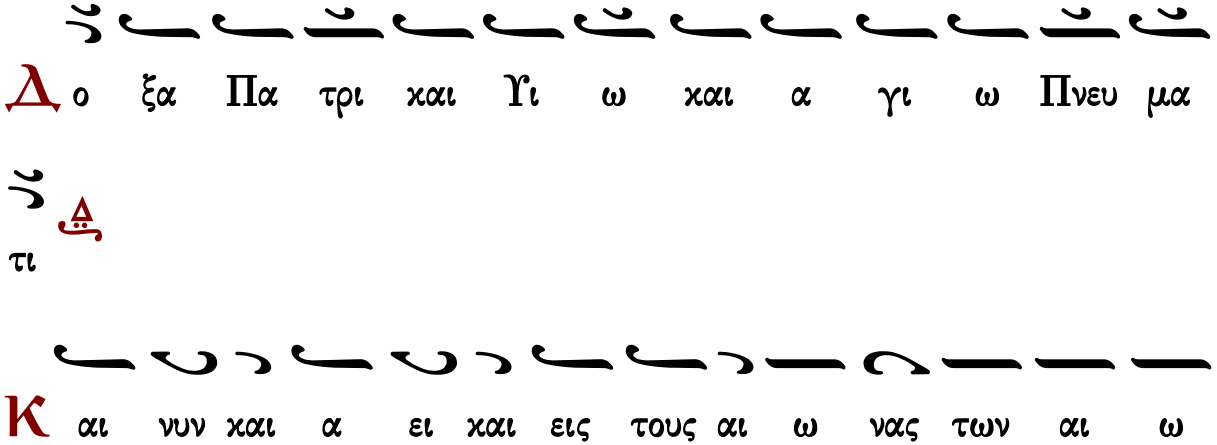

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα

να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η

με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι

στε ο Θε ος θα να τω θα νατον πα τη σας εις ων

της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με

νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα

ας

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ ἦχος πλ.δ′

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξῳ τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Εἰσοδικὸν

ἦχος β′

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σύντομον (κλασικό)	π. Ἀγαθονίκου Λαζόγλου (ἀργόν)

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.δ′

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξῳ τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Ταχὺ προκατάλαβε	ἦχος δ΄

Ὁ μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

ἦχος β΄		ἦχος πλ.δ΄
Γεωργίου Πρωγάκη Ι	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Γεωργίου Καρακάση
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄.

Πρόσχωμεν

∴ Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. 75:12

∴ Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 75:1

Σοφία

Πρὸς Κορινθίους β′ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:16-18, 7:1

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς· καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ π ⲛ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.40/1080#

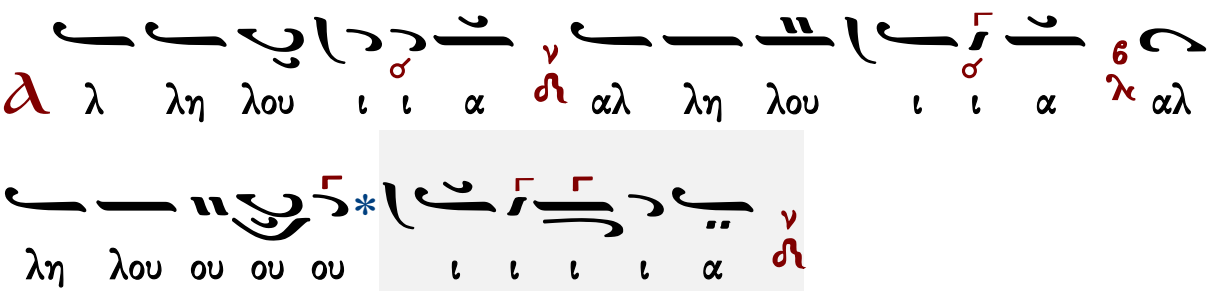

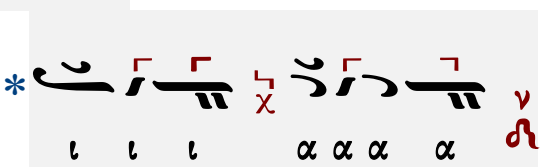

∴ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. 94:1

∴ Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. 94:2

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 8:27-39

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς μνήμασιν. 28Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. 29Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος· καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. 30Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· 31Καὶ παρεκάλει αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. 32Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. 33Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. 34Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. 35Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονὸς· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ᾽ οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν. 36Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. 37Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ᾽ αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν. 38Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ᾽ οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· 39Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ᾽ ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

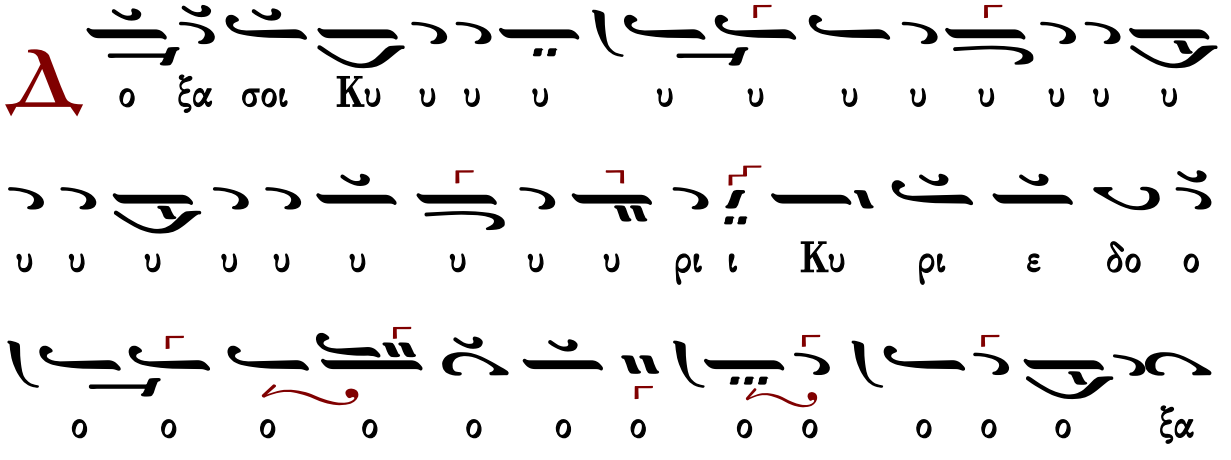

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.δ΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

349	Πέτρου Λαμπαδαρίου	391	Βασιλείου Νικολαΐδη Ι
494	Πέτρου Ἐφεσίου	557	Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ
431	Θεοδώρου Φωκαέως	288	Θρασυβούλου Στανίτσα
459	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	398	Γεωργίου Καρακάση
315	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	244	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
351	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	348	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
328	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	281	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
579	Γαβριὴλ Κουντιάδου	242	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
		362	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Λειτουργικά

Γεράσιμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	τὰ κατὰ παράδοσιν	Ἀντωνίου Σύρκα
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Γεωργίου Καρακάση	Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω

τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.δ΄

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

582	Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ	517	Θεοδώρου Φωκαέως
333	Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι	391	Ἰωάννου Λαμπαδαρίου
390	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙ	399	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
468	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙΙ	219	Γεωργίου Καρακάση
589	Πέτρου Λαμπαδαρίου IV	130	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
389	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	253	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
450	Πέτρου Βυζαντίου	273	Ἀθανασίου Καραμάνη
617	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	312	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Δημητρίου Σουρλαντζῆ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β′ ἦχος πλ.α′

Ι. Μ. Βατοπαιδίου Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν...
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρός τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β′

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β′)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν απόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

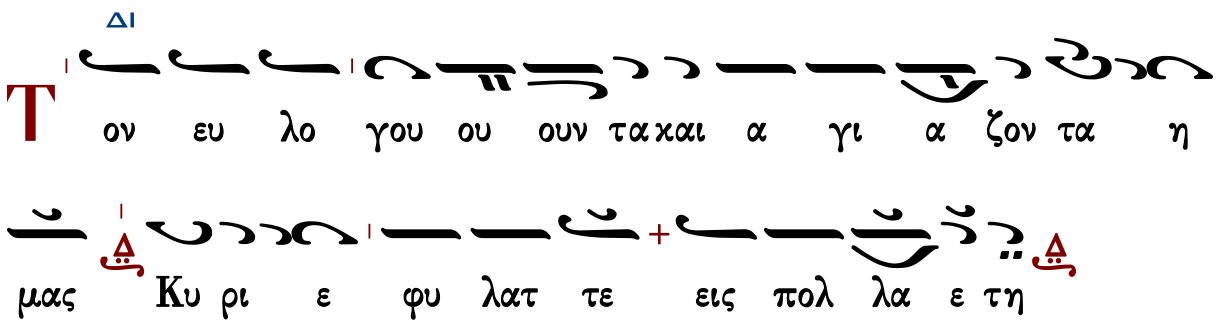

εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

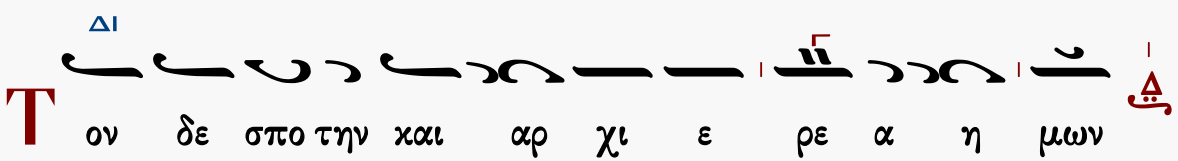

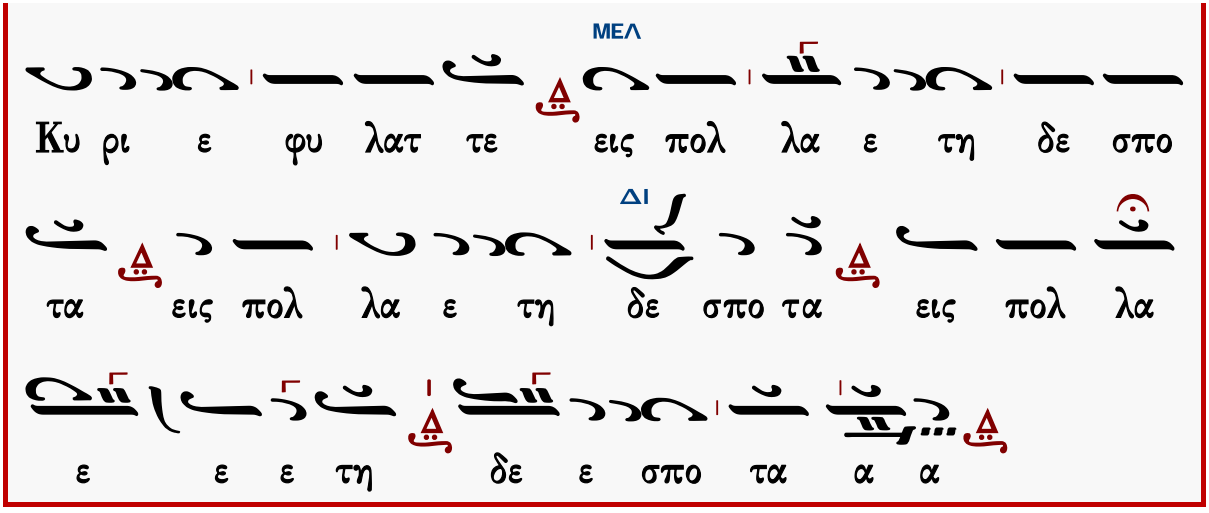

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἡ Νη

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.201*

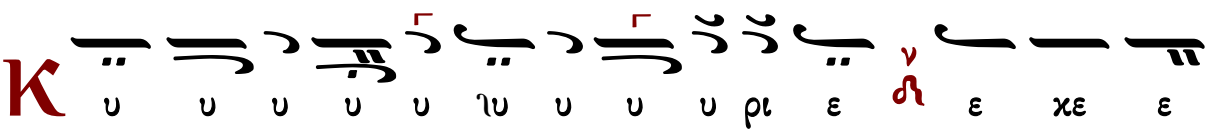

ε χρα α α α α α α α α α ξα α α α

α α α προ ος σε ε λ εισ α χου ου σο ο ο ο

ο ο ο ον μου ου ου ν ει εισ α α α α α α

α α α εισ α χου σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ον μου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ι ι ι ε ε με ε ε ε ε ν Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ι ι ε ν ε χε ε ε χρα α α α

α α α α α α ξα α α α α α α προ ος σε

ε λ ει εισ α α α α ια εισ α α χου ου σο ο ο

ο ο ο ο εισ ν α χου ου σο ο ο ο ο ο ιο ο

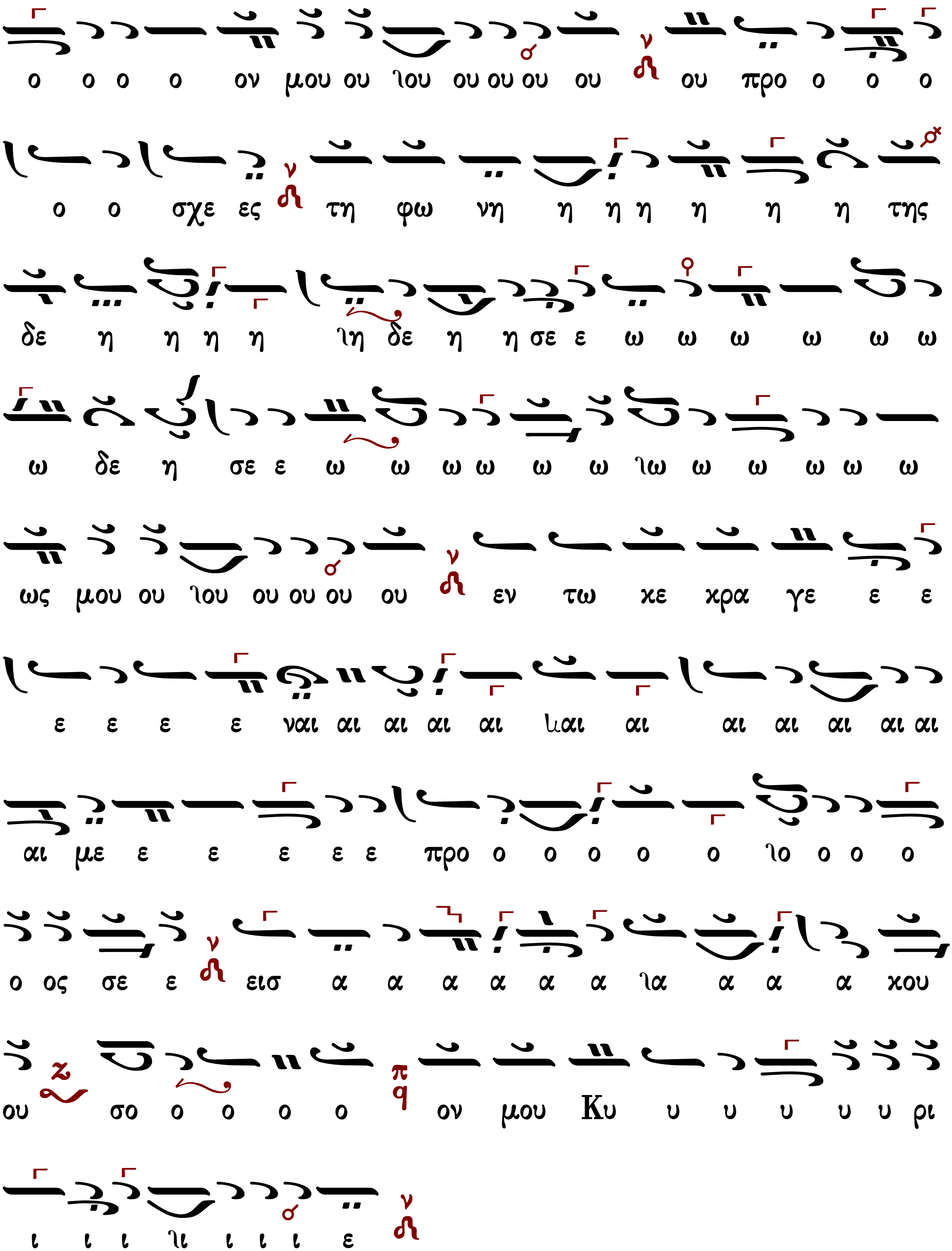

ο ο ο ο ον μου ου λου ου ου ου ου ου προ ο ο ο
ο ο σχε ες τη φω νη η η η η η η της
δε η η η η λη δε η η σε ε ω ω ω ω ω ω
ω δε η σε ε ω ω ω ω ω ω λω ω ω ω ω ω
ως μου ου λου ου ου ου ου εν τω χε κρα γε ε ε
ε ε ε ε ναι αι αι αι αι λαι αι αι αι αι αι αι
αι με ε ε ε ε ε προ ο ο ο ο ο λο ο ο ο
ο ος σε ε εισ α α α α α α λα α α α χου
ου σο ο ο ο ο ον μου Κυ υ υ υ υ υ ρι
ι ι ι λι ι ι ι ε

K
α τευ θυν θη η η η η η η τω ω η προ
ο ο η προσ ευ χη η η η η ιη η η η μου
ου λ g ως θυ μι ι ι α α α α ια α α μα ν εν
ω ω ω εν ω πι ο ο ο ο ο ο ο ο ον
σου ου λ g ο ου π q τω ω ω ω σις αρ α α πα ε ε ε
ω ω ω ω ω ω ρω ω ω ιδ ει ει ιχ ιε ει τω ων ω ων χ ω ω ω
ι ι ι ι ι ι ιο θυ ν μου ων ω ων ω ια ω ω ω
ι ι ι ι α α α α α ια α α α ε α α α
α α ειο ν ηη ι ι ιι ι ι ι ιδ ρι ε ε ε ε πε ο ε
ον ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ια α α α α χου ου σο ο ο ο ον

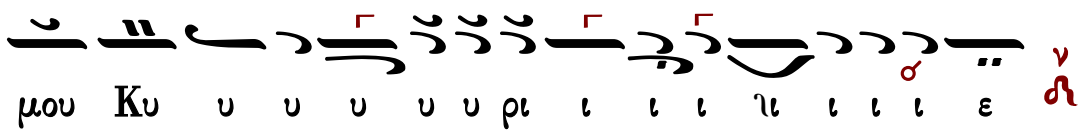

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.208*

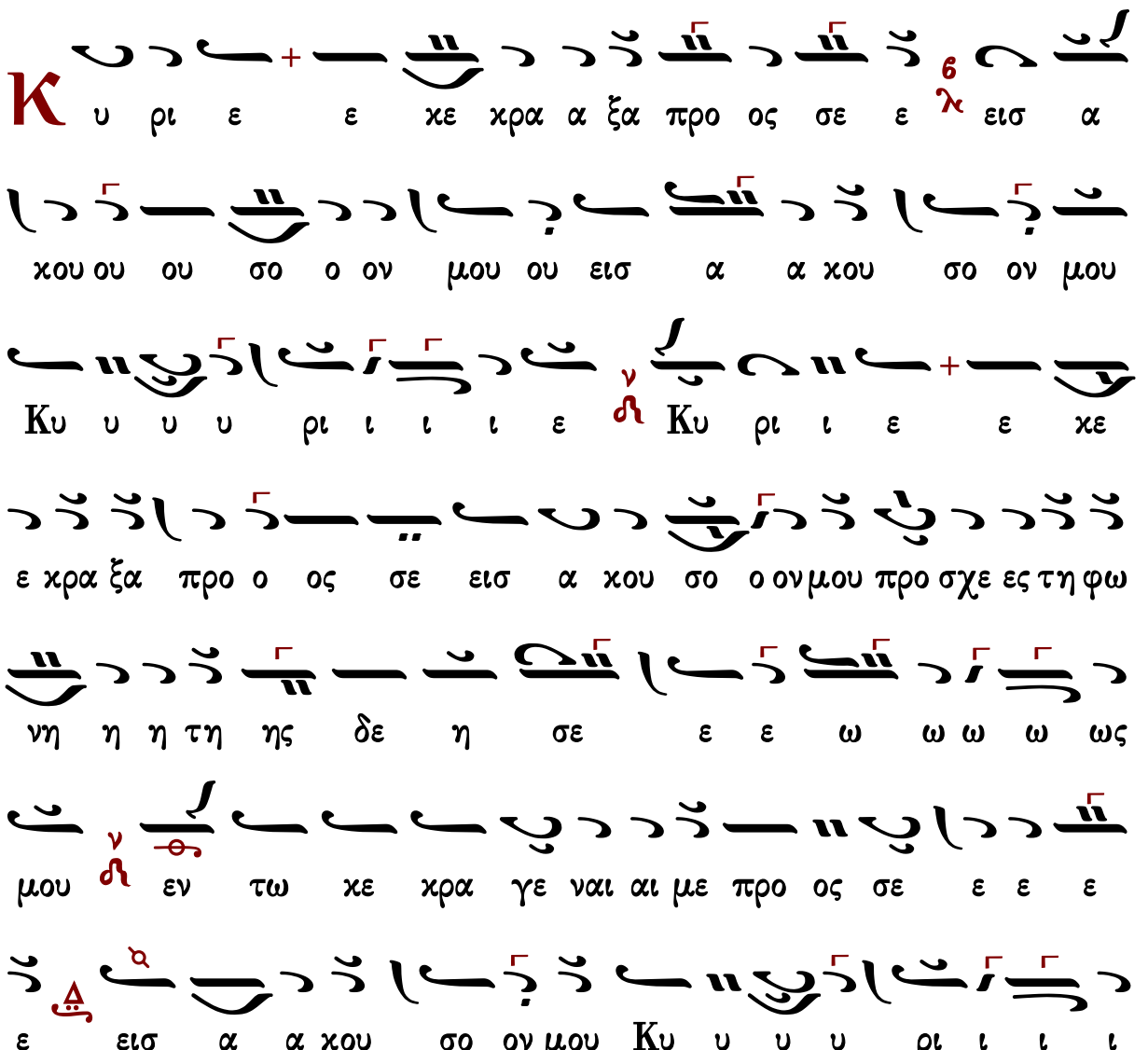

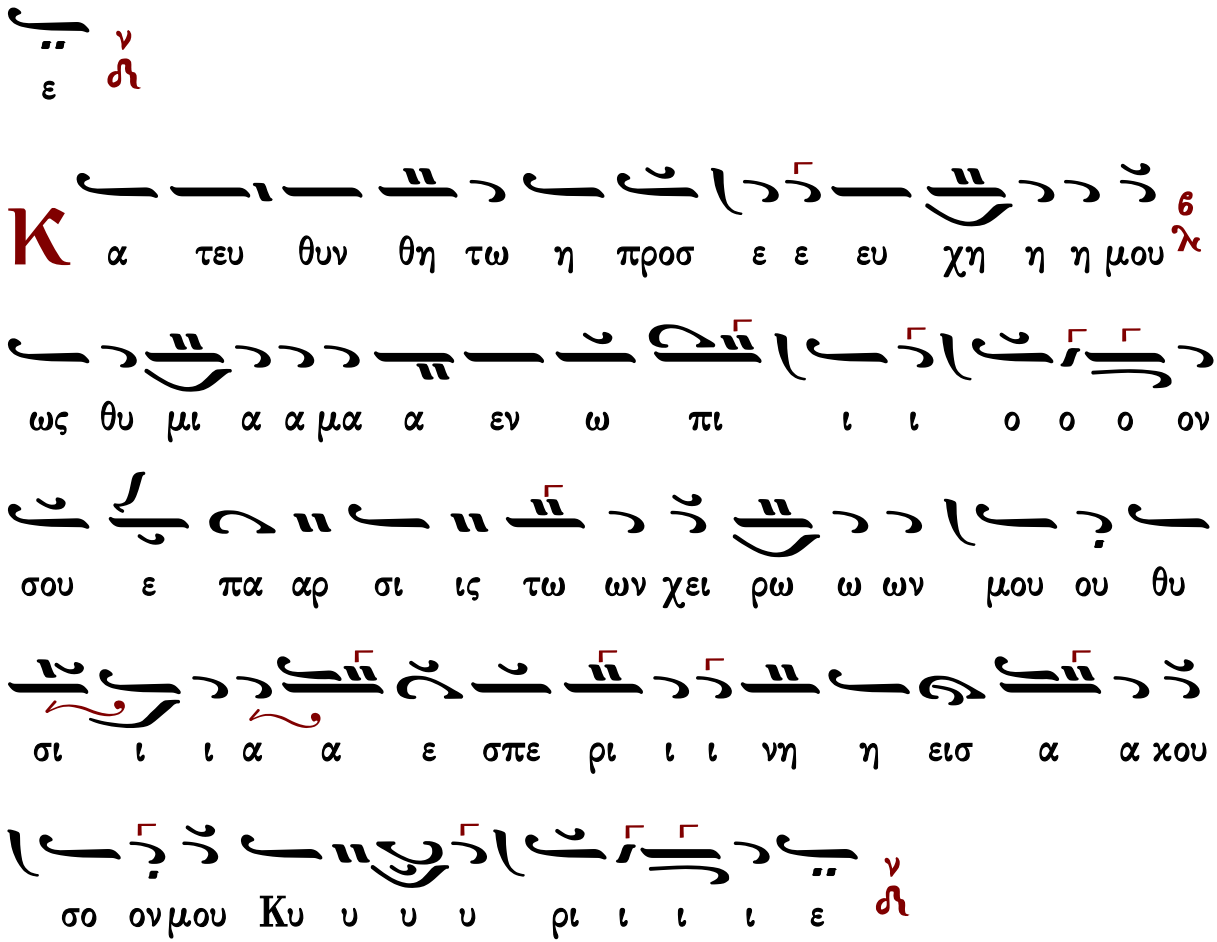

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.382#

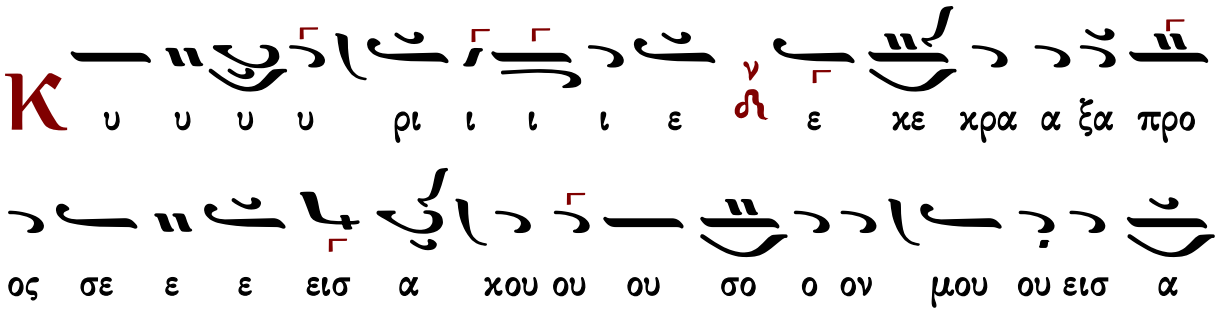

κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι
ε ε κε κρα α ξα α προ ο ος σε ε ε εισ α α
α κου ου σο ο ον μου προ σχες τη φω νη η η τη
ης δε η σε ε ε ω ω ω ω ως μου εν
τω κε κρα γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε
εισ α κου σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε
Κ α τευ θυν θη η τω η προσ ε ε ευ χη η η
μου ου ως θυ μι α α μα α εν ω πι ι ι
ο ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω

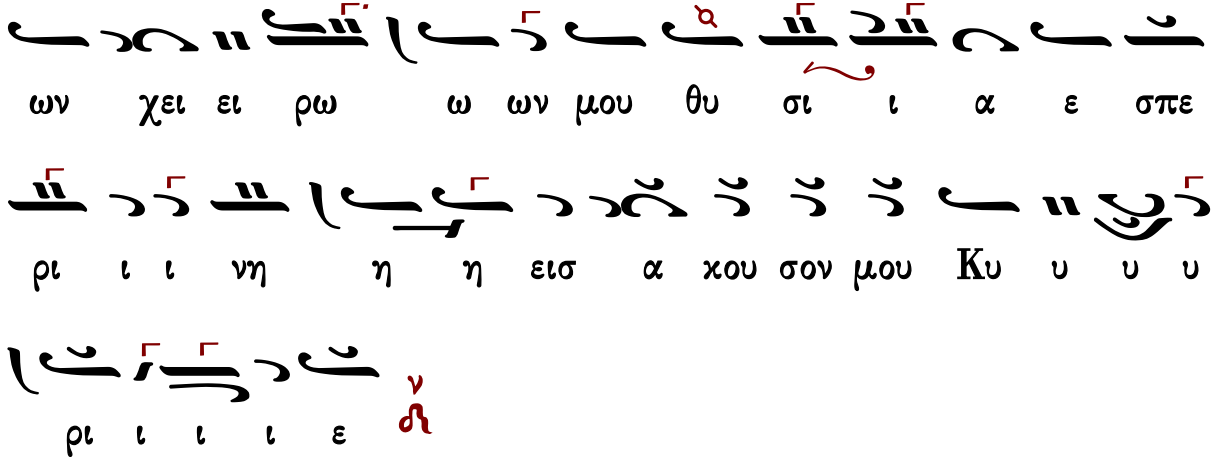

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ἡ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.128*

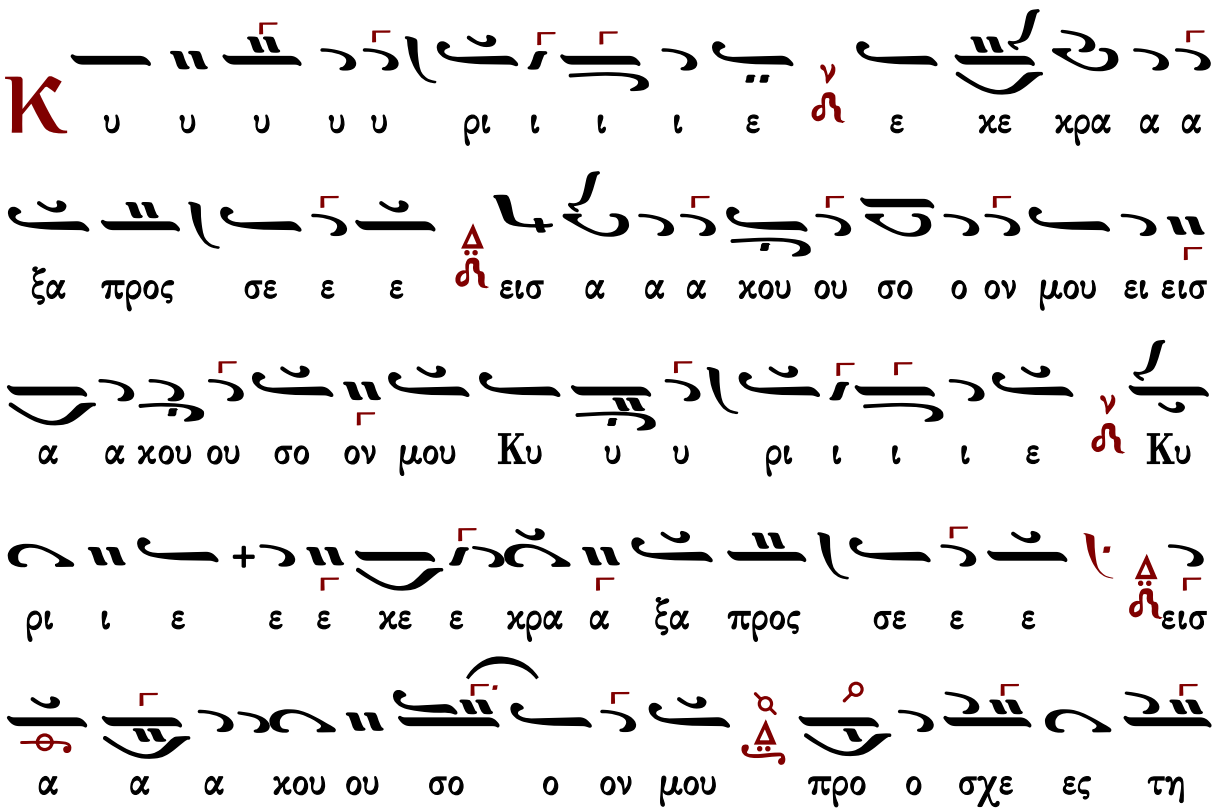

η φω ω νη η η η η η της δε ε η η σε ε

ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε ναι αι αι

με προς σε ε ε ει εισ α α κου σο ο ον μου Κυ

υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κατευθυνθήτω...

συντομότερον Κύριε ἐκέκραξα

Ἦχος λ π Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.129*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε εισ α κου ου σο

ο ον μου εισ α α κου ου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε εισ α κου ου σο

ο ον μου προ σχες τη φω νη η η η τη ης δε

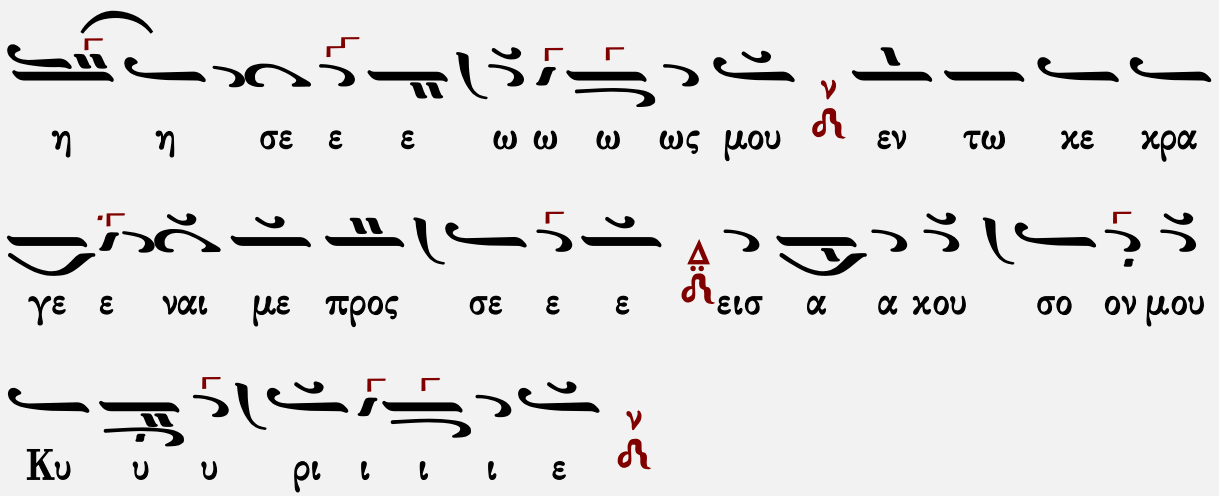

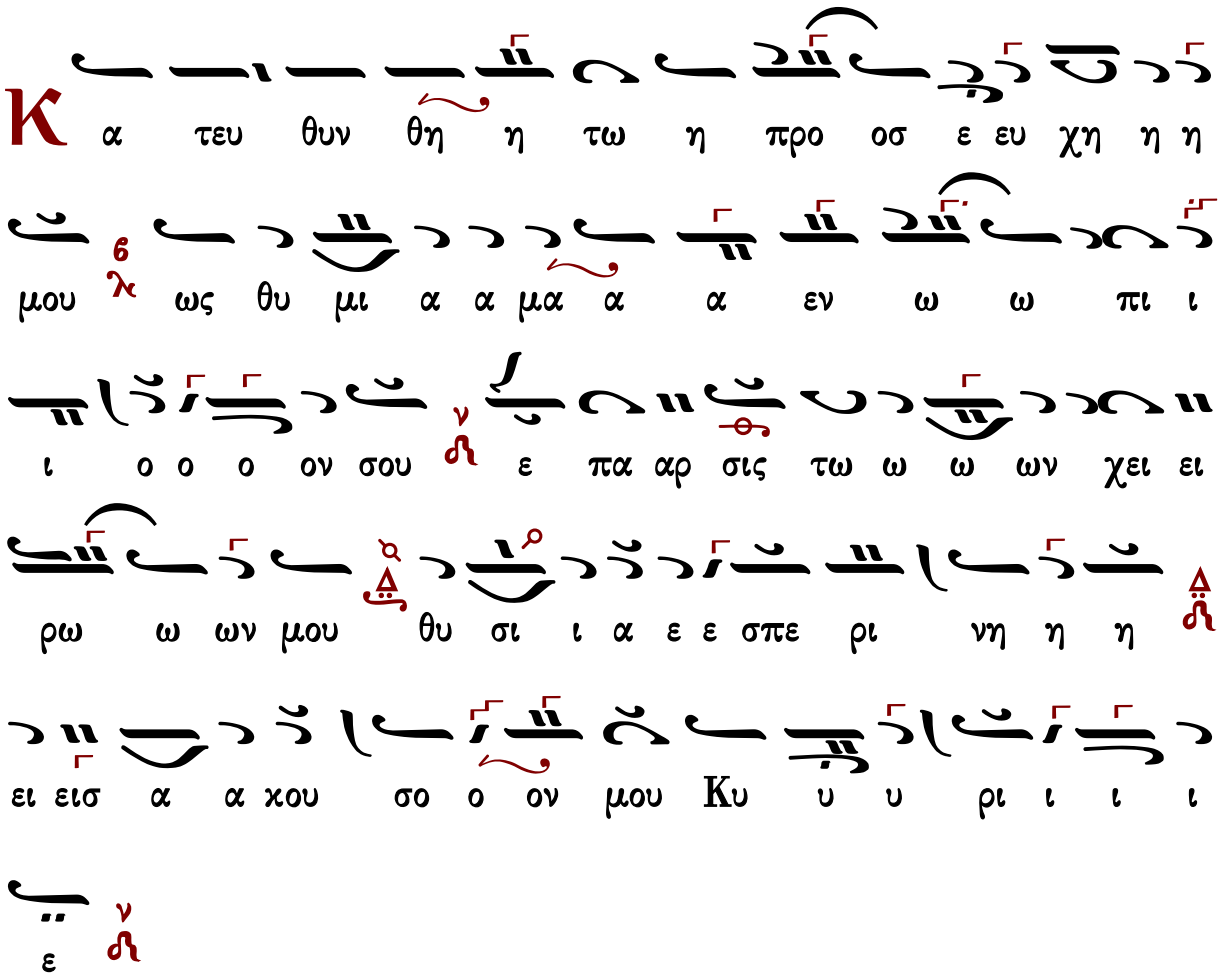

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.490*

Κ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ ος

σε ε ε εισ α κου ου ου σο ο ον μου ου λ εισ

α α κου σον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ

ρι ι ε ε ε κε κρα α ξα α προ ο ος σε ε ε εισ

α α α α κου ου σο ο ον μου προ σχες τη φω νη

η η τη ης δε η σε ε ε ω ω ω ως μου εν

τω κε κρα γε ε ναι αι με ε ε προ ο ος σε ε εισ

α α κου σο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε

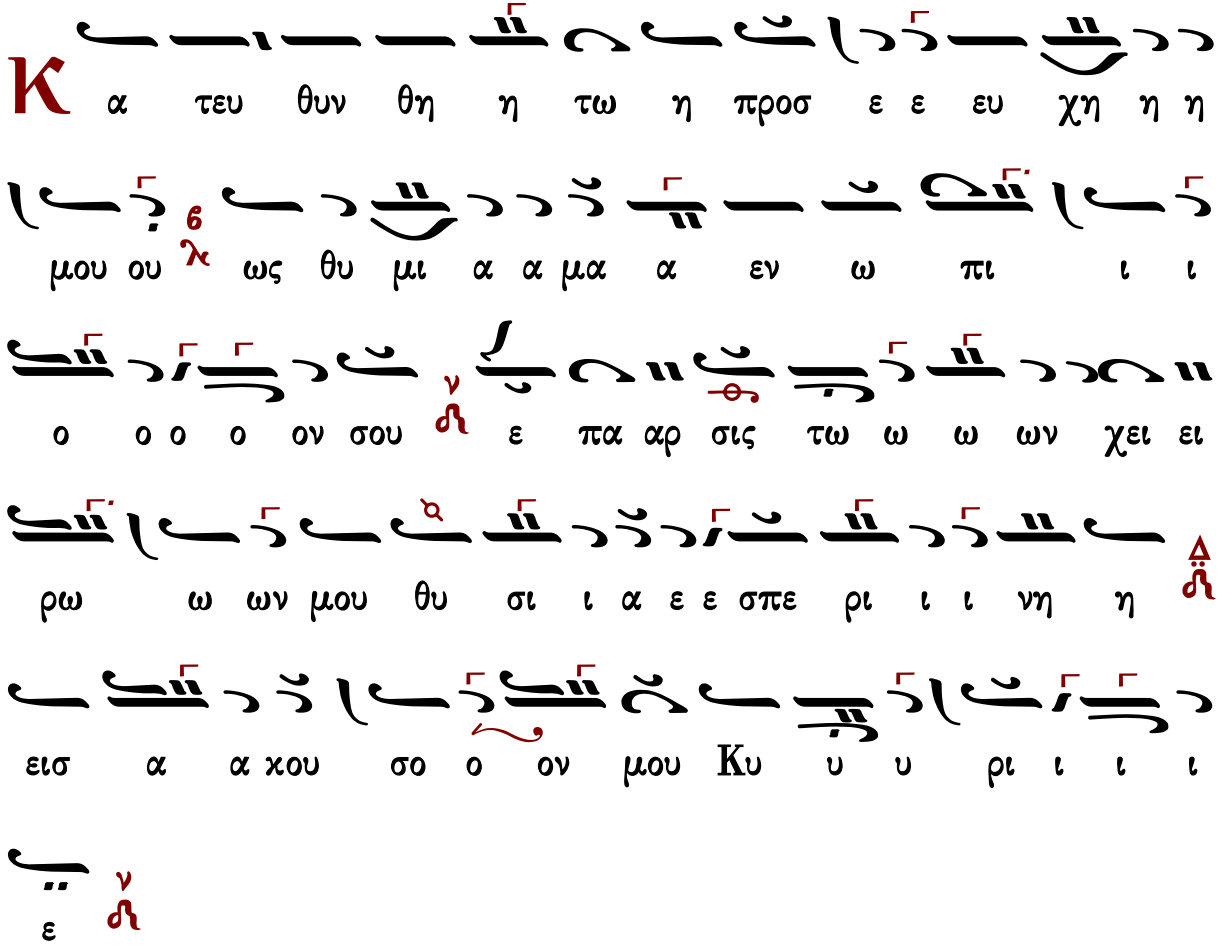

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ309*

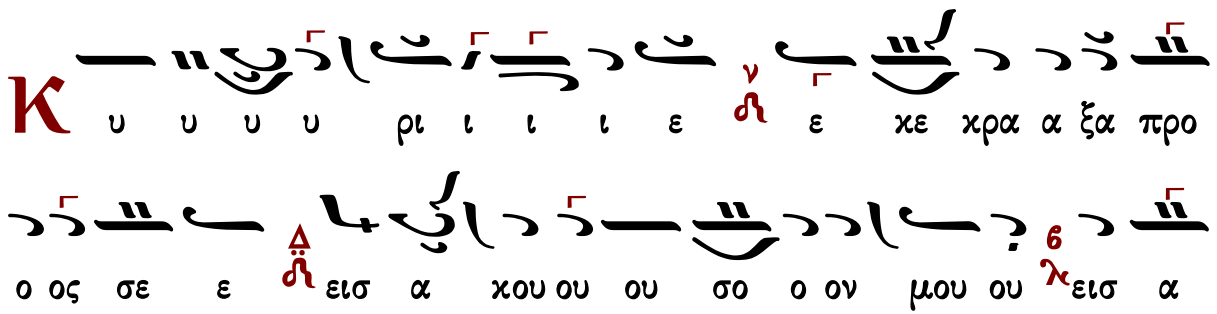

α χου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι

ε ε χε χρα α ξα α προ ο ος σε ε ε εισ α α

α α χου ου σο ο ον μου προ ο σχες τη φω νη η

της δε η η η η σε ε ω ω ως μου εν τω

χε χρα γε ναι αι με ε προ ος σε εισ α α χου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προσ ε ε ευ χη η η

μου ου ως θυ μι ι α α μα α εν ω πι ι ι

ο ο ο ο ον σου ε πα αρ σις των χει ρω ω ω

ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη

η ν′ ειϲ α α χου ϲο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε ν

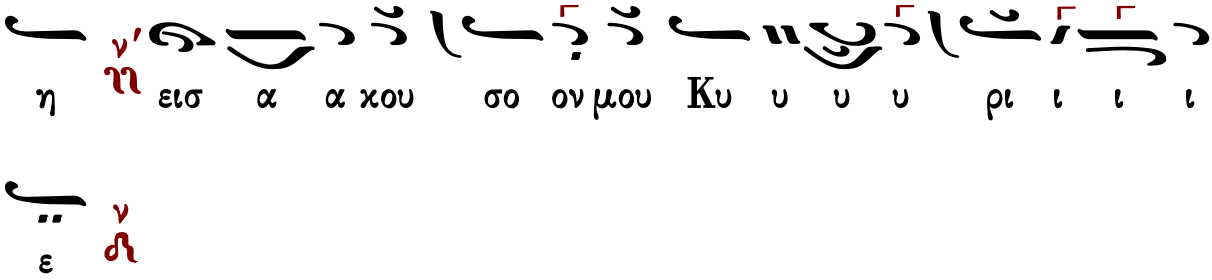

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.209*

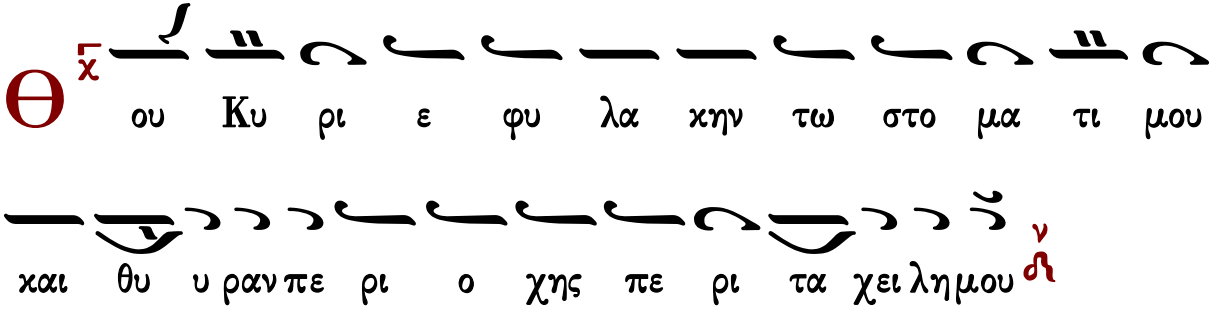

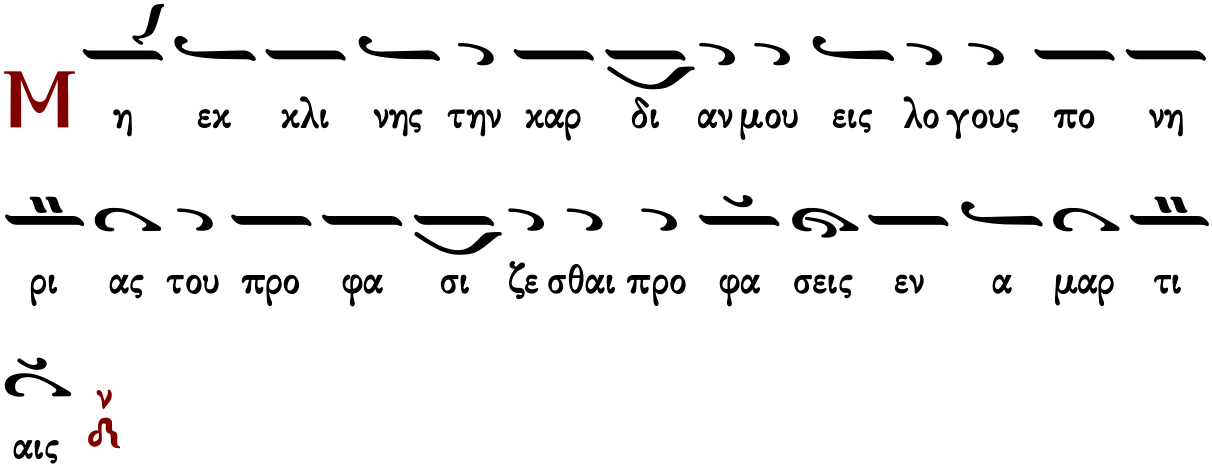

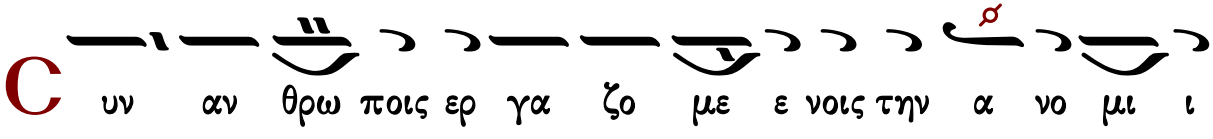

Θ χ ου Κυ ρι ε φυ λα χην τω στο μα τι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ν

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι

αις ν

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι ι

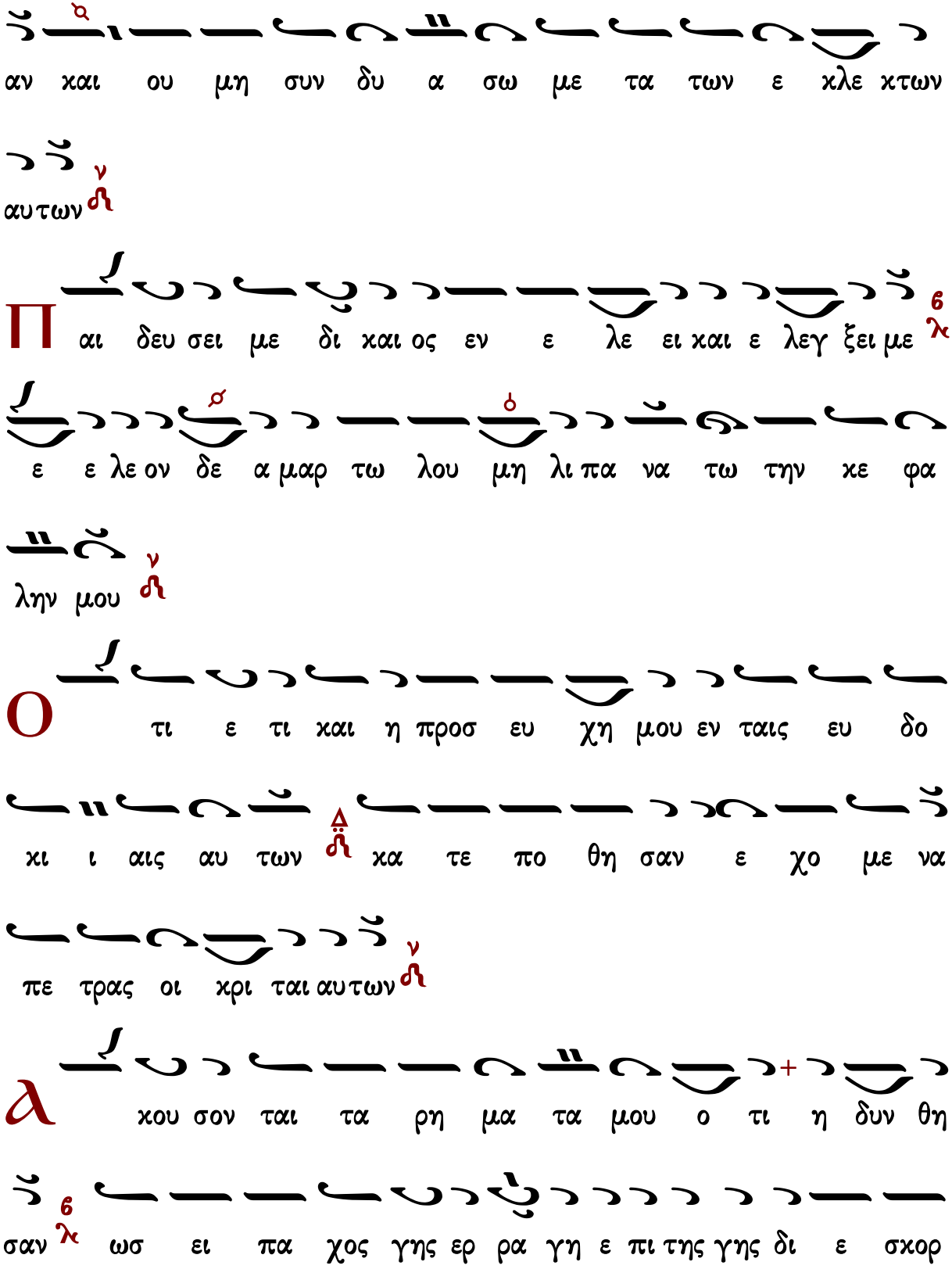
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων
αυτων
Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει με
ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε φα
λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι ι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να
πε τρας οι κρι ται αυτων
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην ν

Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ν

Є σ ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου 6 λ και

συ ε γνως τας τρι βους μου ν

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι ν

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον 6 λ

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ν

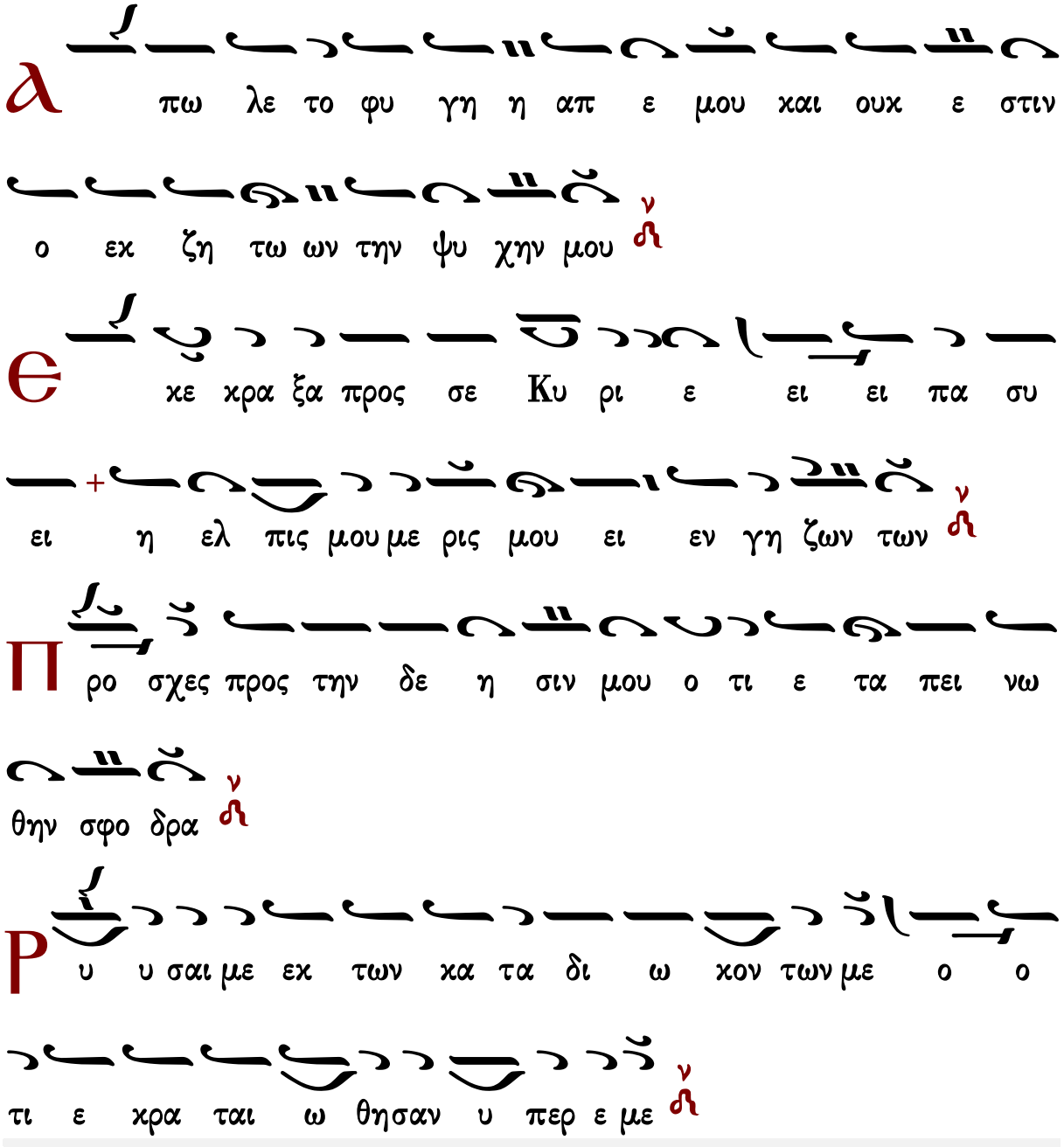
Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν
ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω
θην σφο δρα
Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ἀ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.383#

Θ

ου Κυ υ ρι ε φυ λα χην τω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ν

Μ

η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α

μαρ τι ι αις ν

C

υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε

κτων α αυ των ν

Π

αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με κ ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να

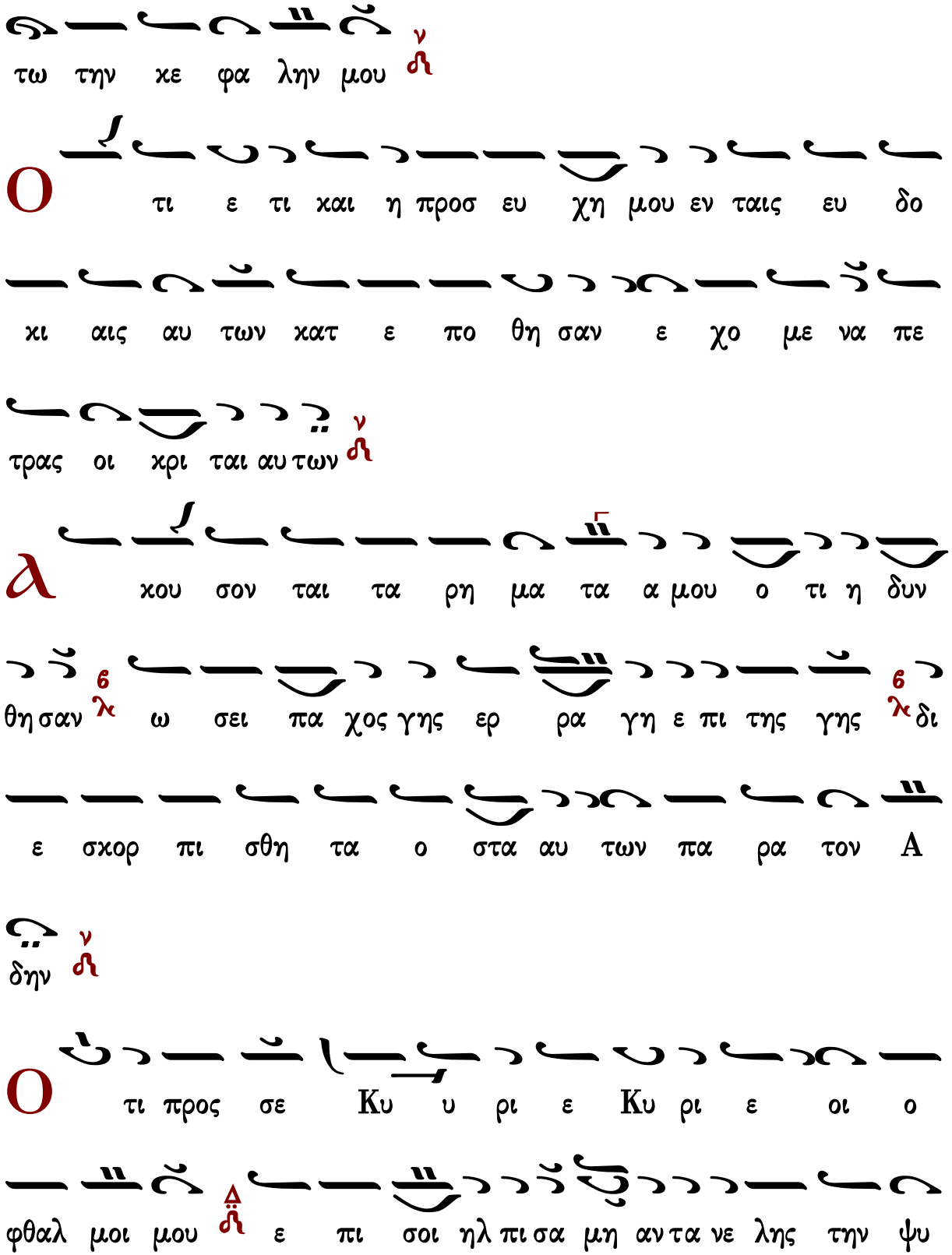
τω την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κατ ε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α
δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο
φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

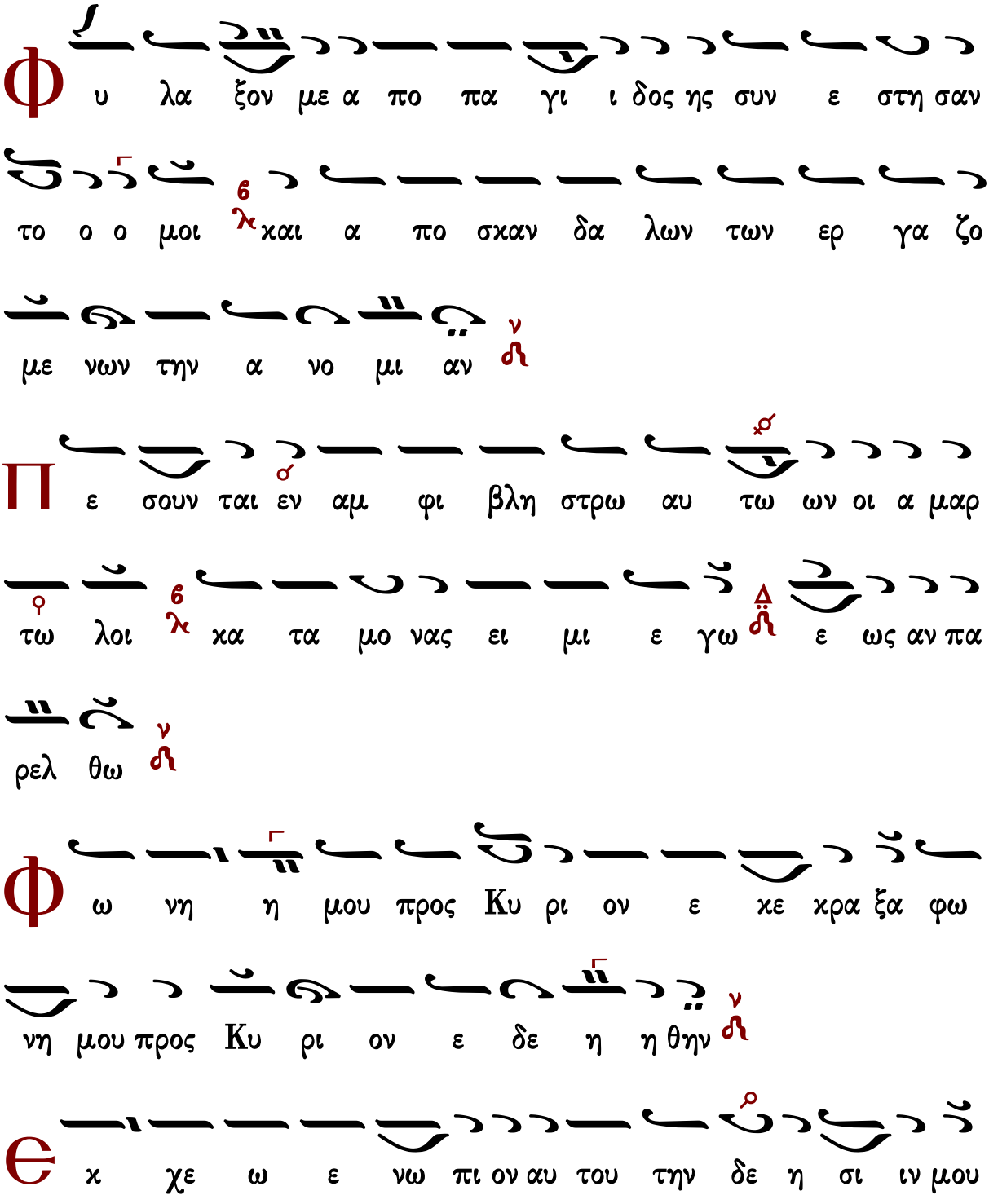
χη ην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με νων την α νο μι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρελ θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

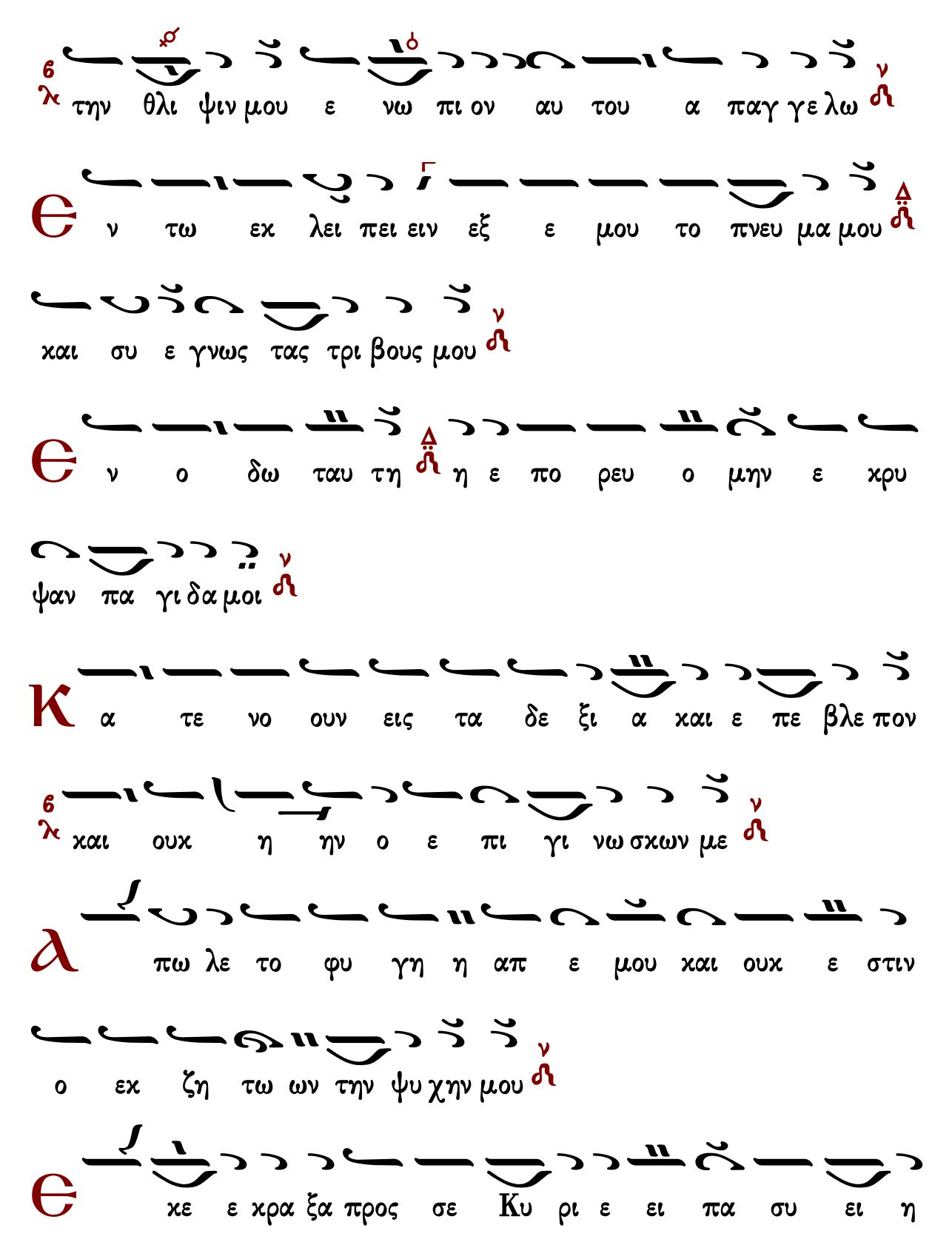
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν
ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η

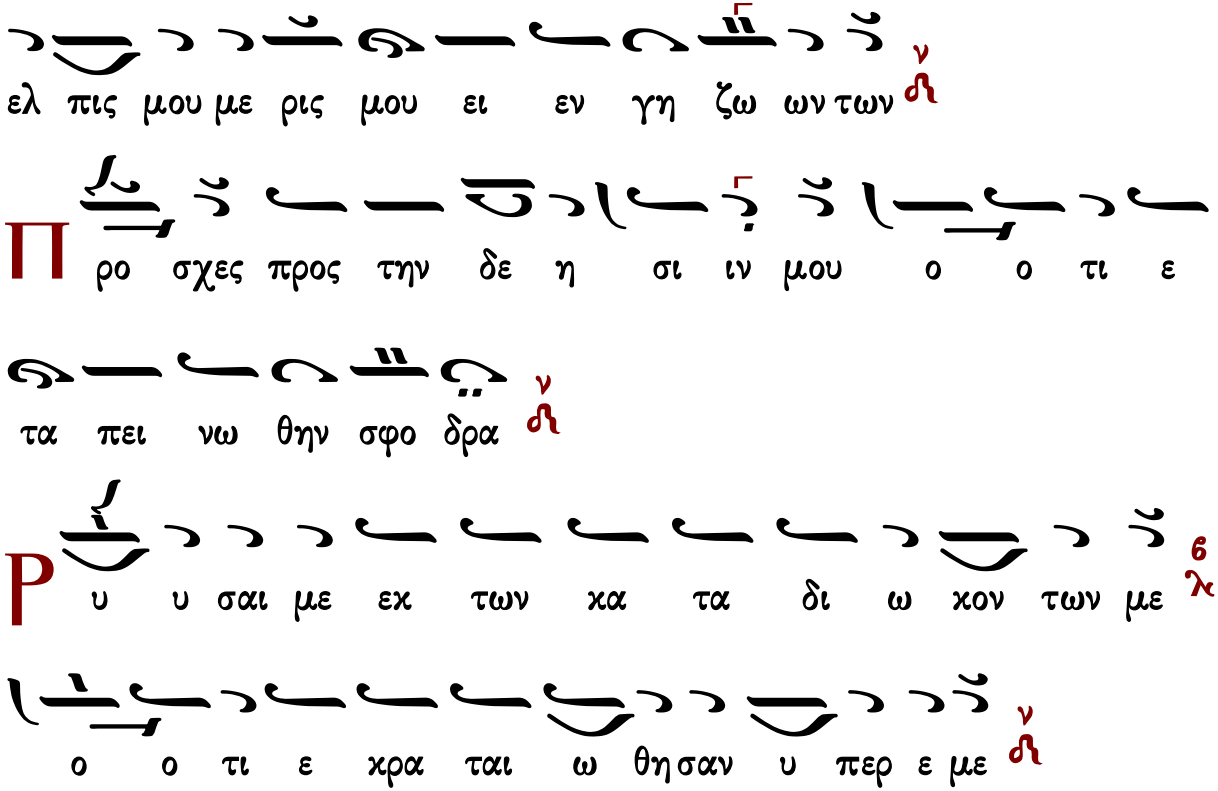
ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε
τα πει νω θην σφο δρα
Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με
ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ310*

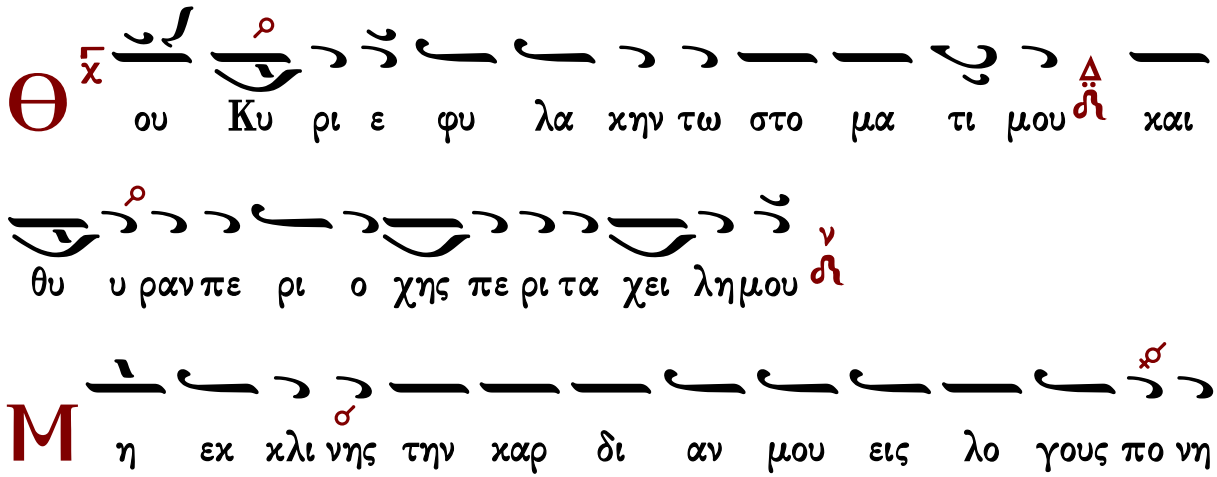
Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

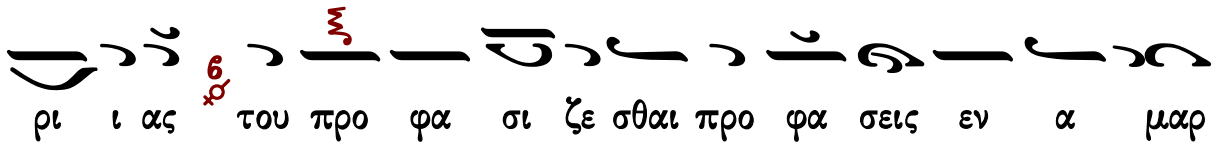
ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι αις

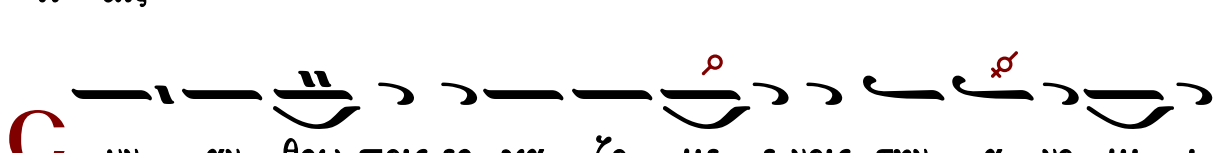
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι ι

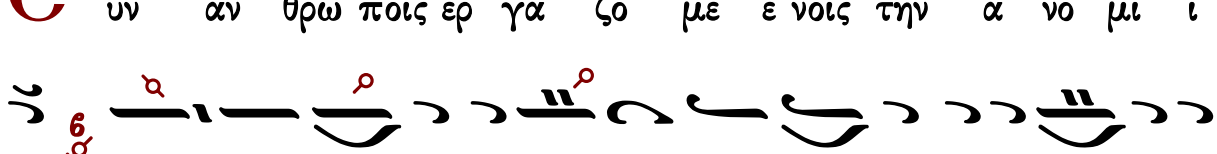
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων α αυ

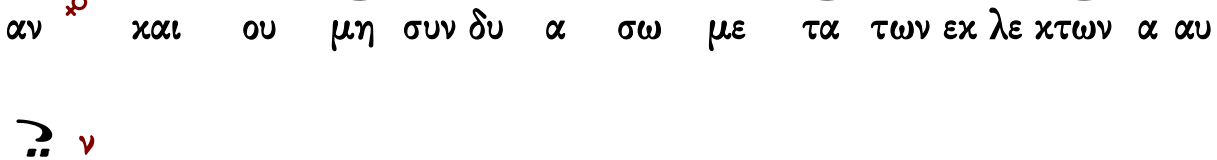
των

Π αι δε ευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε

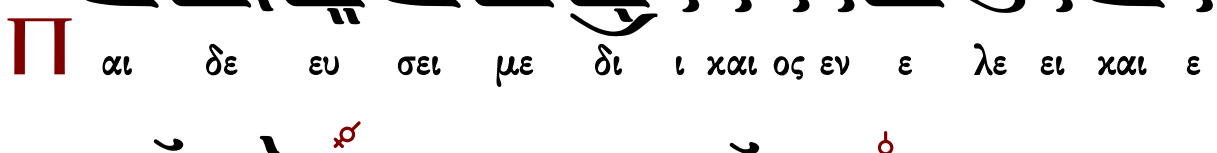
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την

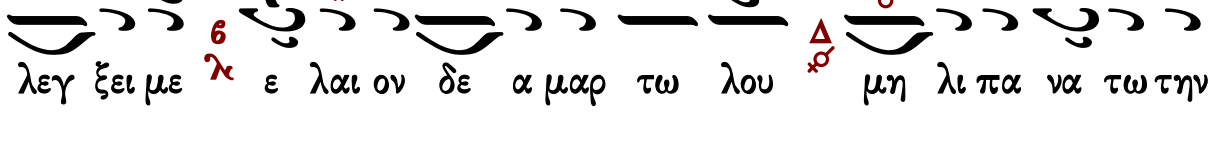
κε φα λην μου

O τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ

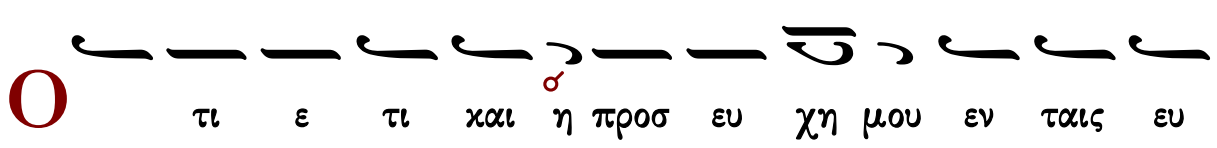
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να

πε τρας οι χρι ται αυ των

λ χου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν

ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην

ο τι προς σε ε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου

φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος η ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι αν

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου προς

Κυ ρι ον ε δε η θην

Є χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν

μου την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

ε ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε

κρυ ψα αν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

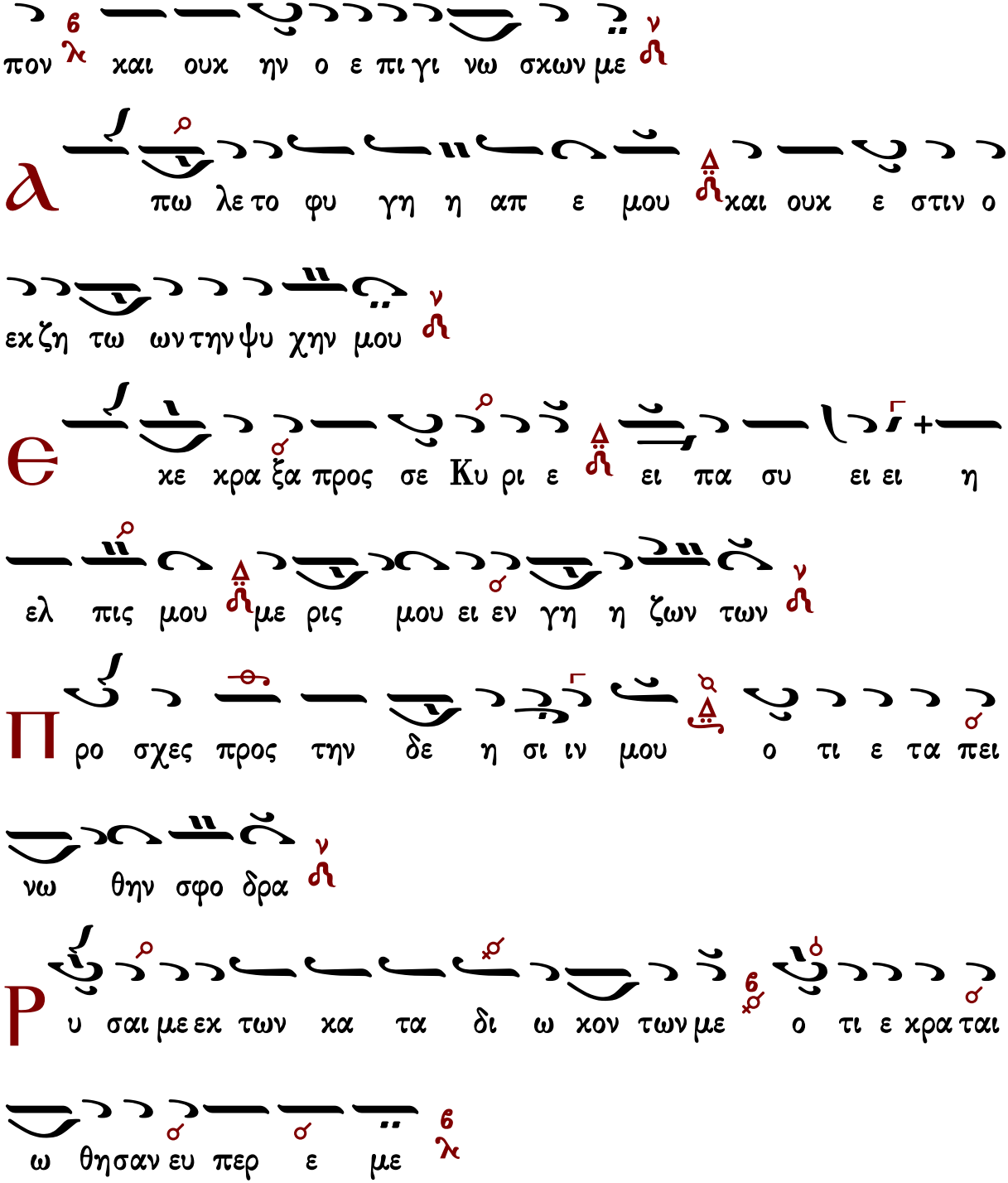
πον χαι ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
λ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
Є κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει ει η
ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζων των
Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει
νω θην σφο δρα
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε κρα ται
ω θησαν ευ περ ε με

ἀργὴ τρίσημος

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.219*

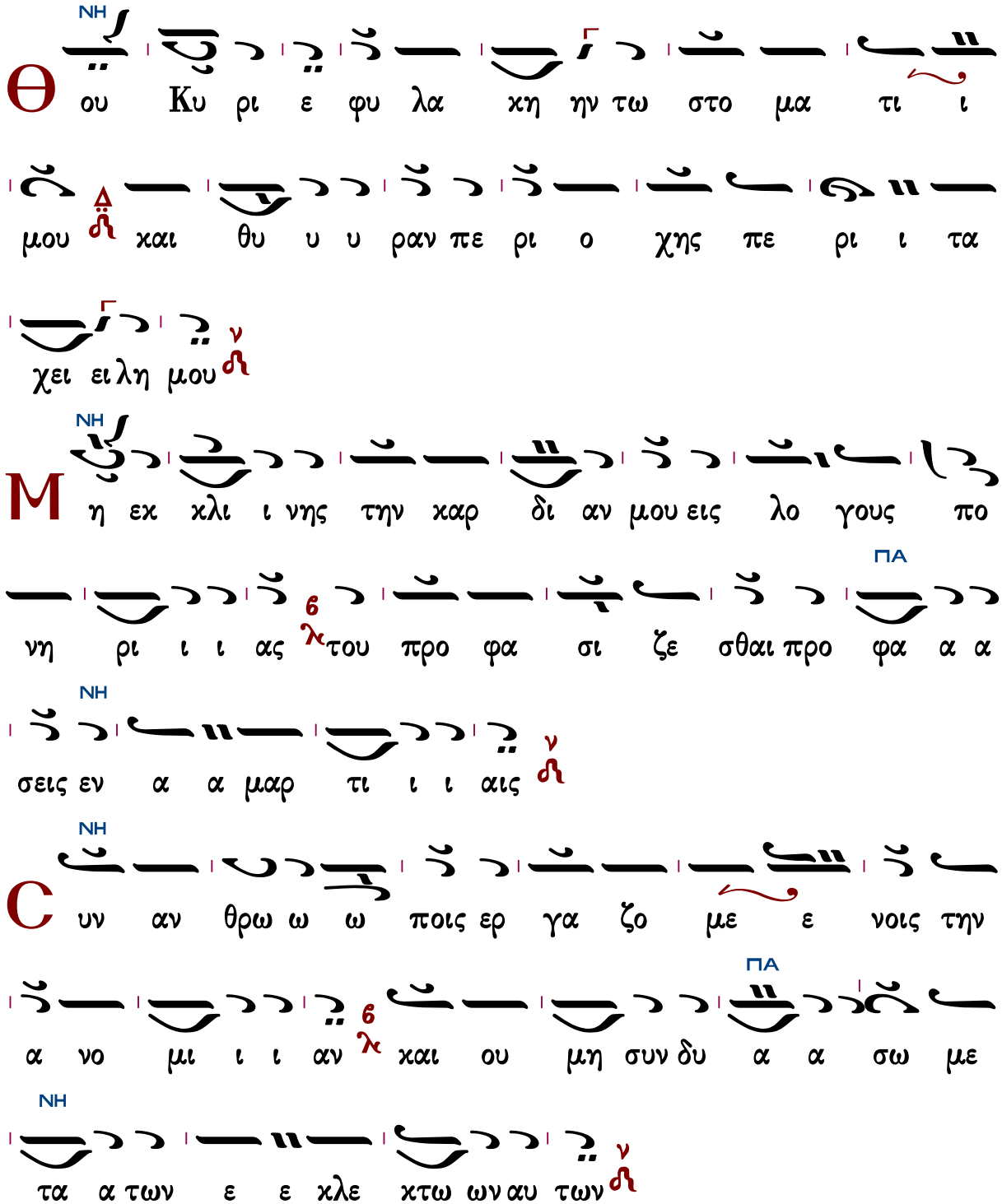

ΝΗ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κη ην τω στο μα τι ι

μου Δ ⲛ̈ και θυ υ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι ι τα

χει ει λη μου ν ⲛ̈

ΝΗ

Μ η εκ κλι ι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

ΠΑ

νη ρι ι ι ας ϐ λ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α α

ΝΗ

σεις εν α α μαρ τι ι ι αις ν ⲛ̈

ΝΗ

C υν αν θρω ω ω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

ΠΑ

α νο μι ι ι αν ϐ λ και ου μη συν δυ α α σω με

ΝΗ

τα α των ε ε κλε κτω ων αυ των ν ⲛ̈

Π

ΔΙ ΝΗ

αι δευ σει με δι ι χαι ος εν ε λε ει

ΠΑ

χαι ε λε εγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω

ΝΗ

λου μη λι πα να α α τω την χε ε φα λη η ην μου

Ο

ΔΙ ΝΗ

τι ε ε τι χαι η προσ ευ χη μου εν ταις

ευ δο κι αις αυ των χα τε πο θη σαν ε χο ο με

να πε τρας οι οι χρι ται αι αυ των

λ

χου σον ται αι τα ρη μα τα α μου ο

τι η δυ υν θη σαν ωσ ει πα α χος γης ερ

ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ

ρα α α γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα

ο στα α αυ τω ων πα ρα α τον α α α δην

Ο

τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο ο φθαλ

ΠΑ ΝΗ

μοι οι μου λ6 ε πι σοι ηλ πι σα π q μη η η αν τα

νε ε λης τη ην ψυ χη η ην μου ν

Φ

υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος Δ ης συν

ΠΑ ΝΗ

ε στη σαν το ο ο μοι χαι α πο σχαν δα α α

ΠΑ ΝΗ

α α λων ν ο των ερ γα ζο με ε ε νων την α α νο

μι ι ι αν ν

Π

ΠΑ

ε σου ου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

ΔΙ

τω ων οι α μαρ τω λοι Δ κα τα μο νας ει μι

ΝΗ

ε γω Δ ε ε ως αν πα ρε ε ελ θω ν

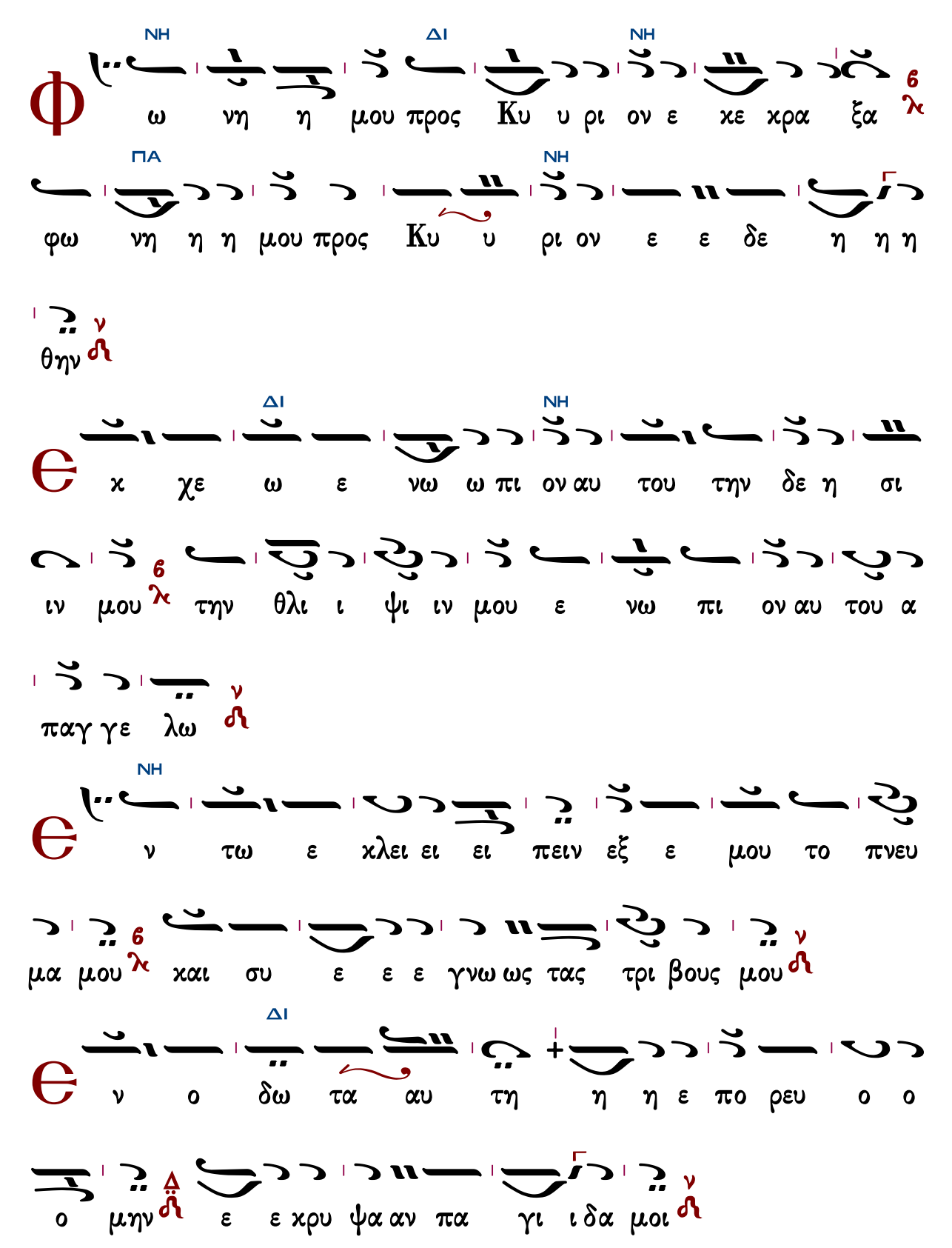
ΝΗ ΔΙ ΝΗ
Φ ω νη η μου προς Κυ υ ρι ον ε κε χρα ξα
ΠΑ ΝΗ
φω νη η η μου προς Κυ υ ρι ον ε ε δε η η η
θην
ΔΙ ΝΗ
Є κ χε ω ε νω ω πι ον αυ του την δε η σι
ιν μου την θλι ι ψι ιν μου ε νω πι ον αυ του α
παγ γε λω
ΝΗ
Є ν τω ε χλει ει ει πειν εξ ε μου το πνευ
μα μου και συ ε ε ε γνω ως τας τρι βους μου
ΔΙ
Є ν ο δω τα αυ τη η η ε πο ρευ ο ο
ο μην ε ε κρυ ψα αν πα γι ι δα μοι

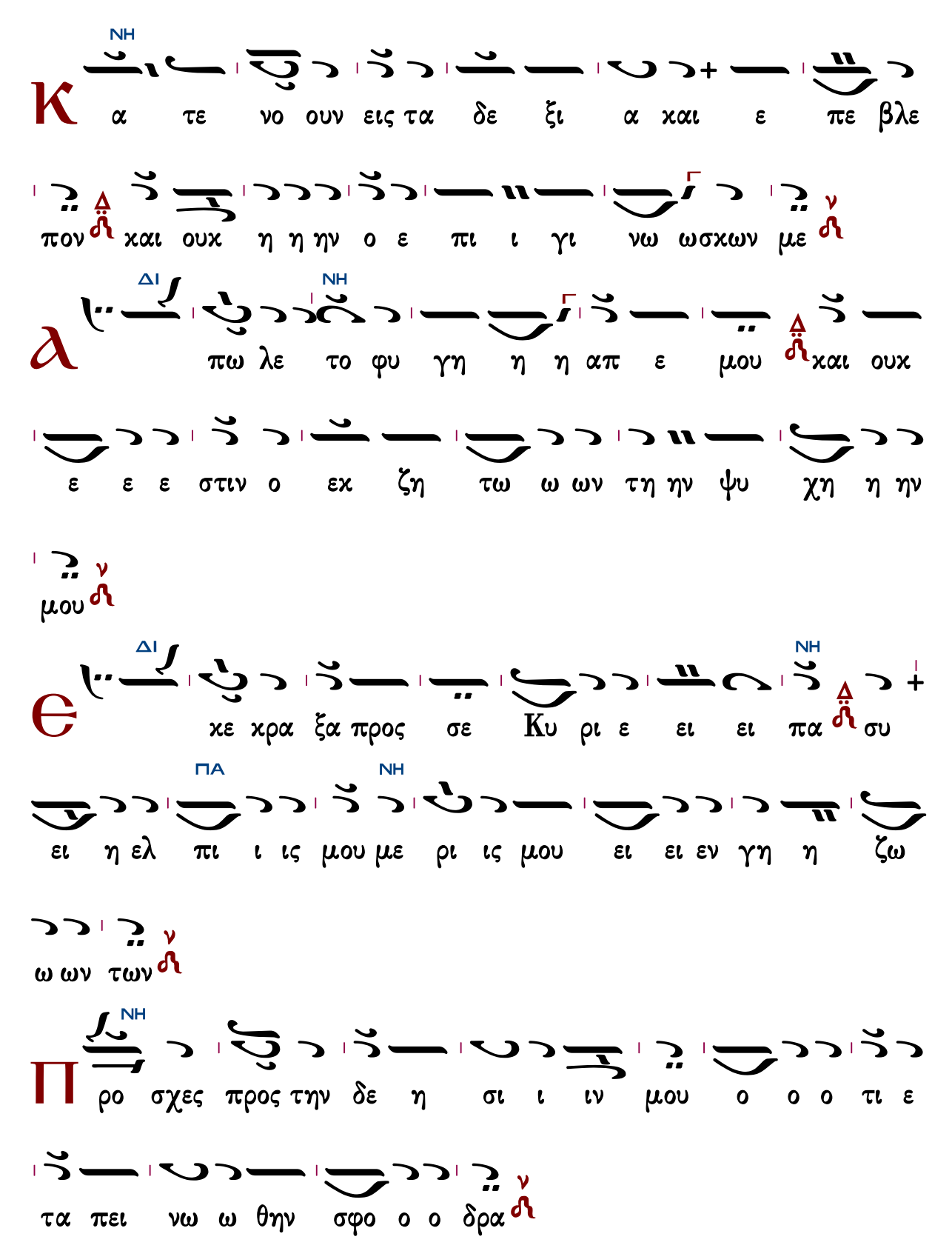

ΝΗ

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η η ην ο ε πι ι γι νω ωσκων με

ΔΙ ΝΗ

Α πω λε το φυ γη η η απ ε μου και ουκ

ε ε ε στιν ο εκ ζη τω ω ων τη ην ψυ χη η ην

μου

ΔΙ ΝΗ

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ΠΑ ΝΗ

ει η ελ πι ι ις μου με ρι ις μου ει ει εν γη η ζω

ω ων των

ΝΗ

Π ρο σχες προς την δε η σι ι ιν μου ο ο ο τι ε

τα πει νω ω θην σφο ο ο δρα

ΔΙ ΝΗ

Ρ υ σαι με εκ τω ων κα τα δι ω κον των με

ΠΑ ΝΗ

ο ο ο τι ε κρα ται ω ω θη σαν υ περ ε με

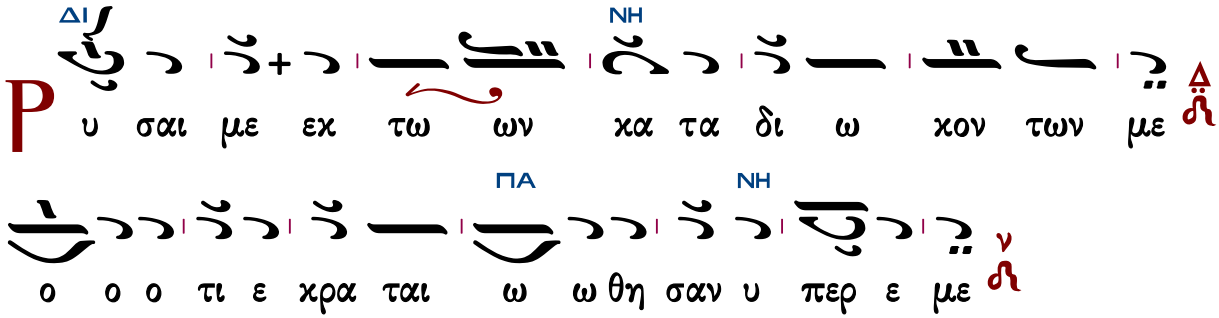

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.212*

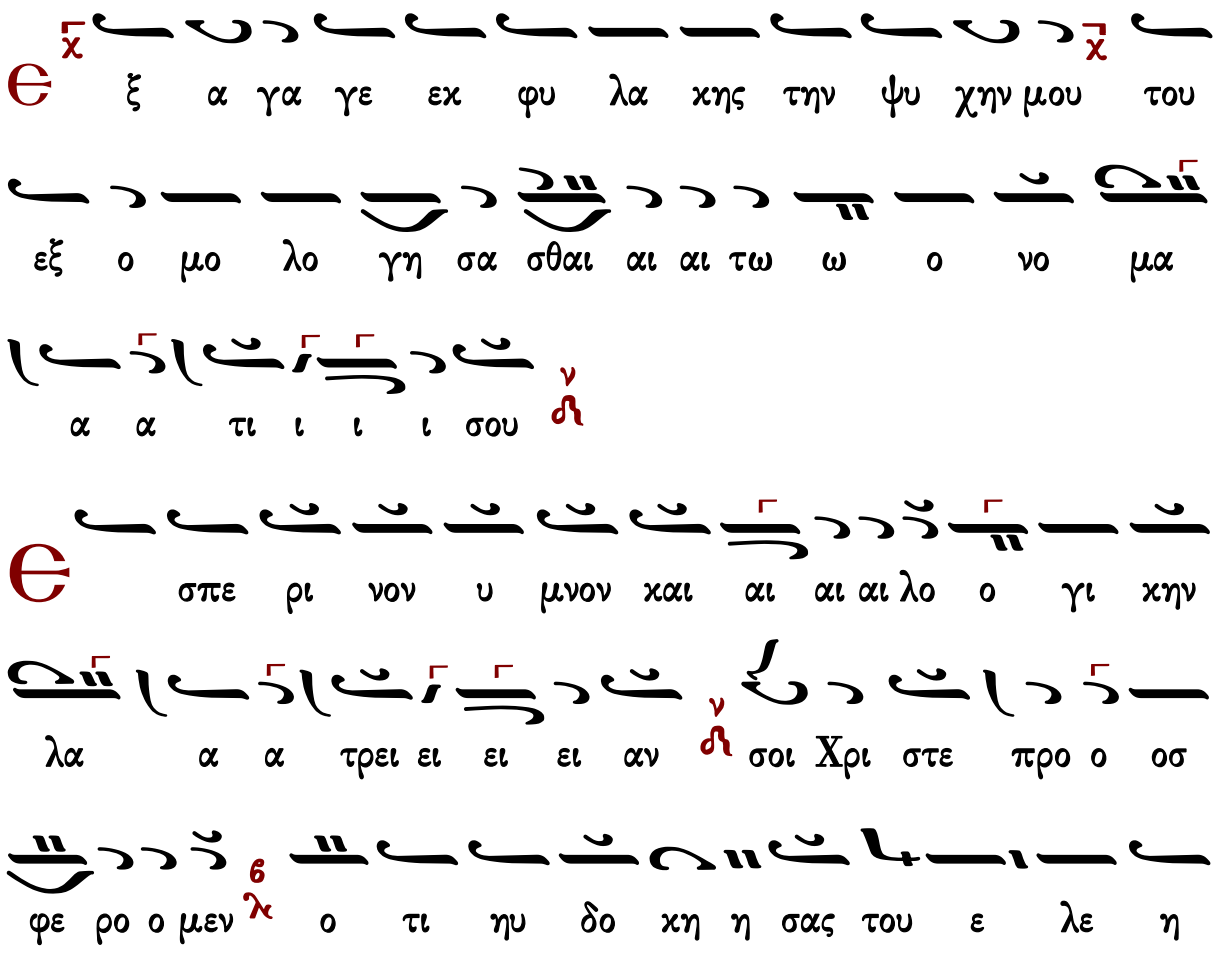

Ε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

εξ ο μο λο γη σα σθαι αι αι τω ω ο νο μα

α α τι ι ι ι σου

Ε σπε ρι νον υ μνον και αι αι αι λο ο γι κην

λα α α τρει ει ει ει αν σοι Χρι στε προ ο οσ

φε ρο ο μεν ο τι ηυ δο κη η σας του ε λε η

η η η η σαι η η μας δι α της A α να στα α

α α σε ε ε ε ως

Є με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ω ως ου

ου αν τα πο ο ο δω ω ω ως μοι

Κ υ ρι ε ε ε Κυ ρι ι ε μη α πο ο ο ρι ι

ι ι ψης η η μας α πο ο του ου προ οσ ω που σου ου αλ

λα ε ε ευ δο κη η σον του ε λε η η η η η σαι

η η μα α ας δι ι α της A α να στα α

α α σε ε ε ε ως

Є κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε εισ α χου ου σο ο ον της φω ω ω νη η η ης

μου

χ αι ρε Σι ω ων α γι ι ι α μη η τηρ των εχ

χλη σι ι ων Θε ου ου χα α τοι οι χη τη ρι ο ον

συ γαρ ε δε ε ξω προ ω ω τη α α φε σιν α α μαρ

τι ι ι ω ων δι ι α τη ης Α α να στα α

α α σε ε ε ε ως

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη η ην τη ης δε η σε ε ε ω ω ω ω

ως μου

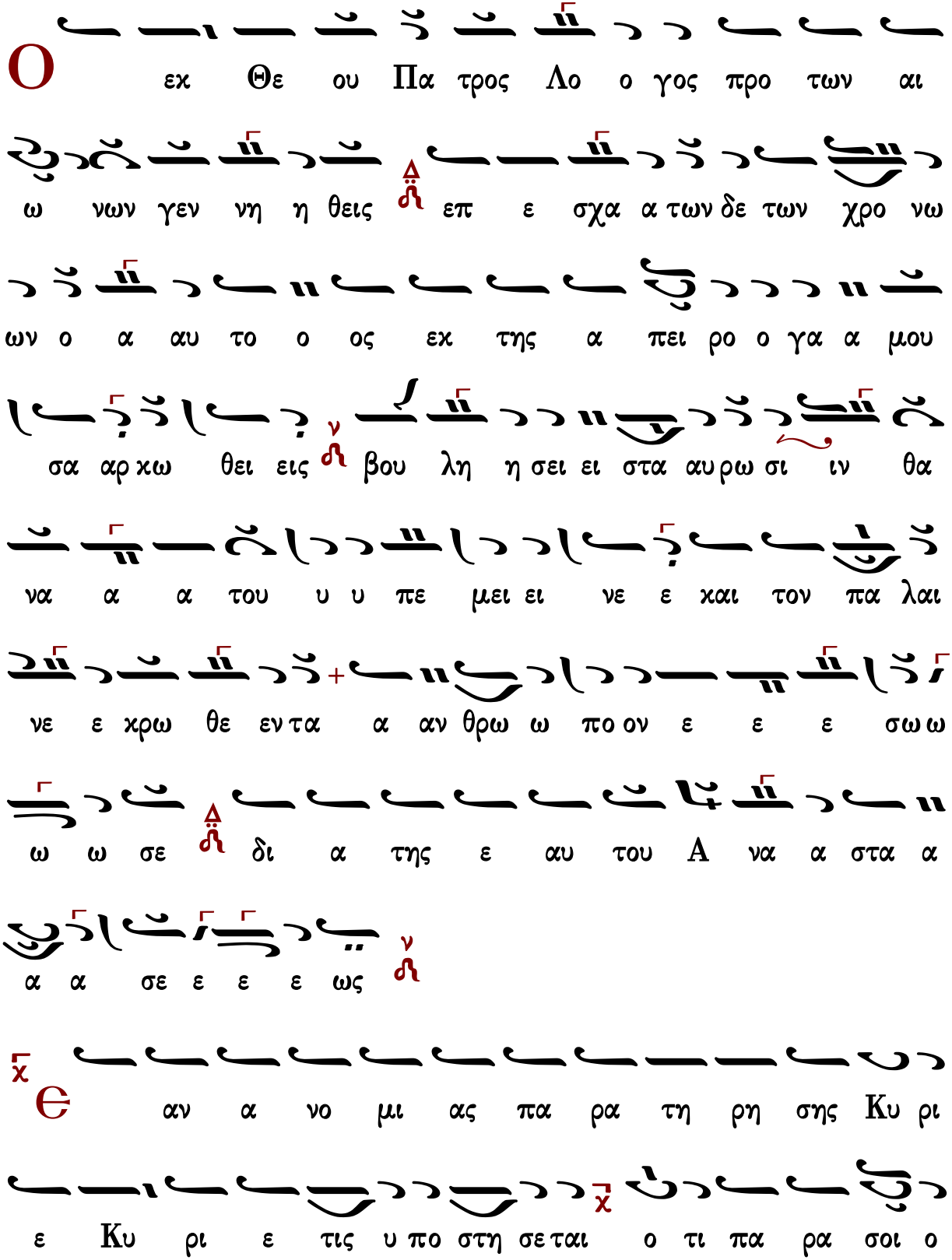
Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι
ω νων γεν νη η θεις επ ε σχα α των δε των χρο νω
ων ο α αυ το ο ος εκ της α πει ρο ο γα α μου
σα αρ κω θει εις βου λη η σει ει στα αυ ρω σι ιν θα
να α α του υ υ πε μει ει νε ε και τον πα λαι
νε ε κρω θε εν τα α αν θρω ω πο ον ε ε ε σω ω
ω ω σε δι α της ε αυ του Α να α στα α
α α σε ε ε ε ως
Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι
ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο

ο ι ι λα σμος ε στι ι

Τ ην εκ νε χρων σου Α α α να στα α σιν δο ξο λο

γου ου ου ου ου μεν Χρι ι στε ε ε δι η ης η λε ευ θε

ρω ω σας α α α δα α μι αι ο ο ον γε ε ε

ε νος εκ της του Α δου τυ ρα αν νι ι ι δος και

ε δω ρη η σω τω χο σμω ω ως Θε ε ος ζω ην

αι αι ω νι ι ον και το με ε γα ε ε ε ε λε ε ε

ε ος

Θ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε ε πι

ι τον Κυ ρι ο ον

Δο ο ο ξα α α α σοι Χρι ι στε Σω ω τη ηρ Υι

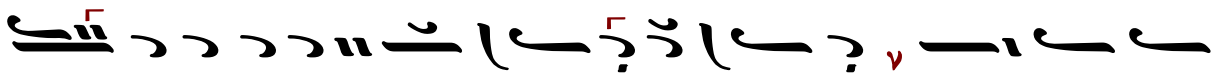

ε ε Θε ε ου ου μο νο ο γε νε ες ο προσ πα

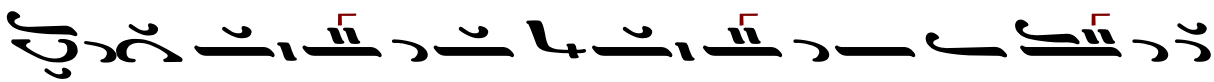

γεις εν τω Στα αυ ρω και α να α στας εκ τα α α

φου ου τρι η η η η με ε ε ε ρος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχηρὰ ἁγίου Ἀρτεμίου Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.529#

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

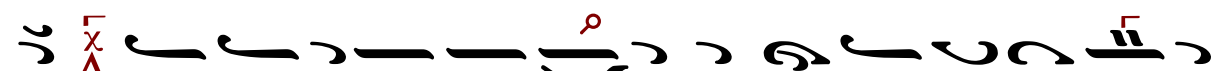

μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι

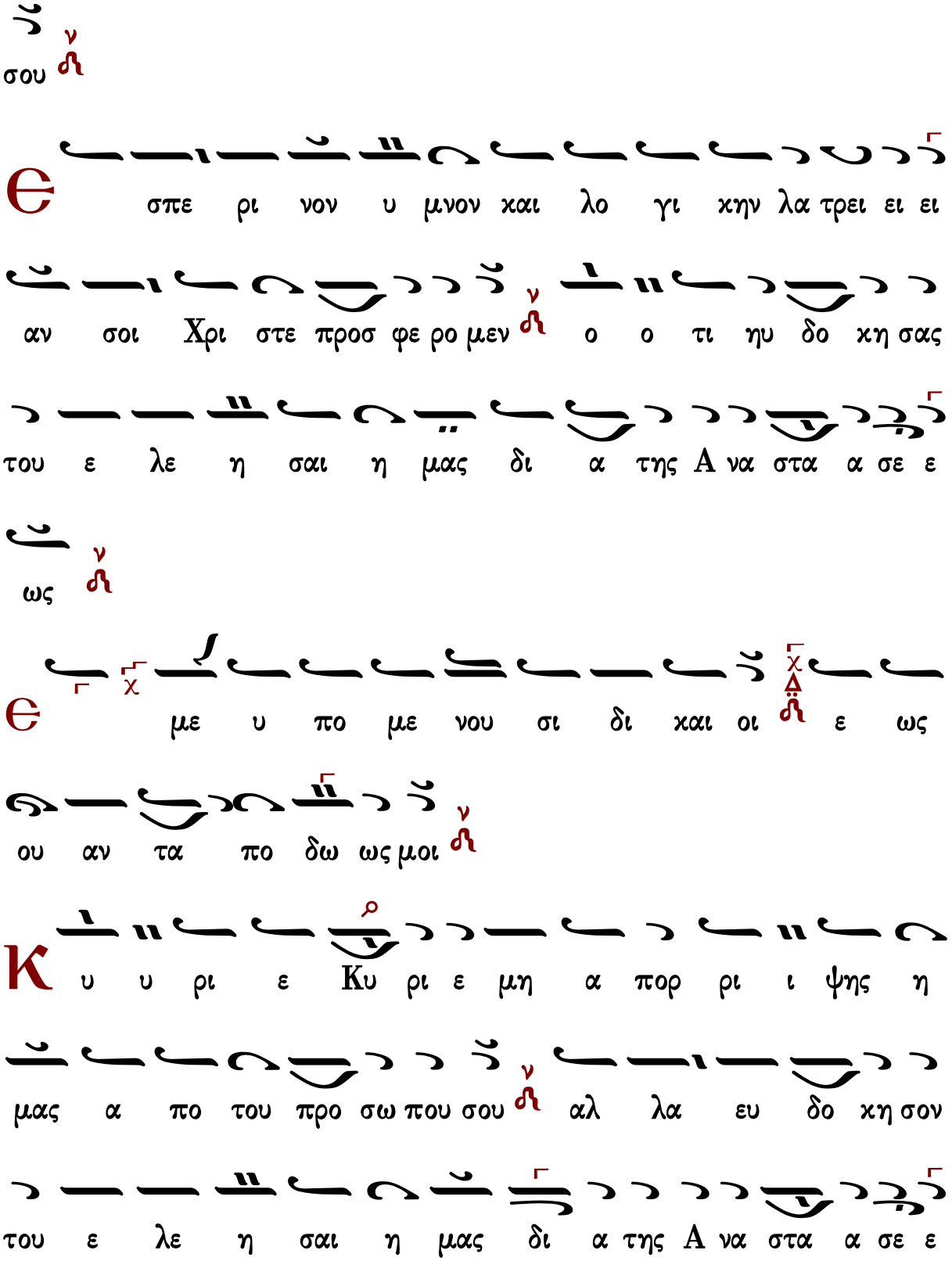
σου
σπε ρι νον υ μνον και λο γι χην λα τρει ει ει
αν σοι Χρι στε προσ φε ρο μεν ο ο τι ηυ δο κη σας
του ε λε η σαι η μας δι α της Α να στα α σε ε
ως
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως
ου αν τα πο δω ως μοι
υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πορ ρι ι ψης η
μας α πο του προ σω που σου αλ λα ευ δο κη σον
του ε λε η σαι η μας δι α της Α να στα α σε ε

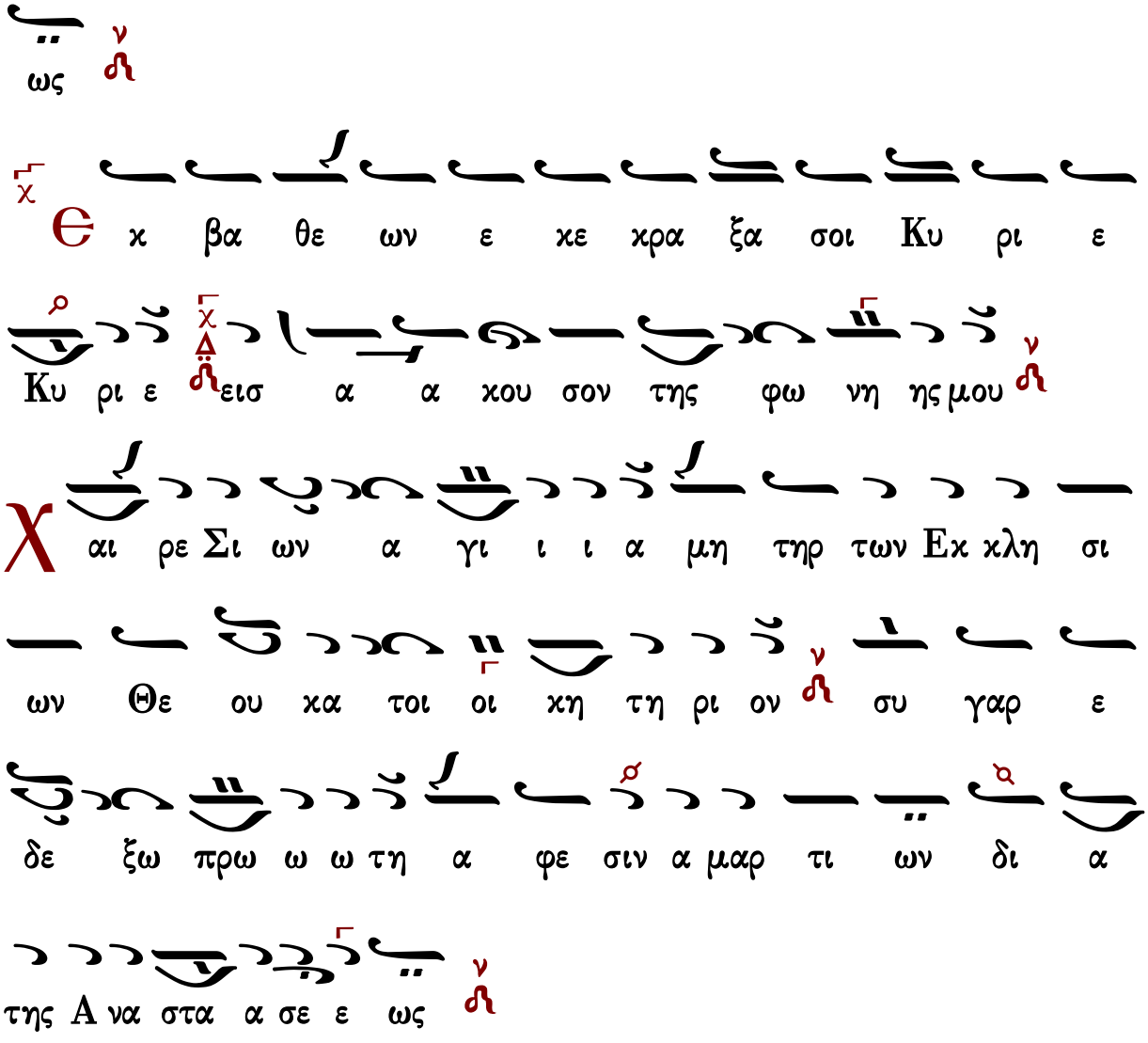

Στιχηρά Ἀνατολικά

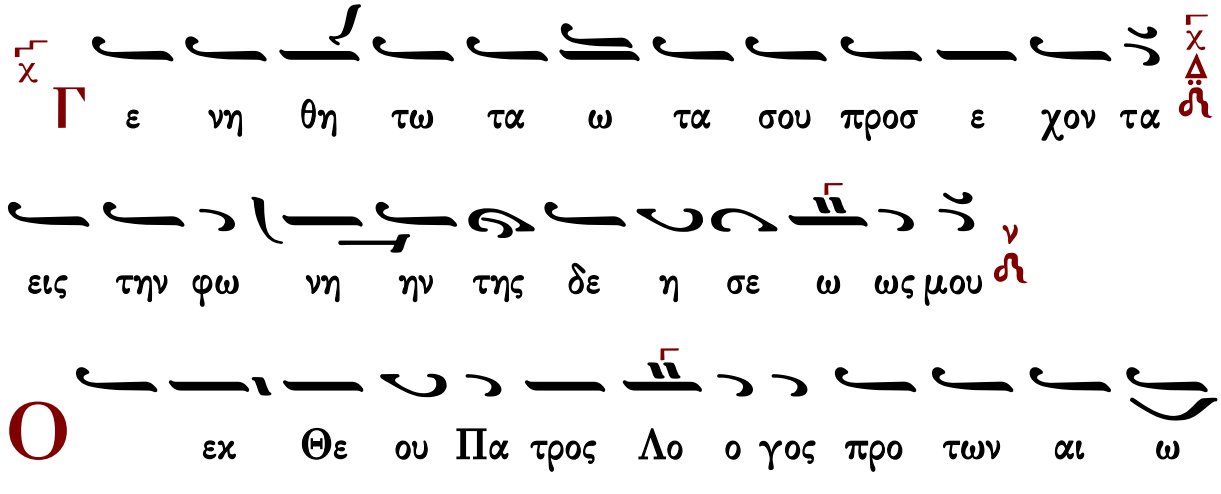

νων γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο

αυ τος εκ της α πει ρο γα μου σαρ κω θεις βου λη

η σει Σταυ ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα

λαι νε κρω θεν τα αν θρω πον ε σω σε δι α της ε

αυ του ου Α να στα α σε ε ως

Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι ι λα σμος ε στιν

Τ ην εκ νε κρων σου Α να στα σιν δο ξο λο γου μεν

Χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρω σας Α δα μι αι ον

γε ε νος εκ της του Α δου τυ ραν νι δος ν και

ε δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι

ω νι ον και το με γα ε ε λε ε ος ν

χ Θ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι ι

τον Κυ ρι ον ν

Δ ο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε ου μο νο γε νες

ν ο προσ πα γεις εν τω Σταυ ρω και α να στας εκ

τα α φου τρι η η με ε ρος ν

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⲛ̈ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.131*

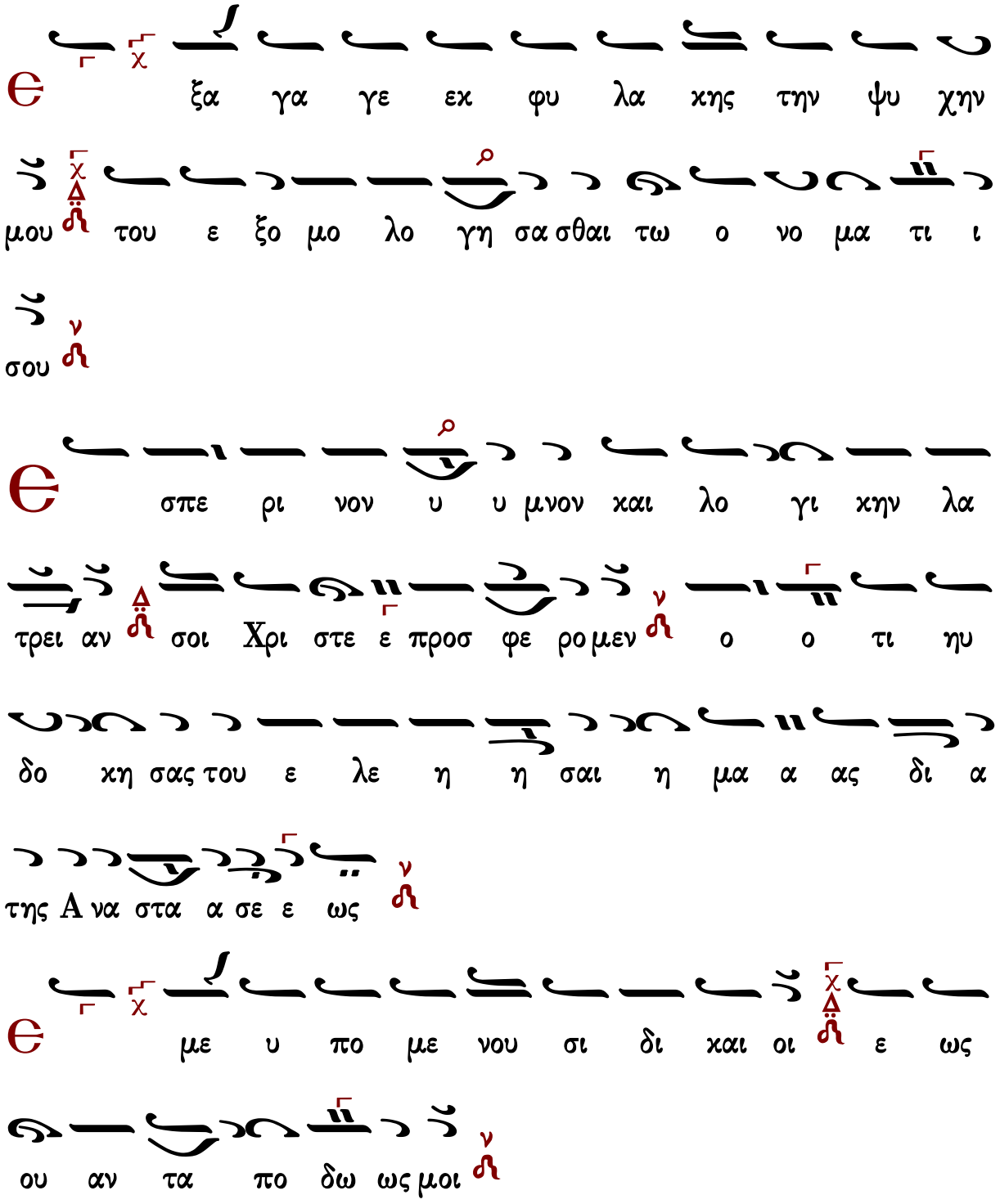

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι

σου

Ε σπε ρι νον υ υ μνον και λο γι κην λα

τρει αν σοι Χρι στε ε προσ φε ρο μεν ο ο τι ηυ

δο κη σας του ε λε η η σαι η μα α ας δι α

της Α να στα α σε ε ως

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αν τα πο δω ως μοι

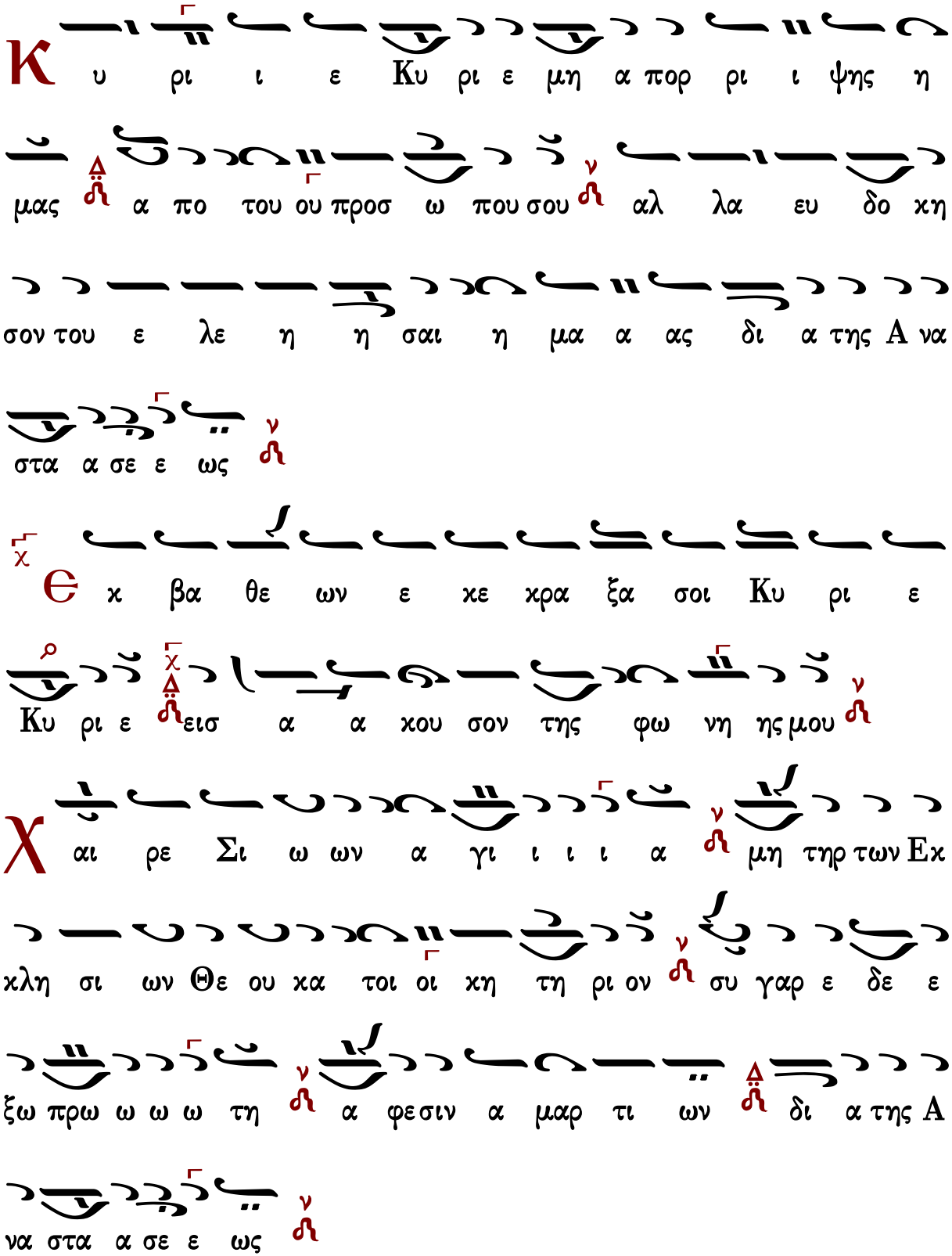

Στιχηρά Ἀνατολικά

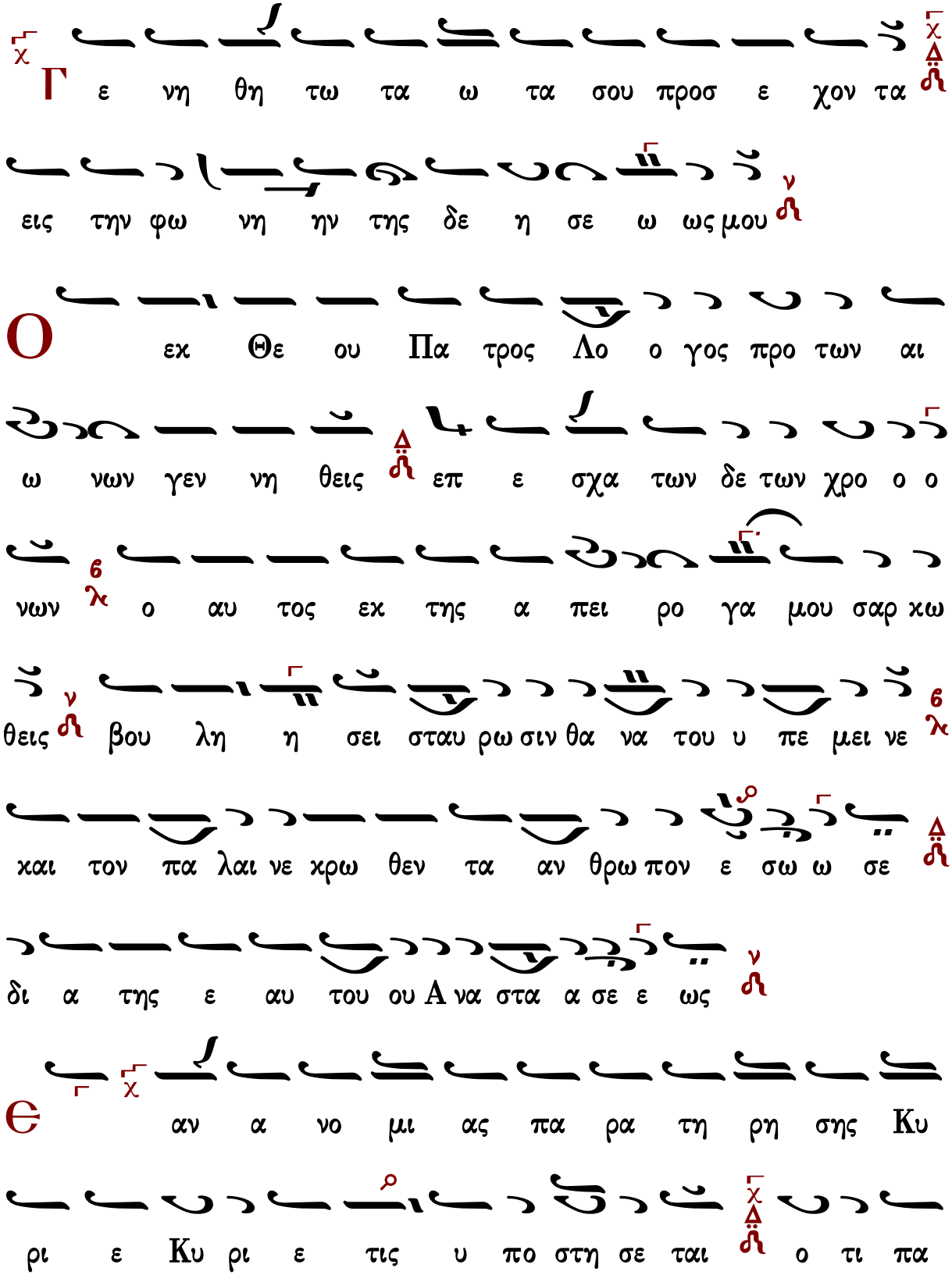
Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα
εις την φω νη ην της δε η σε ω ως μου
Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι
ω νων γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο
νων ο αυ τος εκ της α πει ρο γα μου σαρ κω
θεις βου λη η σει σταυ ρω σιν θα να του υ πε μει νε
και τον πα λαι νε κρω θεν τα αν θρω πον ε σω ω σε
δι α της ε αυ του ου Α να στα α σε ε ως
Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι ι λα σμος ε στιν

Τ ην εκ νε κρων σου α να στα σιν δο ξο λο γου

μεν Χρι στε ε ε δι η η η ης η λευ θε ρω σας Α

δα μι αι ον γε ε ε νος εκ της του α δου τυ ραν νι

δος και ε δω ρη η σω τω κο σμω ως Θε ος

ζω ην αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε ος

Θ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι ι

τον Κυ ρι ον

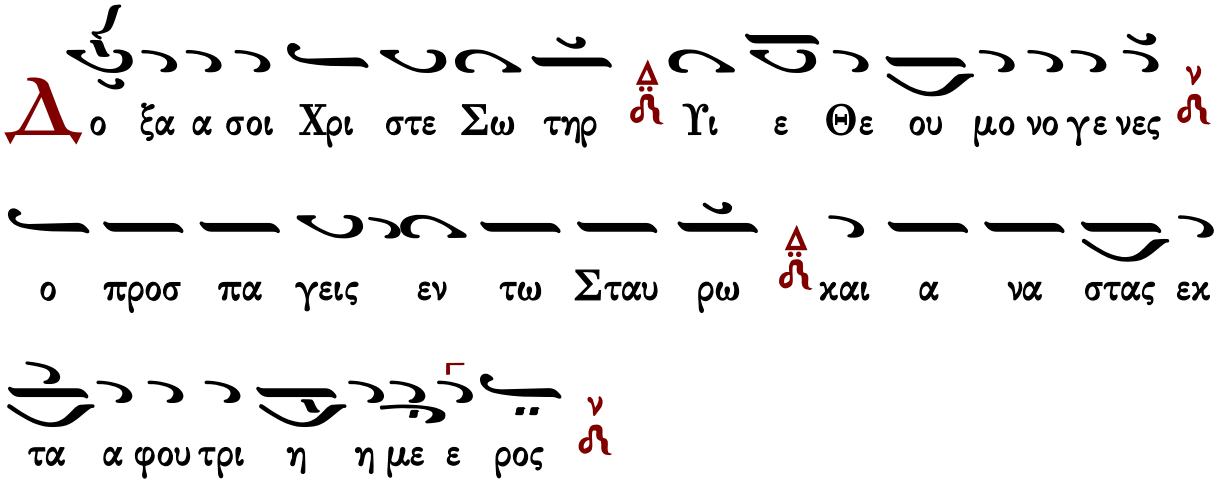

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Α'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.129*

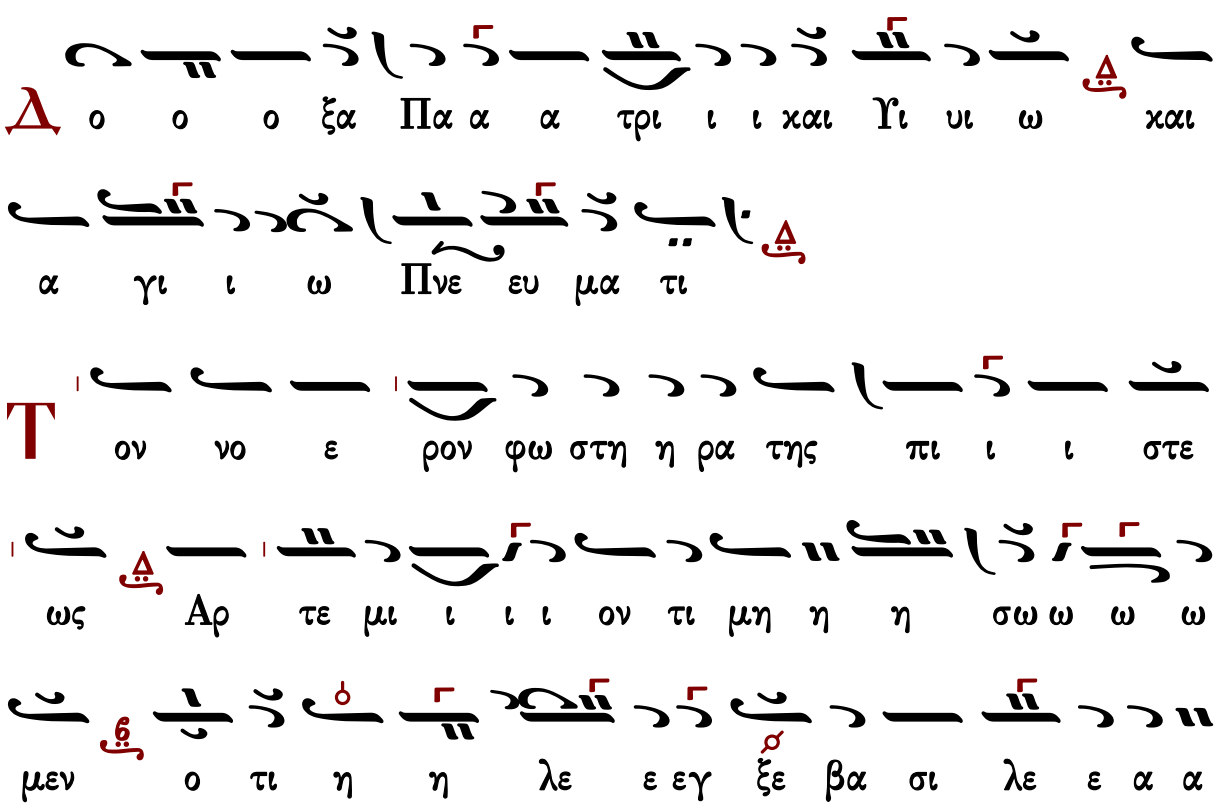

α τον ε ε χθι ι ι ι στον χαι τω αι μα α τι

του μαρ τυ ρι ι ι ι ου α αυ του ου ου ου την Εκ

χλη σι αν Θε ο ο ος ε πο ορ φυ υ υ ρω ω ω ω

σεν ο ο ο θεν χαι α πε λα α α βε των

ι α μα των την χα α ριν την α α α φθο νον

του ι α σθαι τα α ας νο ο ο σους των πι στως προ

ο οσ τρε χο ον των εν τη σο ρω των λει ει ψα α

α νω ων α α αυ του

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.10.119/2141*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ ον νο ε ρον φω στη η ρα της πι ι ι στε ως

Α αρ τε μι ι ι ι ον τι μη η η σω ω ω ω μεν

ο τι η η λε εγ ξε βα σι λε ε α α α τον ε

ε χθι ι ι ι στον και τω αι αι μα α τι του μαρ

τυ ρι ι ι ι ου α αυ του ου ου ου την Εκ κλη σι ι

ι ι αν Θε ο ο ο ος ε πορ φυ υ υ ρω ω ω ω

σεν ο θεν και α πε λα α βε των ι α μα α των

την χα α ριν την α α α φθο νον του ι α

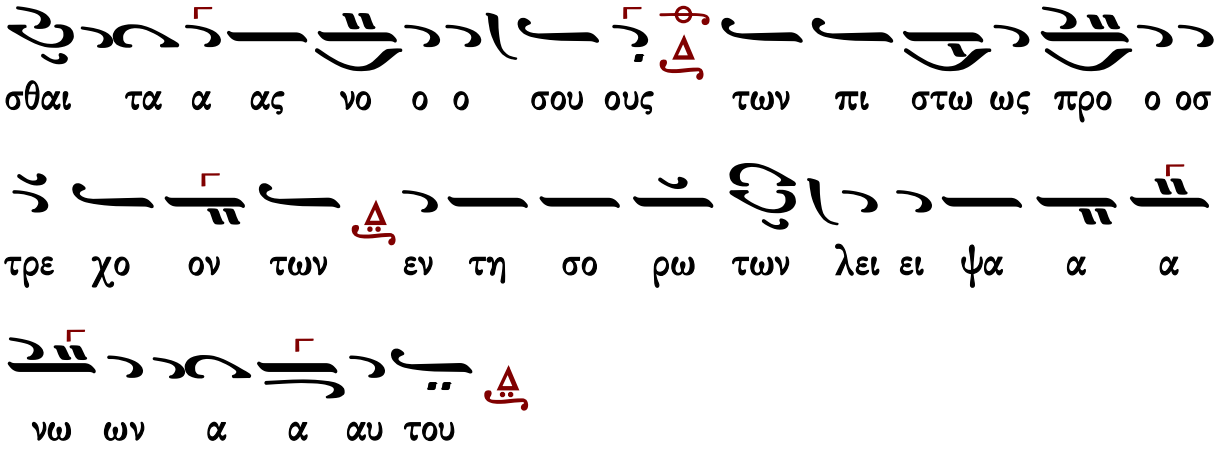

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ἡ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.216*

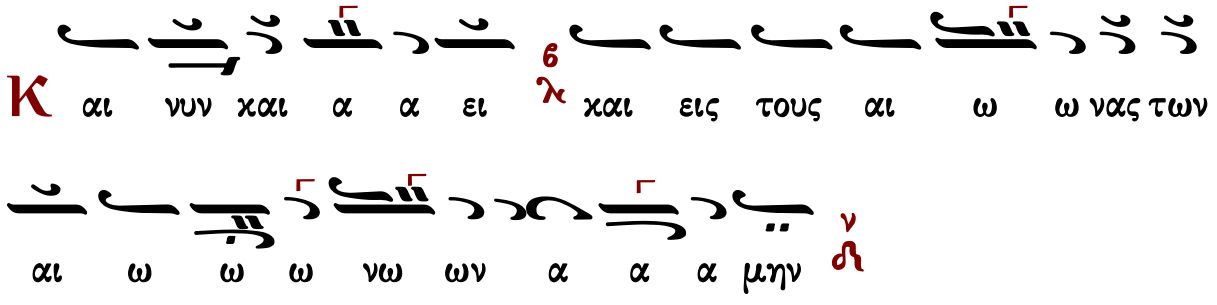

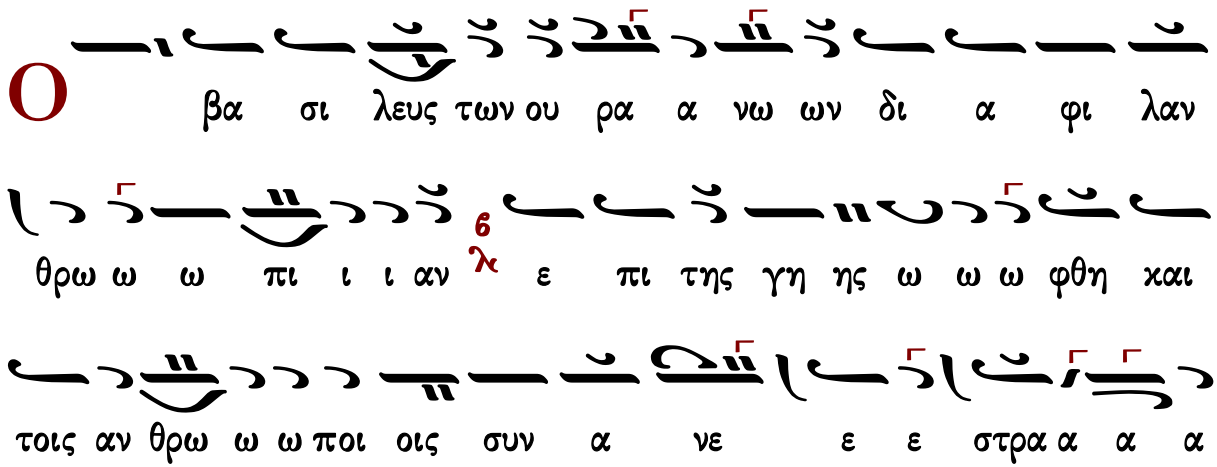

φη ν εκ Παρ θε νου ου γαρ α α γνης σαρ κα προσ λα α

α βο με ε νος και εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της

προσ λη η η η ψε ε ε ε ως ν εις ε ε στι ιν Υι

υι ος δι πλους τη ην φυ υ υ σιν αλλ ου την υ πο ο

ο ο στα α α α σιν ν δι ο τε ε λει ον α αυ τον

Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω πον α λη θως

κη ρυ υ υ υ υ υτ το ο ο ον τες Δ ο μο λο ο

γου ου ου μεν Χρι στον τον Θε ο ο ο ον η η η η

μων ν ον ι ι ι κε τε ευ ε 6 λ Μη τερ α νυ υ

υ υμ φε ε ε ευ τε Δ ε λε η θη η ναι τας ψυ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ἡ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.390#

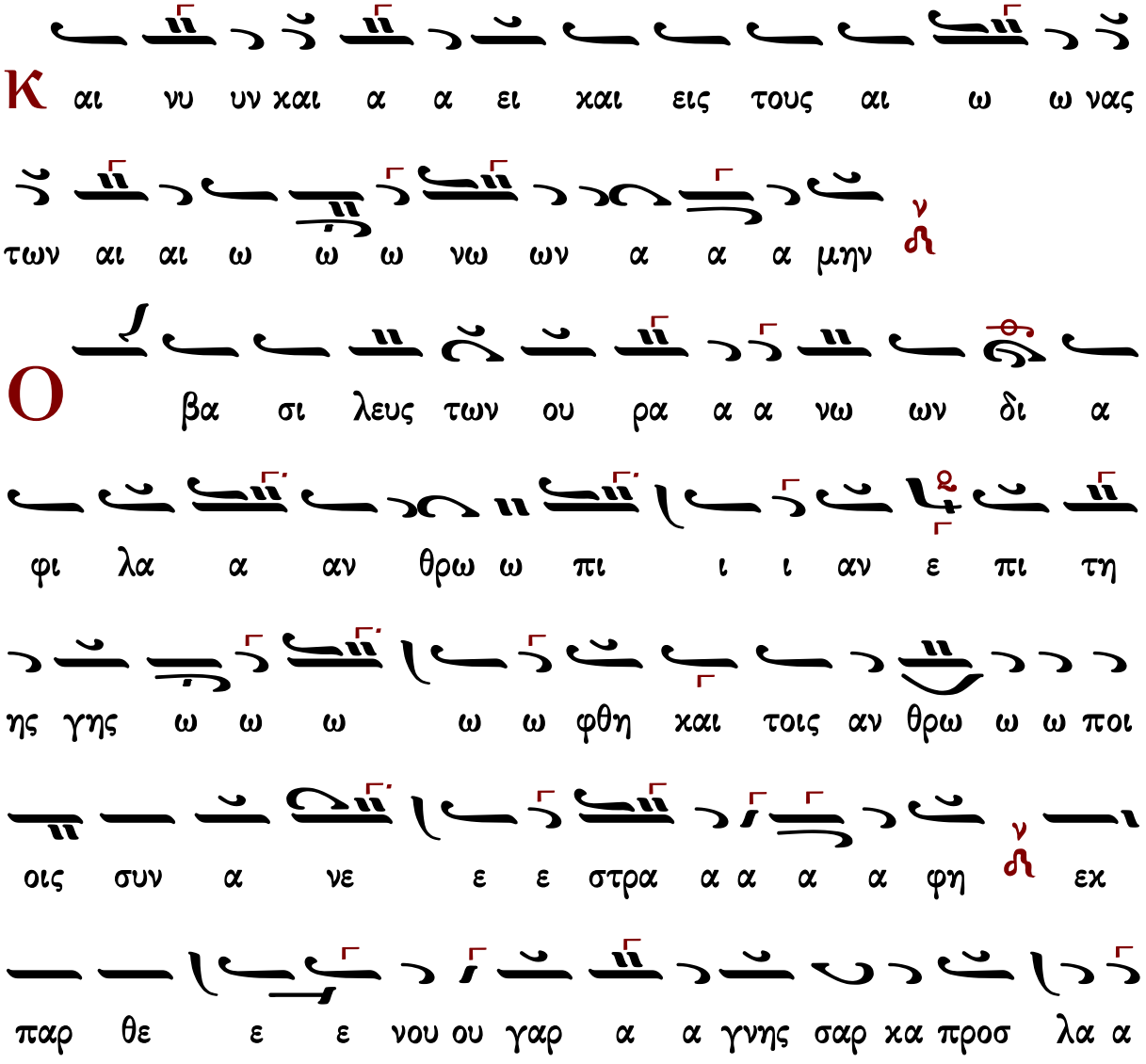

α βο με ε νος και εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της

προ οσ λη η η ψε ε ε ε ως ν ει εις ε ε στι

ιν Υι υι ος η δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ υ σιν

αλλ ου την υ υ πο ο ο ο στα α α α σιν ν δι

ο τε ε λει ο ον αυ τον Θε ε ον και τε λει

ο ο ον αν θρω ω πον α λη θως κη ρυ υ υ

υ υ υτ το ο ο ο ον τες ο μο λο ο γου ου ου

μεν Χρι στον τον Θε ο ο ο ον η η η η μων ν ον

ι ι ι κε τε ευ ε μη η τερ α νυ υ υ υμ φε

ε ε ευ τε ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η

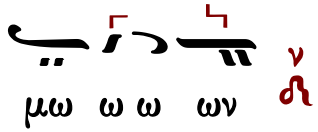

σύντομον

Ἦχος Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.531*

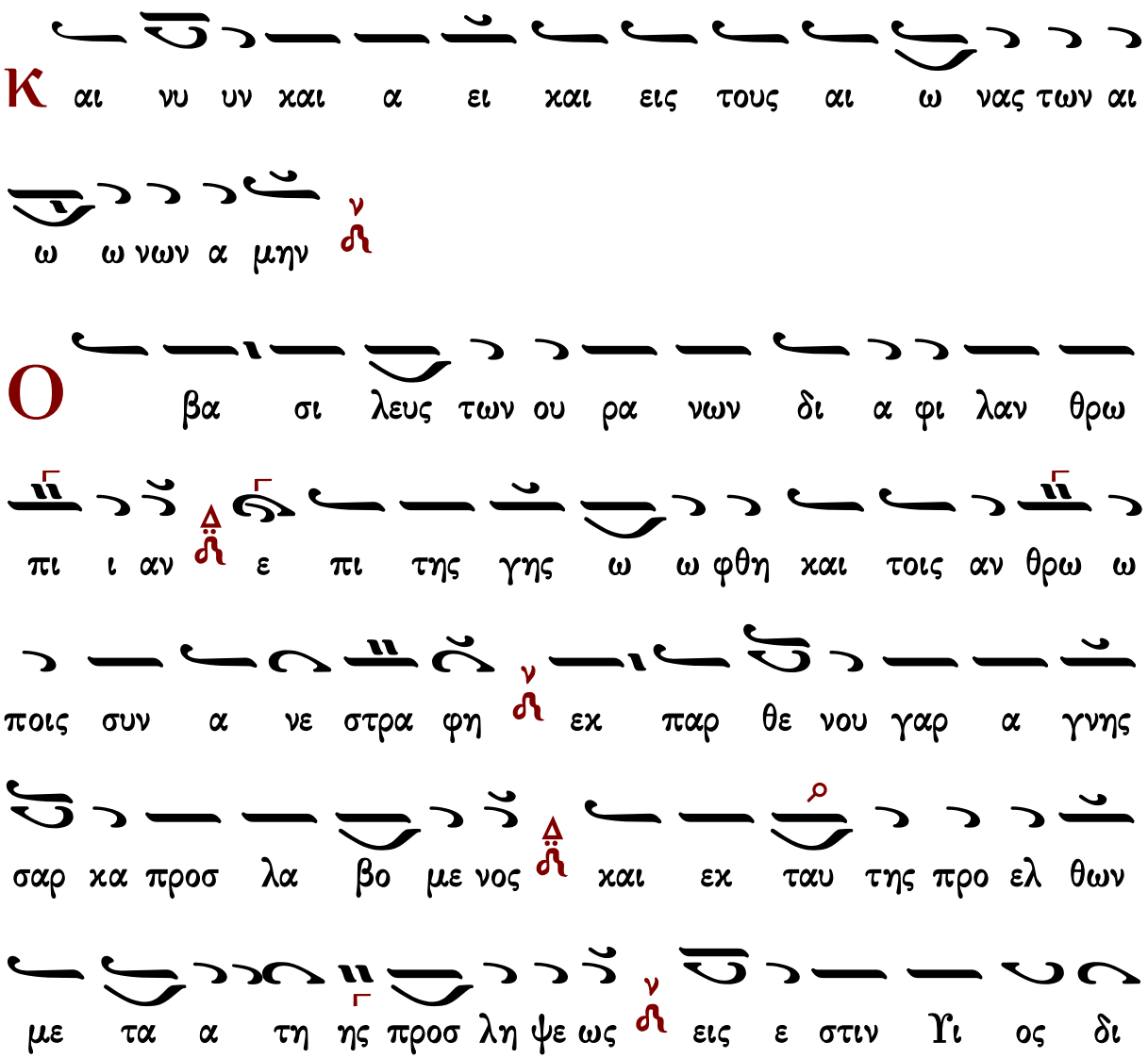

πλους την φυ υ σιν αλλ ου την υ πο στα σιν δι ο ο

τε λει ον αυ τον Θε ον και τε ε λει ον αν θρω

πον α λη θως κη ρυτ τον τες ο μο λο γου μεν Χρι στον

τον Θε ον η μων ον ι κε τευ ε μη η τερ α

νυμ φευ τε ε λε η θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων ων

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.497*

Κ αι νυ υν και α α ει λ και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην ☜435*

Ο Βα σι λευς τω ων ου ρα α νων δι α φι λα

α α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης γης ω ω

ω ω ω φθη λ και τοις αν θρω ω ω ποι οις συν α νε

ε ε στρα α α α α φη ν εκ Παρ θε νου ου γαρ α α

γνης σαρ κα προσ λα α α βο με ε νο ος λ και εκ ταυ

της προ ε ελ θων με τα α α της προ οσ λη

η η ψε ε ε ε ως ν εις ε ε στι ι ιν Υι υι ος

δι πλου ου ους τη ην φυ υ υ σιν αλλ ου

ου την υ υ πο ο ο στα α α α σιν ν δι ο τε

λει ον α αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω

πον α λη θως κη η ρυ υ υτ το ο ο ον τες ο

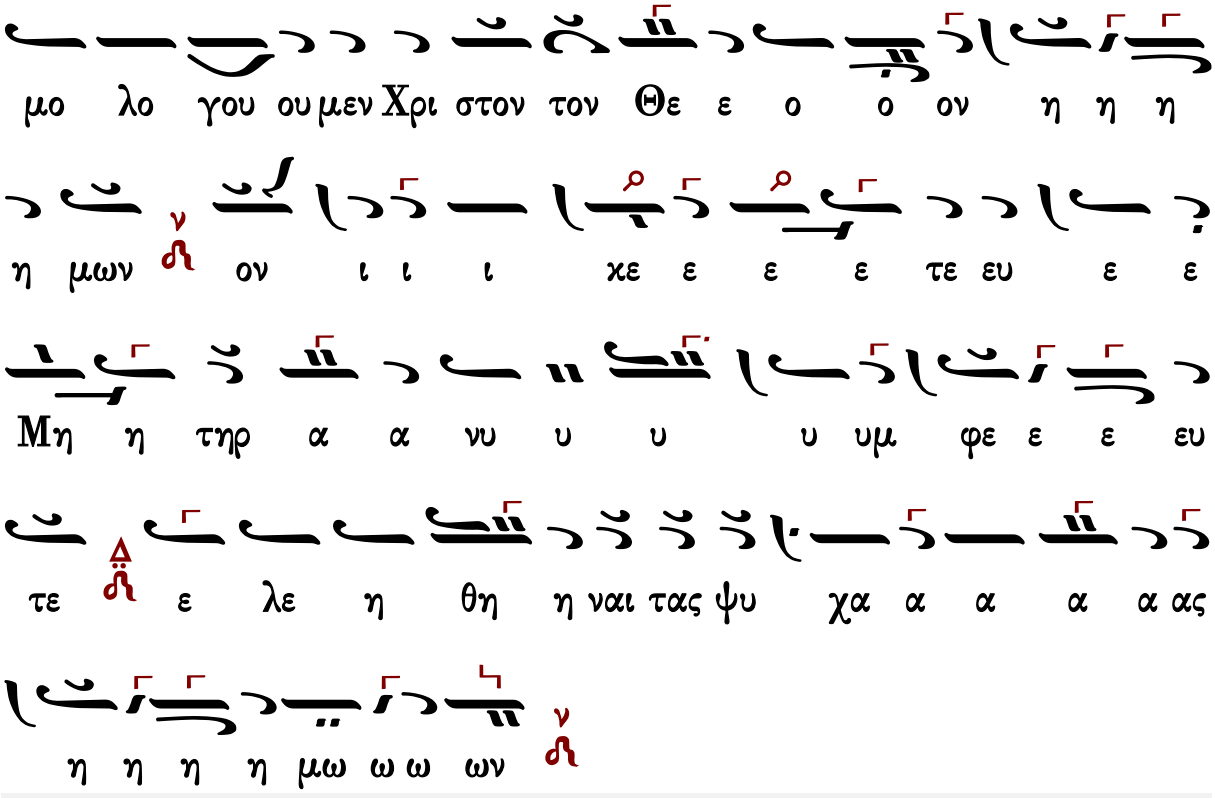

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ321*

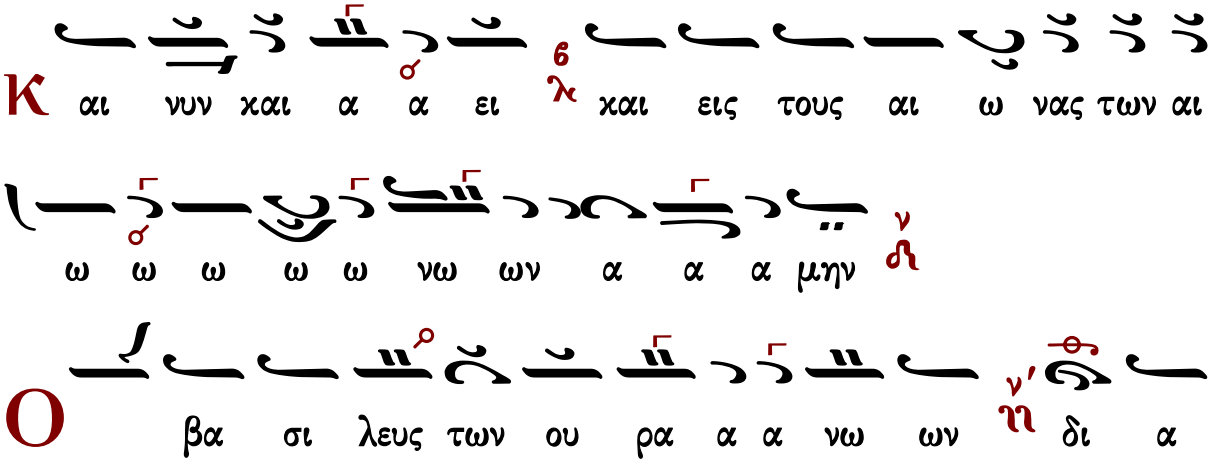

φι λαν θρω πι ι ι ι ι αν ε πι τη ης γη

ης ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις συν α νε

ε ε στρα α α α α φη εκ παρ θε νου ου γαρ α α

γνης σαρ κα προσ λα α α βο με ε νος και εκ ταυ της

προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη η η η ψε ε ε ε

ως ει εις ε ε στι ιν Υι υι ο ο ο ο ος

δι πλους τη ην φυ υ υ σιν αλλ ου την υ υ πο ο

ο ο στα α α α σιν δι ο τε ε λει ο

ον αυ τον Θε ε ον και τε ε ε λει ει ο ον

αν θρω ω πον α λη θως κη ρυ υ υ υ υτ το ο

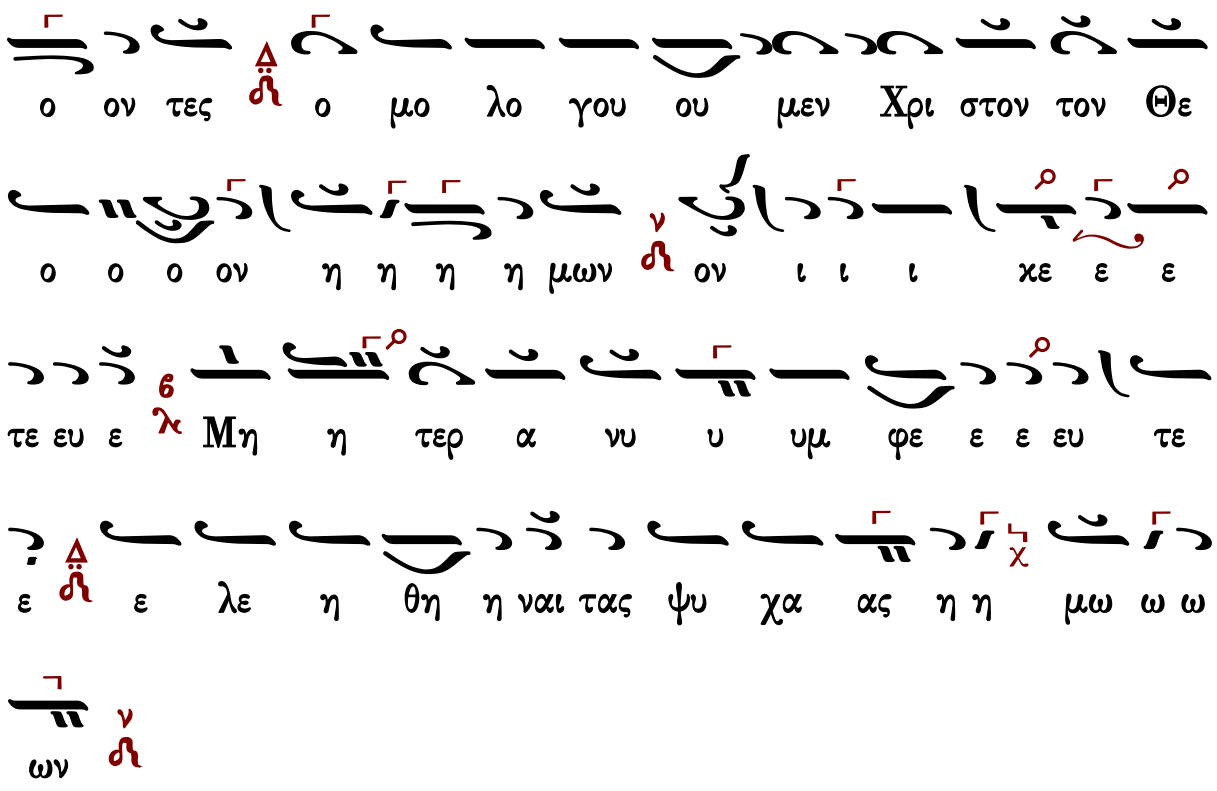

σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ444*

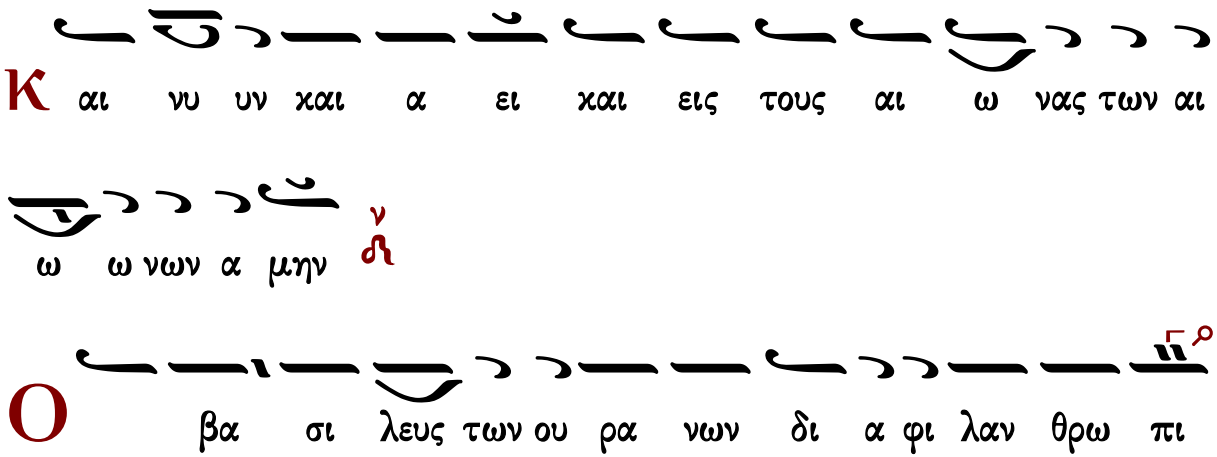

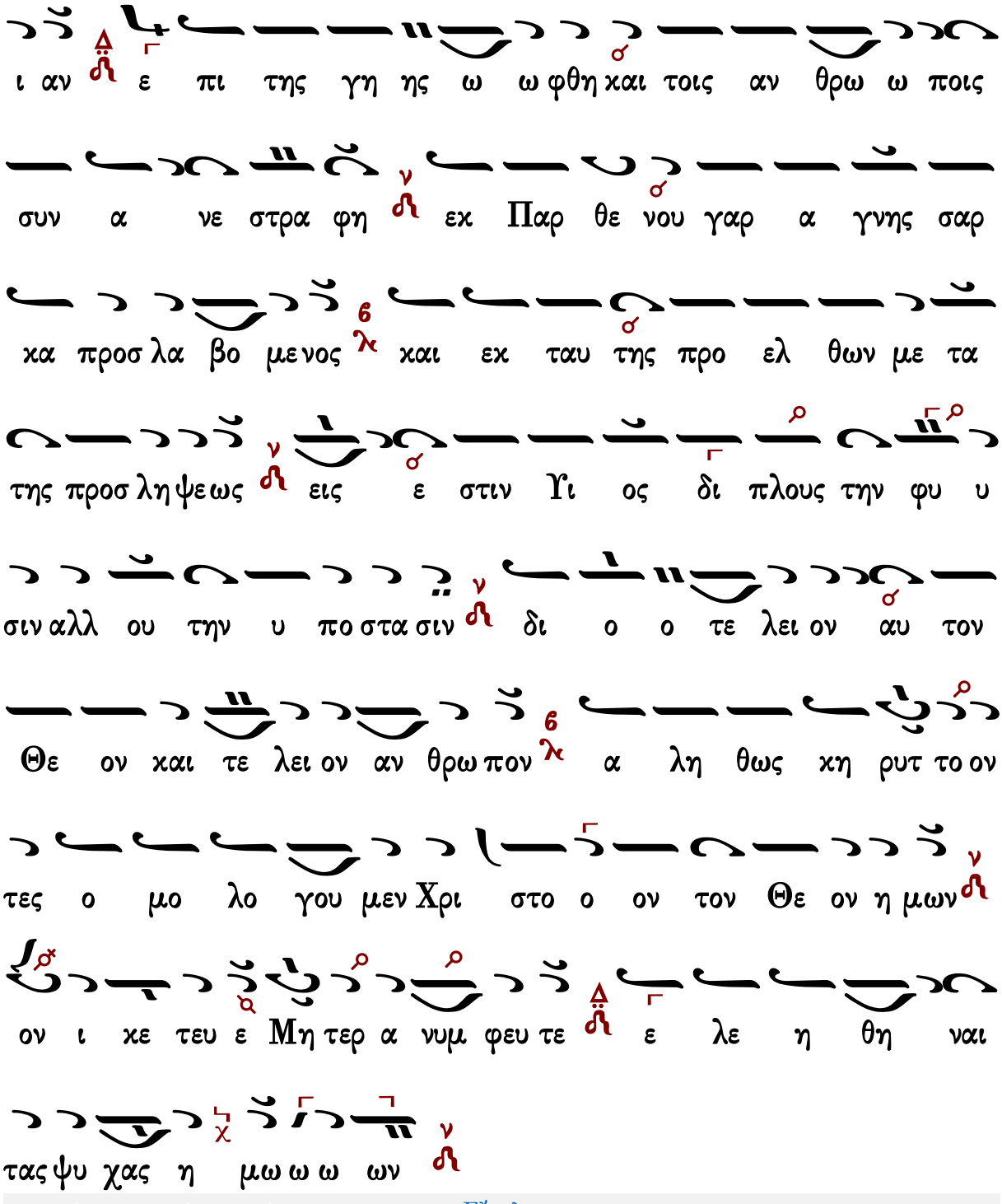
ι αν ε πι της γη ης ω ω φθη και τοις αν θρω ω ποις
συν α νε στρα φη εκ Παρ θε νου γαρ α γνης σαρ
κα προσ λα βο με νος και εκ ταυ της προ ελ θων με τα
της προσ λη ψε ως εις ε στιν Υι ος δι πλους την φυ υ
σιν αλλ ου την υ πο στα σιν δι ο ο τε λει ον αυ τον
Θε ον και τε λει ον αν θρω πον α λη θως κη ρυτ το ον
τες ο μο λο γου μεν Χρι στο ο ον τον Θε ον η μων
ον ι κε τευ ε Μη τερ α νυμ φευ τε ε λε η θη ναι
τας ψυ χας η μω ω ω ων

Ἦχος λ π ν Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.17*

Κ αι νυ υν χαι α α ει ει χαι εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην ν

Ο χ ο βα σι λε ευς των ου ου ρα α α νω ω

ω ιω ω ω ω ων ν η δι α φι λα α α α α α

α α ια α α φι λα αν θρω πι ι ι ι ι ι ι ι

ια ι ι ι ι ι ι ι ι αν ε ε ε ε ε

πι ι τη ης γη η η ης ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω φθη λ και τοις αν θρω ω ω ω ποι οις συ υν α

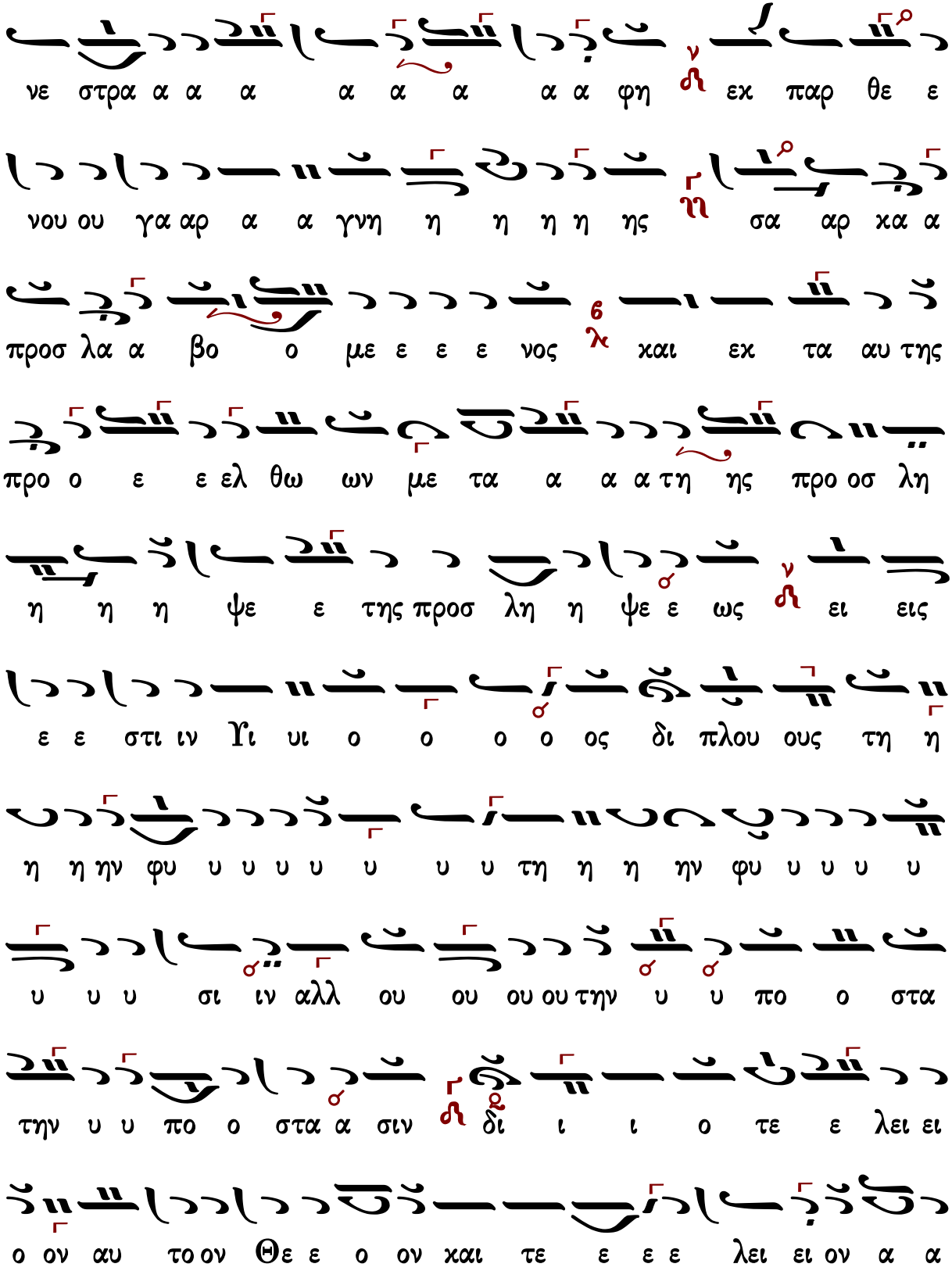
νε στρα α α α α α α α α φη εκ παρ θε ε
νου ου γα αρ α α γνη η η η η ης σα αρ κα α
προσ λα α βο ο με ε ε ε νος και εκ τα αυ της
προ ο ε ε ελ θω ων με τα α α α τη ης προ οσ λη
η η η ψε ε της προσ λη η ψε ε ως ει εις
ε ε στι ιν Υι υι ο ο ο ο ος δι πλου ους τη η
η η ην φυ υ υ υ υ υ υ υ τη η η ην φυ υ υ υ υ
υ υ υ σι ιν αλλ ου ου ου ου την υ υ πο ο στα
την υ υ πο ο στα α σιν δι ι ι ο τε ε λει ει
ο ον αυ το ον Θε ε ο ον και τε ε ε ε λει ει ον α α

α α α α αν θρω ω πον α λη θως κη ρυ

υ υτ το ο ο κη ρυ υτ το ον τες ο μο λο γου ου

μεν Χρι στο ον τον Θε ε ο ο ο ο ο ο ον

η η η η η ιη η η η μων ο ο ον ι ι κε ε

τε ε ευ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Μη

η η τερ α α νυ υμ φε ε ε ε ευ τε ε ε

λε η θη η η ναι αι τα α ας ψυ υ χα α

α α α α ας η η η τας ψυ χα ας η η η μω ω ω

ω ω ω ω ω ων

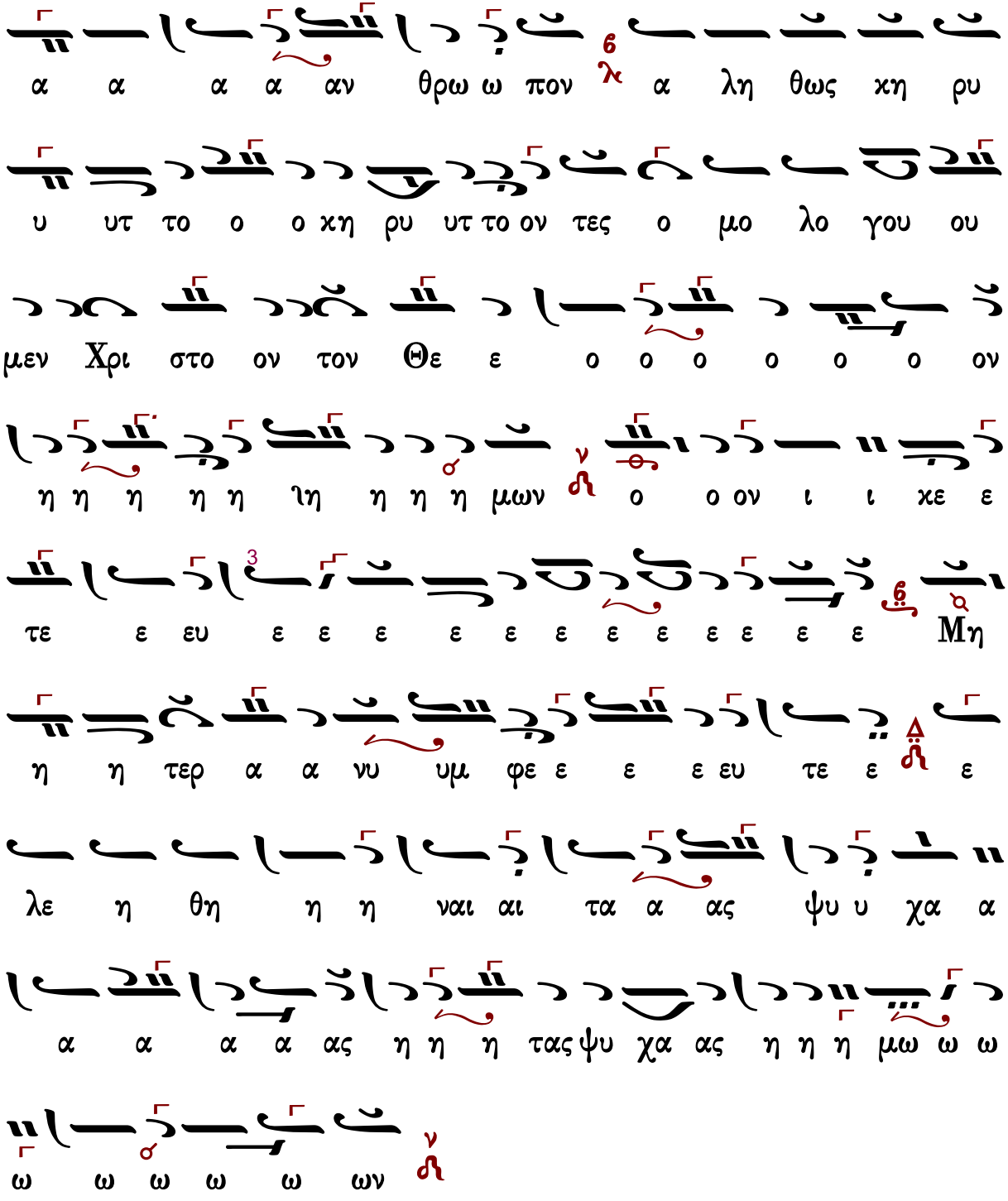

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.133*

Κ αι νυ υν και α ει 6 λ και εις τους αι ω ω να ας

των αι αι ω ω ω νων α α α μην ν ⲛ̈

Ο βα σι λε ευς τω ων ου ου ρα α νω ω

ων 6 λ δι α φι λα αν θρω ω πι ι ι αν 6 λ ε πι της

γη ης ω ω ω φθη 6 λ και τοις αν θρω ω ω ω ποι οις συν

α α νε ε ε στρα α α α φη ν ⲛ̈ εκ Παρ

θε ε νου ου γαρ α γνης Δ ⲛ̈ σαρ κα προσ λα α α

βο ο ο με ε νο ος 6 λ και εκ τα αυ τη ης προ

ε ελ θων 6 λ με ε τα α της προ οσ λη η η ψε ε ε ε

ως ν ει εις ε ε ε στιν Υι ο ο ος δι πλου ους

τη ην φυ υ υ σιν 6 α αλλ ου ου την υ υ πο

ο ο στα α α α σιν ν δι ο τε ε λει ον αυ

τον Θε ο ο ον χαι τε λει ο ο ον αν θρω ω πο

ον 6 α λη θως κη η ρυ υ υ υτ το ο ο ον τες

ο μο ο λο ο γου ου ου μεν 6 Χρι ι στο ον τον Θε ε ο

ο ον η η η η μων ν ον ι ι ι κε τε ε ευ ε

Μη η τε ερ α α νυ υ υμ φε ε ε ευ τε ε

ε ε λε η θη η ναι τα α ας ψυ χα α ας η

η η μω ω ω ων ν

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

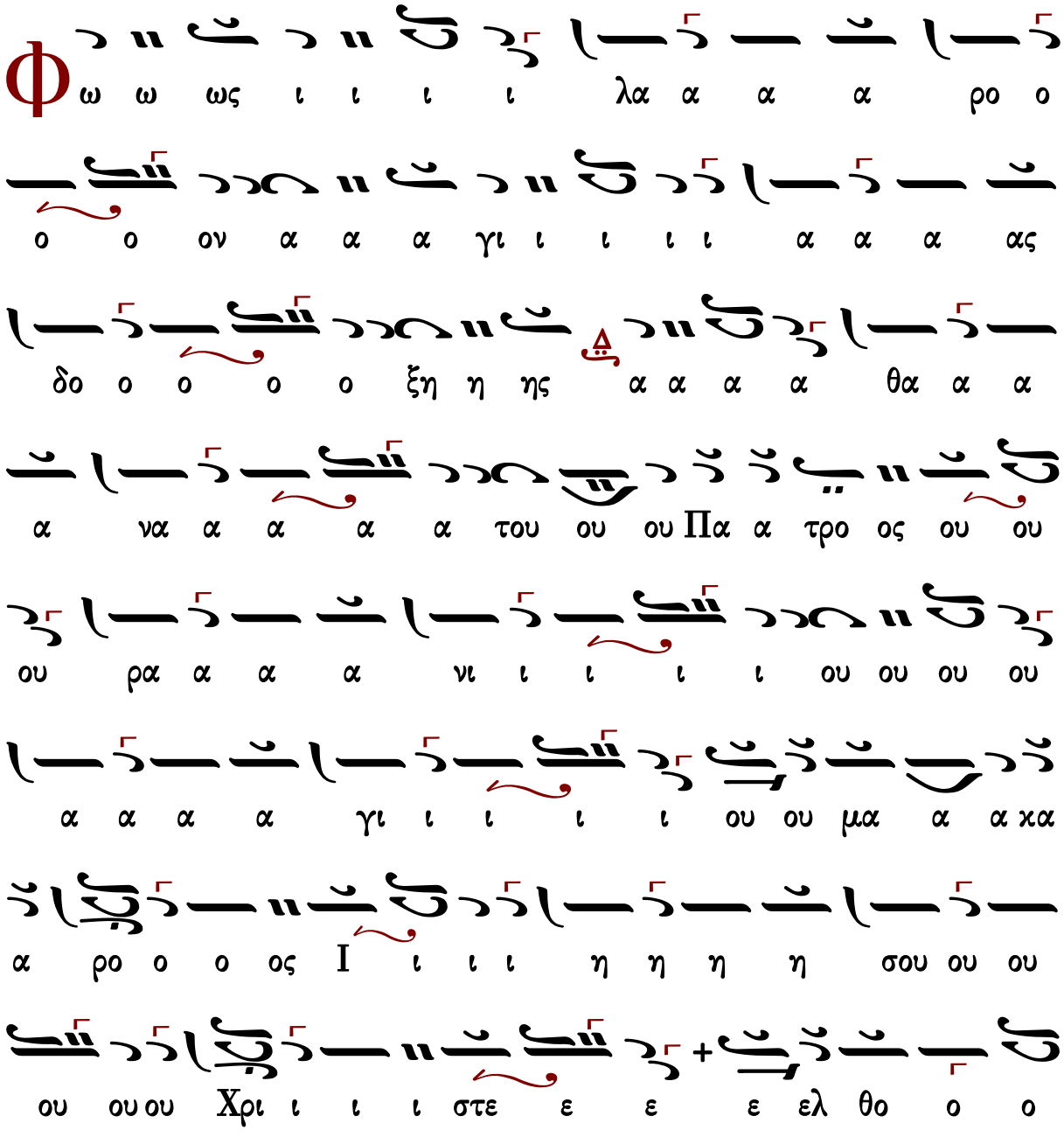

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

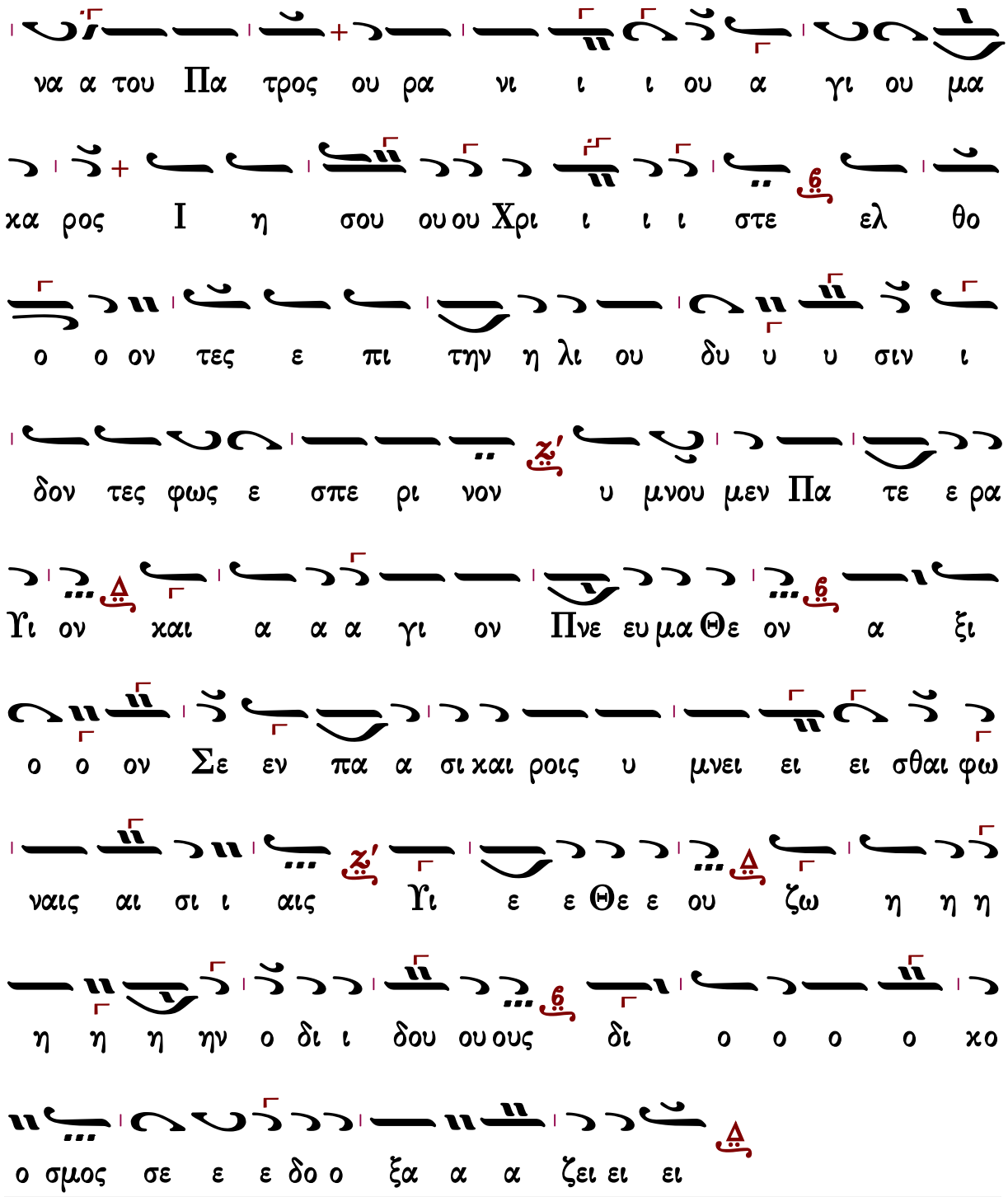

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν Στίχον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.217*

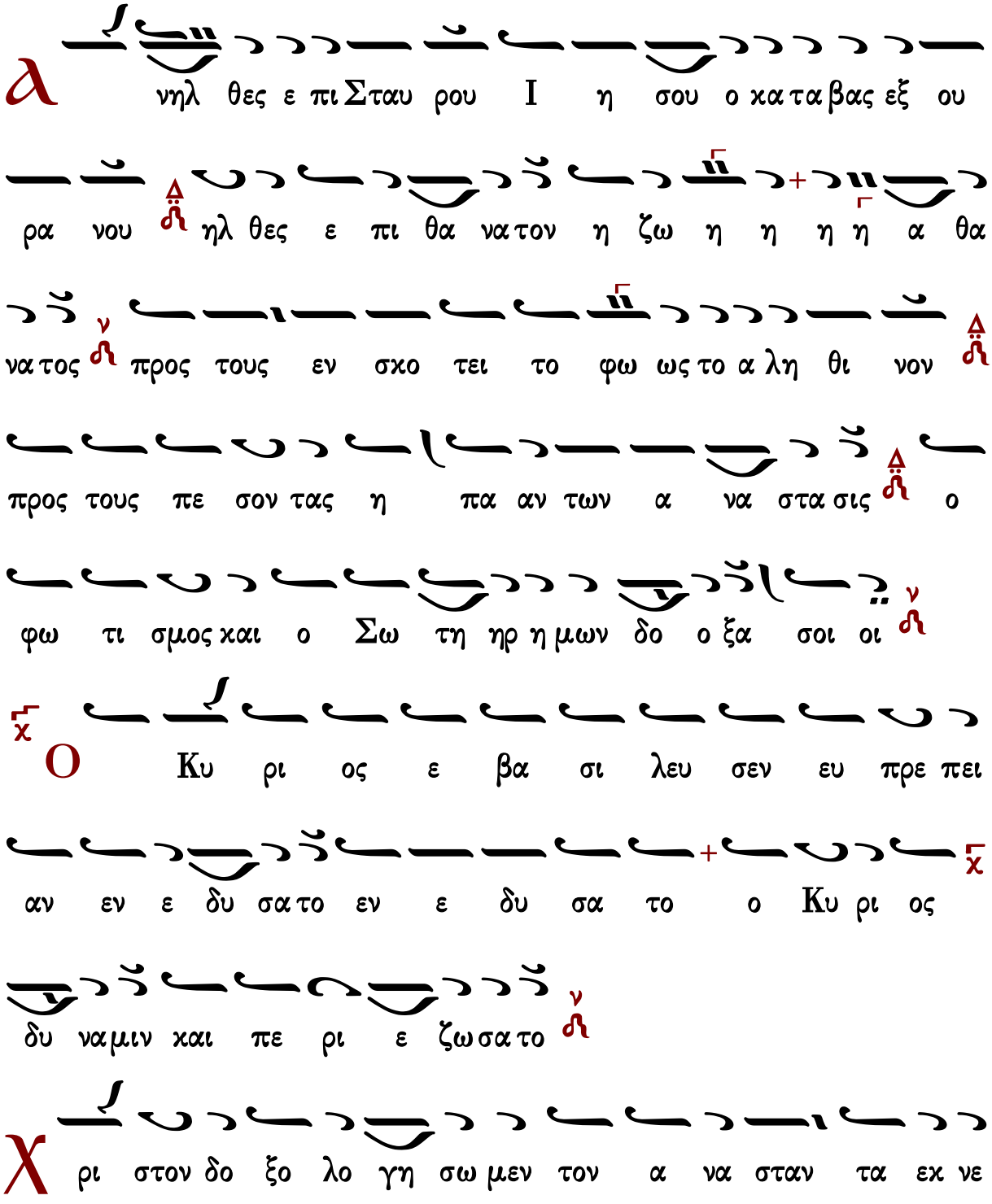

Α νηλ θες ε πι Σταυ ρου Ι η σου ο κα τα βας εξ ου

ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η ζω η η η η α θα

να τος προς τους εν σκο τει το φω ως το α λη θι νον

προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα σις ο

φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η μων δο ο ξα σοι οι

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Χ ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε

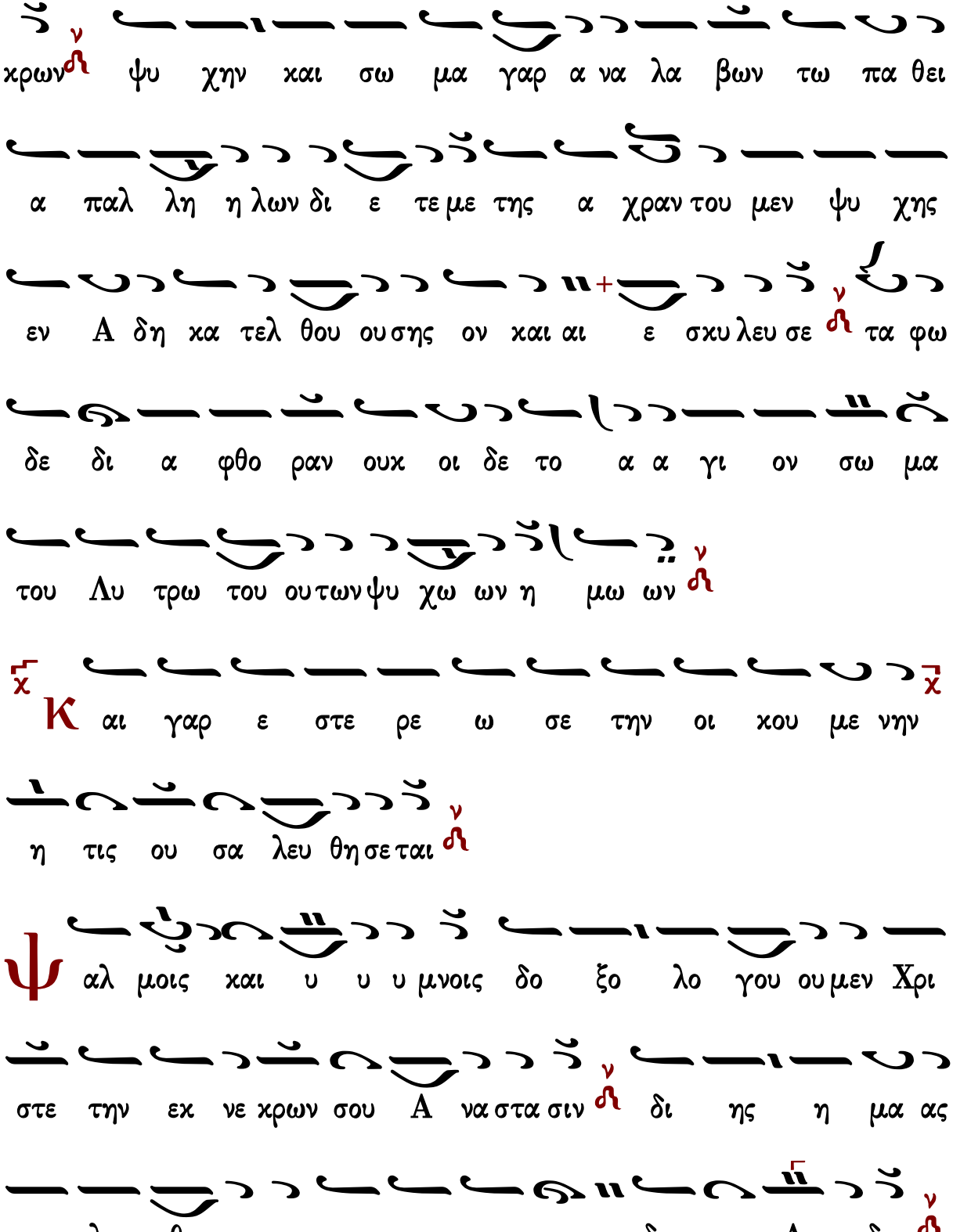
χρων ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει
α παλ λη η λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης
εν Α δη κα τελ θου ου σης ον και αι ε σκυ λευ σε τα φω
δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα
του Λυ τρω του ου των ψυ χω ων η μω ων
Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου σα λευ θη σε ται
ψ αλ μοις και υ υ υ μνοις δο ξο λο γου ου μεν Χρι
στε την εκ νε χρων σου Α να στα σιν δι ης η μα ας
η λευ θε ρω σας της τυ ραν νι ι δος του Α α δου

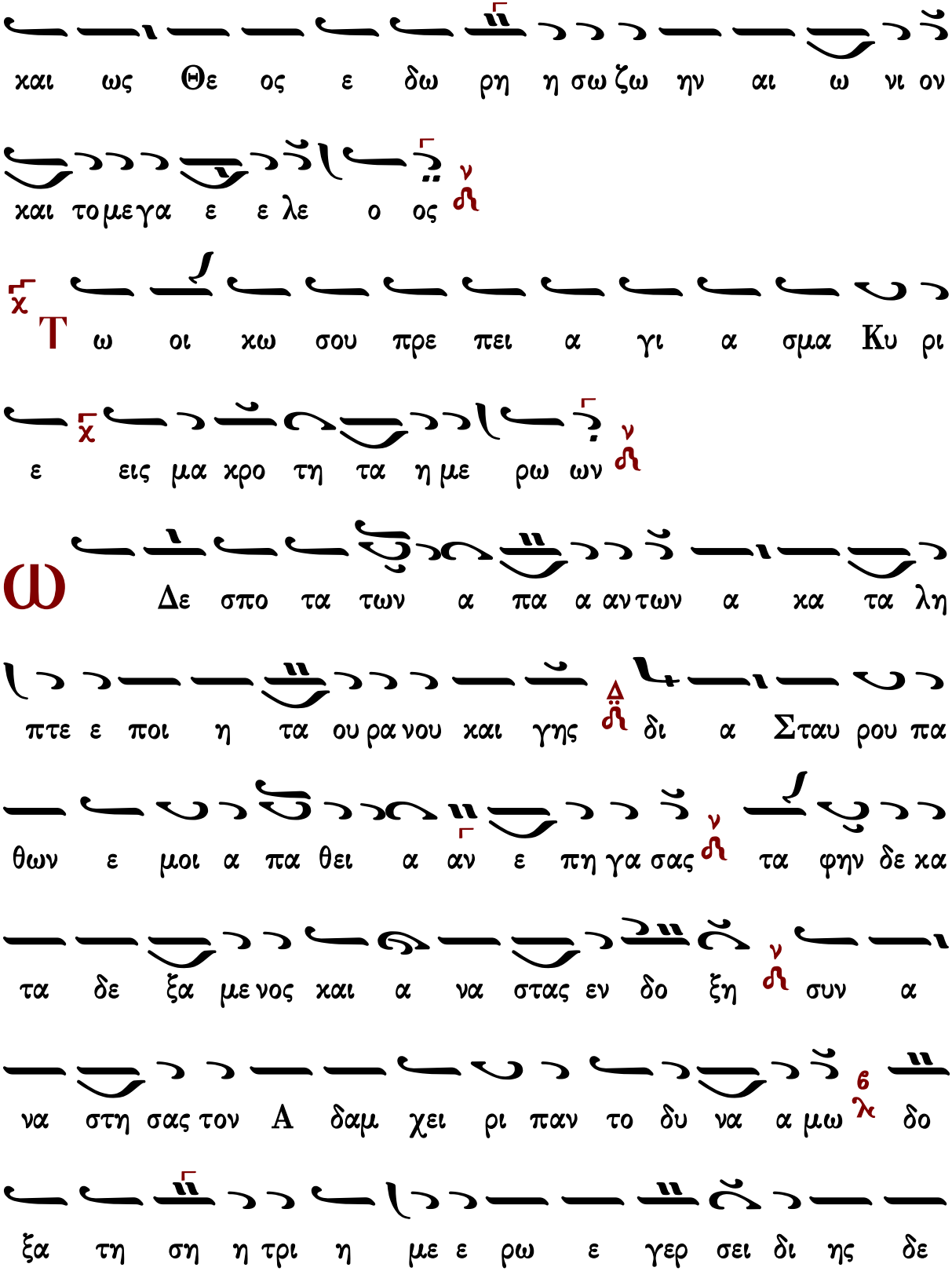
και ως Θε ος ε δω ρη η σω ζω ην αι ω νι ον
και το με γα ε ε λε ο ος
Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα κρο τη τα η με ρω ων
Ω Δε σπο τα των α πα α αν των α κα τα λη
πτε ε ποι η τα ου ρα νου και γης δι α Σταυ ρου πα
θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γα σας τα φην δε κα
τα δε ξα με νος και α να στας εν δο ξη συν α
να στη σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να α μω δο
ξα τη ση η τρι η με ε ρω ε γερ σει δι ης δε

δω ρη σαι η μι ιν την αι ω νι ον ζω ην και ι

λα σμον α μαρ τι ων ως μο νος ε ευ σπλα αγ χνος

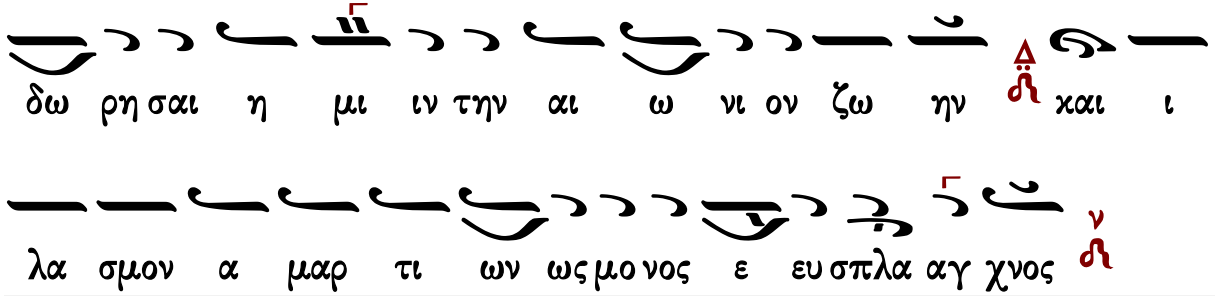

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.532#

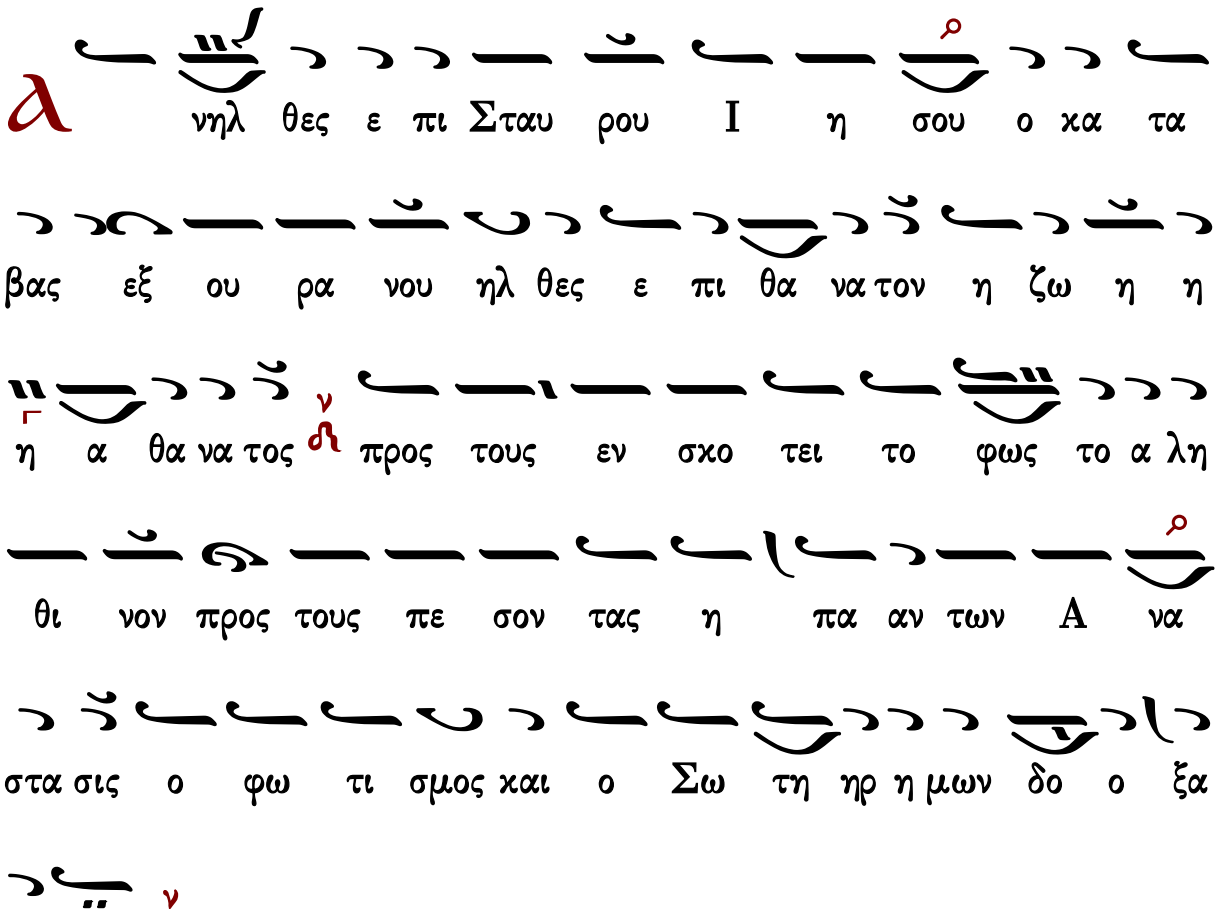

Α νηλ θες ε πι Σταυ ρου Ι η σου ο κα τα

βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η ζω η η

η α θα να τος προς τους εν σκο τει το φως το α λη

θι νον προς τους πε σον τας η πα αν των Α να

στα σις ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η μων δο ο ξα

α σοι

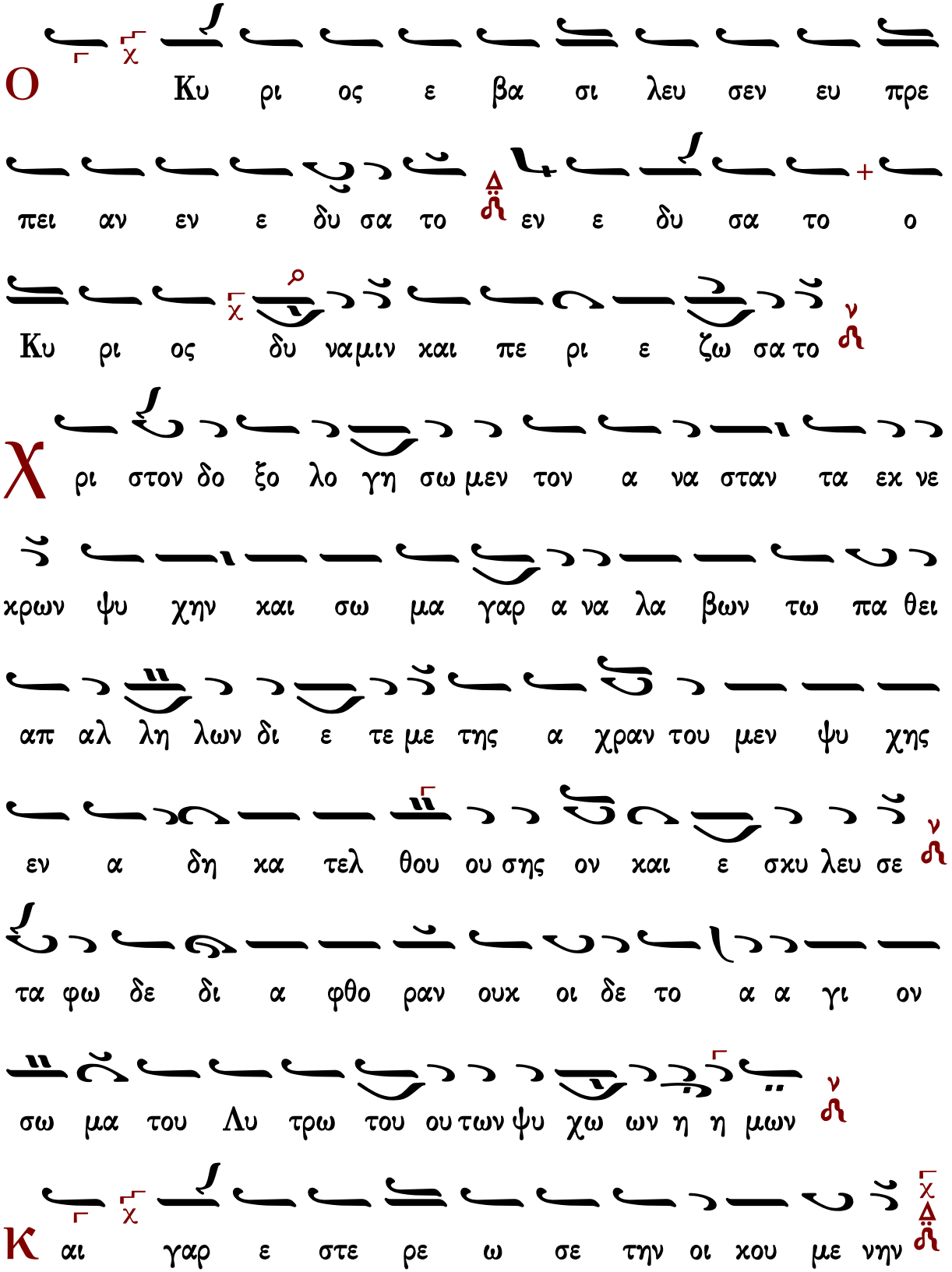
Ο
Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε
πει αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο
Κυ ρι ος δυ ναμιν και πε ρι ε ζω σα το
Χ
ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε
κρων ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει
απ αλ λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης
εν α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε
τα φω δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον
σω μα του Λυ τρω του ου των ψυ χω ων η η μων
Κ
αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου ου σα α λευ θη σε ται

ψ αλ μοις και υ υ υ μνοις δο ξο λο γου μεν

Χρι στε την εκ νε κρων σου Α να στα σιν δι ης η

μα ας η λευ θε ρω σας της τυ ραν νι ι δος του α

δου και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι

ον και το με γα ε ε λε ε ος

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο ο τη η τα η με ρων

ω Δε σπο τα των α πα α αν των α κα τα

λη πτε ε ποι η τα ου ρα νου και γης δι α Σταυ ρου πα

θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γα σας τα φην δε

κα τα δε ξα με νος και α να στας εν δο ξη συν α

να στη σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να α α μω

δο ξα τη ση τρι η με ε ρω ε γερ σει δι ης δε

δω ρη σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα

σμον α μαρ τι ων ως μο νος ε ευ σπλα αγ χνος

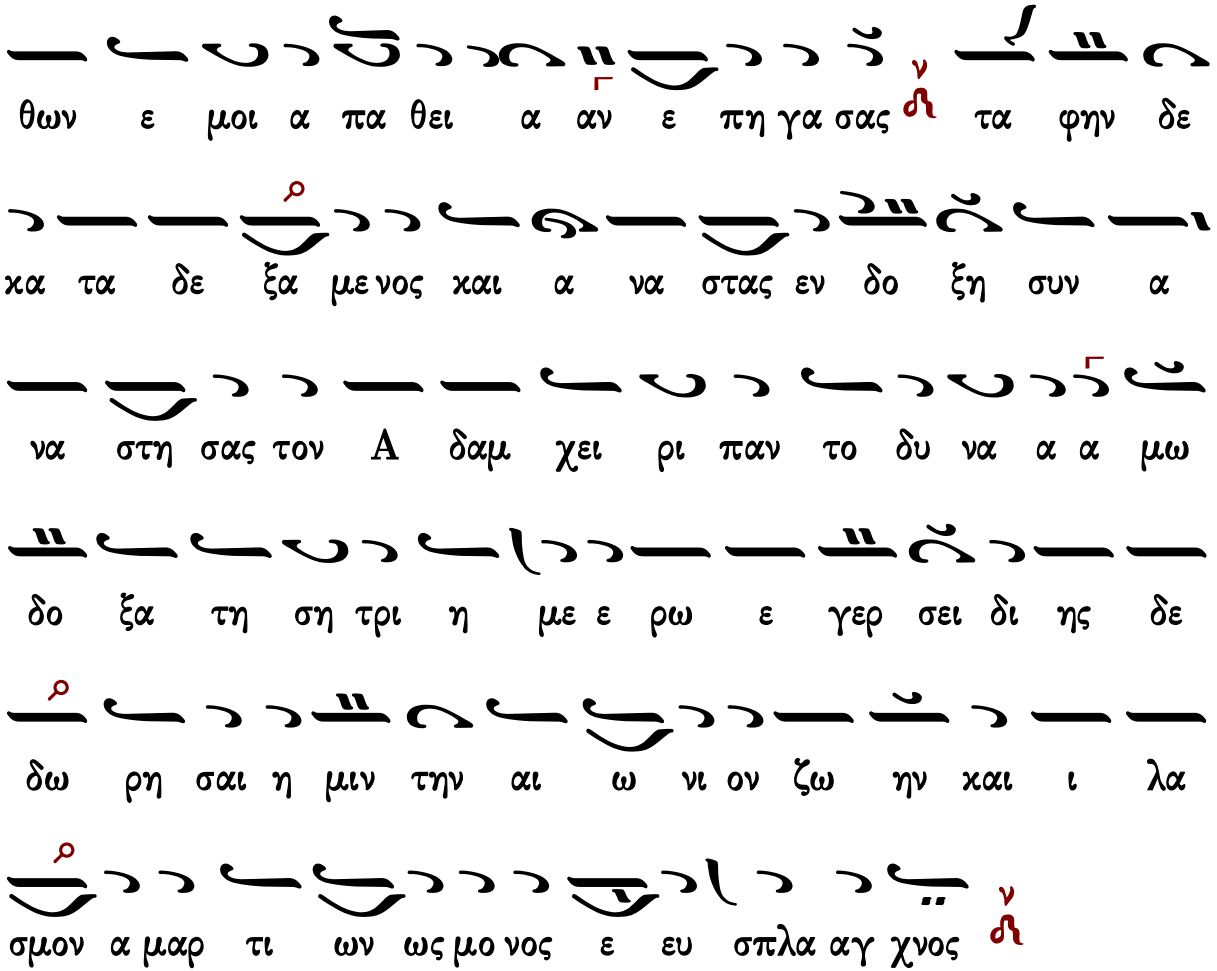

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.136*

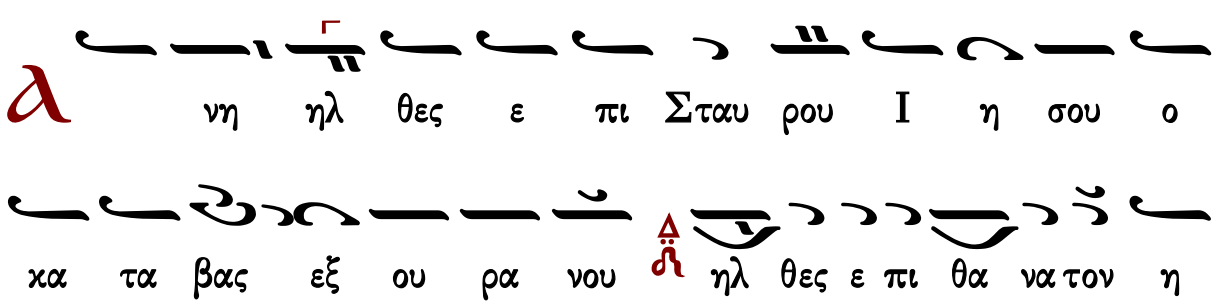

Α νη ηλ θες ε πι Σταυ ρου Ι η σου ο

κα τα βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η

ζω η η η η α θα να τος ν προς τους εν σκο

τει το φω ως το α λη θι νον Δ προς τους πε σον τςα

η πα αν των Α να στα σις Δ ο φω τι σμος και ο Σω

τη ηρ η μων δο ο ξα α σοι ν

Ο χ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε

πει αν εν ε δυ σα το Δ εν ε δυ σα το ο

Κυ ρι ος χ δυ ναμιν και πε ρι ε ζω σα το ν

Χ ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε

κρων ν ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων Δ τω πα θει

απ αλ λη η λων δι ε τε με λ 6 της α χραν του μεν ψυ

χης εν α δη κα τελ θου σης ον και ε σκυ λευ σε

τα φω δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω

μα του Λυ τρω του ουτωνψυ χω ων η η μων

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου ου σα α λευ θη σε ται

ψ αλ μοις και υ υ υ μνοις δο ξο λο γου

μεν Χρι στε την εκ νε κρων σου Α να στα σιν δι

ης η μας η λευ θε ρω σας της τυ ραν νι ι δος του

α δου και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι

ω νι ι ι ον και τομεγα ε ε λε ε ος

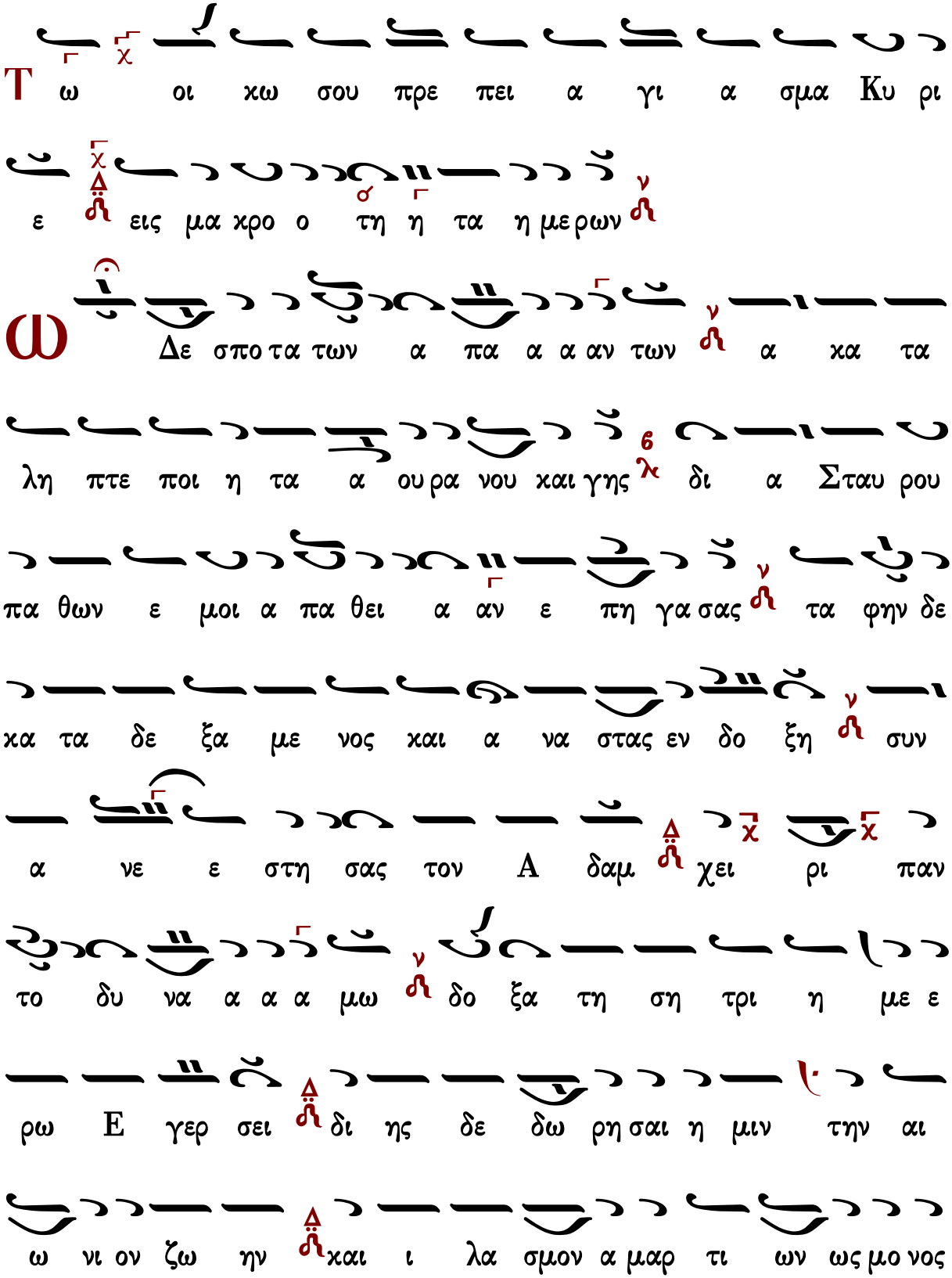
T
ω οι χω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα χρο ο τη η τα η με ρων
ω Δε σπο τα των α πα α α αν των α κα τα
λη πτε ποι η τα α ου ρα νου και γης δι α Σταυ ρου
πα θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γα σας τα φην δε
κα τα δε ξα με νος και α να στας εν δο ξη συν
α νε ε στη σας τον Α δαμ χει ρι παν
το δυ να α α α μω δο ξα τη ση τρι η με ε
ρω Ε γερ σει δι ης δε δω ρη σαι η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μαρ τι ων ως μο νος

Δοξαστικὸν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Ἦχος λ πλ. Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.144*

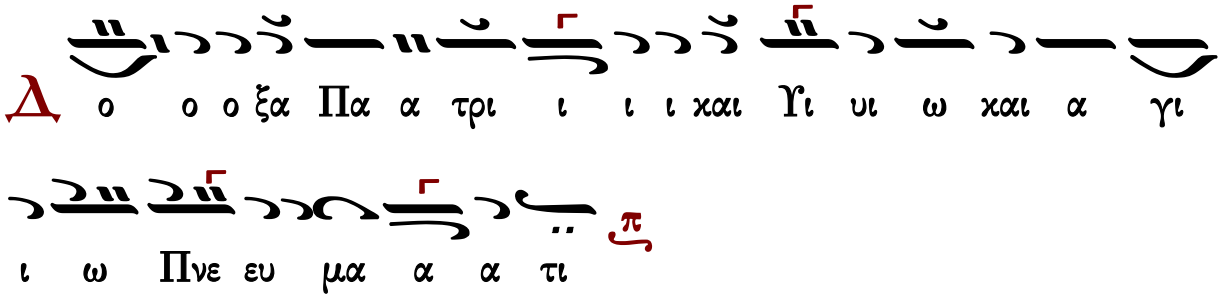

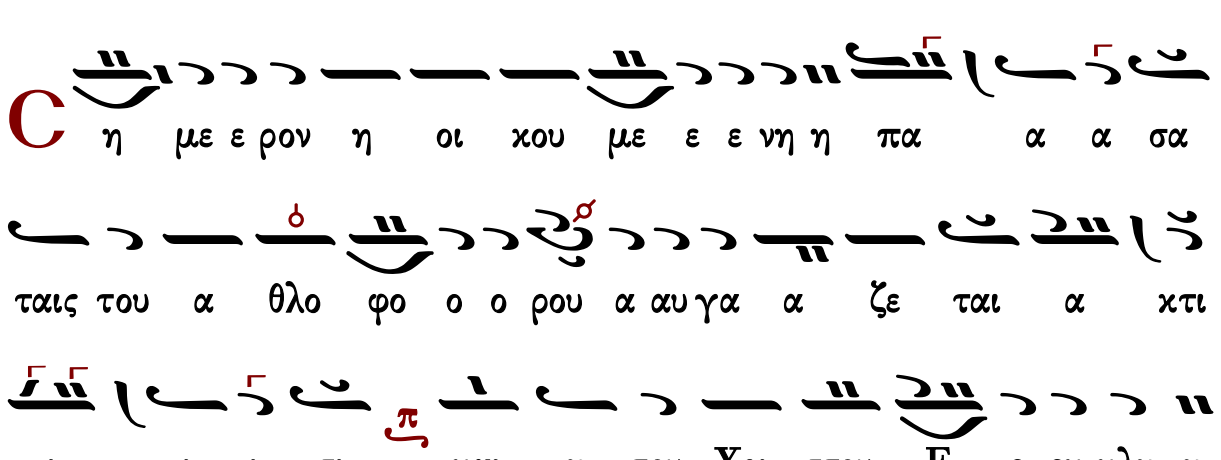

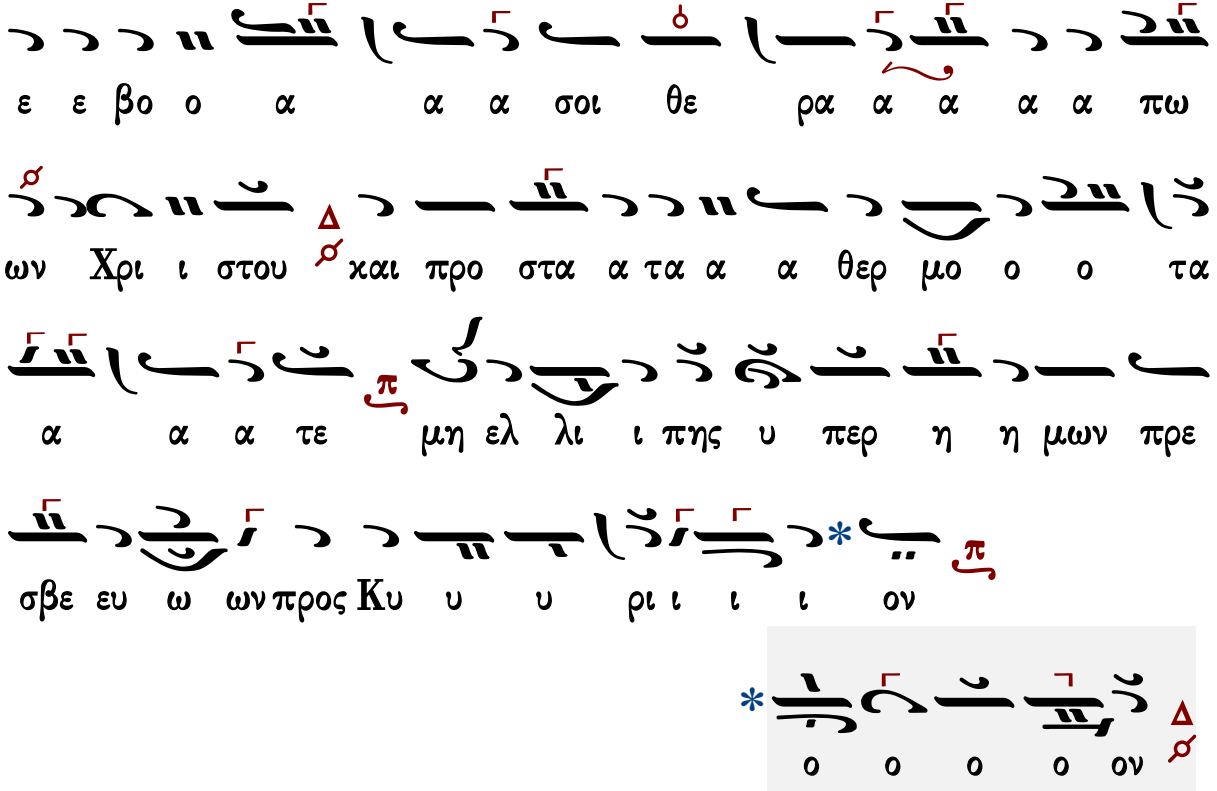

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Ἦχος λ πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.120/2142*

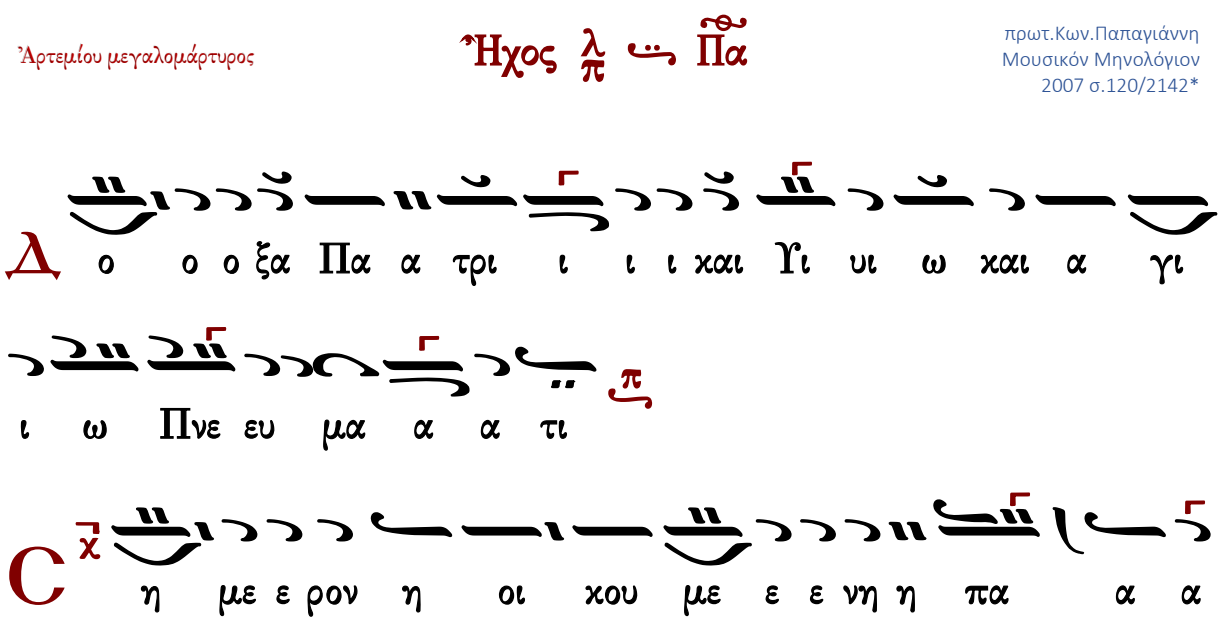

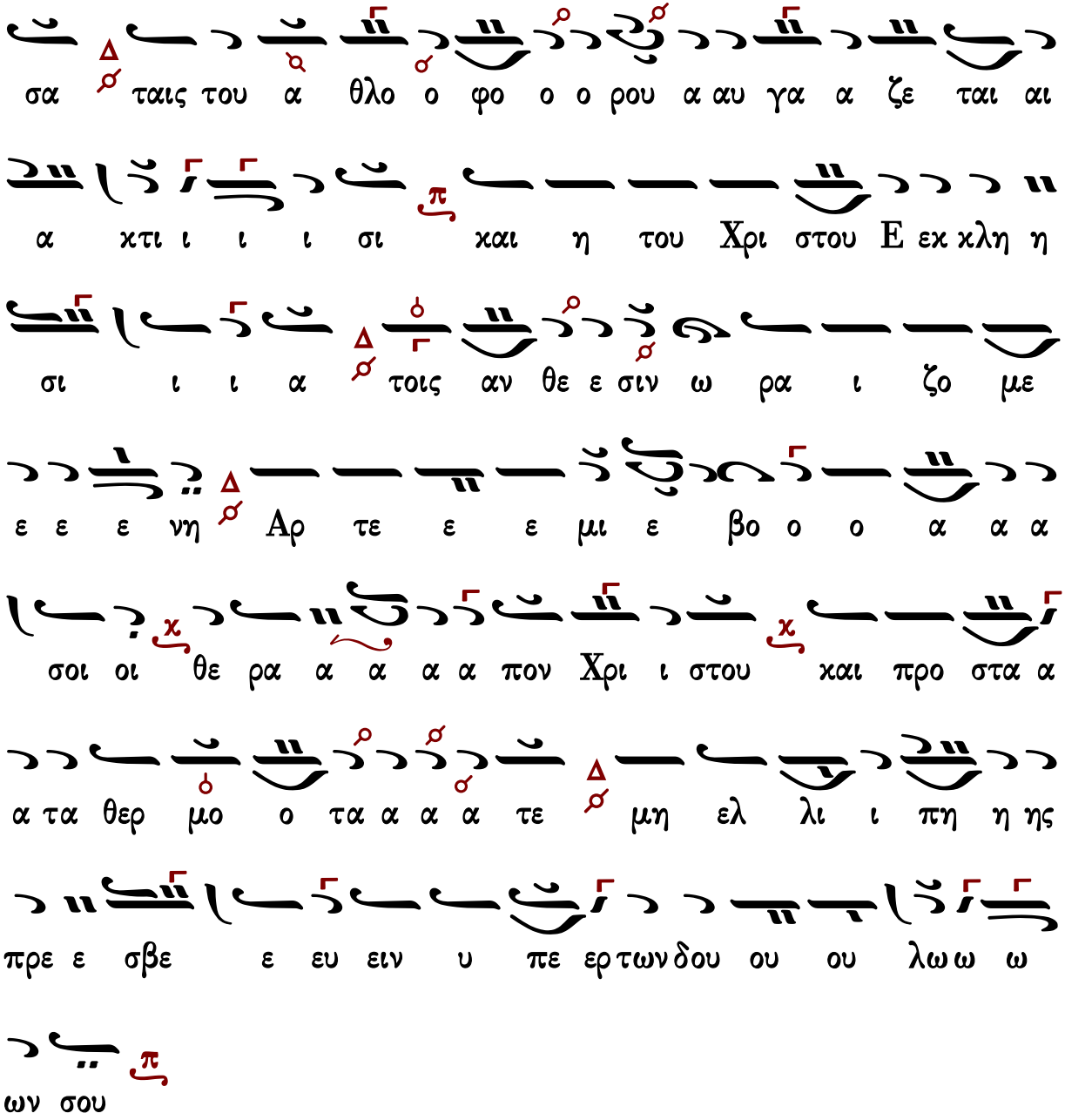
σα ταις του α θλο ο φο ο ο ρου α αυ γα α ζε ται αι
α κτι ι ι ι σι και η του Χρι στου Ε εκ κλη η
σι ι ι α τοις αν θε ε σιν ω ρα ι ζο με
ε ε ε νη Αρ τε ε ε μι ε βο ο ο α α α
σοι οι θε ρα α α α α πον Χρι ι στου και προ στα α
α τα θερ μο ο τα α α α τε μη ελ λι ι πη η ης
πρε ε σβε ε ευ ειν υ πε ερ των δου ου ου λω ω ω
ων σου

Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ/π Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.165*

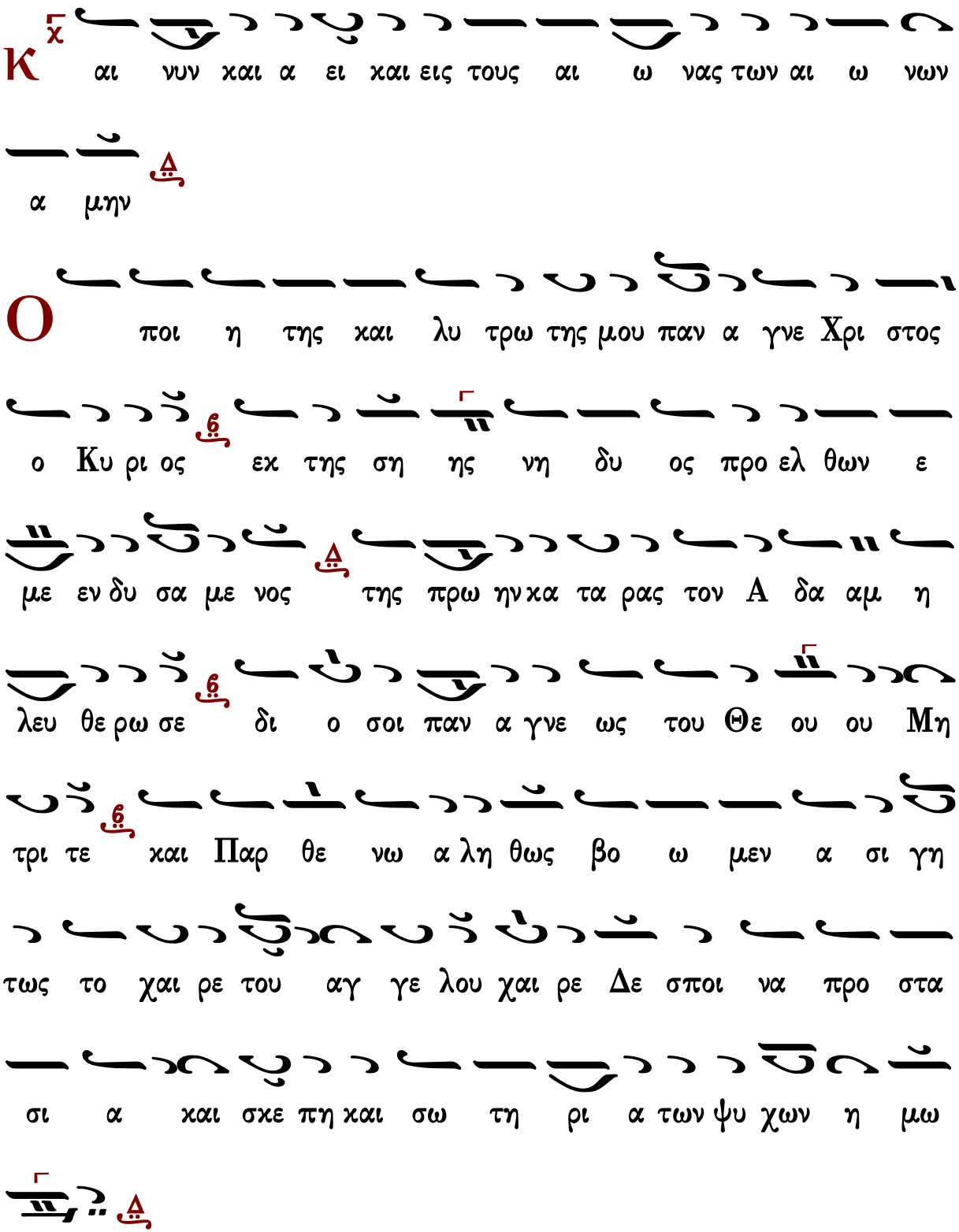
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ο
ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι στος
ο Κυ ρι ος εκ της ση ης νη δυ ος προ ελ θων ε
με εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δα αμ η
λευ θε ρω σε δι ο σοι παν α γνε ως του Θε ου ου Μη
τρι τε και Παρ θε νω α λη θως βο ω μεν α σι γη
τως το χαι ρε του αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να προ στα
σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ χων η μω
ω ων

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.276#

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Ο ποι η της και λυ τρω τη ης μου ου Παν α α

γνε ε Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ της

σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με ε

εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της πρω ω ω

η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε

ε ρω ω ω ω σε δι ο σοι πα αν α α γνε

ως του ου Θε ε ε ου ου ου μη η τρι ι ι τε

και Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α

α σι ι ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε

του ου αγ γε ε ε ε λου χαι αι ρε ε Δε σποι

οι οι να προ στα σι ι α α α και αι σκε ε ε

πη και Σω τη ρι ι ι α τω ων ψυ χω ω ων η η

η η μω ω ω ω ω ων

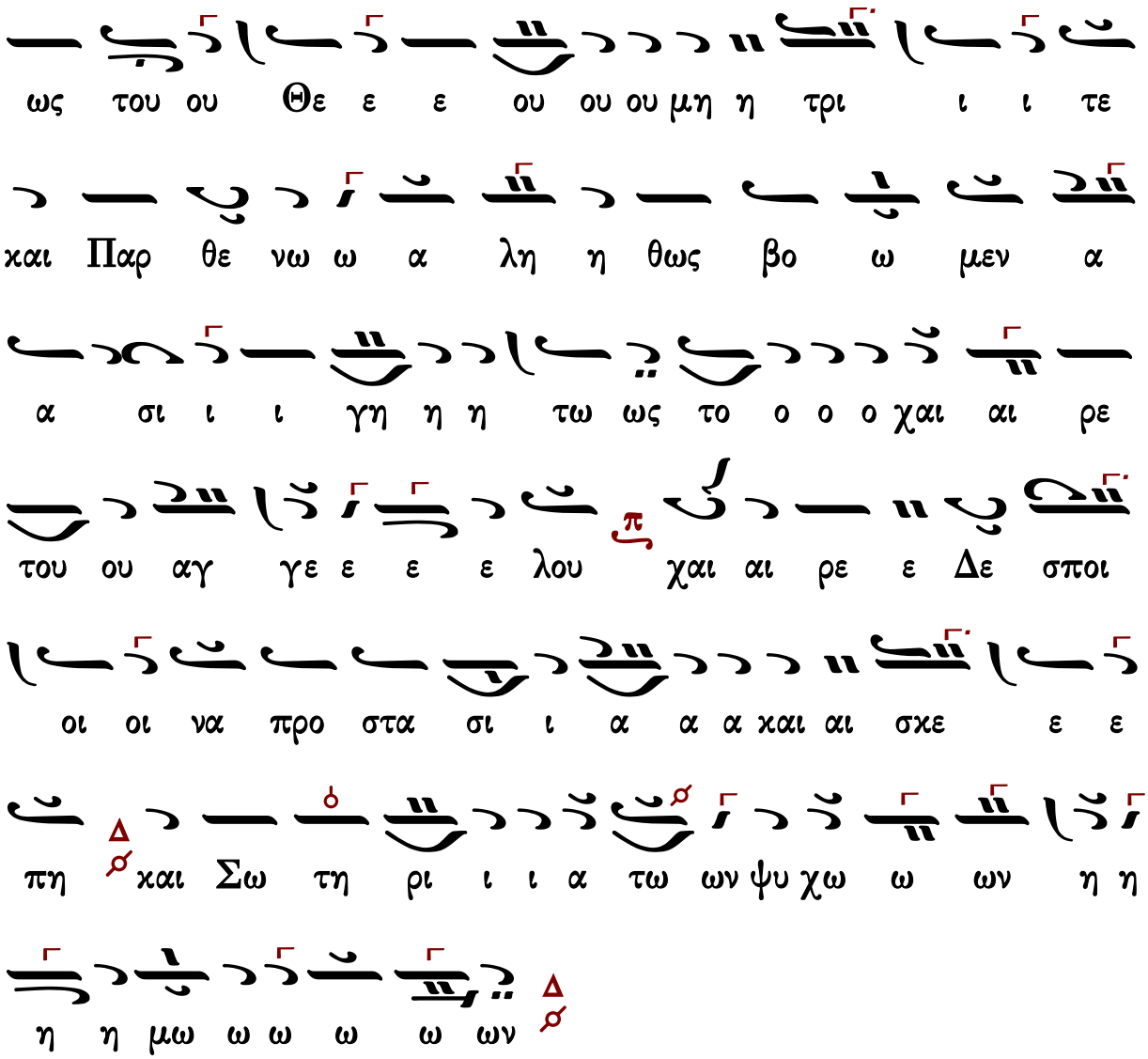

σύντομον

Ἦχος λ π Β ȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.507#

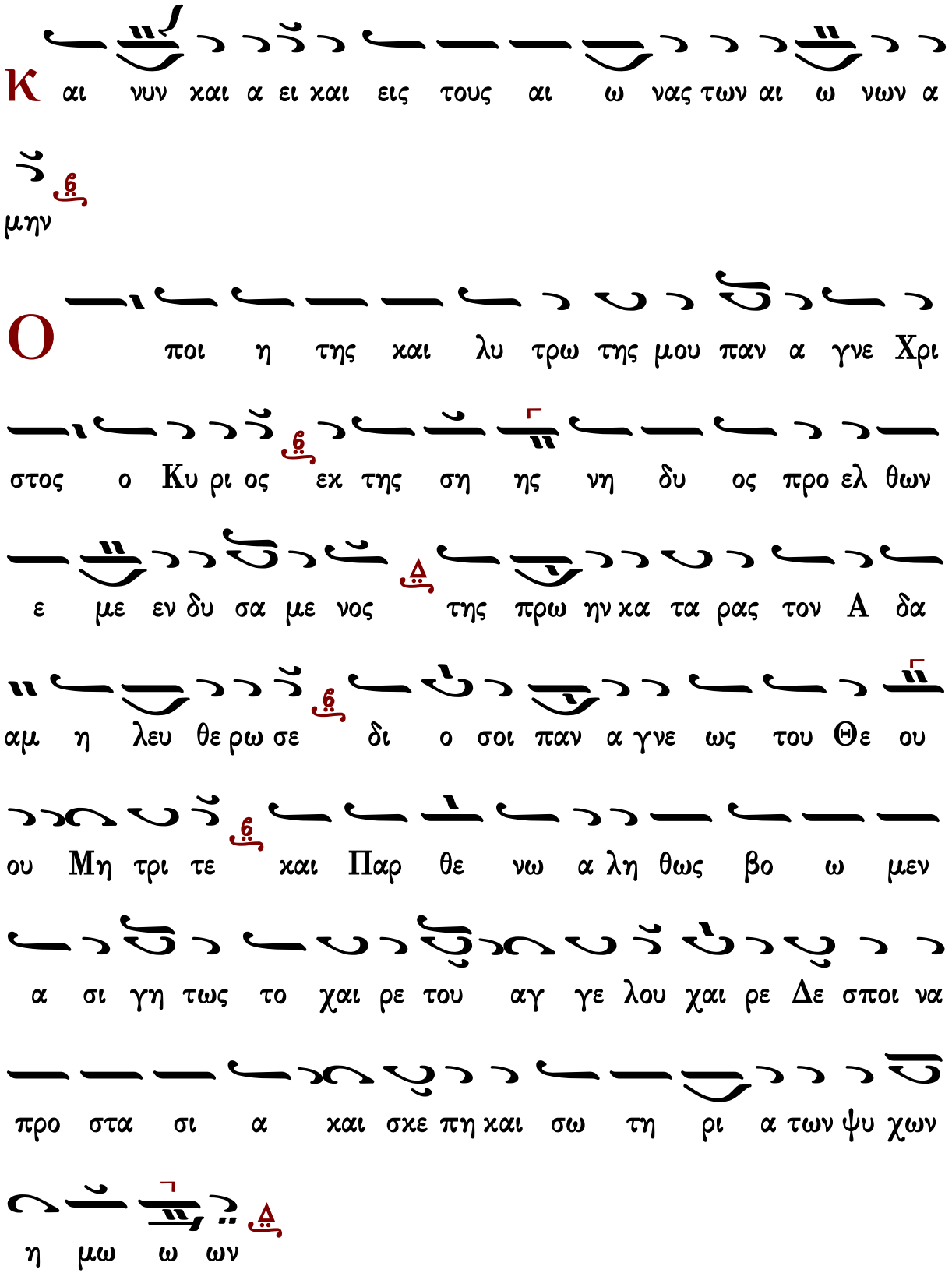
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι
στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης νη δυ ος προ ελ θων
ε με εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δα
αμ η λευ θε ρω σε δι ο σοι παν α γνε ως του Θε ου
ου Μη τρι τε και Παρ θε νω α λη θως βο ω μεν
α σι γη τως το χαι ρε του αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να
προ στα σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ χων
η μω ω ων

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.106*

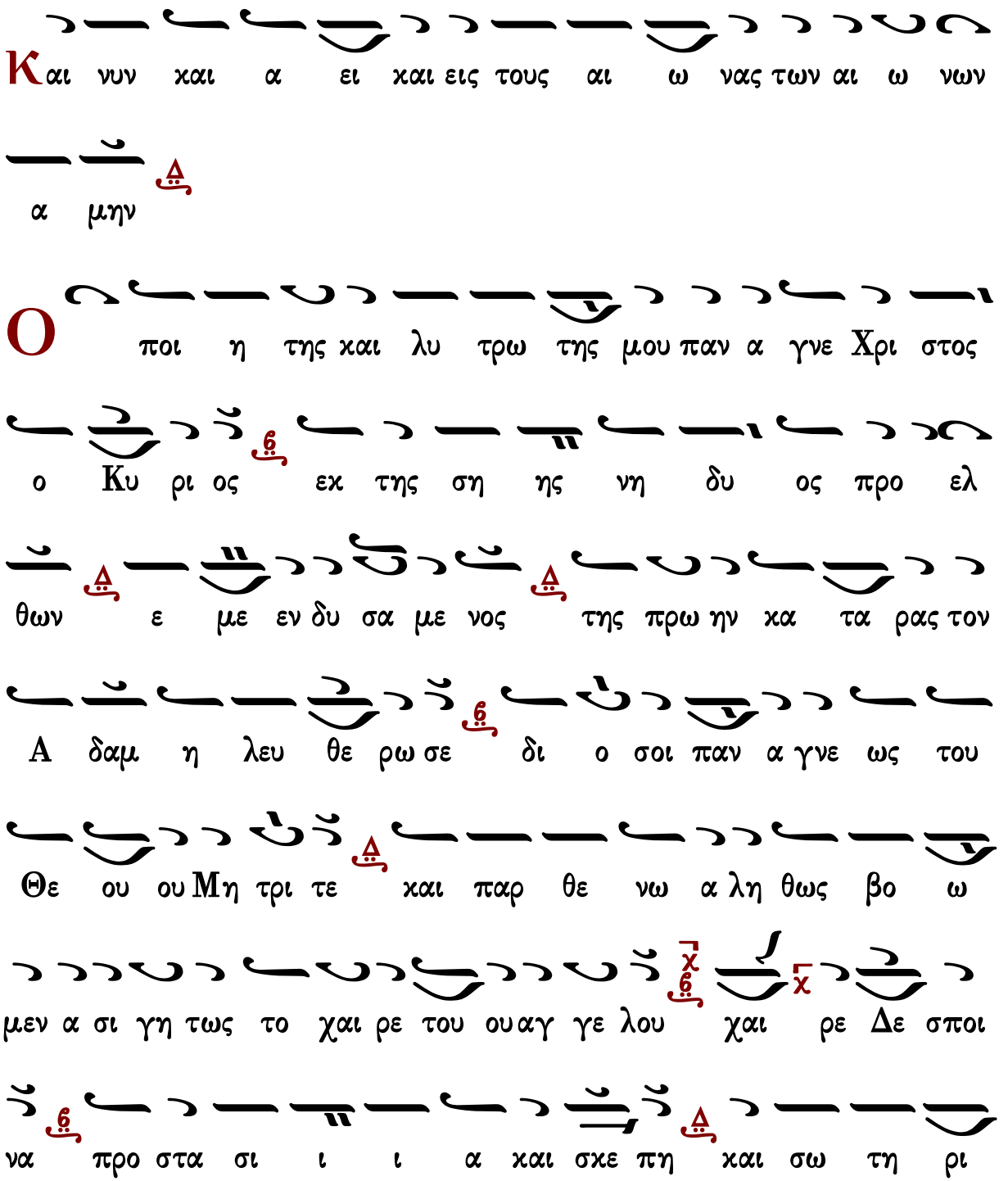

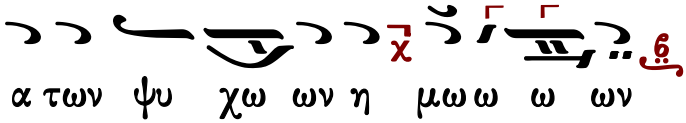

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ π Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.501*

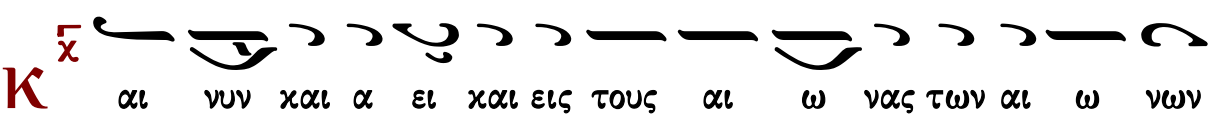

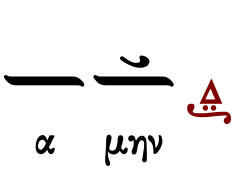

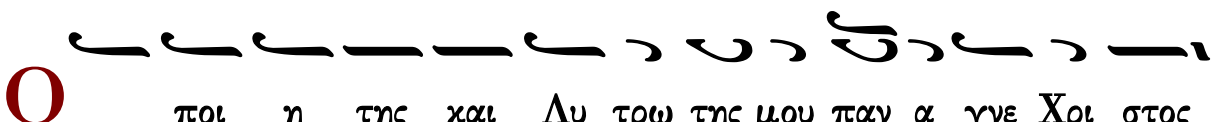

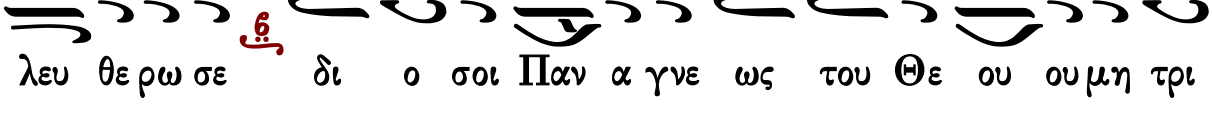

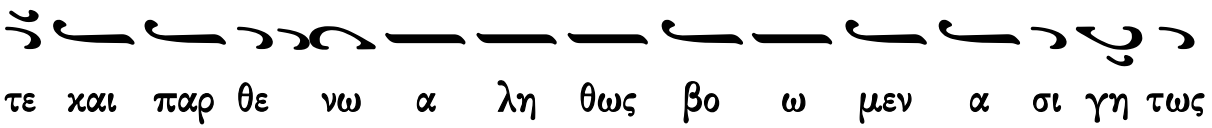

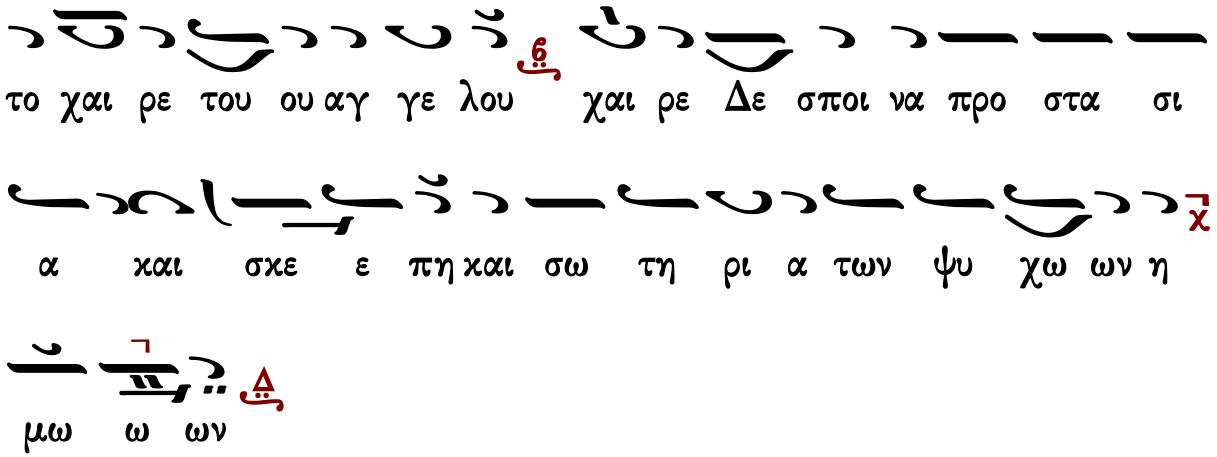
το χαι ρε του ου αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να προ στα σι
α και σκε ε πη και σω τη ρι α των ψυ χω ων η
μω ω ων

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π Β̅ȣ̅

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ27*

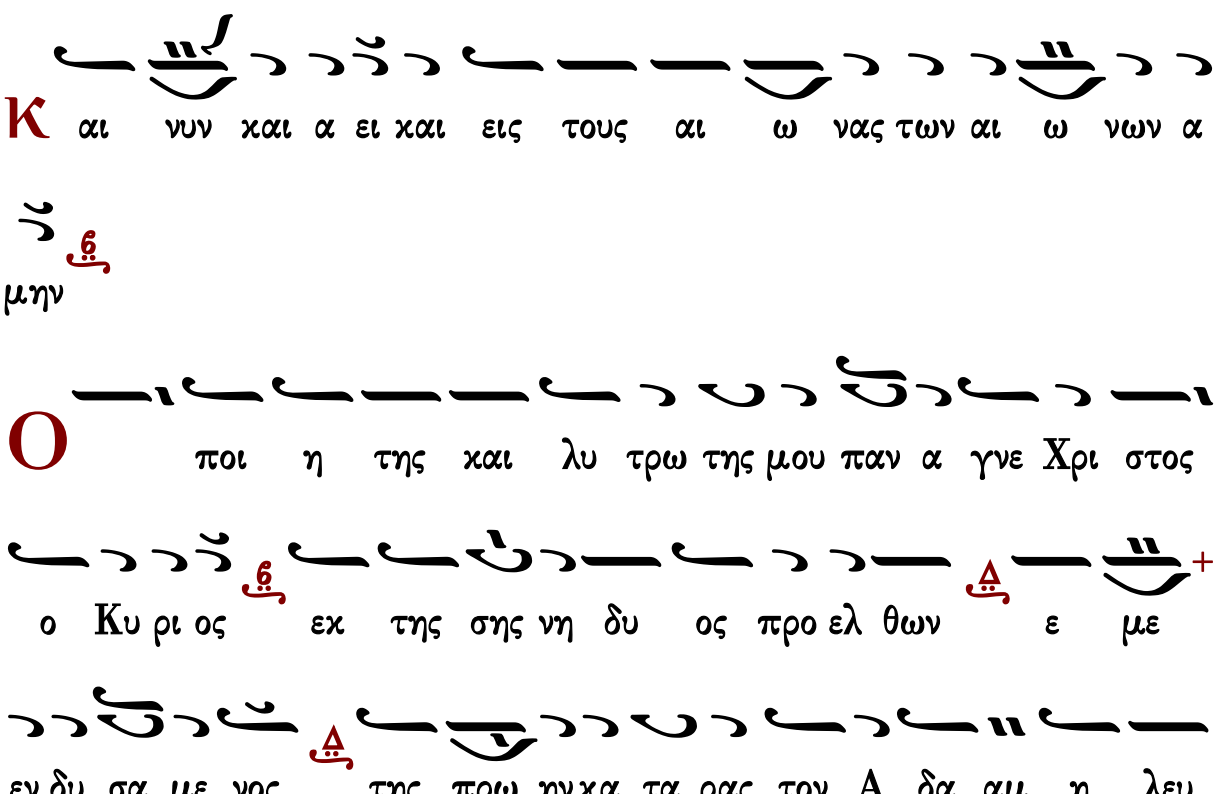
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι στος
ο Κυ ρι ος εκ της σης νη δυ ος προ ελ θων ε με
εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δα αμ η λευ

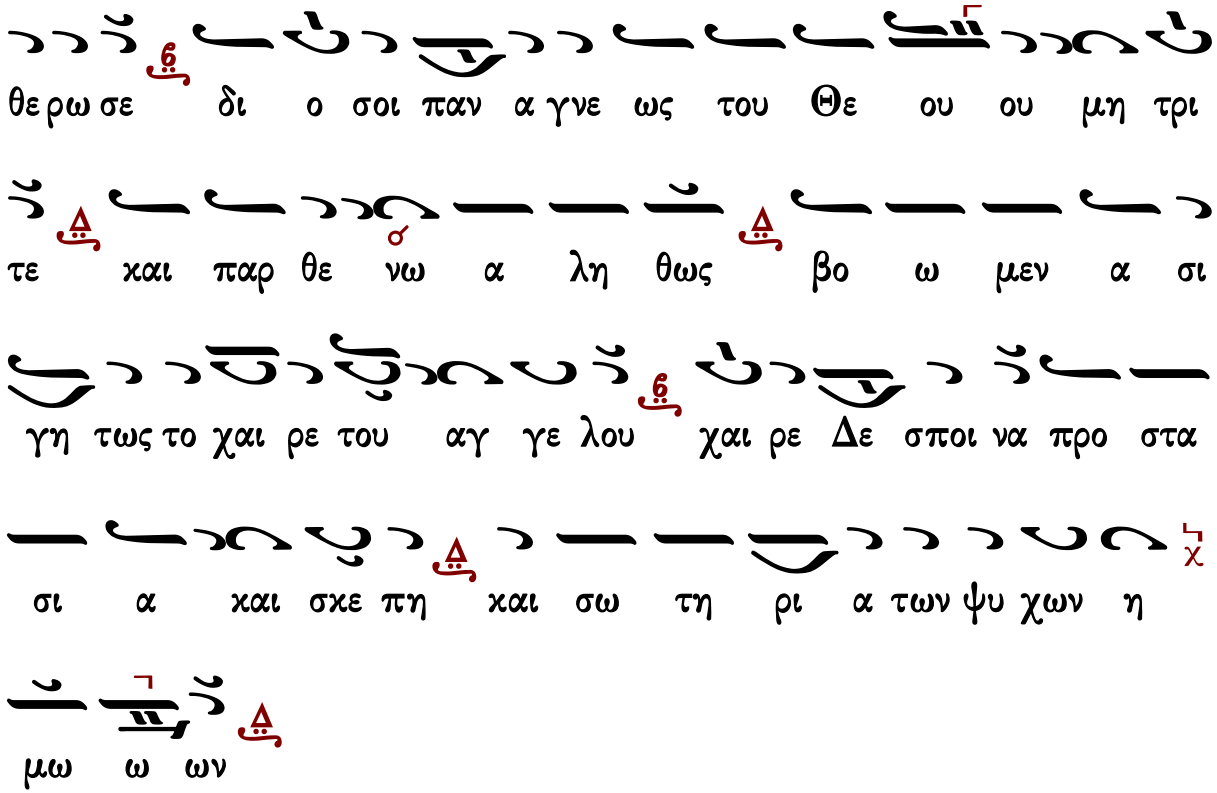

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

Πέτρου Ἐφεσίου

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ ἡ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.220*

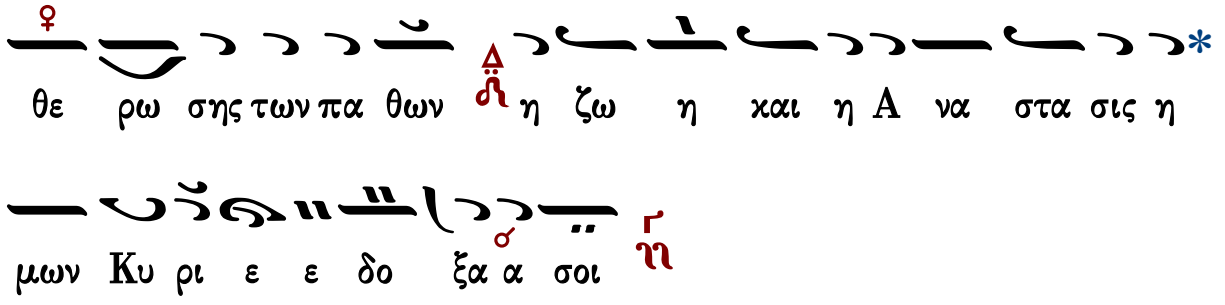

τὸ τέλος

Ἀπολυτίκιον Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος			Εἰσοδικὸν
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Μετὰ τὴν Εἴσοδον	

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.395#

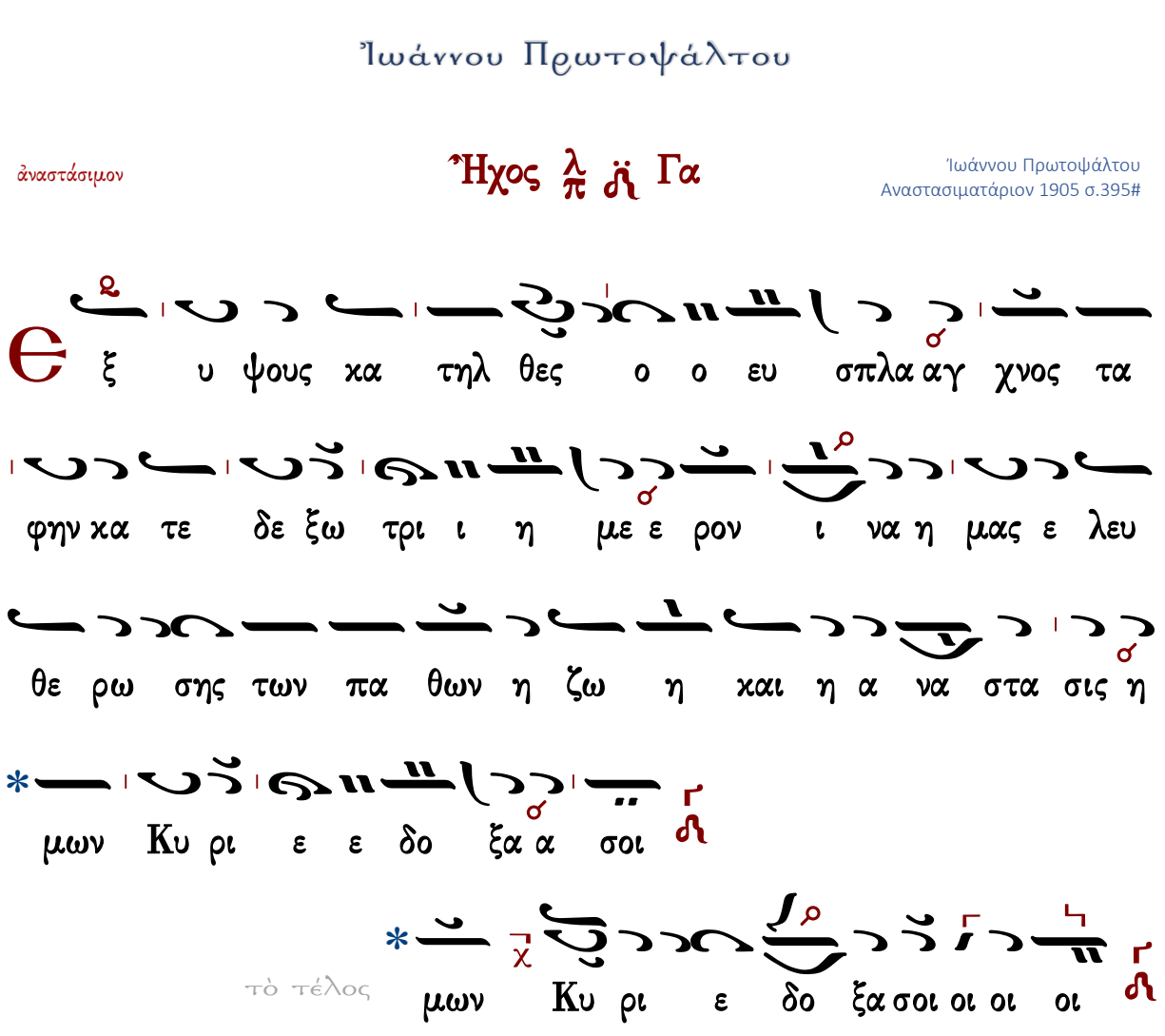

τὸ τέλος

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.140*

Ε ξ υ ψους κα τηλ θε ες ο ο ευ σπλαγ χνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ρον ι να η μας ε λευ θε

ρω σης των πα θων η ζω η και η Α να στα σις η

μων Κυ ρι ε ε δο ξα σοι

* ξα σοι οι οι οι

τὸ τέλος

Ἀπολυτίκιον Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Ἑσπέρας Ὄρθρος Μετὰ τὴν Εἴσοδον Εἰσοδικὸν

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.502*

Ε ξ υ ψους κα τηλ θε ες ο ο ευ σπλα αγ χνος τα

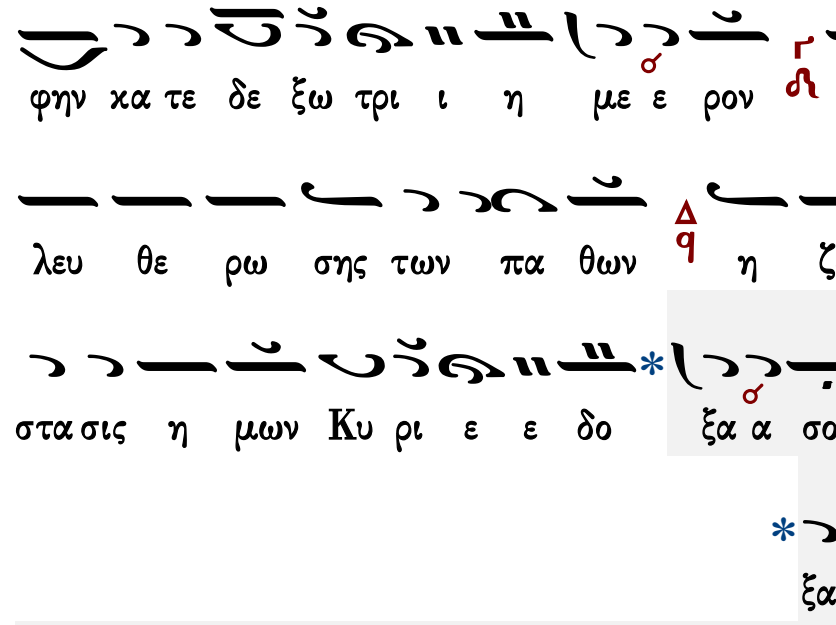

Ἀπολυτίκιον Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Ἑσπέρας Ὄρθρος Μετὰ τὴν Εἴσοδον

Εἰσοδικὸν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π ἡ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ328*

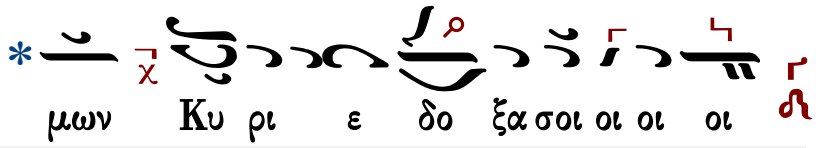

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

ἀναστάσιμον

Ἦχος

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Ἑσπερινός 1986 σ.302*

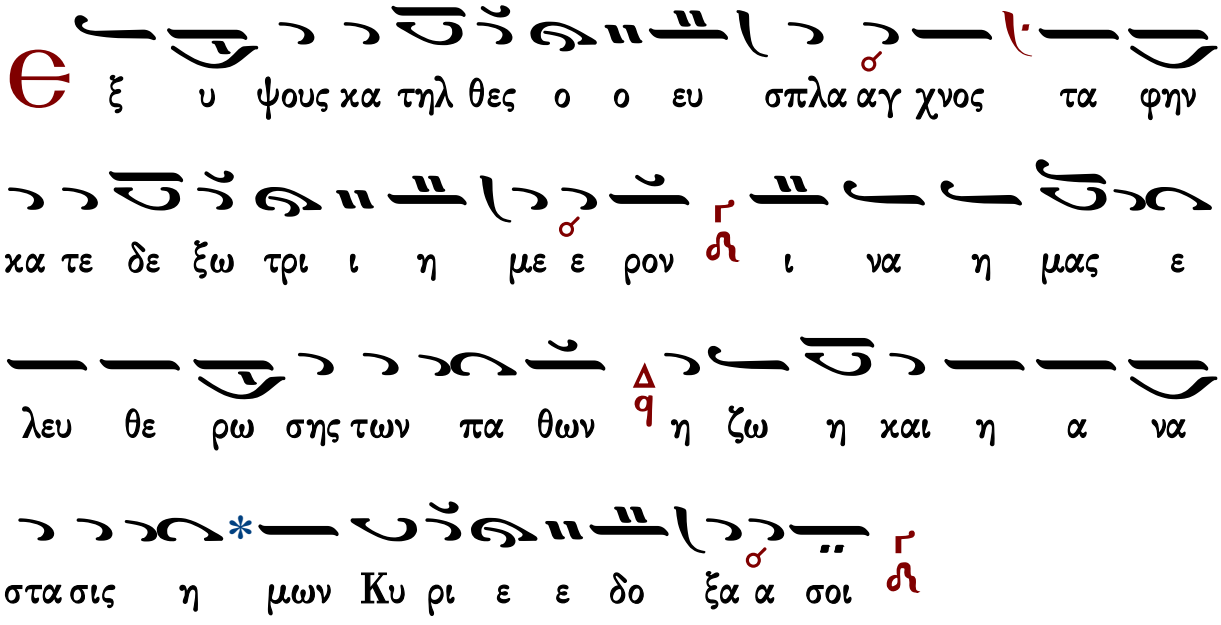

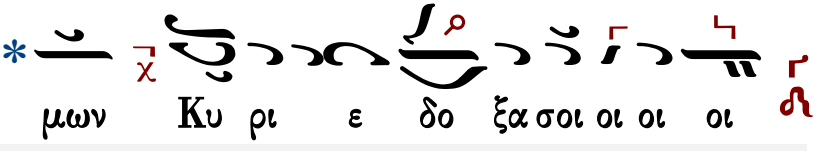

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀναστάσιμον

Ἦχος Γα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.437*

Ἀπολυτίκιον Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος			Εἰσοδικὸν
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Μετὰ τὴν Εἴσοδον	

Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

ἀπολυτίκιον Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.93/1133#

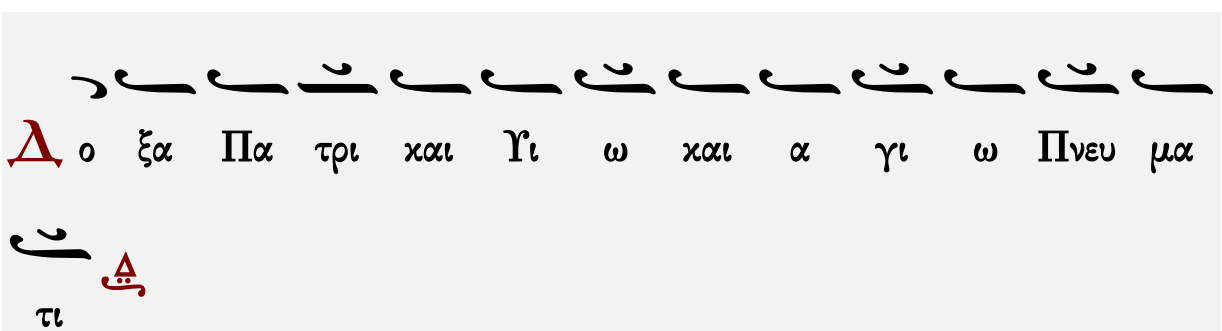

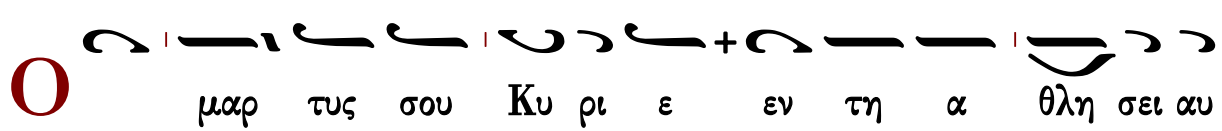

του το στε φος ε κο μι σα το της α φθαρ σι ας εκ

σου του Θε ου η μων ε χων γαρ την ι σχυν σου τους

τυ ραν νους κα θει λεν ε θραυ σε και δαι μο νων τα

α νι σχυ ραθρα ση αυ του ταις ι κε σι αις Χρι

στε σω σον τας ψυ χας η μων

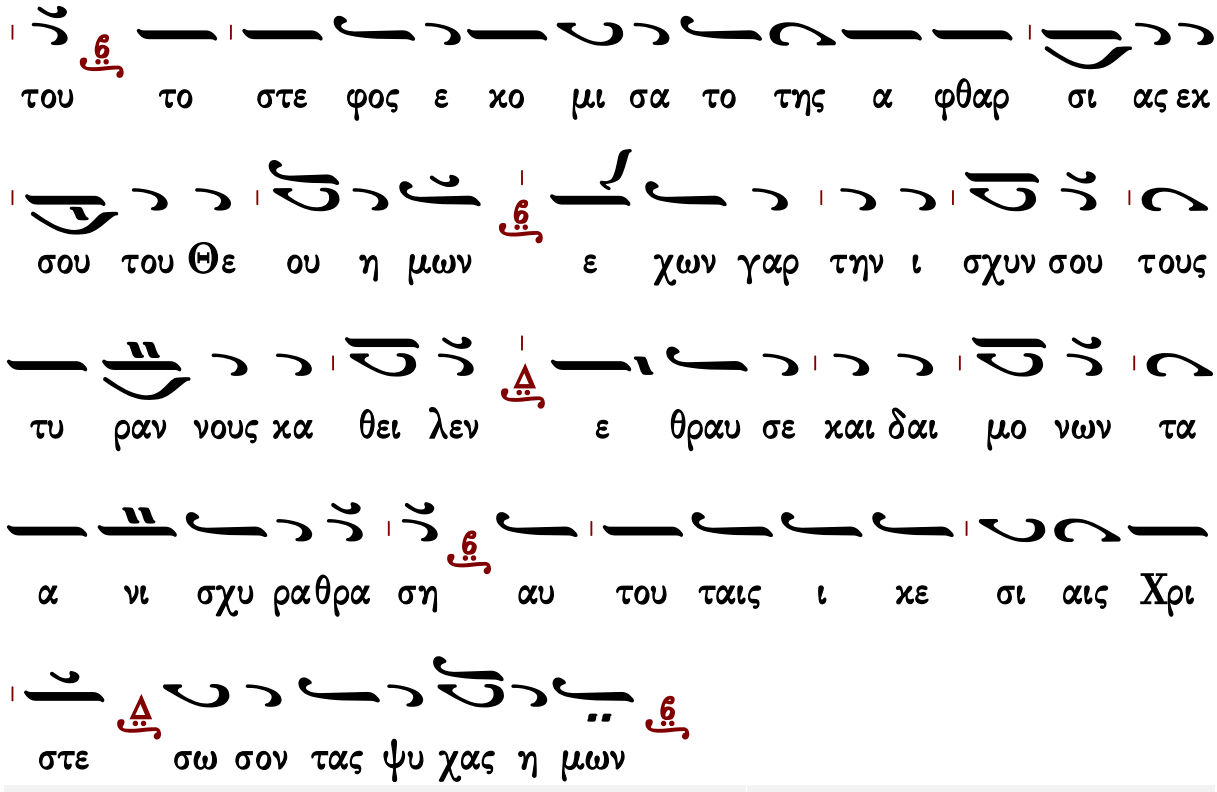

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Θεοτοκίον

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

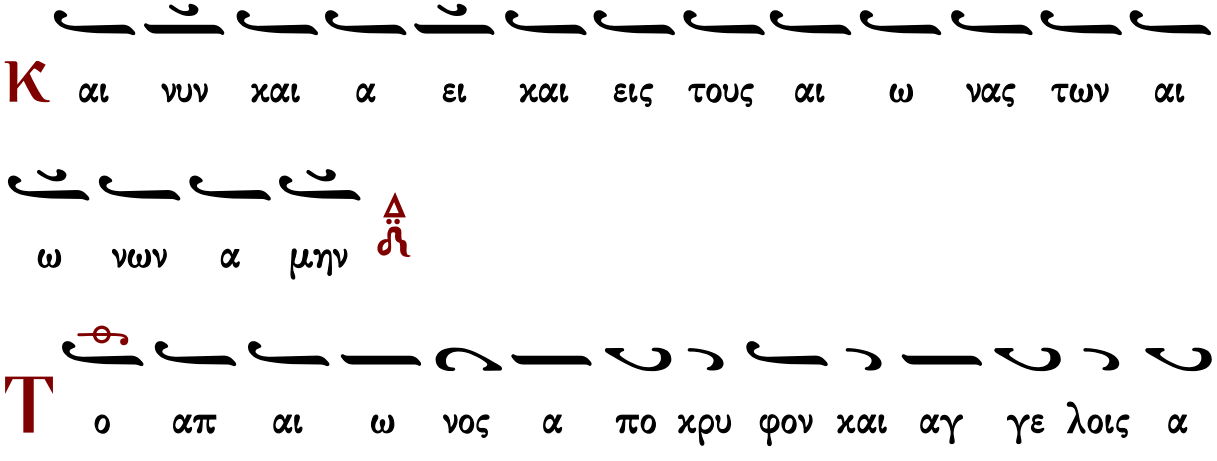

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις α

γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε

πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω

σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω

ω ων

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

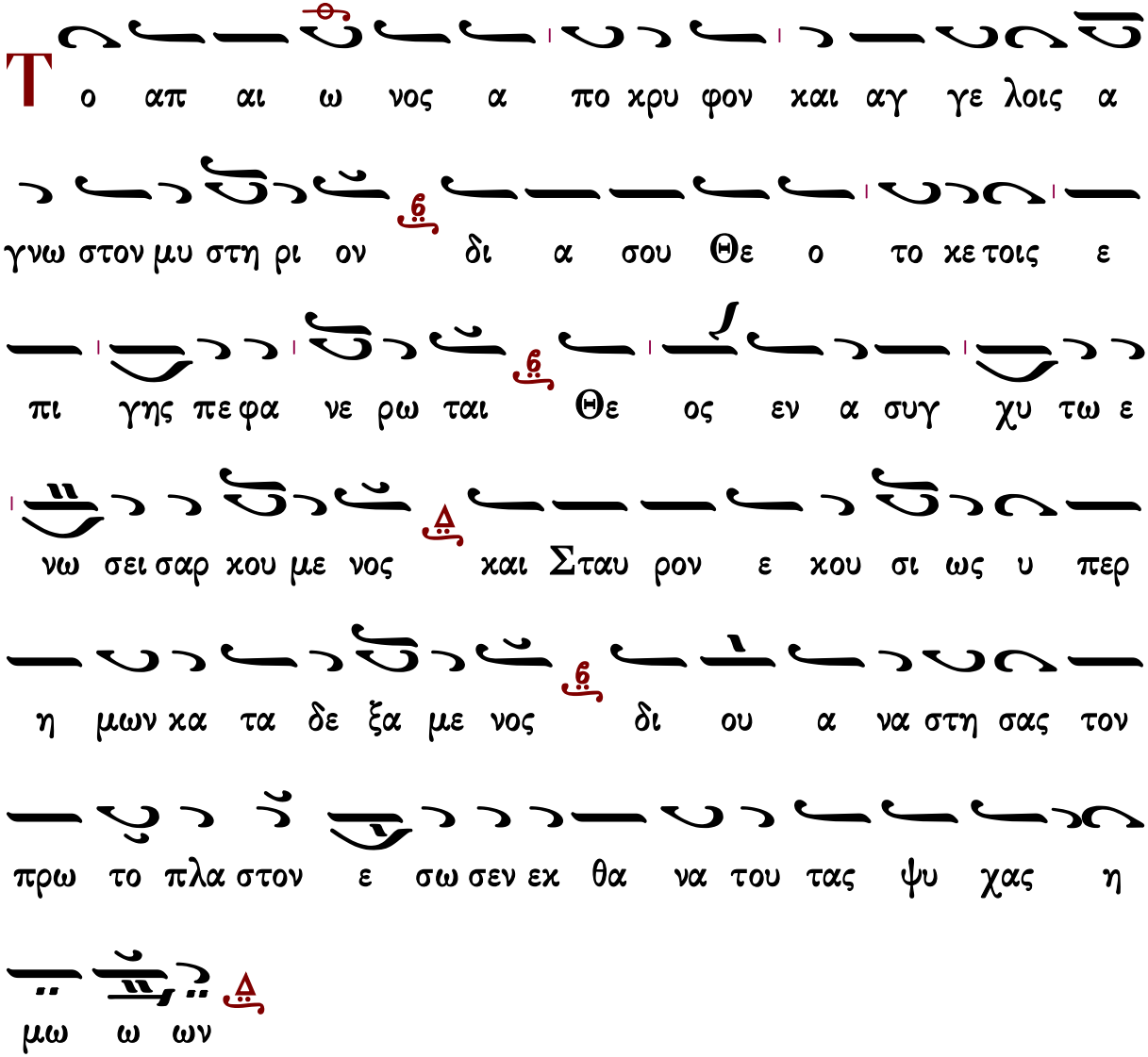

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.70*

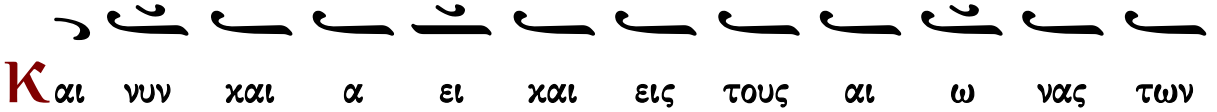

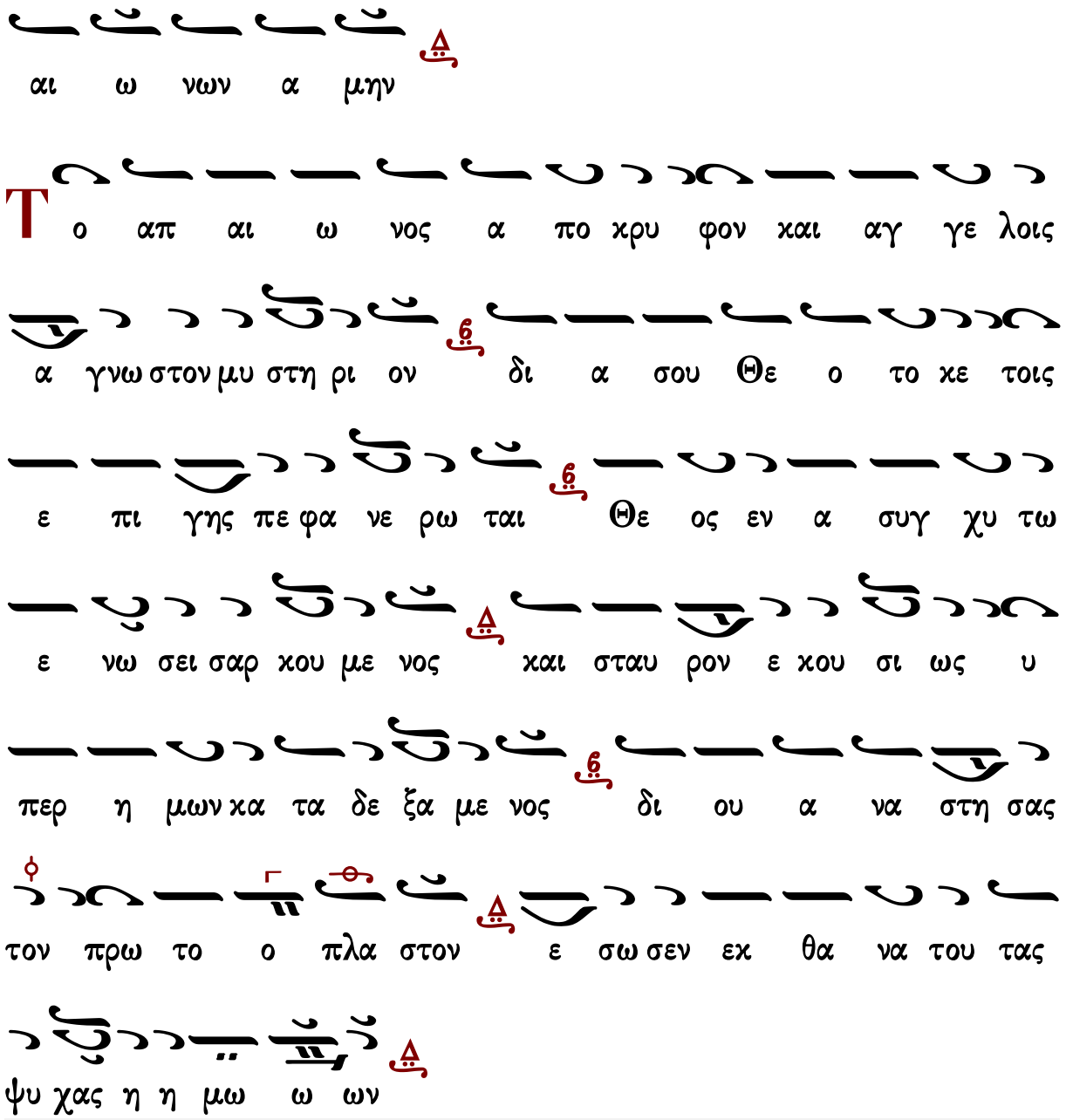

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις | Ὄρθρος: Κάθισμα

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

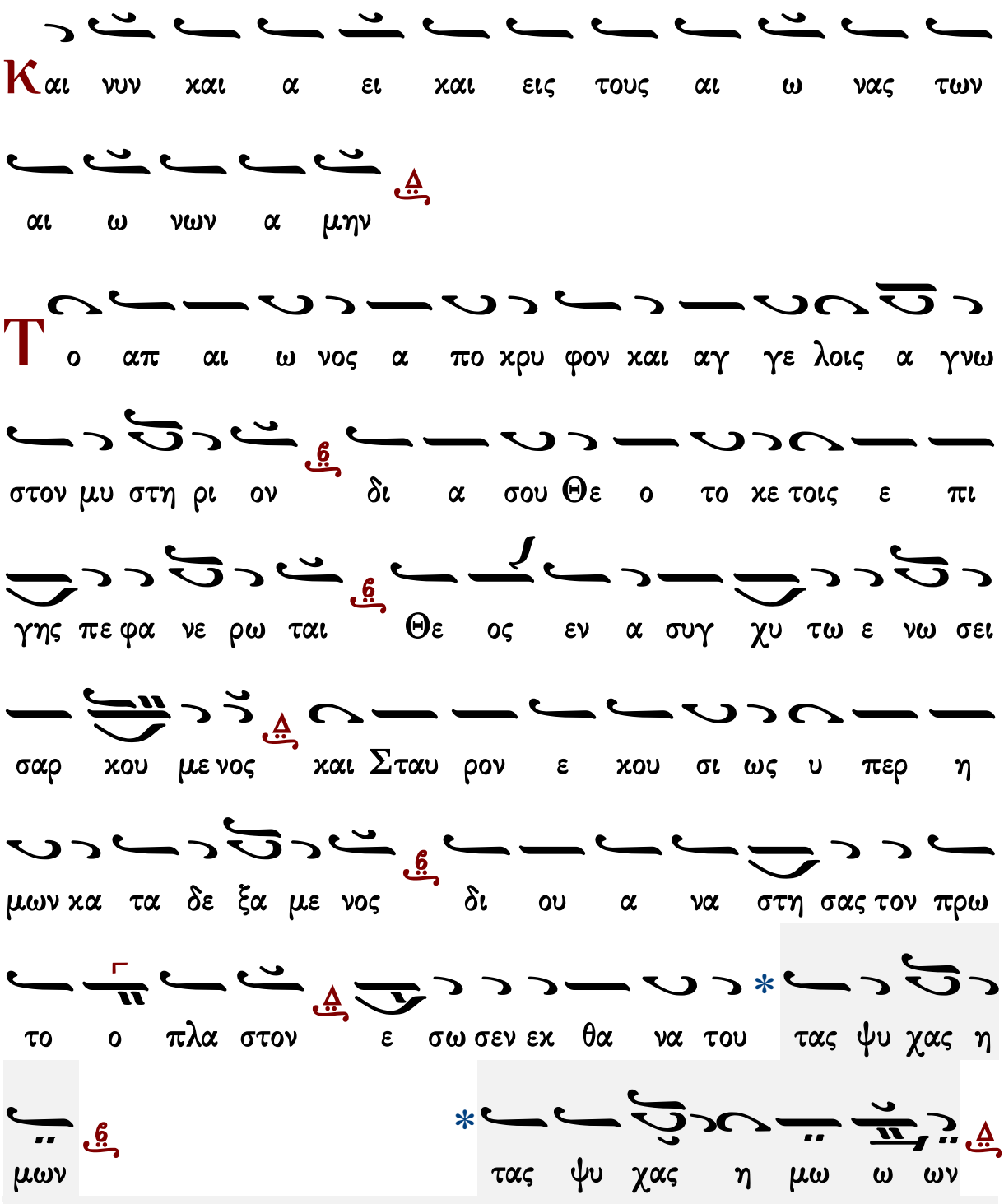

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134/889#

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο χρυ φον και αγ γε λοις α γνω

στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρ κου με νος και σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα

τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

μω ω ων

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Κάθισμα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.394#

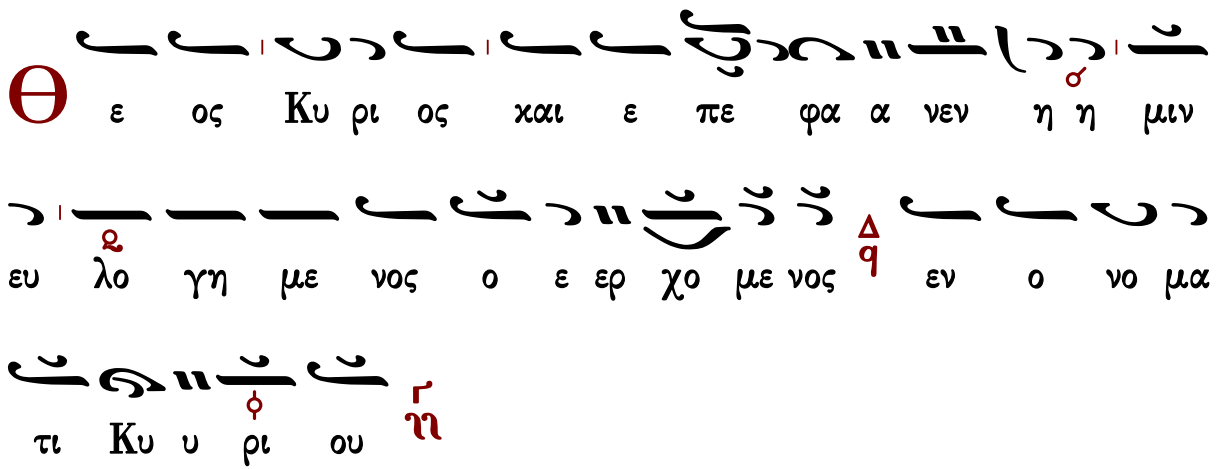

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

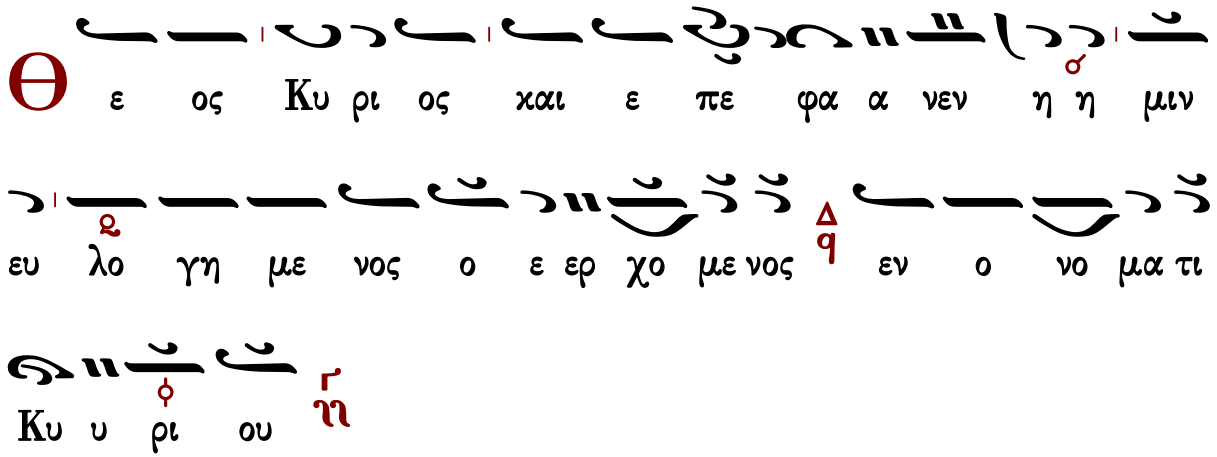

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.430*

Ἦχος λ π Γα

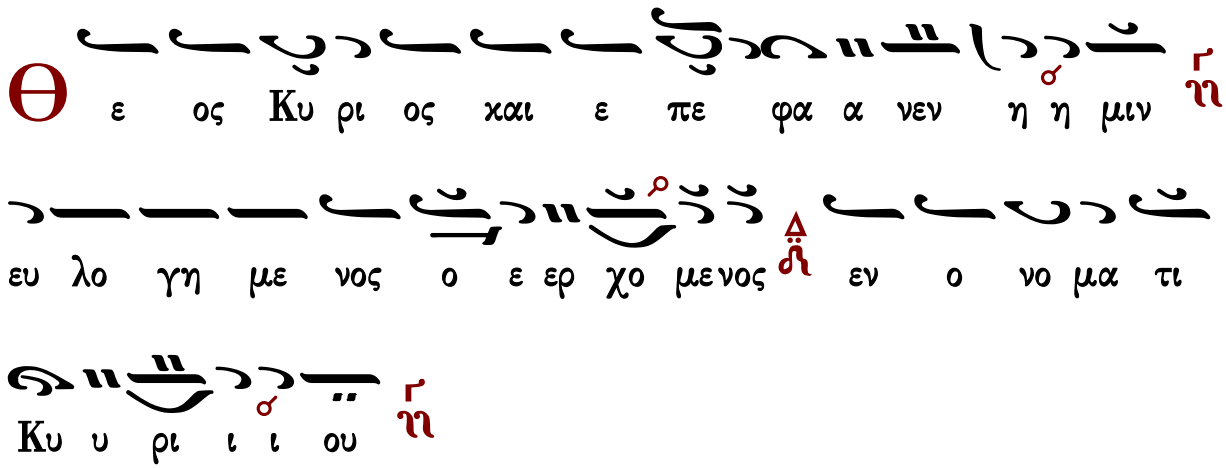
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ι ι ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπολυτίκιον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.140*

Ἦχος λ π

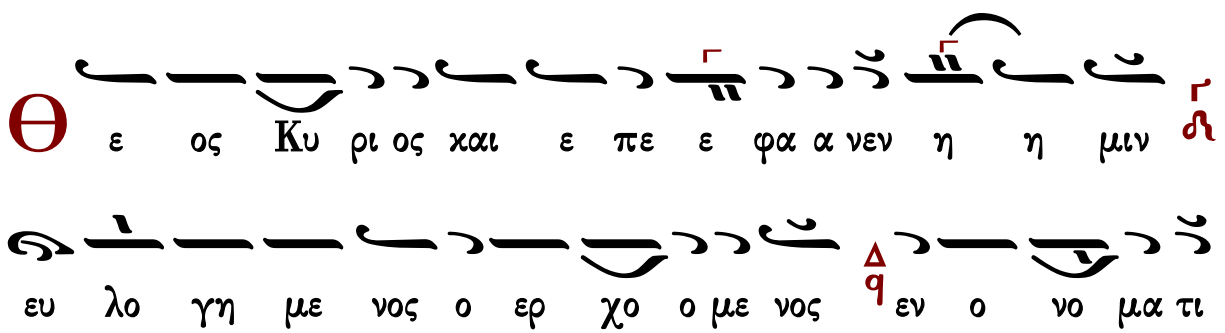
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι

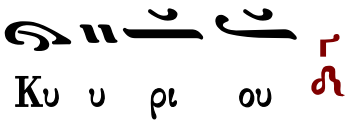

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.503*

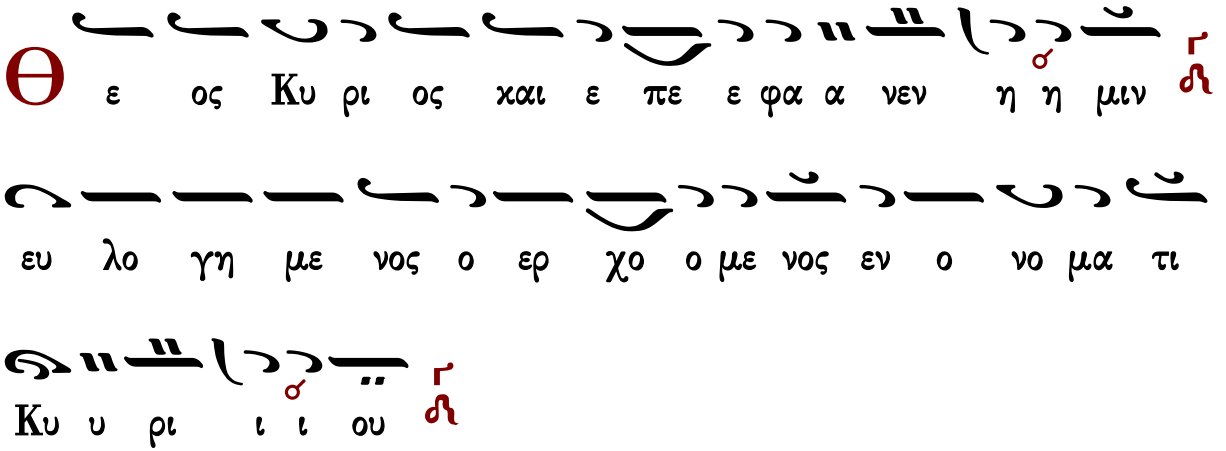

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

Πέτρου Ἐφεσίου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἦχος λ π ⲁ̈ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.221*

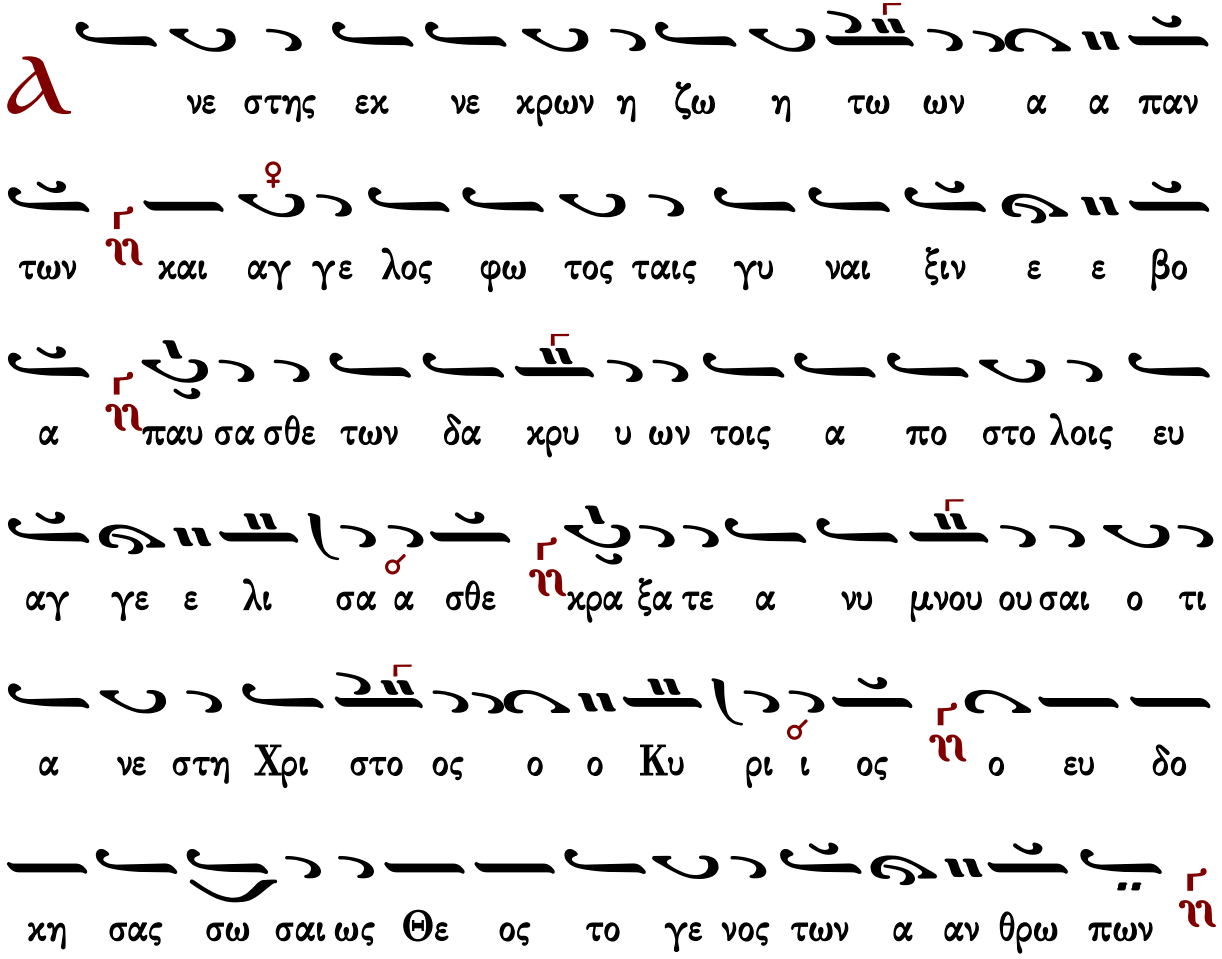

Α νε στης εκ νε κρων η ζω η τω ων α α παν

των ⲏ και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο

α ⲏ παυ σα σθε των δα κρυ υ ων τοις α πο στο λοις ευ

αγ γε ε λι σα α σθε ⲏ κρα ξα τε α νυ μνου ου σαι ο τι

α νε στη Χρι στο ος ο ο Κυ ρι ι ος ⲏ ο ευ δο

κη σας σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων ⲏ

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ⲁ̈ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.221*

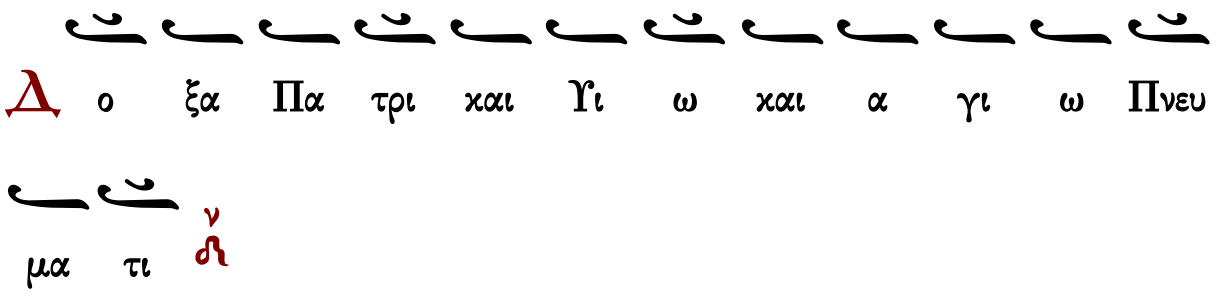

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ⲛ

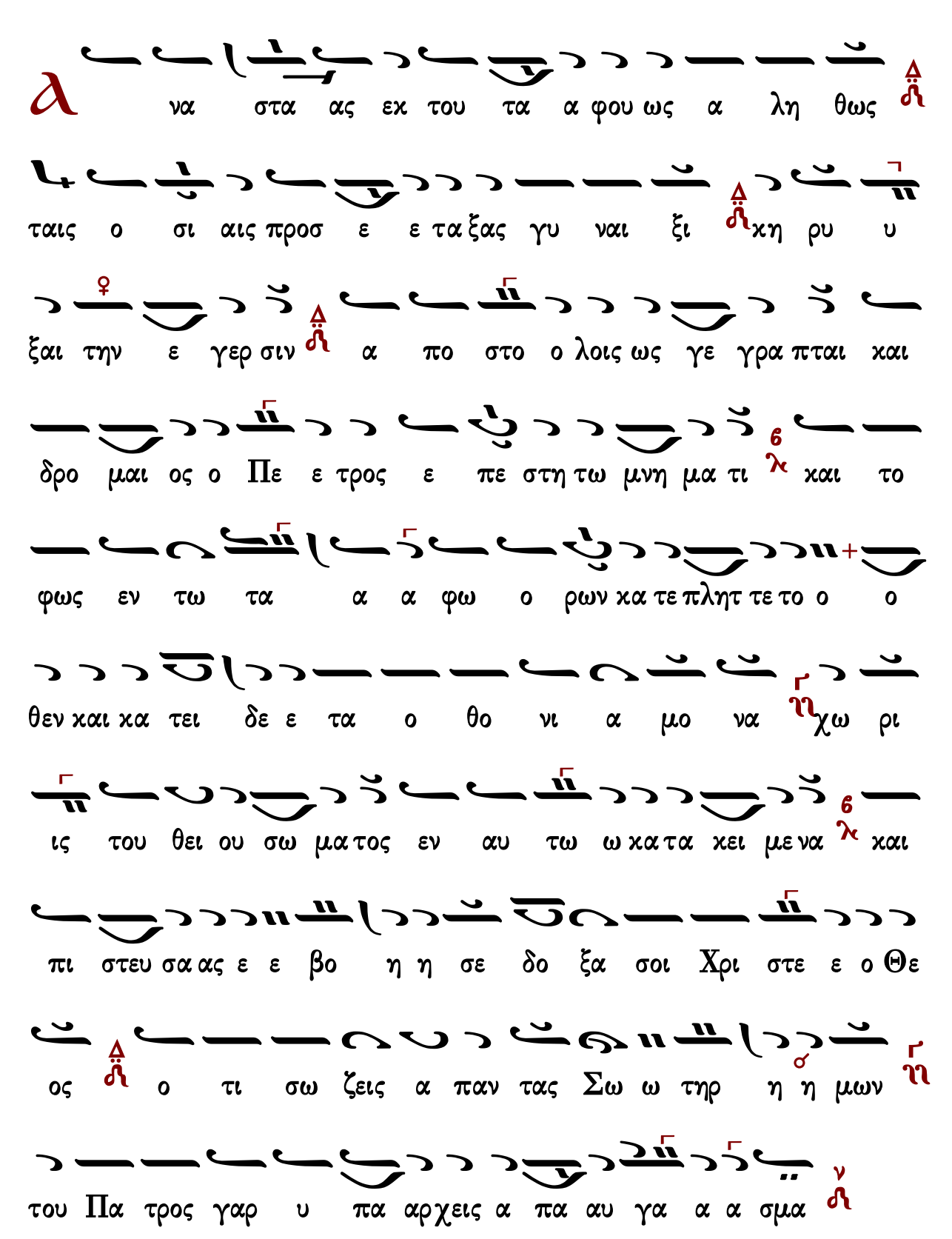
α
να στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως
ταις ο σι αις προσ ε ε τα ξας γυ ναι ξι χη ρυ υ
ξαι την ε γερ σιν α πο στο ο λοις ως γε γρα πται και
δρο μαι ος ο Πε ε τρος ε πε στη τω μνη μα τι και το
φως εν τω τα α α φω ο ρων κα τε πλητ τε το ο ο
θεν και κα τει δε ε τα ο θο νι α μο να χω ρι
ις του θει ου σω μα τος εν αυ τω ω κα τα κει με να και
πι στευ σα ας ε ε βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ε ο Θε
ος ο τι σω ζεις α παν τας Σω ω τηρ η η μων
του Πα τρος γαρ υ πα αρχεις α πα αυ γα α α σμα

Ἦχος λ π ἡ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.220*

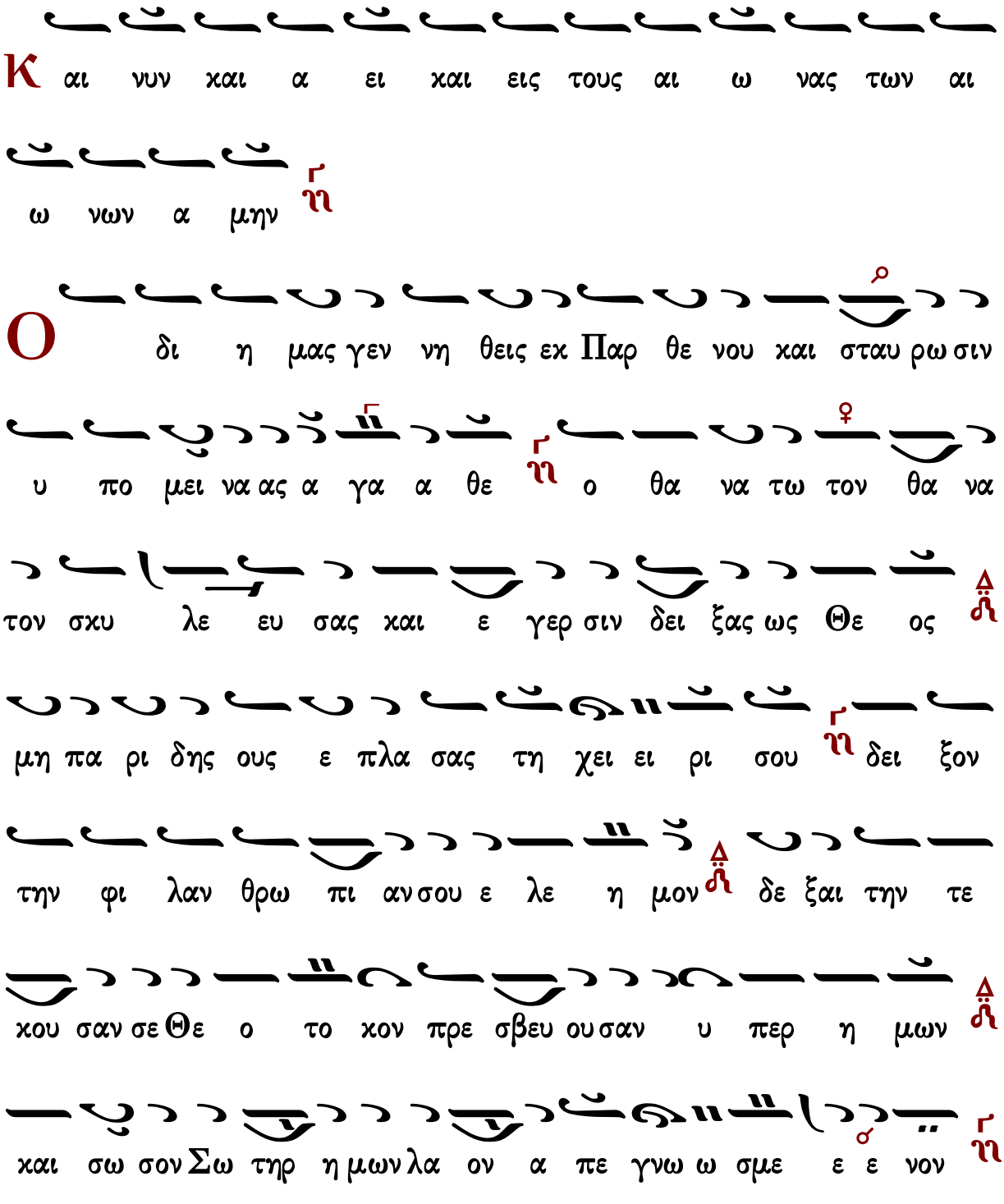

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ἦχος λ π ⁂ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.223*

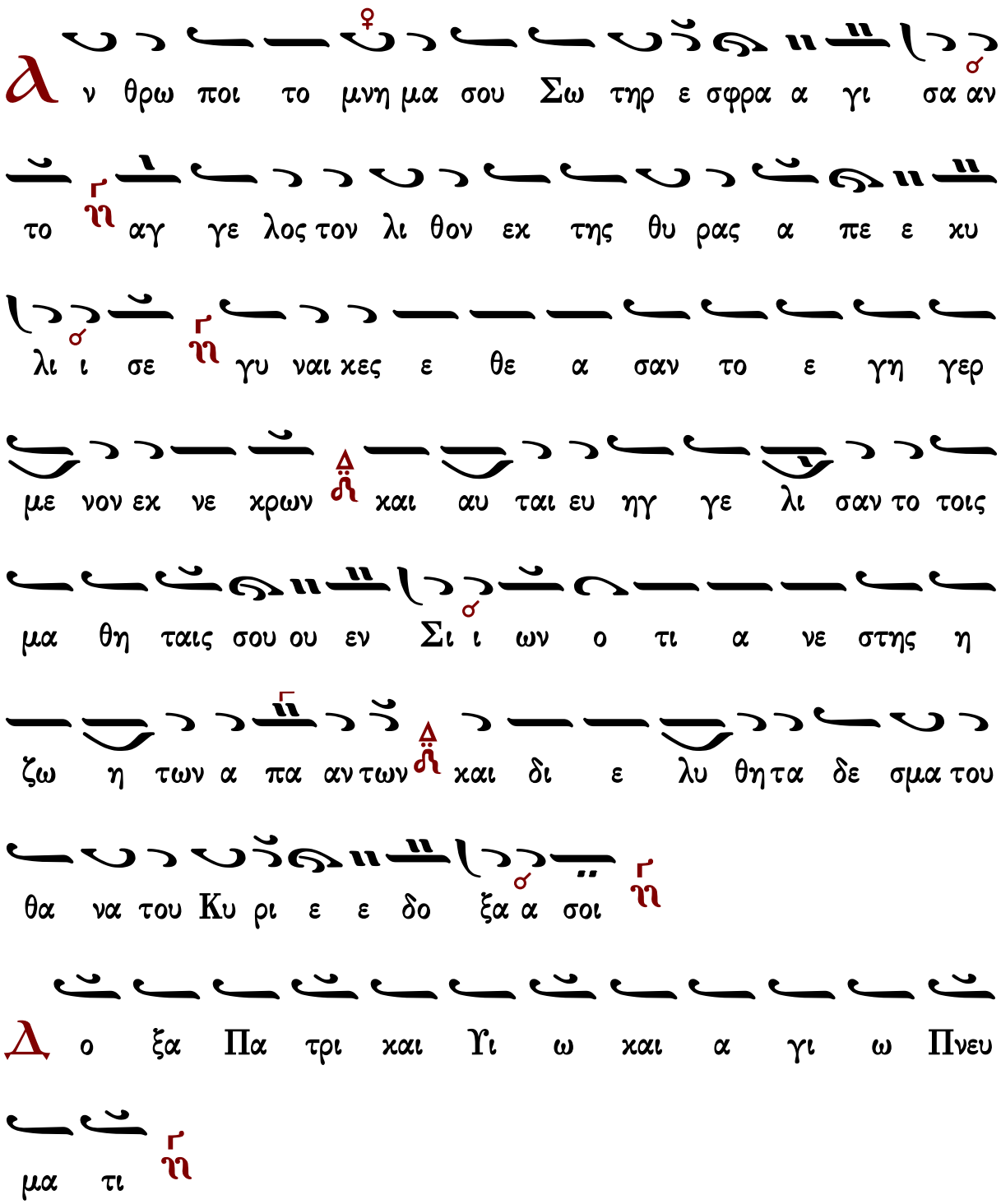

Α ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα α γι σα αν

το αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ

λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γερ

με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις

μα θη ταις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η

ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε σμα του

θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Τα μυ ρα της τα φης αι γυ ναι κες κο ο μι σα α

σαι ⸗ φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η κου ου

ον ⸗ παυ σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης χα ραν

κο ο μι σα α σθε ⸗ κρα ξα τε α νυ μνου σαι ο τι α νε

στη Χρι στο ος ο ο Κυ ρι ι ος ⸗ ο ευ δο κη σας

σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων ⸗

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ⸗

Θεοτοκίον

Ε πι σοι χαι ρει Κε χα ρι τω με νη πα σα η η

κτι σις ⸗ αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω πων το ο

γε νος η γι α σμε νε να ε και πα ρα δει σε

λο γι κε παρ θε νι κο ο ον καυ χη η μα εξ

ης Θε ος ε σαρ κω θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ

αι ω νων υ παρ χων Θε ε ο ος η η μων την γαρ

σην μη τραν θρο νον ε ποι η σε και την σην γα στε

ρα πλα τυ τε ραν ου ρα νων α πει ειρ γα σα α το ε

πι σοι χαι ρει Κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο

ξα α σοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἦχος λ πα νη Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.396#

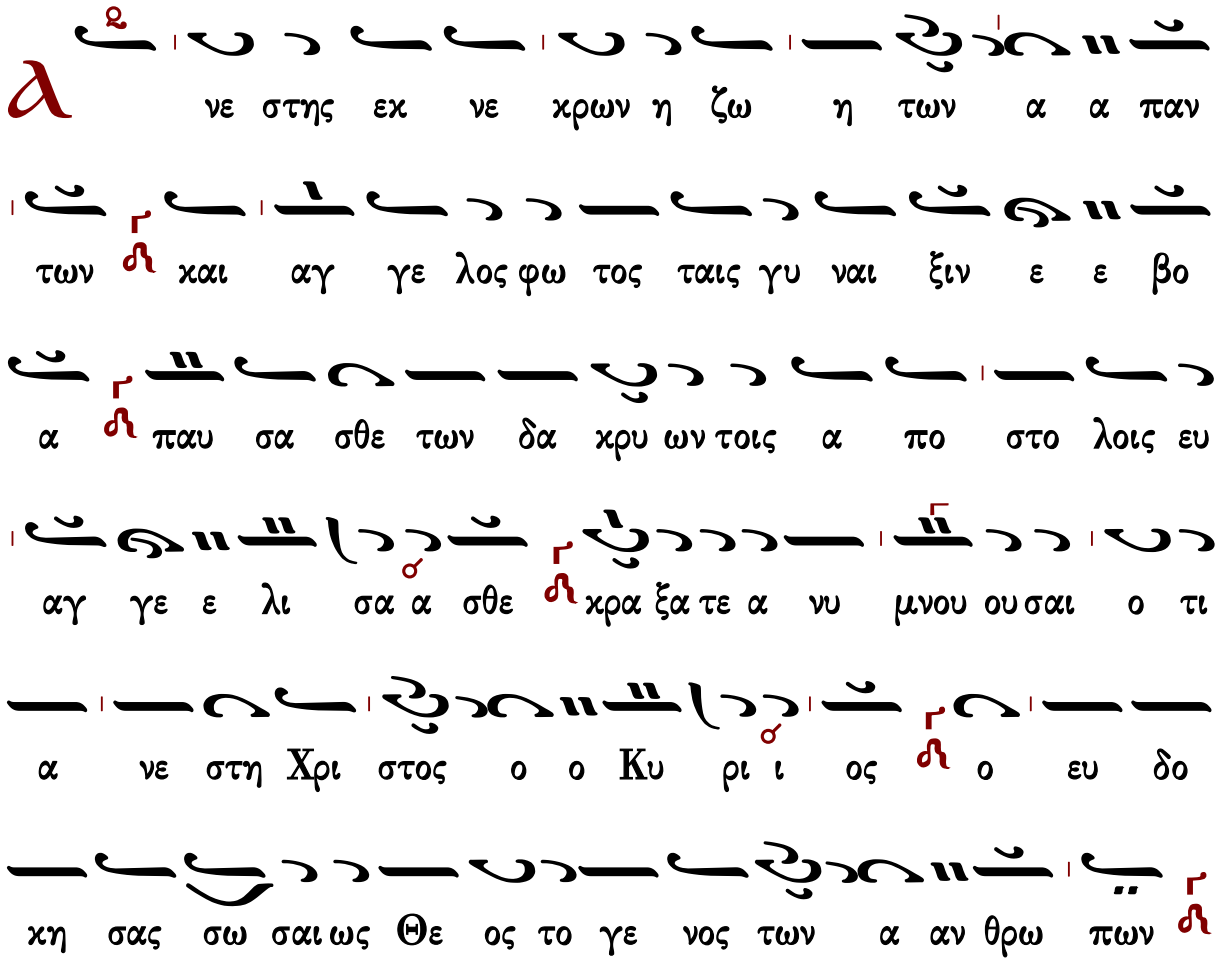
Α νε στης εκ νε κρων η ζω η των α α παν
των και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο
α παυ σα σθε των δα κρυ ων τοις α πο στο λοις ευ
αγ γε ε λι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ου σαι ο τι
α νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο
κη σας σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ϡ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.396#

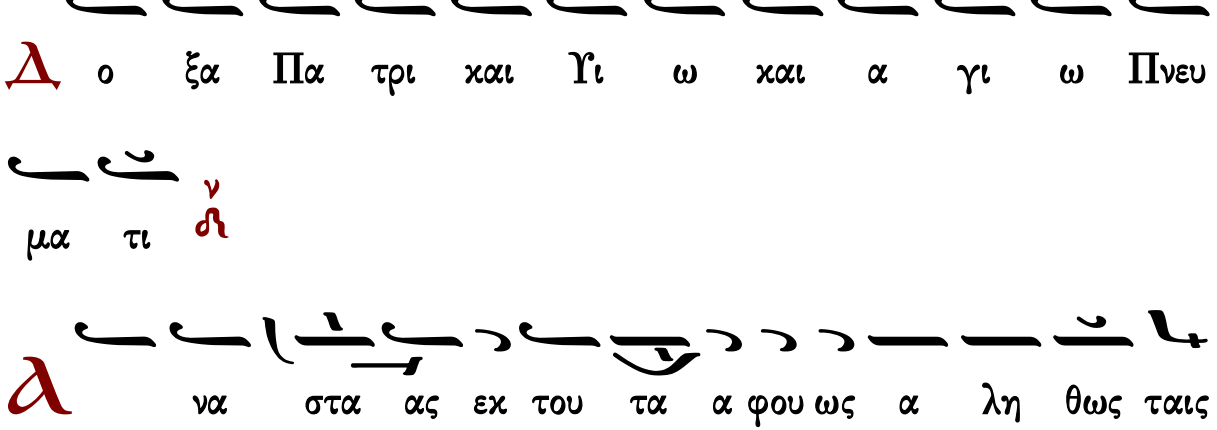
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι ν
Α να στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως ταις

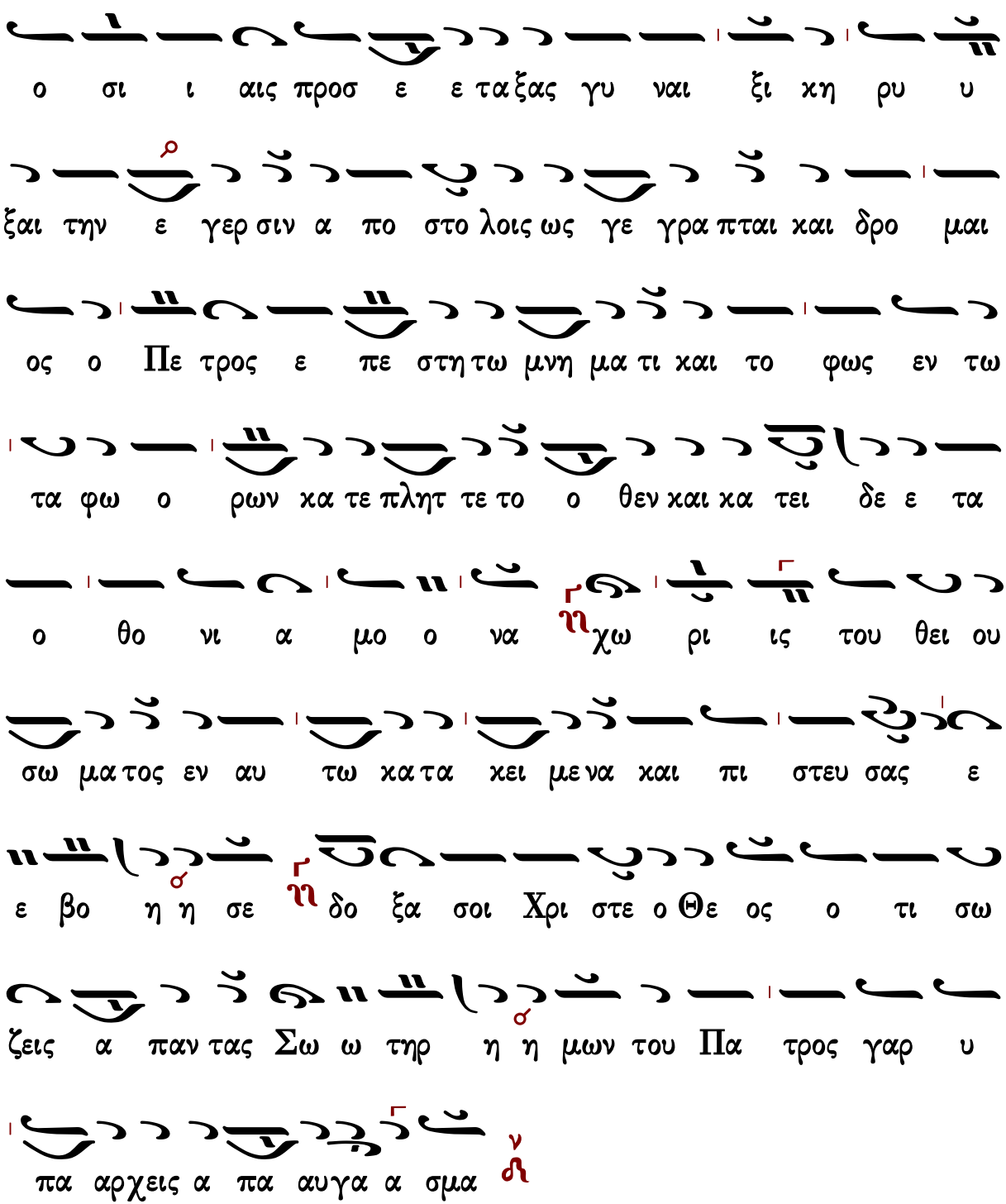

ο σι ι αις προσ ε ε ταξας γυ ναι ξι κη ρυ υ

ξαι την ε γερ σιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο μαι

ος ο Πε τρος ε πε στη τω μνη μα τι και το φως εν τω

τα φω ο ρων κα τε πλητ τε το ο θεν και κα τει δε ε τα

ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου

σω μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε

ε βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω

ζεις α παν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ

πα αρχεις α πα αυγα α σμα

Θεοτοκίον

Ἦχος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.395#

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω σιν

υ πο μει να ας Α γα α θε ο θα να τω τον θα να

τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι

δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι λαν

θρω πι αν σου Ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν σε Θε

ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και σω ω σον

Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω ω σμε ε ε νον

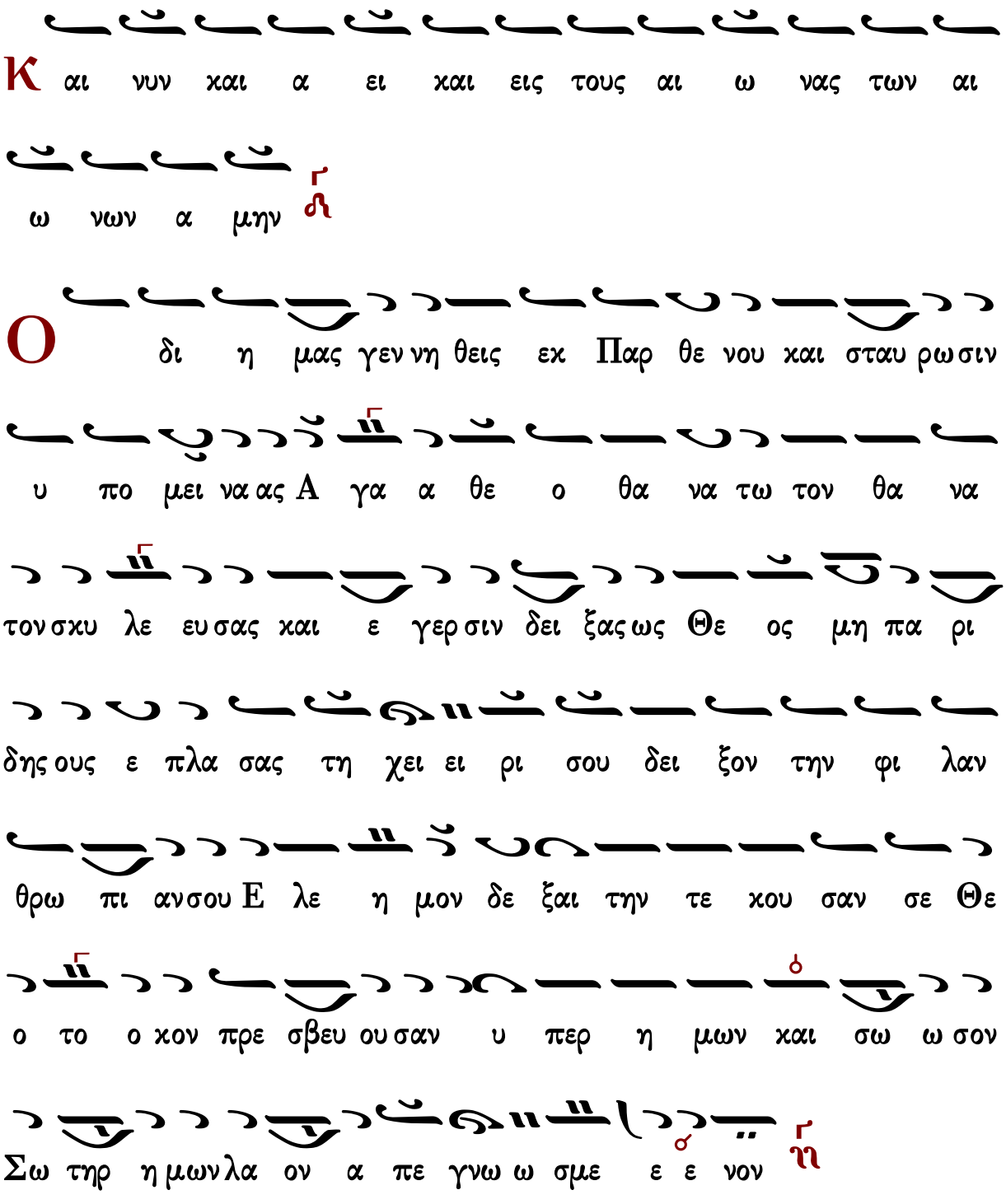

Μετὰ τὴν β′ Στιχολογίαν

Ἦχος λ π Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.398#

Δν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα α γι σα ον

το Ἅγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ λι

ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γερ με νον

εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις μα θη

ταις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η ζω

η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε σμα του

θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Τα μυ ρα της τα φης αι γυ ναι κες κο ο μι σα

α σαι φω νης αγ γε λι χης εχ του τα φου ου η χου ου

ον παυ σα σθε των δα χρυ ων και αν τι λυ πης χα

ραν χο ο μι σα α σθε χρα ξα τε α νυ μνου σαι ο τι α

νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη

σας σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Θ πι σοι χαι ρει Κε χα ρι τω με νη πα σα

η η κτι σις αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω

πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και

πα ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η

μα εξ ης Θε ος ε σαρ κω θη και παι δι ον γε γο

νεν ο προ αι ω νων υ παρ χων Θε ε ος η η

μων την γαρ σην μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και

την σην γα στε ρα πλα τυ τε ραν ου ρα νων α πει ειρ γα

σα α το ε πι σοι χαι ρει Κε χα ρι τω με νη πα

σα η χτι σι ις δο ξα α σοι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ343/1213*

α νε στης εκ νε κρων η ζω η τω ων α α παν

των και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο
α παυ σα σθε των δα κρυ ων τοις α πο στο λοις ευ
αγ γε λι σα σθε κρα ξα τε α νυ μνου ου σαι
ο τι α νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ος ο ευ
δο κη σας σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω ω
πων

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ344/1214*

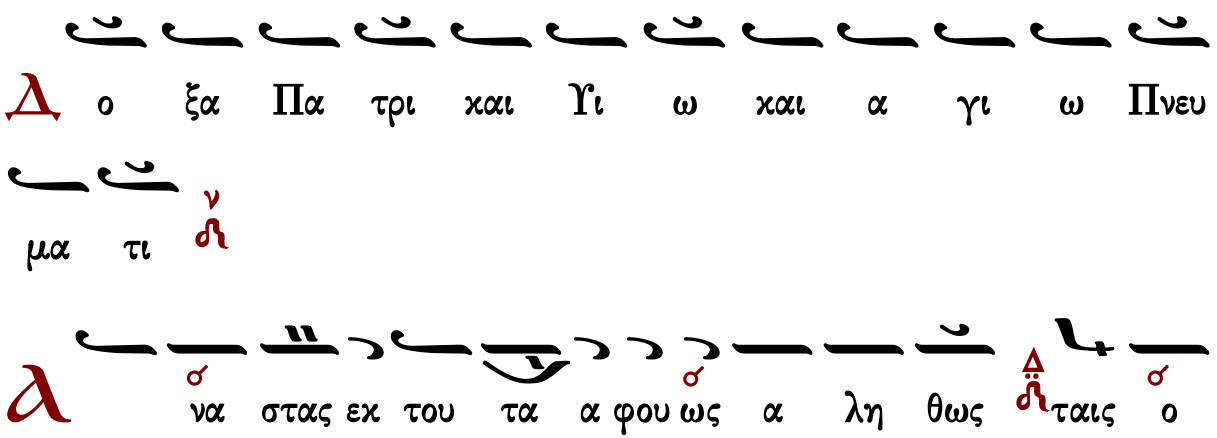
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Α να στας εκ του τα α φου ως α λη θως ταις ο

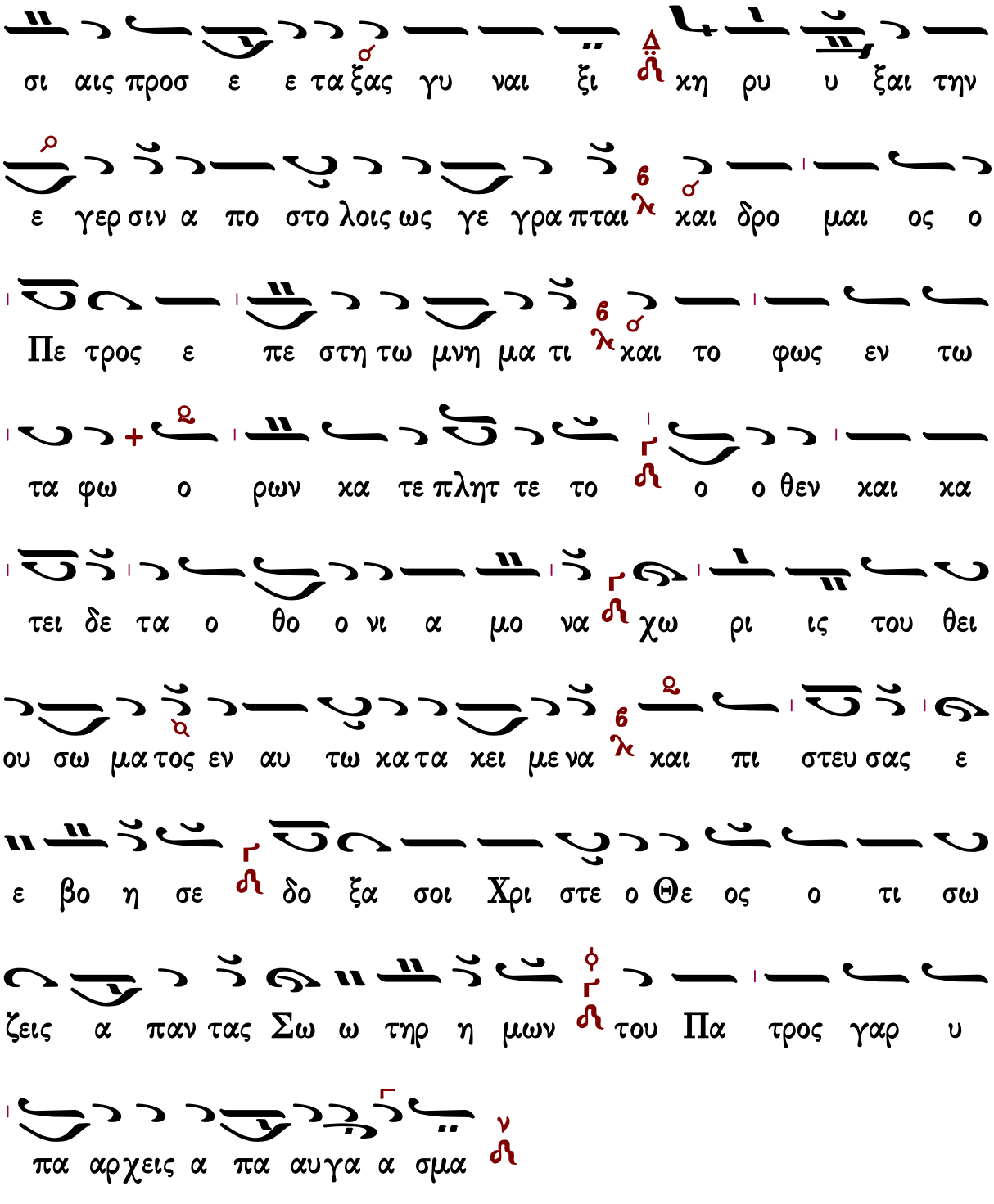

Θεοτοκίον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ329*

Μετὰ τὴν β′ Στιχολογίαν

Ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ345/1215*

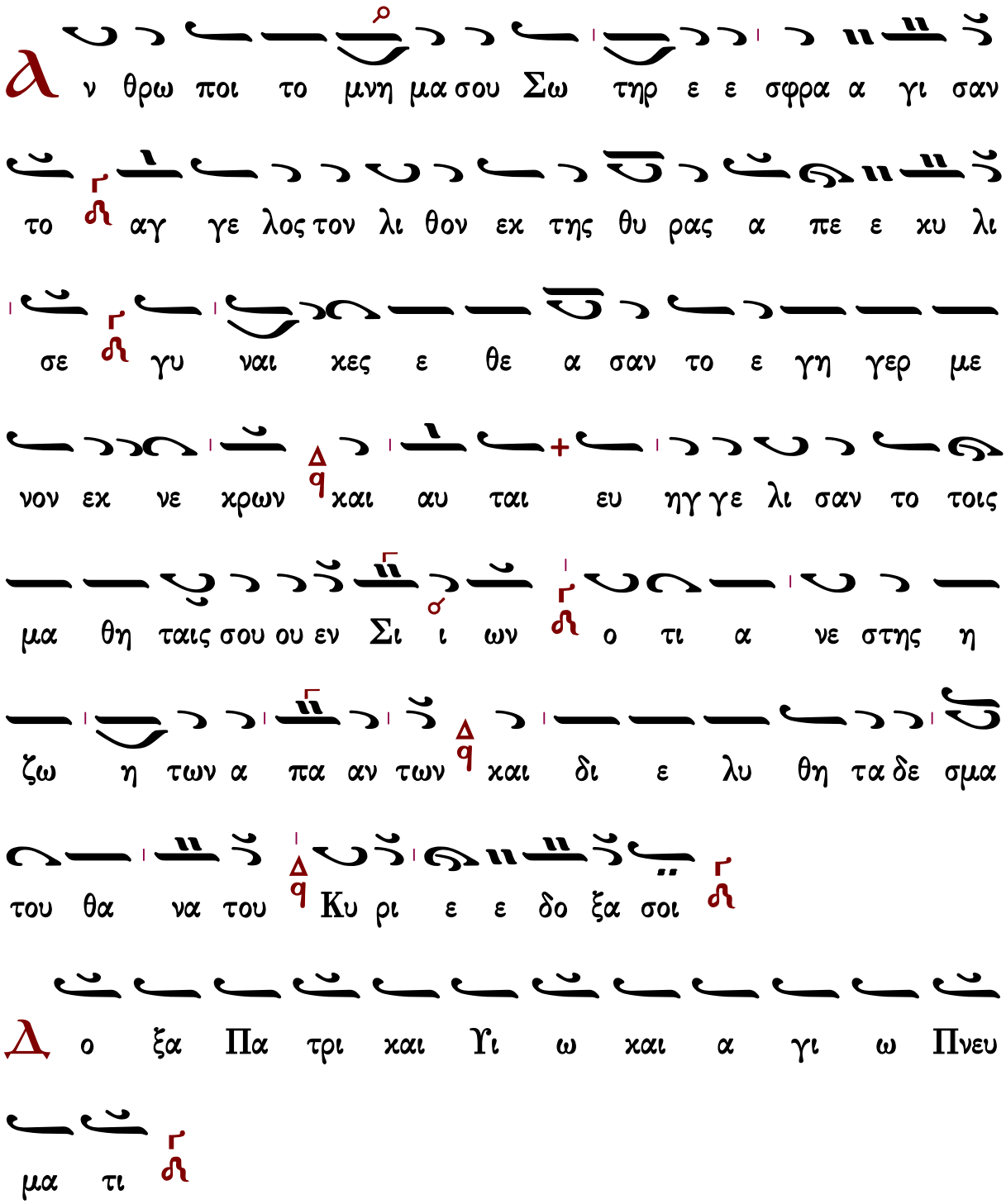

Α ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε ε σφρα α γι σαν

το αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ λι

σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γερ με

νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις

μα θη ταις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η

ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε σμα

του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Τα μυ ρα της ρα φης αι γυ ναι κε ες κο ο μι σα

σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η κου

ον παυ σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης χα

ραν κο ο μι σα σθε κρα ξα τε α νυ μνου σαι ο τι α

νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ος ο ευ δο κη σας

σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω ω πων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η

κτι ι σις αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω πων το

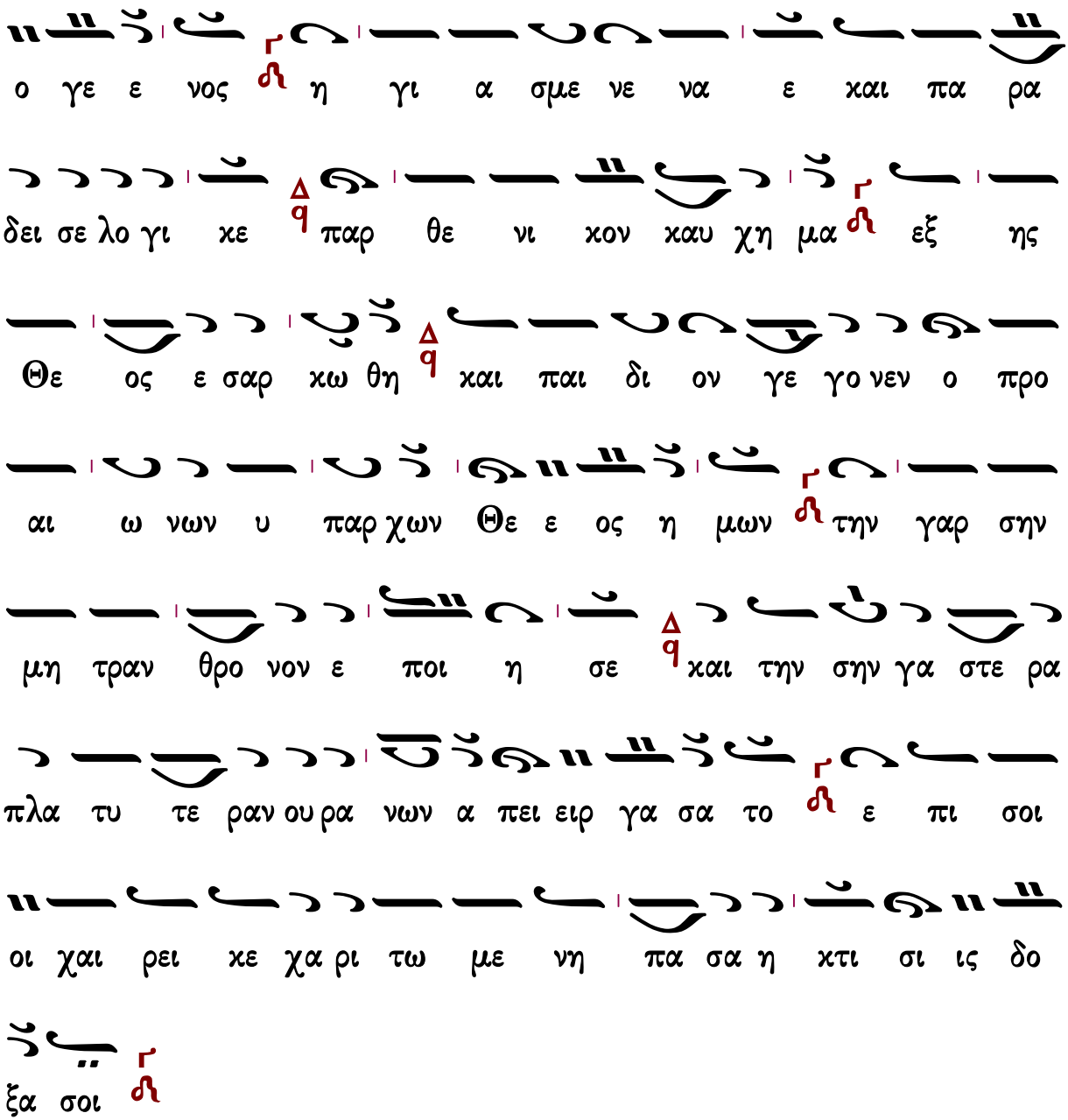
ο γε ε νος η γι α σμε νε να ε και πα ρα
δει σε λο γι κε παρ θε νι κον καυ χη μα εξ ης
Θε ος ε σαρ κω θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ
αι ω νων υ παρ χων Θε ε ος η μων την γαρ σην
μη τραν θρο νον ε ποι η σε και την σην γα στε ρα
πλα τυ τε ραν ου ρα νων α πει ειρ γα σα το ε πι σοι
οι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο
ξα σοι

Εὐλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ϋ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.159#

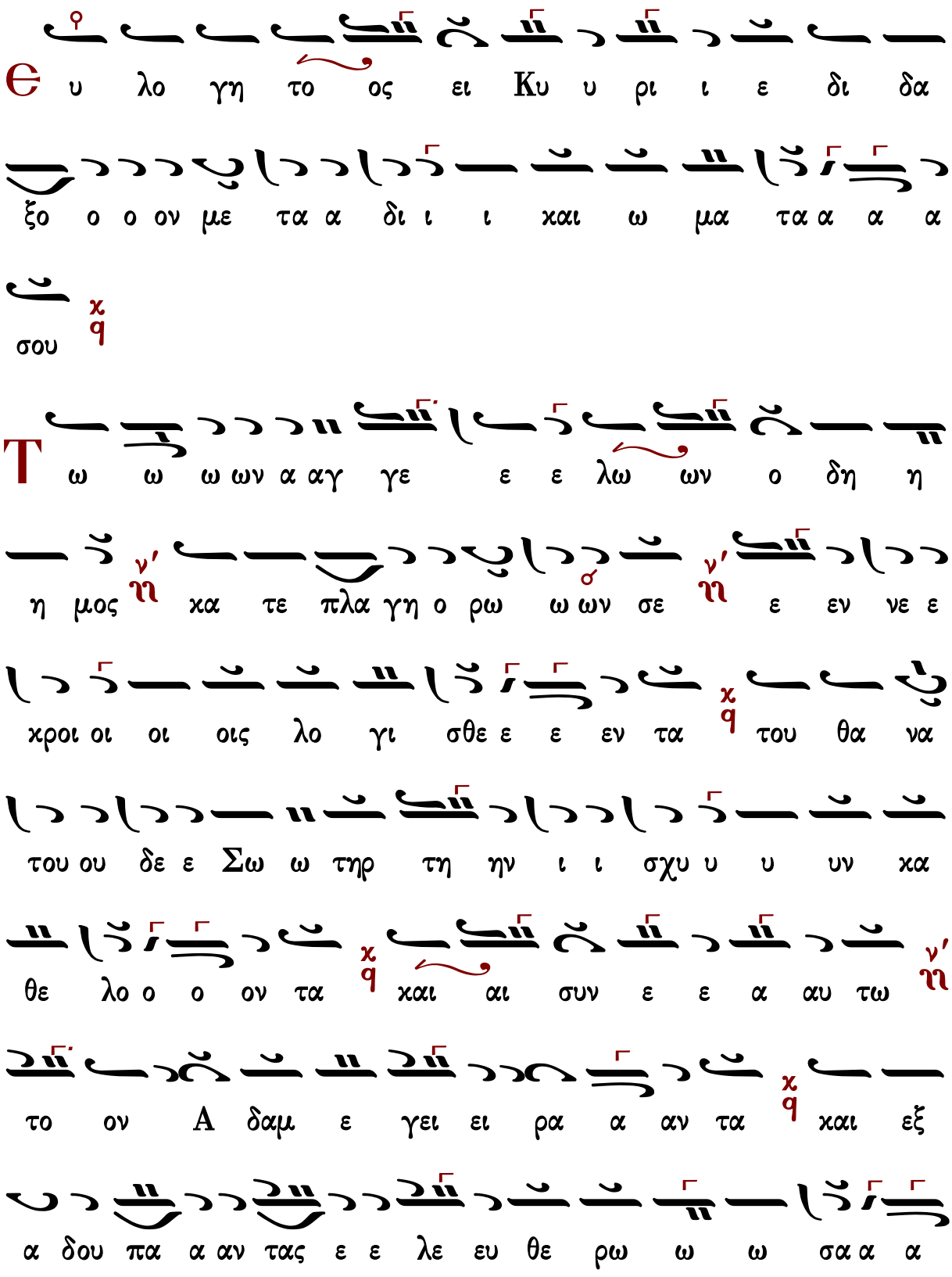
Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου χ q
Τ ω ω ω ων α αγ γε ε ε λω ων ο δη η
η μος ν' η χα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ν' η ε εν νε ε
χροι οι οι οις λο γι σθε ε ε εν τα χ q του θα να
του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν χα
θε λο ο ο ον τα χ q χαι αι συν ε ε α αυ τω ν' η
το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα χ q χαι εξ
α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α

αν τα

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου

Τ ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα συμ πα θως τοι οις

δα α χρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι χιρ να

α α α τε ο ο α στρα α α πτων ν' η εν τω

τα φω α αγ γε ε λος ν' η προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο

ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ υ

μει εις τον τα α α φον χαι η η σθη η η τε ο

Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η

μα α α α τος

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου

Λ ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σου ου ου θρη νο λο γου ου ου ου σαι αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο α α αγ γε λος και ει ει

ει ει πε θρη η νου ο ο και αι ρος πε ε παυ

ται μη χλαι αι ε ε ε τε χq την α να α α στα

σι ιν δε πq α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α

α τε χq

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου χq

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι χες νq με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η

μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το χq

α α αγ γε ε λο ος δε νq προς αυ τας ε φη λε ε ε γων

τι με τα α νε ε χρω ω ων τον ζω ω ων τα λο γι

ι ζε ε ε σθε χ q ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη η του μνη η η μα α α α τος χ q

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι α

γι ω Πνε ευ μα α α τι χ q

Π ρο ο ο οσ χυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα ν η χαι τον του του Υι ο ο ον τε χαι αι το ο

α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα χ q τη η η ην α

α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου

σι ι ι α ν η συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ ν η χρα α ζο

ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος α

α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Και νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι ω

ω νας τω ω ων αι ω ω ω νω ων α α μην

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε χου ου ου σα

τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω ω σω

Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην δε τη η

Ε ε ε ευ α α αν τι ι λυ υ υ πης πα ρε ε

ε ε σχες ρευ σαν τα α ζω ω ης ι ι θυ

νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ σου ου ου σαρ κω

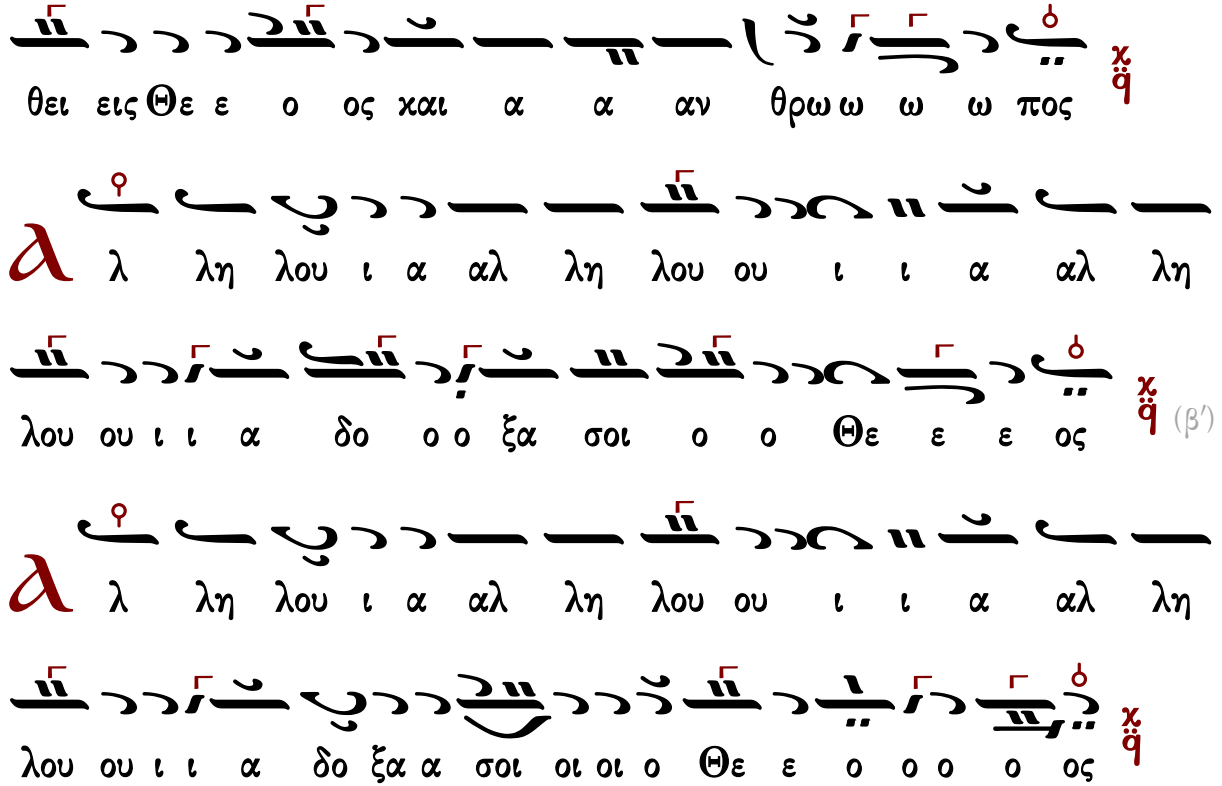
θει εις Θε ε ο ος και α α αν θρω ω ω ω πος
Α λ λη λου ι α αλ λη λου ου ι ι α αλ λη
λου ου ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε ε ος (β′)
Α λ λη λου ι α αλ λη λου ου ι ι α αλ λη
λου ου ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Συναπτή Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1778)

Ἦχος λ/π ϙ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

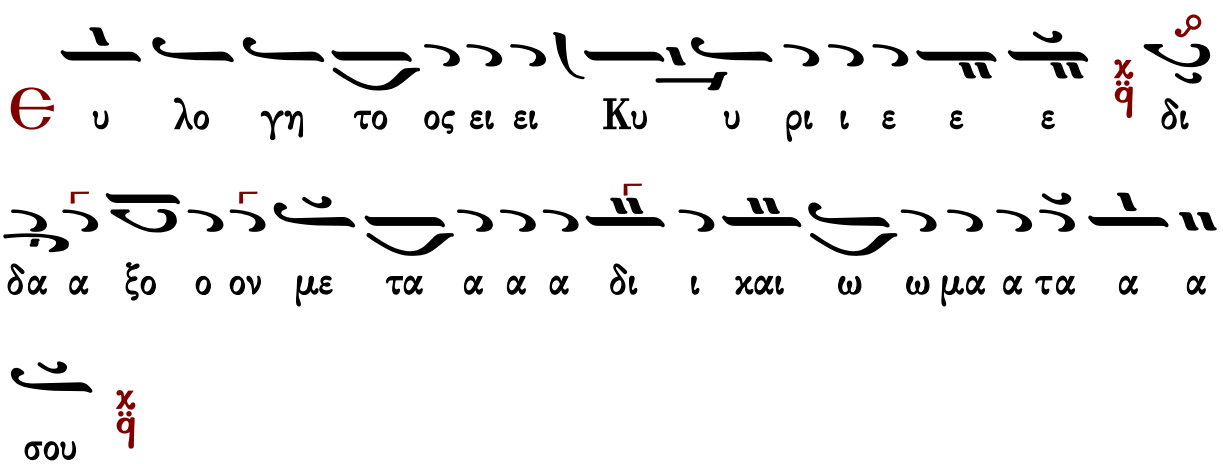
Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α
σου

Τω ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η η μος κα

τε πλα α γη η ο ρω ω ω ων σε ε ε εν νε ε

κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου θα να του

δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα α θε λο ο

ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν

τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Θυ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

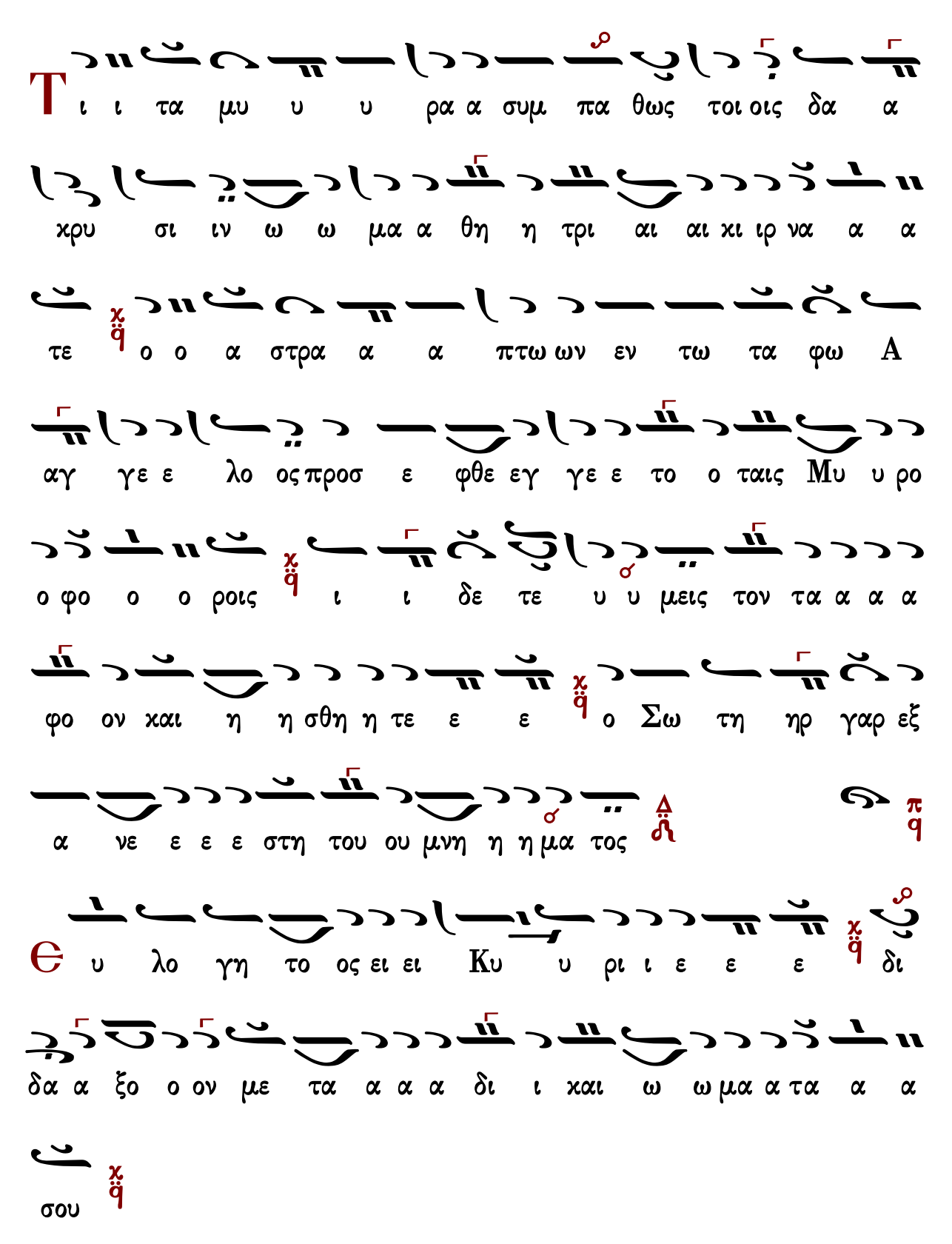

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

χρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι χι ιρ να α α

τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω Α

αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο

ο φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον χαι η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι χαι ω ω μα α τα α α

σου

λ

ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η

νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη χλαι ε ε τε

ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο

στο λοις ει ει ει πα τε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι χες με

τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου

ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε

λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε

γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε χρων τον ζω ω ω ων

τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα

α τι ι ι

Προ οσ χυ νου ου ου με εν Πα τε ε ρα και αι

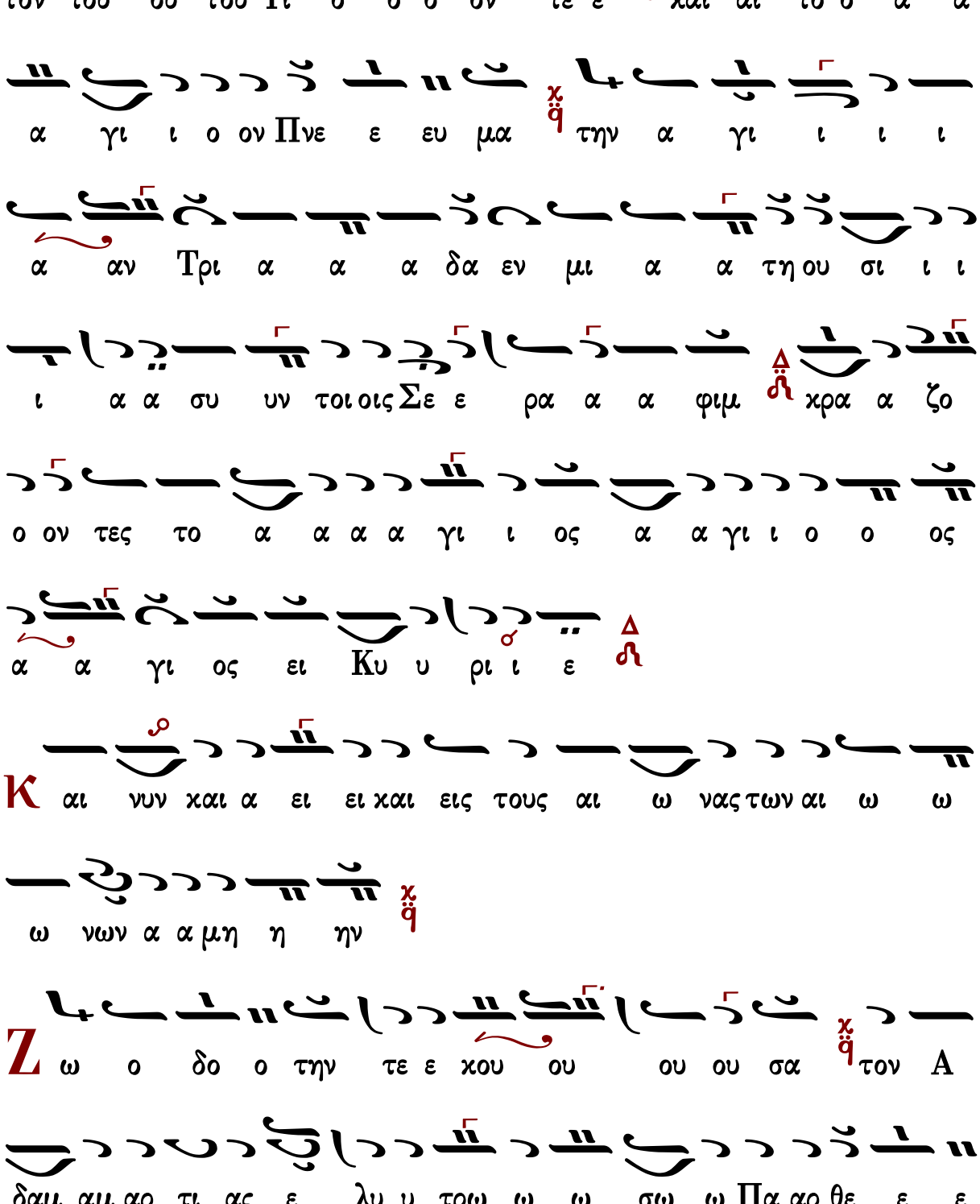
τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε χαι αι το ο α α
α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι
α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι
ι α α συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φιμ χρα α ζο
ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος
α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω ω
ω νων α α μη η ην
Ζ ω ο δο ο την τε ε χου ου ου ου σα τον Α
δαμ αμ αρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε

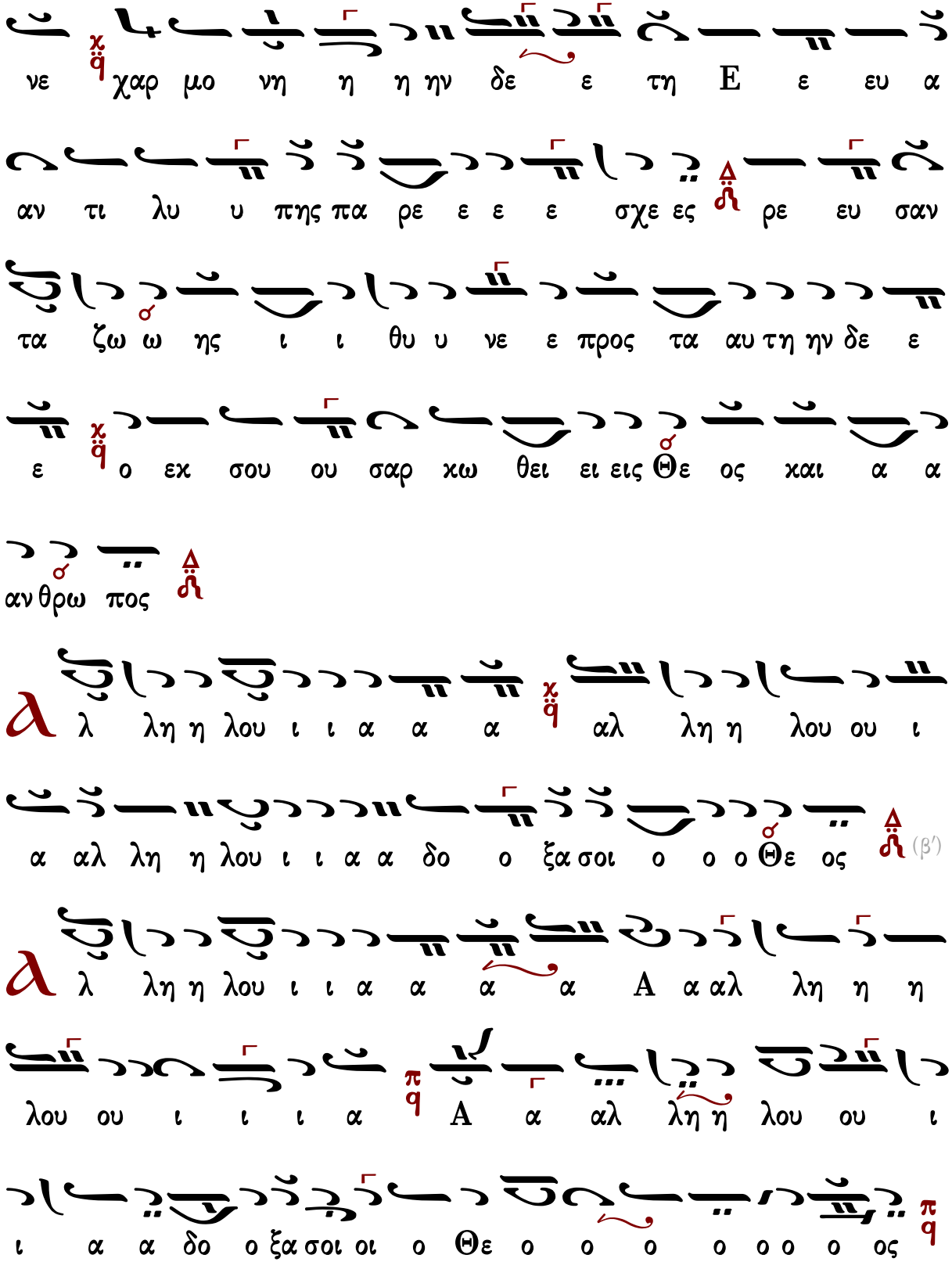
νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α
αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες ρε ευ σαν
τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε
ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε ος και α α
αν θρω πος
λ λη η λου ι ι α α α αλ λη η λου ου ι
α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος (β′)
λ λη η λου ι ι α α α α Α α αλ λη η η
λου ου ι ι ι α Α α αλ λη η λου ου ι
ι α α δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος λ/π ϙ̈ Πα

Χρήστος Τσακίρογλου#

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ/ϙ

Τ ων αγ γε λων ο δη η μος κα τε πλα γη ο ρω

ων σε ν'/ϩ εν νε κροι οις λο γι σθεν τα χ/ϙ του θα να του

δε Σω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ/ϙ και εξ Α δου

παν τας ε λευ θε ρω σαν τα χ/ϙ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ/ϙ

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι κιρ να τε χ q ο α στρα πτων εν τω τα φω

Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ q ι δε

τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε χ q ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος χ q

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σου θρη νο λο γου σαι χ q αλλ ε πε στη προς αυ τας

ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται

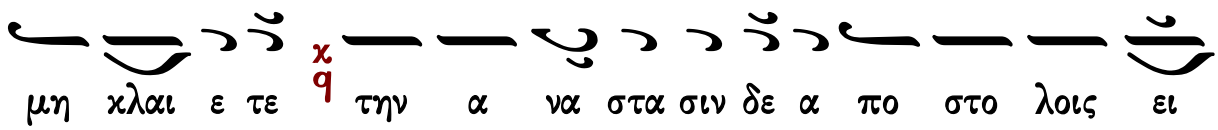
μη χλαι ε τε χ q την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει

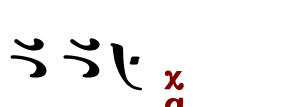
πα τε χ q

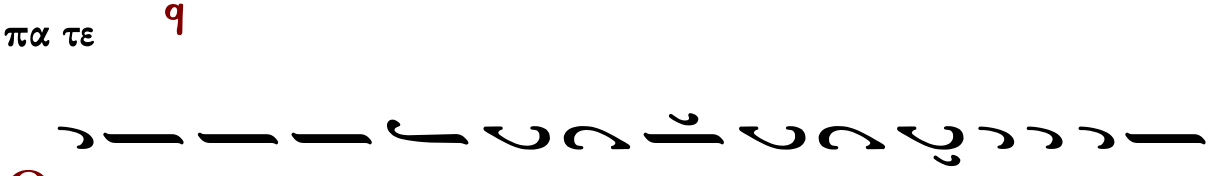
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

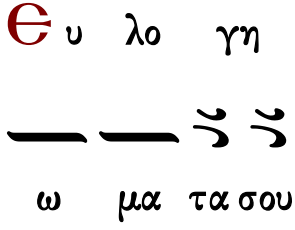
ω μα τα σου χ q

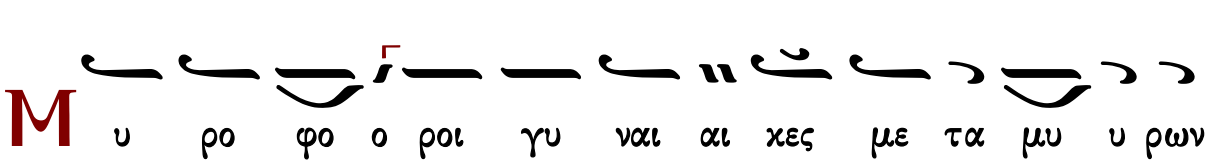
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

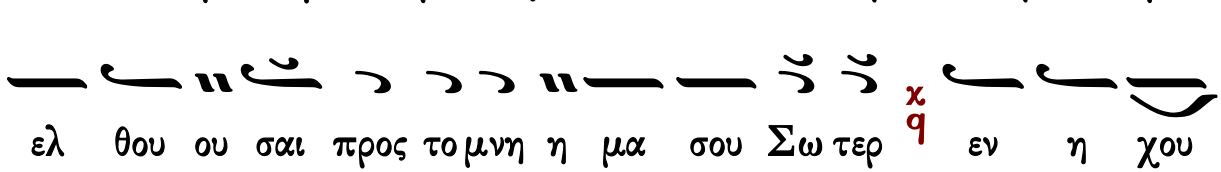
ελ θου ου σαι προς τομνη η μα σου Σω τερ χ q εν η χου

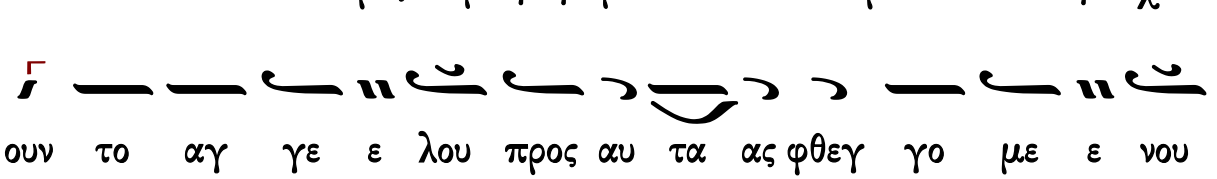
ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου

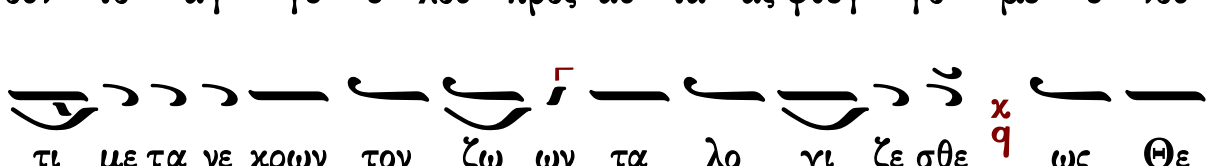
τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε χ q ως Θε

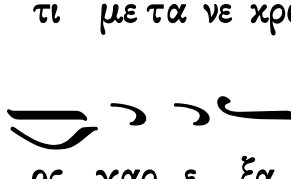
ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος χ q

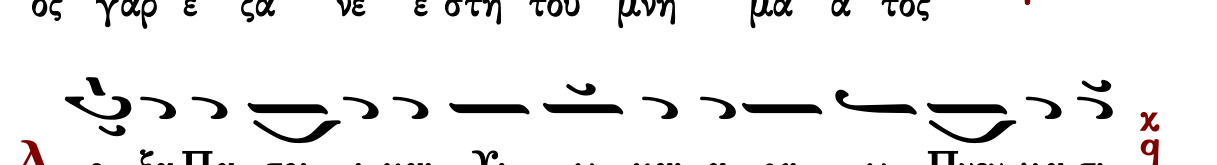
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι χ q

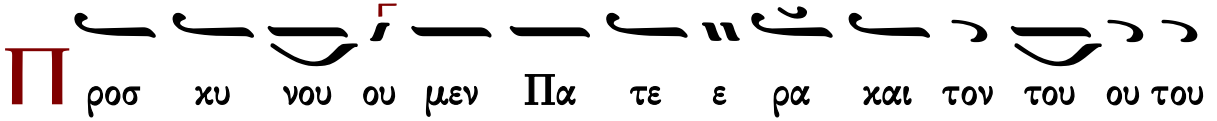

Π ροσ χυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του

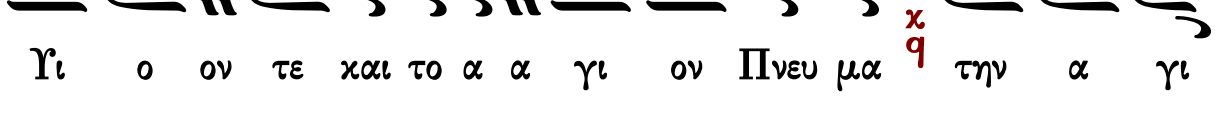

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα χ q την α γι

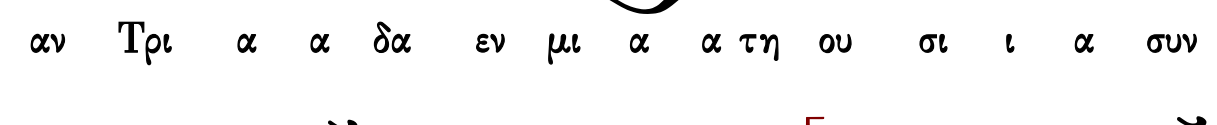

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν

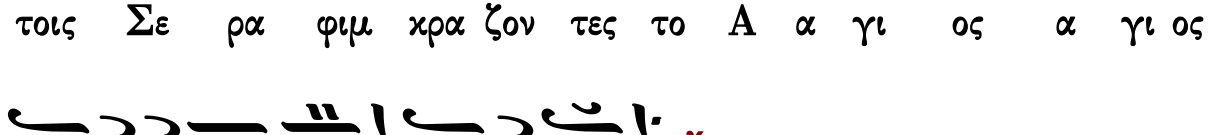

τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος

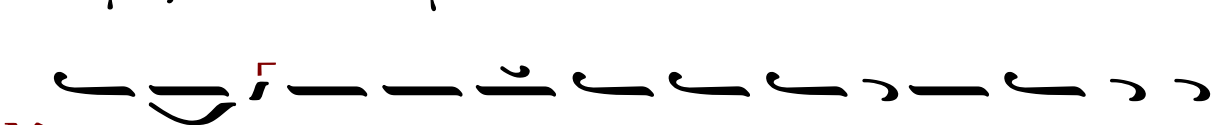

α γι ος ει Κυ ρι ι ε χ q

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

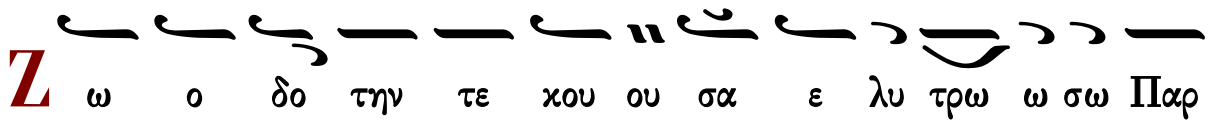

ω νων α μην χ q

Ζ ω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ q χαρ μο νην δε

τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης

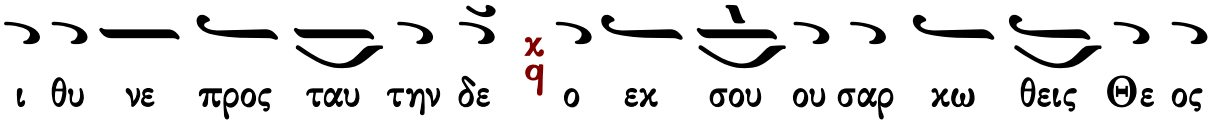
ι θυ νε προς ταυ την δε χ q ο εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος

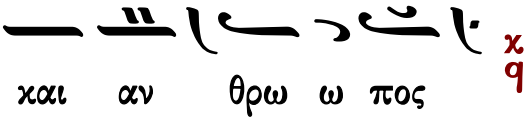
και αν θρω ω πος χ q

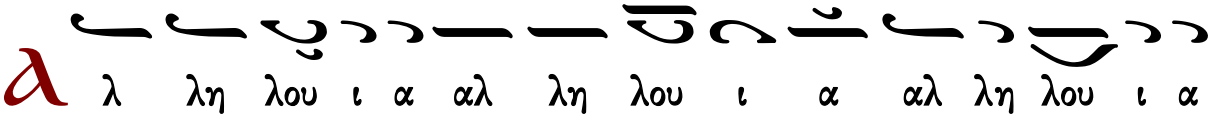
Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α

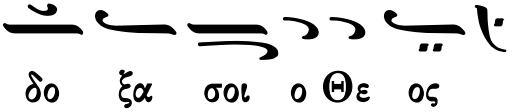
δο ξα σοι ο Θε ος χ q (β′)

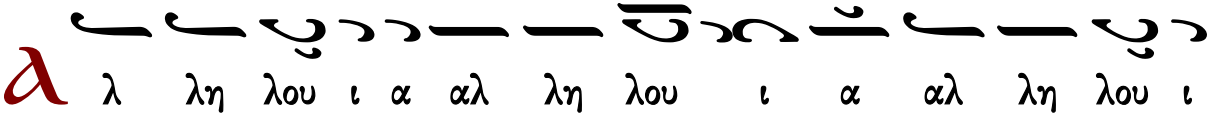
Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ι

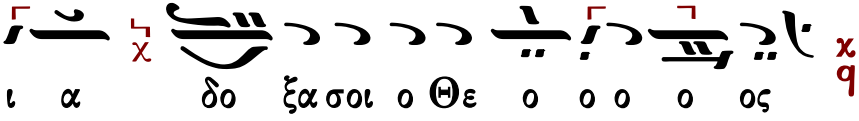
ι α χ δο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος χ q

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Συναπτή Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος q̣ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

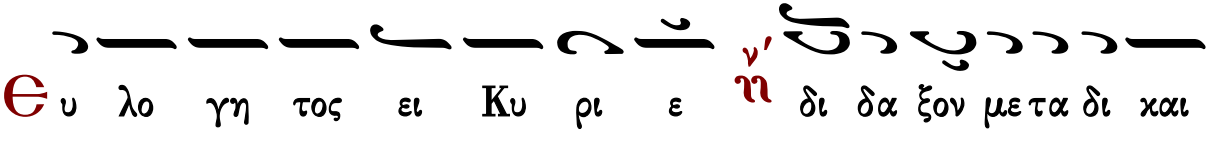
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν′ η δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Τ ων αγ γε ε λων ο δη η η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθεν τα χ q του θα να του

δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ

τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ q και εξ Α δου πα αν τας ε

λευ θε ρω σα αν τα χ q

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' η δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Τ ι τα μυ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι κιρ να τε χ q ο α στρα πτων εν τω τα φω αγ

γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ q ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ϫ ο Σω τηρ γαρ εξ α νε

ε στη του μνη μα α τος ϫ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ⲛ̀ⲛ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου ϫ

Λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον ⲛ̀ⲛ προς το

μνη μα σου θρη νο λο γου σαι ϫ αλλ ε πε ε στη η προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε ⲛ̀ⲛ θρη νου ο και ρος

πε παυ ται μη κλαι ε τε ϫ την Α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα α τε ϫ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ⲛ̀ⲛ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι χες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το
αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε
νου τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως
Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα την α γι
ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α

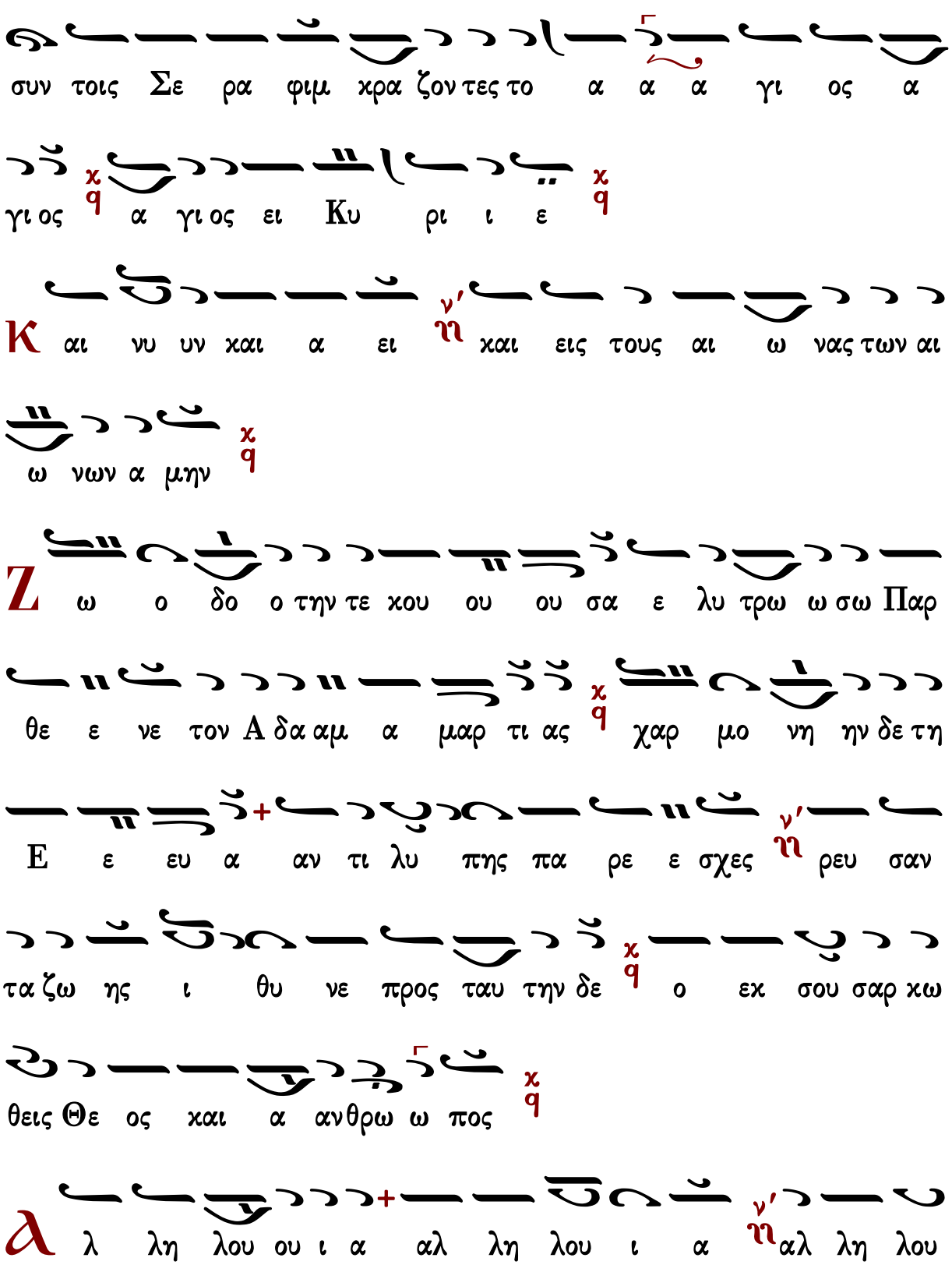
συν τοις Σε ρα φιμ κρα ζον τες το α α α γι ος α
γι ος α γι ος ει Κυ ρι ι ε
Κ αι νυ υν και α ει ν' ν και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε κου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε τη
Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ν' ν ρευ σαν
τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σου σαρ κω
θεις Θε ος και α ανθρω ω πος
λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ν' ν αλ λη λου

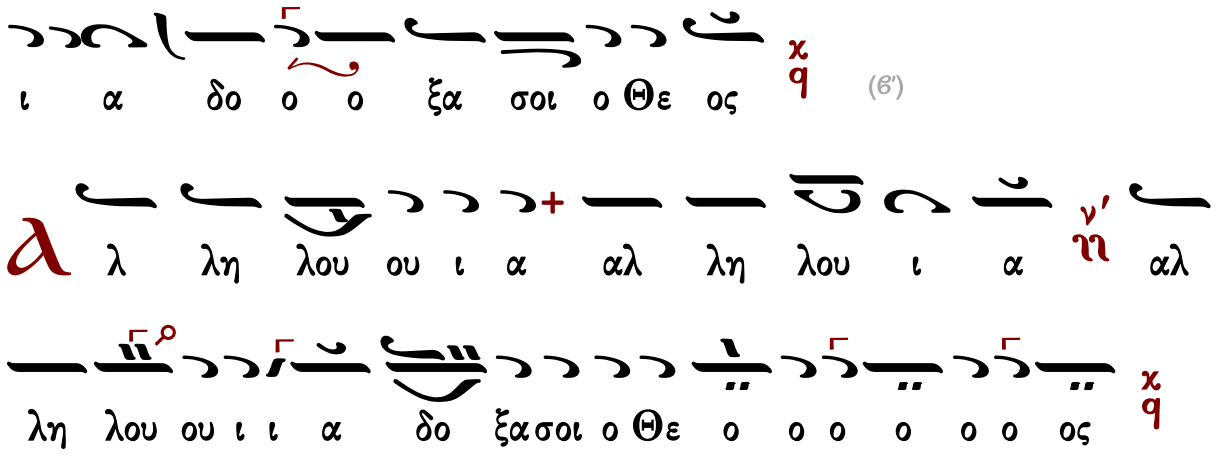
ι α δο ο ο ξα σοι ο Θε ος
(β')
Α λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α αλ
λη λου ου ι ι α δο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ο ος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ϋ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

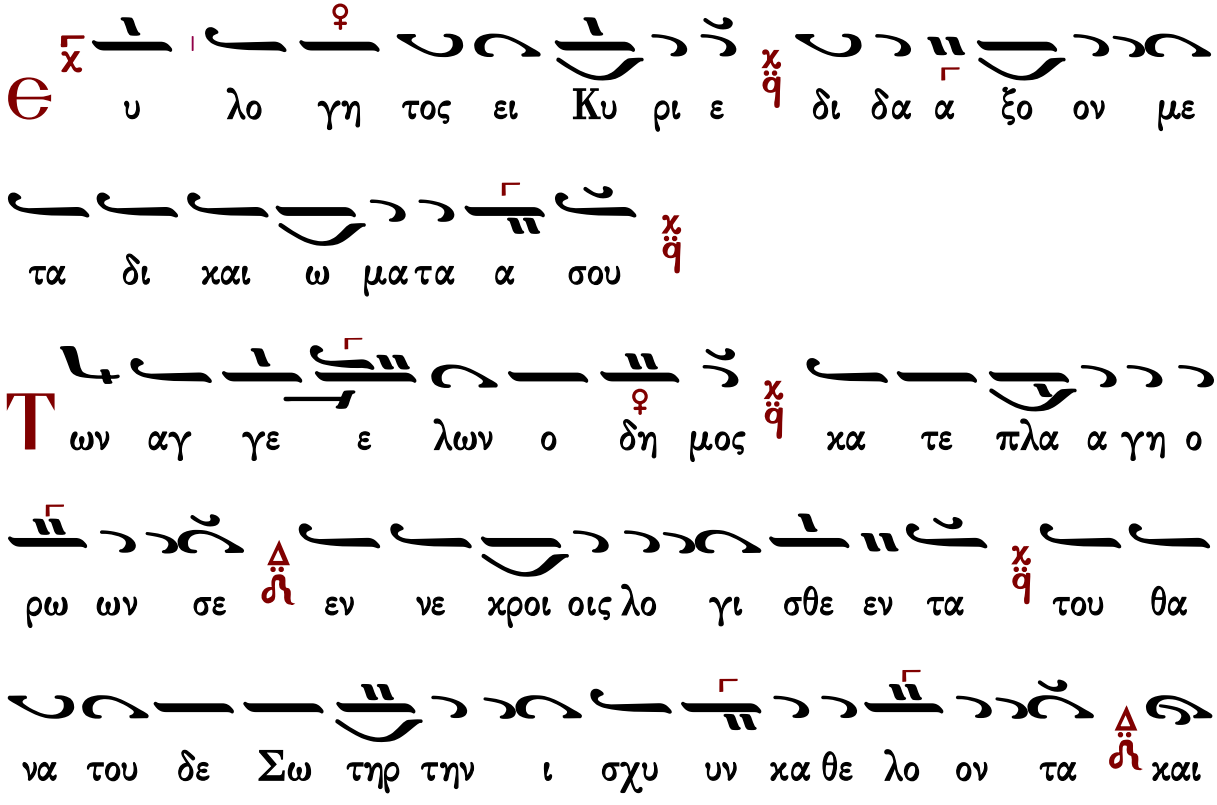
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με
τα δι και ω μα τα α σου
Τ ων αγ γε ε λων ο δη μος κα τε πλα α γη ο
ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθε εν τα του θα
να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και

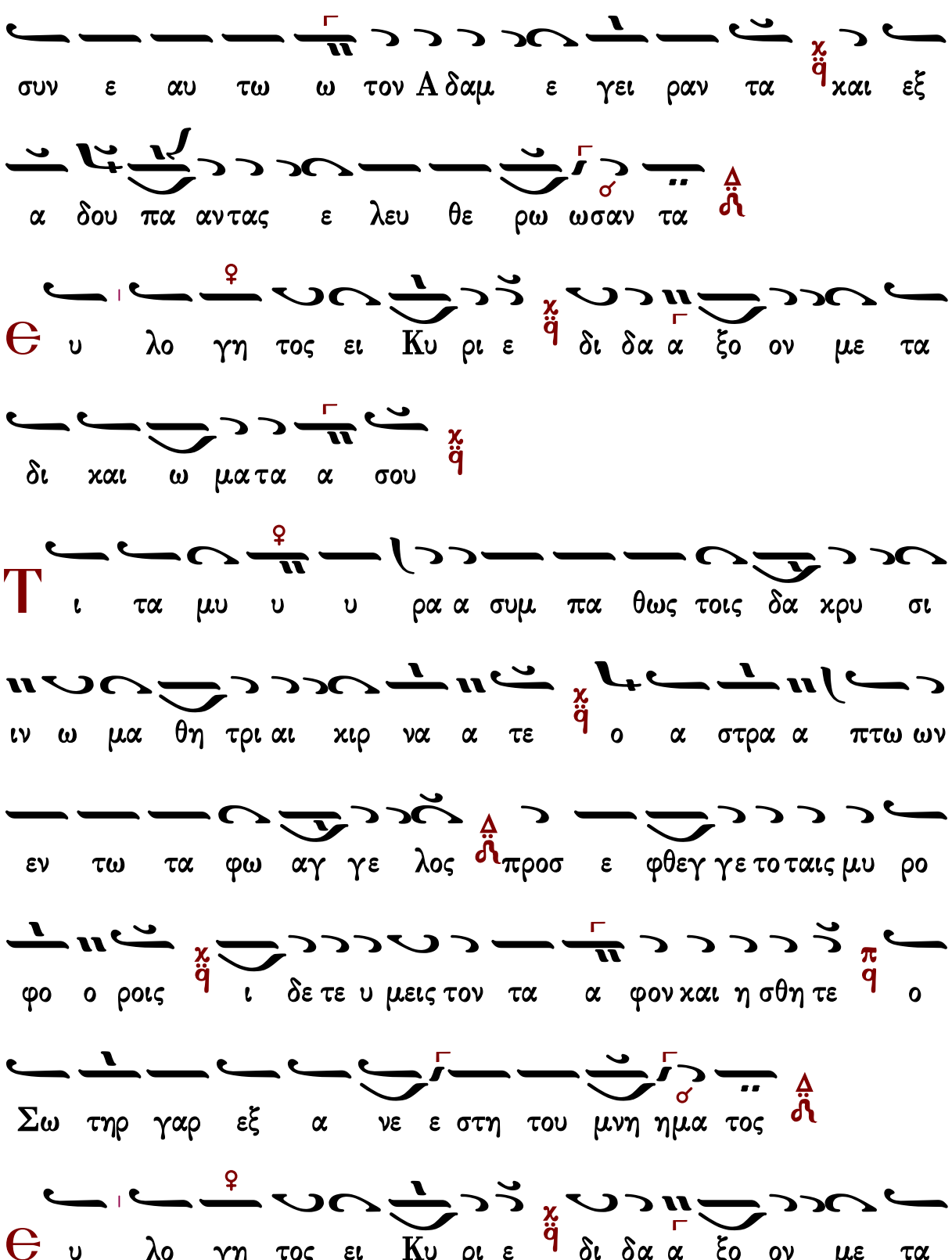
συν ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ
α δου πα αντας ε λευ θε ρω ωσαν τα
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
Τ ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι
ιν ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α πτω ων
εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο
φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ο
Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

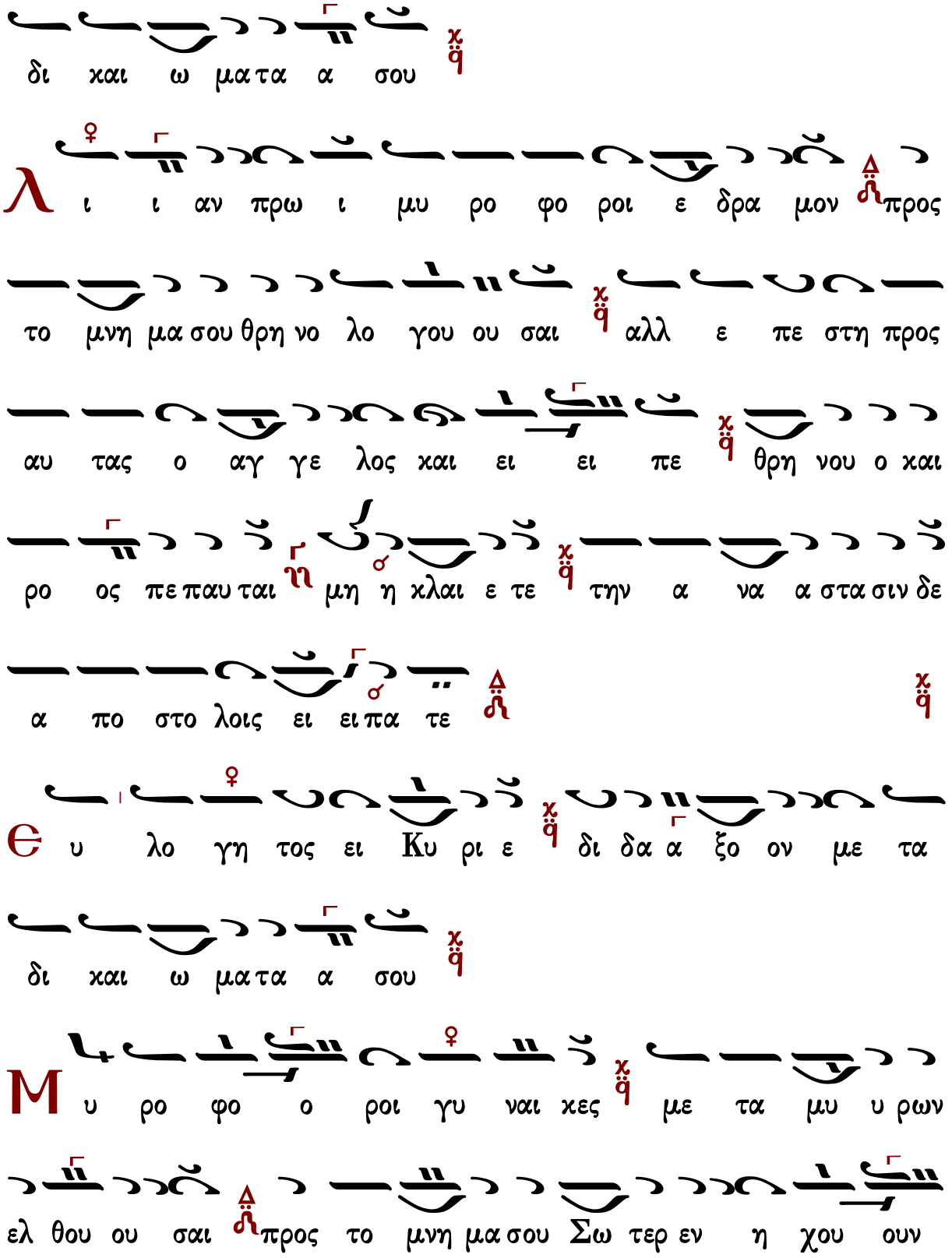
δι και ω μα τα α σου
λ ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και
ρο ος πε παυ ται μη η χλαι ε τε την α να α στα σιν δε
α πο στο λοις ει ει πα τε
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν

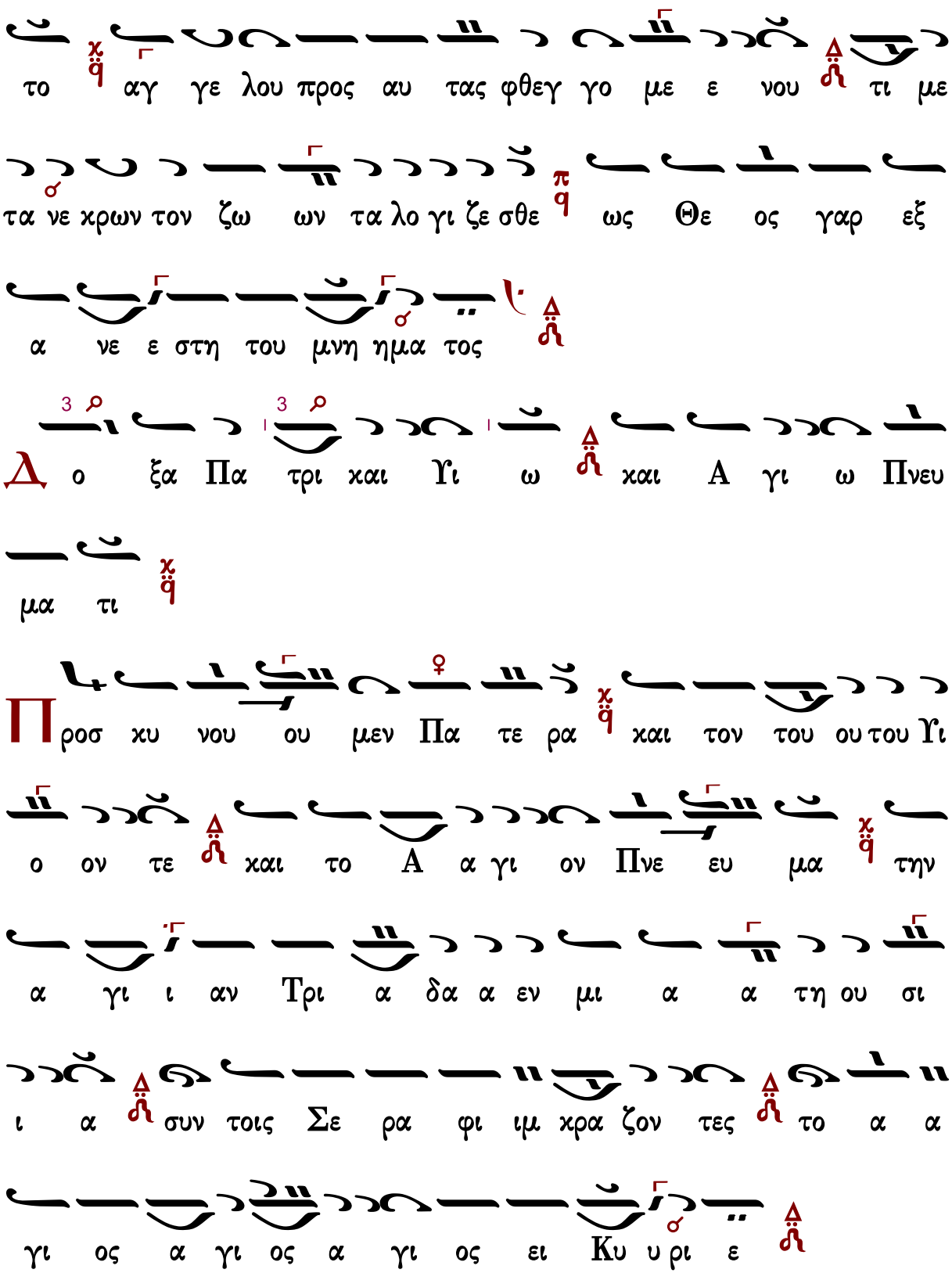
το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με
τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ
α νε ε στη του μνη ημα τος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του ου του Υι
ο ον τε και το Α α γι ον Πνε ευ μα την
α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι
ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το α α
γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε χου σα α ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ι ας χαρ
μο νη ην δε τη Ευ α α αν τι λυ υ πης πα ρε
ε σχες ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο
εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος χαι α ανθρω πος
λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος (Β')
λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου

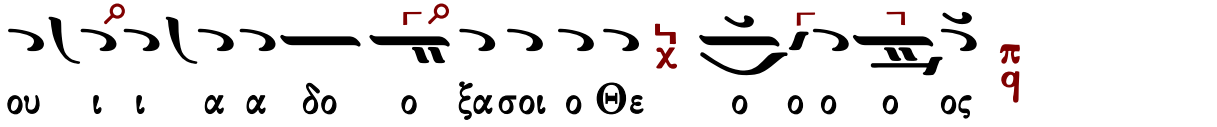

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος λ π ἀ Πα

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ΄ 1985-1993 σ.50*

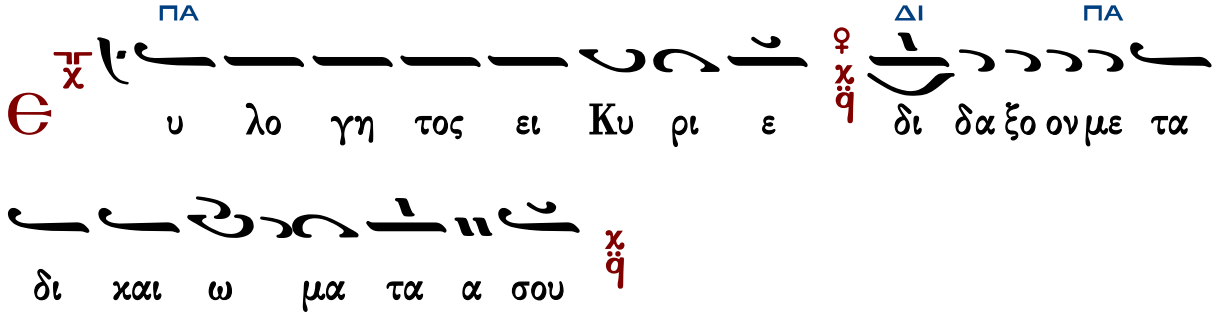

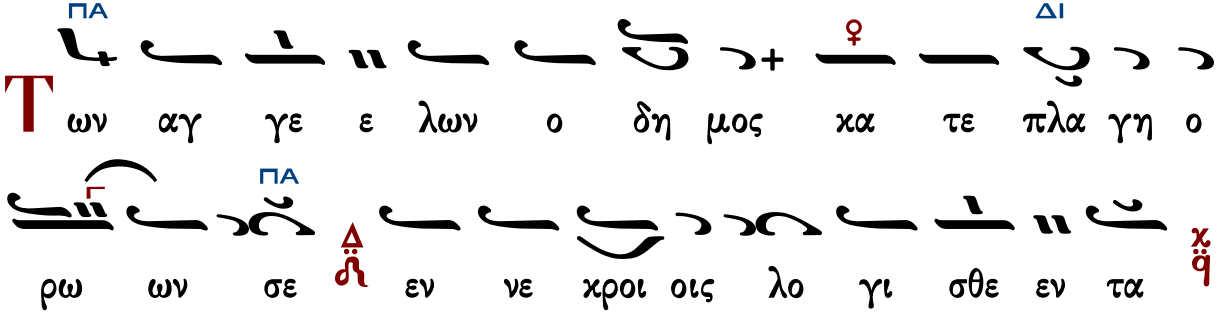

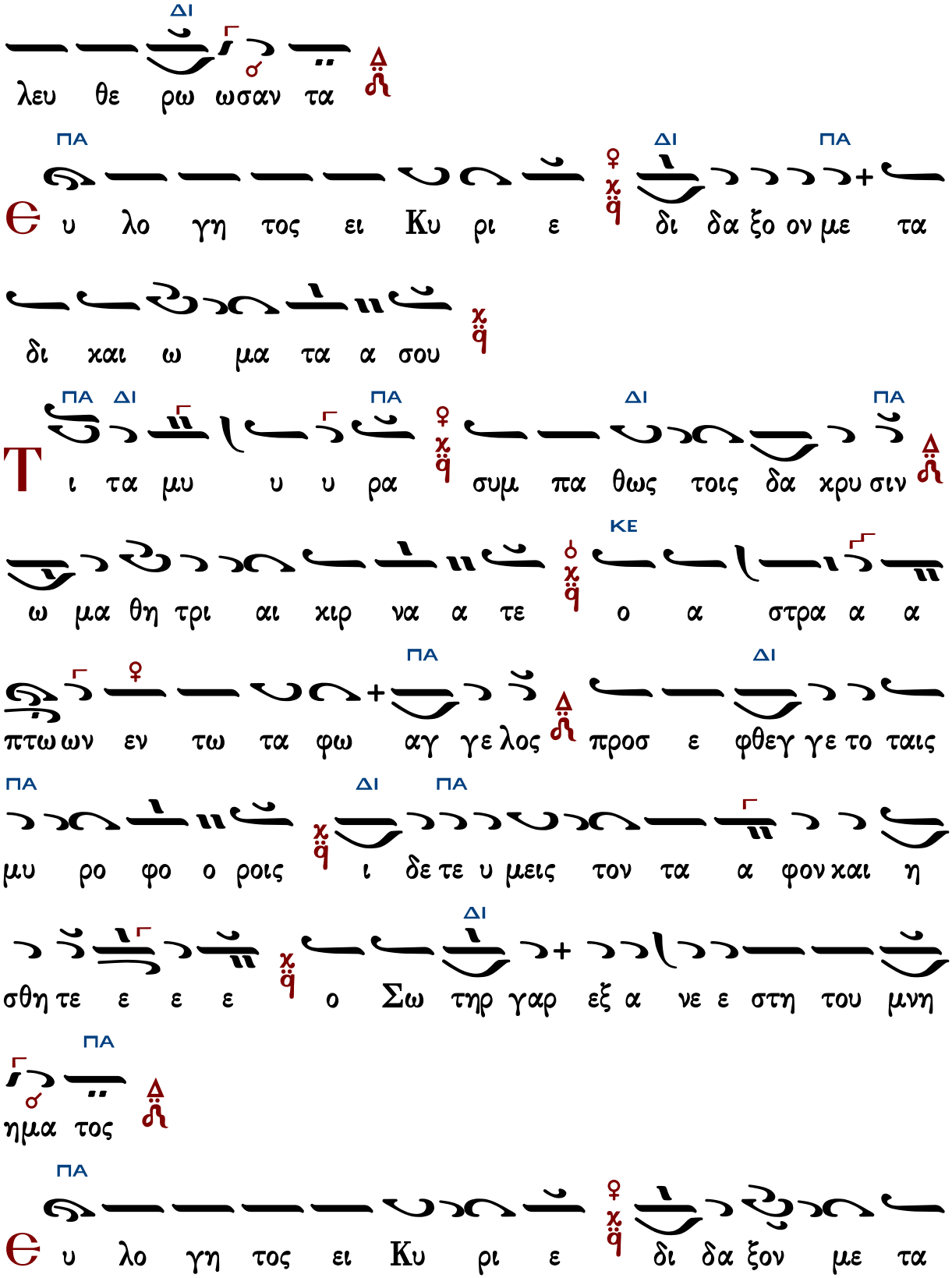
ΔΙ
λευ θε ρω ωσαν τα
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ ι τα μυ υ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν
ΚΕ
ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α α
ΠΑ ΔΙ
πτω ων εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
μυ ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η
ΔΙ
σθη τε ε ε ε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη
ΠΑ
ημα τος
ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

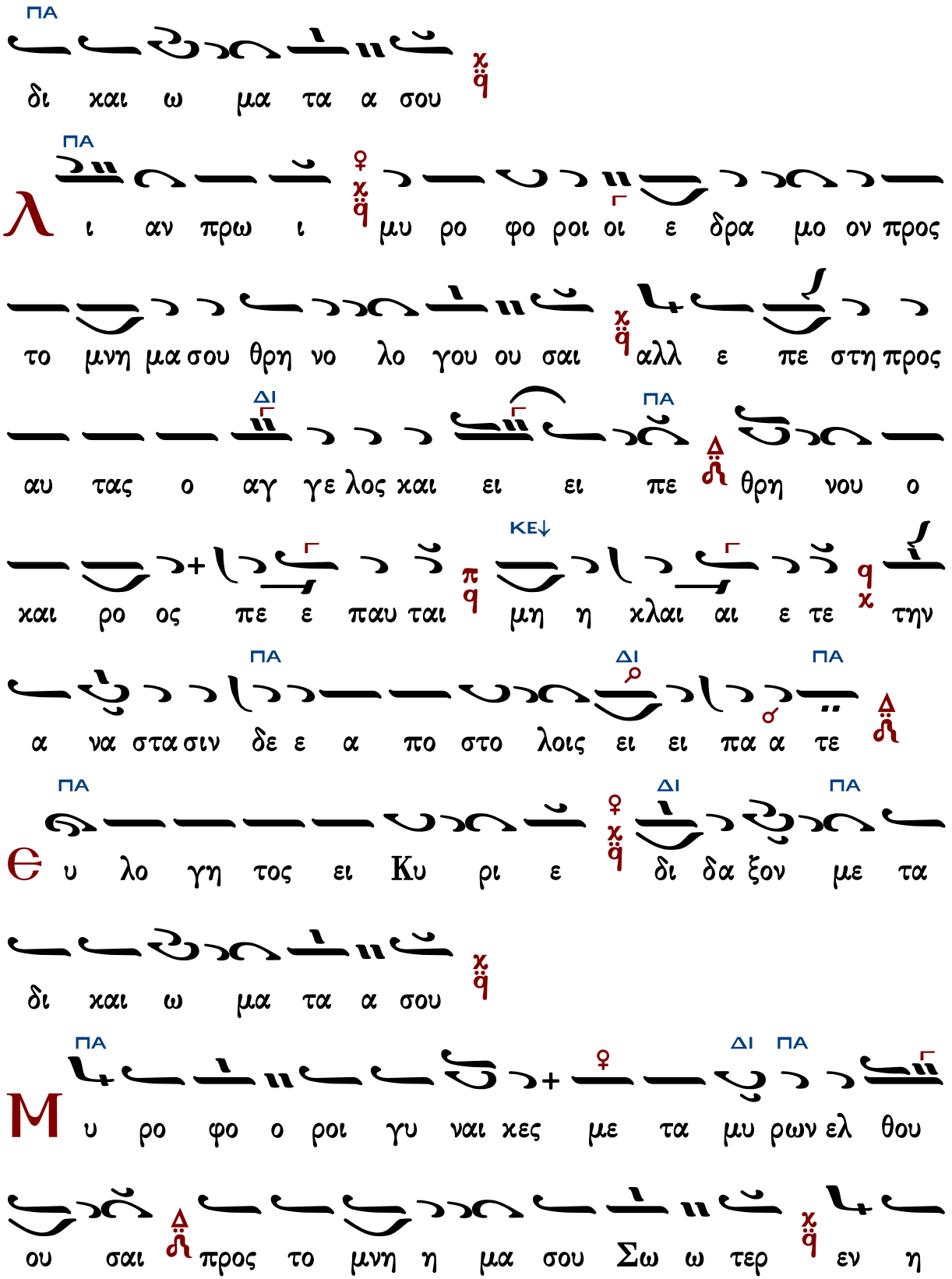
ΠΑ
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ
λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
ΔΙ ΠΑ
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο
ΚΕ↓
και ρο ος πε ε παυ ται μη η χλαι αι ε τε την
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α να σταση δε ε α πο στο λοις ει ει πα α τε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ θου
ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η

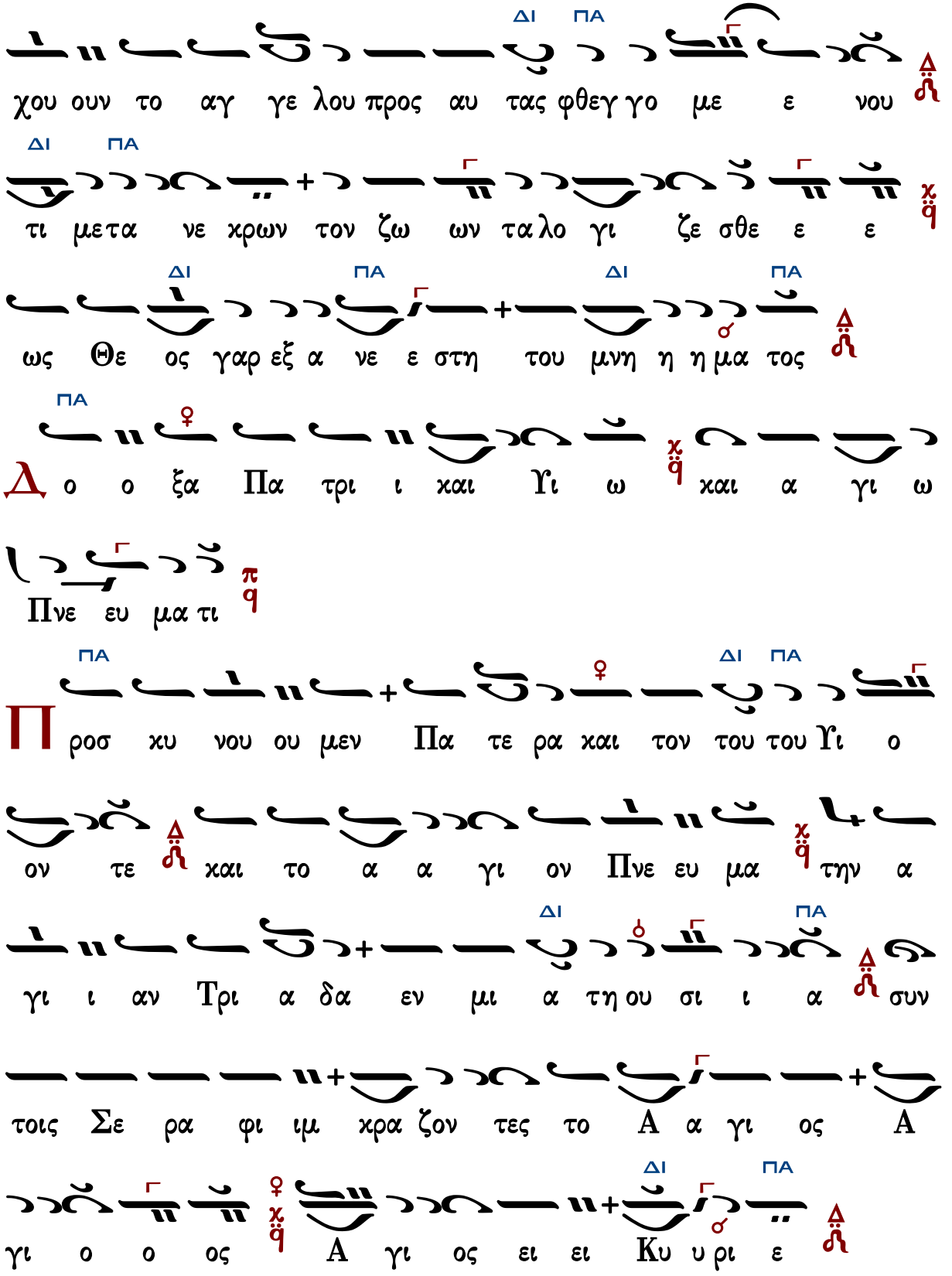
ΔΙ ΠΑ
χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου
ΔΙ ΠΑ
τι μετα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε
ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ως Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη η η μα τος
ΠΑ
Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνε ευ μα τι
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι ο
ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα την α
ΔΙ ΠΑ
γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν
τοις Σε ρα φι ιμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α
ΔΙ ΠΑ
γι ο ο ος Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε

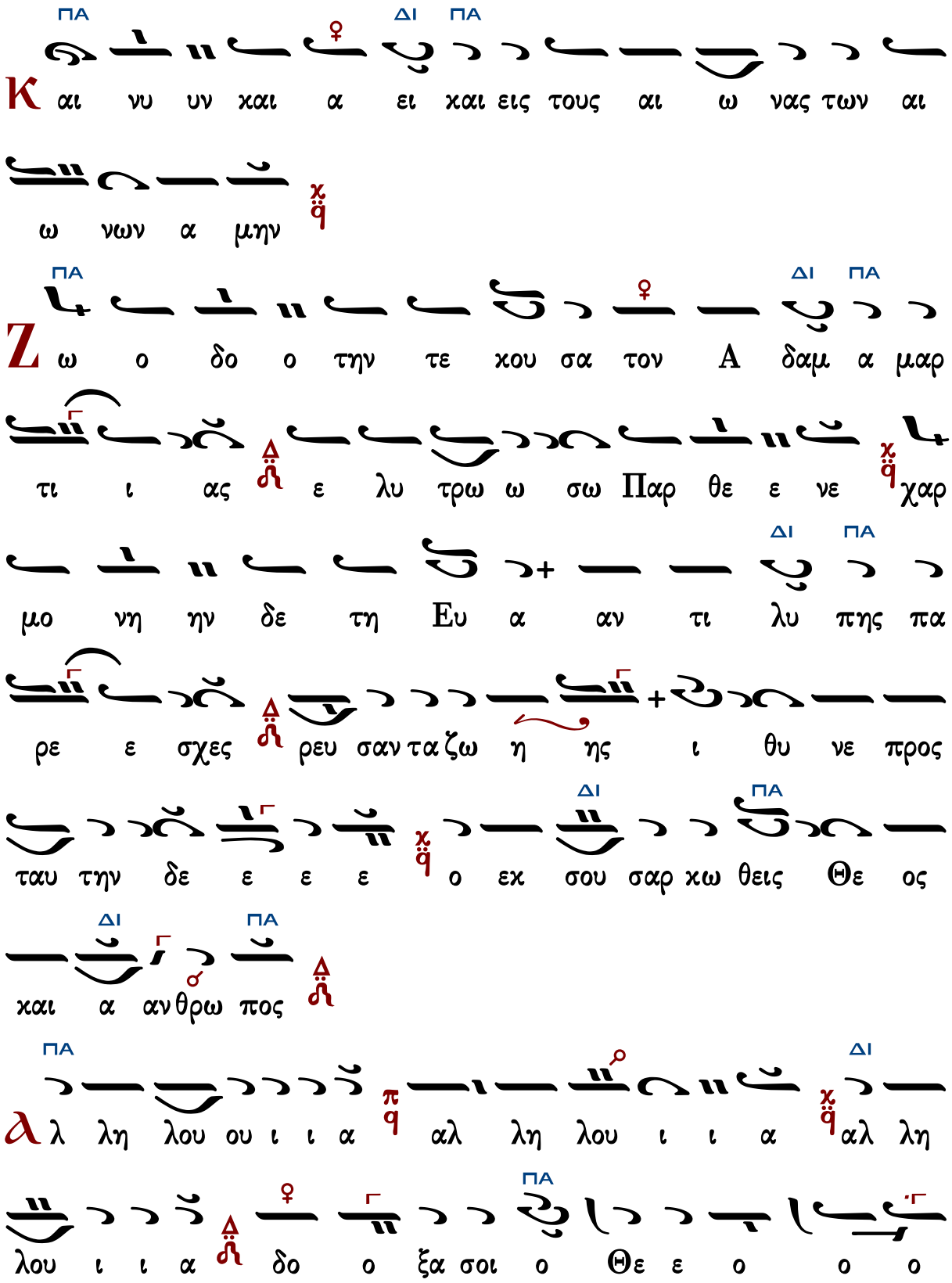
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ζ ω ο δο ο την τε χου σα τον Α δαμ α μαρ
τι ι ας ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε χαρ
μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα
ΔΙ ΠΑ
ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω η ης ι θυ νε προς
ΔΙ ΠΑ
ταυ την δε ε ε ε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος
ΔΙ ΠΑ
χαι α αν θρω πος
ΠΑ ΔΙ
λ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ λη
ΠΑ
λου ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ε ο ο ο

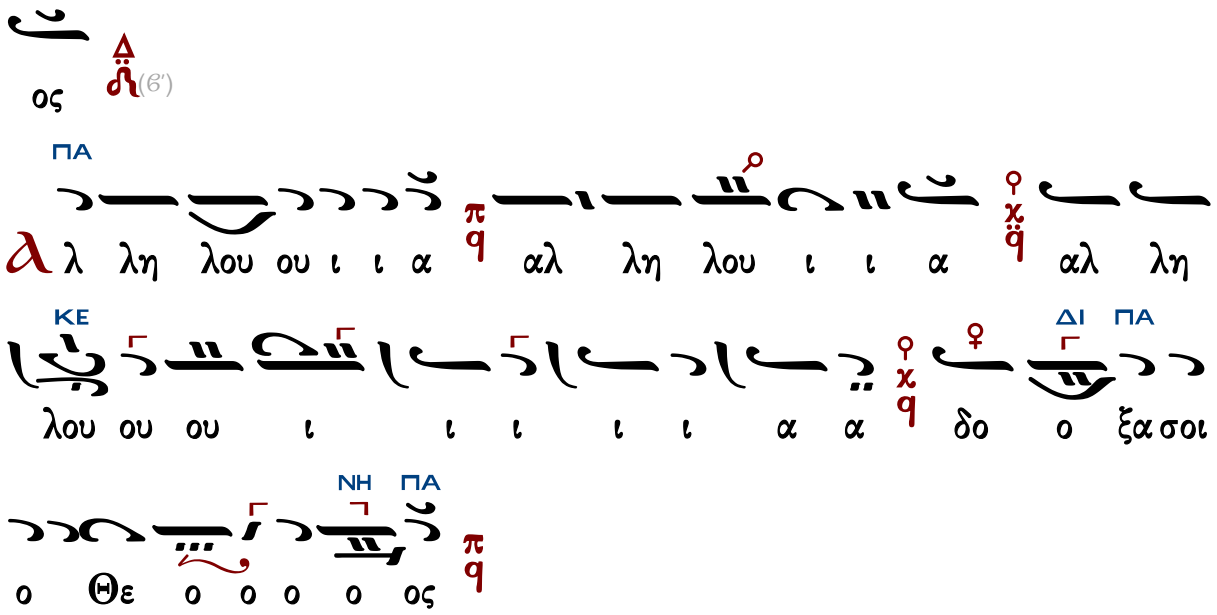

Ὑπακοὴ

Ἦχος λ/π Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.224#

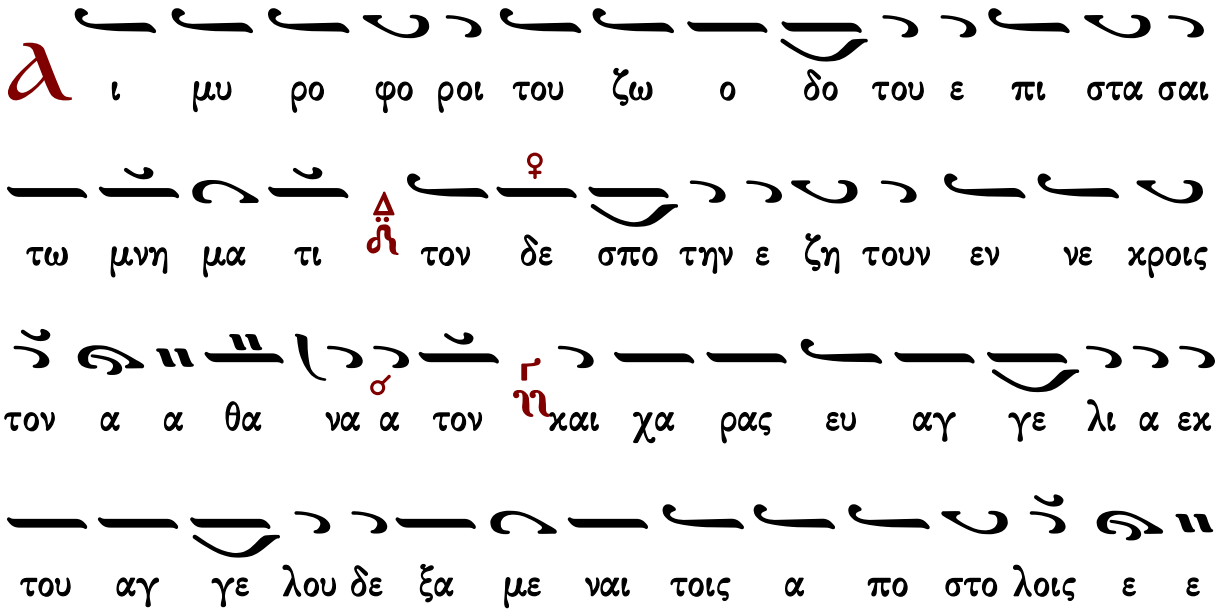

μη νυ υ ον ο τι α νε στη Χρι στος ο Θε ος πα

ρε χων τω κο σμω το με γα α ε λε ε ος

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

Πέτρου Ἐφεσίου

ἀντίφωνον α′

Ἦχος λ π Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.225*

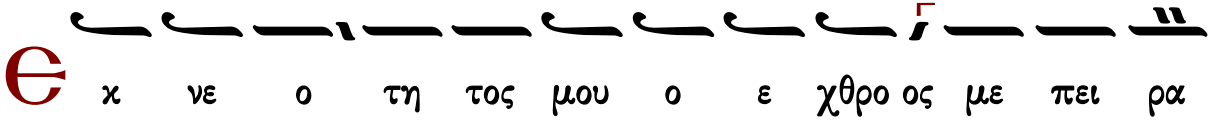

Ε κ νε ο τη τος μου ο ε χθρο ος με πει ρα

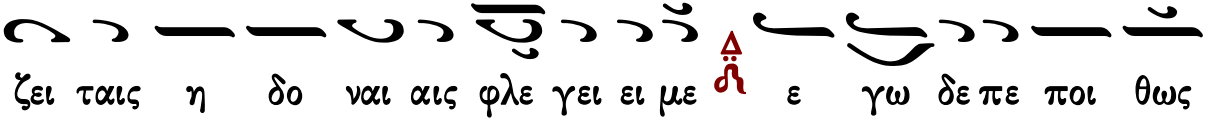

ζει ταις η δο ναι αις φλε γει ει με ε γω δε πε ποι θως

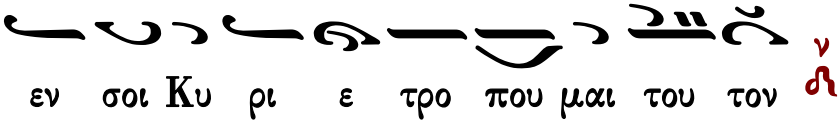

εν σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον

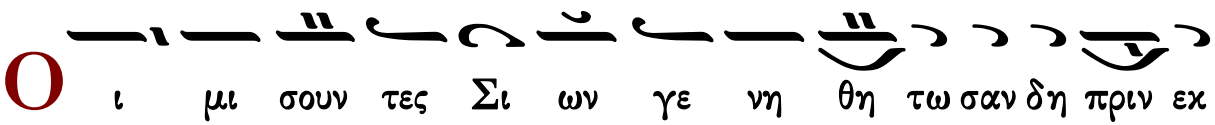

Ο ι μι σουν τες Σι ων γε νη θη τω σαν δη πριν εκ

σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος αυ χε

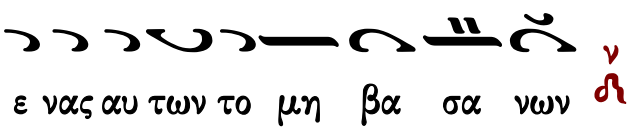

ε νας αυ των το μη βα σα νων

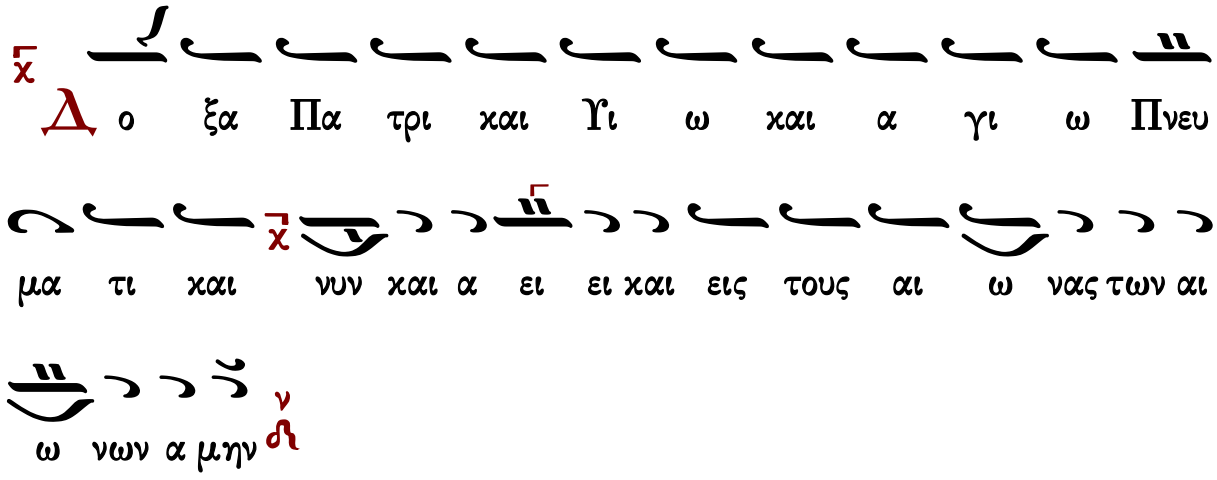
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

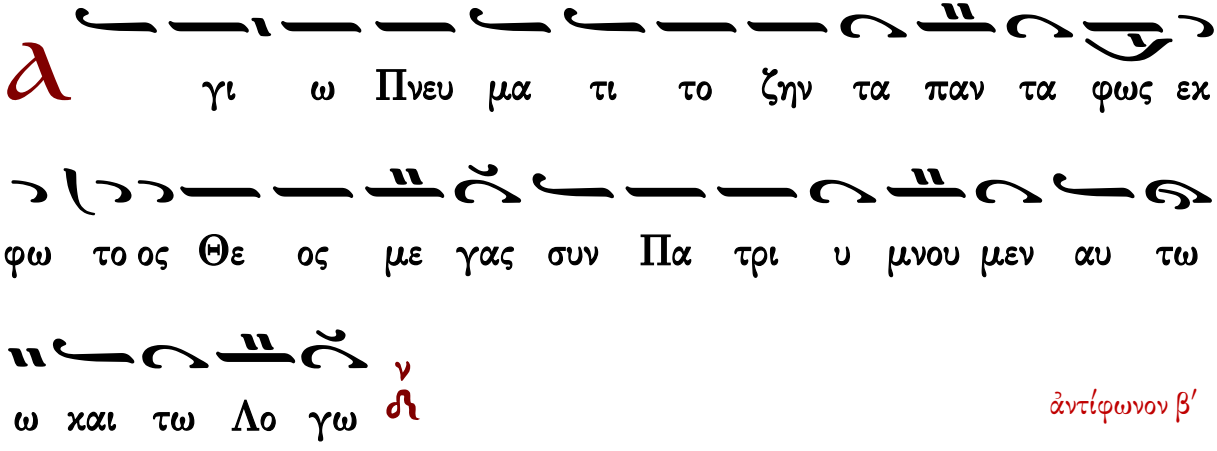
λ γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου μεν αυ τω
ω και τω Λο γω

ἀντίφωνον β′

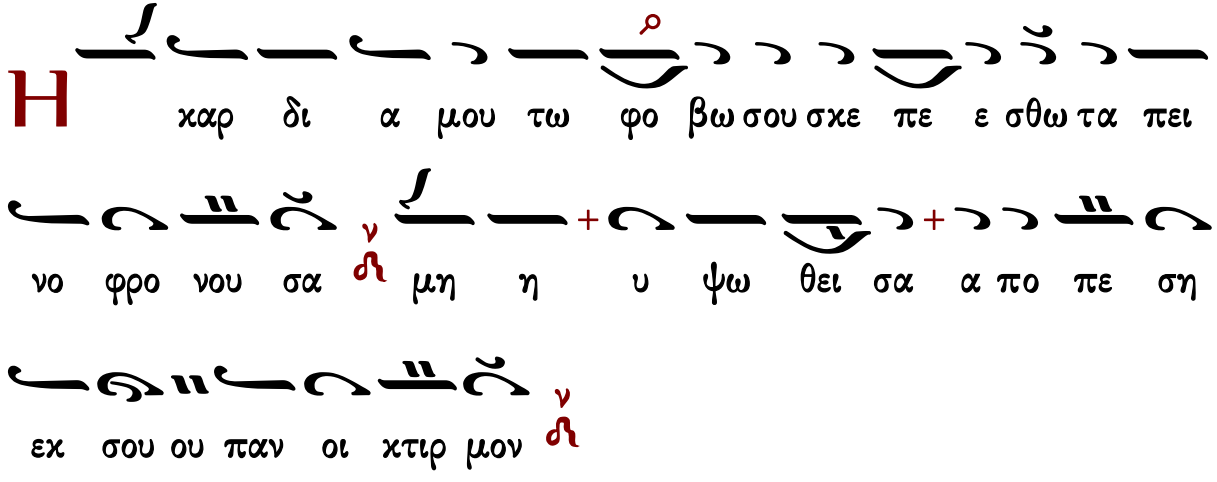
Η χαρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε ε σθω τα πει
νο φρο νου σα μη η υ ψω θει σα α πο πε ση
εκ σου ου παν οι κτιρ μον

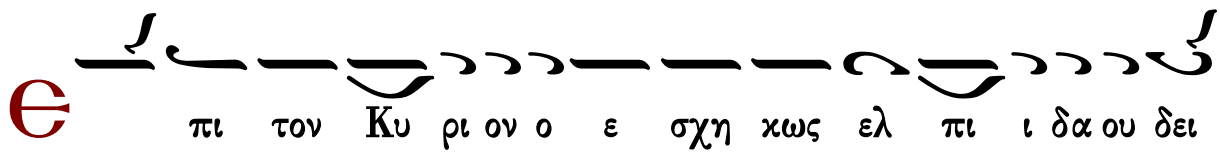
Θ πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι δα ου δει

σει το τε ο τε πυ ρι τα πα αν τα χρι νει ει και κο

λα α σει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

α γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και

προ λε γει τε ρα τουρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν

ε να Θε ον με ελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο ναρ

χει το θει ον

ἀντίφωνον γ′

Є κε κρα ξα σοι Κυ ρι ι ε προ σχες κλι νον μοι το

ου ους σου βο ων τι και κα θα ρον πριν α ρης με α πο

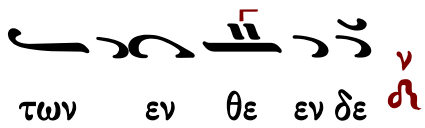

των εν θε εν δε

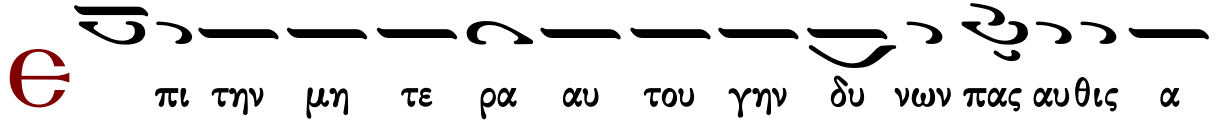

Є πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας αυ θις α

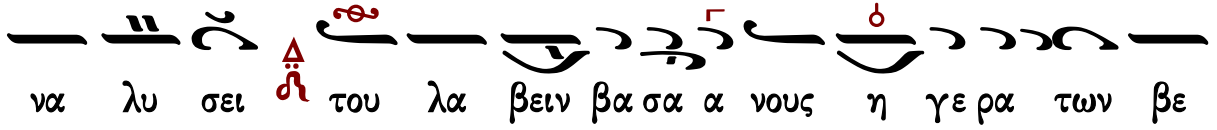

να λυ σει του λα βειν βα σα α νους η γε ρα των βε

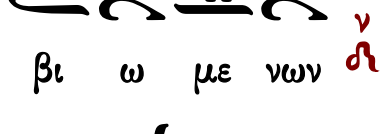

βι ω με νων

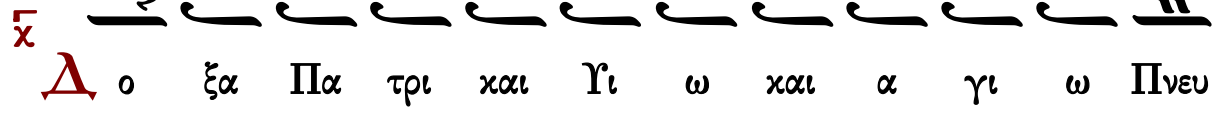

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

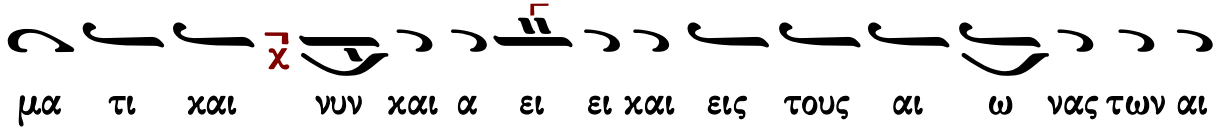

μα τι και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

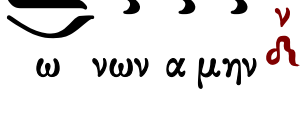

ω νων α μην

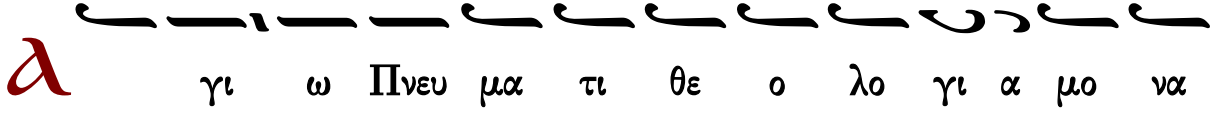

Λ γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να

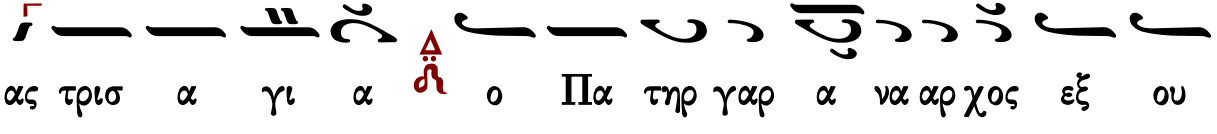

ας τρισ α γι α ο Πα τηρ γαρ α να αρ χος εξ ου

ε φυ ο Υι ος α χρο ο νως λ6 και το Πνευ μα συμ

μορ φον συν θρο νον εκ Πα τρο ος συν ε κλαμ ψαν ν ἀντίφωνον δ΄

1 δου δη τι κα λον η τι τερ πνον Δ αλλ η το κα

τοι κειν α δελ φους α α μα εν του τω γαρ Κυ ρι

ος Δ ε πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν ν

Τ ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γρου

κο σμων Δ κε λε ευ ει μη δειν φρον τι ζειν ν

χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι και χ νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ν

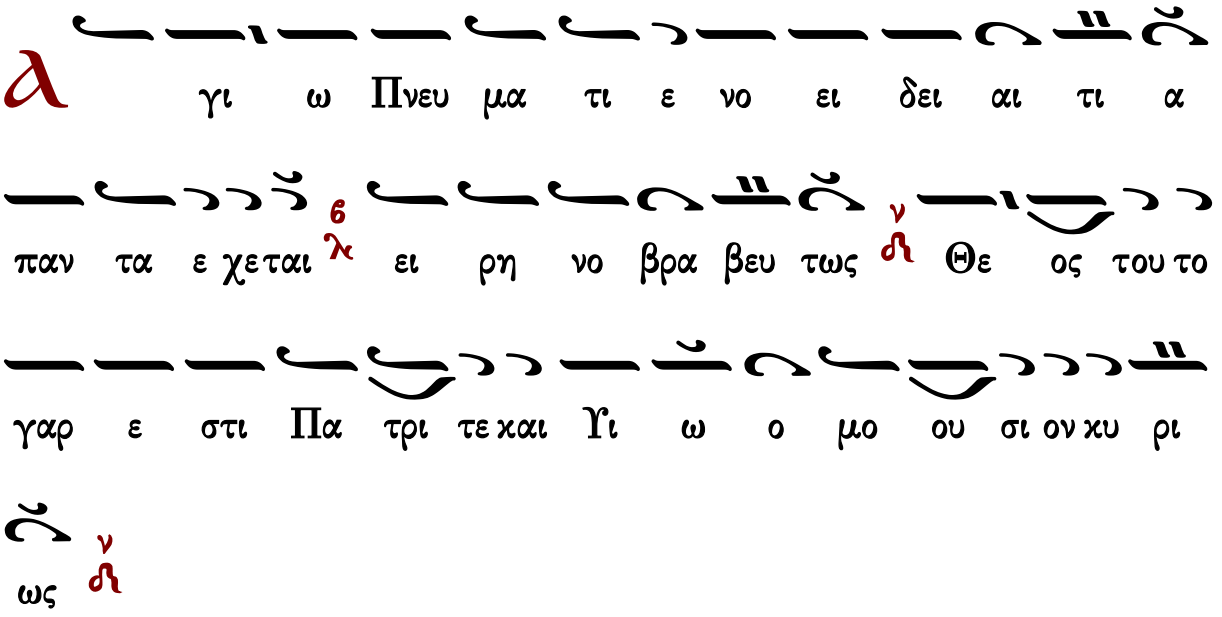

Πρόχειμενον

Ἦχος λ π ν Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.227*

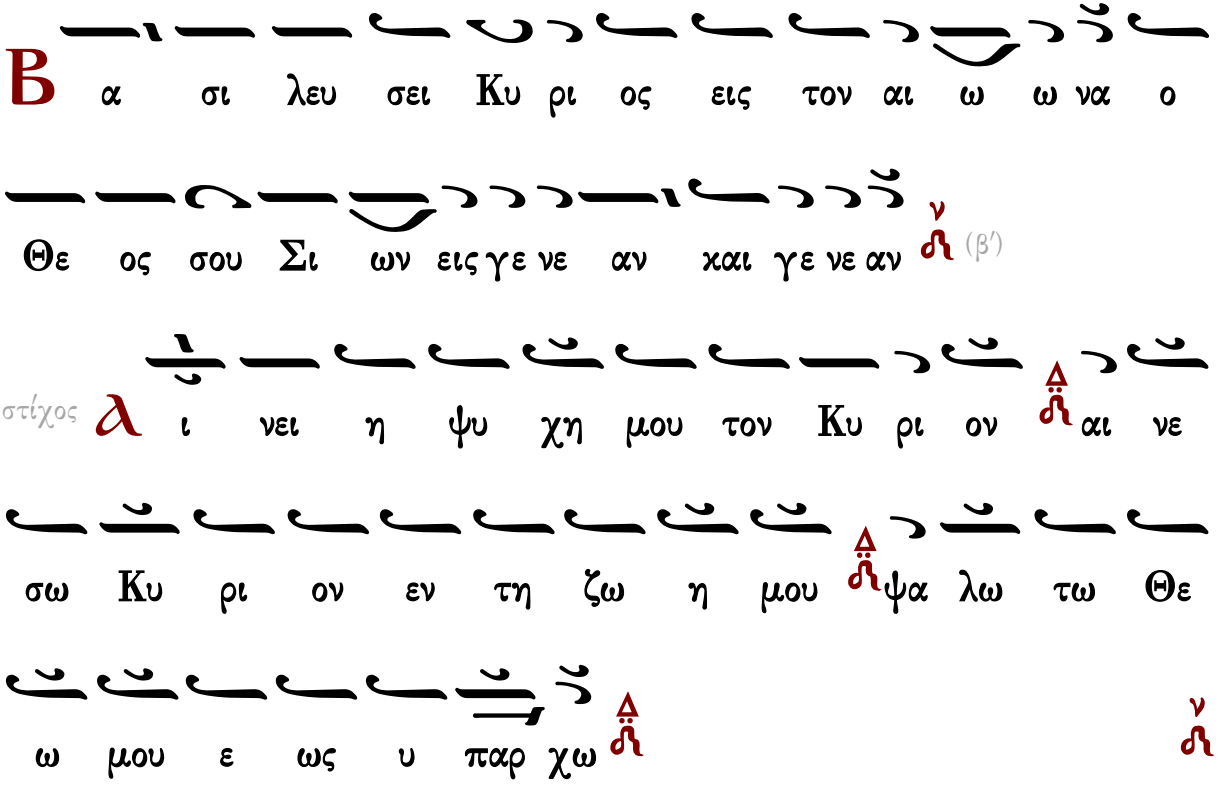

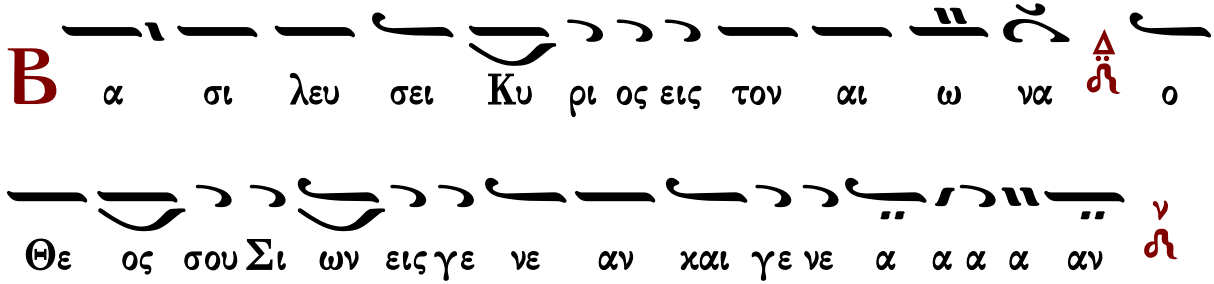
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο
Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α α α αν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀντίφωνον α′

Ἦχος λ π Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.399#

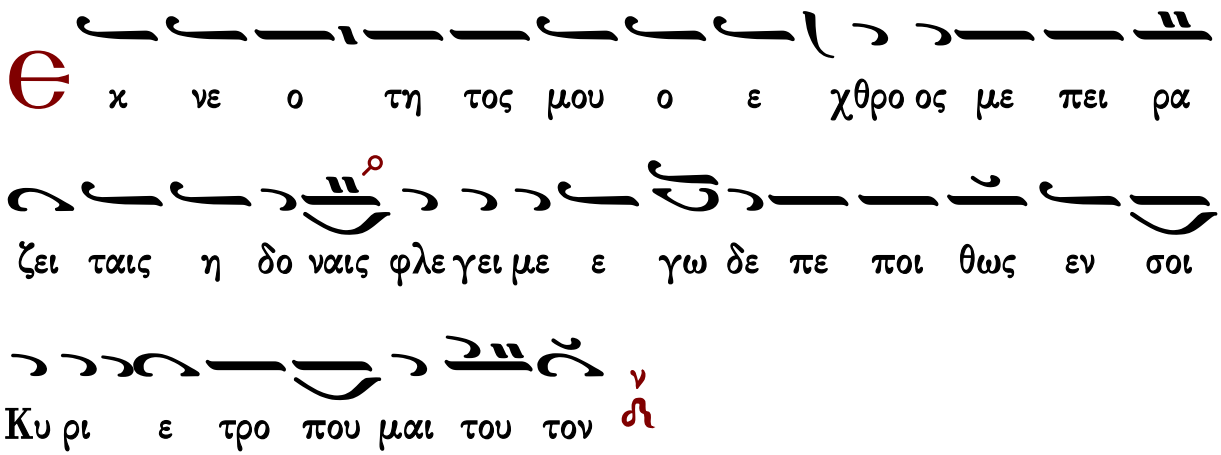
Ε κ νε ο τη τος μου ο ε χθρο ος με πει ρα
ζει ταις η δο ναις φλε γει με ε γω δε πε ποι θως εν σοι
Κυ ρι ε τρο που μαι του τον

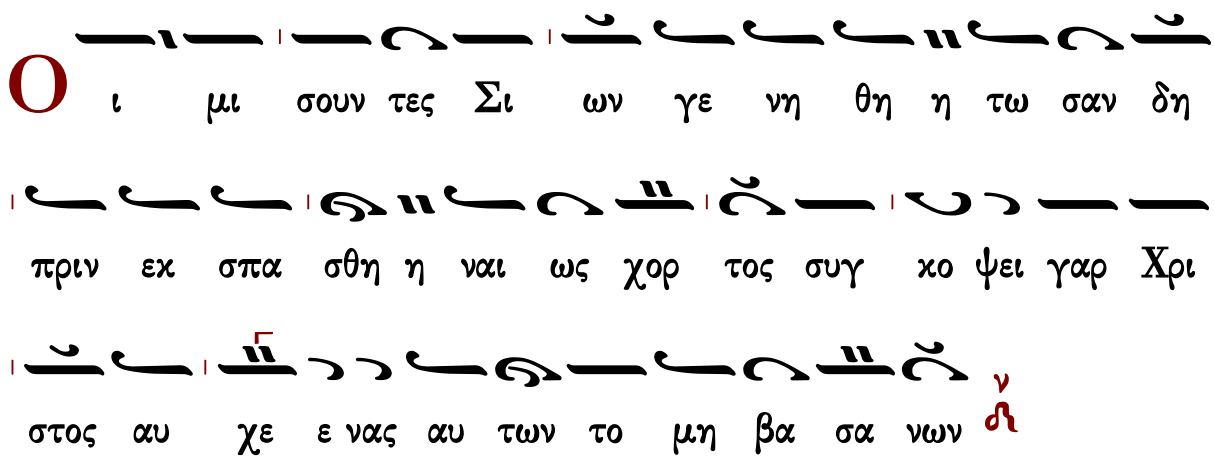
Ο ι μι σουν τες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι
στος αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

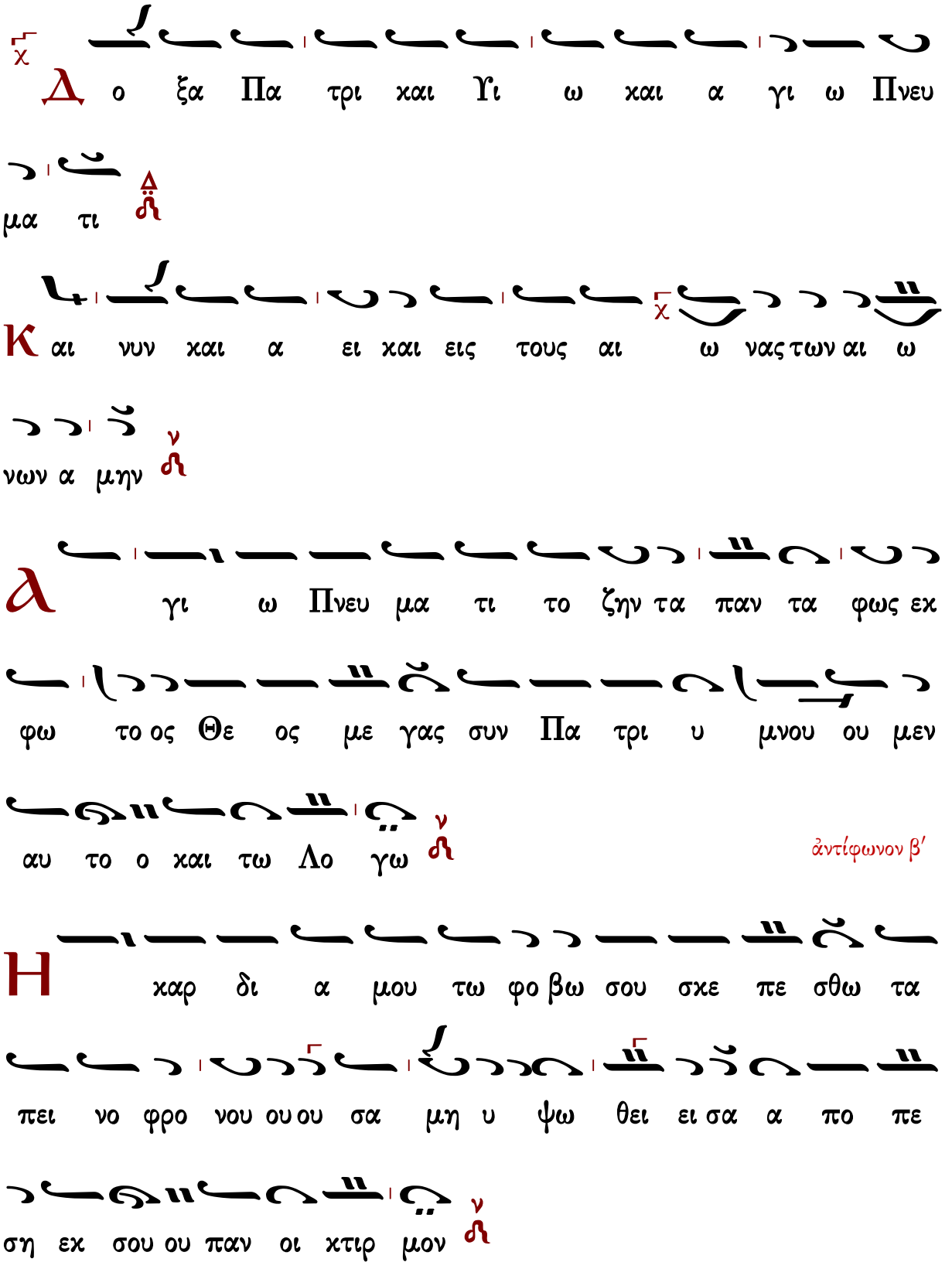
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
λ γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν
αυ το ο και τω Λο γω
ἀντίφωνον β′
Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω τα
πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο πε
ση εκ σου ου παν οι κτιρ μον

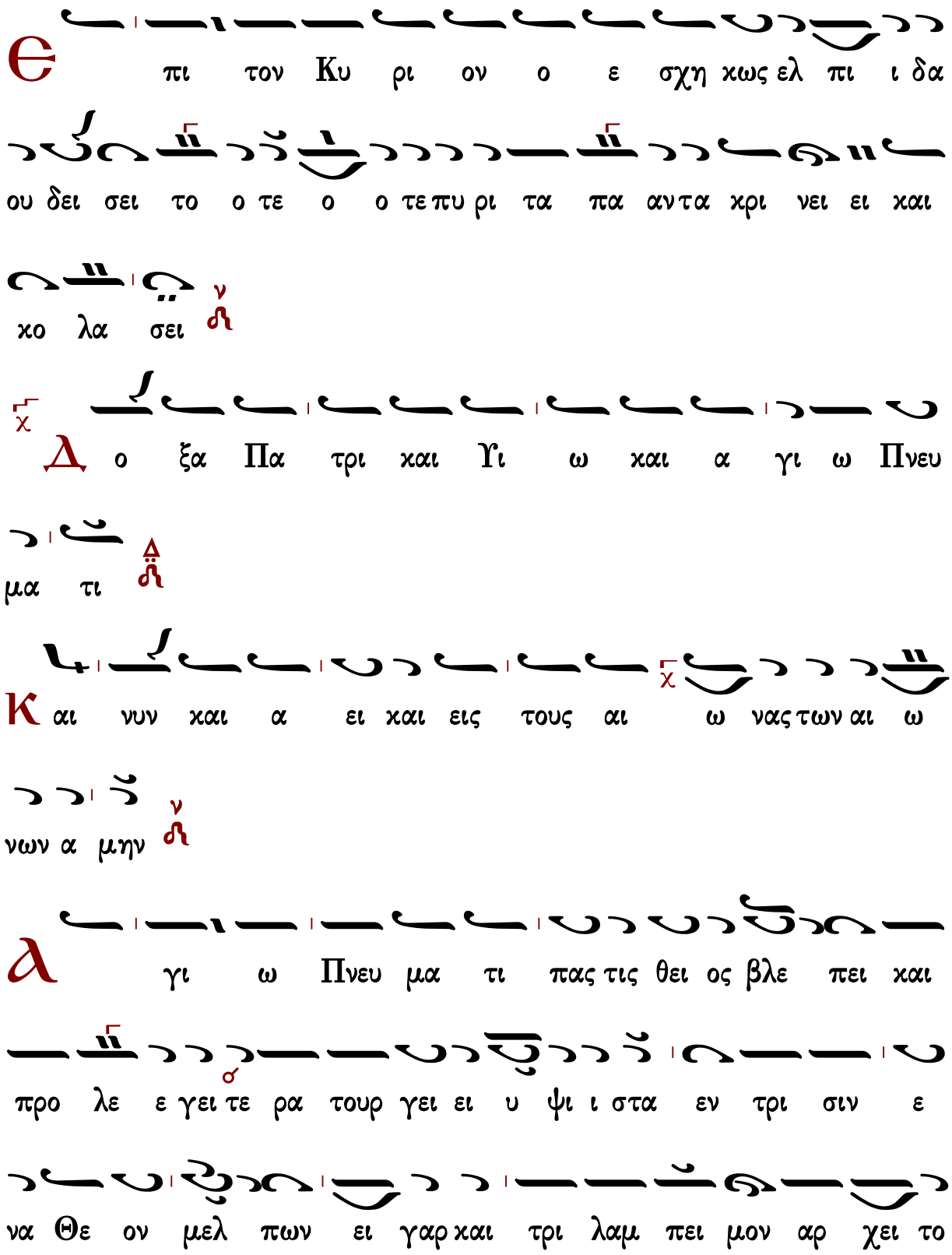
Θ
πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι δα
ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα χρι νει ει και
χο λα σει
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
λ γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα τουρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν ε
να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μον αρ χει το

θει ον

ἀντίφωνον γ′

Є κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προσ χες κλι νον μοι

το ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρης με

α πο των εν θεν δε

Є πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας

αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα α νους η γε

ρα των βε βι ω με νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο

να ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να αρχος εξ ου

ε φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ

φον συν θρο νον εκ Πα τρο ος συν εκ λαμ ψαν

ἀντίφωνον δ'

Ι δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα

τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε

πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

Τ ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γρου

κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φρον τι ζειν

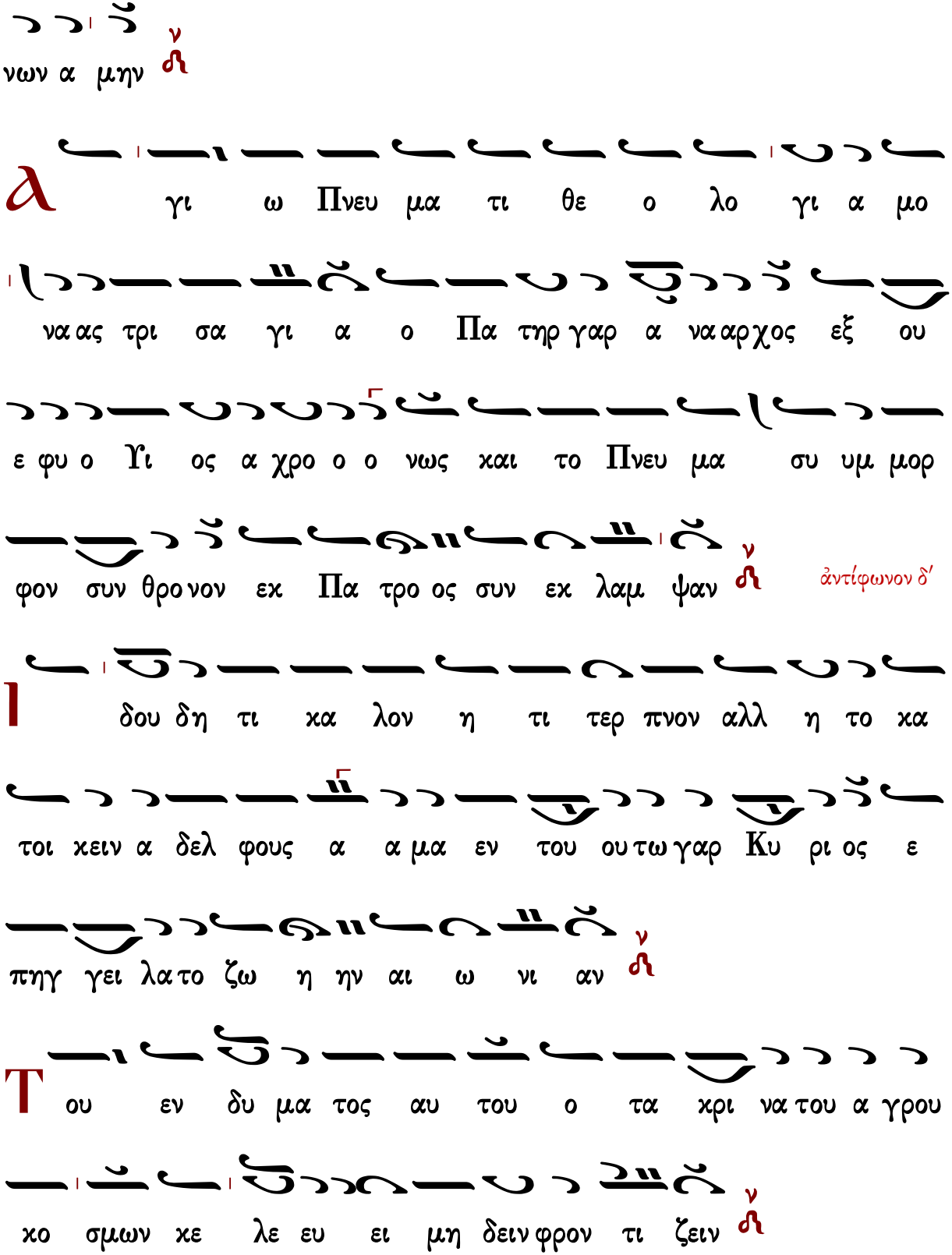

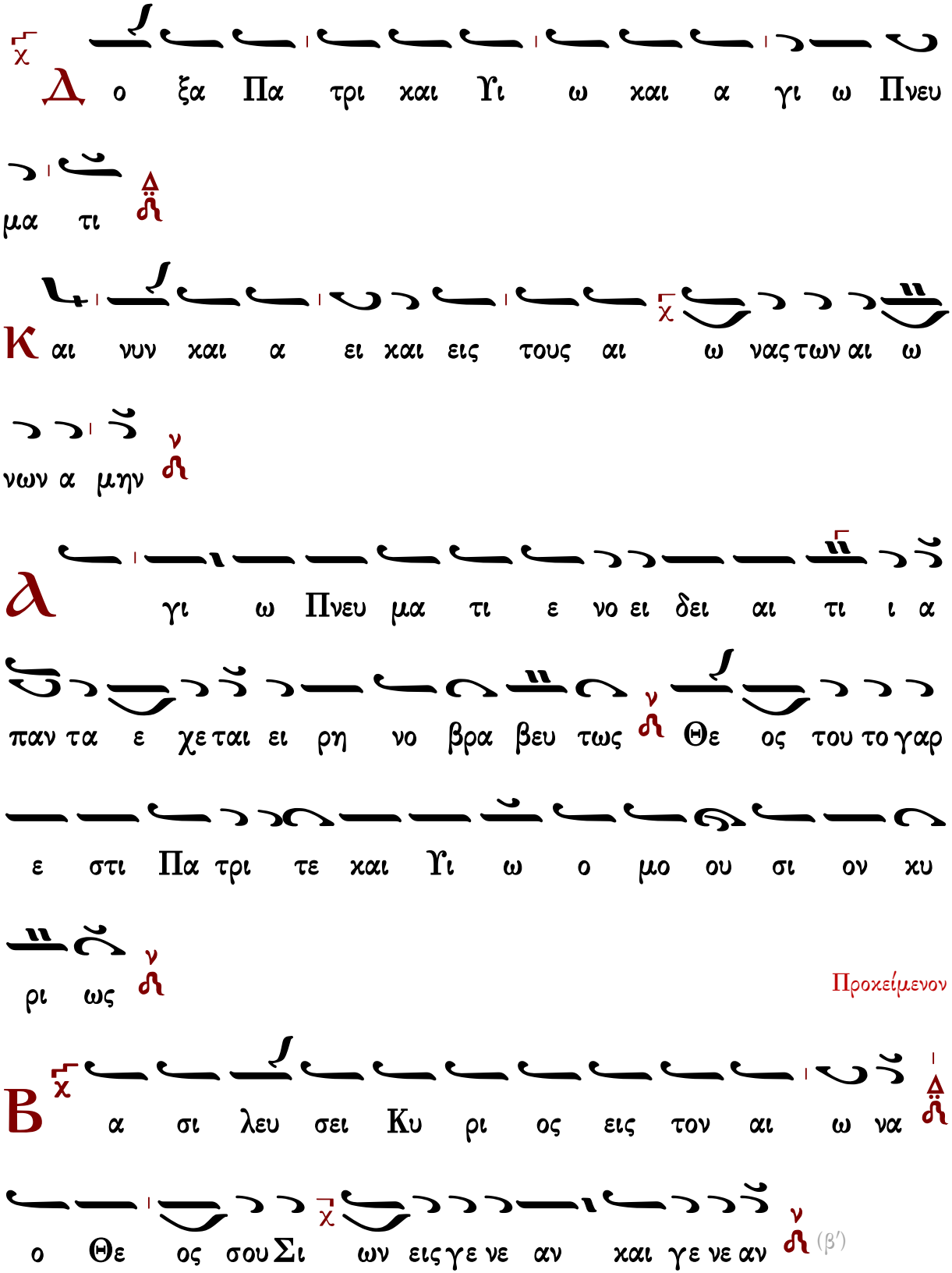
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
λ γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος του το γαρ
ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον κυ
ρι ως
Προκείμενον
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν (β′)

στίχος λ ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον αι νε

σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε

ω μου ε ως υ παρ χω

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε

α α α αν

Ν' Ψαλμὸς

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150#

Θ λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των

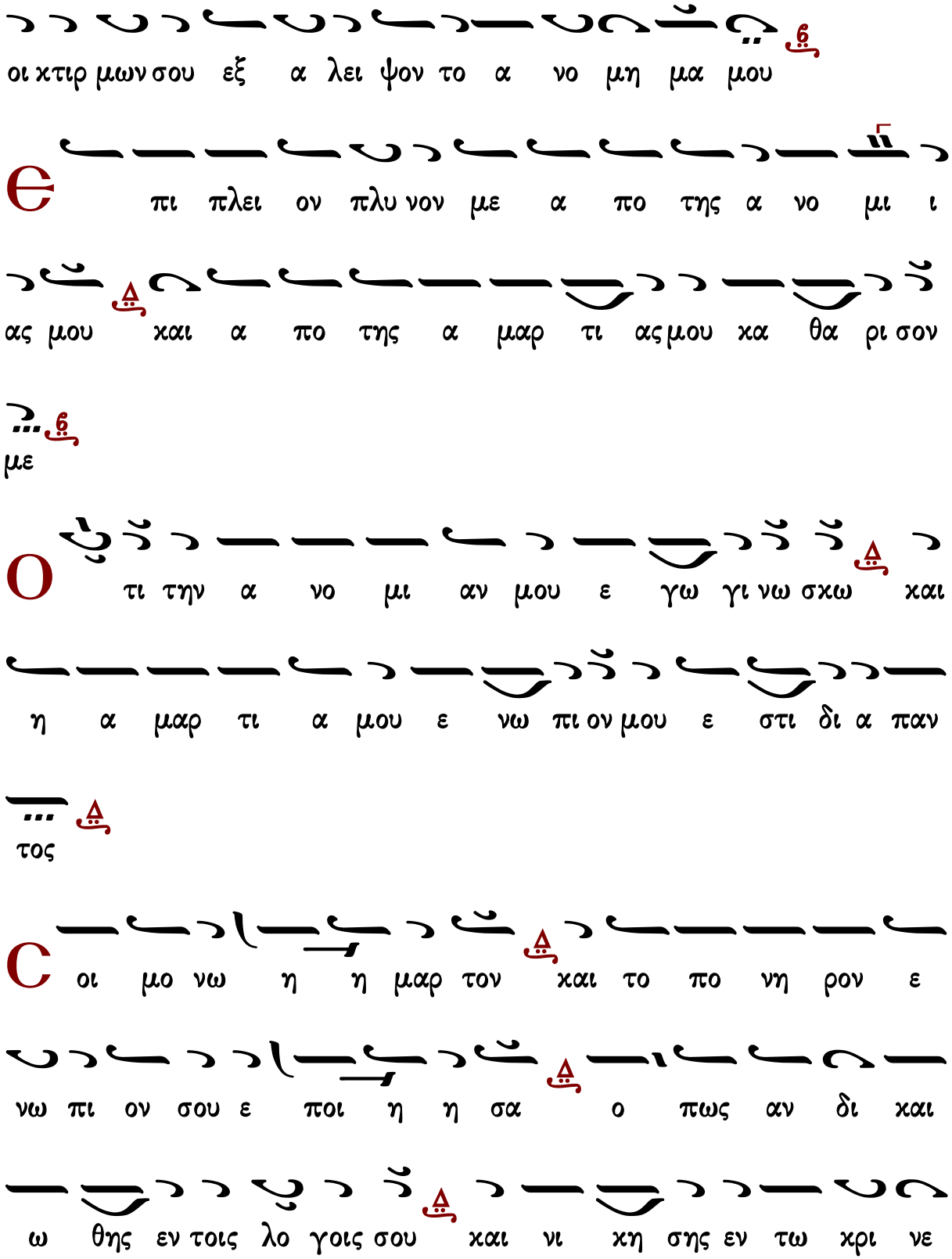
οι κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο μη μα μου
e πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι
ας μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον
με
o τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε στι δι α παν
τος
c οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σου ε ποι η η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε

εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Θὐαγγελίου ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως.

χορὸς α΄

σα α α α α α α ας μοι οι οι οι οι

ε ις πο ο ολ λα α α α α α α α

α ε ε ε ε τη Δε ε ε ε ε ε

σπο ο ο τα α α χ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο

μαι

λ κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με

να

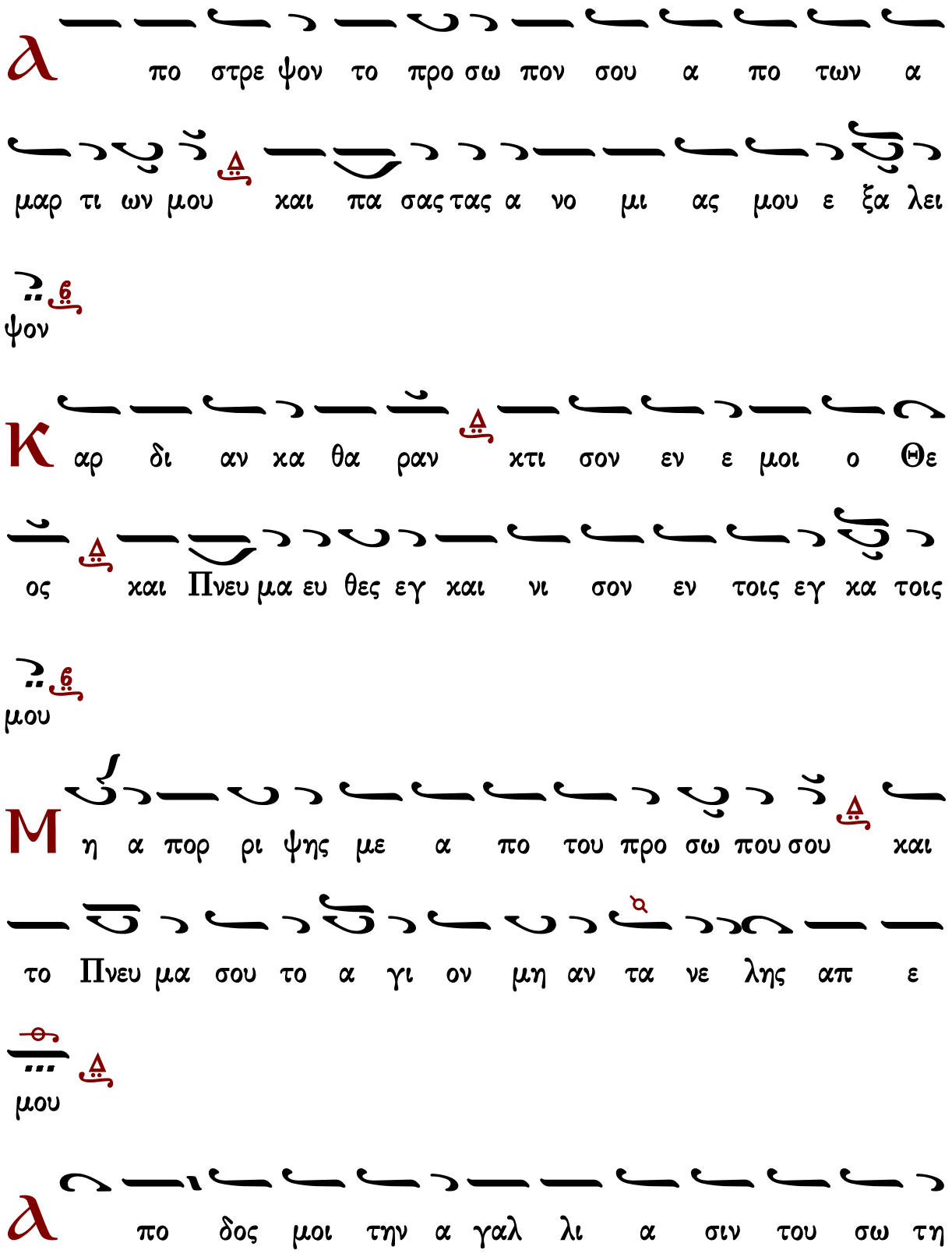
Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των α
μαρ τι ων μου και πα σας τας α νο μι ας μου ε ξα λει
ψον
Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μου
Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου και
το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μου
Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη

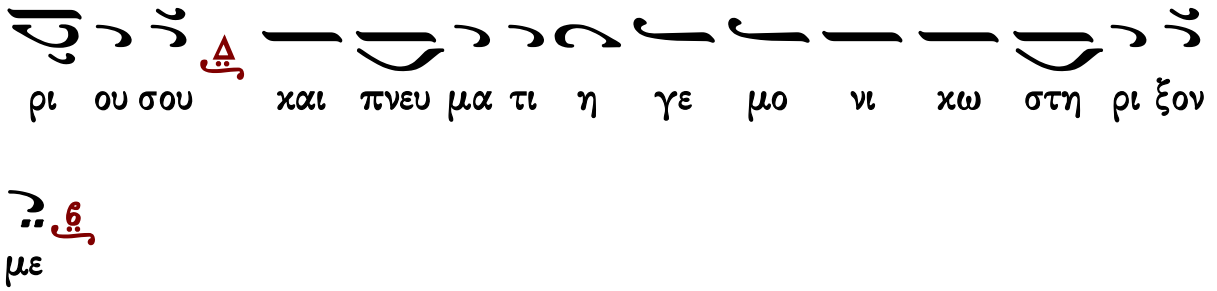
ρι ου σου και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

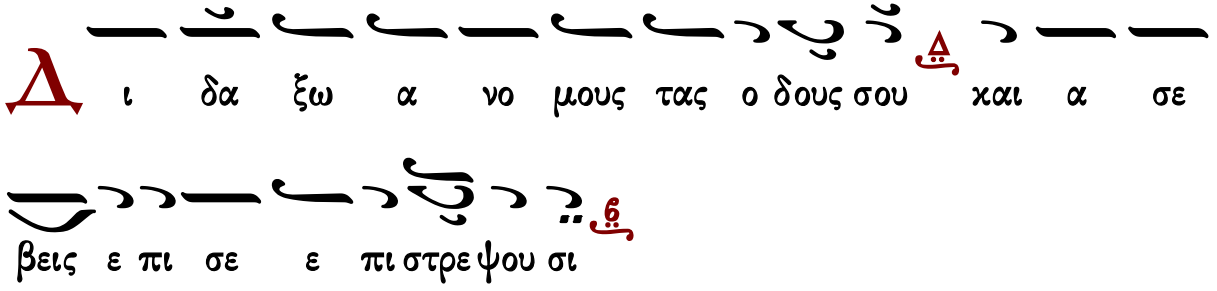
Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δους σου και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψου σι

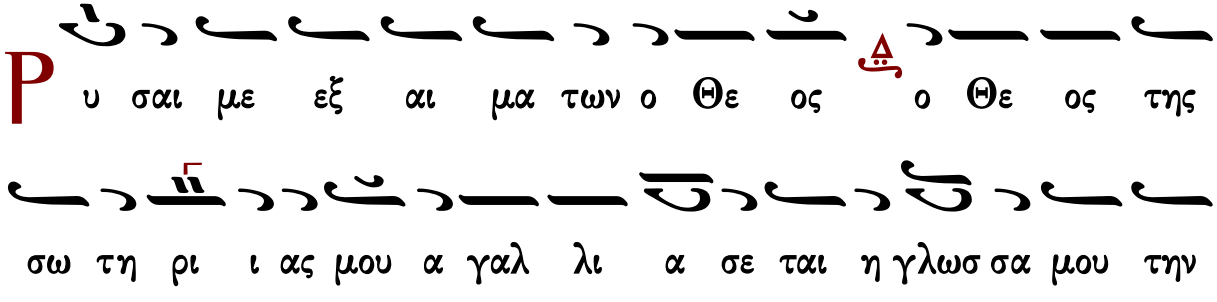
Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου την
δι και ο συ νην σου

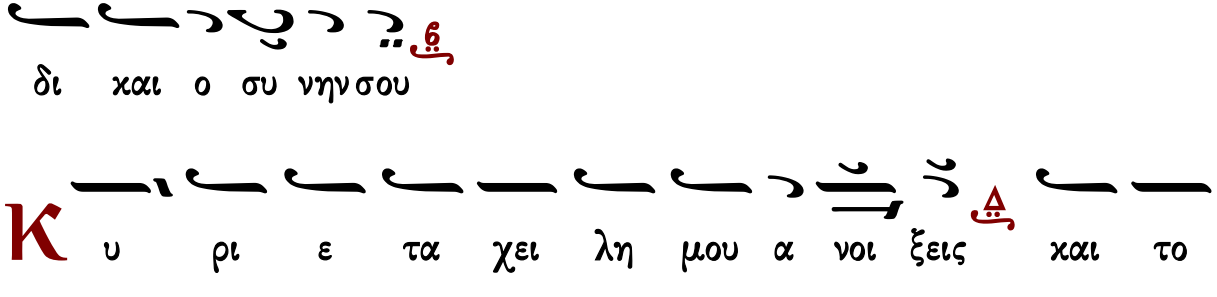
Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου

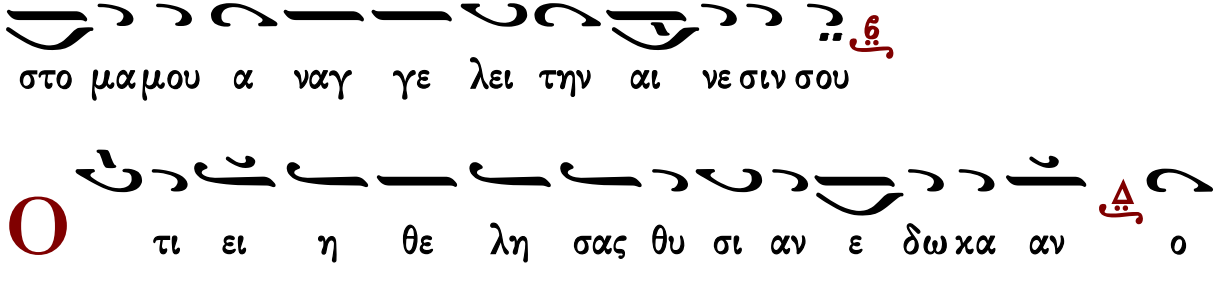
Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο χαυ τω ματα ουκ ευδο κη σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

χαρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

λγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου

σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο χαυ τω ματα

Το τε α νοι σουσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

Πεντηκοστάρια

Γεωργίου Πρωγάκη I

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

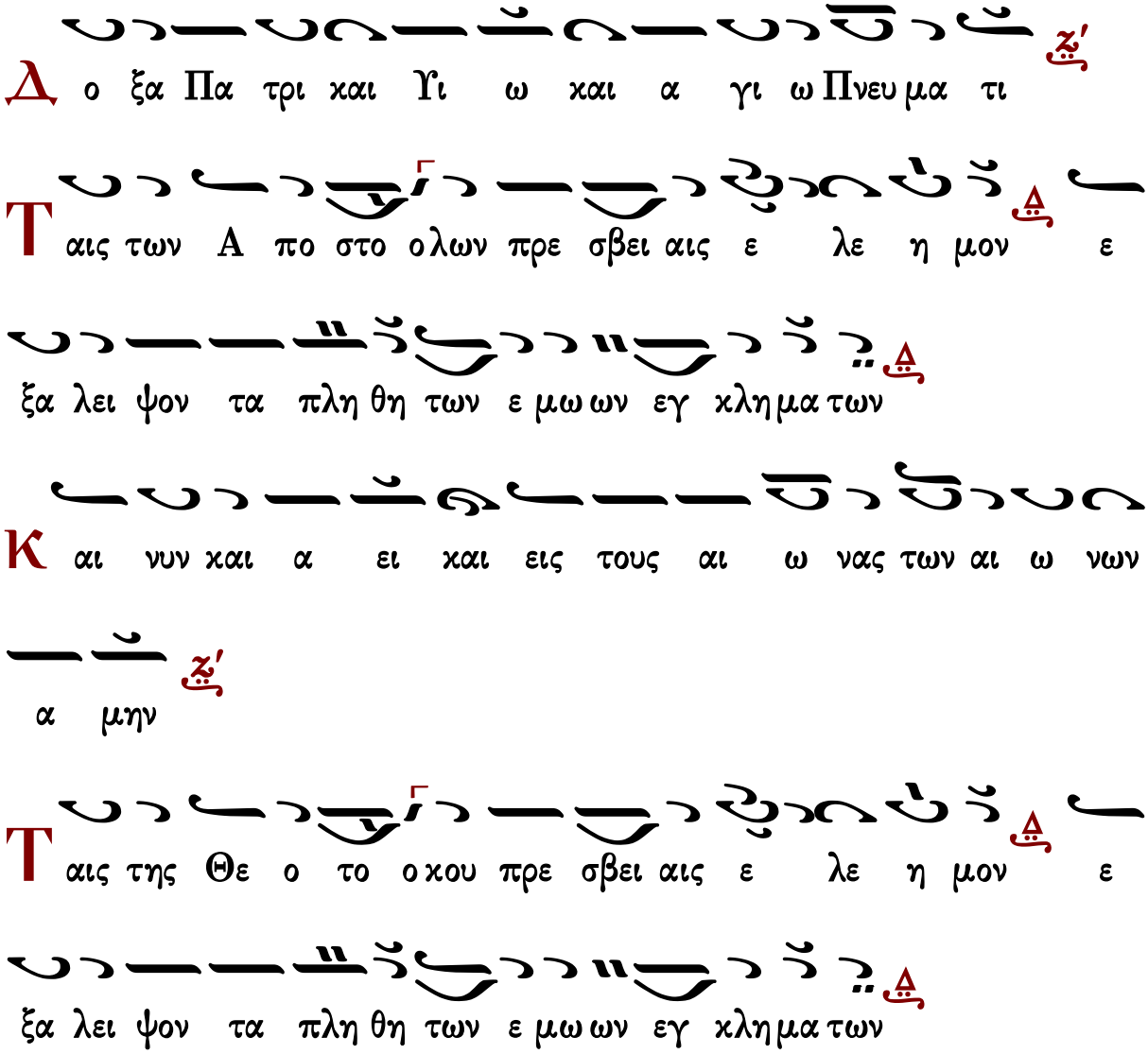

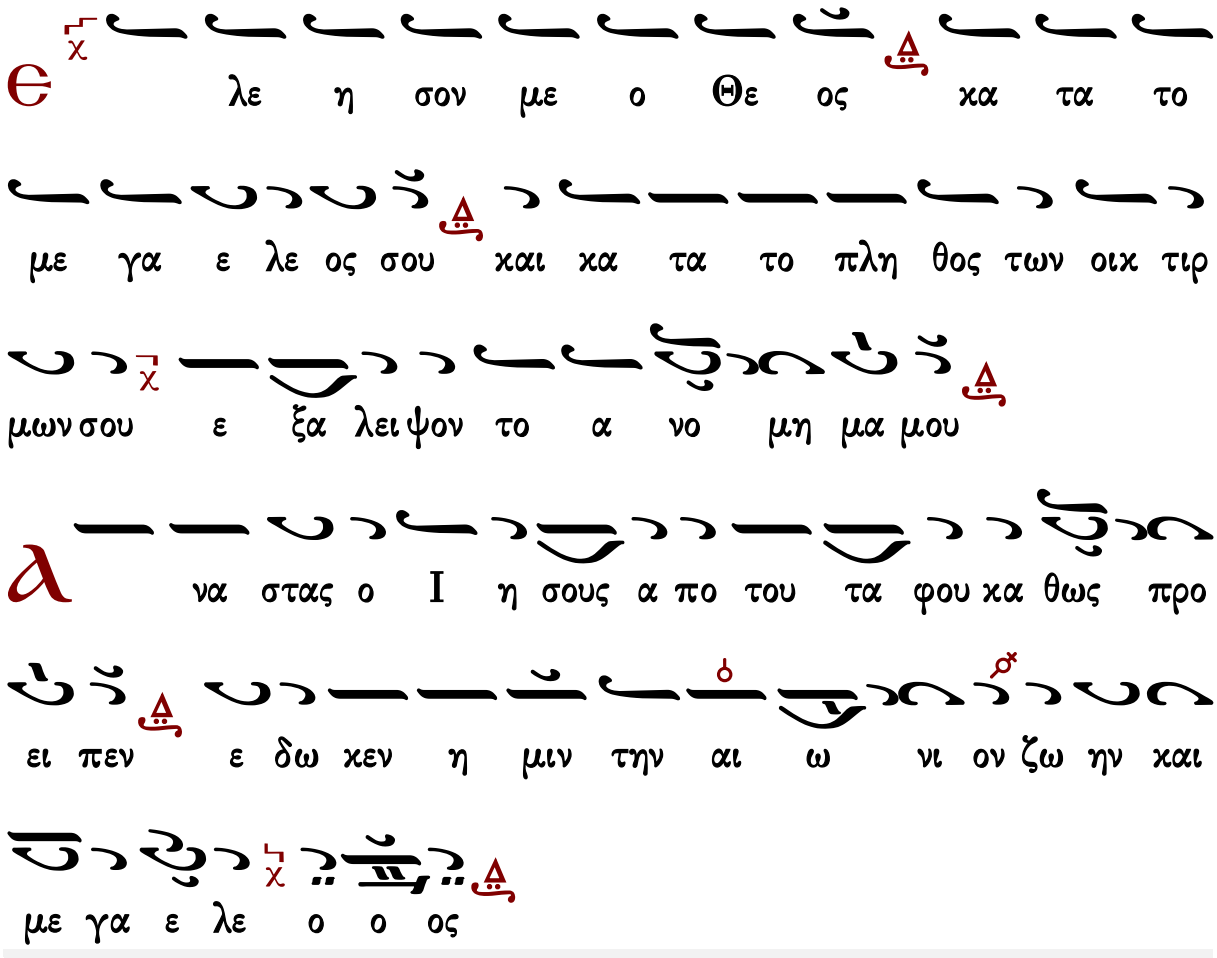

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη II

Μέλος ἀργόν κατά μίμησιν τῶν ἀρχαίων διδασκάλων

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.158#

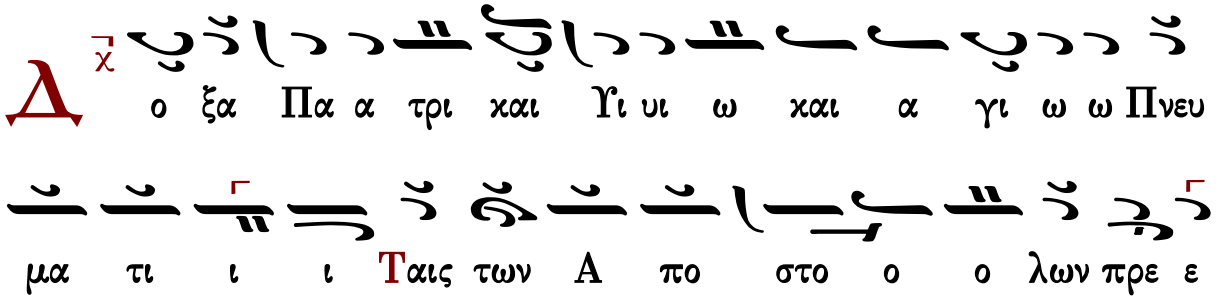

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο ο

ον ε ξα α α λει ψο ο οντα πλη η η θη των

ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α των

Και νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α μη η ην Ταις της Θε ο το ο ο χου

πρε ε σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο

ο ον ε ξα α α λει ψο ο οντα πλη η η

θη των ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α

των

Є λε η σον με ο Θε ος κα τα το

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.195*

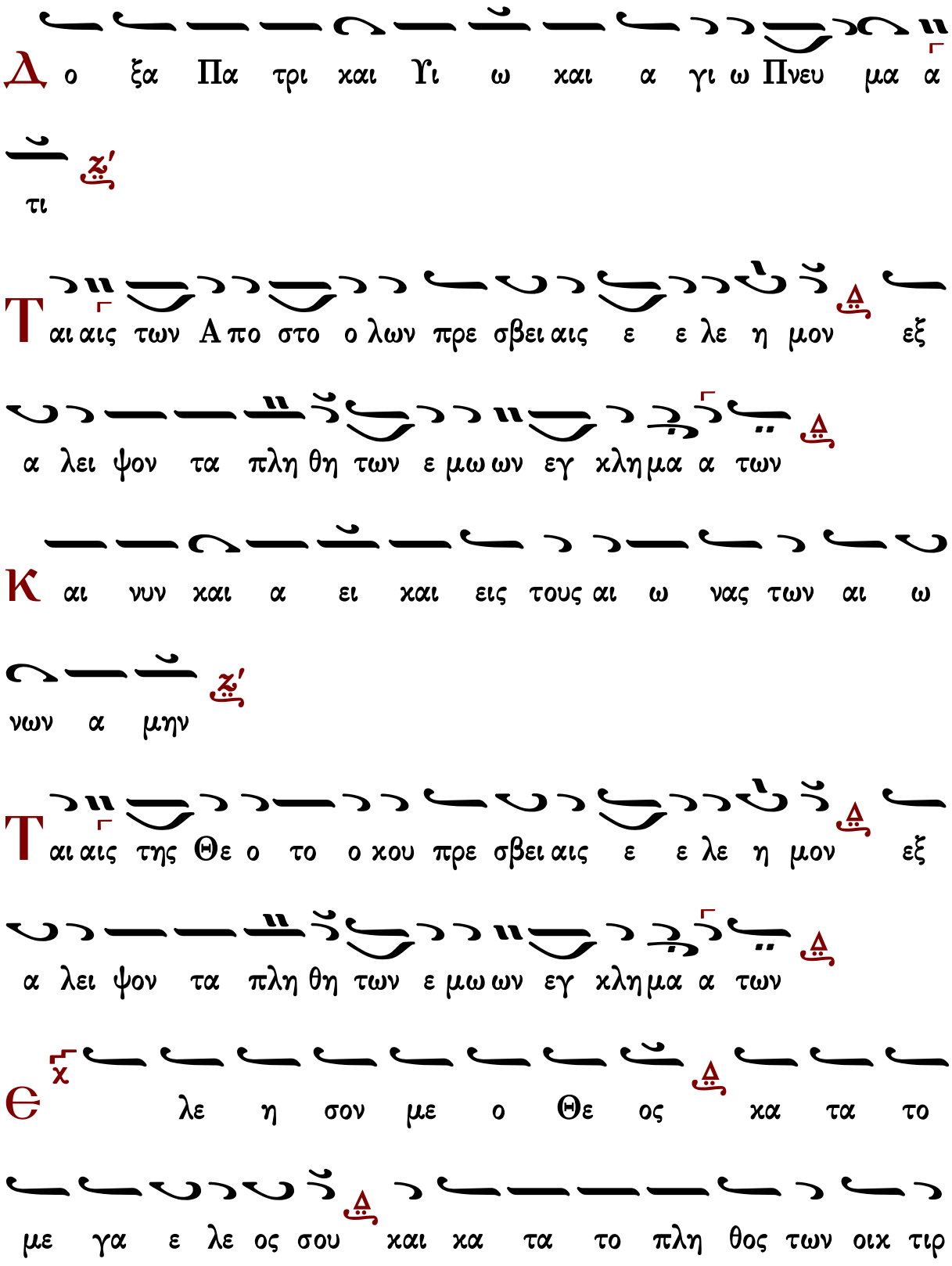
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα α
τι
Ται αις των Απο στο ο λων πρε σβει αις ε ε λε η μον εξ
α λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα α των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ται αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε λε η μον εξ
α λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα α των
Θε λε η σον με ο Θε ος κα τα το
με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ

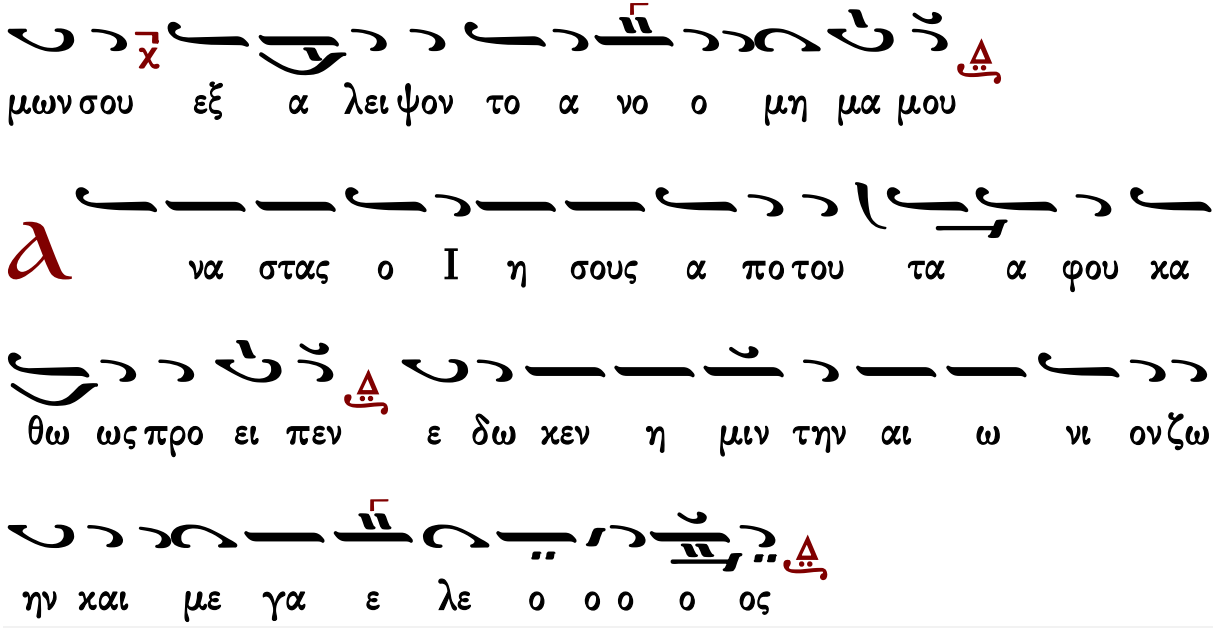

Κανόνες

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.403#

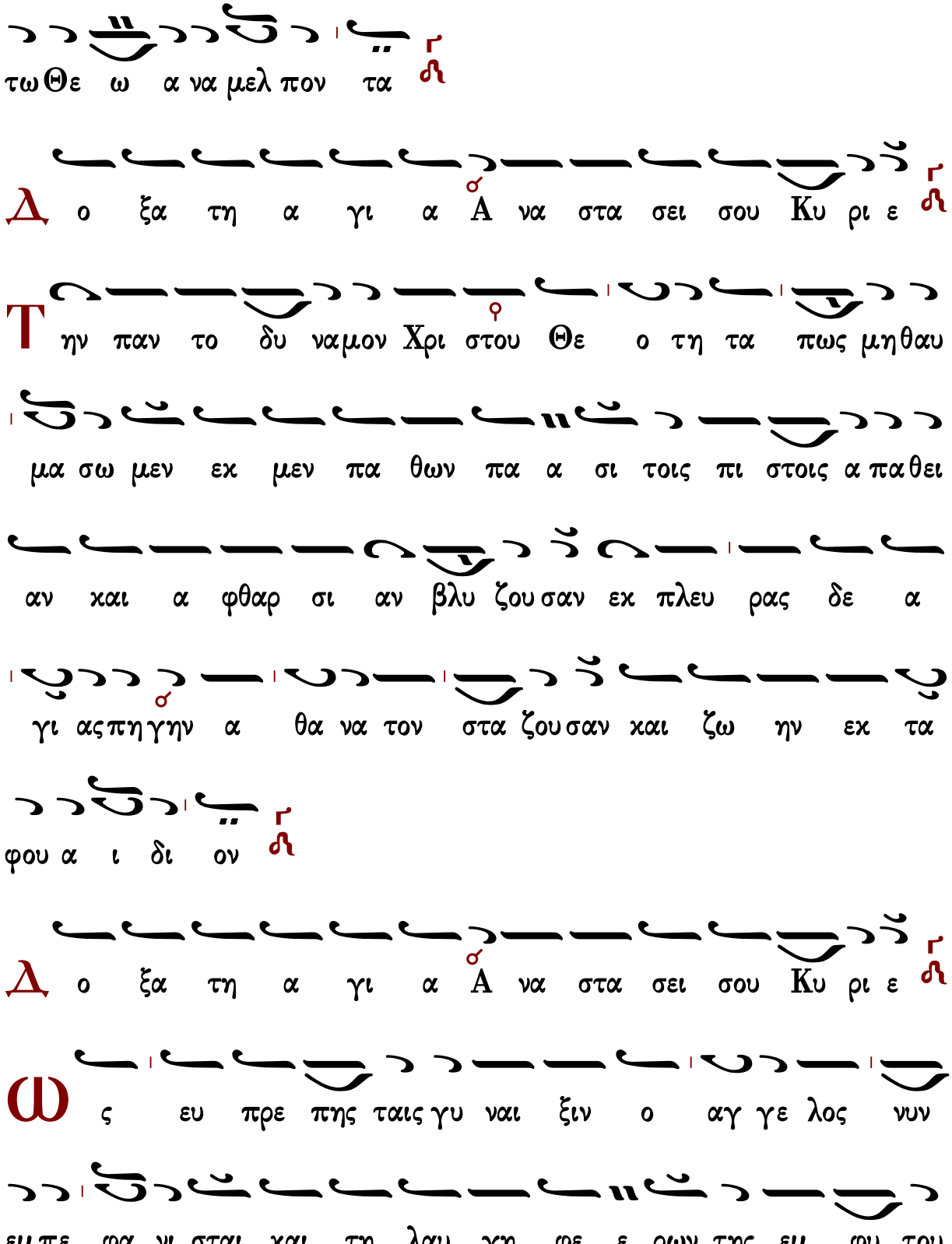
τω Θε ω α να μελ πον τα
Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε
Τη ν παν το δυ ναμον Χρι στου Θε ο τη τα πως μη θαυ
μα σω μεν εκ μεν πα θων πα α σι τοις πι στοις α παθει
αν και α φθαρ σι αν βλυ ζου σαν εκ πλευ ρας δε α
γι ας πη γην α θα να τον στα ζου σαν και ζω ην εκ τα
φου α ι δι ον
Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε
Ω ς ευ πρε πης ταις γυ ναι ξιν ο αγ γε λος νυν
εμ πε φα νι σται και τη λαυ γη φε ε ρων της εμ φυ του

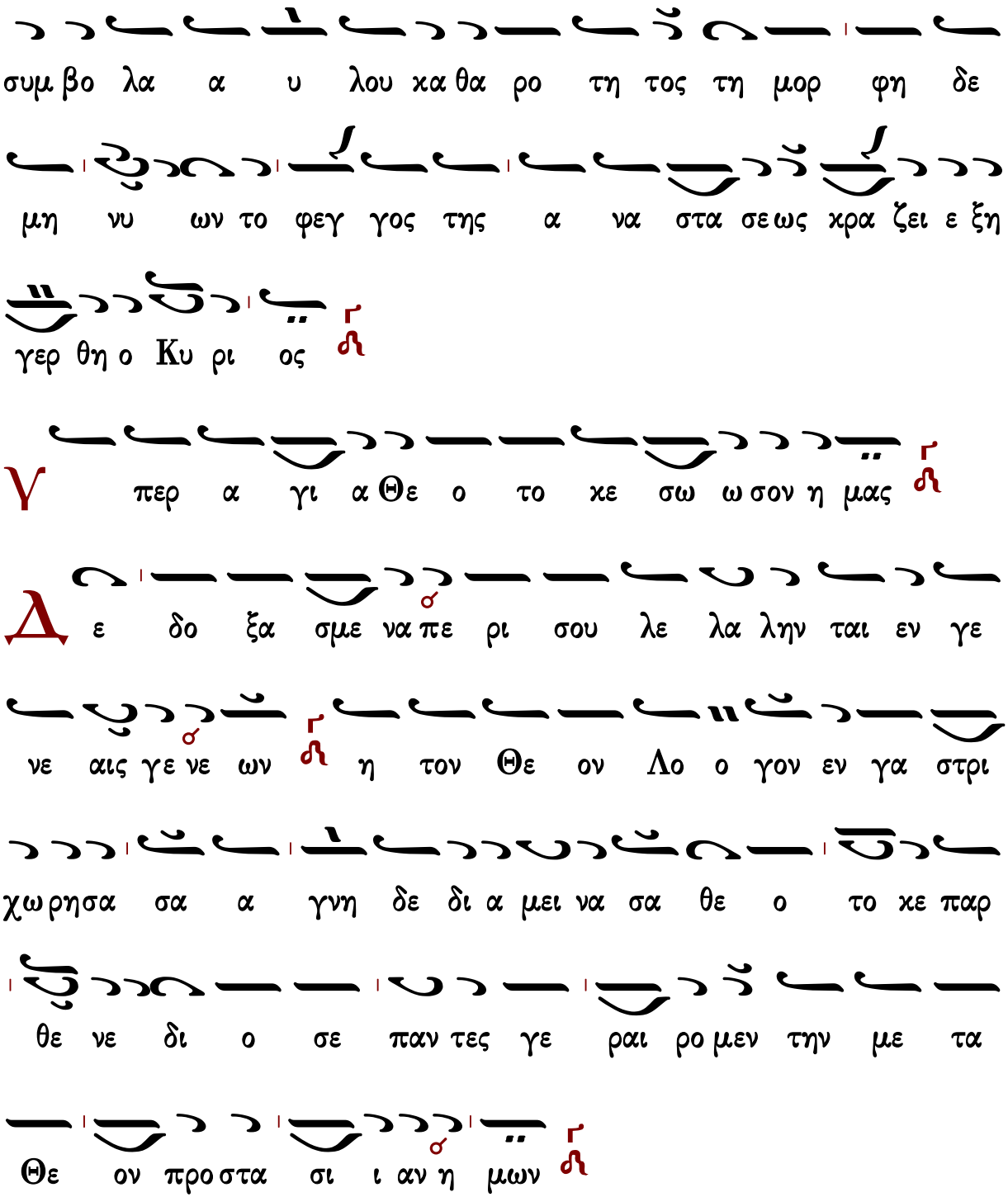

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ π ⲁ̈ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.404#

Ο στε ρε ω σας κατ αρ χας τους ου ρα νους εν συ

νε σει και την γην ε πι υ δα των ε δρα α σας

εν τη πε τρα με Χρι στε της Εκ κλη σι ας στη ρι ξον

ο τι ουκ ε στι πλη ην σου α γι ος μο νε φι λαν θρω

πε

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Κ α τα κρι θεν τα τον Α δαμ τη γευ σει της α μαρ

τι ας της σαρ κος σου το σω τη ρι ον πα α θος ε

δι και ω σας Χρι στε αυ τος γαρ ουχ υ πευ θυ νος τη

του θα να του πει ει ρα πε φη νας ο α να μαρ τη

τος

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Τ ης Α να στα σεως το φως εξ ε λαμ ψε τοις εν σκο

τει του θα να του και σκι α κα θη με ε νοις ο

Θε ος μου Ι η σους και τη αυ του Θε ο τη τι τον

ι σχυ ρον δε σμε ευ σας του τουτα σκευ η δι ηρ πα σε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η μας

Τ ων Χε ρου βιμ και Σε ρα φιμ ε δει χθης υ ψη λο

τε ρα Θε ο το κε συ γαρ μο νη ε δε ε ξω τον

α χω ρη τον Θε ον εν ση γα στρι α μο λυν τε δι

ο πι στοι σε πα αν τες υ μνοις α ει μα κα ρι ζο

μεν

Κοντάκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος λ πα νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
Ι.Μ.Βατοπαιδίου 2015 σ.669#

Θ ξ α να στας του μνη μα τος τους τε θνε ω τα ας

η γει ει ρας και τον Α δαμ α νε στη σας και η

Ευ α χο ο ρε ε ευ ει εν τη ση α να στα α

σει και κο σμου τα πε ρα τα παν η γυ ρι ι ζου σι

τη εκ νε κρων ε γερ σει σου πο λυ ε λε ε ε ε

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

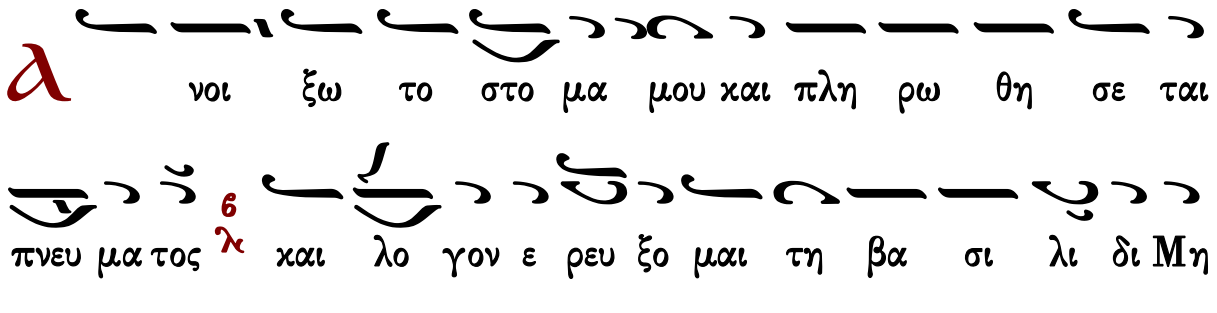

ᾠδὴ γ΄

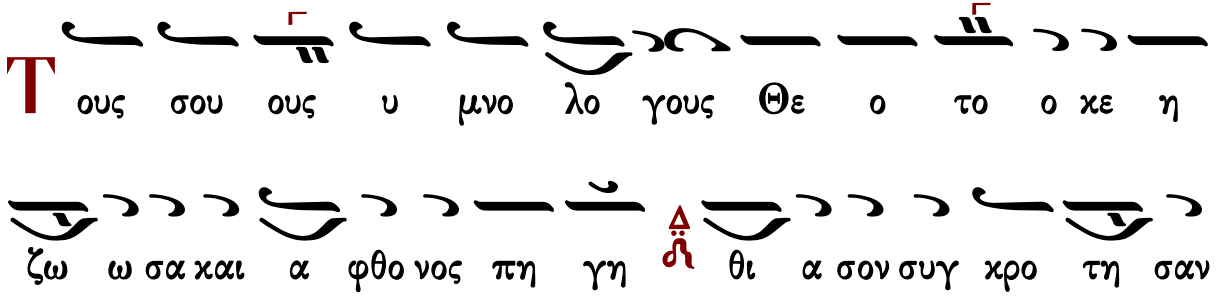

τας πνευ μα τι χον στε ρε ω ω σον π q και εν τη θει α
δο ξησου Δ χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον 6 λ
ᾠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην 6 λ της εκ
της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως 6 λ σου του υ ψι στου 6 λ
ο προ φη της Αβ βα κουμ 6 λ κα τα νο ων ε κραυ
γα ζε Δ δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε 6 λ ←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ
ᾠδὴ ε΄
Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο
ξη σου Δ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε
σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε
ε τοκας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε 6 λ σω τη

ρι ι αν βρα βευ ον τα

ᾠδὴ ϛ΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες

ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

ος ει

ᾠδὴ η΄

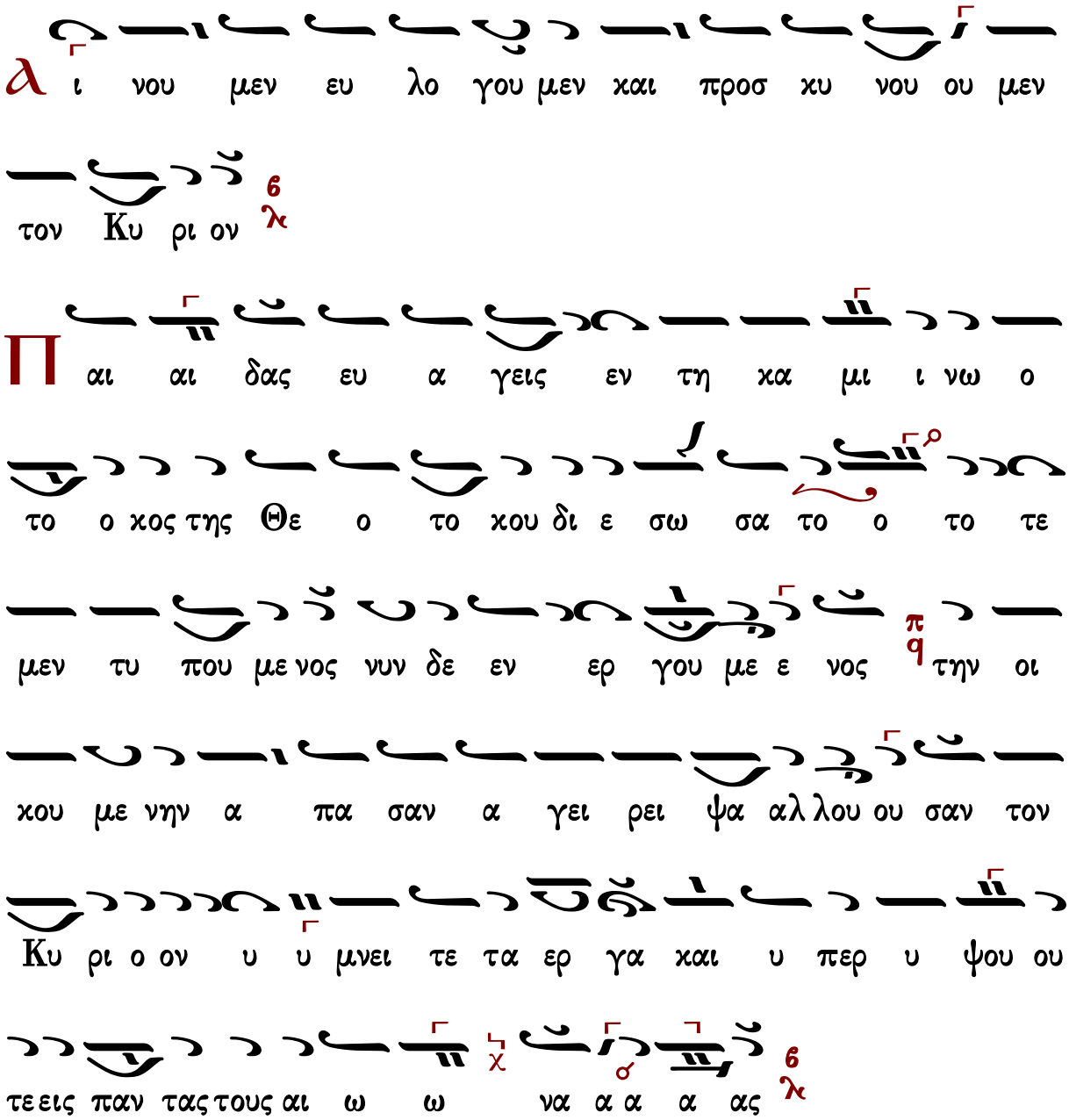

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.511*

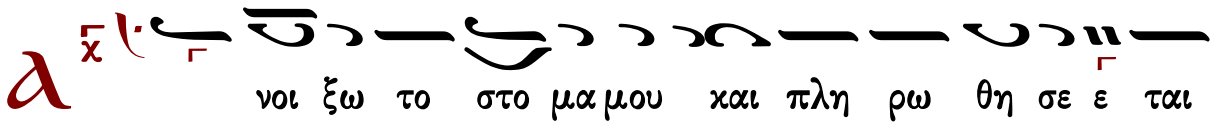
Α
νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ε ται

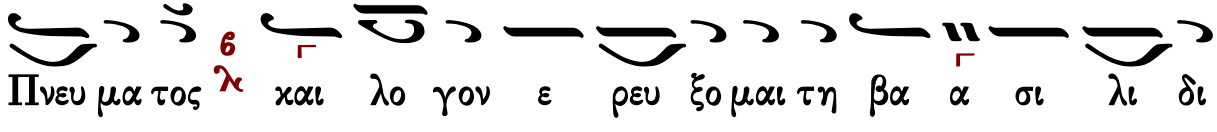
Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα α σι λι δι

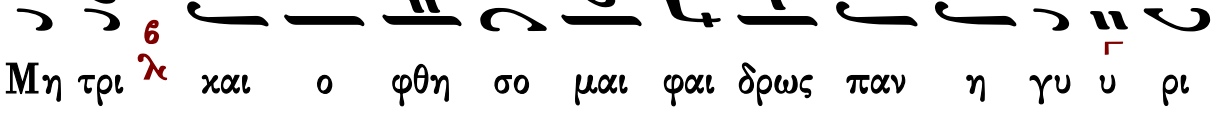
Μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως παν η γυ υ ρι

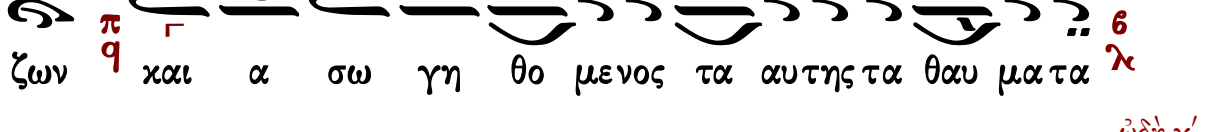
ζων και α σω γη θο μενος τα αυτης τα θαυ μα τα

ᾠδὴ γ΄

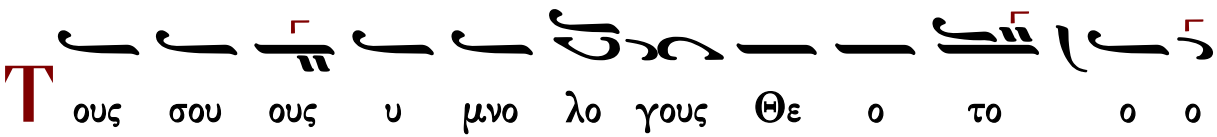
Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο ο

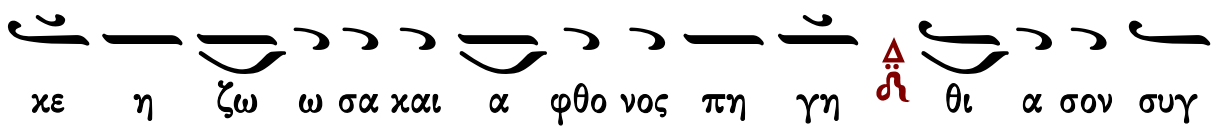
κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ

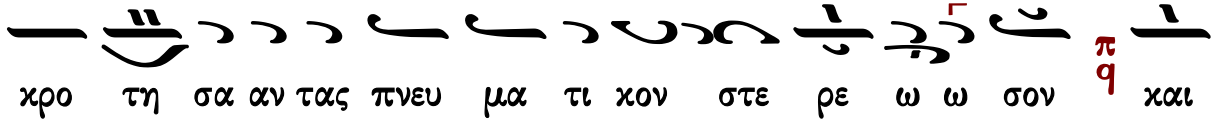
κρο τη σα αν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και

εν τη θει α δο ξη σου χορὸς α΄ στε φα νων δο ο ξης α

ξι ω σον

ᾠδὴ δ΄

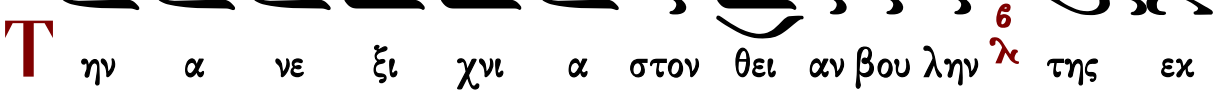
Την α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ

της Παρ θε νου σαρ κω σε ε ως σου του Υ υ ψι στου ο

ο προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο

ξα τη δυ να μει σου ου Κυ ρι ε

ᾠδὴ ε′

Ε ξ ε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη

σου συ υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε σχες

εν μη η τρα τον ε πι παν των Θε ον και τε το

κας α χρο νον Υι ο ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω

τη ρι ι αν βρα βευ ον τα

ᾠδὴ ς′

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ

την οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει

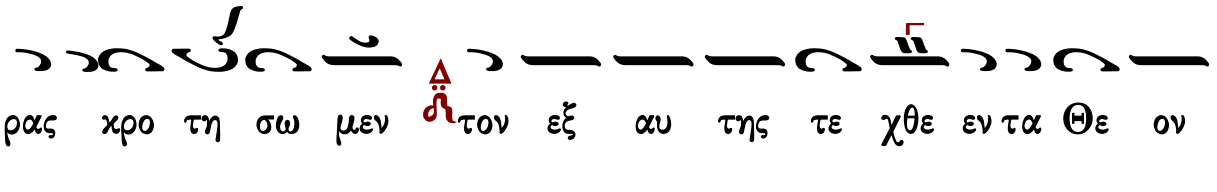
ρας χρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον

δο ξα ζον τες

ᾠδὴ ζ΄

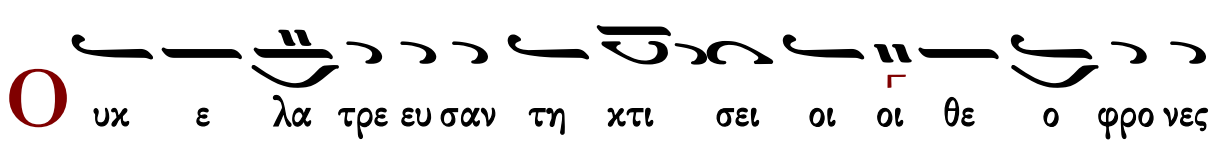
Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες

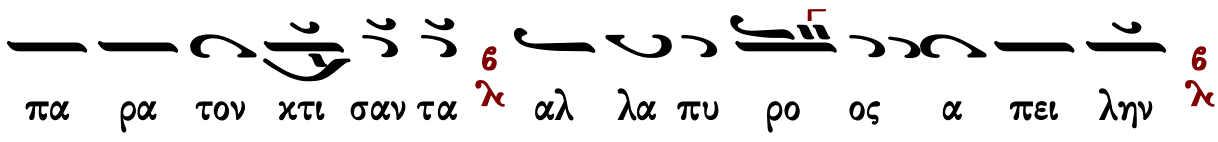
πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην

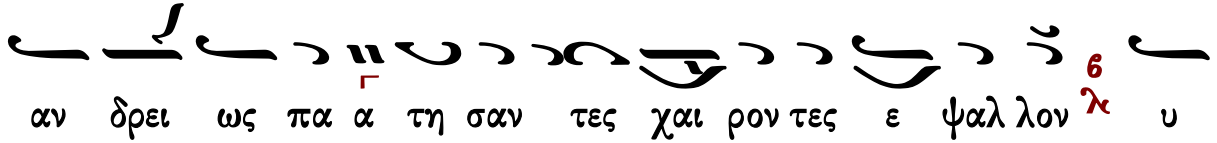
αν δρει ως πα α τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ

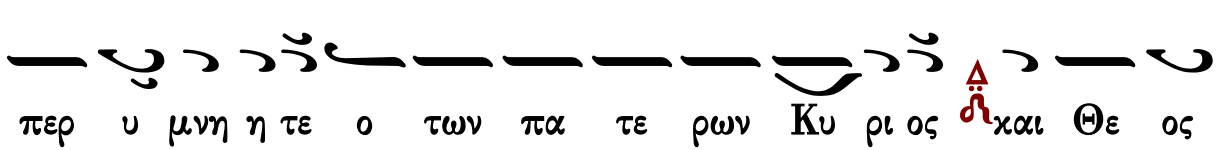
περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος

ευ λο γη το ος ει

ᾠδὴ η΄

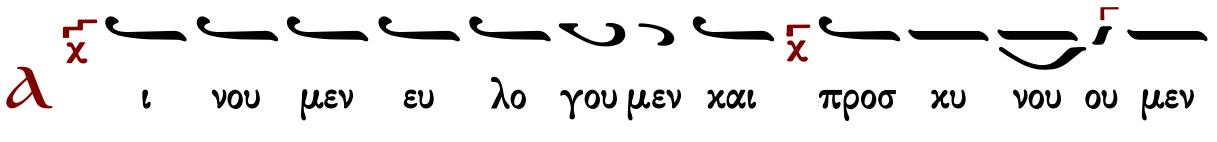
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου ου μεν

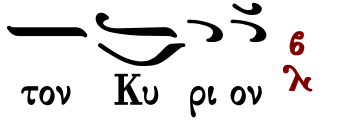
τον Κυ ρι ον

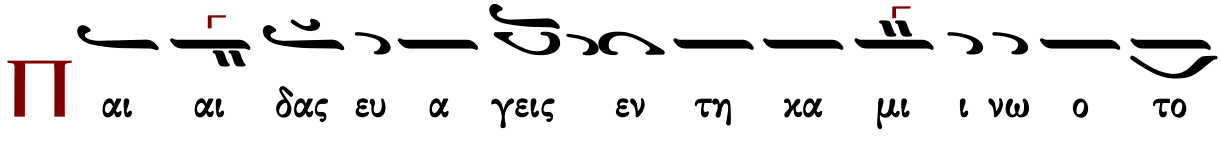
Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο το

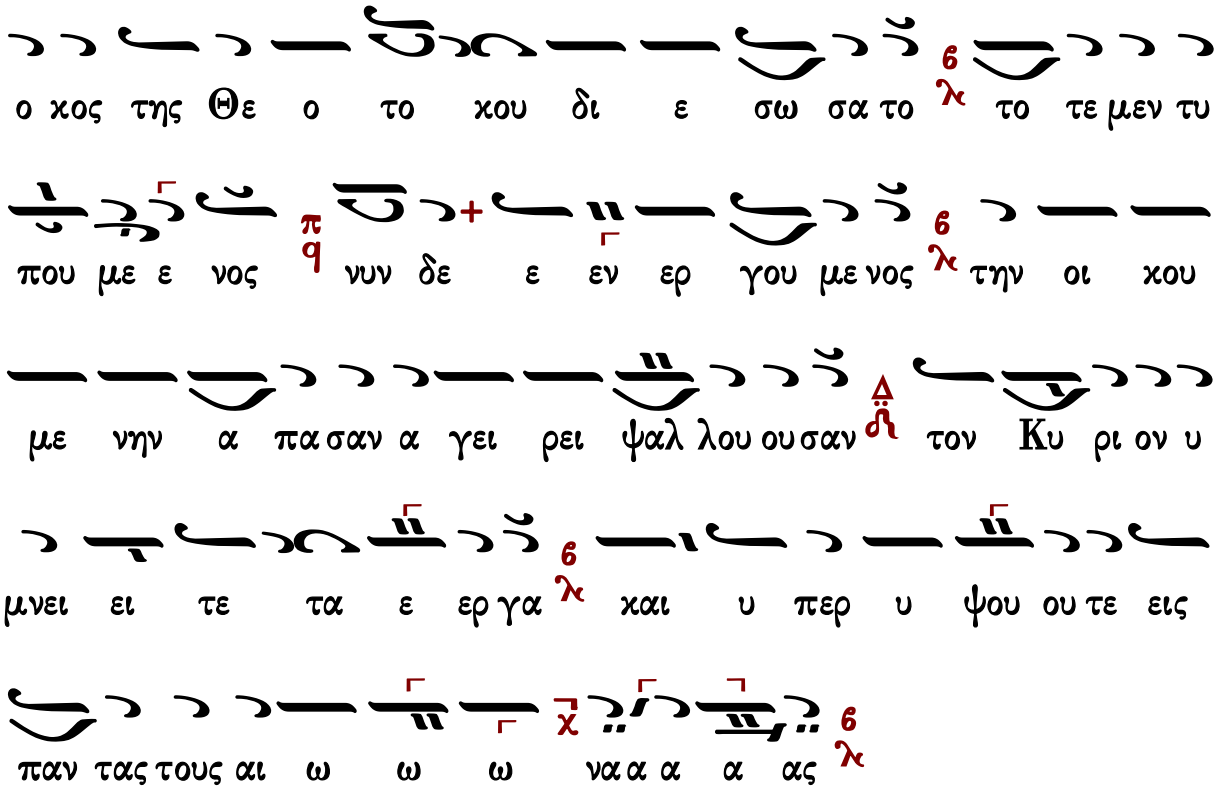

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τιμιωτέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

ι χαι ο φθη σο ο μαι αι φαι δρω ω ω ως

πα αν η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω ω γη η θο ο

με ε ε νος τα α α αυ τη ης τα α θαυ μα α τα α

ᾠδὴ γ′

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο

ο το ο ο ο κε ως ζω ω ω ω σα α και αι

α α α φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ

χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω

ω ω σον και εν τη θει α α δο ο ξη η σου χορὸς α′

* στε φα α α α α α α α α νω ων δο ο ο

ο ξη ης α α ξι ω ω σο ον

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551
στε φα α α νω ων...
ᾠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι ι χνι ι α στο ον θει ει α αν
βου ου λη η ην της εκ της Παρ θε νου σα αρ κω ω
ω σε ε ε ε ε ω ω ως σου του ου Υ υ ψι
στου ου ο προ φη η της Αβ βα α κουμ κα τα
νο ο ων ε ε κραυ γα α ζε ε δο ο ο ο ξα
τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι ε ε
ᾠδὴ ε΄
Θ ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι
τη θει ει α α δο ο ξη η σου συ υ υ γα α α
α αρ α πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε

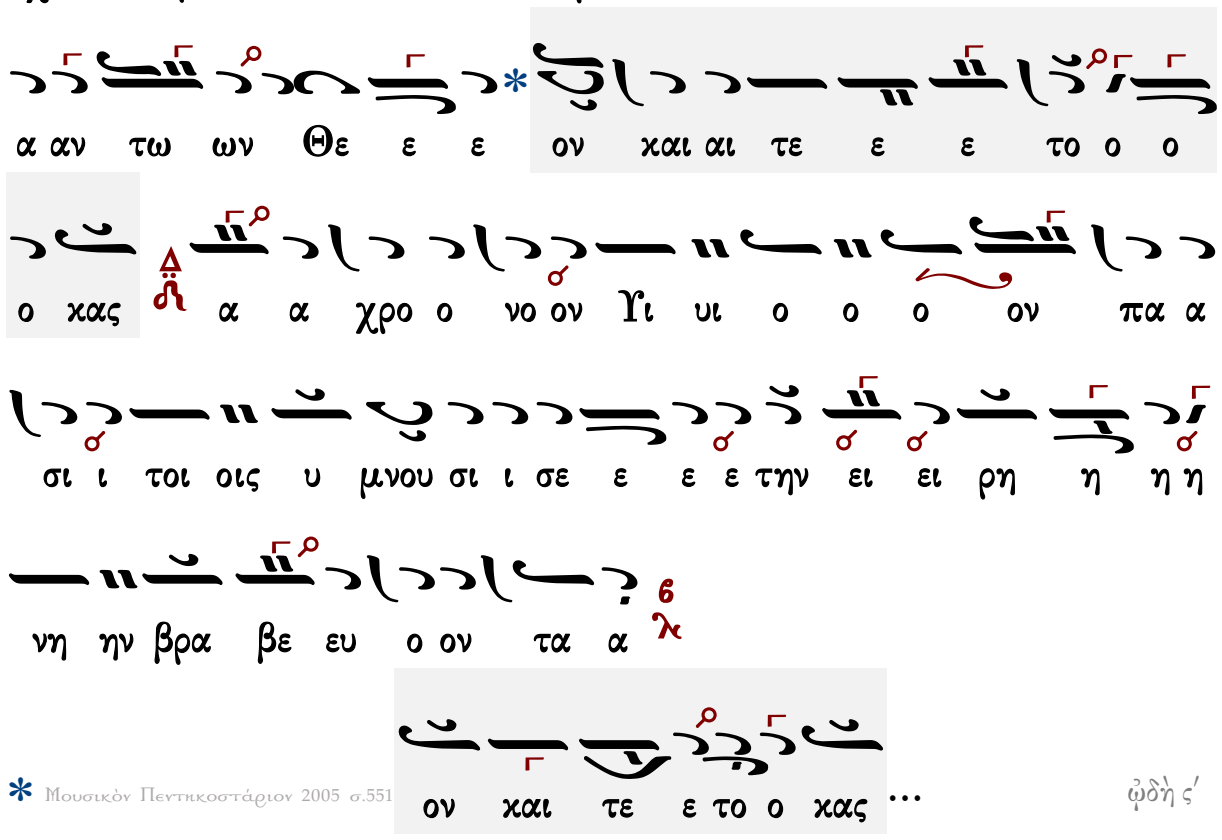

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

ᾠδὴ ς′

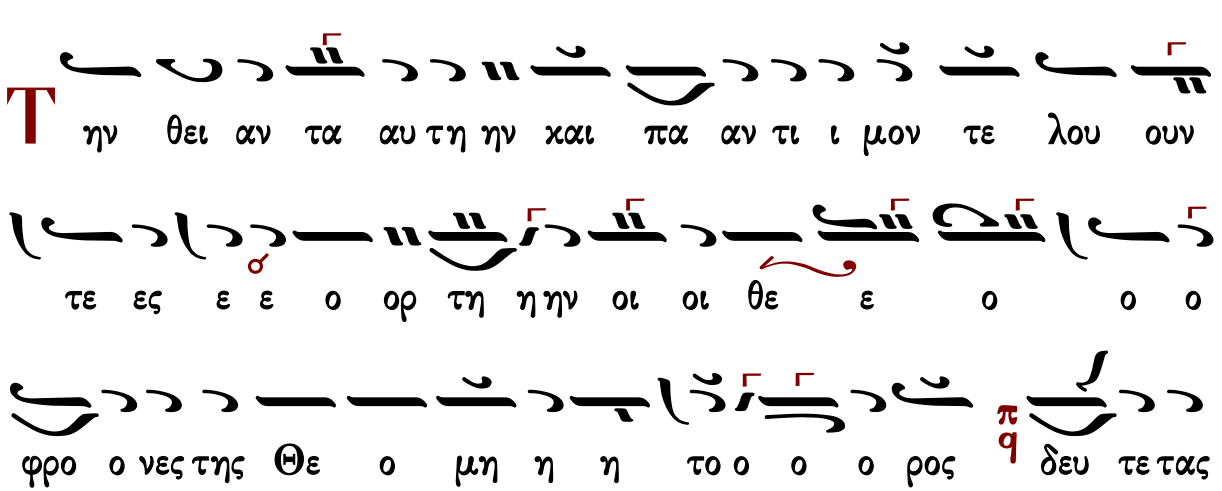

χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν τον εξ αυ τη

ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι

σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι

σα α α αν τα α αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει

ᾠδὴ η′

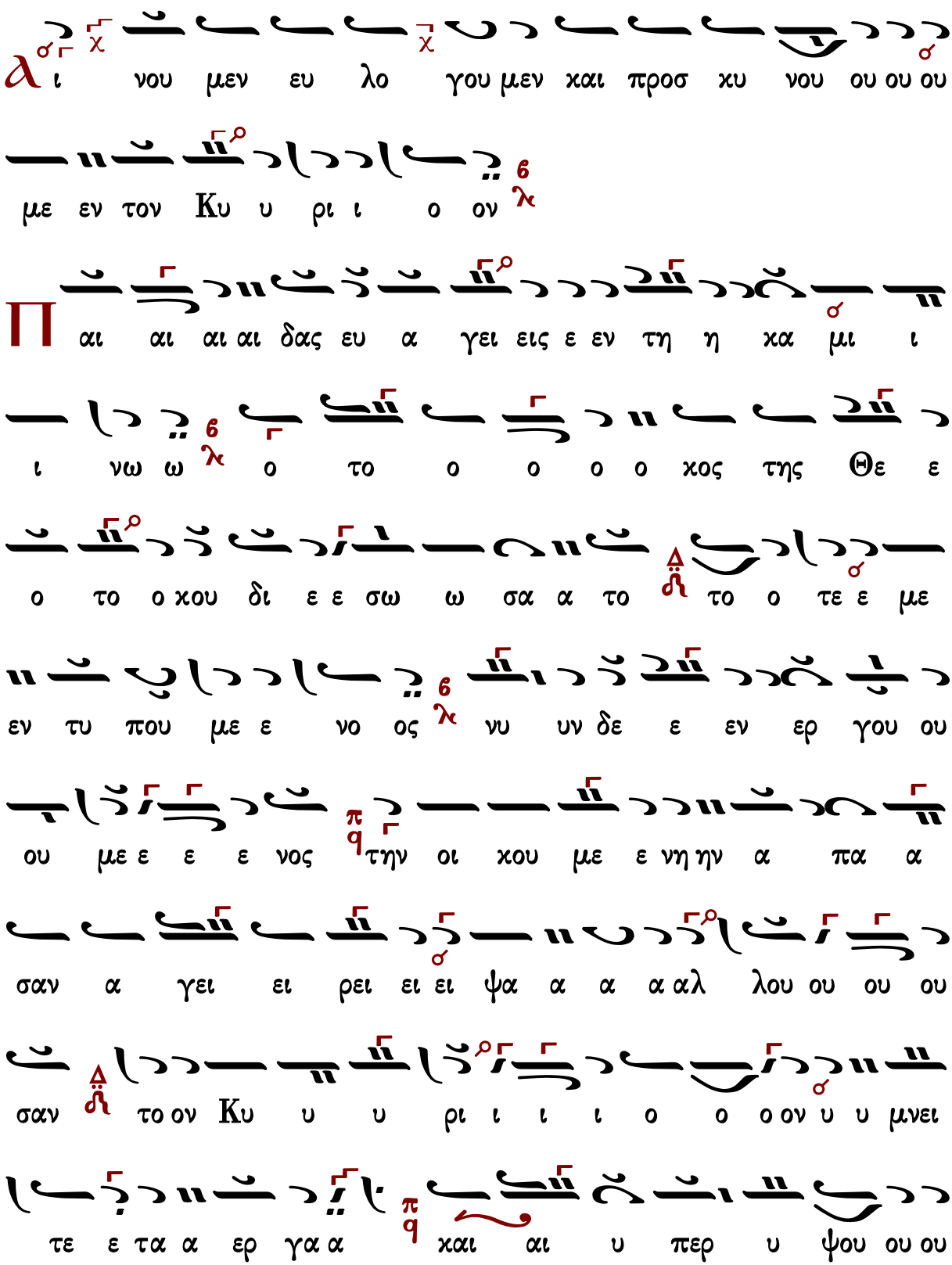
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου
με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον
Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι
ι νω ω ο το ο ο ο ο κος της Θε ε
ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το το ο τε ε με
εν τυ που με ε νο ος νυ υν δε ε εν ερ γου ου
ου με ε ε ε νος την οι κου με ε νη ην α πα α
σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ λου ου ου ου
σαν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει
τε ε τα α ερ γα α και αι υ περ υ ψου ου ου

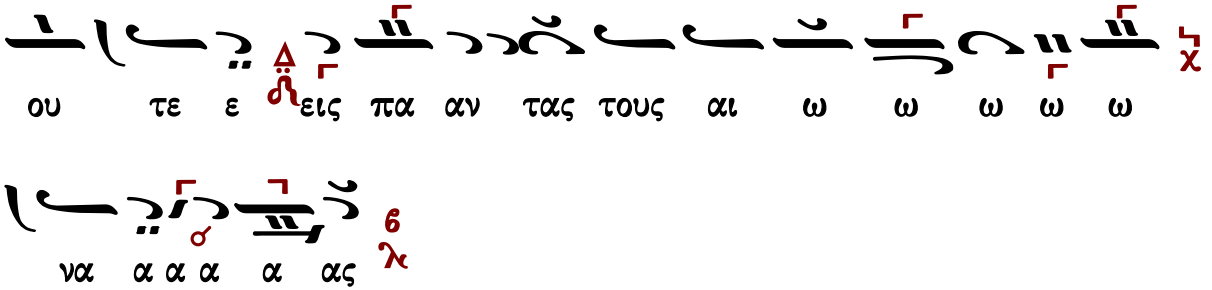

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

χρόνος διπλοῦς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.507*

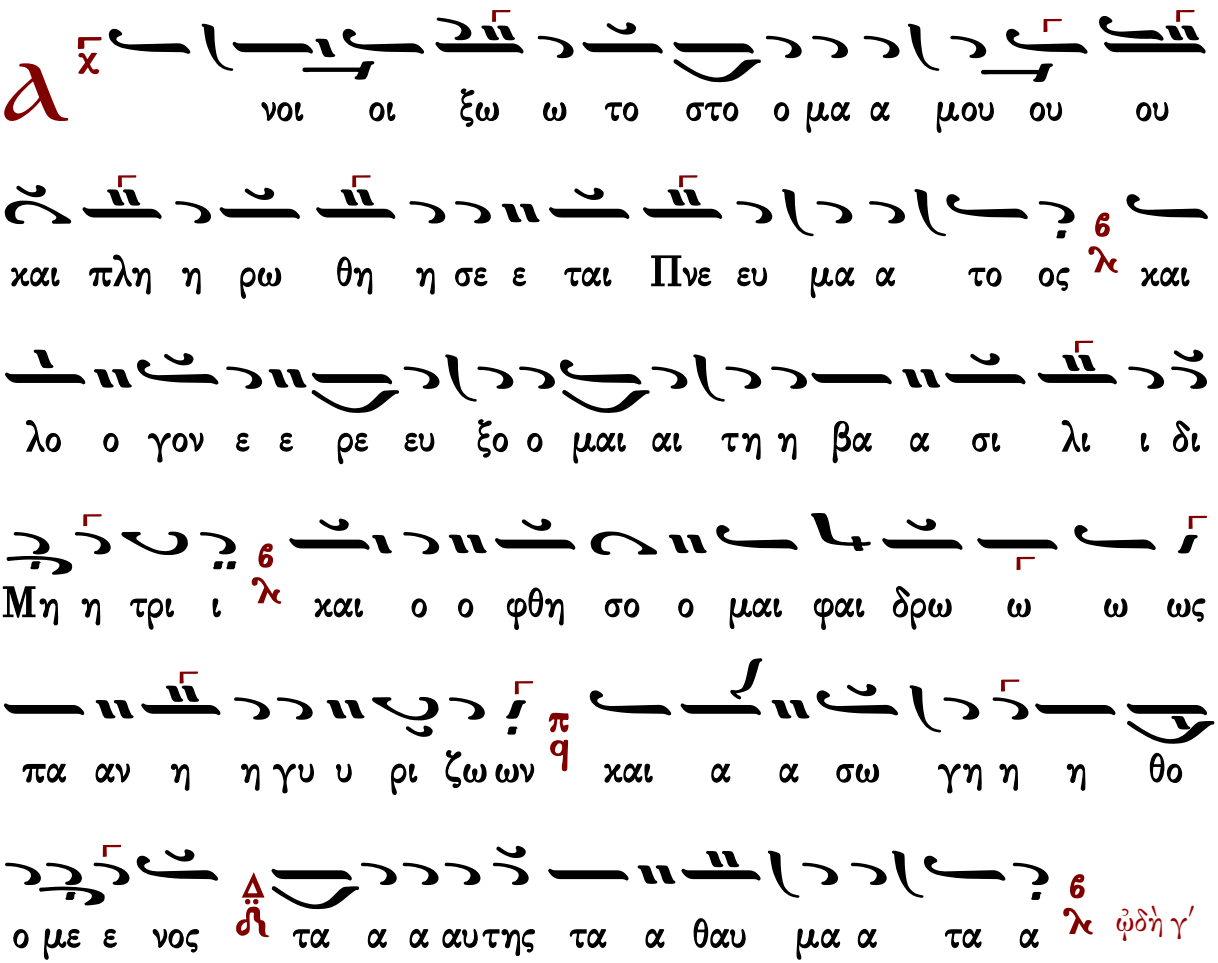

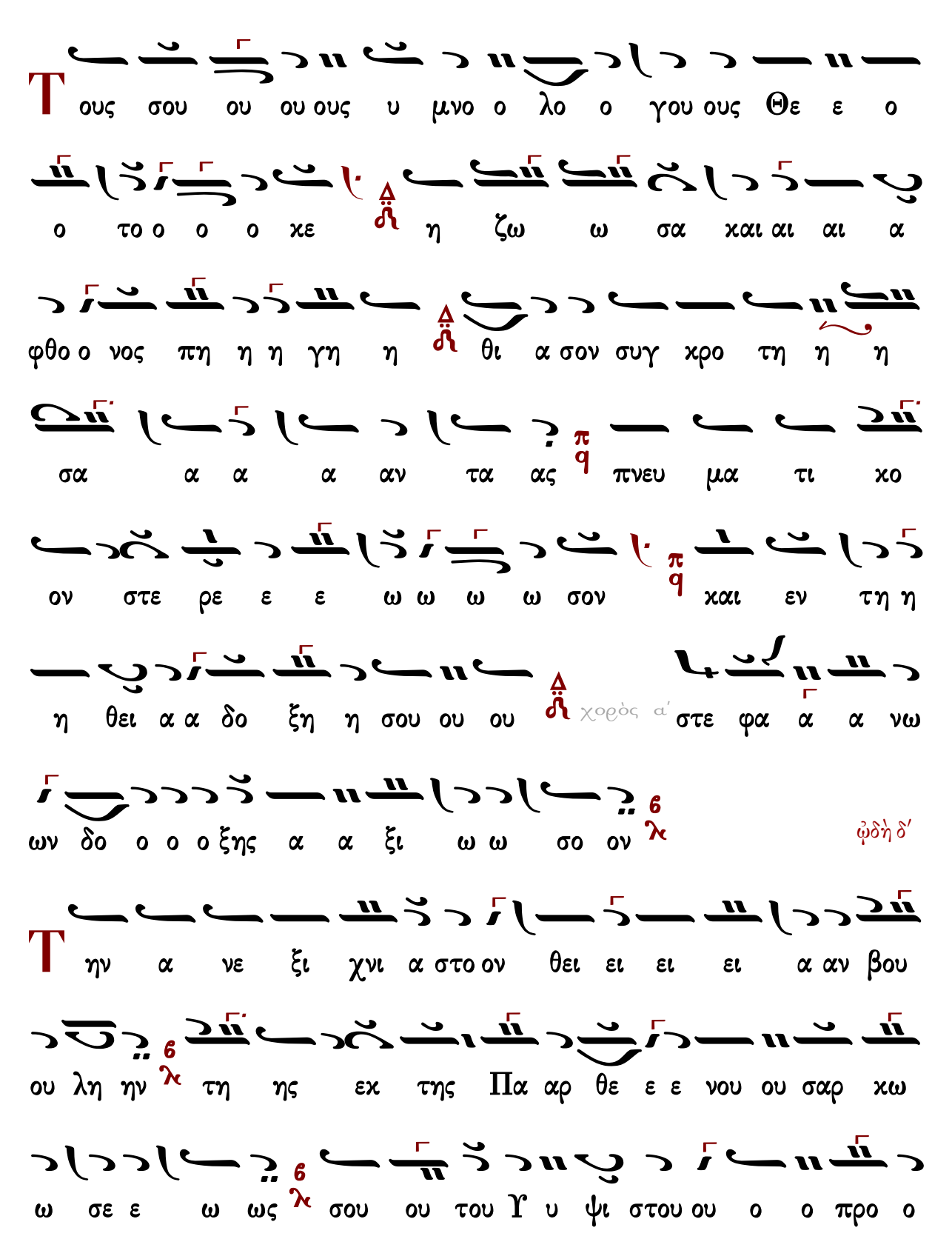
Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο χε η ζω ω σα χαι αι αι α
φθο ο νος πη η η γη η θι α σον συγ χρο τη η η
σα α α α αν τα ας πνευ μα τι χο
ον στε ρε ε ε ω ω ω ω σον χαι εν τη η
η θει α α δο ξη η σου ου ου χορὸς α΄ στε φα α α νω
ων δο ο ο ο ξης α α ξι ω ω σο ον
ᾠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι χνι α στο ον θει ει ει ει α αν βου
ου λη ην τη ης εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου σαρ κω
ω σε ε ω ως σου ου του Υ υ ψι στου ου ο ο προ ο

φη η η της Αβ βα α κου ου ουμ κα τα νο ω ων

ε ε κραυ γα α ζε δο ο ξα τη η δυ να α α α μει

ει σου ου Κυ ρι ι ε ε

ᾠδὴ ε′

ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι

τη η η θει α α δο ξη η σου συ υ υ γα αρ α

πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε σχες εν

μη η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α αν τω

ων Θε ε ε ον και αι τε ε ε το ο ο ο κας

α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ον πα α σι ι τοι οις

υ μνου ου σι ι σε ε ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα

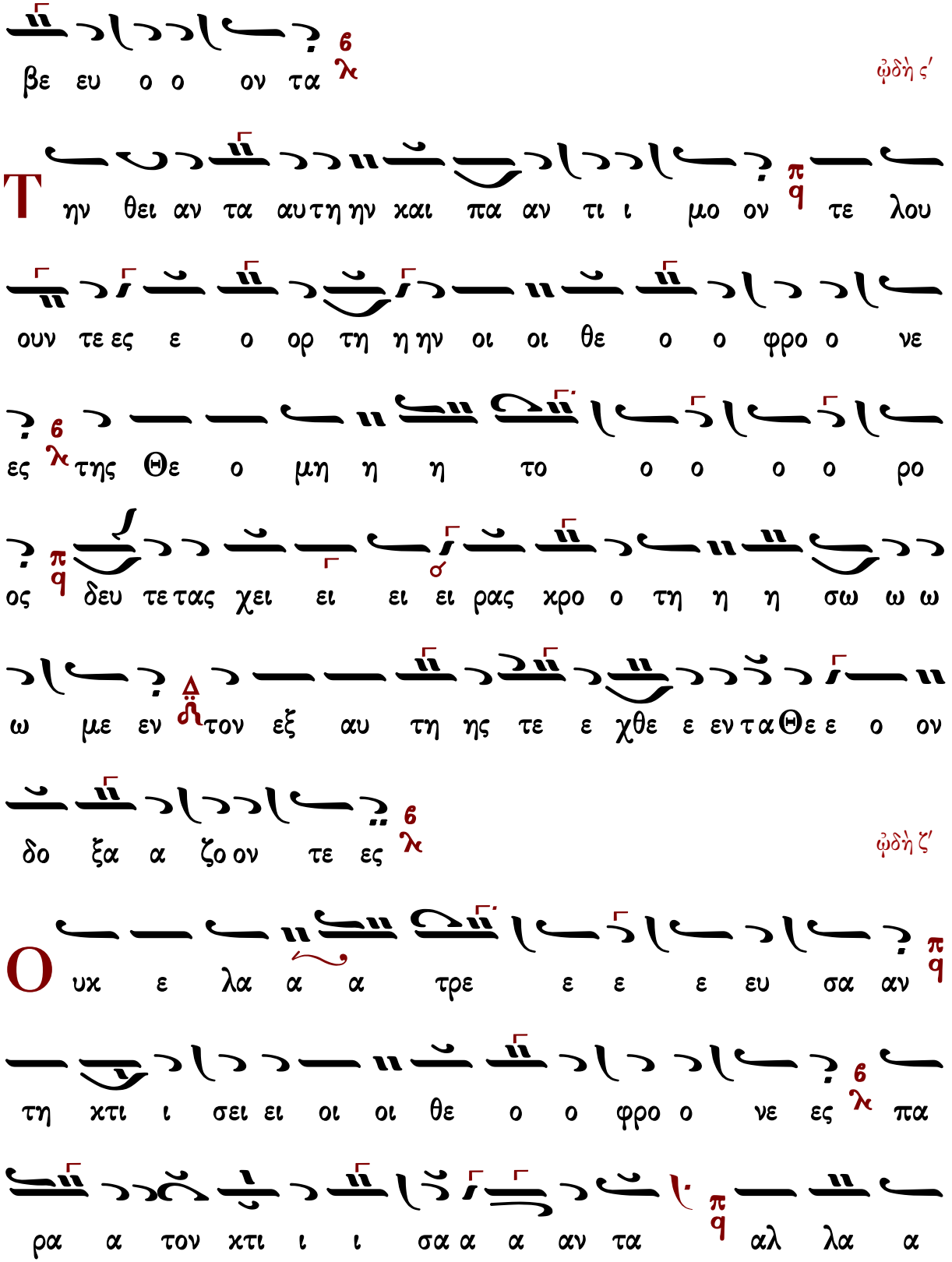
βε ευ ο ο ον τα
ᾠδὴ ς′
Τ ην θει αν τα αυτη ην και πα αν τι ι μο ον τε λου
ουν τε ες ε ο ορ τη η ην οι οι θε ο ο φρο ο νε
ες της Θε ο μη η η το ο ο ο ο ρο
ος δευ τε τας χει ει ει ει ρας κρο ο τη η η σω ω ω
ω με εν τον εξ αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον
δο ξα α ζο ον τε ες
ᾠδὴ ζ′
Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ε ευ σα αν
τη κτι ι σει ει οι οι θε ο ο φρο ο νε ες πα
ρα α τον κτι ι ι σα α α αν τα αλ λα α

πυ ρο ος α πει ει λη ην αν δρει ει ως πα α α τη

η σα αν τες χαι αι αι αι ρο ον τες ε ε ψα αλ λο ον

υ περ υ υ υ μνη η η η τε ε ο των πα

α τε ρω ων Κυ ρι ι ος και Θε ο ος ε ευ λο

ο γη το ο ος ει ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ υ ρι ι ο ον

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη κα

α μι ι ι νω ω ο το ο ο ο ο κος της

Θε ε ο το ο κου ου δι ι ε σω ω σα α το ο

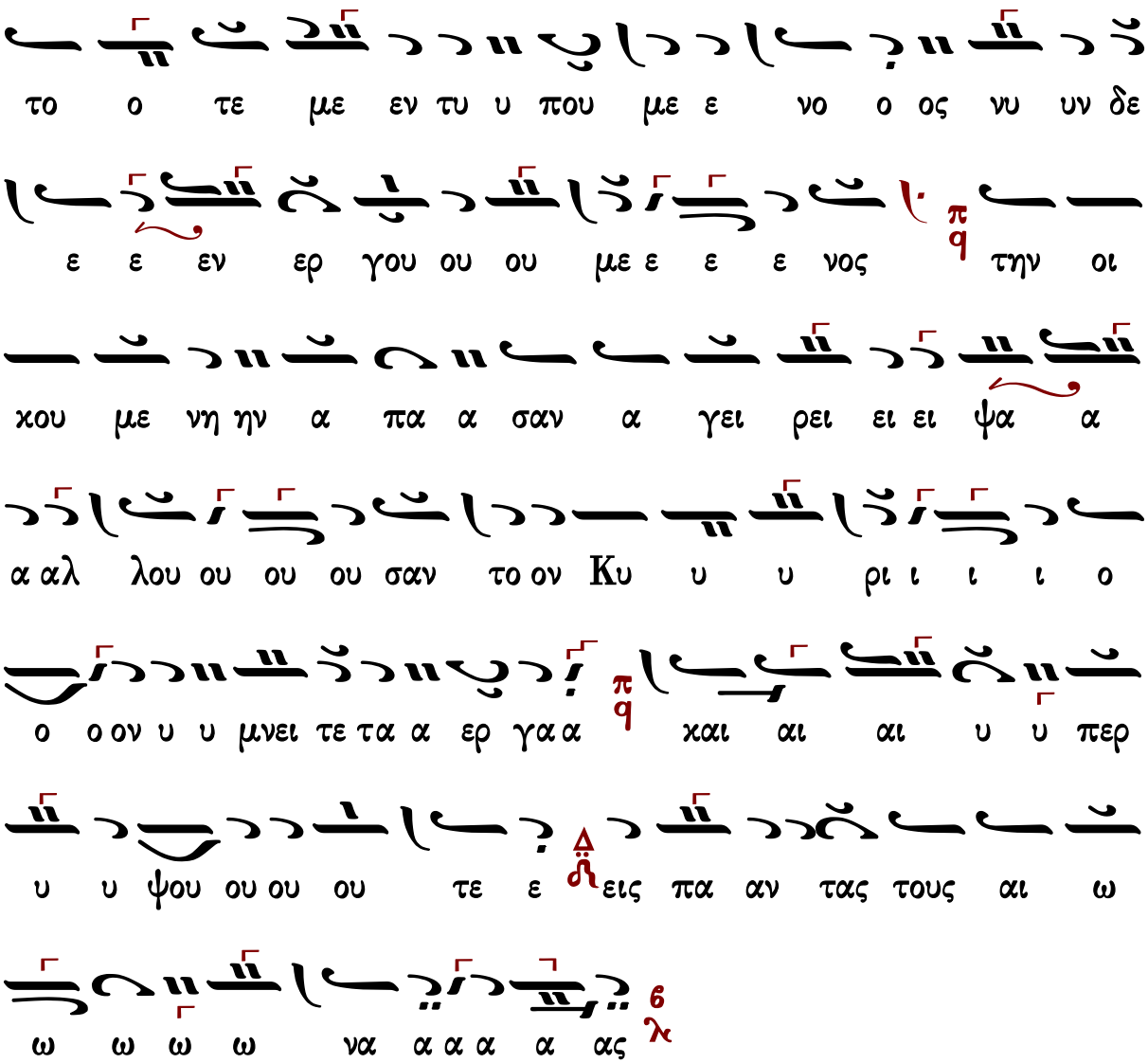

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς

γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὀρθρος 1850 σ.502#

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ λ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν λ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα α λυ νο μεν λ

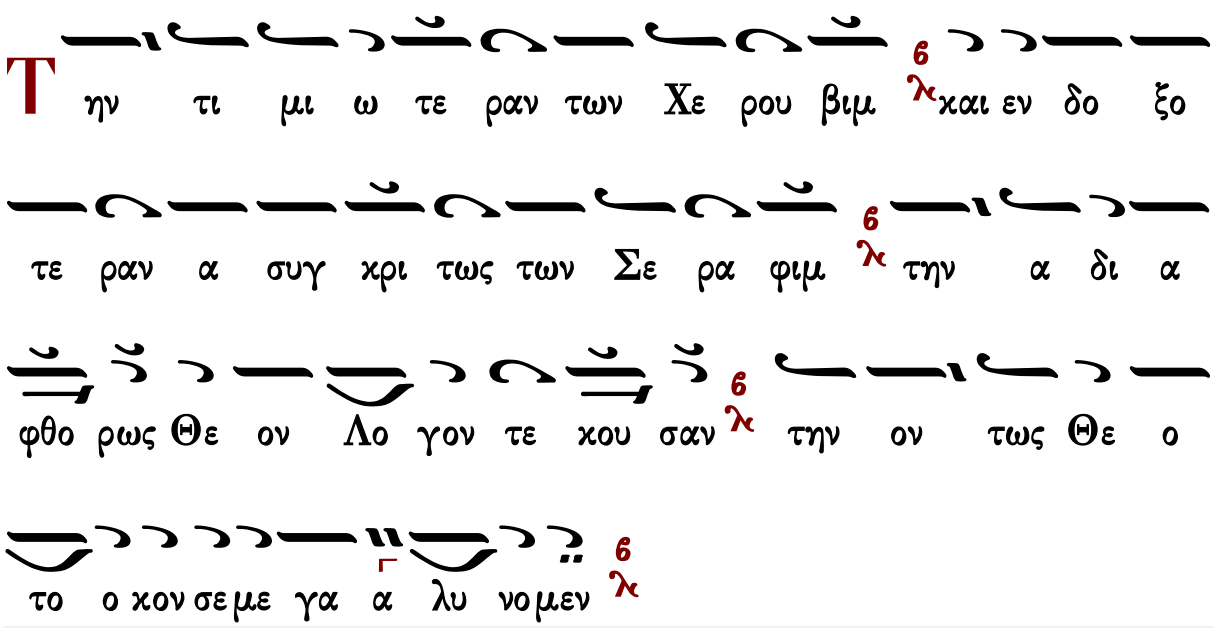

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καταβασία θ΄ ᾠδῆς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

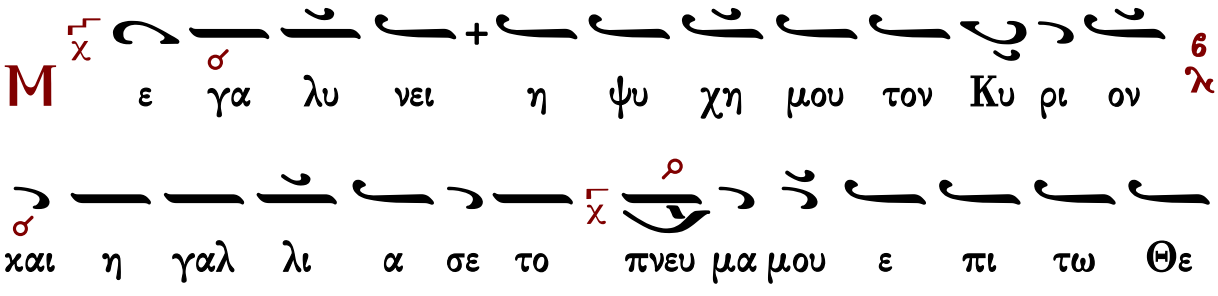

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον λ

και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε

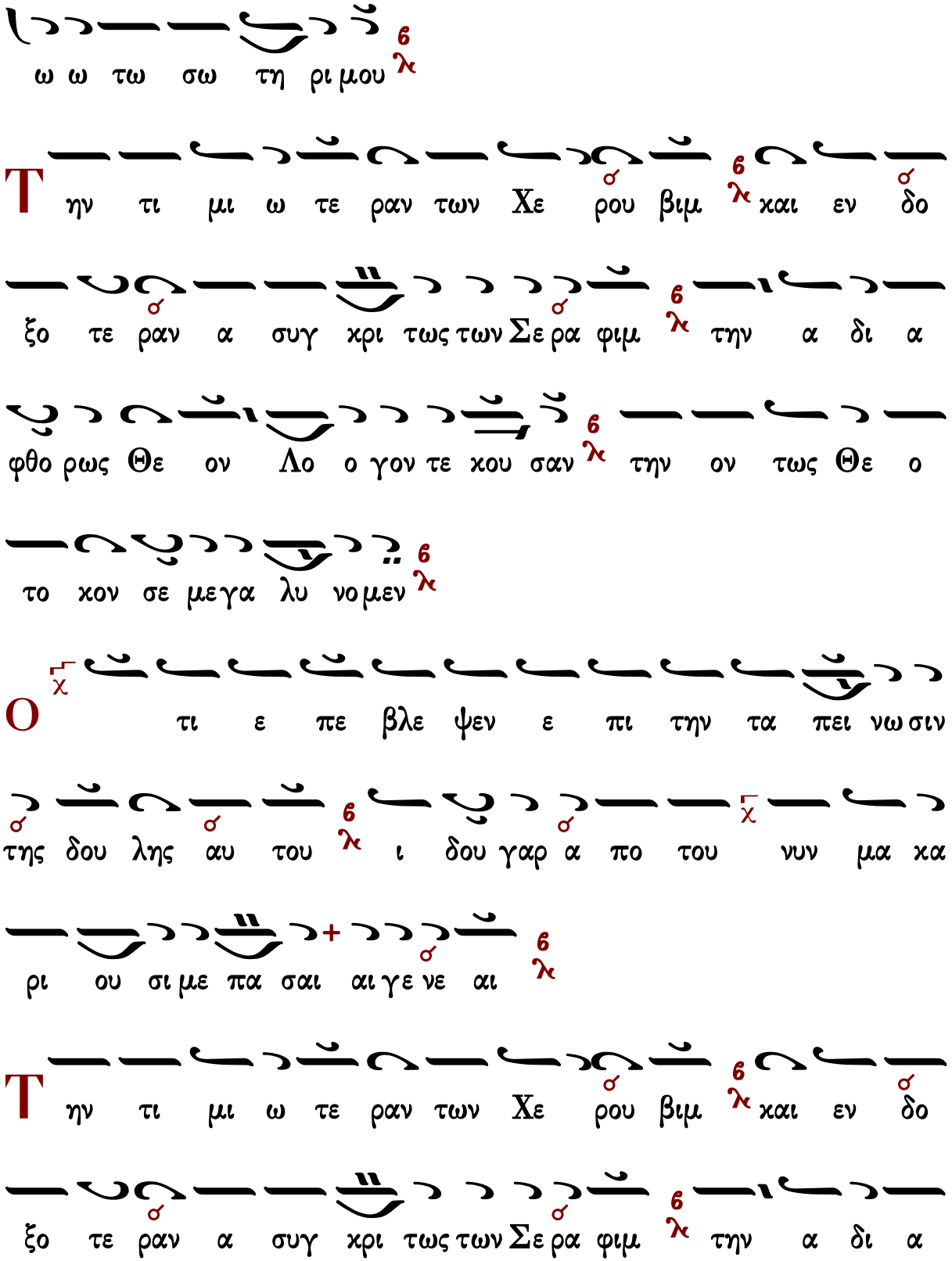
ω ω τω σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν 6 λ την ον τως Θε ο

το κον σε με γα λυ νο μεν 6 λ

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

τος 6 λ και α γι ον το ο νο μα αυ του 6 λ και το ε λε

ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον 6 λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ 6 λ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ 6 λ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν 6 λ την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν 6 λ

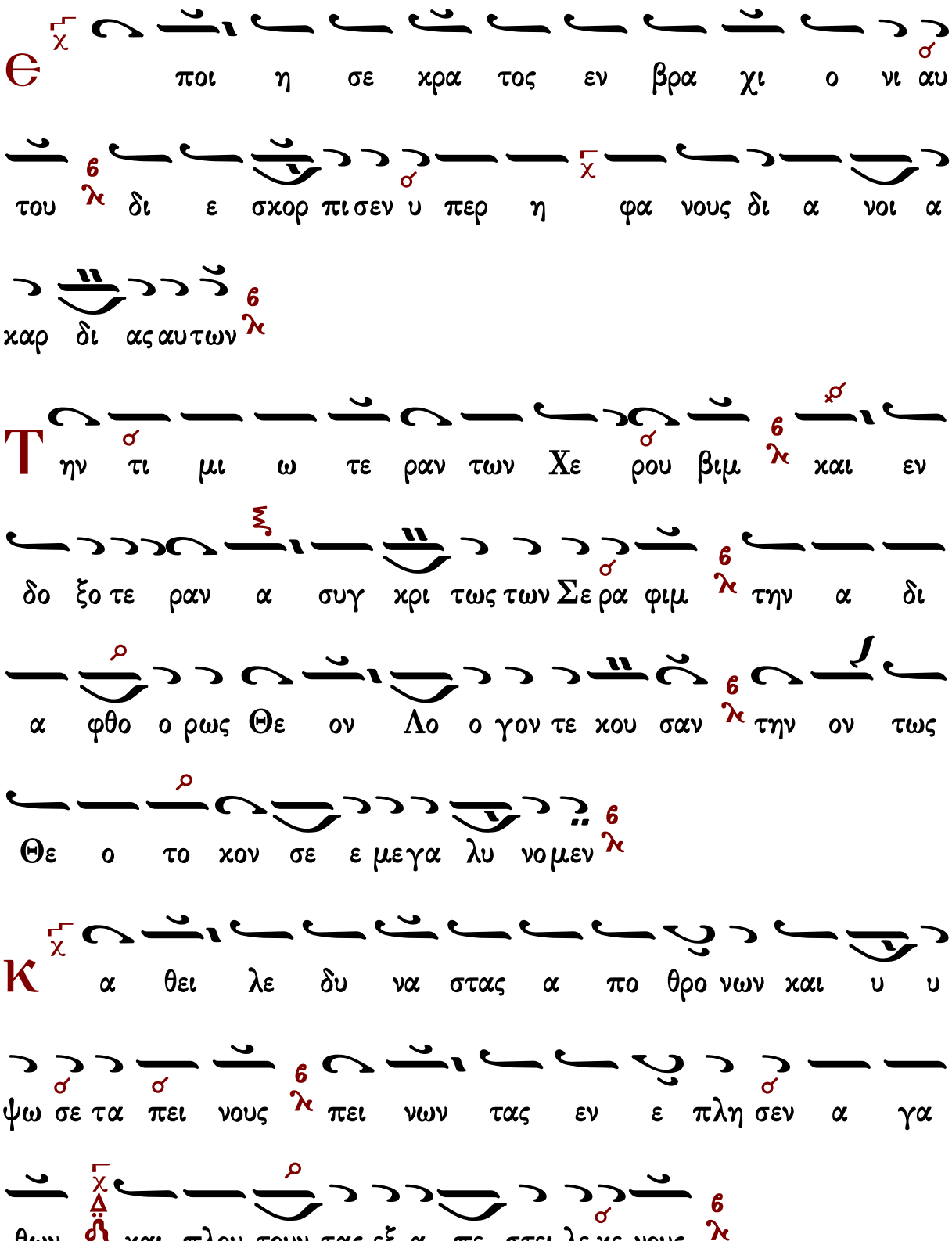
Є ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σχορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

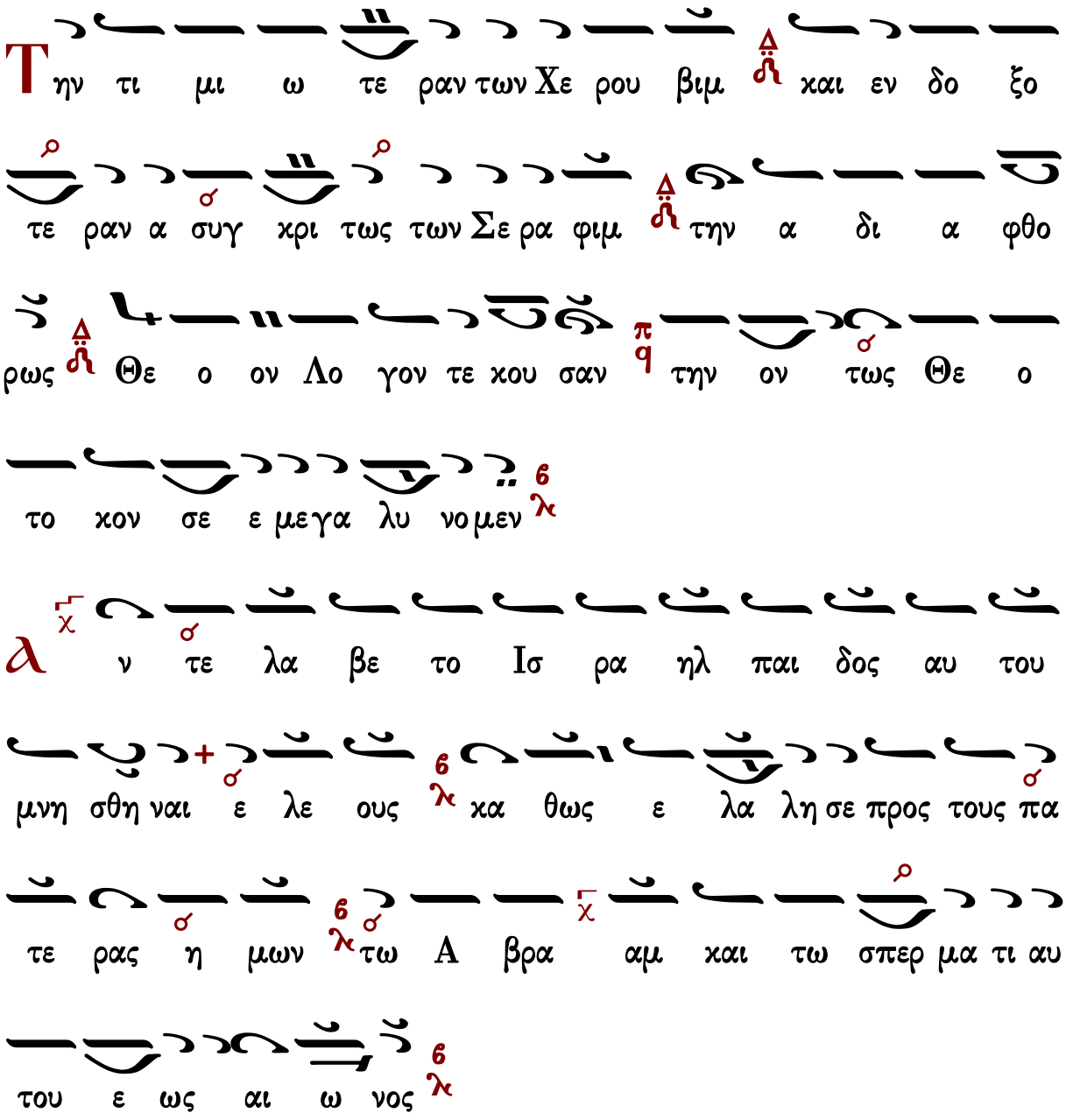
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε μεγα λυ νο μεν
α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ
του ε ως αι ω νος
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

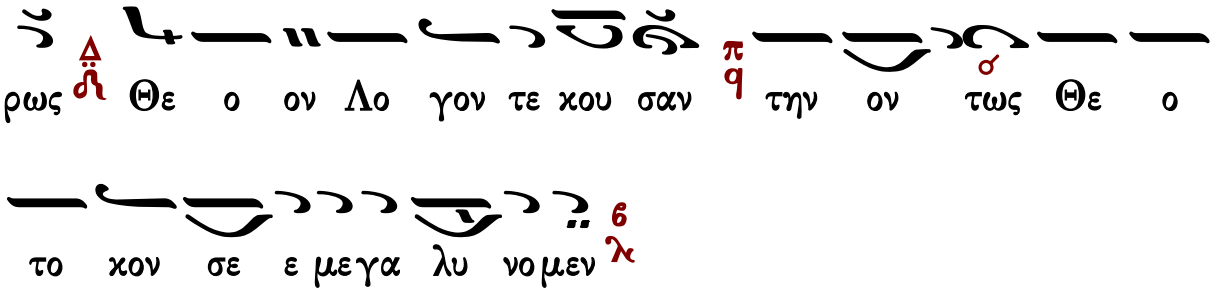

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Βγ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.514*

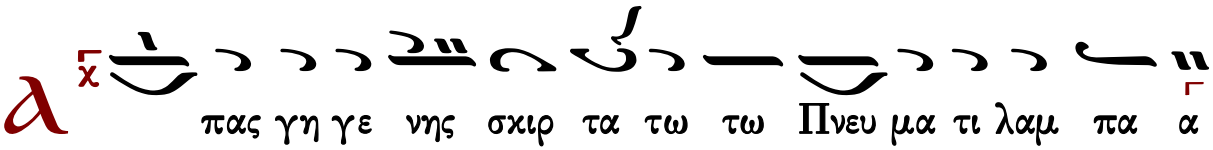

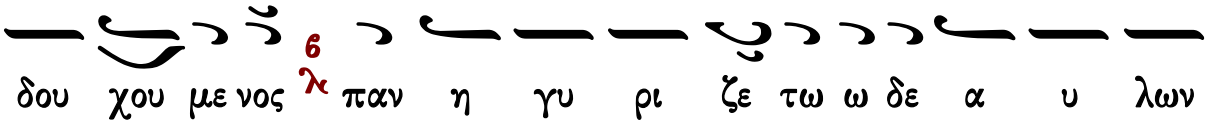

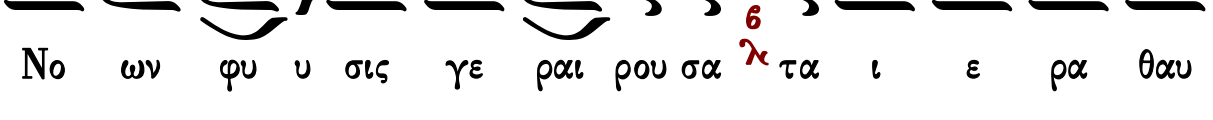

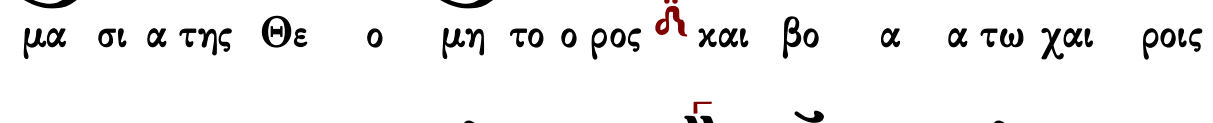

Ἀεγὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

Α α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε ευ μα

τι ι λα αμ πα α δου χου με ε νο ο ος παν η γυ

υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω ων νο ο

ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι ρου ου σα α τα ι

ε ρα α θα αυ μα α σι ι α της Θε ο ο ο μη

η η η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο α α α

α α τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε

Θε ο το ο κε α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε ευ μα

τι ι λα αμ πα α δου χου με ε νο ος παν η γυ υ

υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω ων νο ο

ο ο ων φυ υ σι ις γε ραι αι ρου ου σα α τα ι ε

ρα α θα αυ μα α σι ι α της Θε ο ο ο μη η η

η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο α α α α α

τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε

ο το ο κε α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.510*

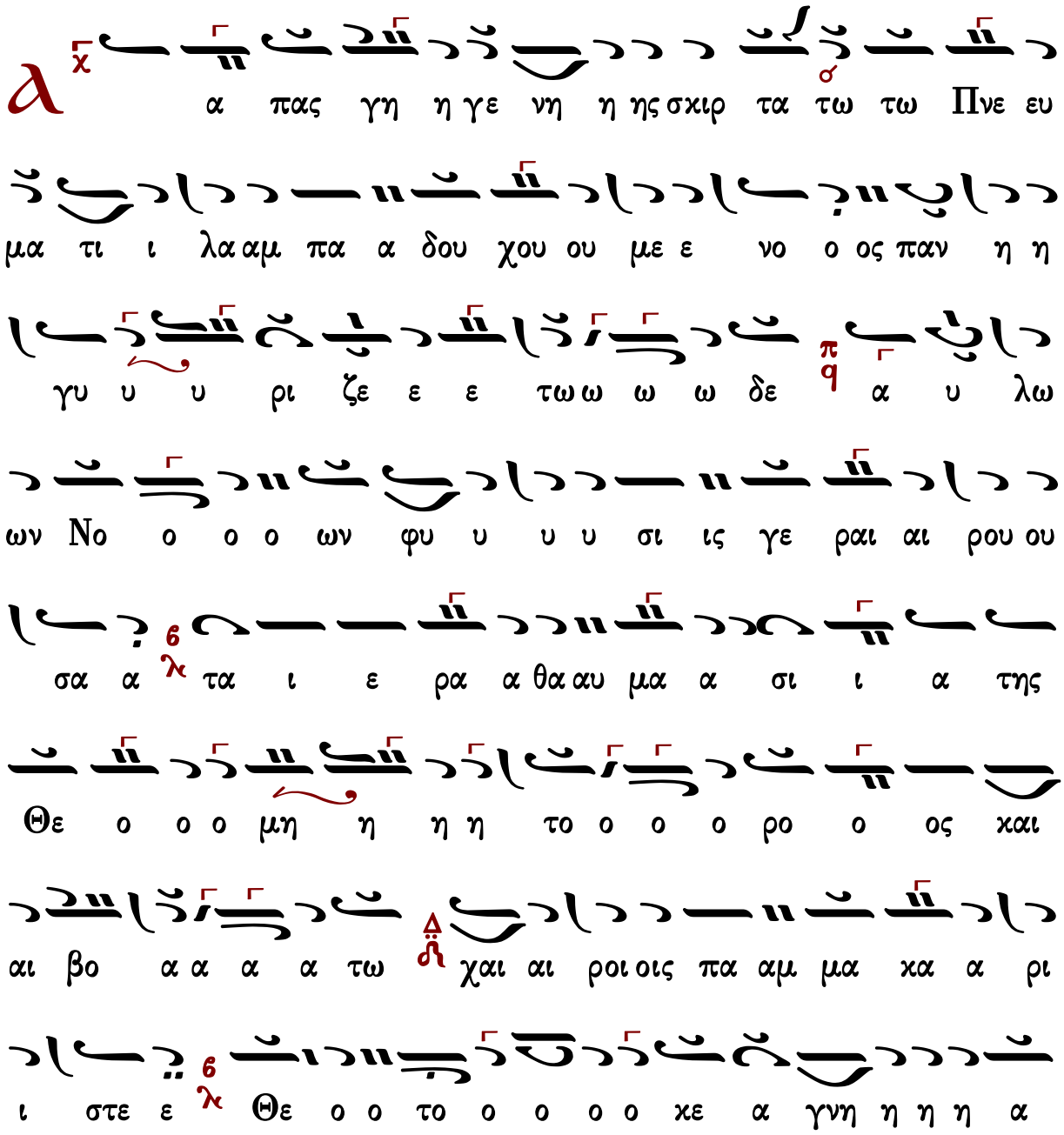

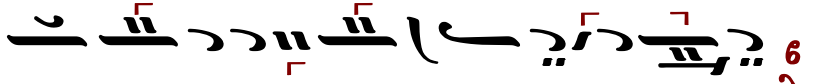

Ἐξαποστειλάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.237#

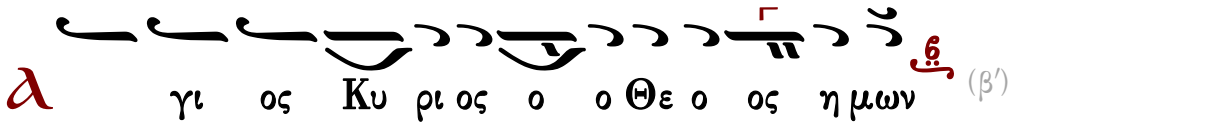

(β′)

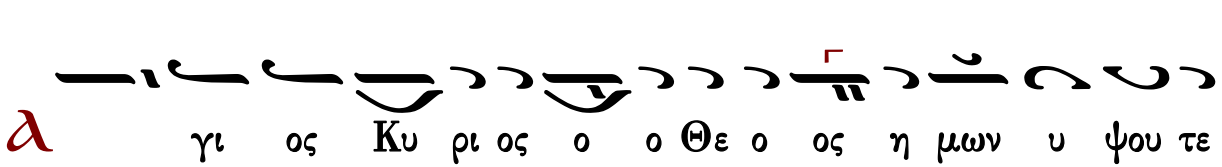

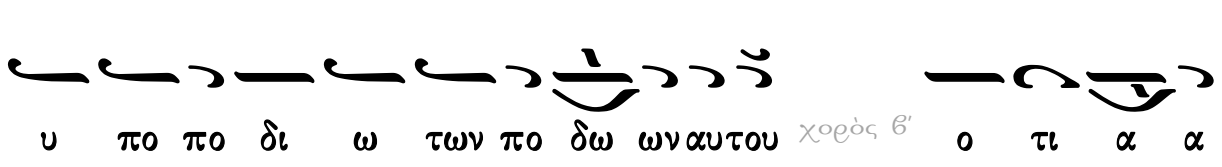

διόρθωση ποιητικοῦ καὶ διασκευὴ
Γερασίμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.248*

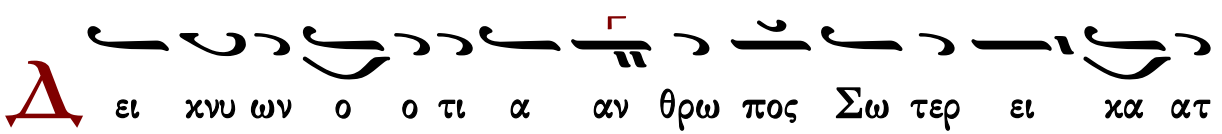

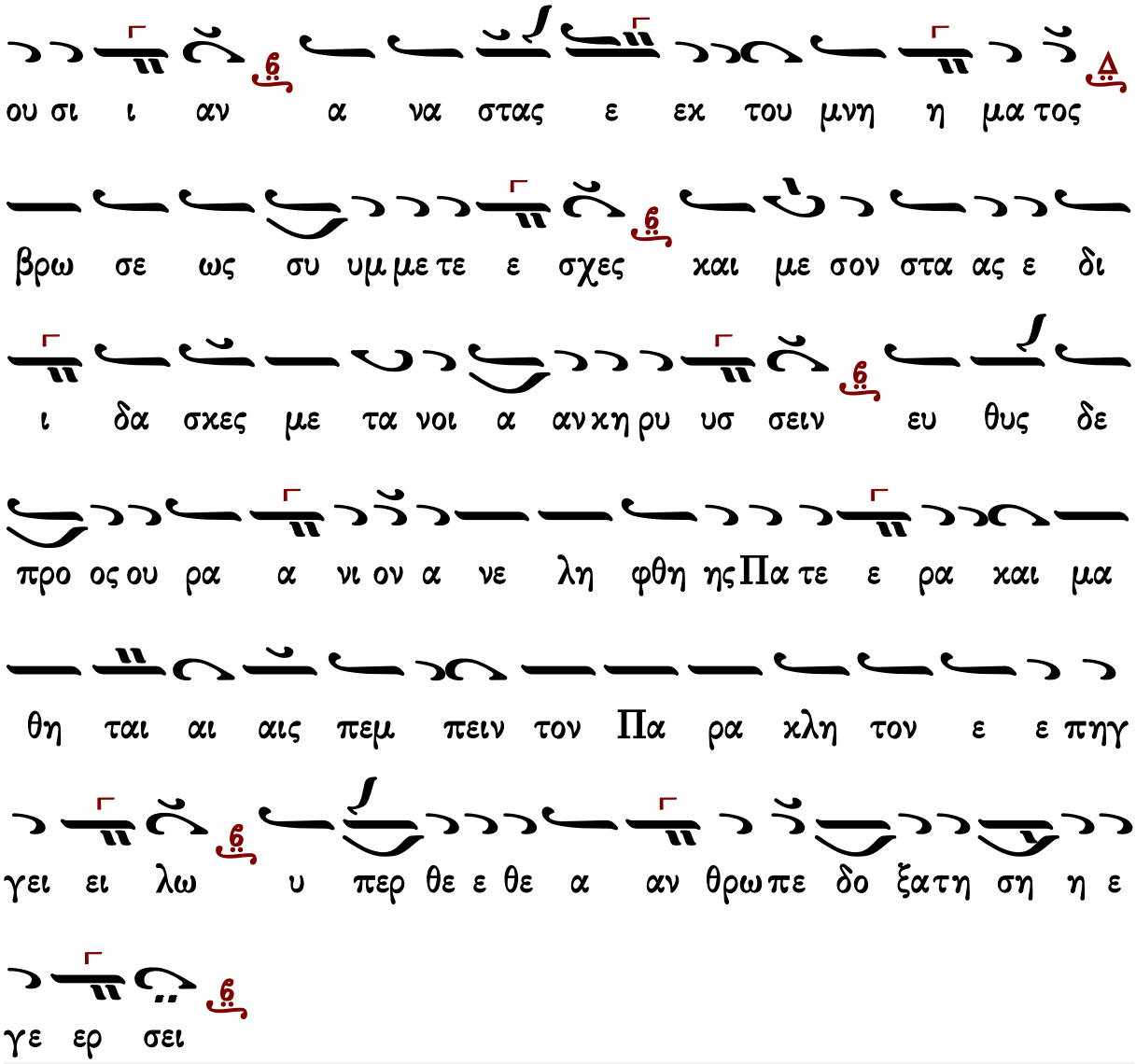

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.467/1334*

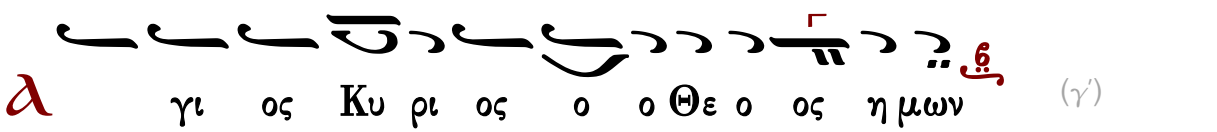

(γ΄)

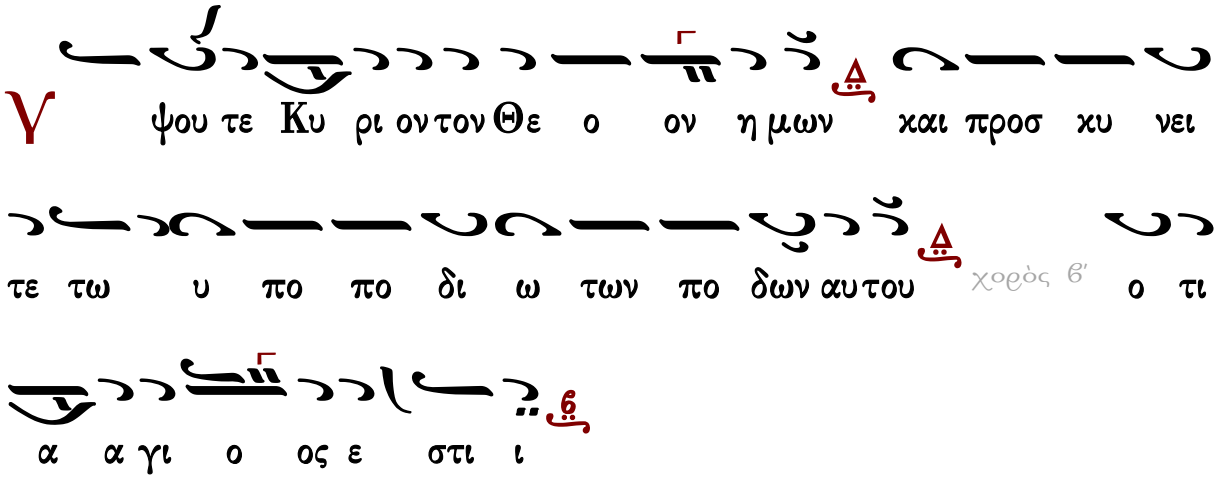

ἀναστάσιμον ἐξαποστειλάριον ς′

Ἦχος Β

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.473/1343#

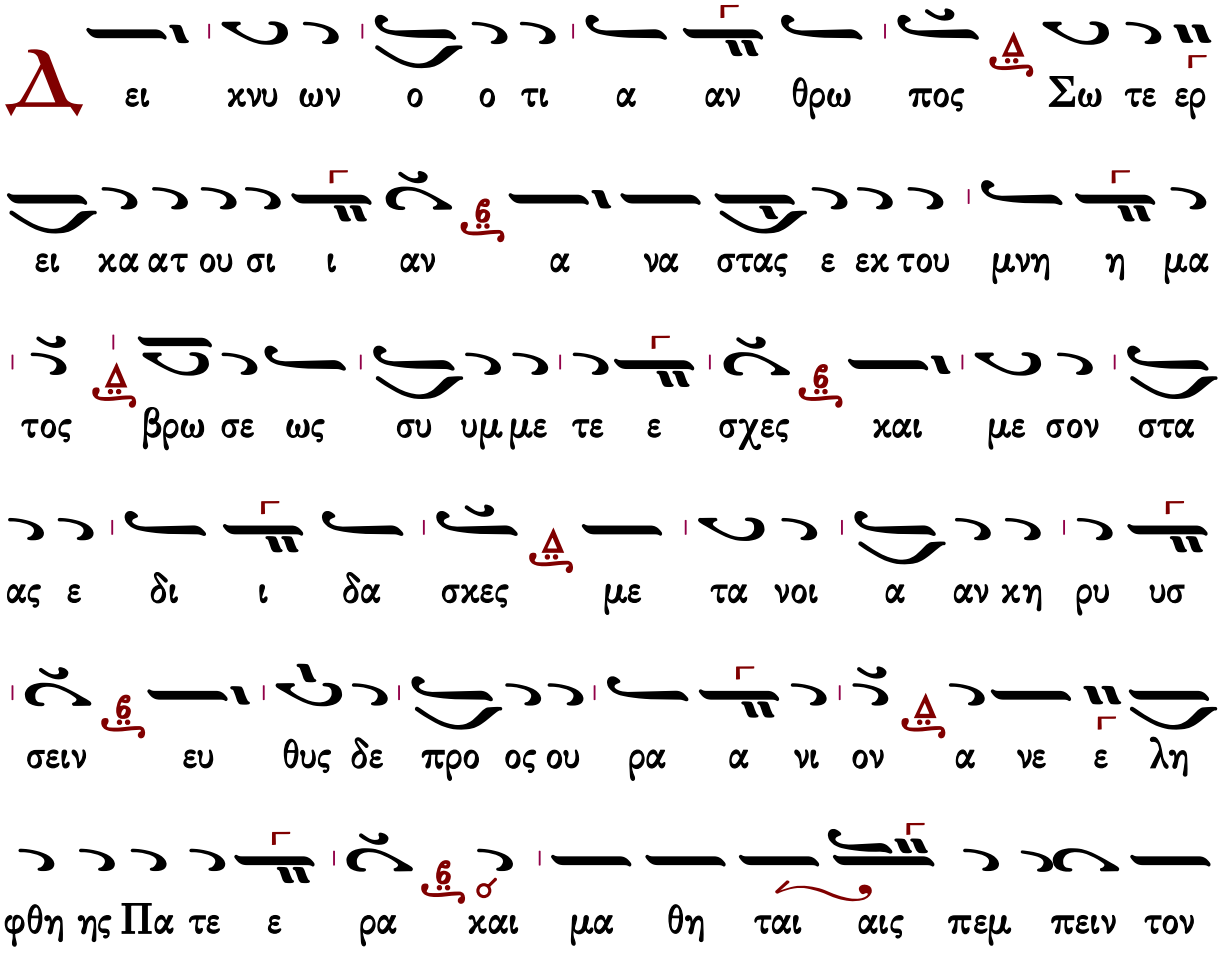

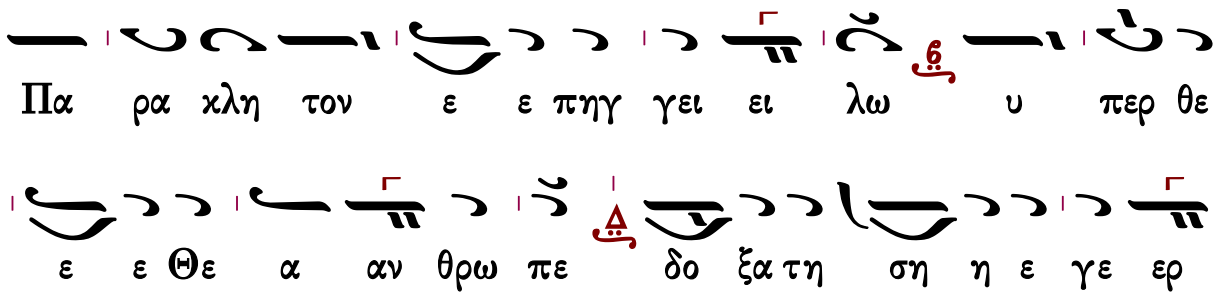

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.5*

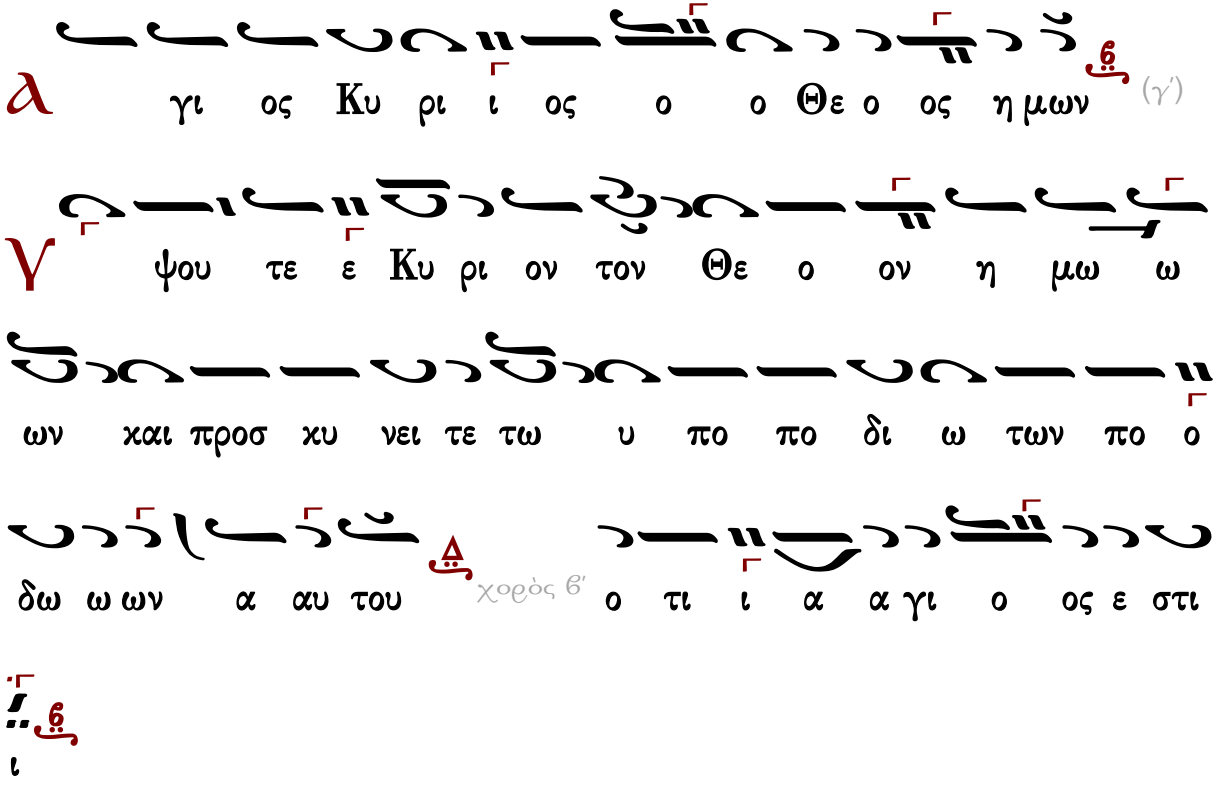

Ἦχος Δι

Άθανασίου Παναγιωτίδη
Έπίτομον Άναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.9#

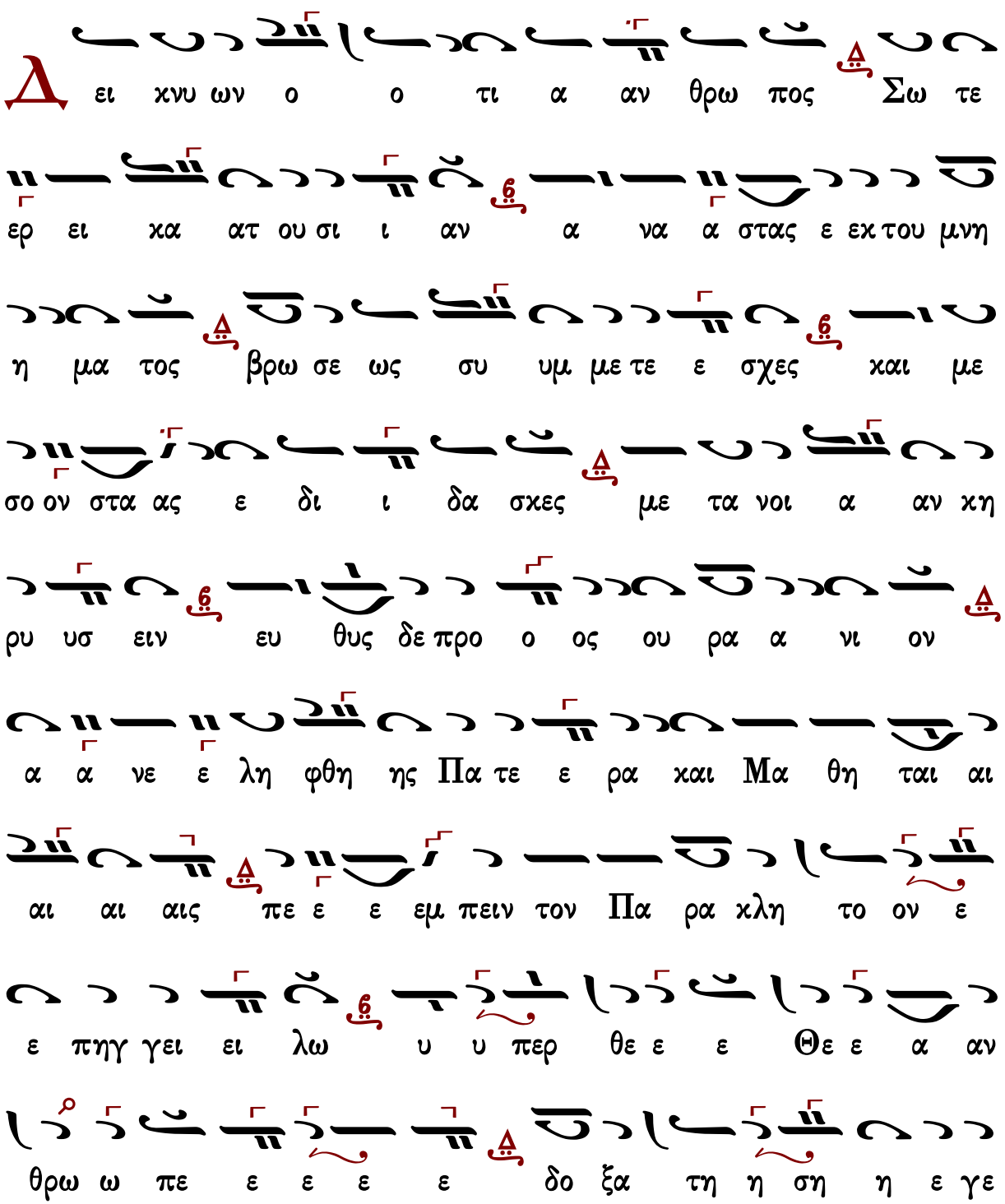

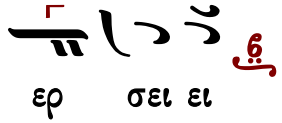

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.224#

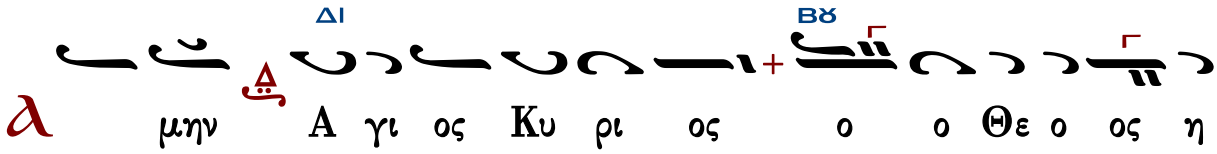

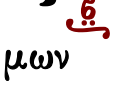

(γ΄)

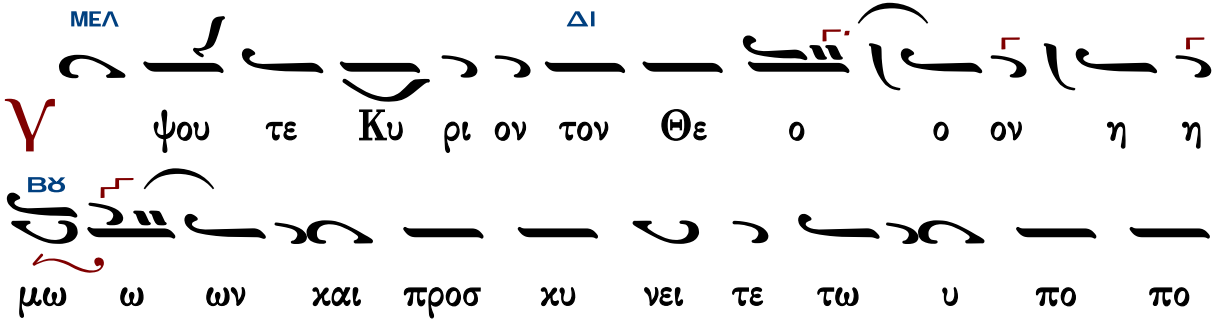

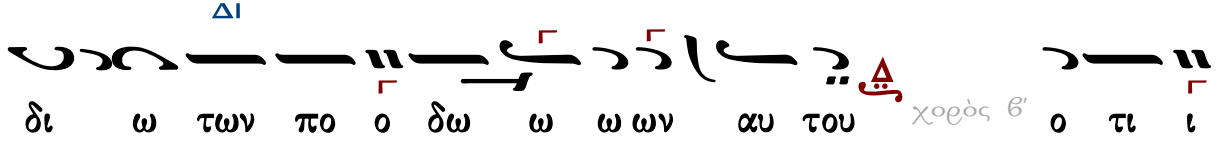

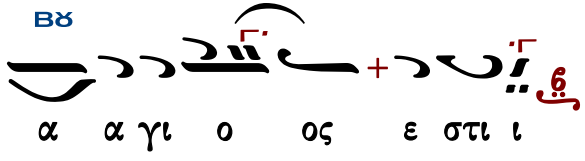

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.235#

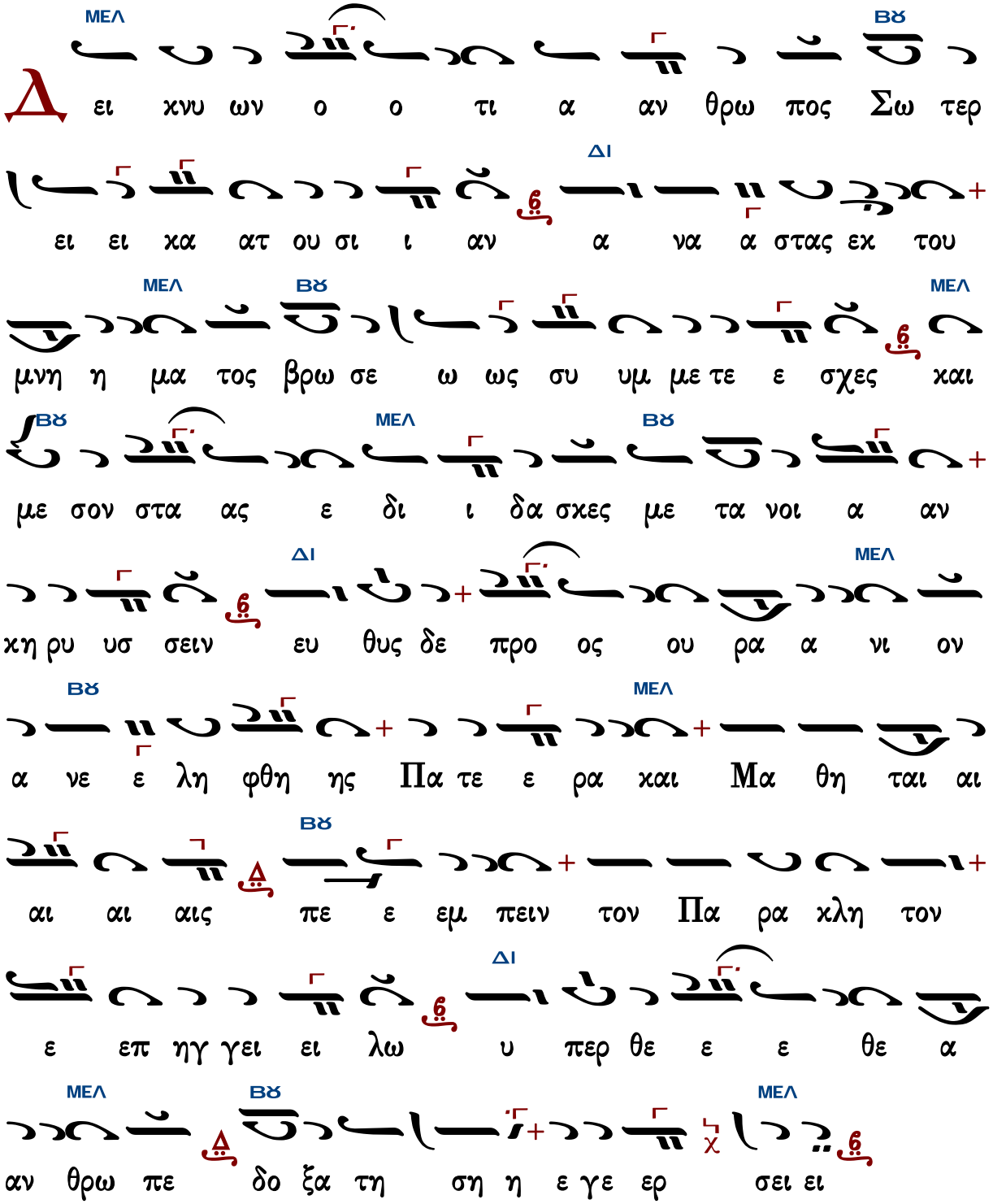

Εἰς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⲛ̈ Νη

Πανδέκτη-Ὄρθρος
1851 σ.536*

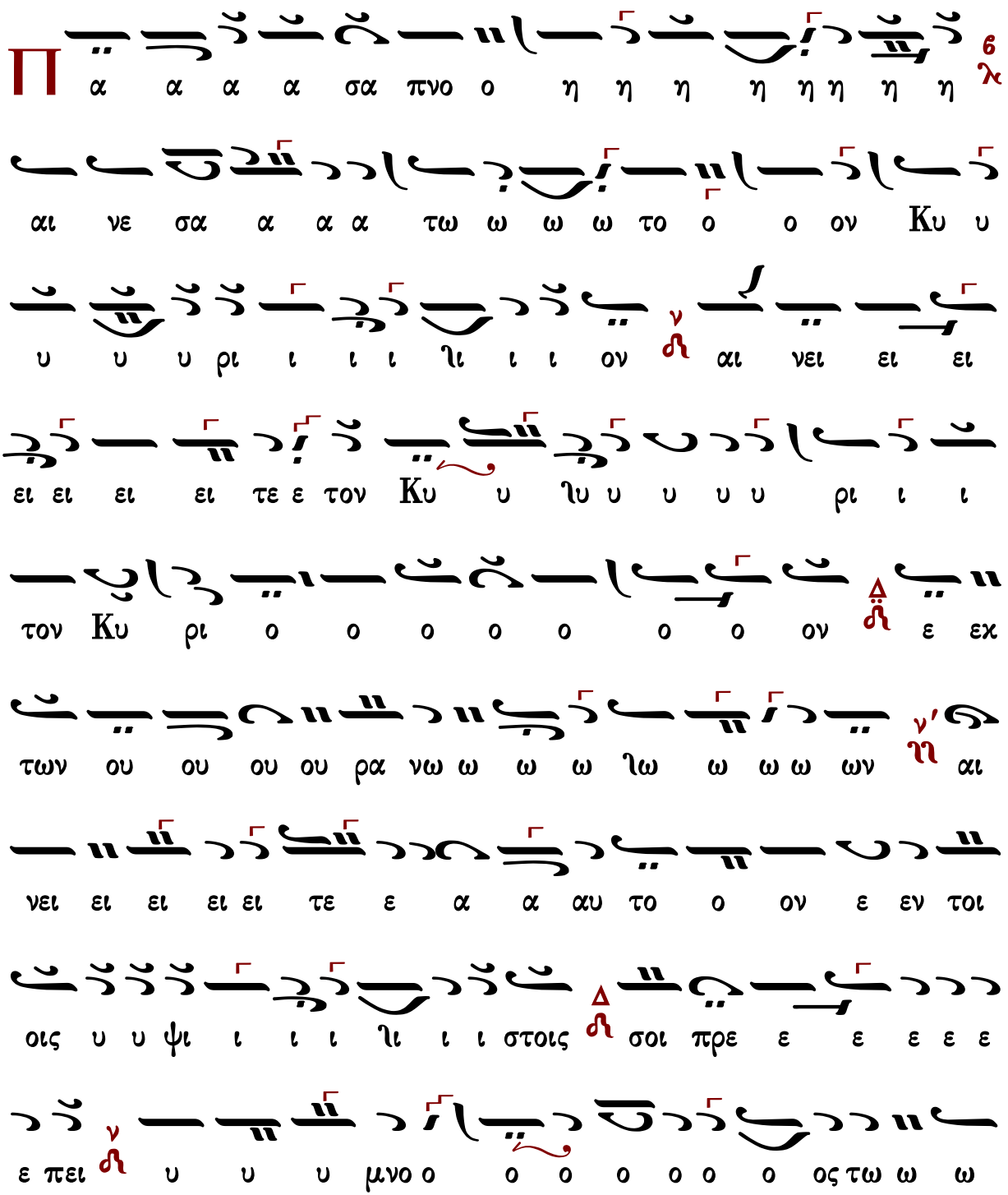

Π α α α α σα πνο ο η η η η η η η η ϐ λ

αι νε σα α α α τω ω ω ω το ο ο ον Κυ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ϩι ι ι ον ν ⲛ αι νει ει ει

ει ει ει ει τε ε τον Κυ υ ϩυ υ υ υ υ ρι ι ι

τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ο ο ον Δ ⲛ̈ ε εκ

των ου ου ου ου ρα νω ω ω ω ϩω ω ω ω ων ν' ϩϩ αι

νει ει ει ει ει τε ε α α αυ το ο ον ε εν τοι

οις υ υ ψι ι ι ι ϩι ι ι στοις Δ ⲛ σοι πρε ε ε ε ε ε

ε πει ν ⲛ υ υ υ μνο ο ο ο ο ο ο ο ος τω ω ω

ω ω ω Θε ε ε ε με ε ε ω
ι νει ει ει ει ει ει τε αυ το ο ο ο ο ο
ο ον πα α α αντες οι οι οι οι οι α α α αγ γε
ε ε ε λοι οι οι οι οι α α α α λα α αυ του
αι νει ει ει ει ει ει τε ε ε με ε ε ε ε ε
α α α α α α αυ το ο ο ο ο ο ο ο
ον πα σαι αι αι αι αι αι δυ να α α α α α μει ει
ει ει εις α αυ του ου λου ου ου ου ου ου σοι οι πρε
ε ε ε ε ε ε πει υ υ υ υ υ υ υ υ υ
μνο ο ο ος τω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ἡ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.228*

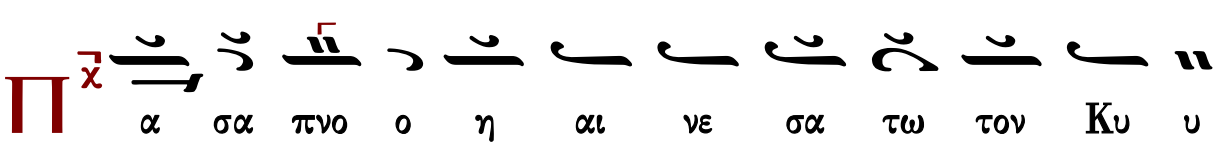

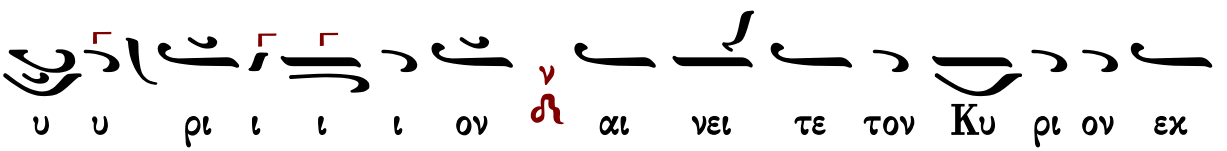

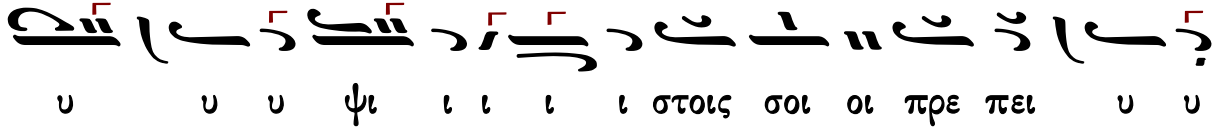

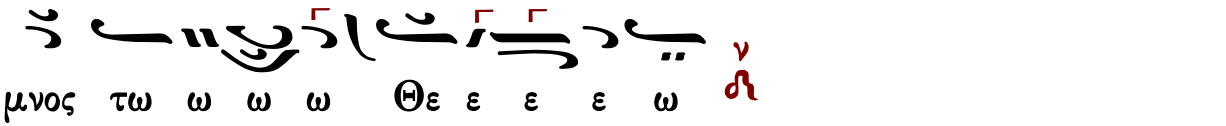

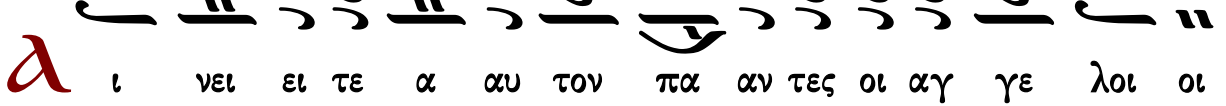

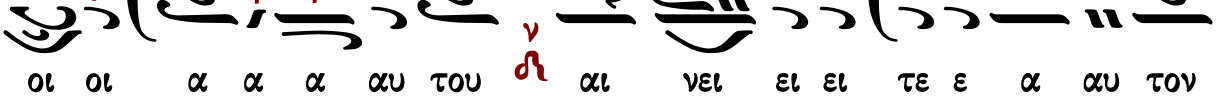

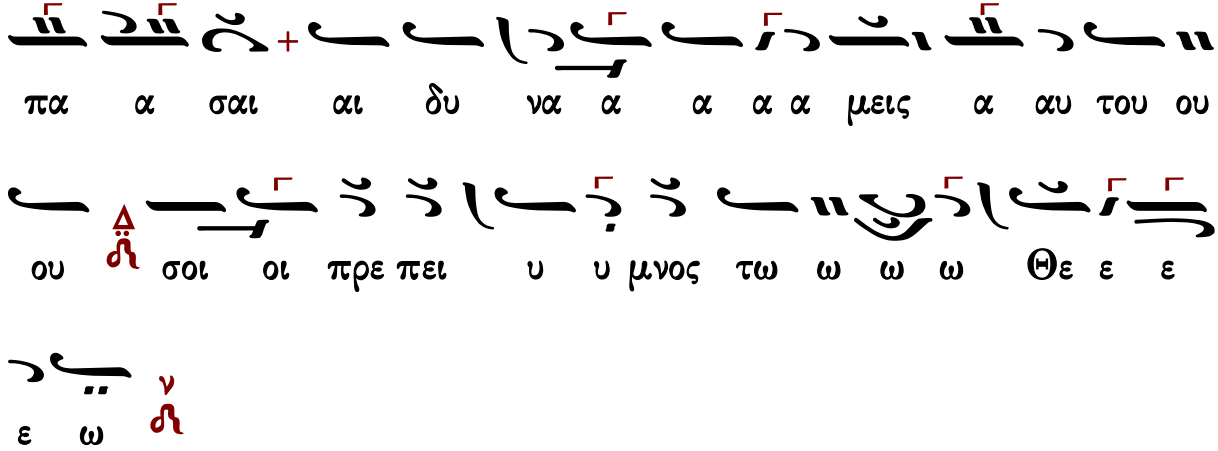
πα α σαι αι δυ να α α α α μεις α αυ του ου
ου σοι οι πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε
ε ω

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.420#

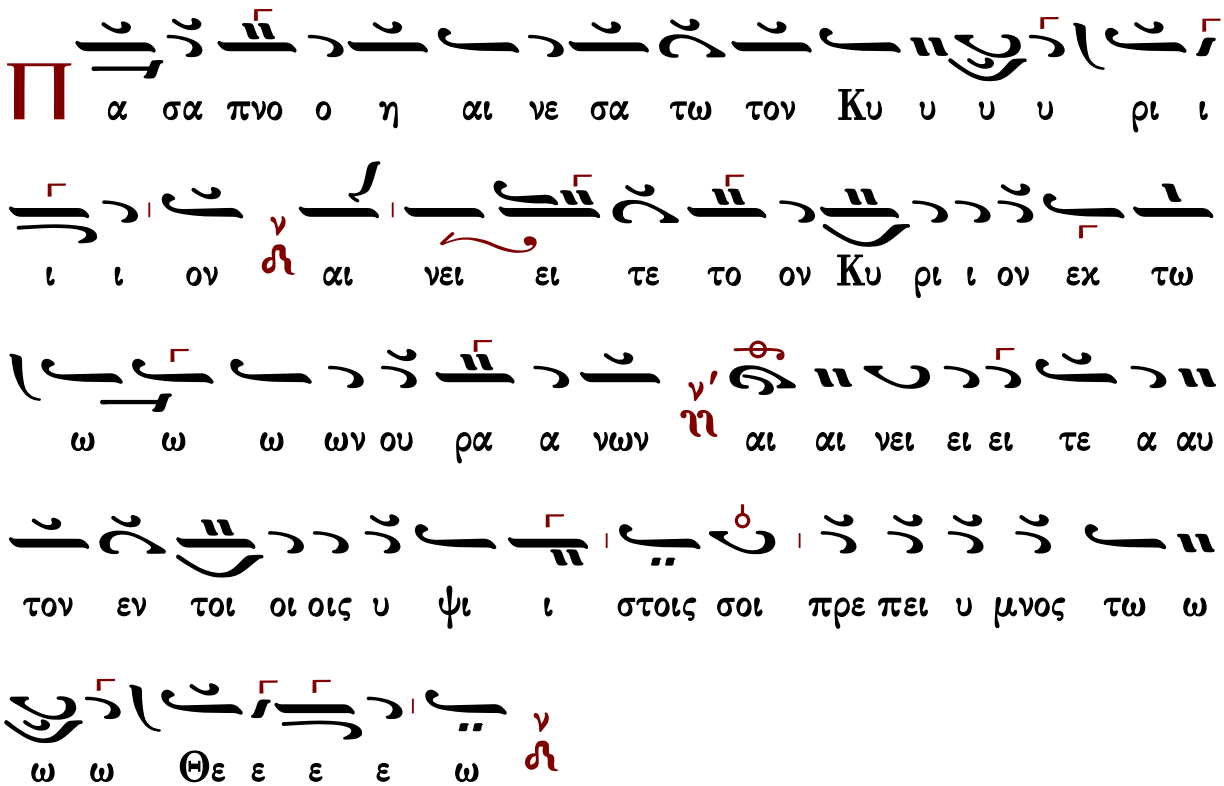
Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ ρι ι
ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ τω
ω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
ω ω Θε ε ε ε ω

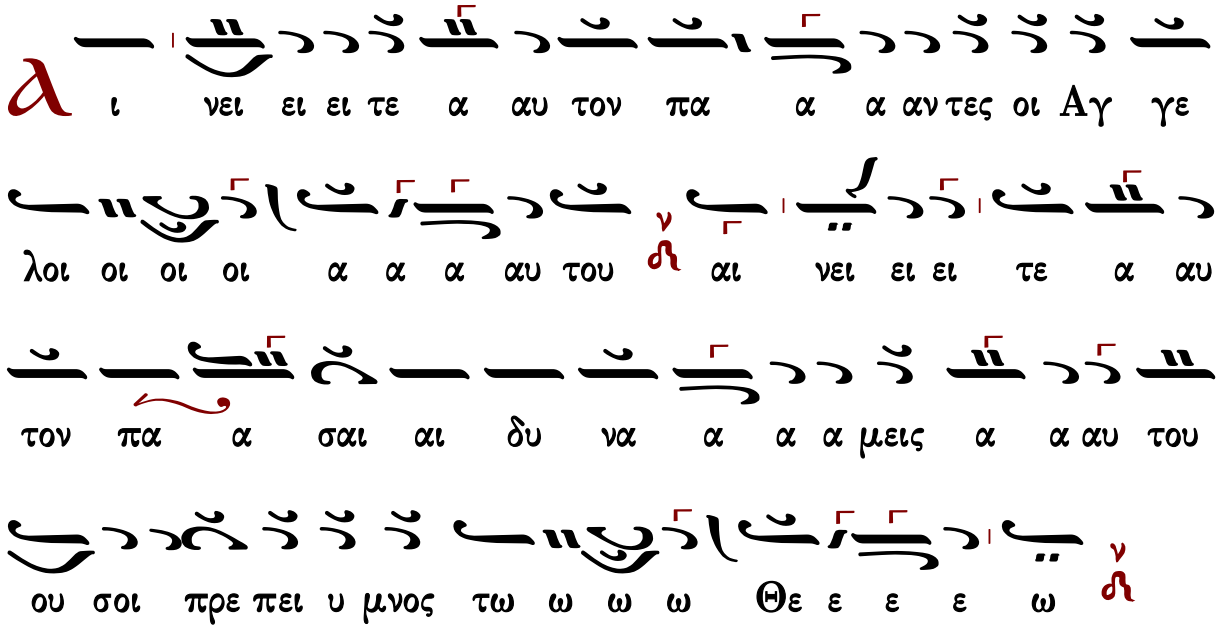

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.141*

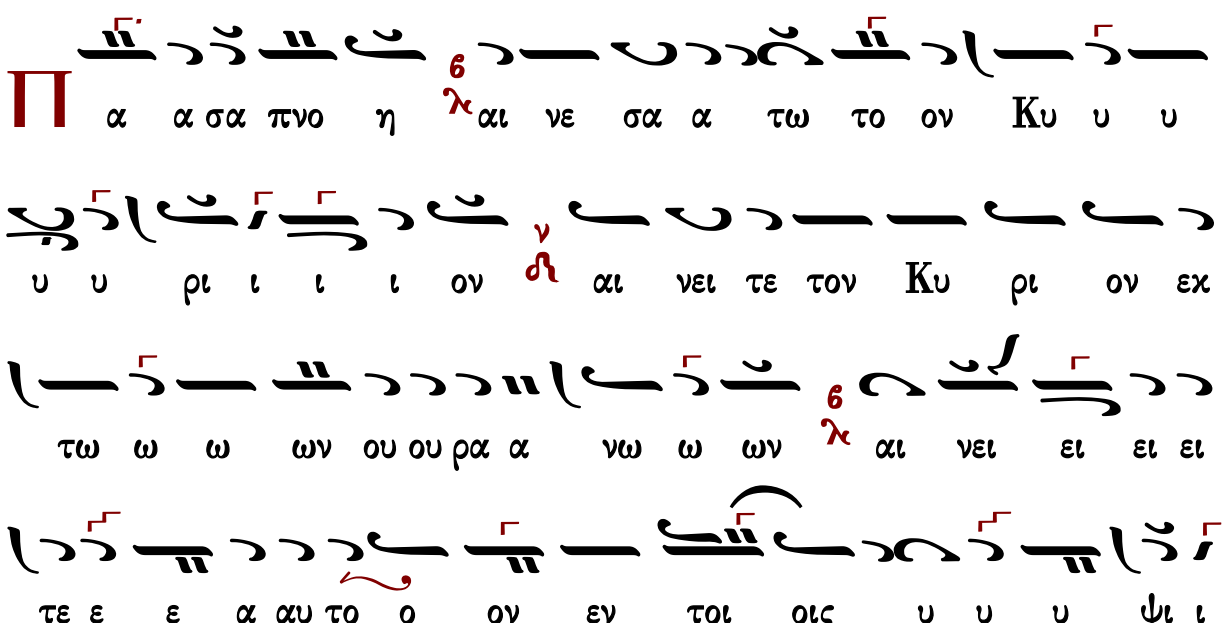

ι ι στοις σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε

ε ε ω

Α ι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι οι αγ γε λοι οι

οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει ει τε αυ

τον πα α σαι αι δυ να α μεις αυ του ου ου σοι

πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.516*

Ἦχος λ/π Νη

Π α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον

εκ τω ω ω ω ων ου ου ρα α α νω ων αι

αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει ει τε α αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε

λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει ει τε α

αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε

ω

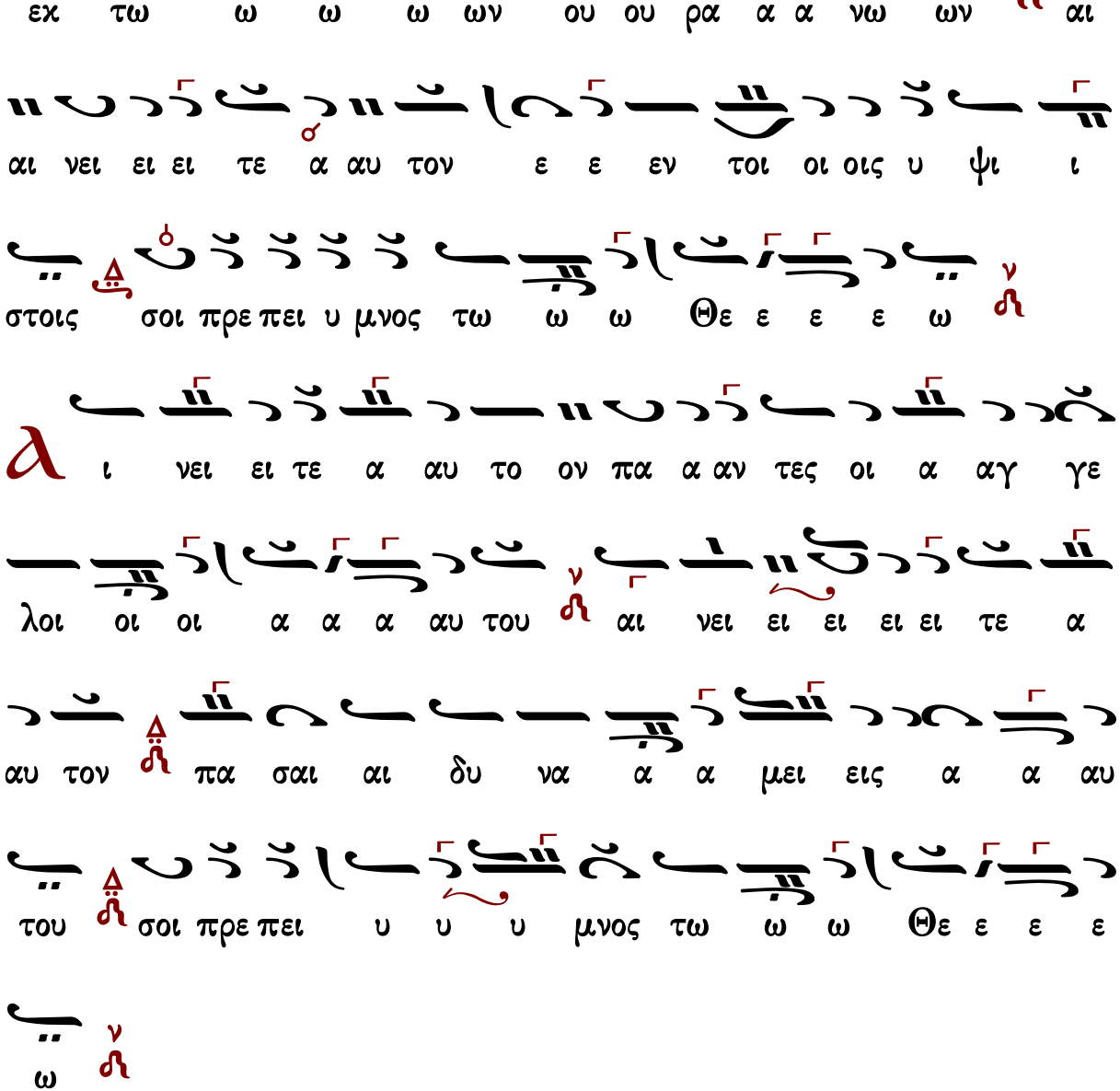

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ π Νη

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.136*

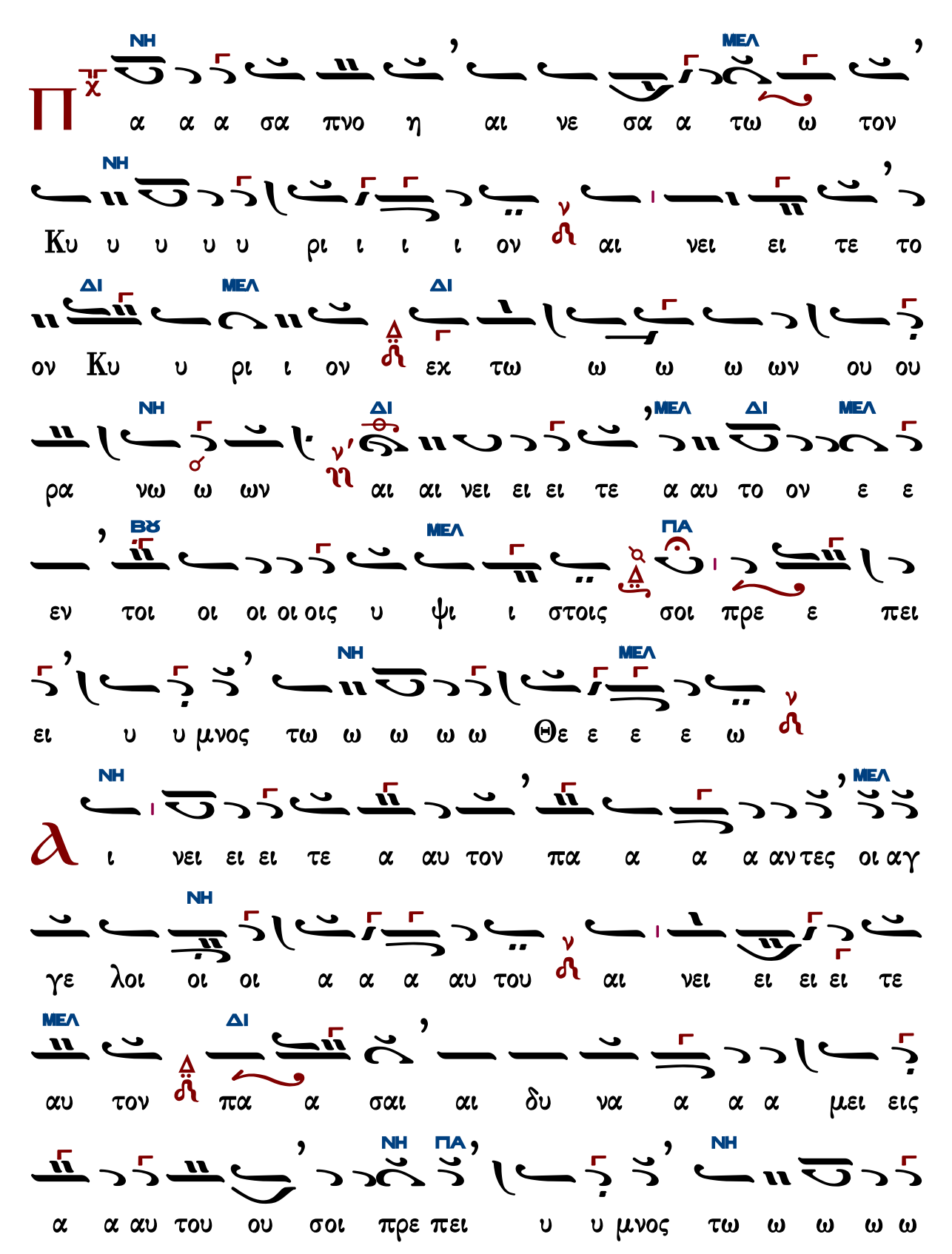
ΝΗ ΜΕΛ
Π
α α α σα πνο η αι νε σα α τω ω τον
ΝΗ
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το
ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ
ον Κυ υ ρι ι ον εχ τω ω ω ω ων ου ου
ΝΗ ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
ρα νω ω ων αι αι νει ει ει τε α αυ το ον ε ε
ΒΧ ΜΕΛ ΠΑ
εν τοι οι οι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
ΝΗ ΜΕΛ
ει υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
ΝΗ ΜΕΛ
λ ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α α αν τες οι αγ
ΝΗ
γε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει τε
ΜΕΛ ΔΙ
αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μει εις
ΝΗ ΠΑ ΝΗ
α α αυ του ου σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω ω

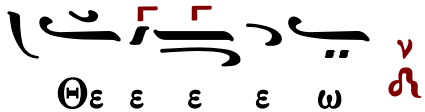

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ἀ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ381*

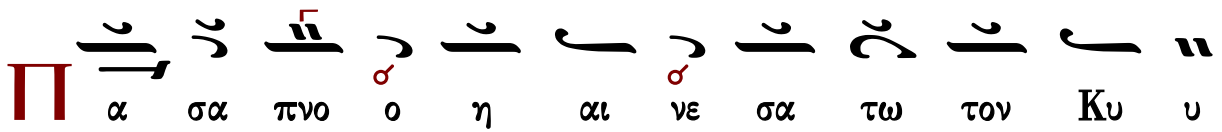

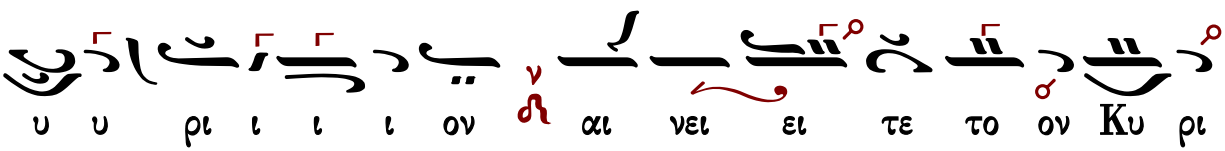

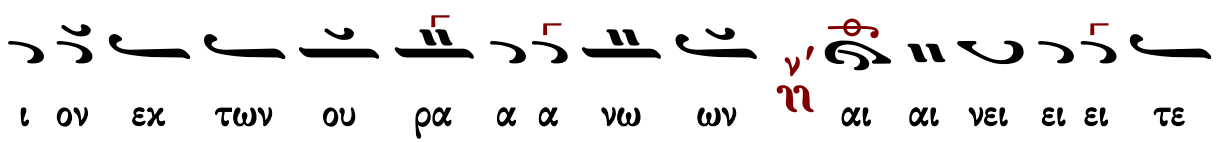

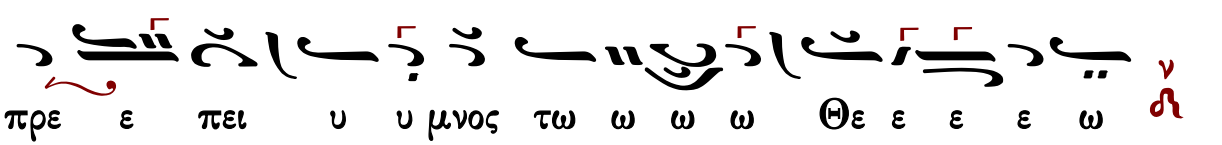

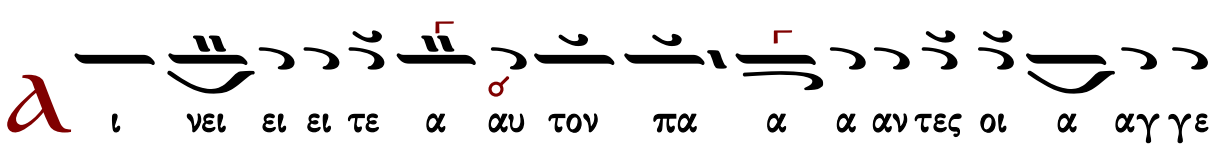

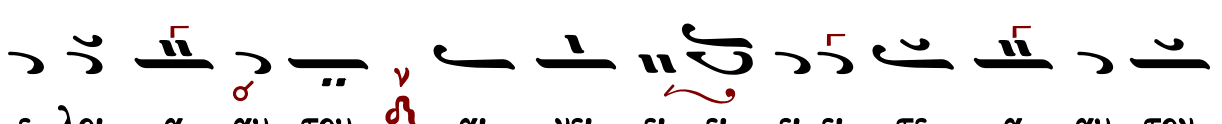

πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του

ου σοι οι πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε

ε ε ω

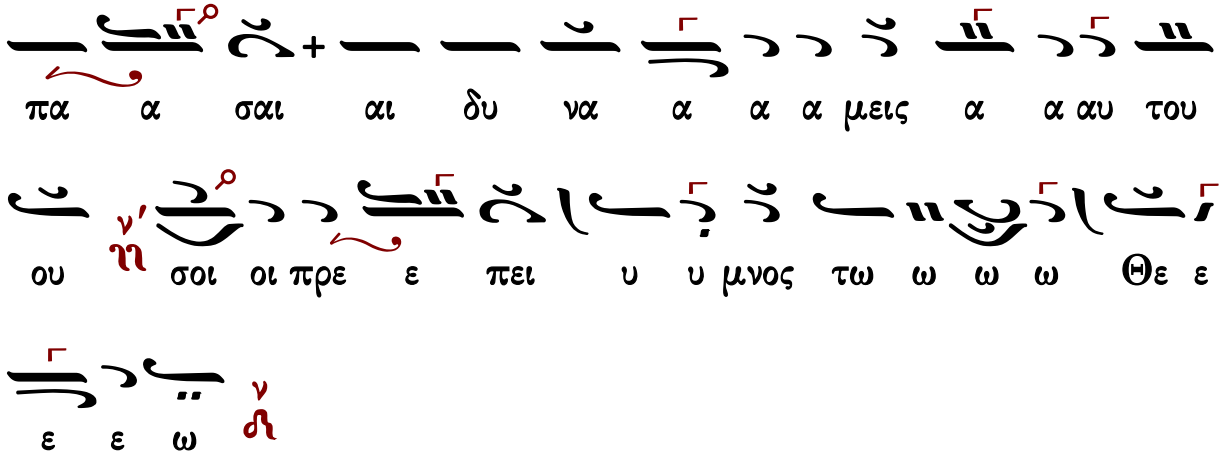

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ π ϡ Νη

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.399*

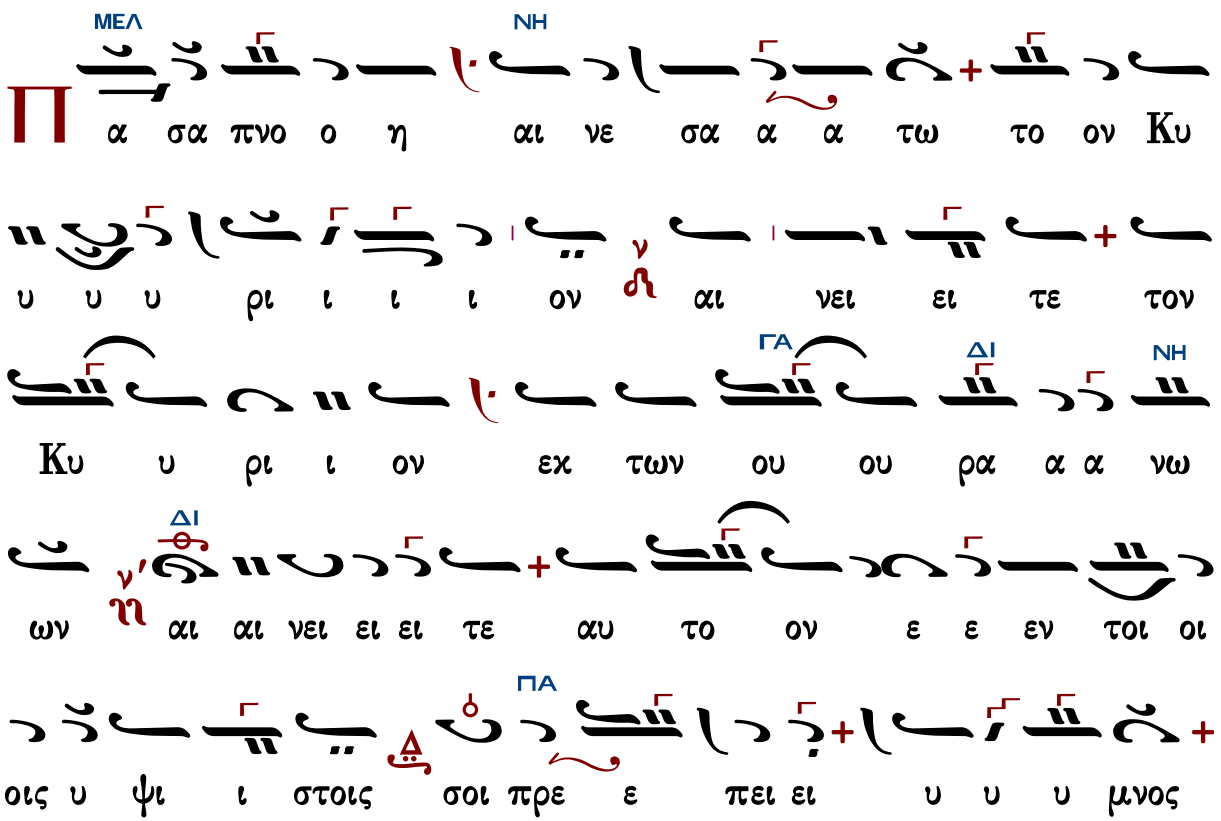

ΜΕΛ ΝΗ

Π α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε τον

ΓΑ ΔΙ ΝΗ

Κυ υ ρι ι ον εκ των ου ου ρα α α νω

ΔΙ

ων αι αι νει ει ει τε αυ το ον ε ε εν τοι οι

ΠΑ

οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει ει υ υ υ μνος

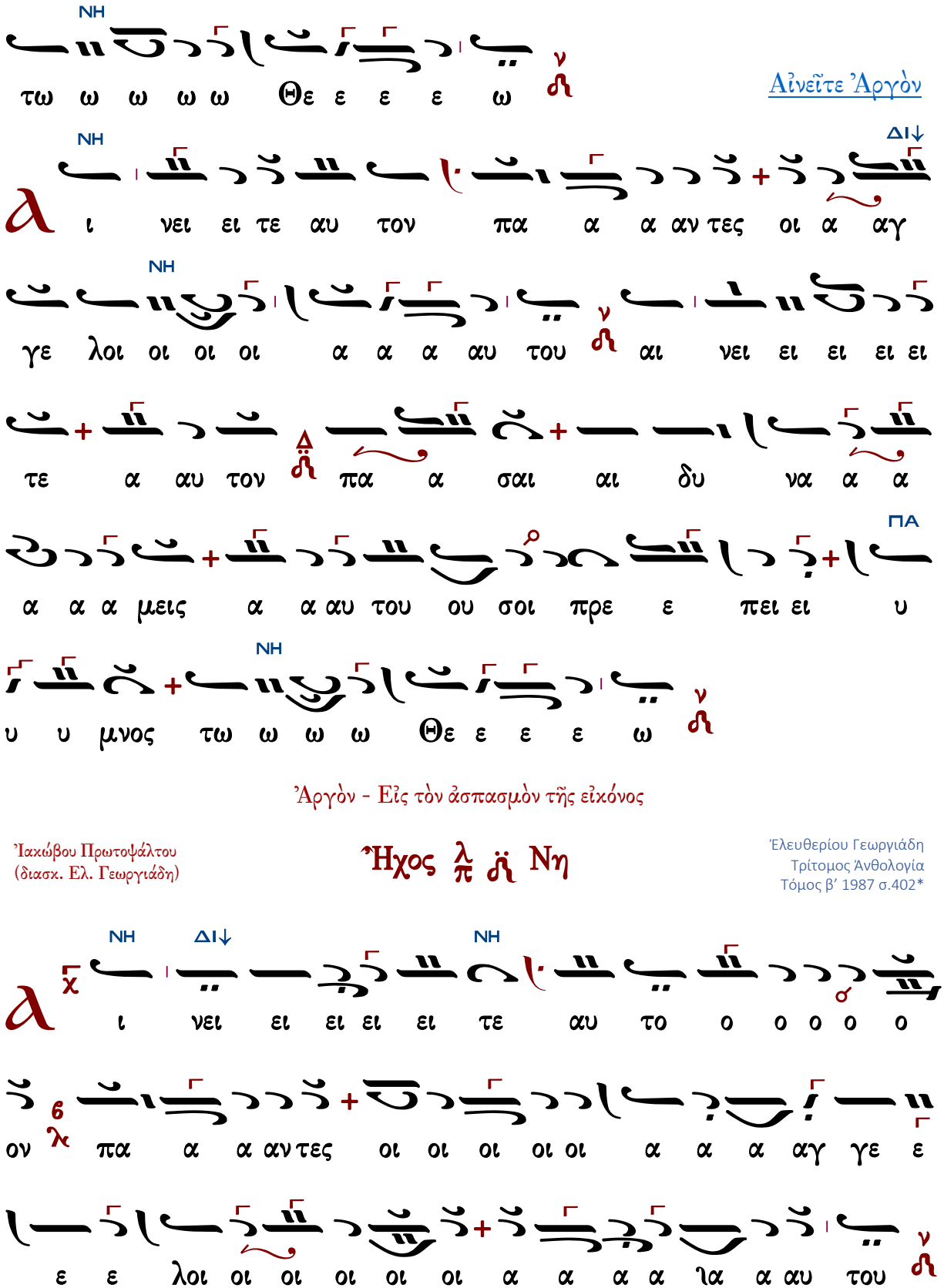
Αἰνεῖτε Ἀργὸν
ΝΗ
ΔΙ↓
ΠΑ
τω ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
ι νει ει τε αυ τον πα α α αν τες οι α αγ
γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει ει
τε α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α
α α α μεις α α αυ του ου σοι πρε ε πει ει υ
υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος
Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)
Ἦχος λ π ν Νη
Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.402*
ι νει ει ει ει ει τε αυ το ο ο ο ο ο
ον πα α α αν τες οι οι οι οι οι α α α αγ γε ε
ε ε λοι οι οι οι οι οι α α α α ια α αυ του

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ381*

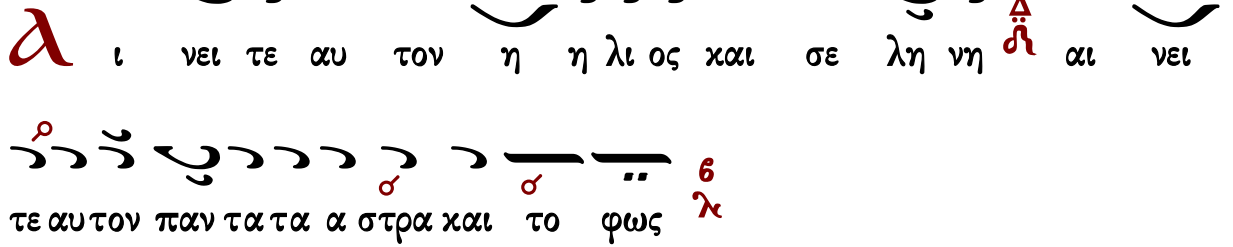
ι νει τε αυ τον η η λι ος και σε λη νη αι νει
τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φως

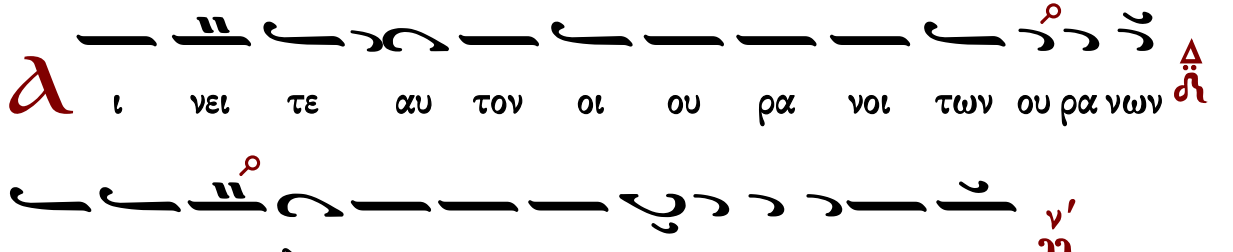
ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων
και το υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων

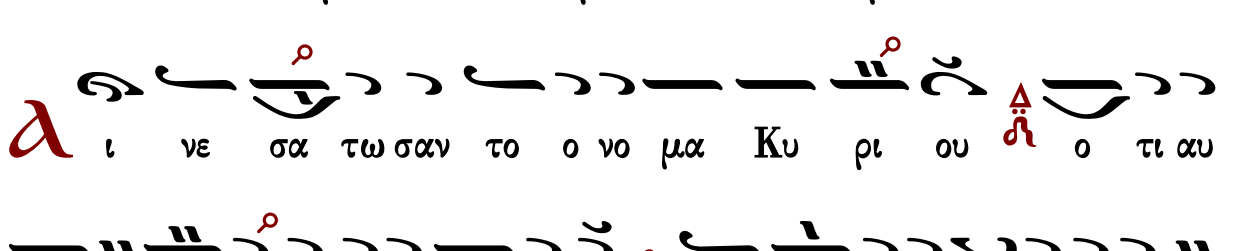
ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ
το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει λα το και αι
ε κτι σθη σαν

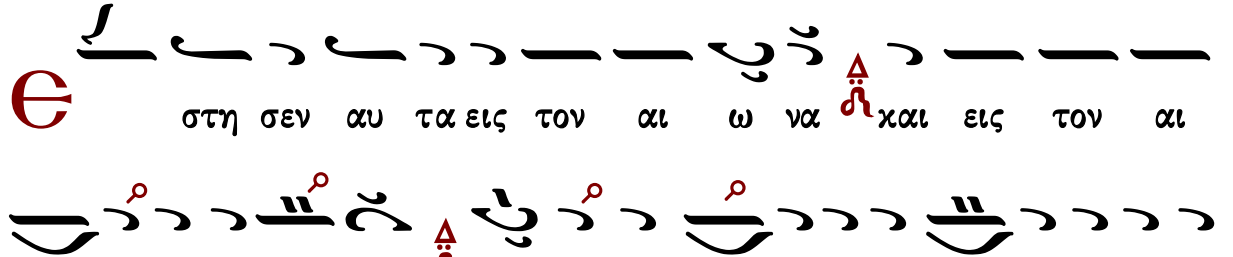
στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
ω να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου πα ρε λευ σε
ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και πα σαι

α βυσ σοι

Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λο ος πνευ μα κα ται γι δος

τα ποι ου ουν τα τον λο γον αυ του

Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο

ο ρα και πα σαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα α τα κτη η η νη ερ πε τα

και πε τει να πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον

τες και πα αν τες κρι ται αι γης

N

ε α νι σχοι και παρ θε ε ε νοι πρε σβυ τε ροι με

τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ι ου ο ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ

του ου μο νου

H

εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του

Y

μνος πα σι τοις ο σι ι οις αυ του τοις υι οις

Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω

α

σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε σις

αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

Θ υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα α σι λει αυτων

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν

αυτω

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του

και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ

λι α σο ον ται ε πι των κοι τω ων α αυ των

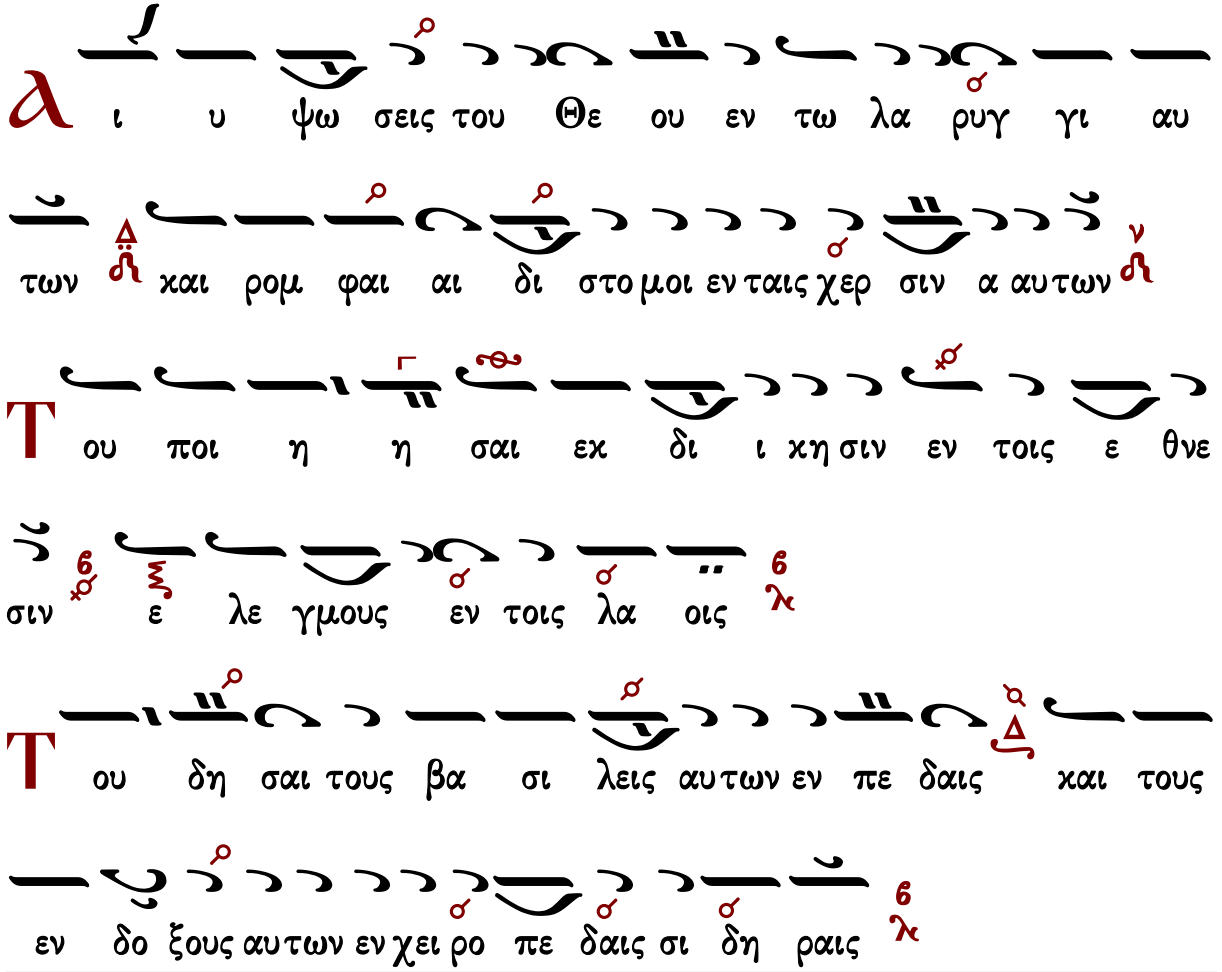

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ἡ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.228*

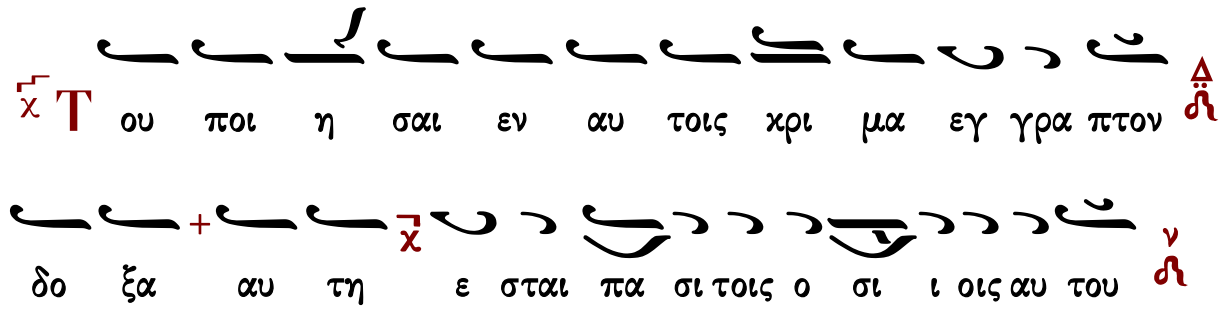

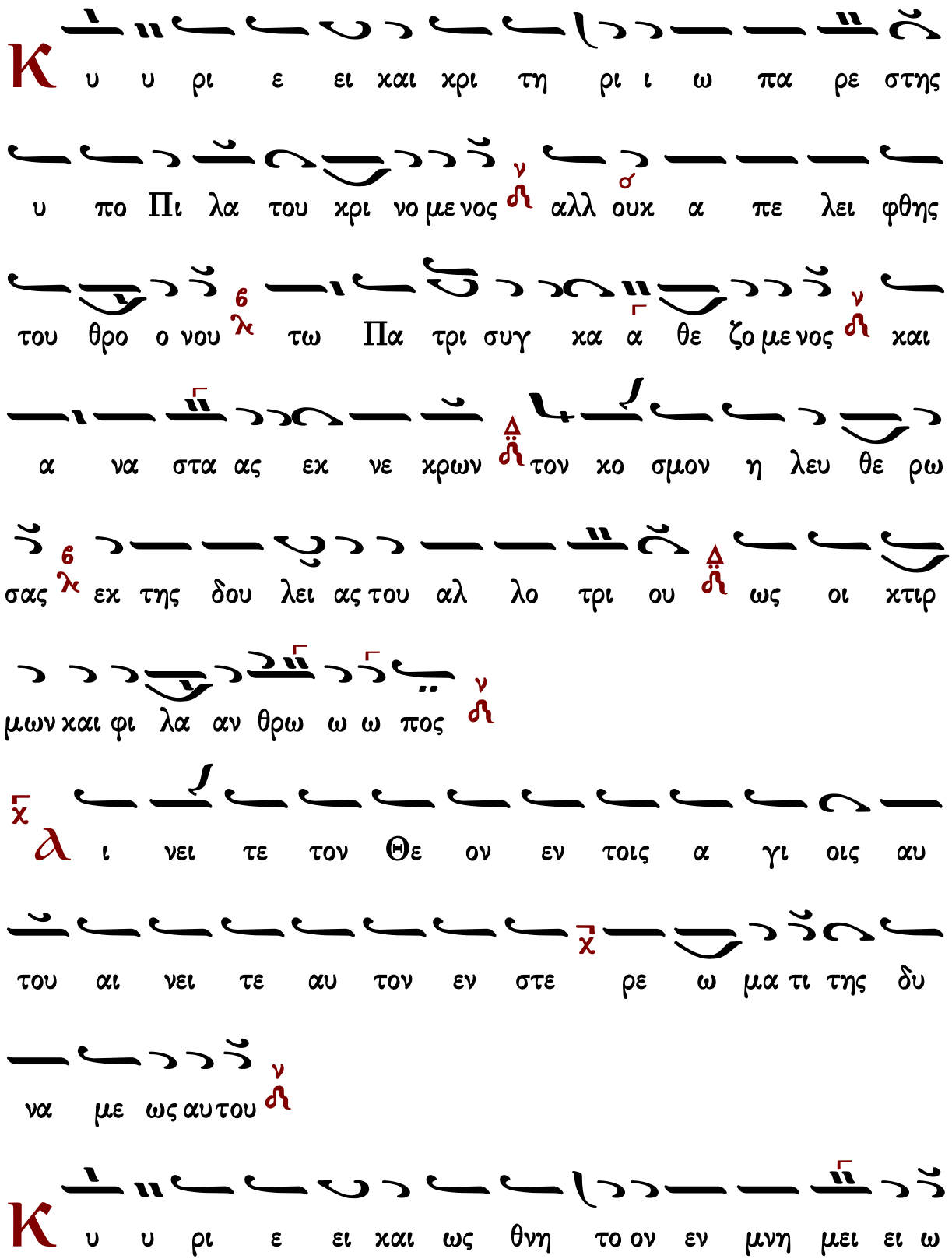
Κ υ υ ρι ε ει και χρι τη ρι ι ω πα ρε στης
υ πο Πι λα του χρι νο με νος ν αλλ σ ουκ α πε λει φθης
του θρο ο νου 6 λ τω Πα τρι συγ κα α θε ζο με νος ν και
α να στα ας εκ νε χρων Δ τον κο σμον η λευ θε ρω
σας 6 λ εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ου Δ ως οι κτιρ
μων και φι λα αν θρω ω ω πος ν
χ λ ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε χ ρε ω μα τι της δυ
να με ως αυ του ν
Κ υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει ει ω

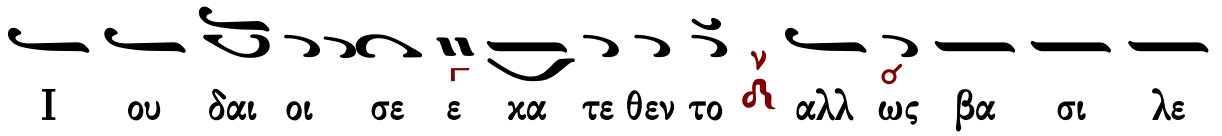

I ου δαι οι σε ε κα τε θεν το ν αλλ ως βα σι λε

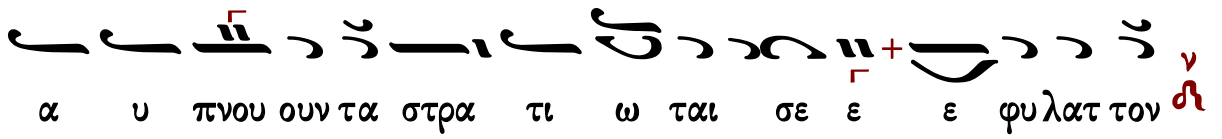

α υ πνου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυ λατ τον ν

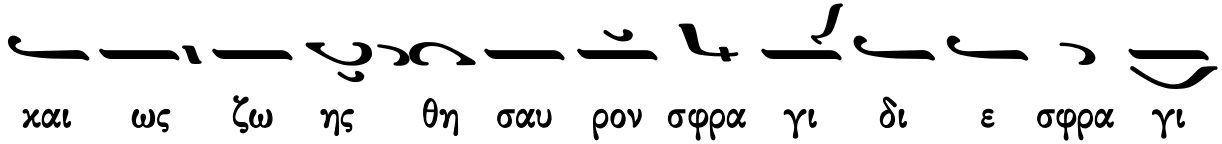

και ως ζω ης θη σαυ ρον σφρα γι δι ε σφρα γι

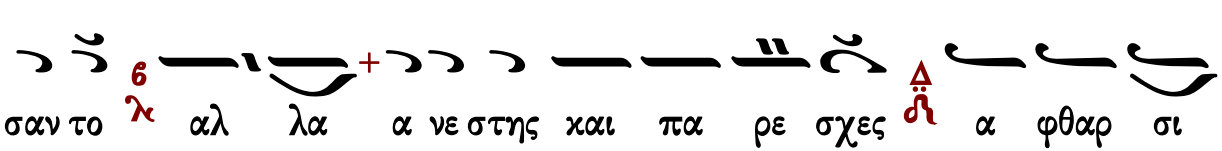

σαν το ϛ λ αλ λα α νε στης και πα ρε σχες α φθαρ σι

αν ταις ψυ χαι αις η μω ων ν

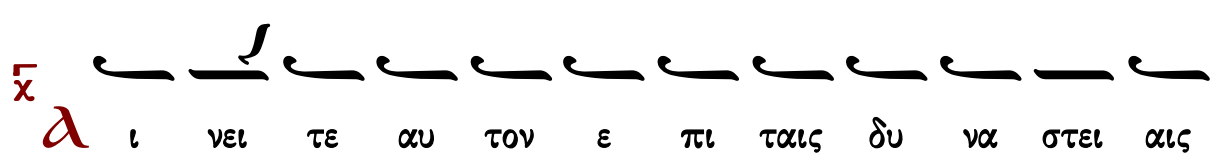

χ λ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

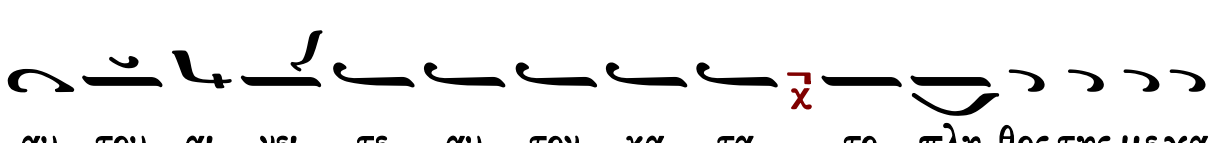

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα χ το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του ν

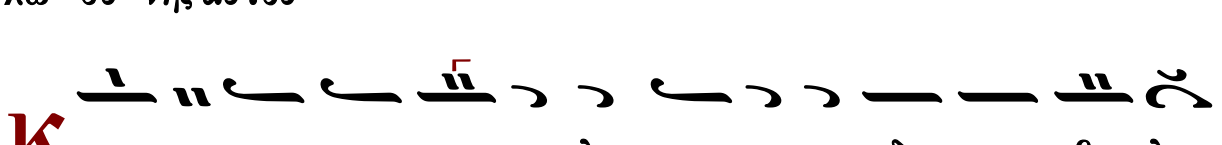

Κ υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο λου

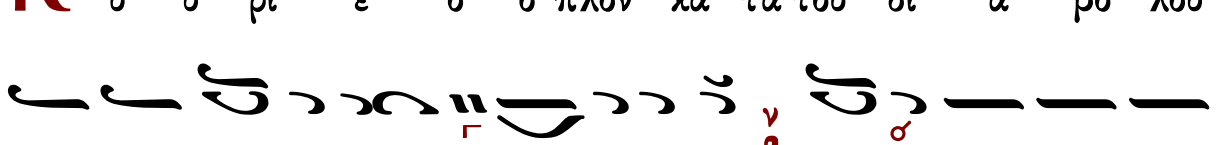

τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας ν φριτ τει γαρ και τρε

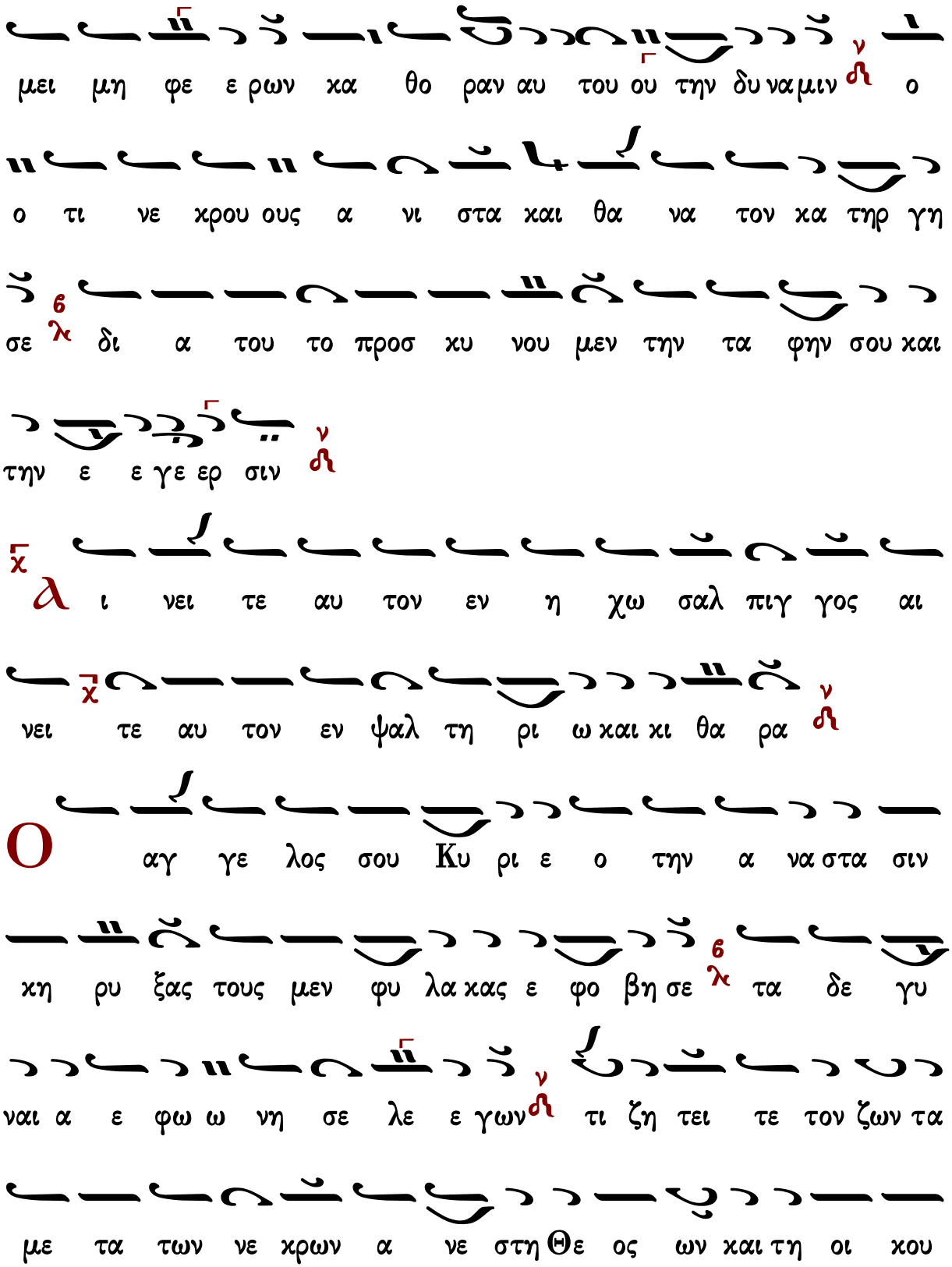
μει μη φε ε ρων κα θο ραν αυ του ου την δυ να μιν ν ο
ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα τηρ γη
σε 6 λ δι α του το προσ κυ νου μεν την τα φην σου και
την ε ε γε ερ σιν ν
χ λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
χ νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα ν
Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα σιν
κη ρυ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε 6 λ τα δε γυ
ναι α ε φω ω νη σε λε ε γων ν τι ζη τει τε τον ζων τα
με τα των νε κρων α νε στη Θε ος ων και τη οι κου

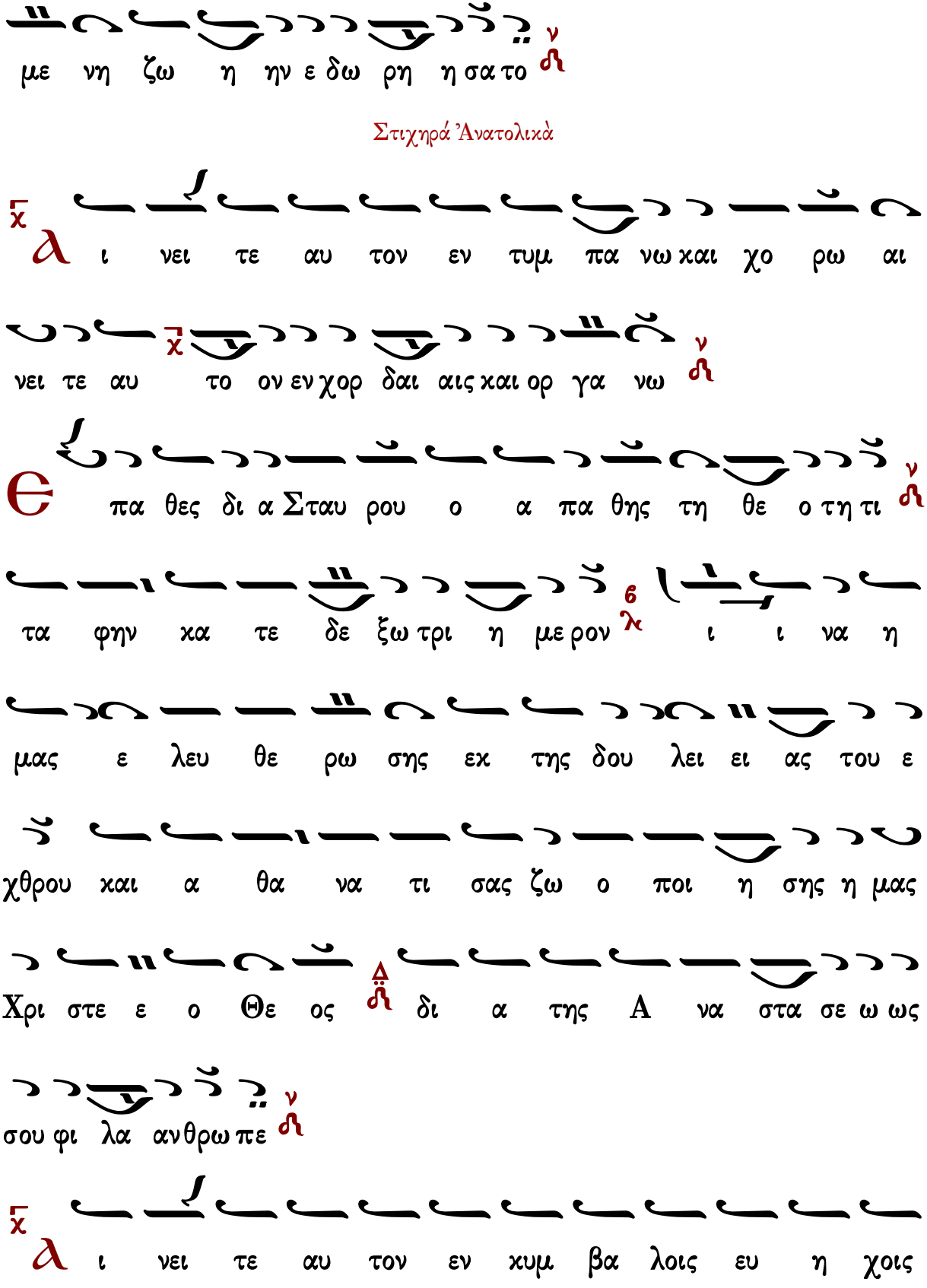
με νη ζω η ην ε δω ρη η σα το
Στιχηρά Ἀνατολικά
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις και ορ γα νω
πα θες δι α Σταυ ρου ο α πα θης τη θε ο τη τι
τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ι ι να η
μας ε λευ θε ρω σης εκ της δου λει ει ας του ε
χθρου και α θα να τι σας ζω ο ποι η σης η μας
Χρι στε ε ο Θε ος δι α της Α να στα σε ω ως
σου φι λα ανθρω πε
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Π ροσ κυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω Χρι

στε την σην εκ τα φου Α να στα σιν δι ης η λευ θε ρω

σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δε σμων

και ε δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι

ω νι ον και το με γα ε ε λε ο ος

α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε λος

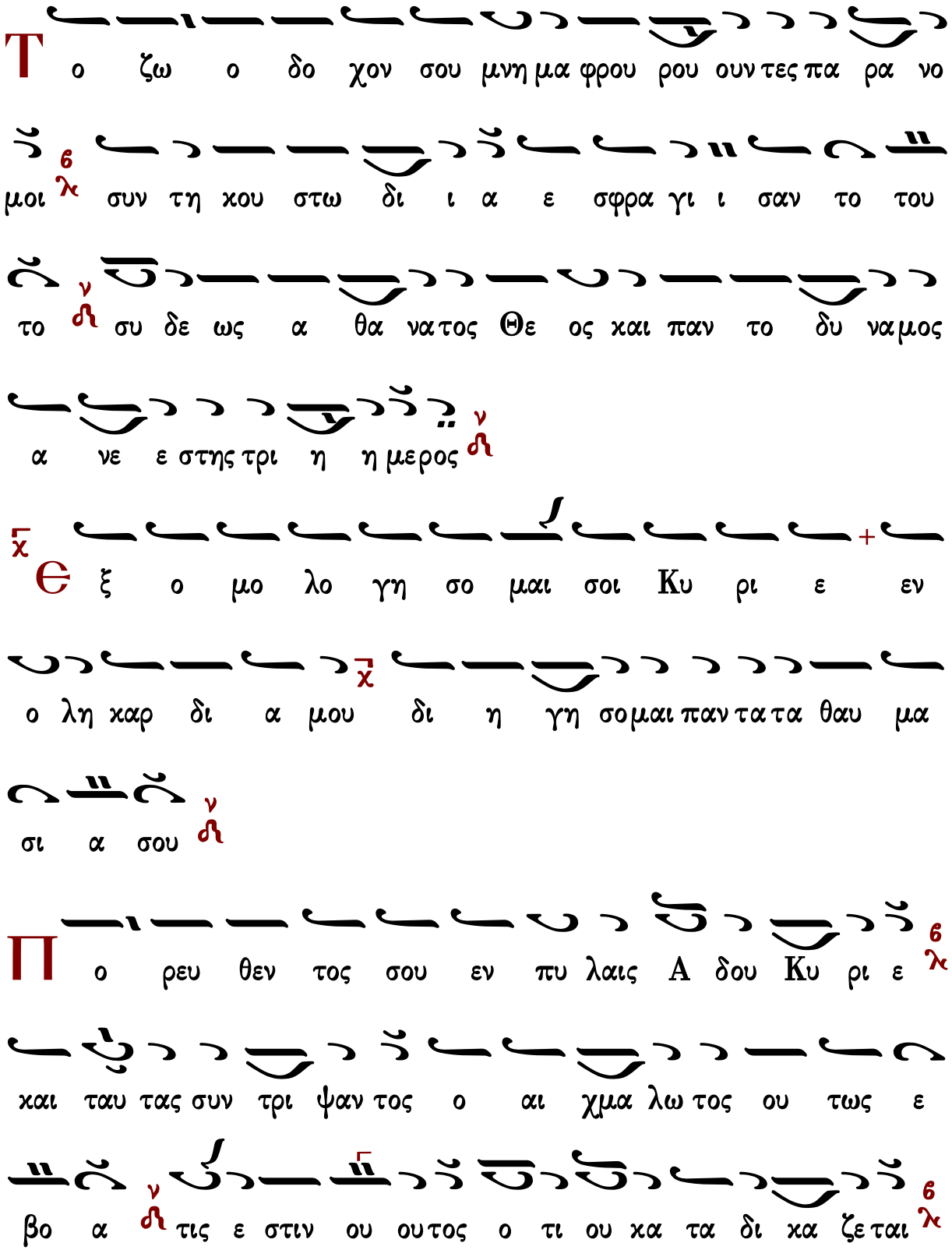
Το ζω ο δο χον σου μνη μα φρου ρου ουν τες πα ρα νο
μοι συν τη κου στω δι ι α ε σφρα γι ι σαν το του
το σου δε ως α θα νατος Θε ος και παν το δυ ναμος
α νε ε στης τρι η η μερος
Θξ ο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
ο λη καρ δι α μου δι η γη σομαι παν τα τα θαυ μα
σι α σου
Πο ρευ θεν τος σου εν πυ λαις Α δου Κυ ρι ε
και ταυ τας συν τρι ψαν τος ο αι χμα λω τος ου τως ε
βο α τις ε στιν ου ουτος ο τι ου κα τα δι κα ζεται

εν τοις κα τω τα τοις της γης αλ λα και ως σκη νην κα

τε λυ σε του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον ν ε δε

ξα α μην αυ τον ως θνη τον και τρε μω ως Θε

ον Παν το δυ να με ε λε η σον η μας ν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.535#

χ Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον

δο ξα αυ τη ε σται χ πα σι τοις ο σι οις αυ του ν

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε

στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος ν αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συγ κα α θε ζο με

νος ν και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρω σας εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτιρ μων και φι λα ανθρω ω πος ν

α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεως

αυτου ν

Κ υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει ει

ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το ν αλλ ως βα σι λε

α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυ λατ τον

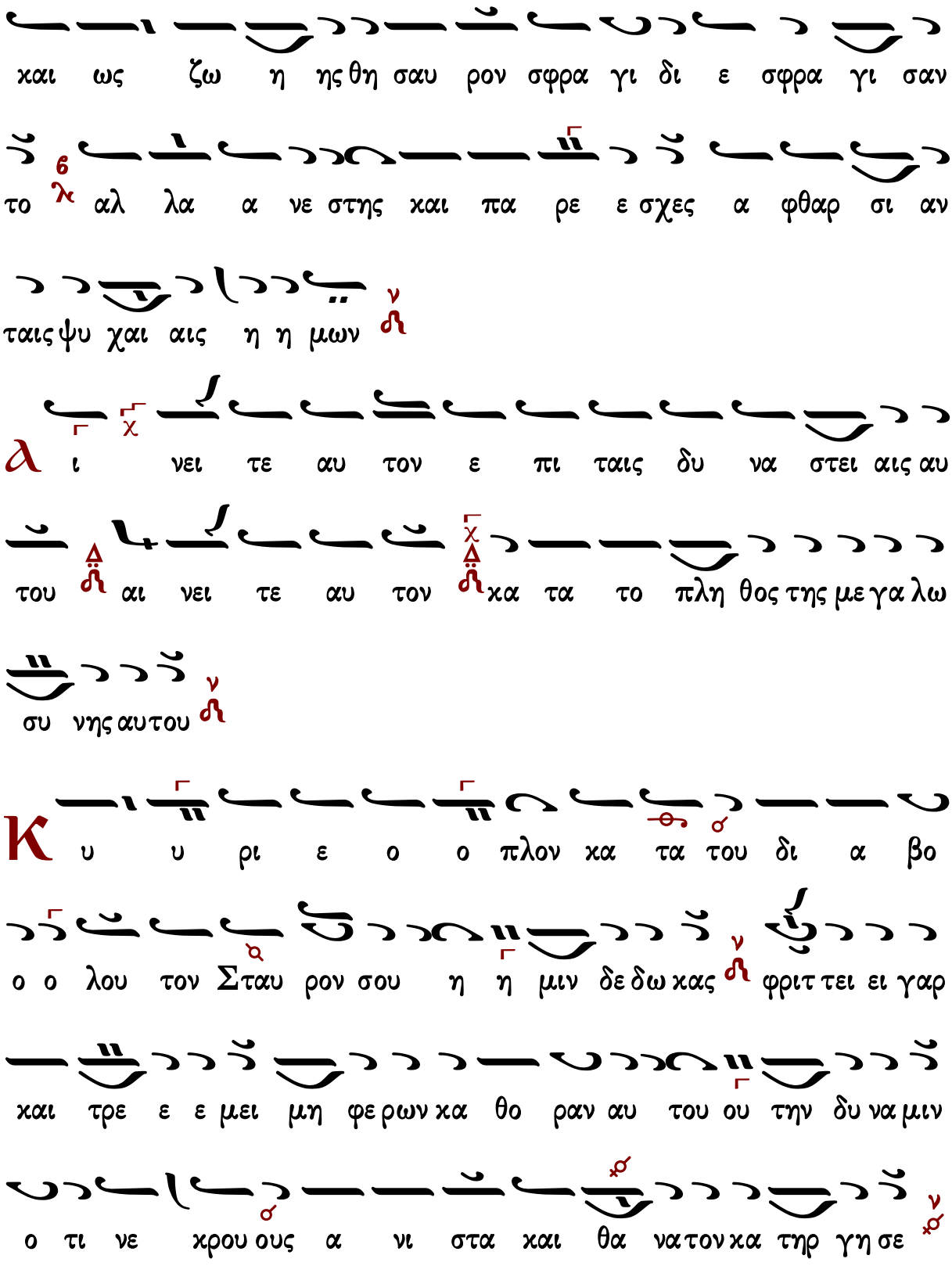
και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι ε σφρα γι σαν
το λ αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες α φθαρ σι αν
ταις ψυ χαι αις η η μων
α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω
συ νης αυ του
Κ υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο
ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριτ τει ει γαρ
και τρε ε ε μει μη φε ρων κα θο ραν αυ του ου την δυ να μιν
ο τι νε χρου ους α νι στα και θα νατον κα τηρ γη σε

δι α του το προ σχυ νου ου μεν την τα φην σου και την

ε ε γε ερ σιν

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α νασταση

κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε γυ ναι

α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον ζων τα μετα

των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη οι κου με ε

νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

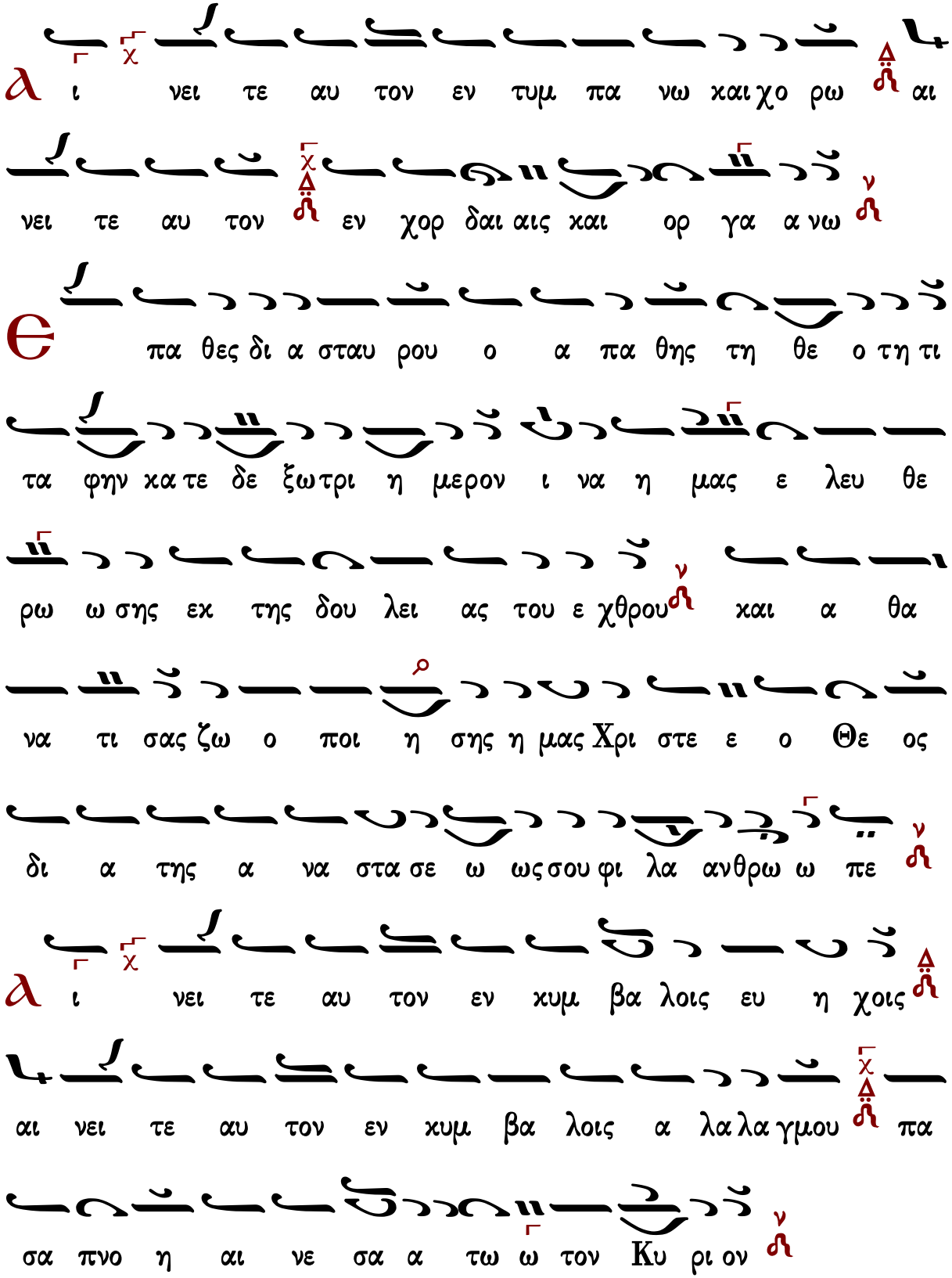
α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω
θ πα θες δι α σταυ ρου ο α πα θης τη θε ο τη τι
τα φην κα τε δε ξω τρι η μερον ι να η μας ε λευ θε
ρω ω σης εκ της δου λει ας του ε χθρου και α θα
να τι σας ζω ο ποι η σης η μας Χρι στε ε ο Θε ος
δι α της α να στα σε ω ως σου φι λα ανθρω ω πε
α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

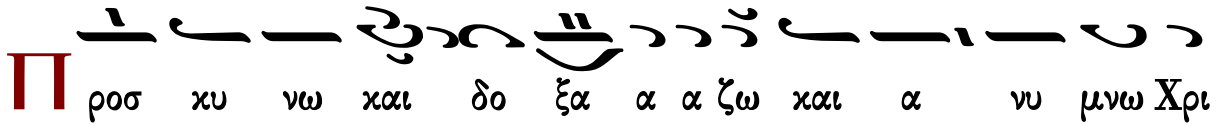

Προσ χυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω Χρι

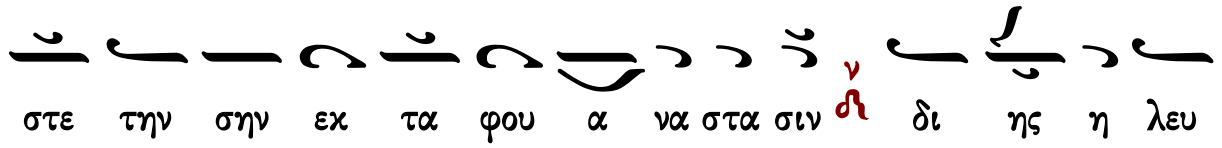

στε την σην εκ τα φου α να στα σιν δι ης η λευ

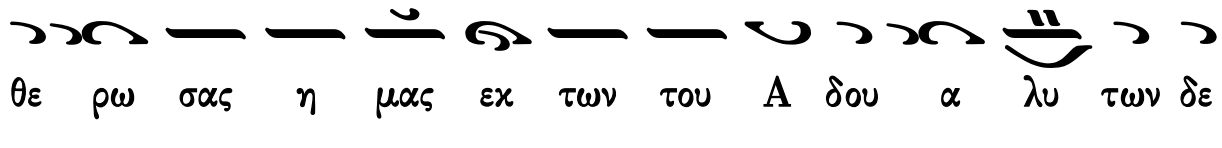

θε ρω σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δε

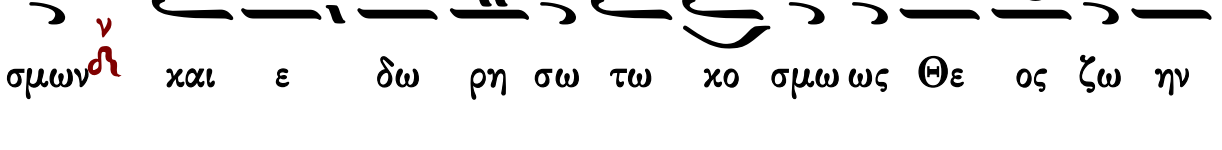

σμων και ε δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην

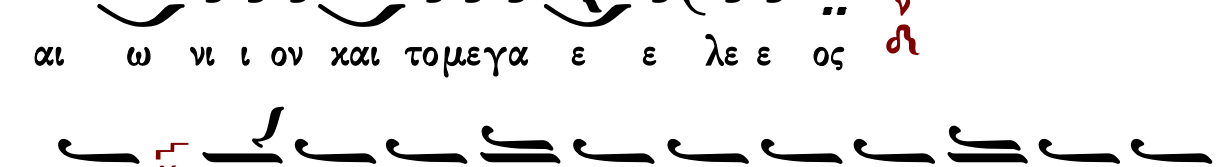

αι ω νι ι ον και τομεγα ε ε λε ε ος

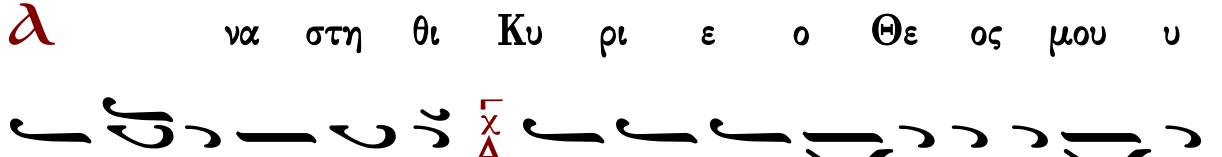

Δ να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

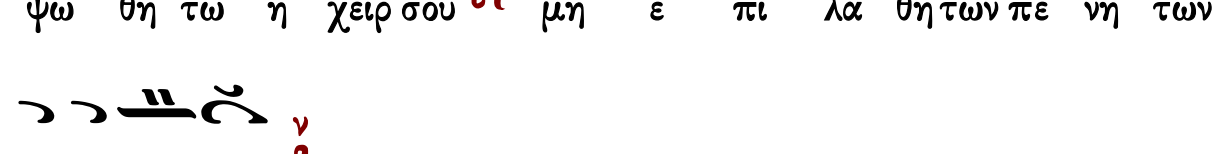

ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των

σου εις τε λος

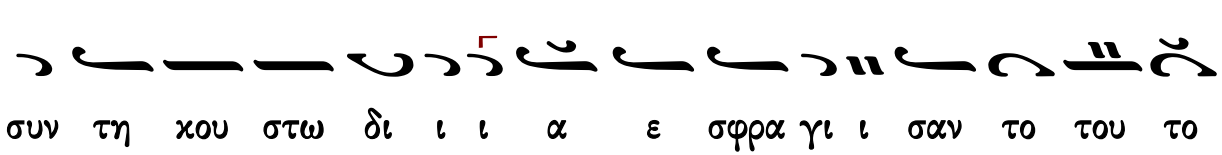

Το ζω ο δο χον σου μνη η μα φρου ρουν τες πα ρα νο μοι

συν τη κου στω δι ι ι α ε σφρα γι ι σαν το του το

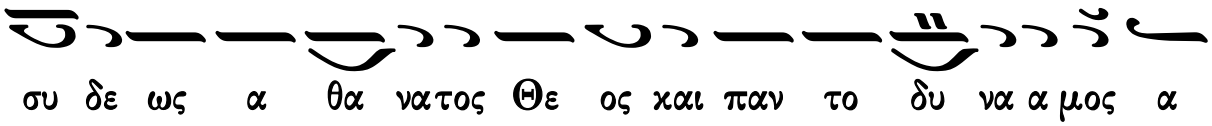

συ δε ως α θα νατος Θε ος και παν το δυ να α μος α

νε ε στης τρι η η με ε ρος

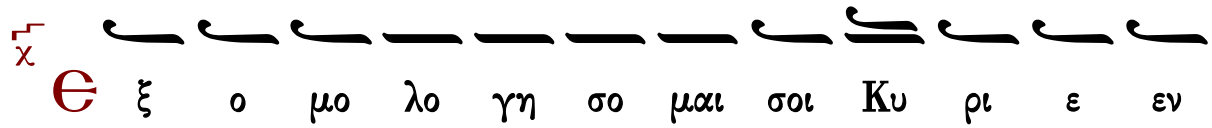

Θ ξ ο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

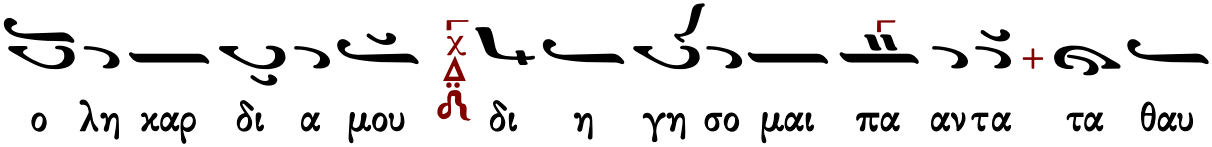

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι πα αν τα τα θαυ

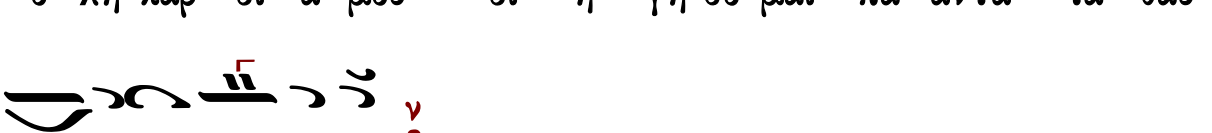

μα σι α α σου

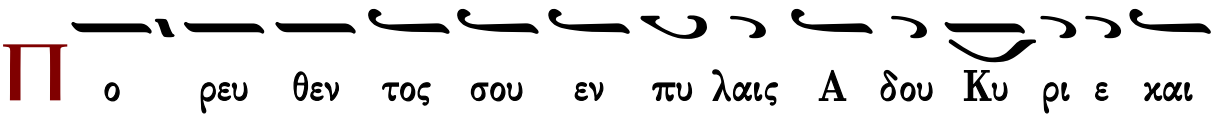

Π ο ρευ θεν τος σου εν πυ λαις Α δου Κυ ρι ε και

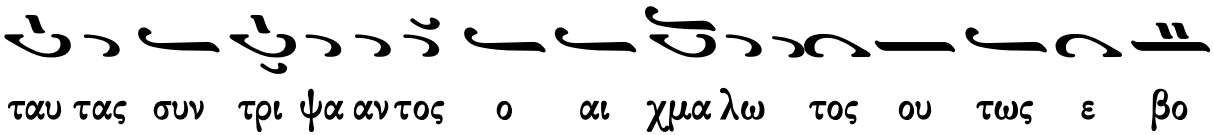

ταυ τας συν τρι ψα αν τος ο αι χμα λω τος ου τως ε βο

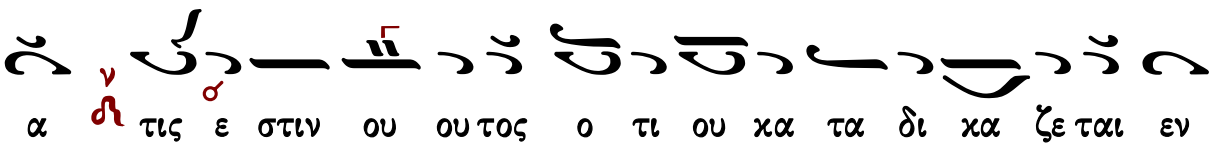

α τις ε στιν ου ου τος ο τι ου κα τα δι κα ζε ται εν

τοις κα τω τα τοις της γης αλ λα και ως σκη νην κα

τε λυ σε του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον ε δε

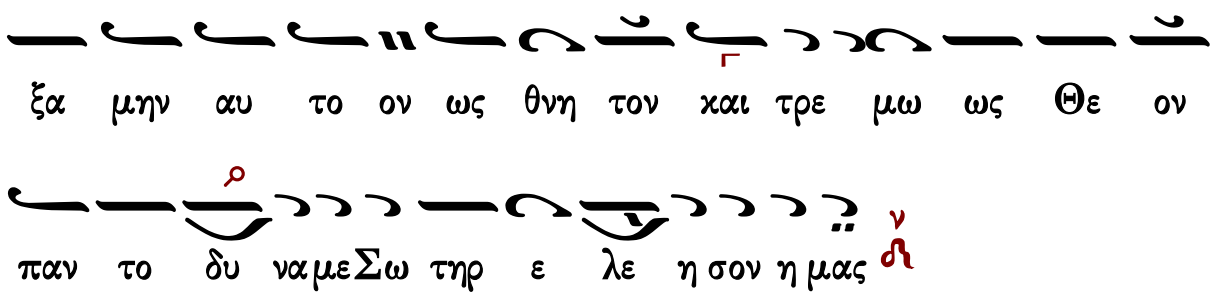
ξα μην αυ το ον ως θνη τον και τρε μω ως Θε ον
παν το δυ ναμεΣω τηρ ε λε η σον η μας

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.142*

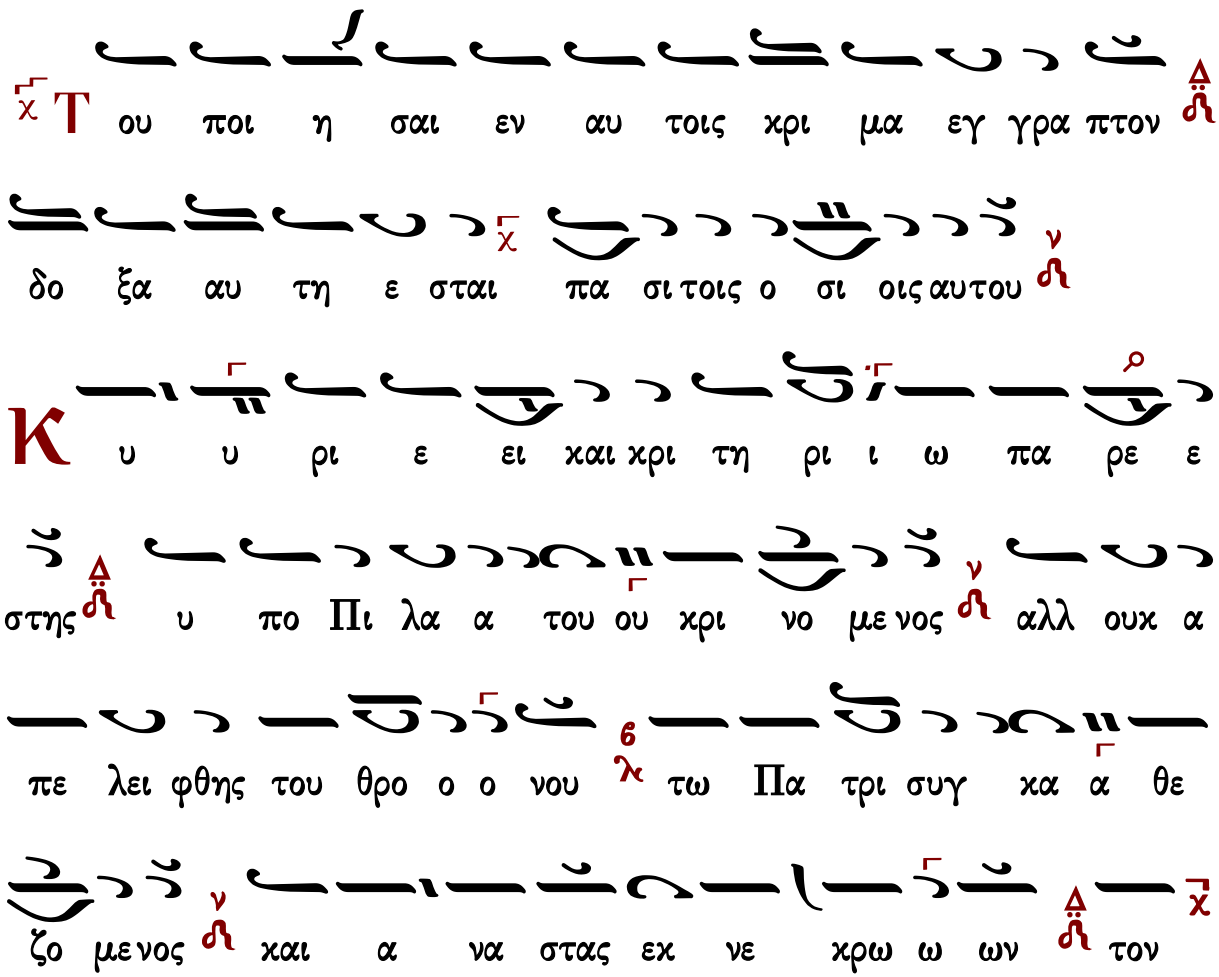
Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυτου
Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε
στης υ πο Πι λα α του ου κρι νο με νος αλλ ουκ α
πε λει φθης του θρο ο ο νου λ τω Πα τρι συγ κα α θε
ζο με νος και α να στας εκ νε κρω ω ων τον

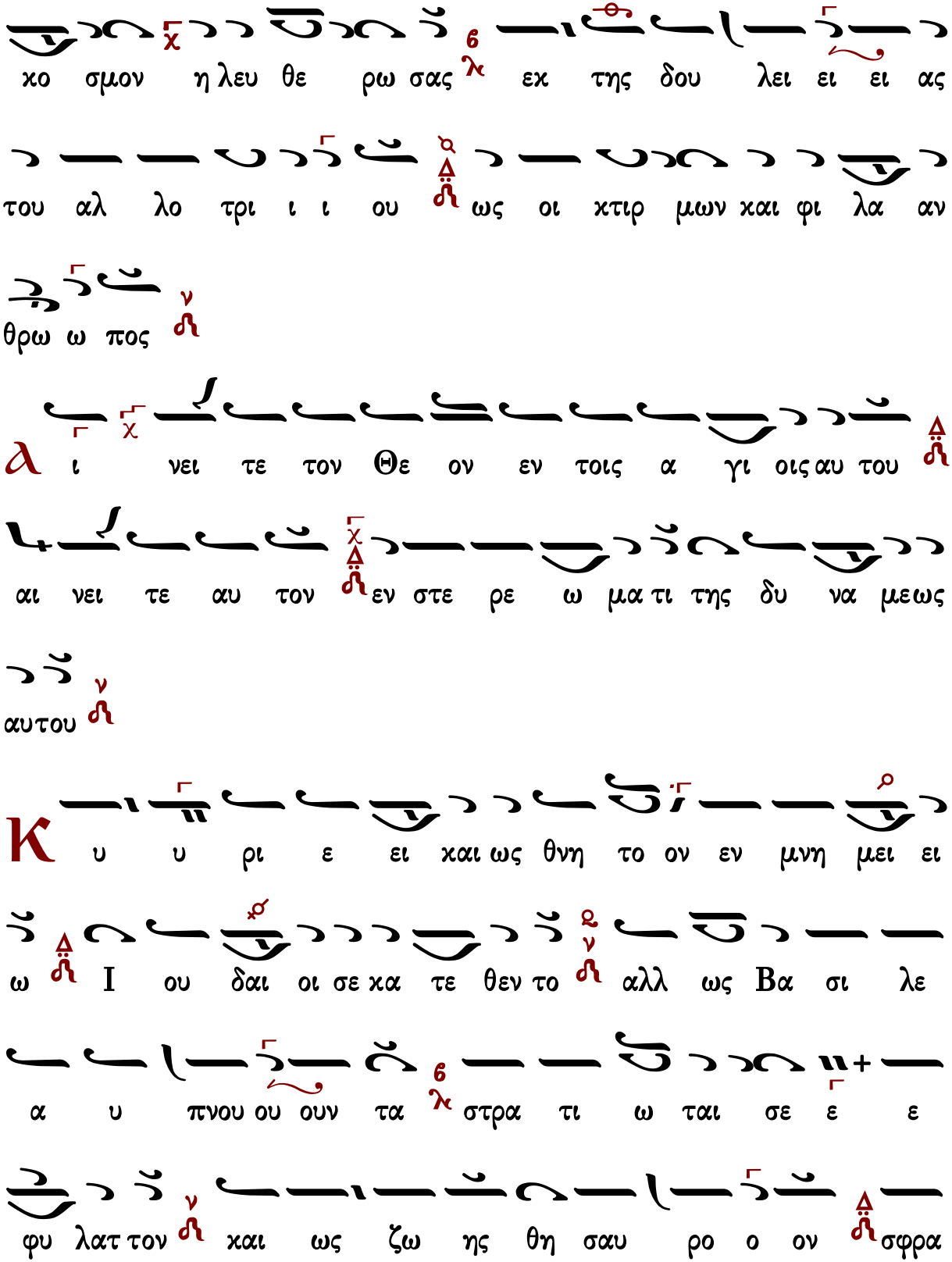
χο σμον η λευ θε ρω σας 6 εκ της δου λει ει ει ας
του αλ λο τρι ι ι ου ως οι κτιρ μων και φι λα αν
θρω ω πος
α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεως
αυτου
Κ υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει ει
ω I ου δαι οι σε κα τε θεν το αλλ ως Βα σι λε
α υ πνου ου ουν τα 6 στρα τι ω ται σε ε ε
φυ λατ τον και ως ζω ης θη σαυ ρο ο ον σφρα

γι δι ε σφρα γι σαν το λ αλ λα α νε στης και πα

ρε σχες α φθαρ σι αν ταις ψυ χαι αις η η μων

α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

συ νης αυ του

Κ υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα α του δι

α βο ο ο λου τον Σταυ ρο ον σου η μιν δε δω κας φριτ

τει ει ει γαρ και τρε ε ε μει ει μη φε ρων κα θο ραν

αυ του ου την δυ να μιν ο τι νε χρου ους α νι

στα α α λ και θα α να τον κα τηρ γη σε δι α

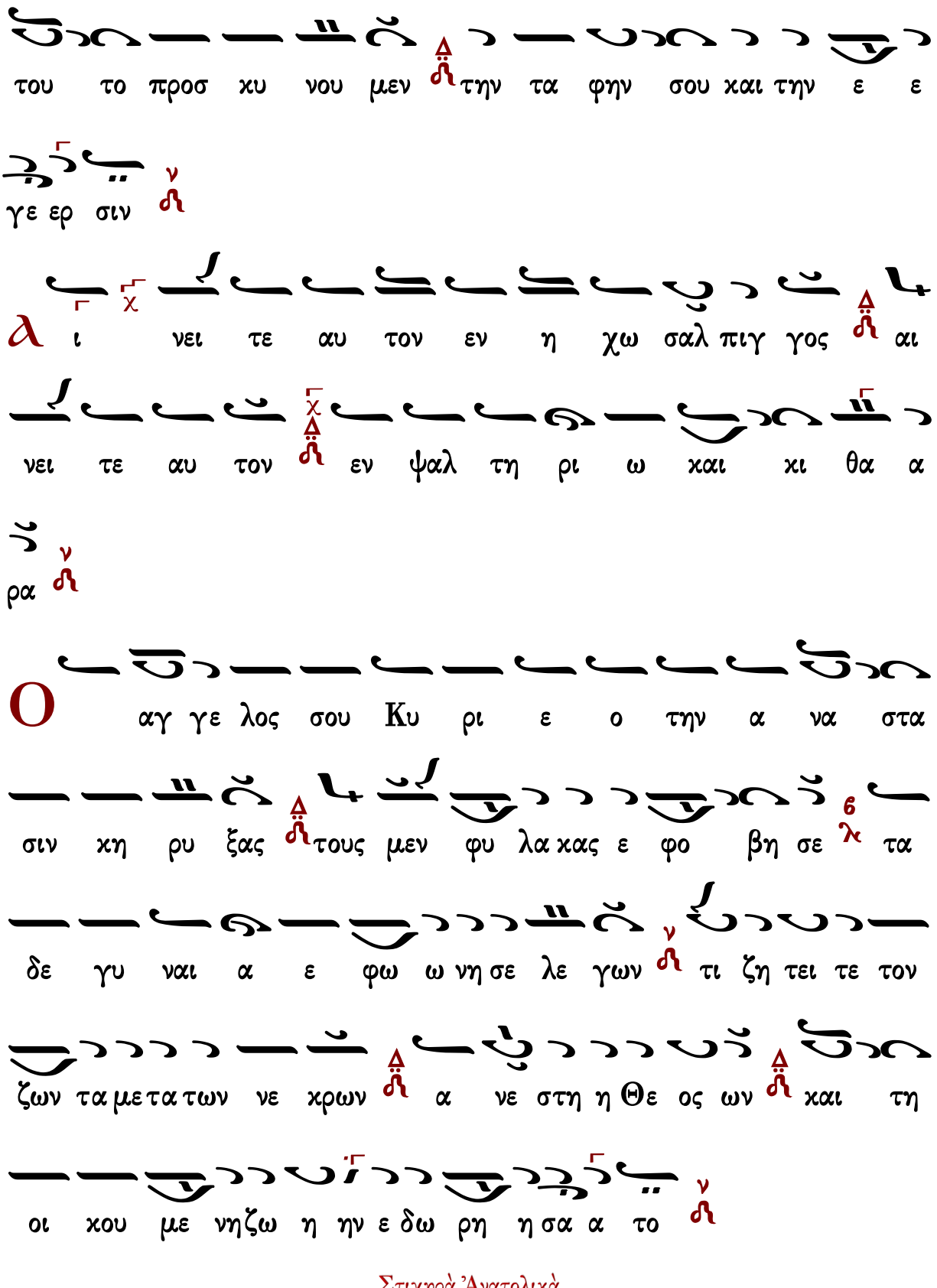

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

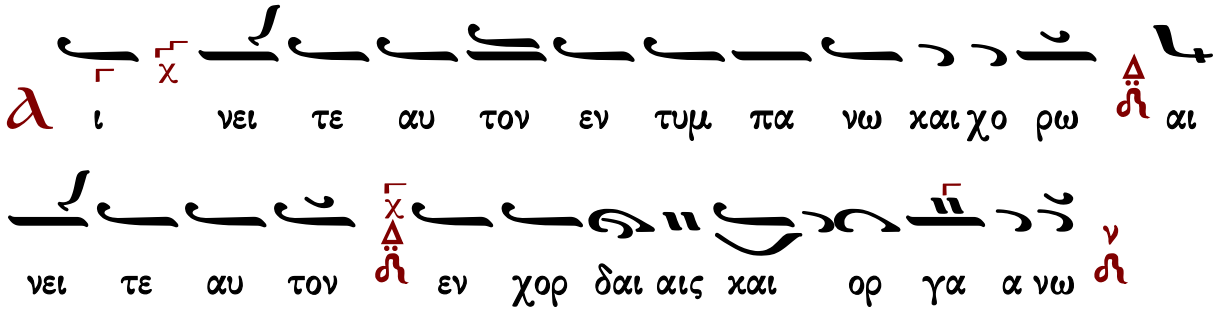

Έλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία, Ὄρθρος 1987 σ.409*

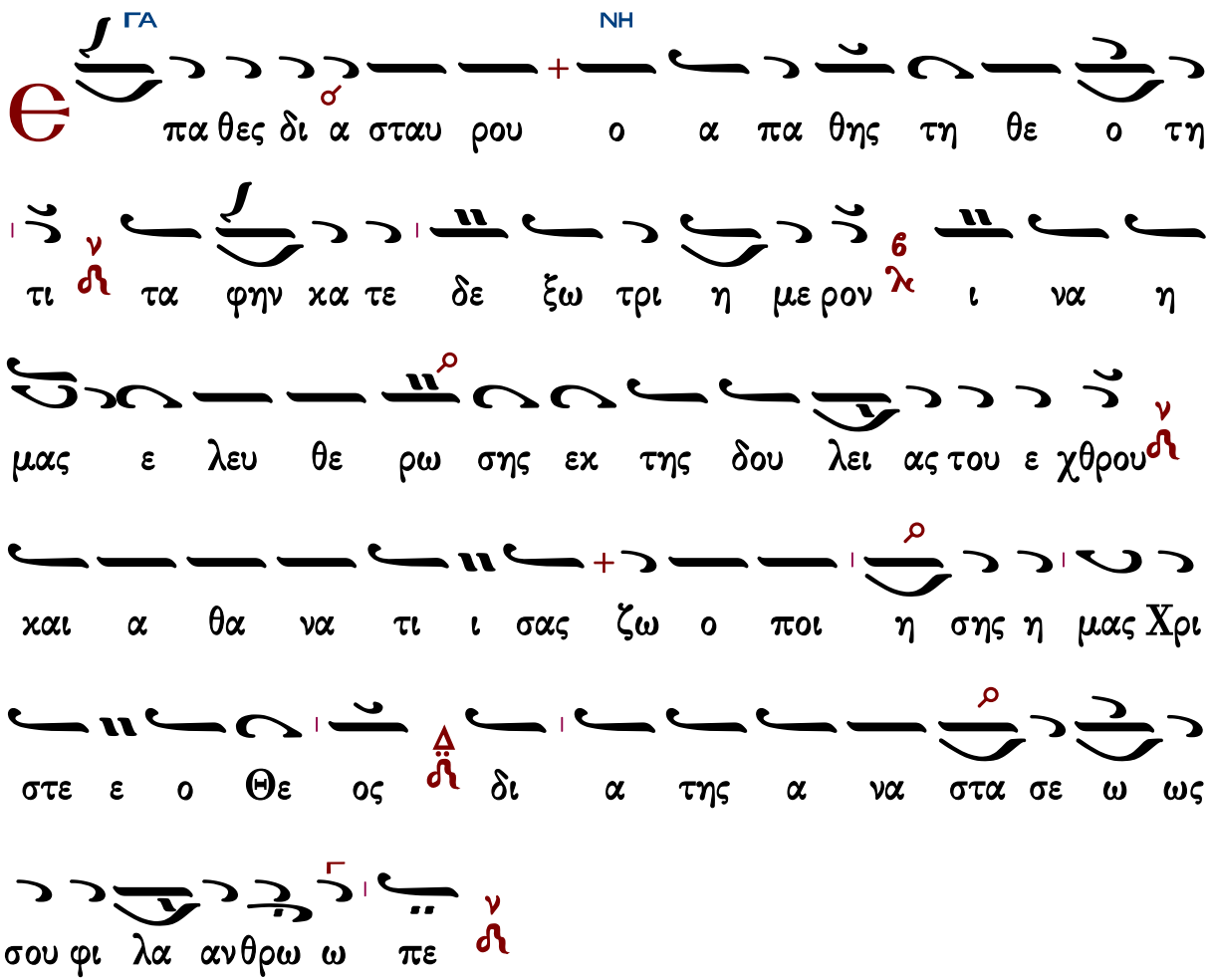

νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λαλα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

ΔΙ↓ ΝΗ

Π ροσ χυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω

Χρι στε την σην εκ τα φου Α να στα σιν δι ης

η λευ θε ρω σας η μας εκ των του Α δου α

λυ των δε σμων και ε δω ρη σω τω κο σμω ως

ΔΙ ΝΗ

Θε ος ζω ην αι ω νι ι ον και τομεγα ε ε λε ος

α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των

σου εις τε λος

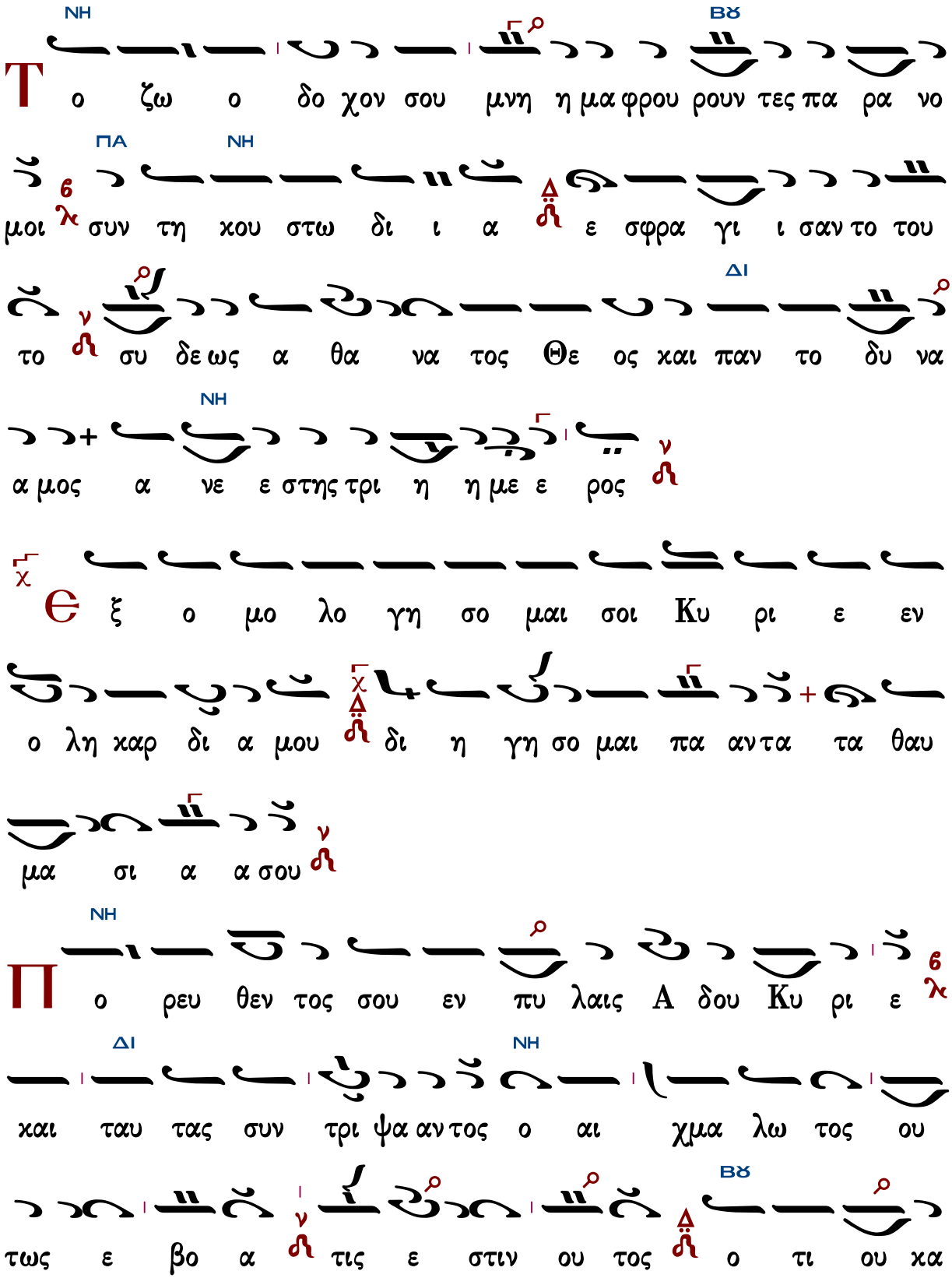
ΝΗ
ΒΫ
Τ ο ζω ο δο χον σου μνη η μα φρου ρουν τες πα ρα νο
ΠΑ
ΝΗ
μοι συν τη κου στω δι ι α ε σφρα γι ι σαν το του
ΔΙ
το σου δε ως α θα να τος Θε ος και παν το δυ να
ΝΗ
α μος α νε ε στης τρι η η με ε ρος
Θ ξ ο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι πα αν τα τα θαυ
μα σι α α σου
ΝΗ
Π ο ρευ θεν τος σου εν πυ λαις Α δου Κυ ρι ε
ΔΙ
ΝΗ
και ταυ τας συν τρι ψα αν τος ο αι χμα λω τος ου
ΒΫ
τως ε βο α τις ε στιν ου τος ο τι ου κα

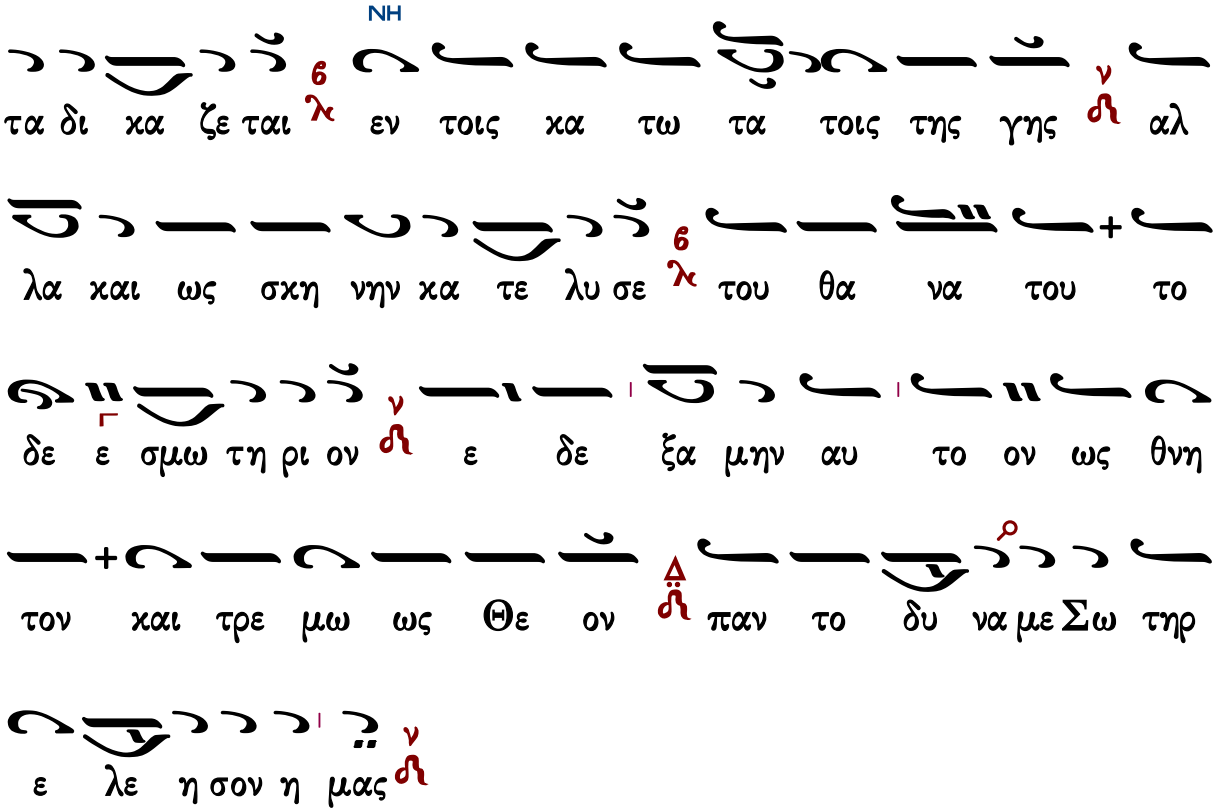

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν ς΄

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος λ/π Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.249*

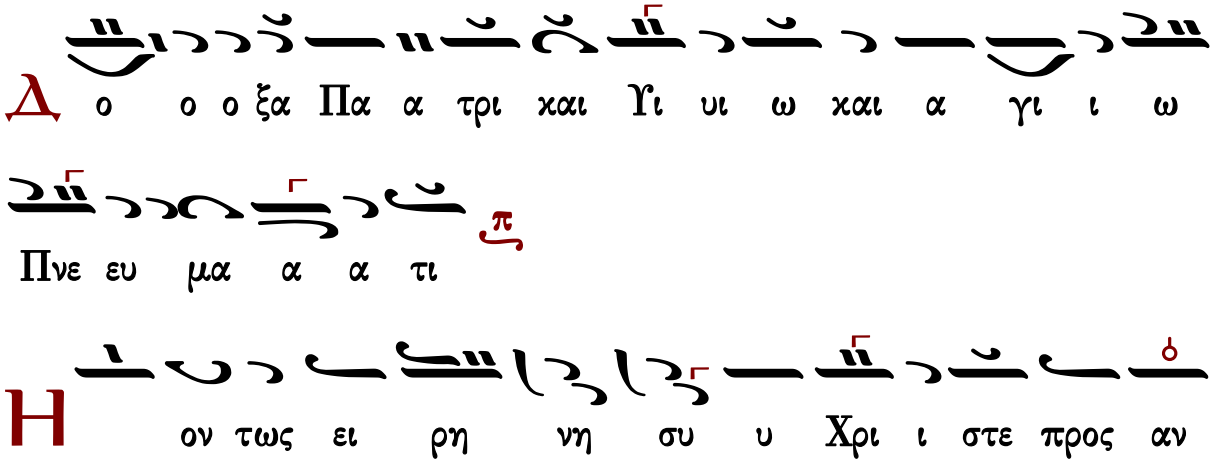

θρω ω ω πους Θε ε ου ει ρη η νην την ση η ην

δι ι ι ι δους με τα την ε ε γε ερ σιν Μα α

θη η η η ταις εμ φο βους ε δει ξα ας α αυ

τους δο ξα αν τας πνε ευ μα ο ο ο ο ραν αλ λα

κα α τε στει λας τον τα ρα α χον αυ τω ων της ψυ υ

υ υ χης δει ξας τα ας χει ει ρας και αι τους πο ο δα

α α ας σου πλην α πι ι στου ου ουν των ε ε ε

τι τη της τρο φης με ε ε τα α λη ψει και δι δα

α χων α α να α α μνη η η σει ει δι η νοι

ξας αυ τω ω ω ων το ο ο ον νουν του συν ι ε ε

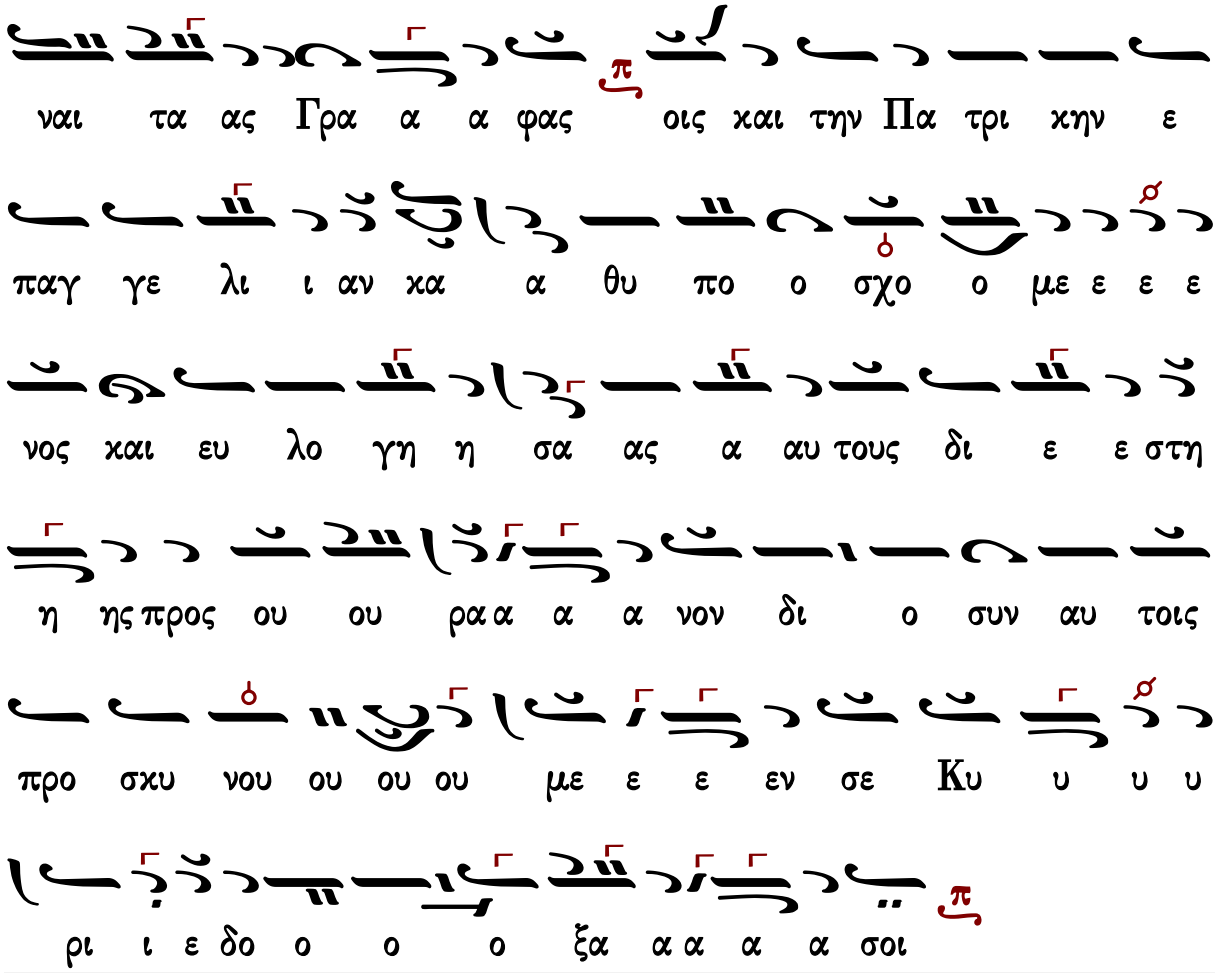

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1865 σ.356*

Η

ο ο ο ο ο ον τως ει ρη νη η συ Χρι ι στε προς

αν θρω ω ω ω ω που ους Θε ε ε ου ει

ρη η η η η νην την ση η η η η ην δι

ι ι ι δους με τα την ε γε ε ερ σιν μα α θη

η η η ταις εν φο ο ο βους ε δει ει ξας α αυ

τους δο ο ο ο ο ξα α α αν τας πνε ε ευ

μα α ο ο ο ραν αλ λα α κα α τε ε

στει ει ει λας τον τα ρα χον α αυ τω ων τη ης ψυ

υ χης δει ξας τας χει ει ει ει ει ρας και αι αι τους

πο ο δα α α ας σου πλην α πι στου ου ουν των ε

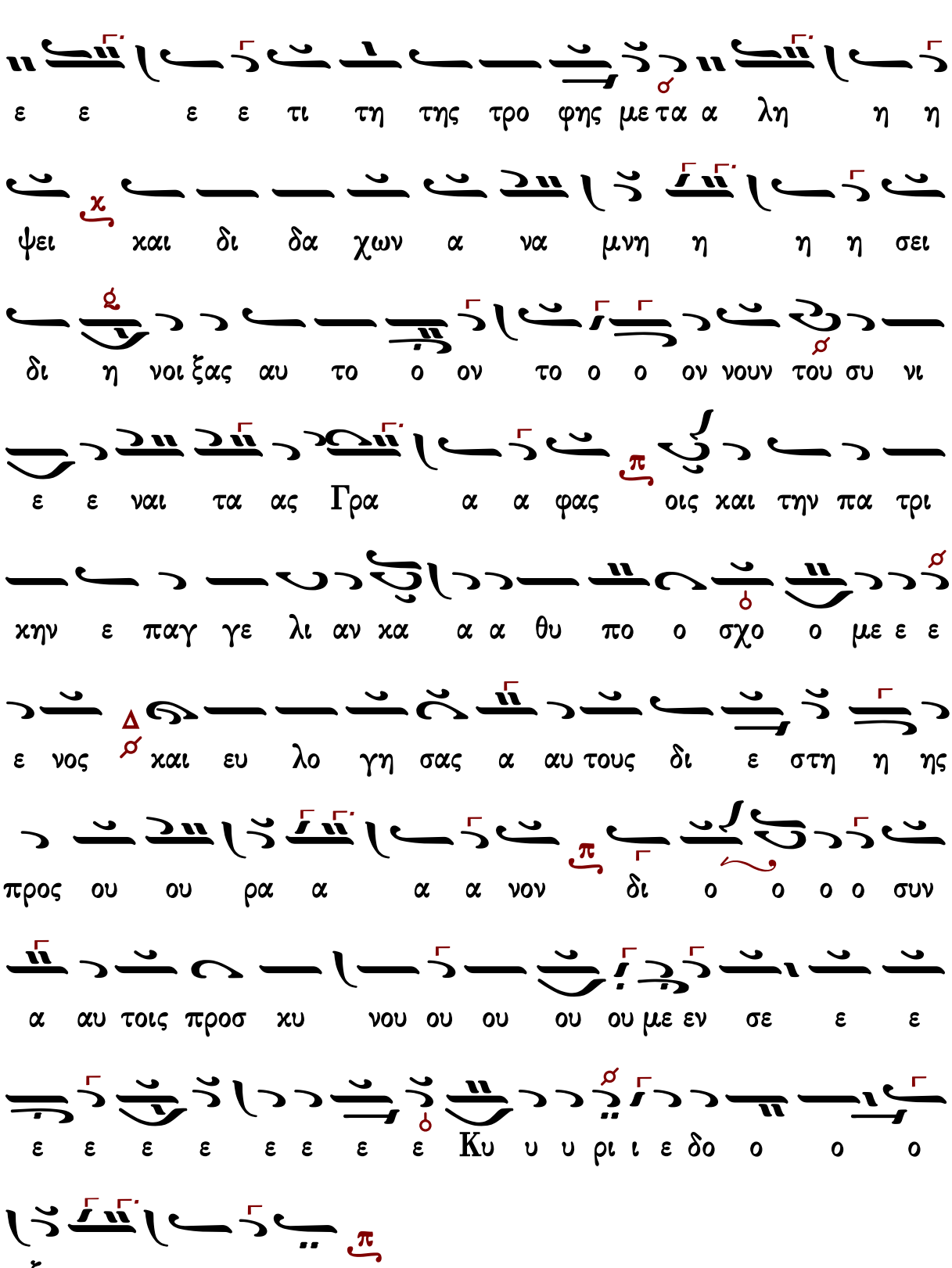
ε ε ε ε τι τη της τρο φης με τα α λη η η
ψει και δι δα χων α να μνη η η η σει
δι η νοι ξας αυ το ο ον το ο ο ον νουν του συ νι
ε ε ναι τα ας Γρα α α φας οις και την πα τρι
κην ε παγ γε λι αν κα α α θυ πο ο σχο ο με ε ε
ε νος και ευ λο γη σας α αυ τους δι ε στη η ης
προς ου ου ρα α α α νον δι ο ο ο ο συν
α αυ τοις προσ κυ νου ου ου ου ου με εν σε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ο
ξα α α α σοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.286*

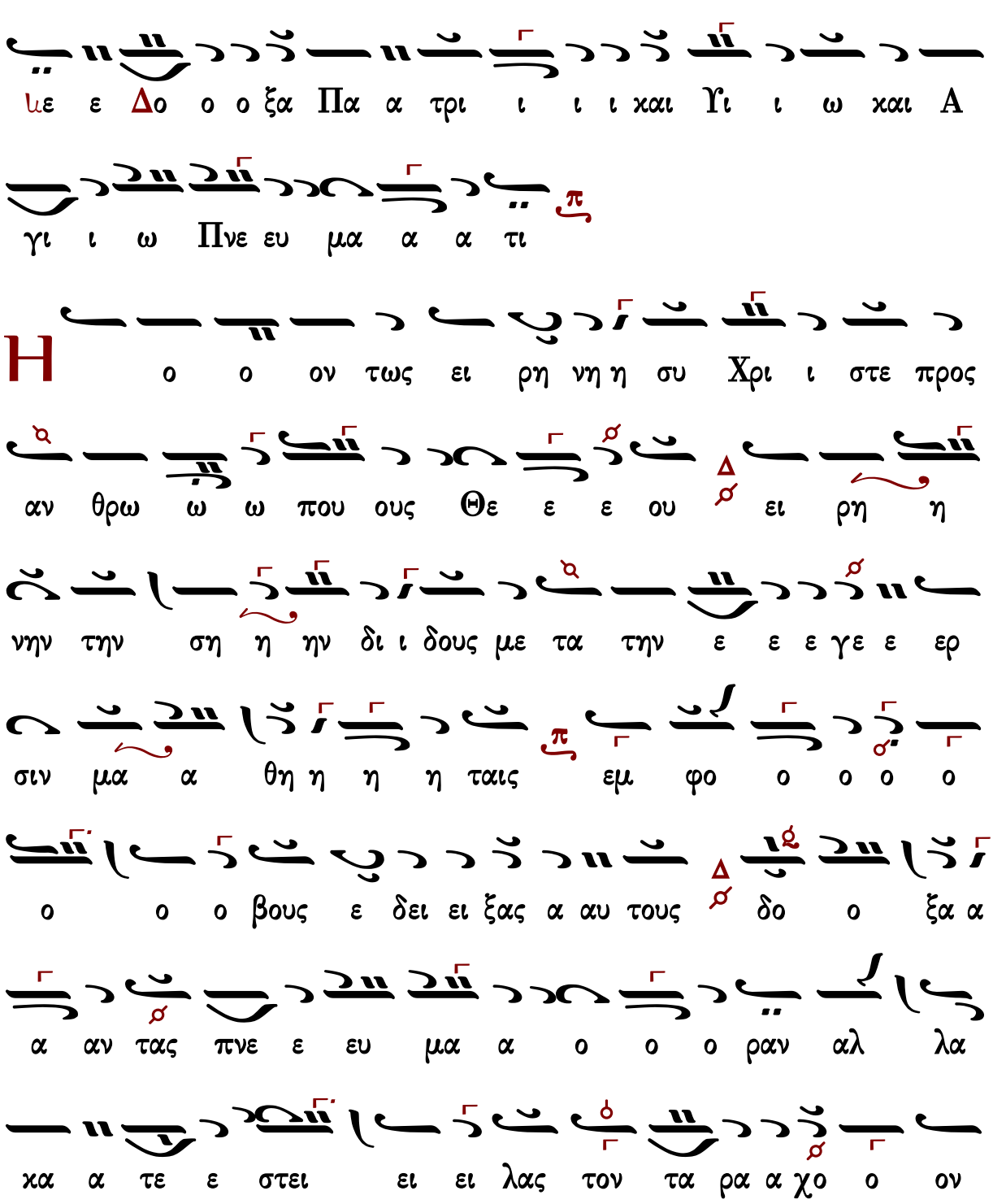
με ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι ι ω και Α
γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Η ο ο ον τως ει ρη νη η συ Χρι ι στε προς
αν θρω ω ω που ους Θε ε ε ου ει ρη η
νην την ση η ην δι ι δους με τα την ε ε ε γε ε ερ
σιν μα α θη η η η ταις εμ φο ο ο ο ο
ο ο ο βους ε δει ει ξας α αυ τους δο ο ξα α
α αν τας πνε ε ευ μα α ο ο ο ραν αλ λα
κα α τε ε στει ει ει λας τον τα ρα α χο ο ον

αυ τω ων τη ης ψυ υ υ χης δει ει ει ξας

τας χει ει ει ει ει ρας χαι αι αι αι του ους πο ο

ο ο δα α α ας σου πλην α πι στου ου ουν των ε ε

ε ε ε τι τη της τρο φη η ης με ε τα

λη η η η ψει χαι δι δα χω ω ων α να μνη

η η η σει δι η νοι ξας αυ τω ω ων το ο ο ον

νουν του συν ι ε ε ναι τα ας γρα α α φας οις

χαι την πα τρι κην ε παγ γε λι ι ι αν κα α αθ

υ πο ο σχο ο με ε ε ε νος χαι ευ λο γη η

η η η η σας α αυ τους δι ε ε ε στη η ης προς

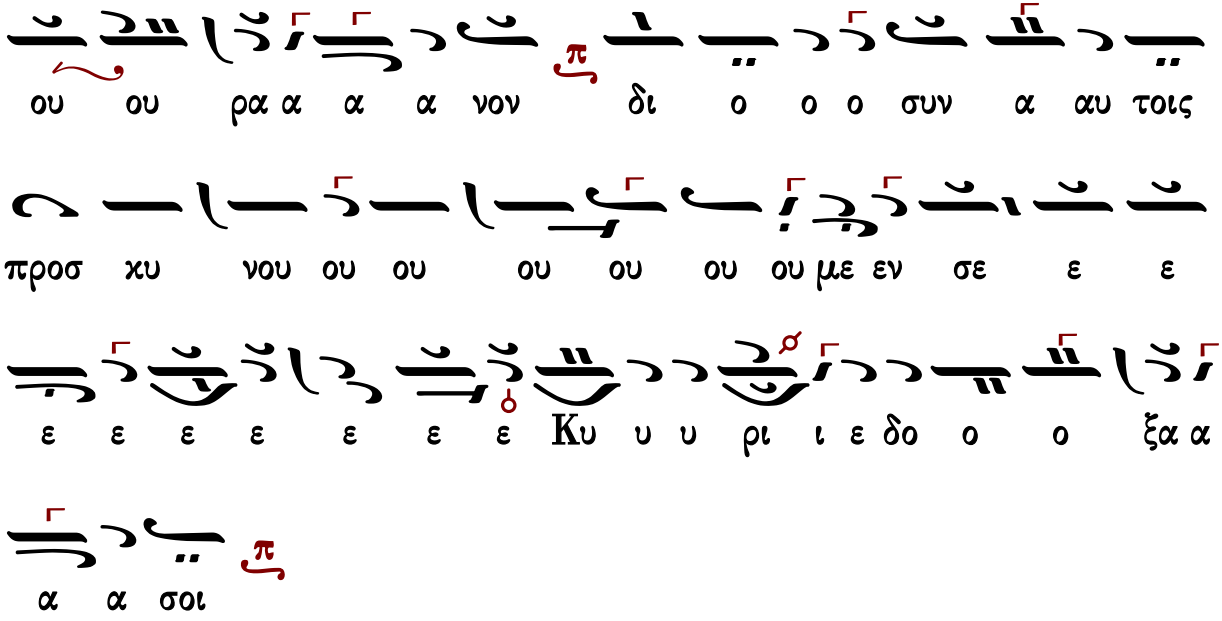

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ Πα

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Διονυσιάτικη Μουσική Ανθολογια
Άγιον Όρος 2009 σ.368*

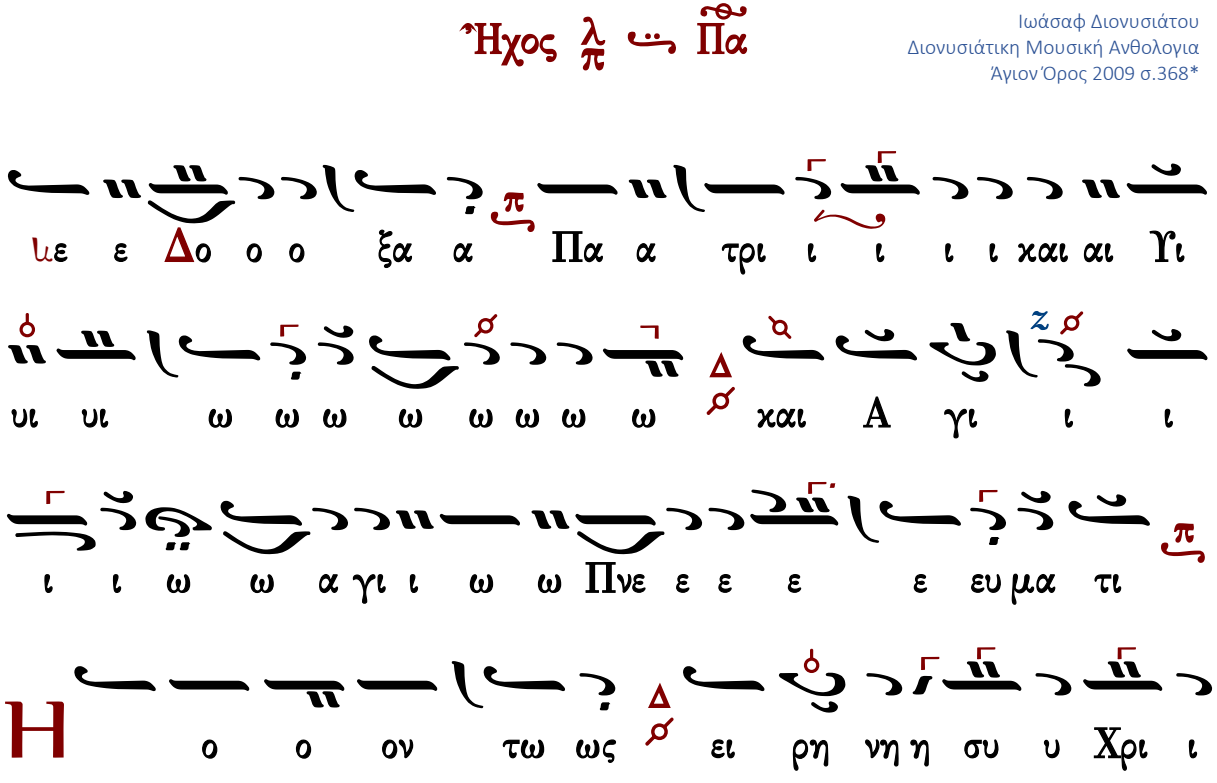

στε ε προς αν θρω ω ω ω που ους Θε ε ου ου ου

ου ου ου ου ου ει ρη η η η η νη η ιη η η ην

την ση η η η η ην δι ι δου ου ιου ου ου ους με τα τη

ην ε γε ερ σι ι ι ιν μα α θη η ταις εμ φο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο βους ε ε δει ει ξα α ας

α α αυ τους δο ξα αν τας πνε ε ε ευ μα α ο ο

ο ο ρα α ια α α αν αλ λα κα τε στει ει λας

τον τα α α α α α α ρα α τον τα ρα α χον αυ

τω ω ω ων τη ης ψυ υ χη ης δει ει ει ει ει ει

ει ξα ας τας χει ρας και αι αι αι τους πο ο ο ο

ο δα α α α α ια α α ας σου πλη η ην α πι

ι στου ου ουν τω ων ε ε ε τι τη ης τρο φη η ης

με τα λη η η ψει ει και δι δα χω ω ων

α α να μνη η η η η σει δι ι η η η

η η η νοι οι οι οι οι ιοι οι οι οι ξας αυ τω

ω ω ω ων το ον νου ου ου ουν του συν ι

ε ε ναι τα ας γρα α α φα ας οις και την πα α

α τρι ι ι ι ι ι ιι ι ι την πα α τρι

ι κη η ιη η ην ε παγ γε λι ι ι ι ι ι

ι ι α α α αν καθ υ πο σχο ο ο ο

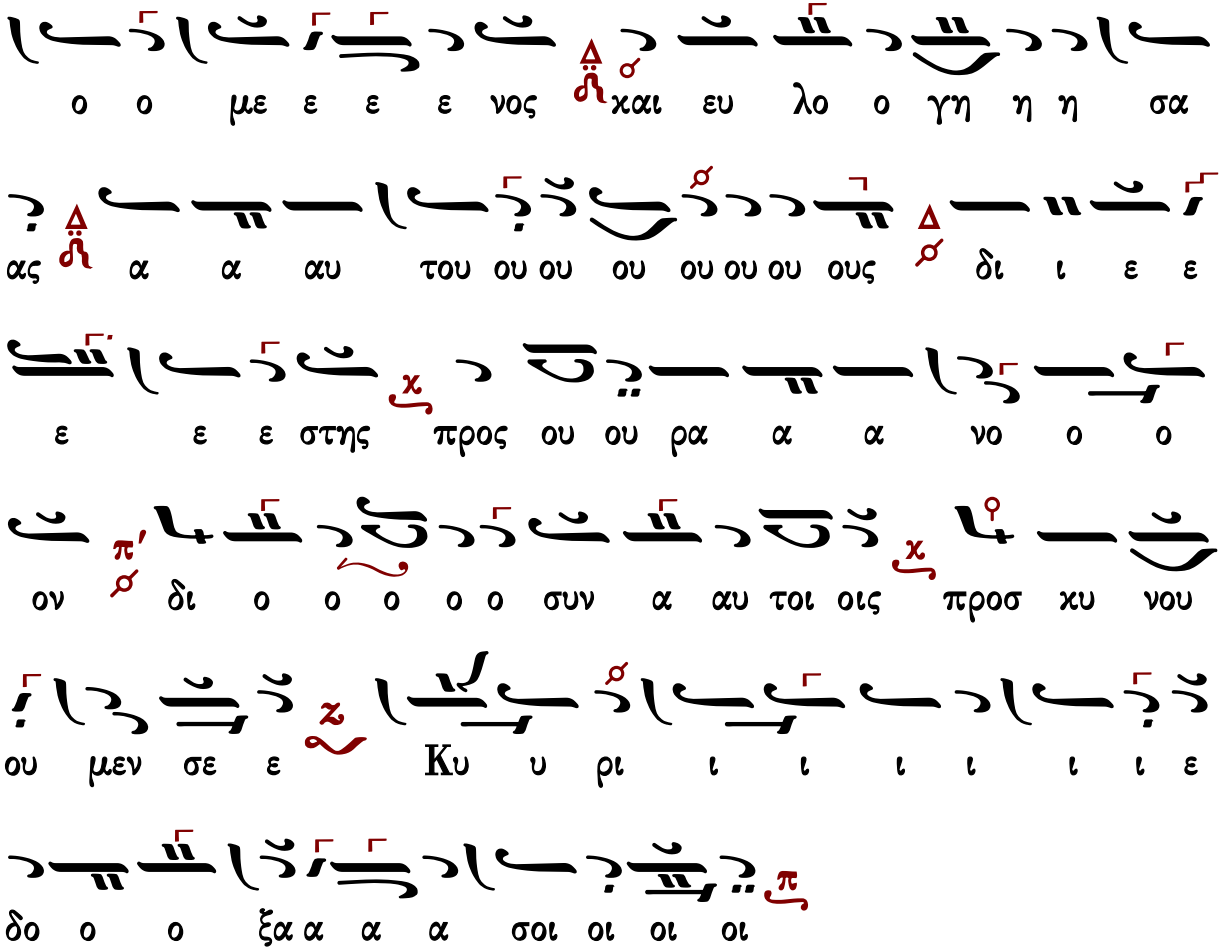

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Πεντηκοστάριον
1886 σ.160*

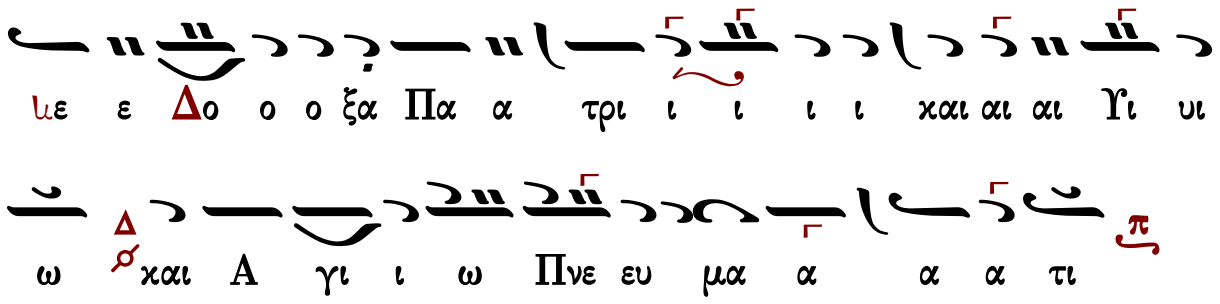

Η

ον τως ει ρη η η νη συ υ Χρι ι στε ε με ε ε

ε προς αν θρω ω ω που ους Θε ου ου ου ου ου ου

ου ου ει ρη η η η η νην την ση η η η η

ην δι ι ι την ση ην δι ι δου ους με τα τη ην ε

ε γε ερ σι ι ι ιν Μα α θη η ται αι ιαι αι αι αις

εμ φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο βου ους

ε δει ει ξα ας αυ του ου ου ου ου ου ου ους δο

ο ξα αν τας Πνε ε ε ευ μα α α α α α ο ο

ο Πνευ μα α ο ο ρα α α αν αλ λα κα α

τε ε ε ε ε ε στει ει ει ιει ει ει ει λας

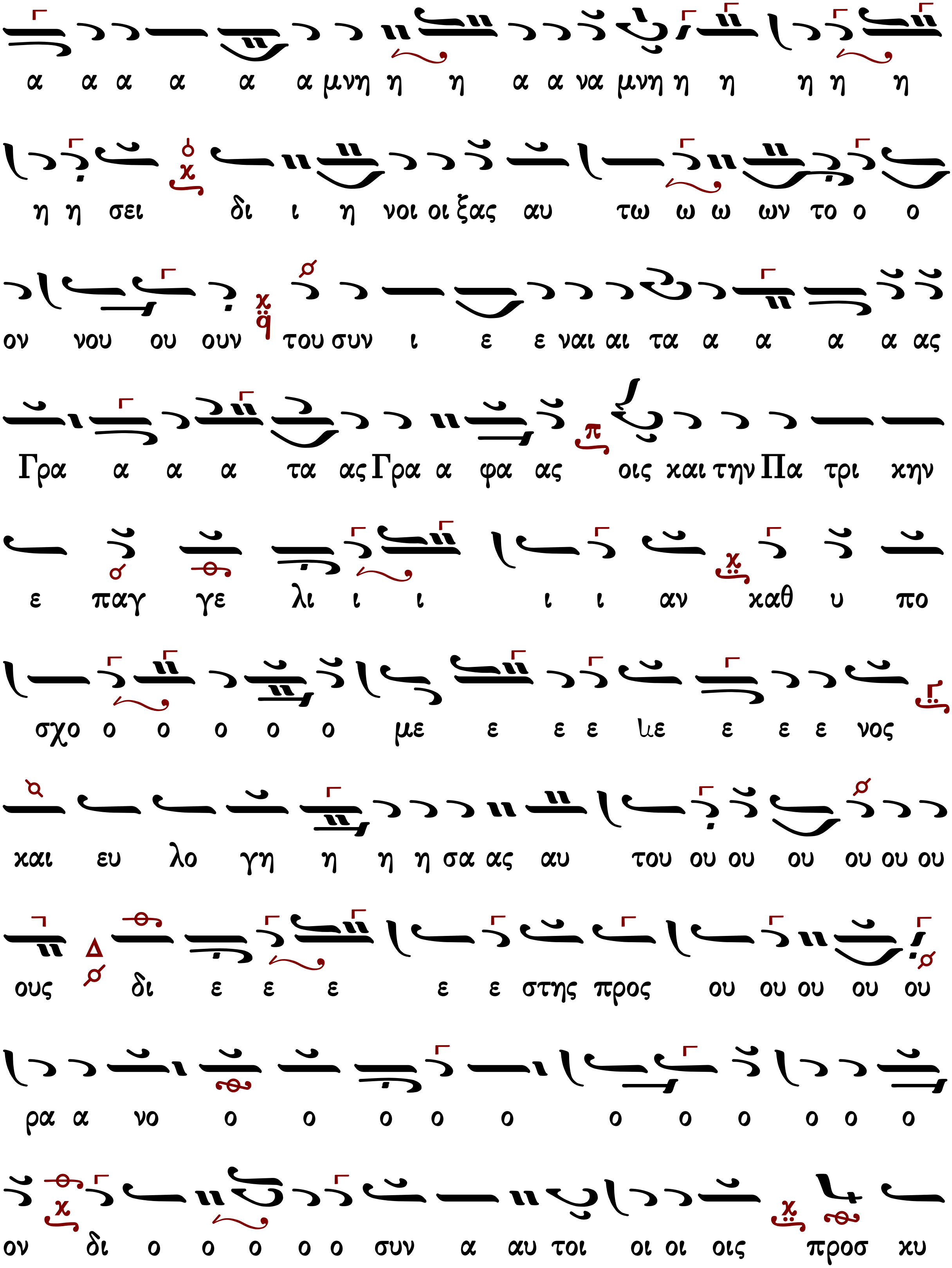
α α α α α α μνη η η α α να μνη η η η η η
η η σει δι ι η νοι οι ξας αυ τω ω ω ων το ο ο
ον νου ου ουν του συν ι ε ε ναι αι τα α α α α ας
Γρα α α α τα ας Γρα α φα ας οις και την Πα τρι κην
ε παγ γε λι ι ι ι ι αν καθ υ πο
σχο ο ο ο ο ο με ε ε ε λε ε ε ε νος
και ευ λο γη η η η σα ας αυ του ου ου ου ου ου ου
ους δι ε ε ε ε ε στης προς ου ου ου ου ου
ρα α νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ον δι ο ο ο ο ο συν α αυ τοι οι οι οις προσ κυ

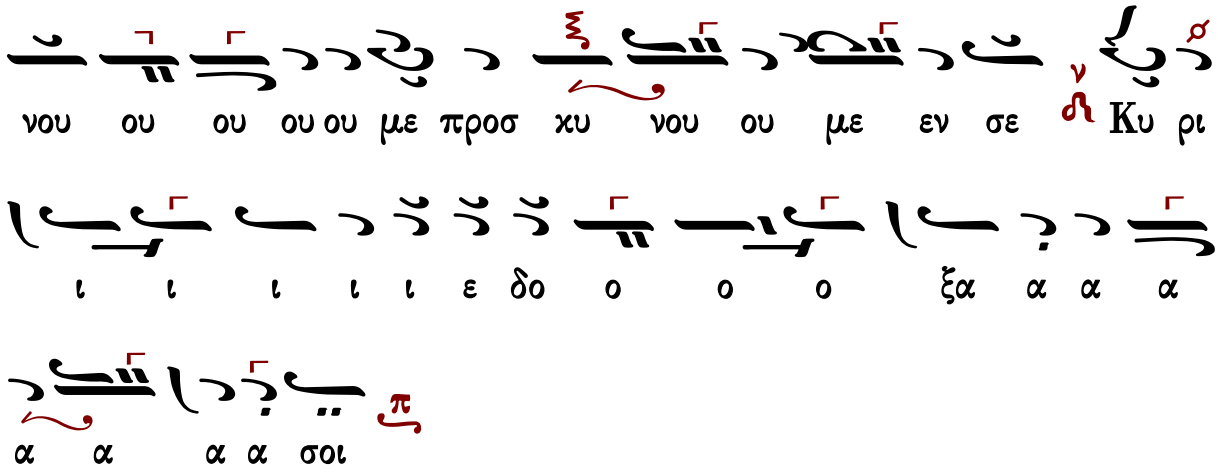

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ πλ. Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Τά Ἕνδεκα Ἑωθινά 1886 σ.22*

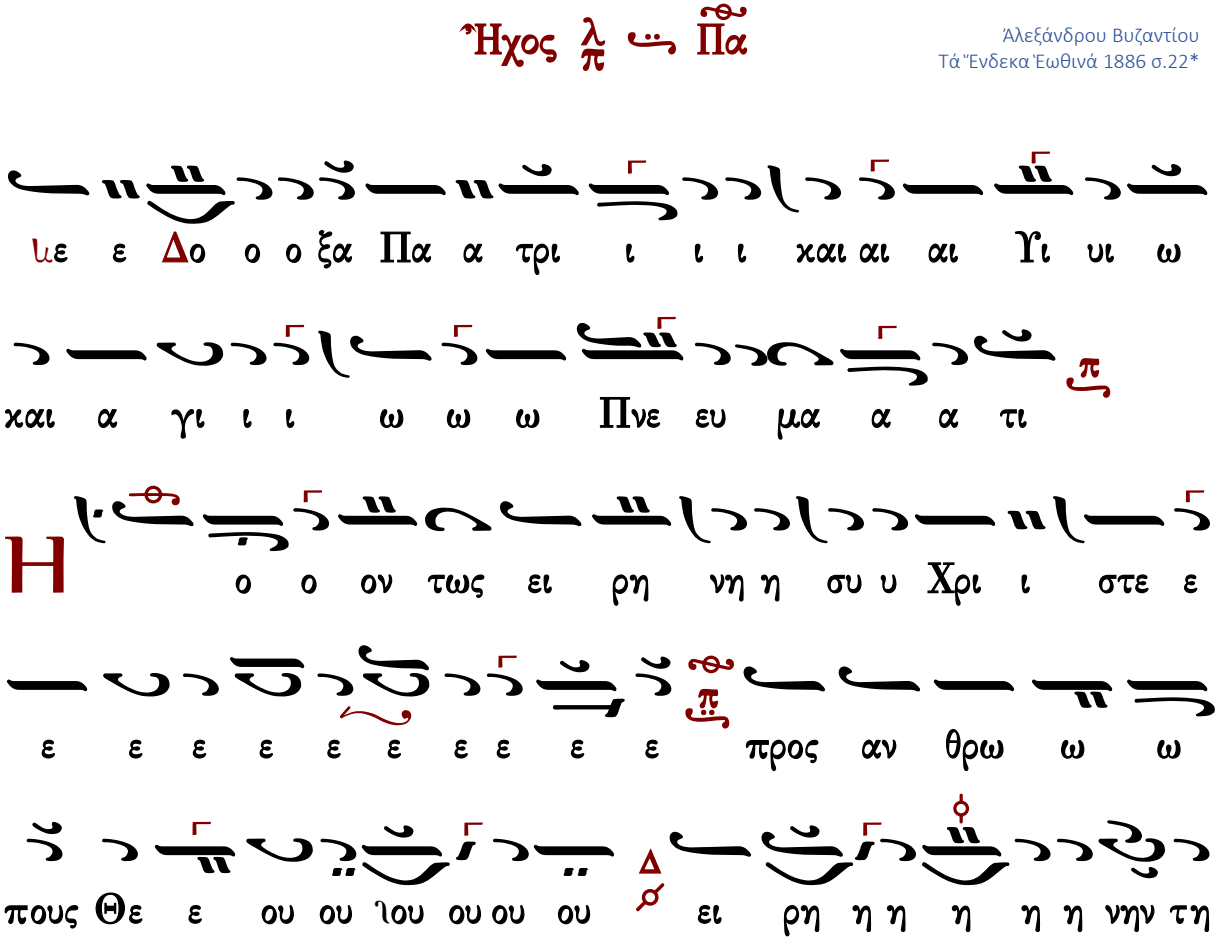

ην σην δι ι δου ους με τα α τη ην ε ε ε γερ σι

ιν μα α α α α α θη η η η μα α θη η ται αις

εμ φο ο ο ο ο ο ο ο βου ους ε δει ει ξα ας α αυ του ου

ιου ου ου ους δο ο ξα αν τας πνε ε ε ευ μα ο ο ρα

α α αν αλ λα α κα α τε ε ε ε ε ε στει

ει ει ει ει ιει ει ει ει λας το ον τα ρα α χο ον α

αυ τω ω ω ων τη ης ψυ υ χη ης δει ει ει ξας τα ας

χει ει ει ρα ας και αι του ους πο ο ο ο ο δα α α

α α ια α α ας σου πλην α α πι ι ι στου ου ουν των

ε ε ε ε ε με ε ε ε τι τη της τρο φη

η ης με ε τα α α λη η η η η ψει και δι

δα α χων α α να α α μνη η η η η η η η

α α να α μνη η η η ιη η η η η η η η η

σει δι ι η νοι οι ξα ας α αυ τω ω ω ων το ον

νουν του ου συν ι ι ε ναι αι τα α α α α ας γρα α α

α τα ας γρα α φα ας οις και την πα τρι κην ε παγ γε

λι ι ι ι ι αν κα αθ υ πο σχο ο ο ο ο ο

με ε ε ε ε ιε ε ε ε νος και ευ λο γη

η η η σας α αυ τους δι ε ε ε ε στη ης προς

ου ου ου ου ου ρα α νο ο ο ο ο ο ο ο ο

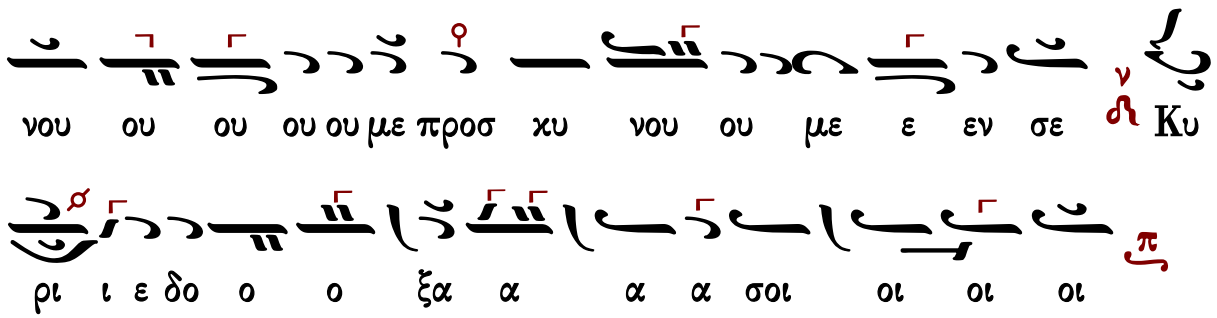

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος λ πλ. Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.32*

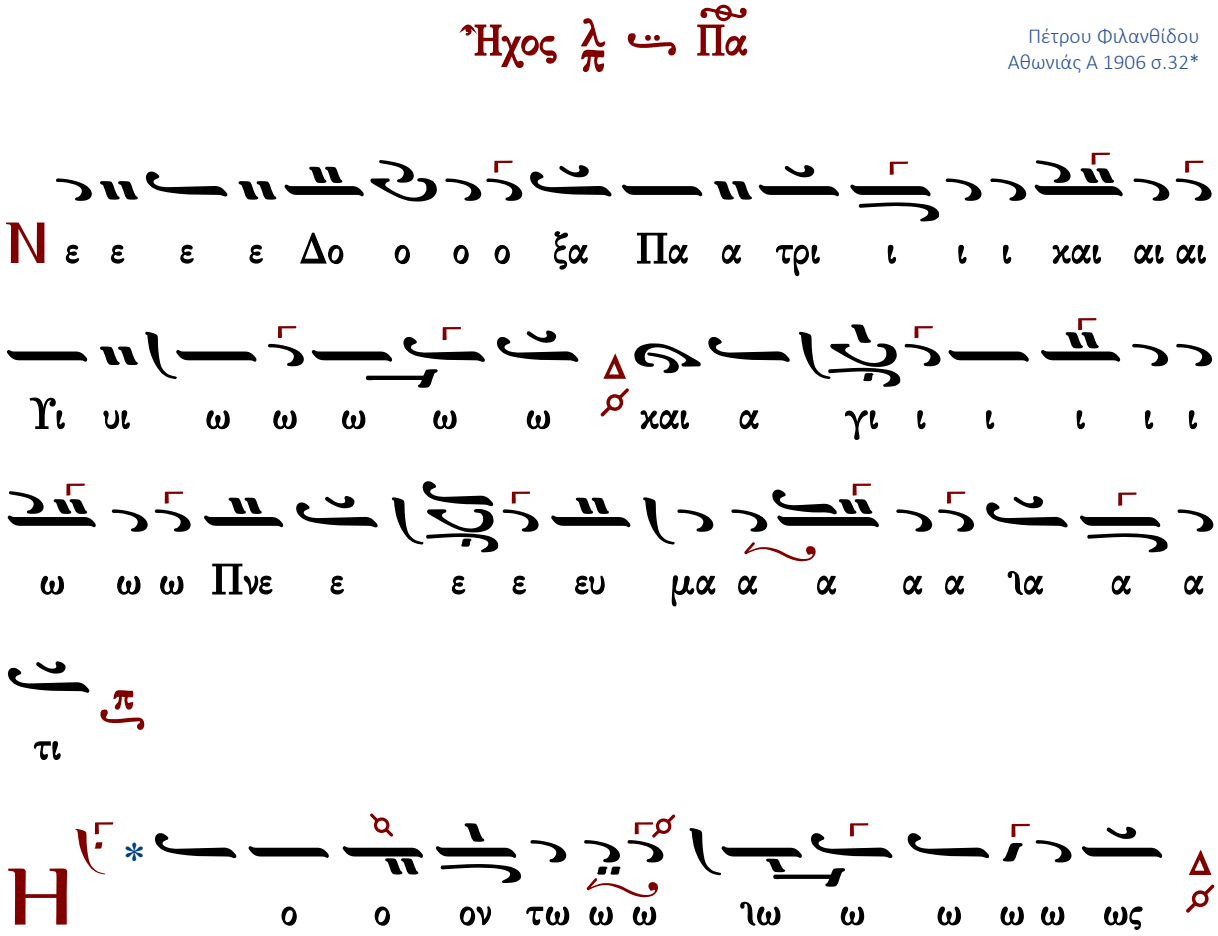

ει ρη η νη η η συ Χρι ι στε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε προς αν θρω ω ω ω ω ω ω ω

που ου ου ου ου ου ους Θε ου ου ου ου ου ου ου ου

ει ρη η η νη ην τη ην σην δι ι δου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ους με τα την ε ε ε

γε ε ε ε ε ερ σι ι ιν μα α α α α θη

η η η η ιη η η η ταις εμ φο ο ο ο

ο ο ο ο βους ε ε δει ει ξα ας α αυ

του ου ου ου ου ου ιου ου ου ου ου ους δο ο

ο ο ο ο ο ξα α δο ο ξα αν τας πνε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ευ μα α πνε ε ε ε ε ε ε ε

ευ μα α α ο ο ραν π q αλ λα α α κα α

τε ε ε ε ε ε στει ει ει ει ει ιει ει ει ει

λας χ τον τα ρα α χο ο ο ον α α αυ τω ων τη η

ης ψυ υ υ υ υ ιυ υ υ υ χης π δει ει ει ει ει

ει ει ει ξας τα ας χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ρα α α ας Δ κει αι αι αι αι αι του

ου ους πο Δ ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο κει αι τους

πο ο ο ο ο ο ο ο ο ο δα α α τους

πο ο ο δα ας σου πλη ζ ην α α πι ι στου ου

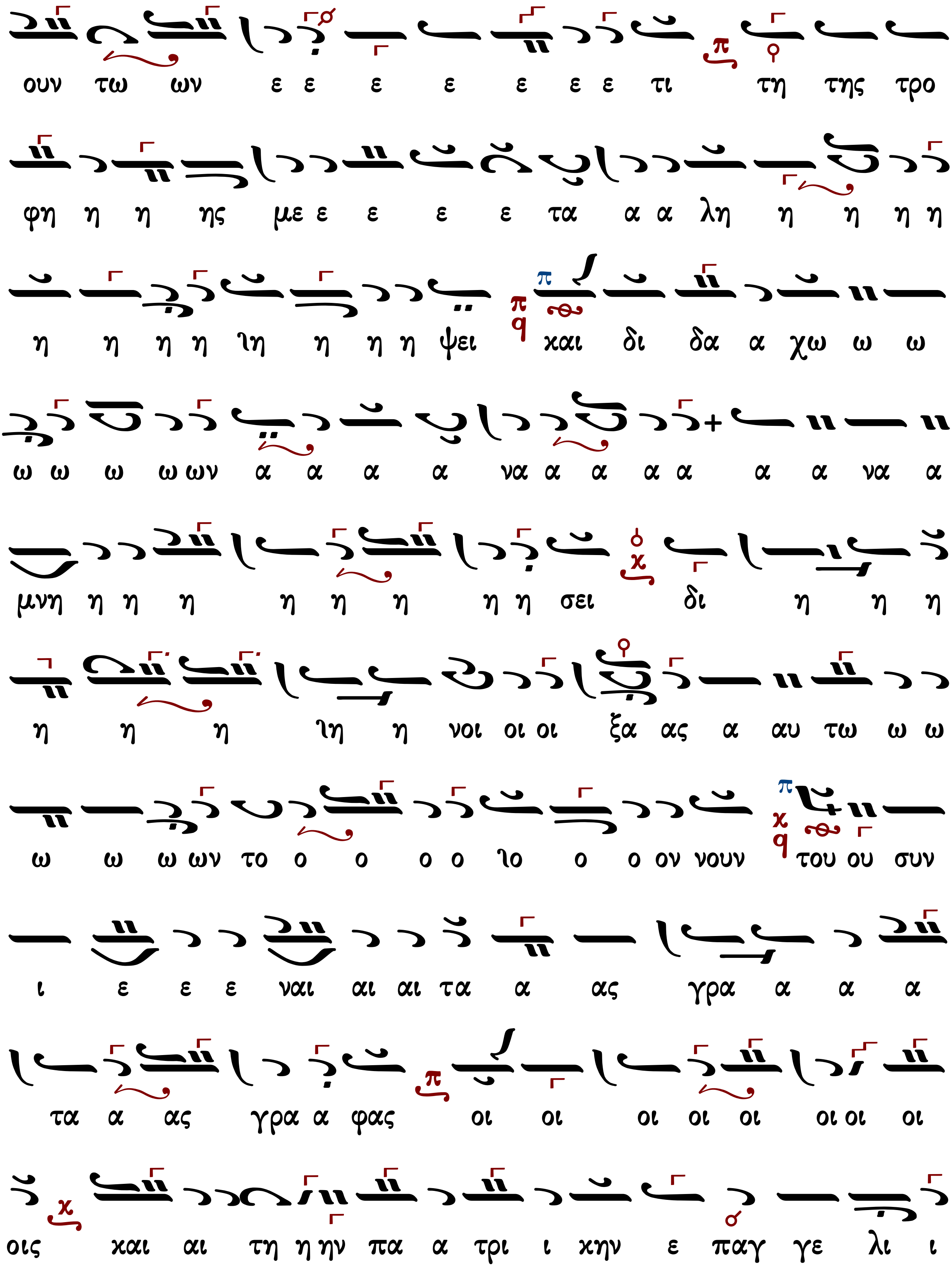
ουν τω ων ε ε ε ε ε ε ε τι τη της τρο
φη η η ης με ε ε ε ε ε τα α α λη η η η η
η η η η ιη η η η ψει και δι δα α χω ω ω
ω ω ω ω ων α α α α να α α α α α α να α
μνη η η η η η η η η σει δι η η η
η η η ιη η νοι οι οι ξα ας α αυ τω ω ω
ω ω ω ων το ο ο ο ο ιο ο ο ον νουν του ου συν
ι ε ε ε ναι αι αι τα α ας γρα α α α
τα α ας γρα α φας οι οι οι οι οι οι οι οι
οις και αι τη η ην πα α τρι ι χην ε παγ γε λι ι

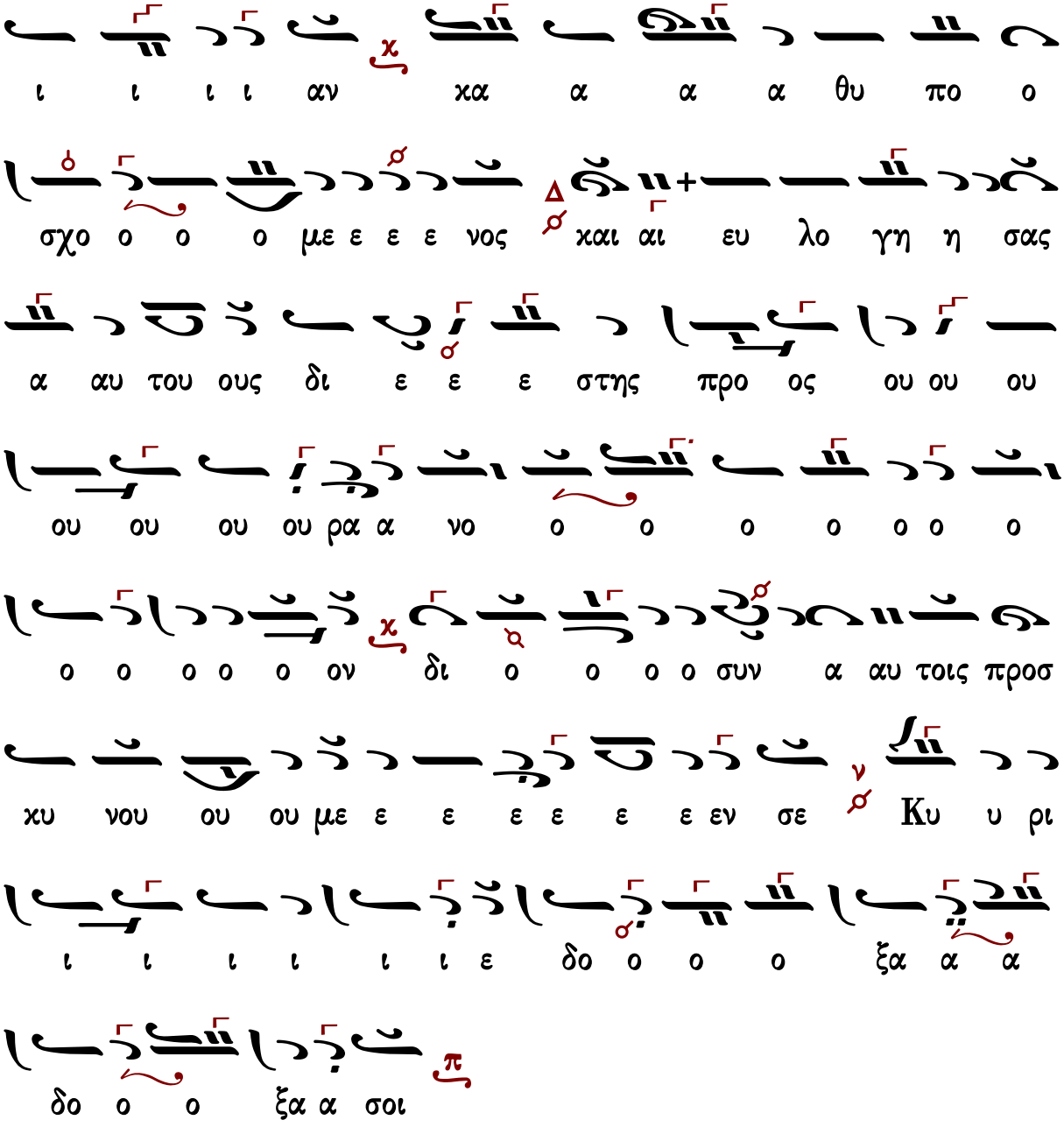

* Τῶν ἀπὸ τοῦ β′ δισήμου ποδὸς ἀρχομένων μαθημάτων προτάσσεται πάντοτε τὸ σημεῖον τῆς ἡμισείας σιωπῆς ἐν ἄρσει οὕτω: ἐπειδὴ ἡ σιωπὴ ἐνταῦθα δὲν προκύπτει ἐκ τοῦ χρόνου ὥστε νὰ γράφηται ἀκεραία οὕτως ὡς ἐν ταῖς χορευτικαῖς μελῳδίαις μου ἔστιν ἰδεῖν, ἔνθα οὐ μόνον ἁπλὴ ἀπαντᾷ ἡ σιωπή, ἀλλὰ καὶ καὶ ἀναλόγως τῶν χορικῶν ποδῶν, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ρυθμοῦ.

Ἦχος λ/π ⸓ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.235*

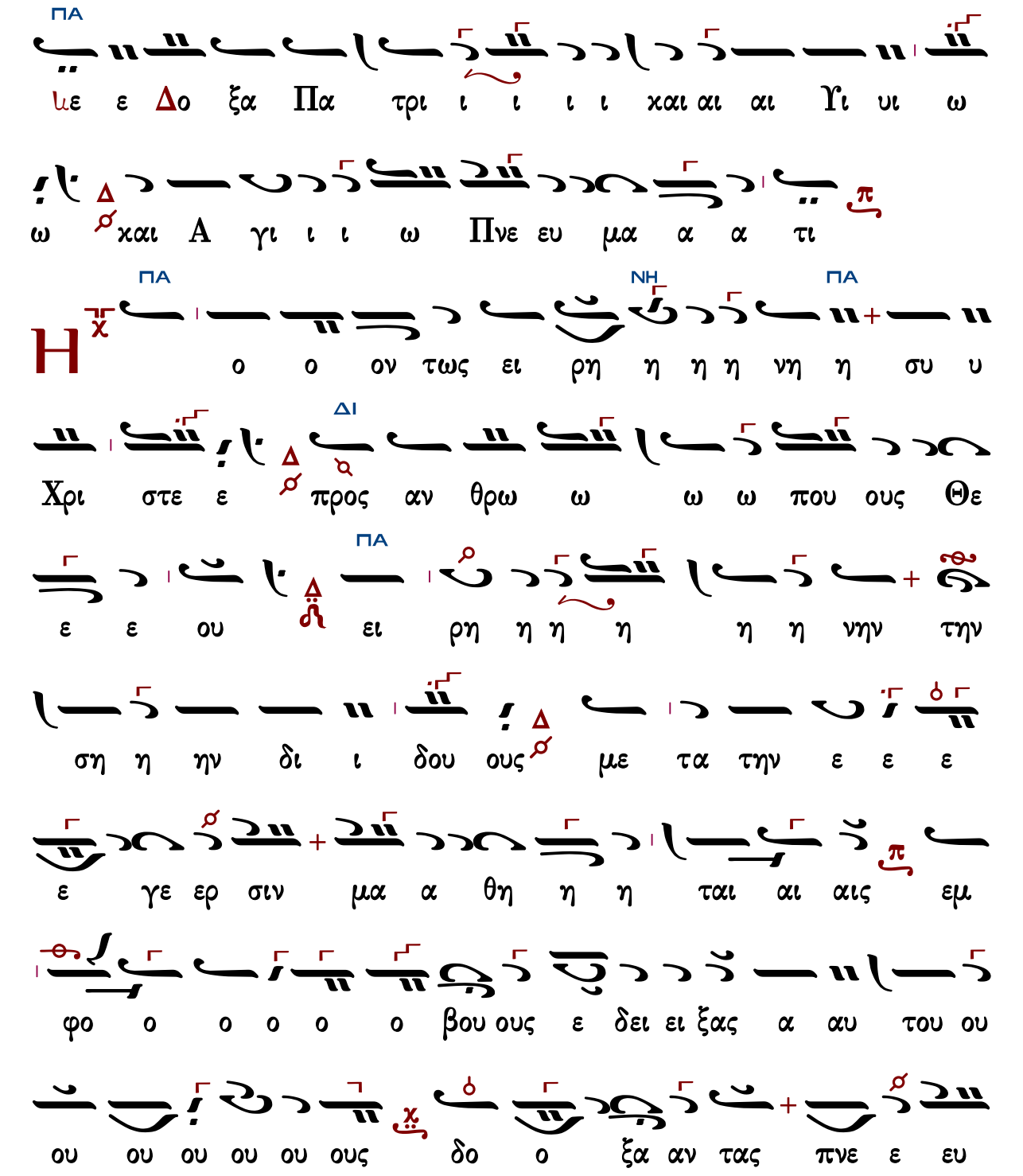

ΠΑ

με ε Δο ξα Πα τρι ι ι ι ι και αι αι Υι υι ω

ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

Η ο ο ον τως ει ρη η η η νη η συ υ

ΔΙ

Χρι στε ε προς αν θρω ω ω ω που ους Θε

ΠΑ

ε ε ου ει ρη η η η η η νην την

ση η ην δι ι δου ους με τα την ε ε ε

ε γε ερ σιν μα α θη η η ται αι αις εμ

φο ο ο ο ο ο βου ους ε δει ει ξας α αυ του ου

ου ου ου ου ου ους δο ο ξα αν τας πνε ε ευ

ΔΙ

μα α ο ο ο ρα α αν αλ λα α κα τε ε

ε στει ει ει ει ει ει λας τον τα α α

ΠΑ

ρα α χον αυ τω ω ω ω ων τη η ης ψυ υ χη

ης δει ει ει ει ει ξας τας χει ρα ας και αι τους πο

ο ο ο ο δα α α ας σου πλη ην α πι στου ουν

ΠΑ

ΝΗ

τω ων ε ε ε τι ι τη της τρο φη ης με τα α

λη η η η ψει και δι δα χων α α α

α να α α μνη η η σει ει δι η η η νοι οι

ΠΑ

ξας α αυ τω ω ω ων το ο ον νου ουν του συν ι

ε ε ναι τα ας γρα α α φας οις και την πα τρι

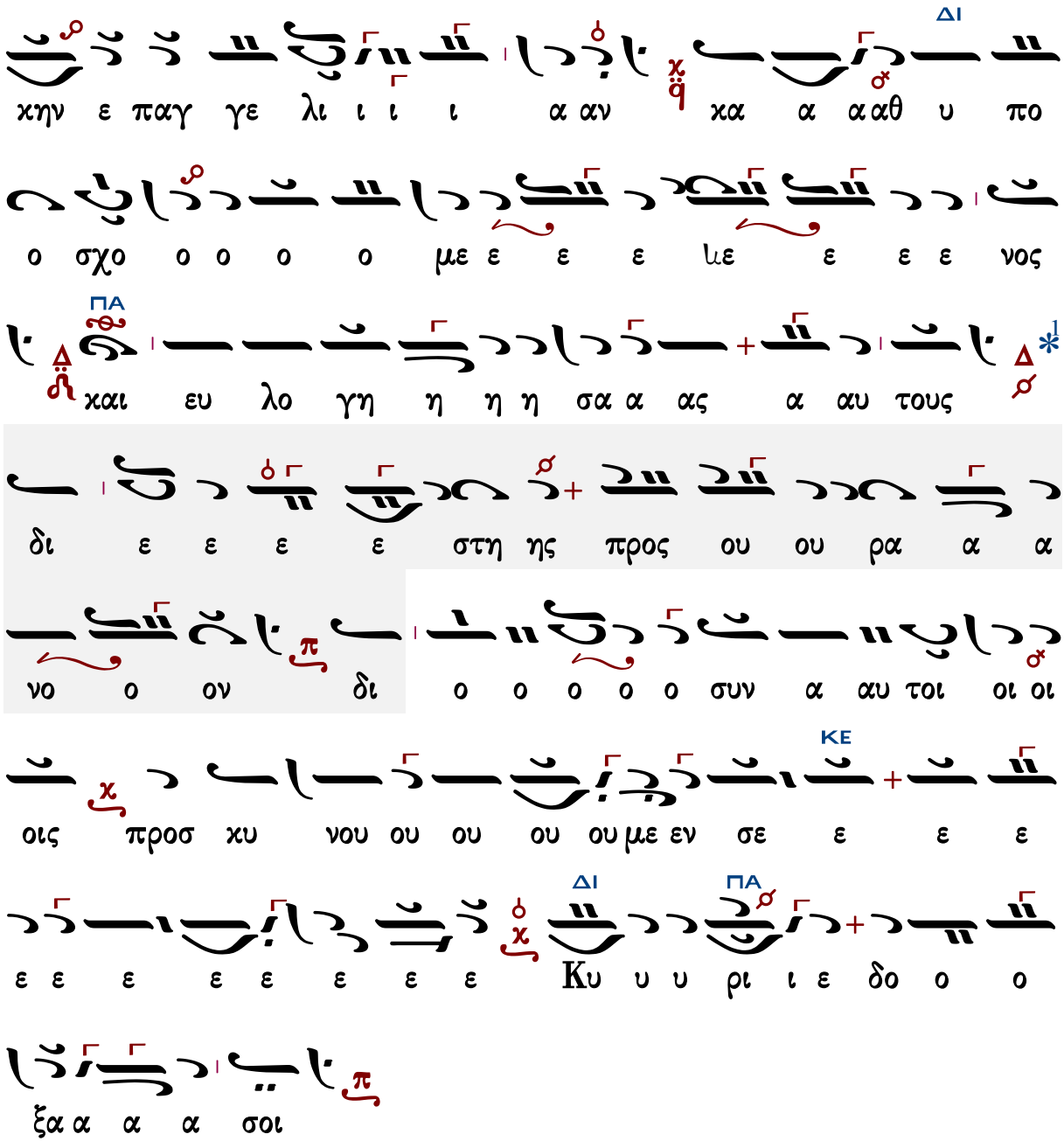
ΔΙ
χην ε παγ γε λι ι ι ι α αν χα α α αθ υ πο
ο σχο ο ο ο ο με ε ε ε με ε ε ε νος
ΠΑ
και ευ λο γη η η η σα α ας α αυ τους
δι ε ε ε ε στη ης προς ου ου ρα α α
νο ο ον δι ο ο ο ο ο συν α αυ τοι οι οι
ΚΕ
οις προσ χυ νου ου ου ου ου με εν σε ε ε ε
ΔΙ
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο
ξα α α α σοι
ἕτεραι θέσεις:
ΚΕ
και δι δα χων α να α α μνη η η η η η
η η η η η α να α μνη η η η η η η

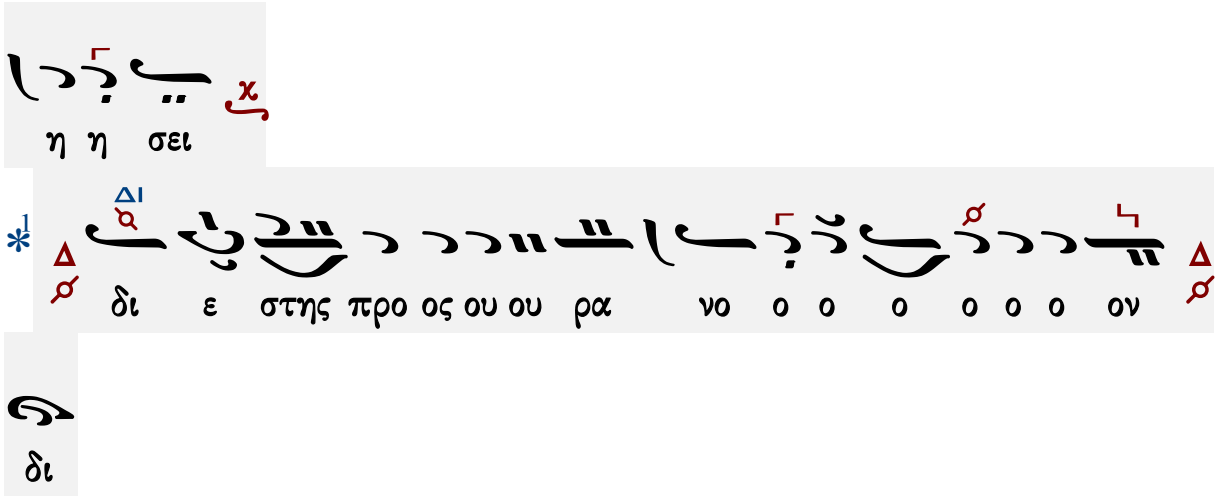

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Θεοτοκίον Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

Ἦχος λ π Πα

Τα 11 εωθινά
κατ' εκτέλεση Κ. Πρίγγου
Παναγιώτης Φιλίππου, 2017*

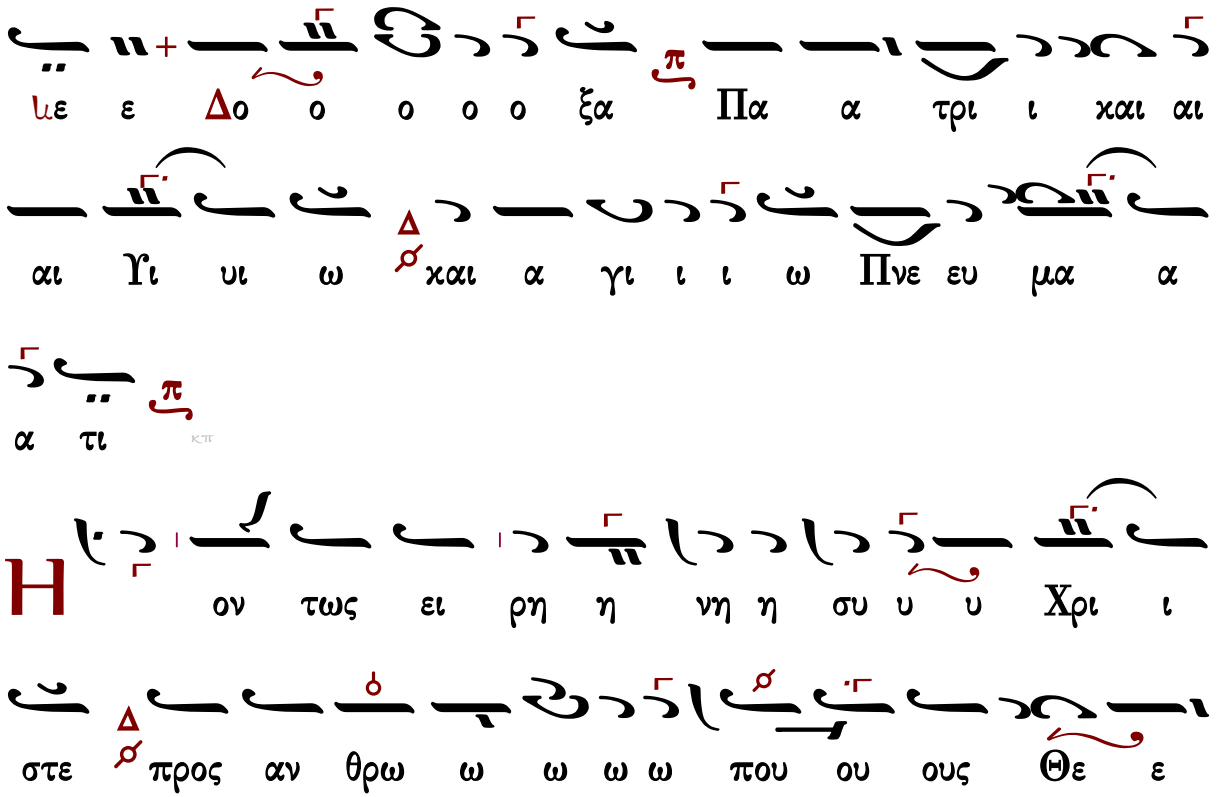

ου ει ρη η η η η η η η νην τη ην

σην δι ι δου ους με τα την ε ε ε γε ε ερ σιν

Μα α α θη η η η ταις εμ φο ο ο ο

ο βου ους ε ε δει ει ει ξα α ας α αυ

τους δο ο ο ξα α α α αν τας πνε ε ε ε ε

ευ μα ο ο ο ραν αλ λα κα α τε ε

στει ει ει λας τον τα α ρα α α χον αυ τω ω

ω ω ων τη η ης ψυ υ χης δει ξας τας

χει ει ει ει ρας και αι αι τους πο ο ο

δα α α α α ας σου πλη ην α πι στου ου ου

ουν των ε ε ε τι τη της τρο φη η η η ης

με ε ε τα λη η η η η ψει και δι δα

χων α α α να α α μνη η η η σει ει

δι η η η νοι ξας α αυ τω ω ων το ο ο

ο ον νουν του συ νι ε ε ε ναι τα ας Γρα α α

φας οις και την πα τρι κην ε παγ γε λι ι ι

αν κα α α α θυ πο σχο ο ο ο με ε ε ε

νος και ευ λο γη η η σα α ας α αυ τους

δι ε ε στη η ης προς ου ου ου ρα α α α

νον δι ο ο ο ο ο συν αυ τοις προσ κυ νου

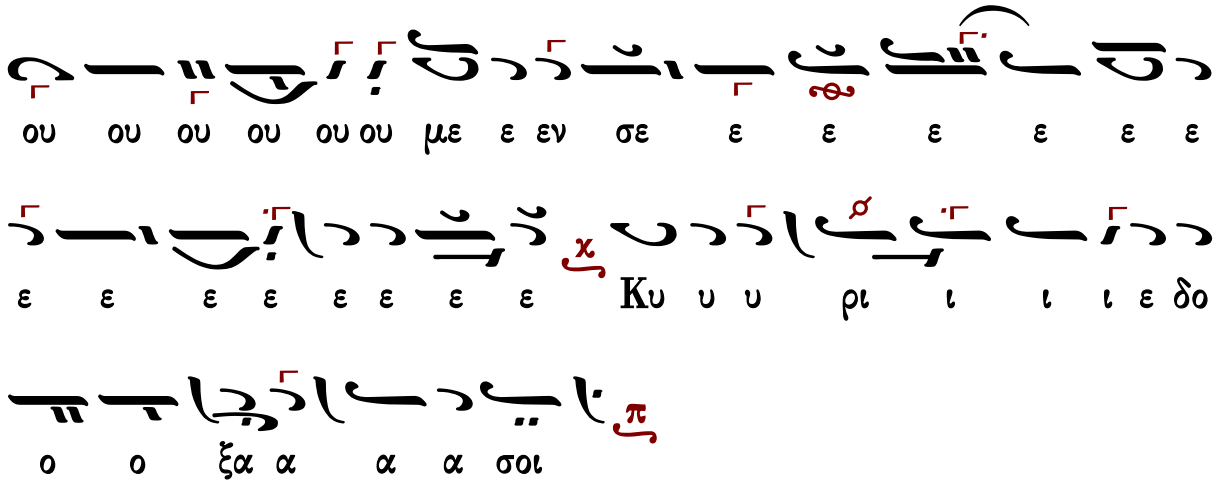

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ πλ. Πα

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Α' 1955 σ.150*

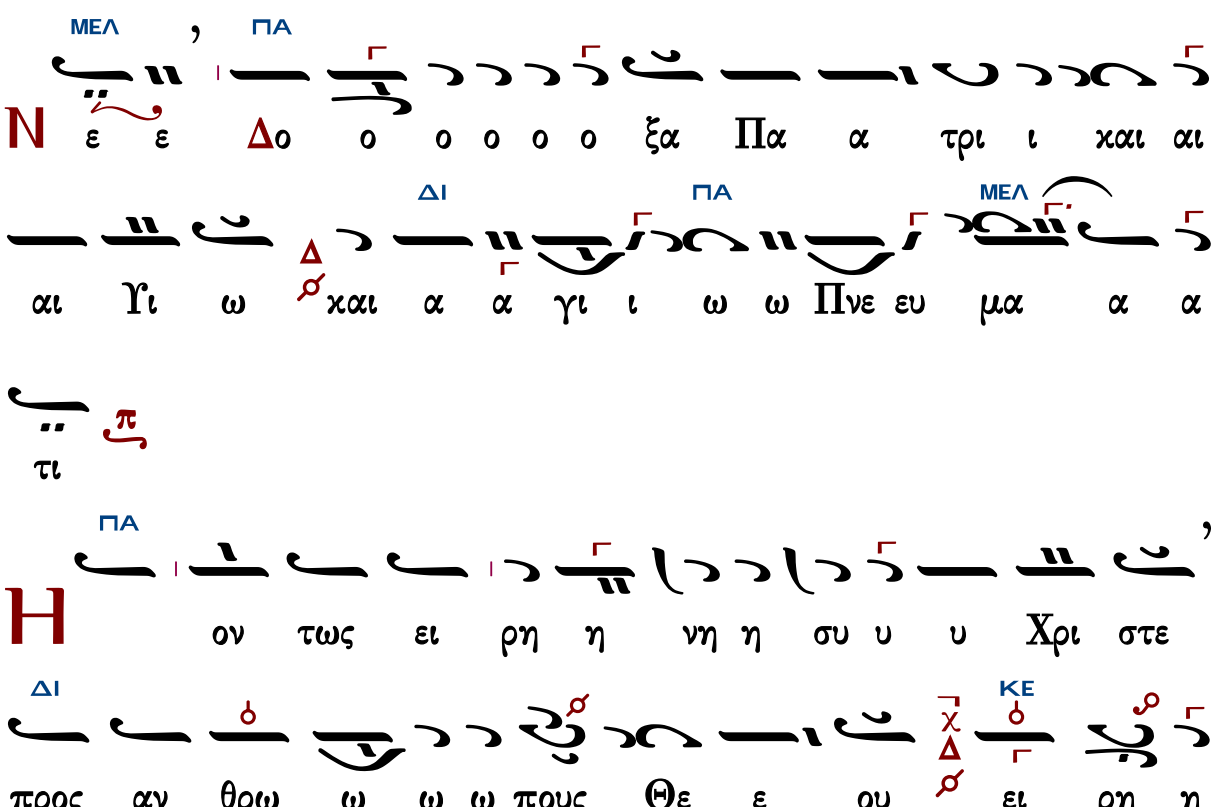

ΔΙ ΜΕΛ ΠΑ

η η η η η νην τη ην σην δι δου ου ους με

ΜΕΛ ΠΑ

τα την ε ε ε ε ε γε ε ερ σιν μα α α θη η

ΚΕ

η η ταις εμ φο ο ο ο ο βου ους

ΔΙ ΠΑ ΔΙ

ε ε δει ει ξας α αυ τους δο ο ο ο ξα α α αν

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ

τας Πνε ευ μα α α ο ο ο ραν αλ λα α

ΚΕ ΔΙ ΠΑ

κα α τε ε στει ει ει λας τον τα α ρα α α χο

ΜΕΛ ΠΑ

ο ον αυ τω ω ων της ψυ υ υ χης δει ει

ΚΕ ΔΙ

ει ξα ας τας χει ει ει ει ει ει ρας και αι αι αι

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

αι αι του ους πο ο ο ο ο δα α α ας σου πλη ην α

ΜΕΛ ΠΑ

πι στου ου ου ου ου ουν των ε ε ε ε ε ε τι τη

ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ

της τρο φη η η ης με ε τα α λη η η η η

ΜΕΛ ΚΕ

ψει και δι δα χων α α α α α να α α

ΔΙ ΚΕ ΔΙ

μνη η η η σει ει δι η η η νοι ξας α αυ

ΚΕ ΜΕΛ

τω ω ω ων το ο ο ον νουν του συ νι

ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

ε ε ναι τας γρα α α φας οις και την πα τρι

ΚΕ ΔΙ

κην ε παγ γε λι ι ι αν κα α αθ υ πο ο

ΠΑ ΜΕΛ ΒΫ

σχο ο ο ο ο με ε ε ε νος και ευ λο γη η η η

ΜΕΛ ΔΙ

σας αυ του ου ου ου ους δι ε ε ε ε ε ε

ΠΑ ΜΕΛ

στη η ης προς ου ου ου ρα α α α νον δι

ΒΫ ΜΕΛ ΚΕ ΔΙ

ο ο ο ο συν αυ τοις προ σκυ νου ου ου ου ου ου ου

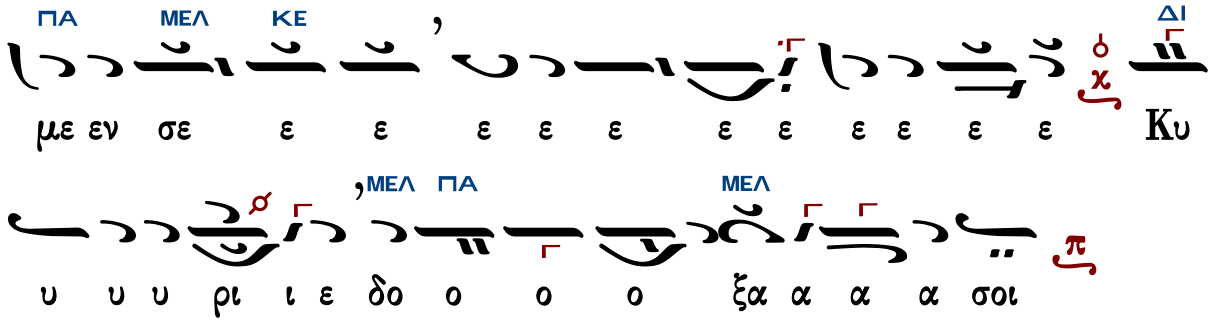

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.486/1356#

πκπ

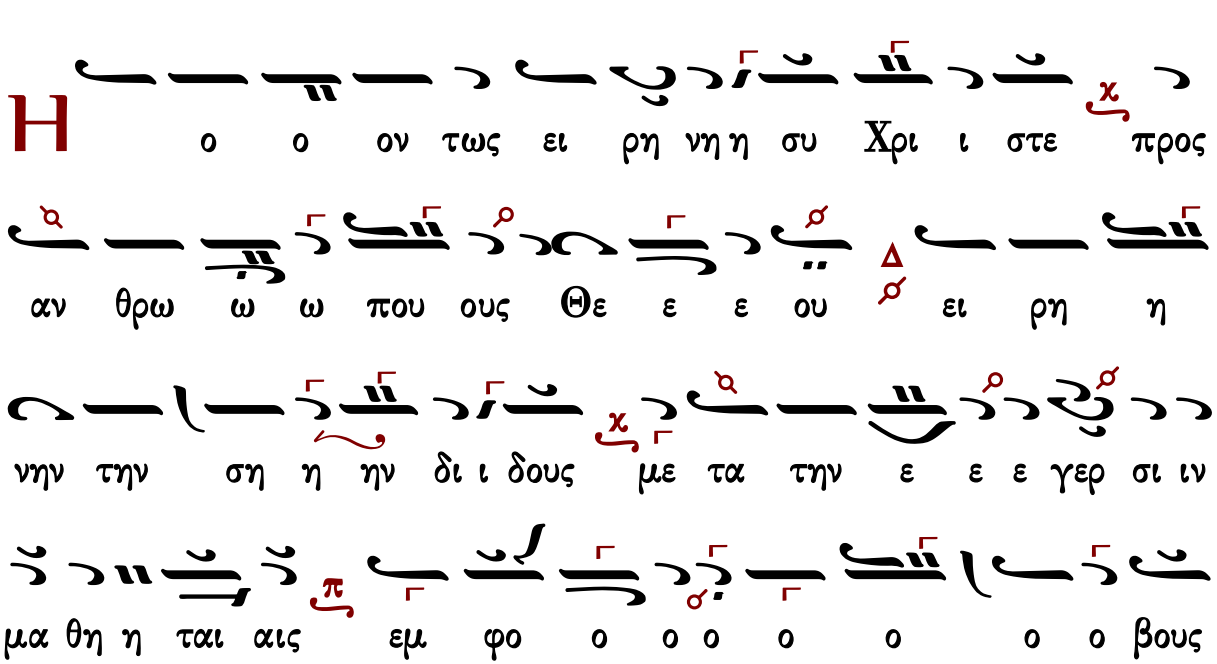

ε δει ει ξας α αυ τους δο ο ξα α α αν τας πνε ε ε

ευ μα ο ο ρα αν αλ λα α κα τε ε ε στει

ει ει ει ει ει λας τον τα α ρα α χον αυ τω ω

ων τη ης ψυ υ υ χης δει ει ει ξας τας χει ει

ει ει ει ρας και αι αι αι του ους πο ο ο δα α

α ας σου πλη ην α πι στου ου ουν των ε ε ε τι

τη της τρο φη η ης με ε τα λη η η η ψει

και δι δα χω ω ων α να μνη η η η σει δι

η νοι ξας αυ τω ω ω ων το ο ο ον νουν του συν ι

ε ε ναι τα ας γρα α α φας οις και την πα τρι κην

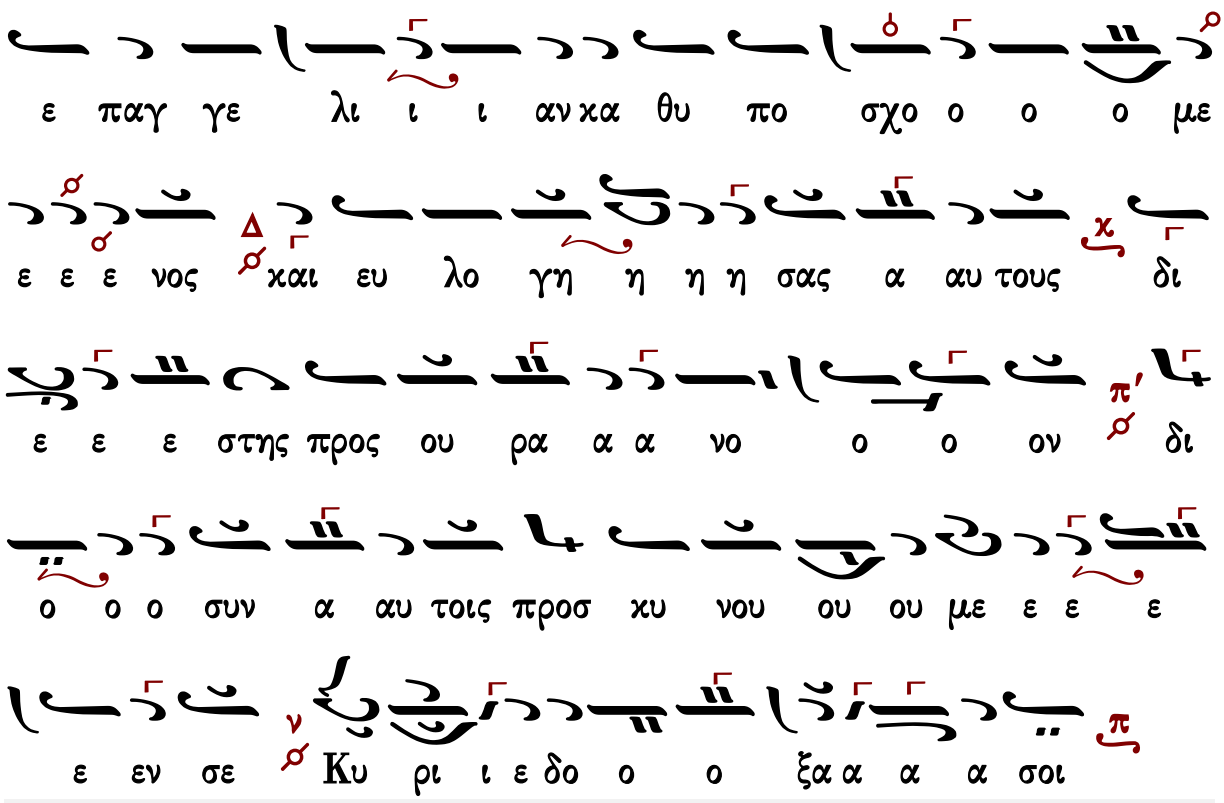

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος ανθολογία τ. Β'
Ὄρθρος 1987 σ.579*

ΔΙ ΠΑ

στε προς αν θρω ω ω ω πους θε ε ου ει ρη η

η η η νην τη ην σην δι ι δους με τα την ε ε γε

ε ερ σιν μα α θη η η η ταις εμ φο ο βους

ε ε δει ει ξα α ας α αυ τους δο ο ο ο ο ο

ΚΕ

ΠΑ

ο ο ξα αν τας πνε ε ευ μα α ο ο ο ραν

ΚΕ ΔΙ

αλ λα α κα α τε ε στει ει ει λας τον τα

ΠΑ

ρα χον αυ το ο ο ον της ψυ υ υ χης δει ει

ει ξας τας χει ρας και αι αι τους πο ο ο δα α α α

ΖΟ

σου πλη η ην α α πι ι ι στου ου ου ου ουν των

ΠΑ

ε ε ε τι τη της τρο φη η ης με ε τα λη η

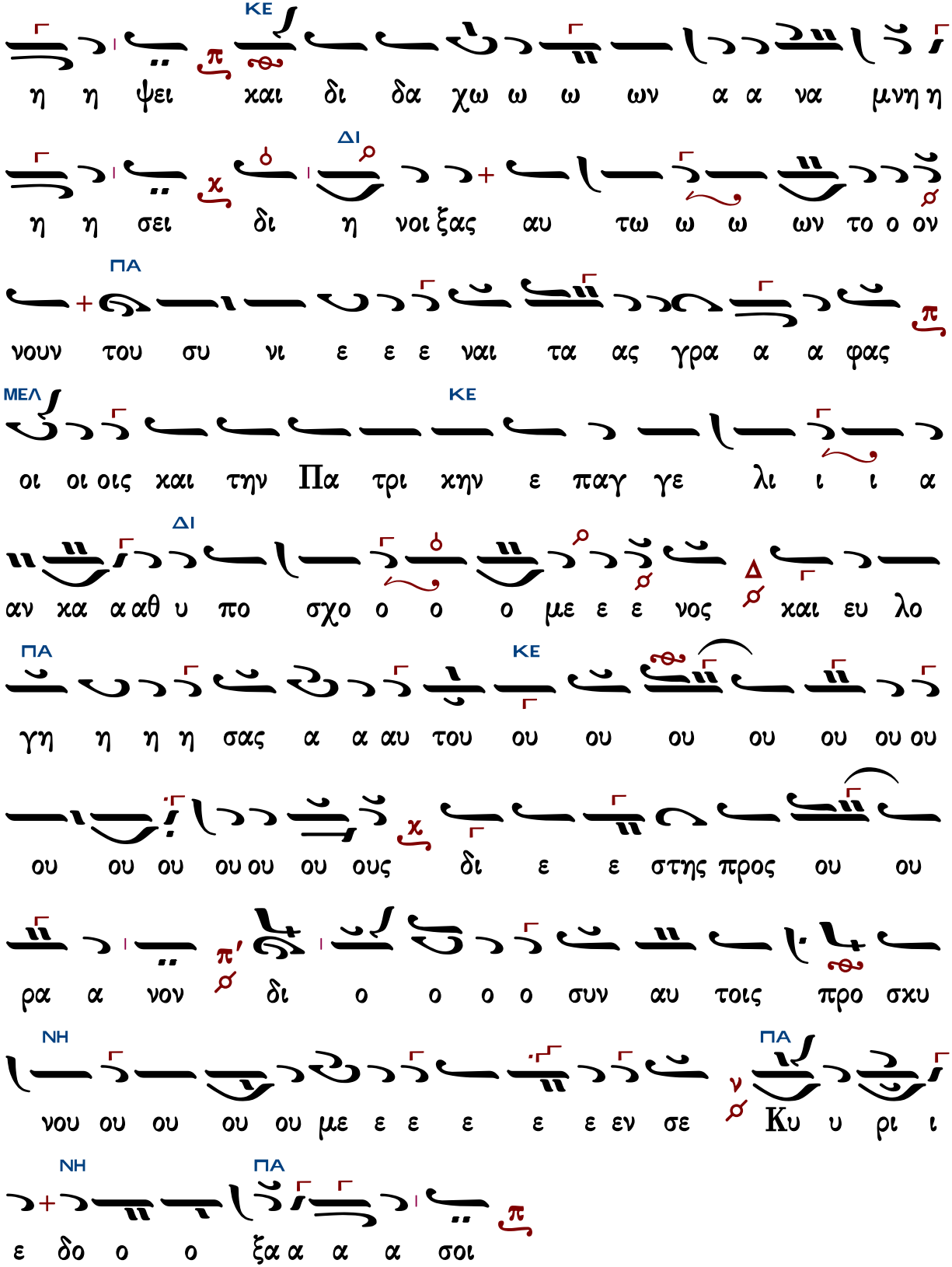
ΚΕ
η η ψει και δι δα χω ω ω ων α α να μνη η
ΔΙ
η η σει δι η νοι ξας αυ τω ω ω ων το ο ον
ΠΑ
νουν του συ νι ε ε ε ναι τα ας γρα α α φας
ΜΕΛ
ΚΕ
οι οι οις και την Πα τρι κην ε παγ γε λι ι ι α
ΔΙ
αν κα α αθ υ πο σχο ο ο ο με ε ε νος και ευ λο
ΠΑ
ΚΕ
γη η η η σας α α αυ του ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ους δι ε ε στης προς ου ου
ρα α νον δι ο ο ο ο συν αυ τοις προ σκυ
ΝΗ
ΠΑ
νου ου ου ου ου με ε ε ε ε ε εν σε Κυ υ ρι ι
ΝΗ
ΠΑ
ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Εωθινά Δοξαστικά 2020*

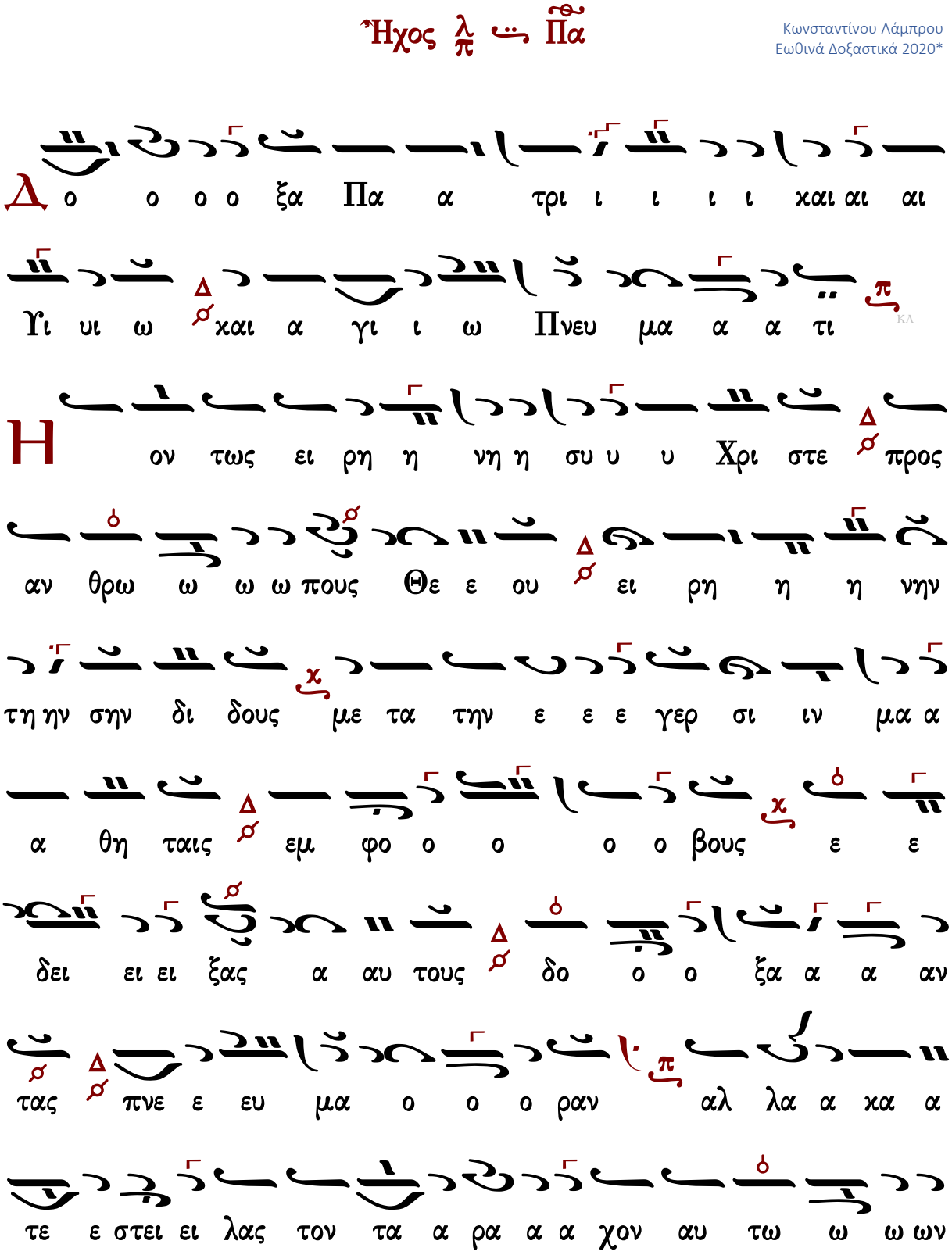

της ψυ υ χης δει ξας τας χει ει ει ρας και αι αι τους

πο ο ο δα α α ας σου πλη ην α πι στου ου ουν των ε

ε ε τι τη της τρο φη ης με ε ε τα α α λη

η η ψει και δι δα α χων α να α α μνη η η

σει ει δι η νοι ξας αυ τω ω ων το ο ο ον νουν

του συν ι ε ε ε ναι τα ας γρα α α φας οις και

την πα τρι κην ε παγ γε λι ι ι αν κα α α α

θυ πο ο σχο ο ο ο με ε ε ε νος και ευ λο

γη η η η η σα α ας αυ τους δι ε ε στη η ης

προς ου ου ου ρα α α α νον δι ο

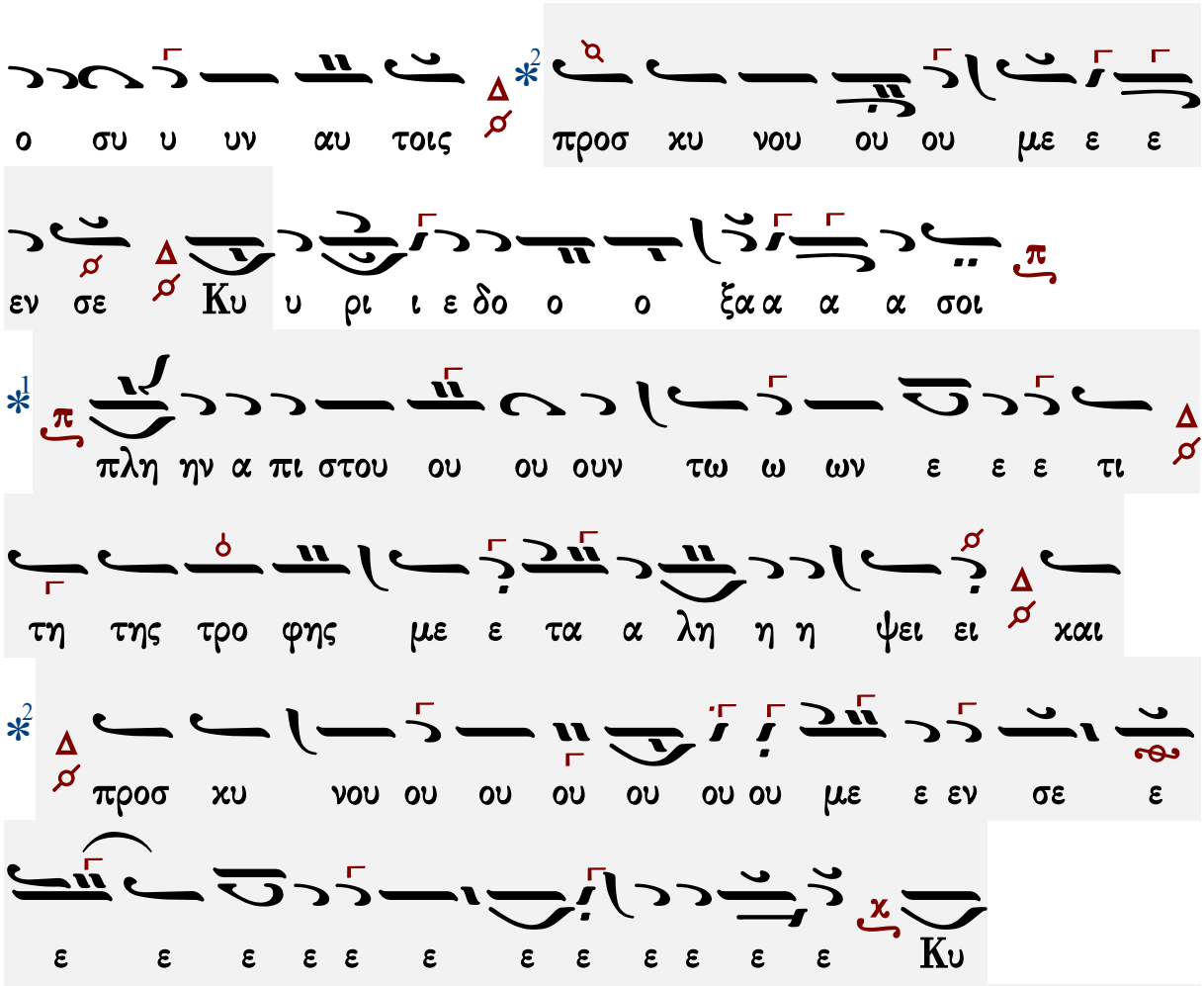

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.48#

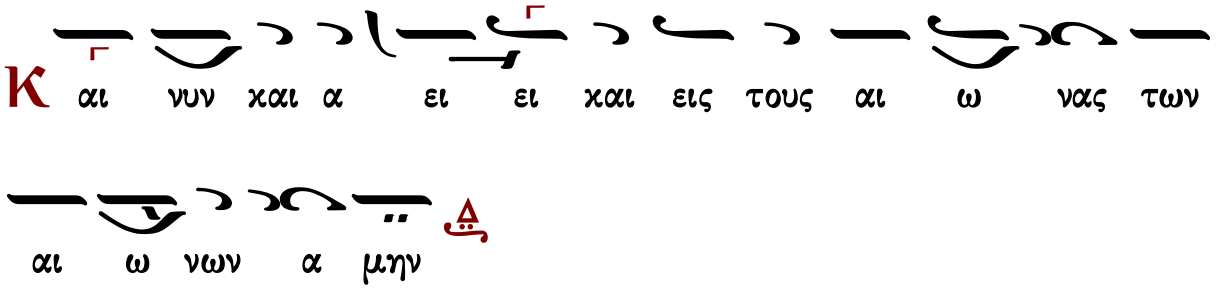

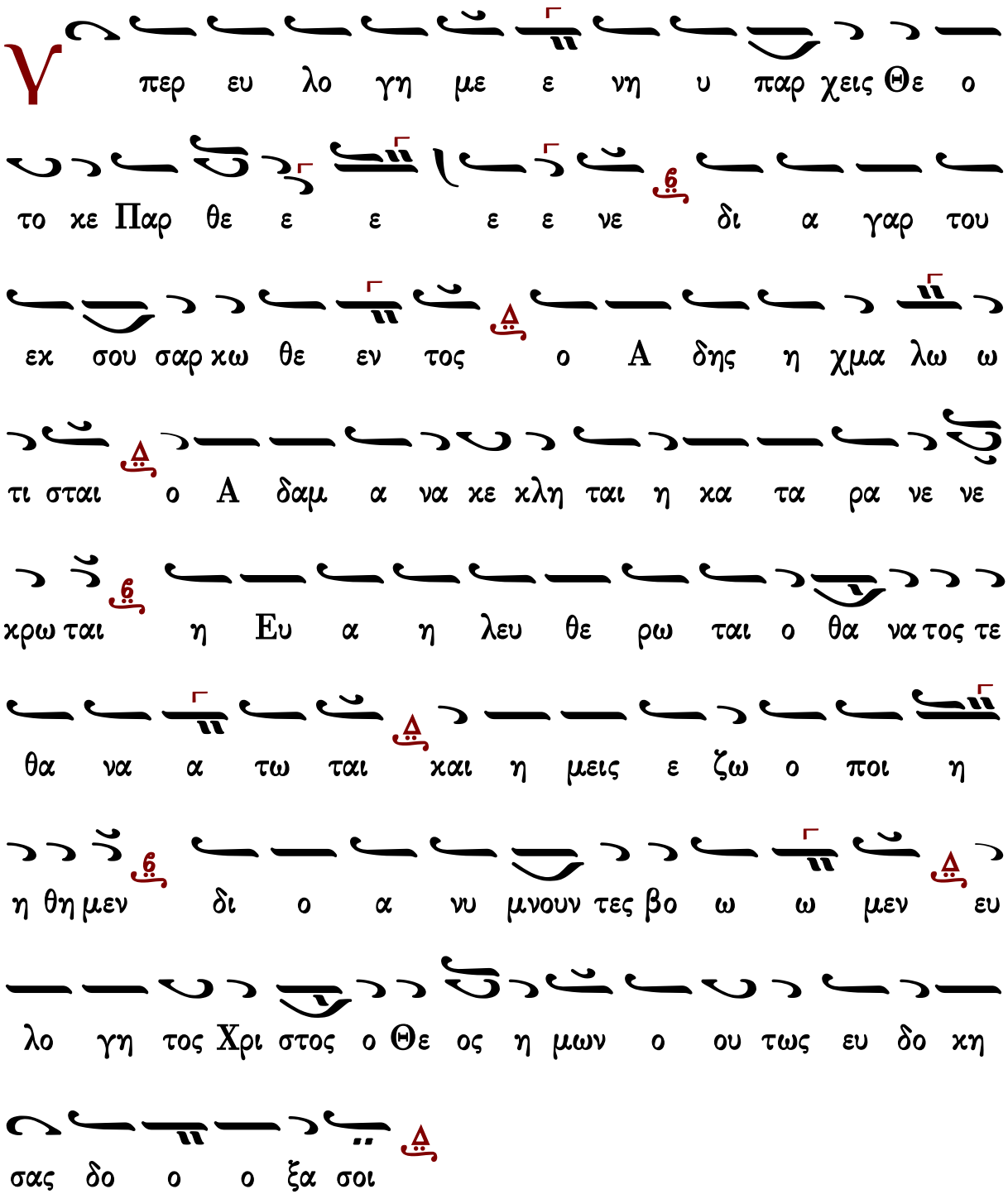

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.250*

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α γαρ του εκ σου

σαρ κω θε εν τος ο α δης η χμα λω τι σται

ο Α δαμ α να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα

να τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο

α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο

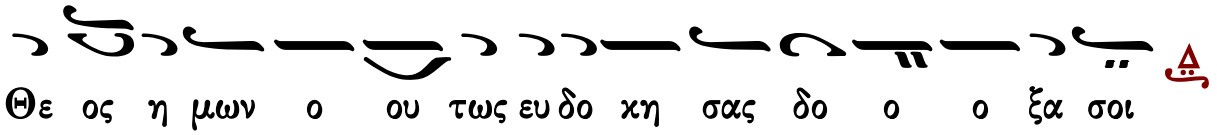
Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
έπανέκδοση 1991 σ.413*

Ἦχος λ/π ⁘ Νη

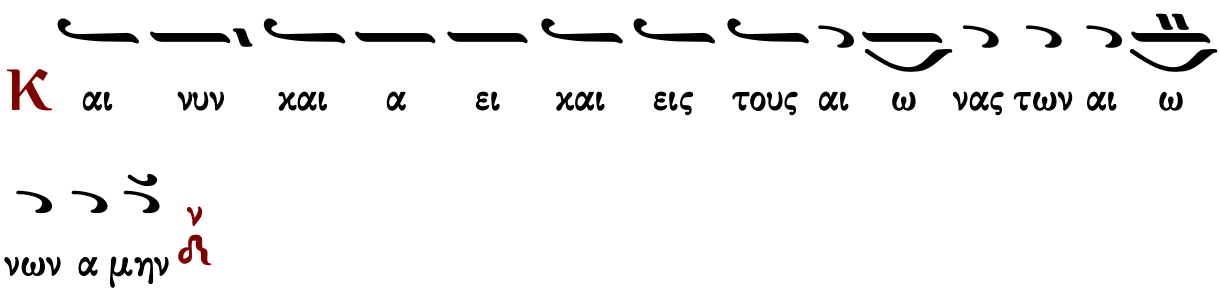
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
το ο κε παρ θε νε δι α γαρ του εκ σου σαρ κω θε
εν τος ο α δης η χμα λω τι σται ο Α δα αμ α
να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε κρω ται η Ευ α η
λευ θε ρω ται ο θα α να τος τε θα να τω ται

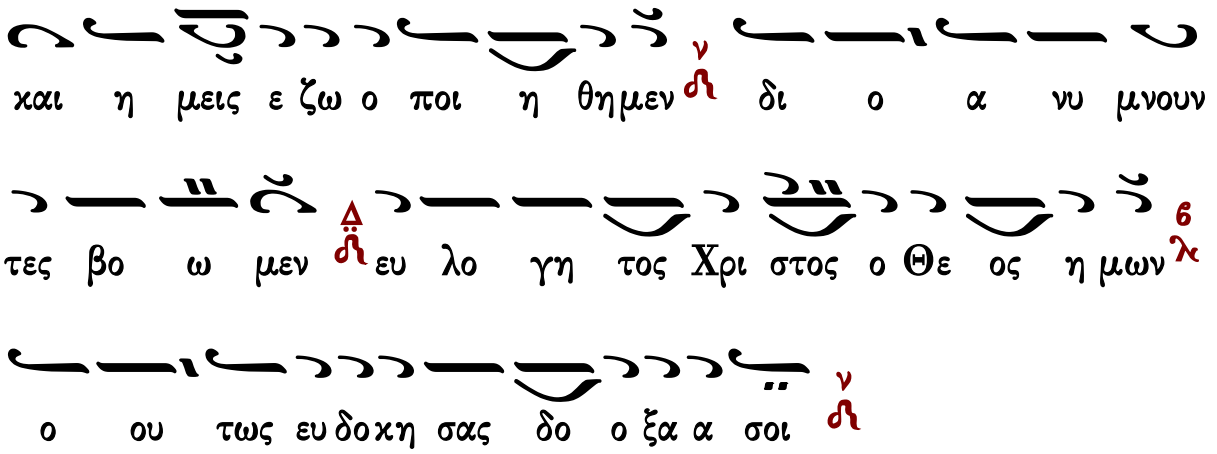

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ ἡ Νη

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 608*

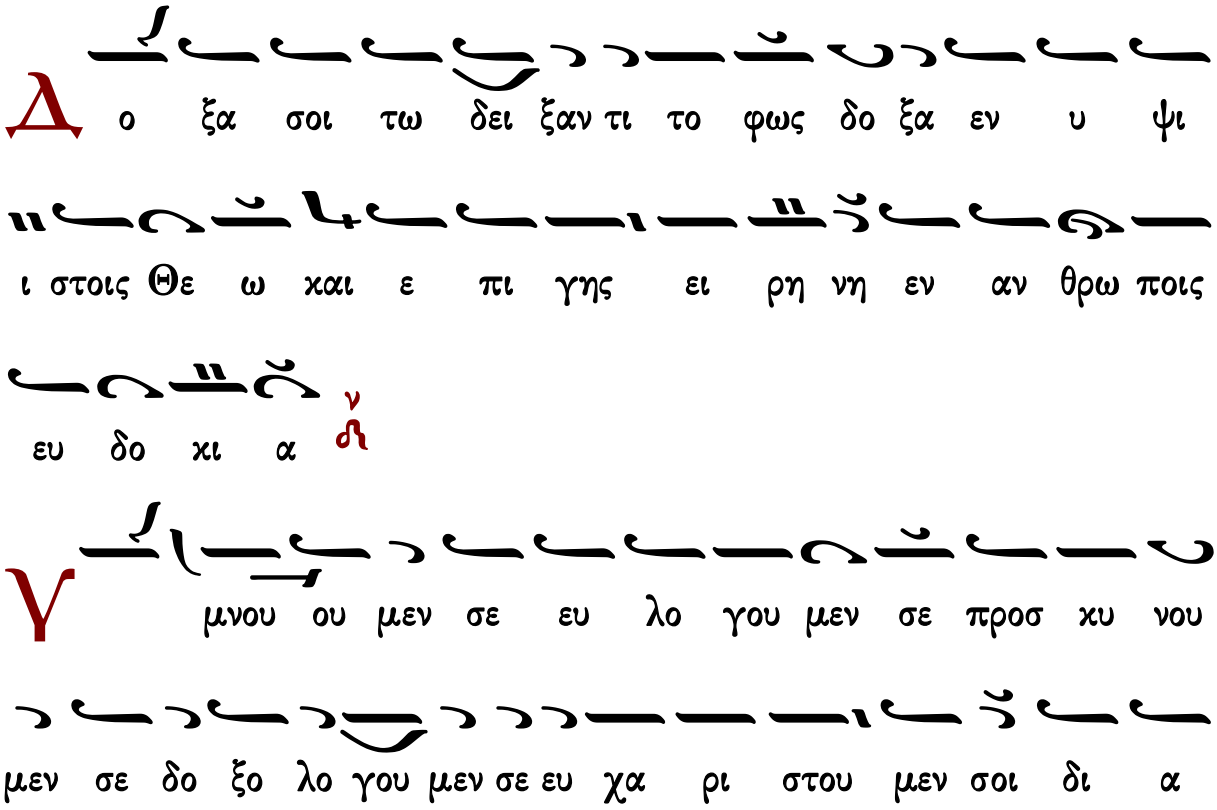

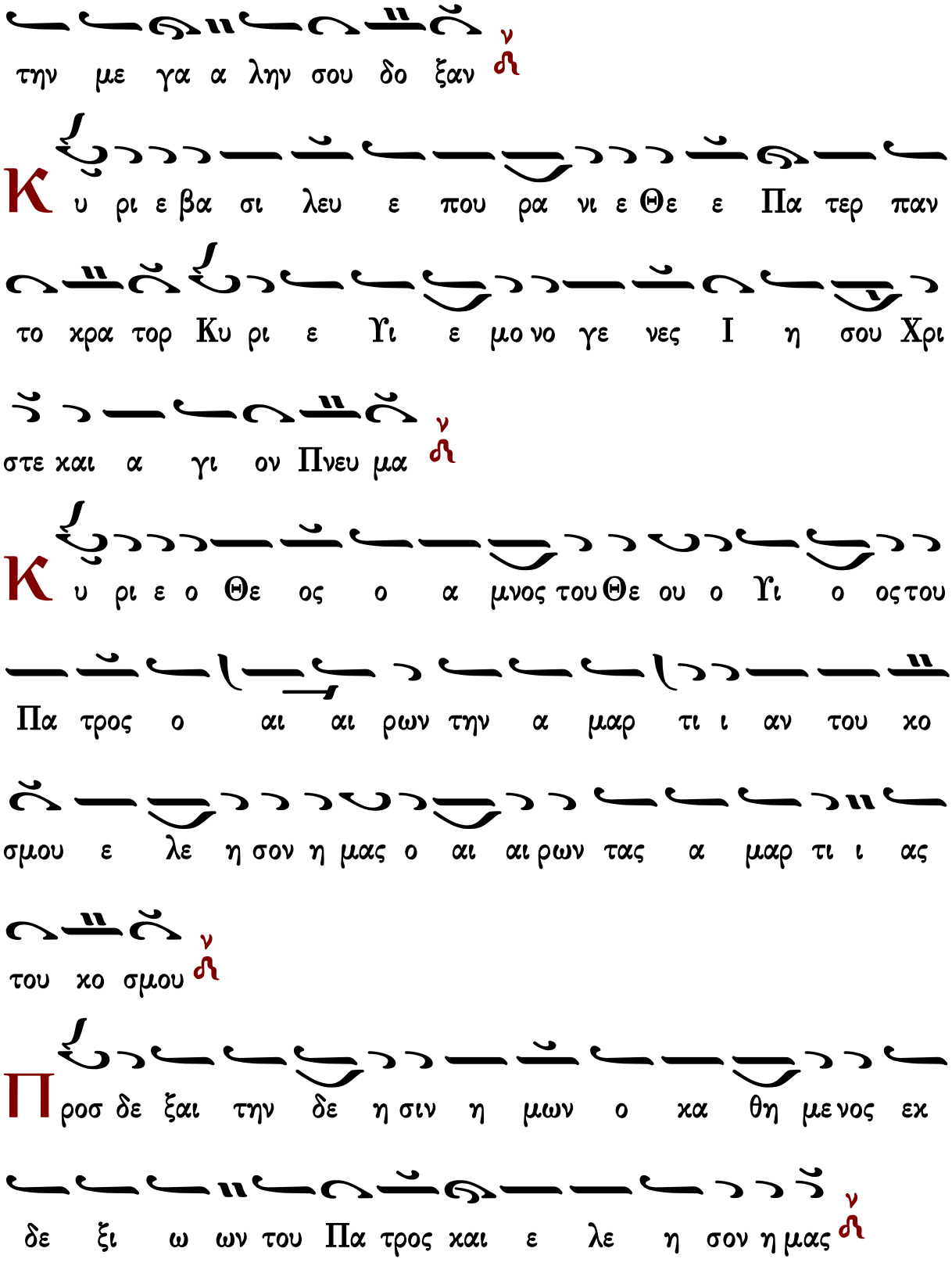
την με γα α λην σου δο ξαν
Κυ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν
το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι
στε και α γι ον Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος του
Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο
σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας
του κο σμου
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

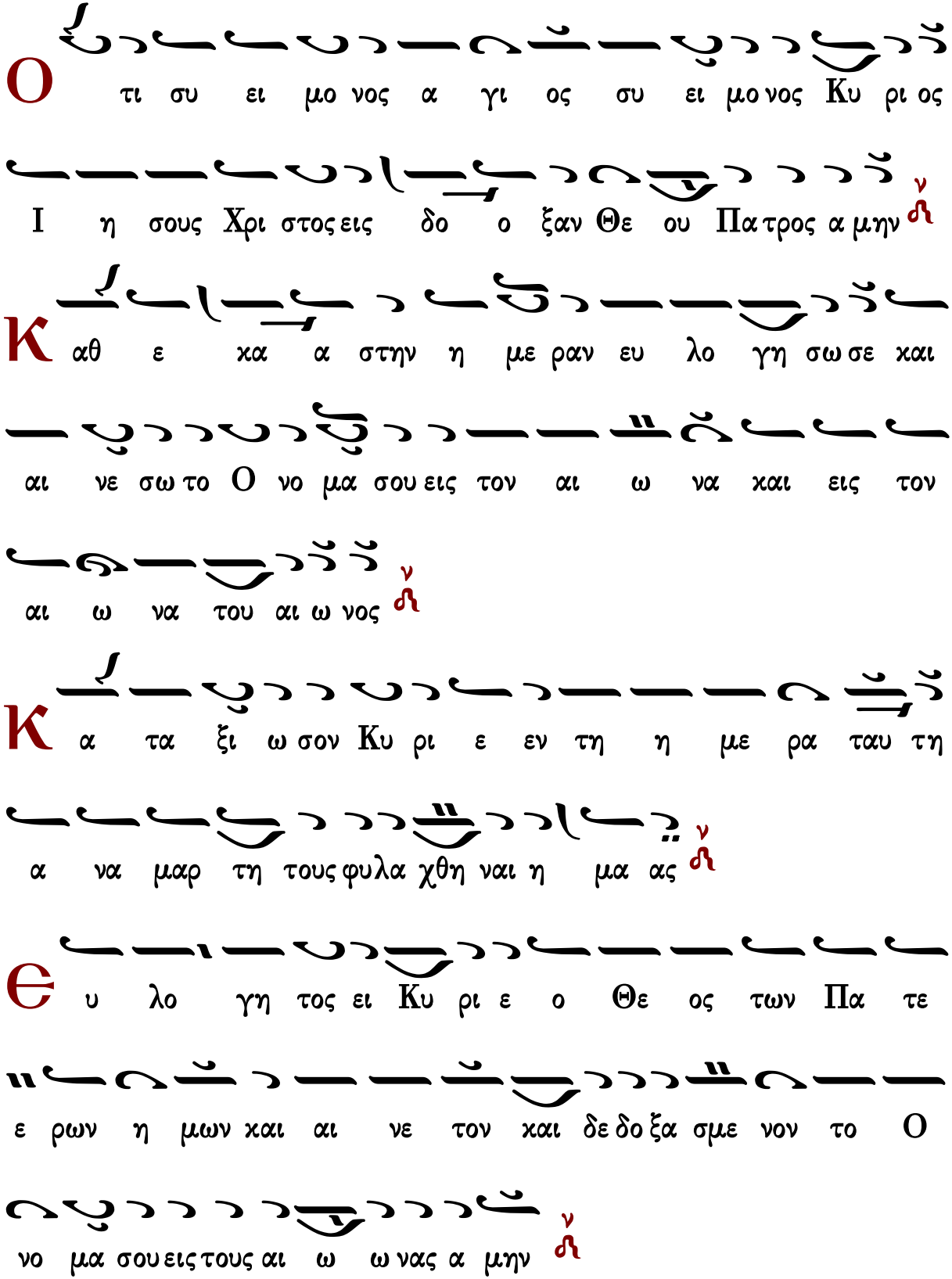
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ τη
α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το Ο
νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην

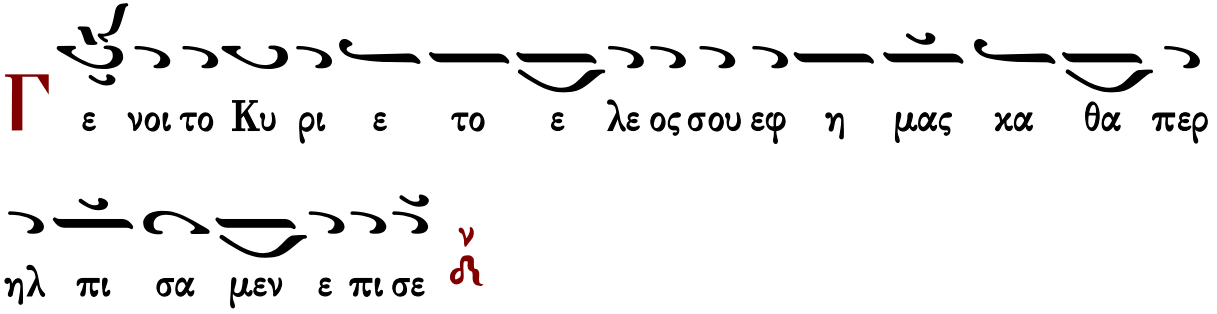
Γ
ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι σα μεν ε πι σε

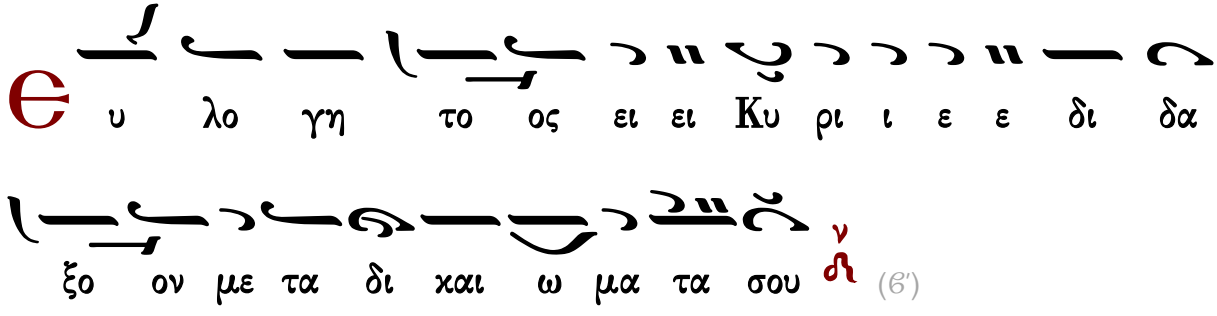
Θ
υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα σου
(Β')

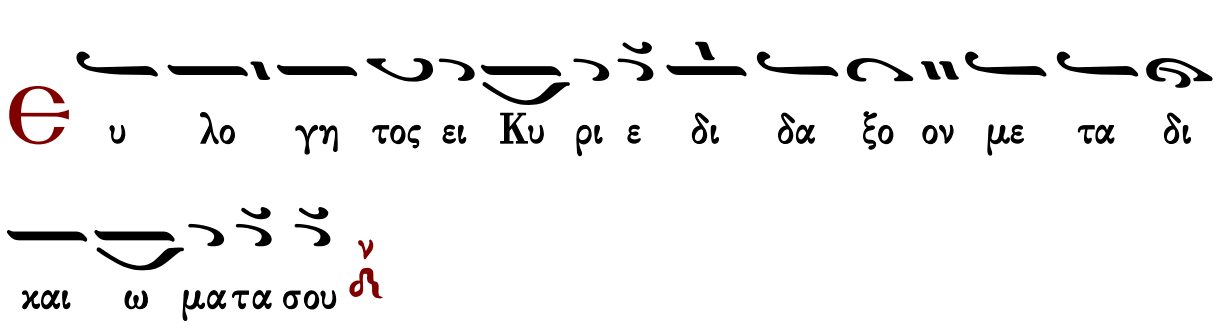
Θ
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου

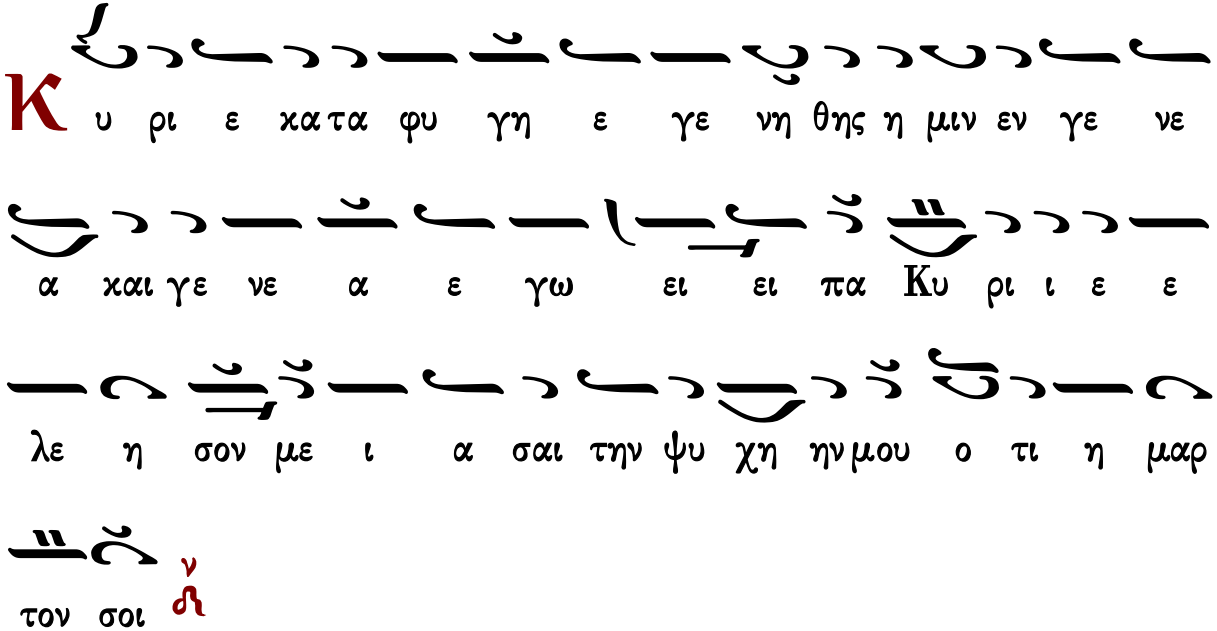
Κ
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ι ε ε
λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ
τον σοι

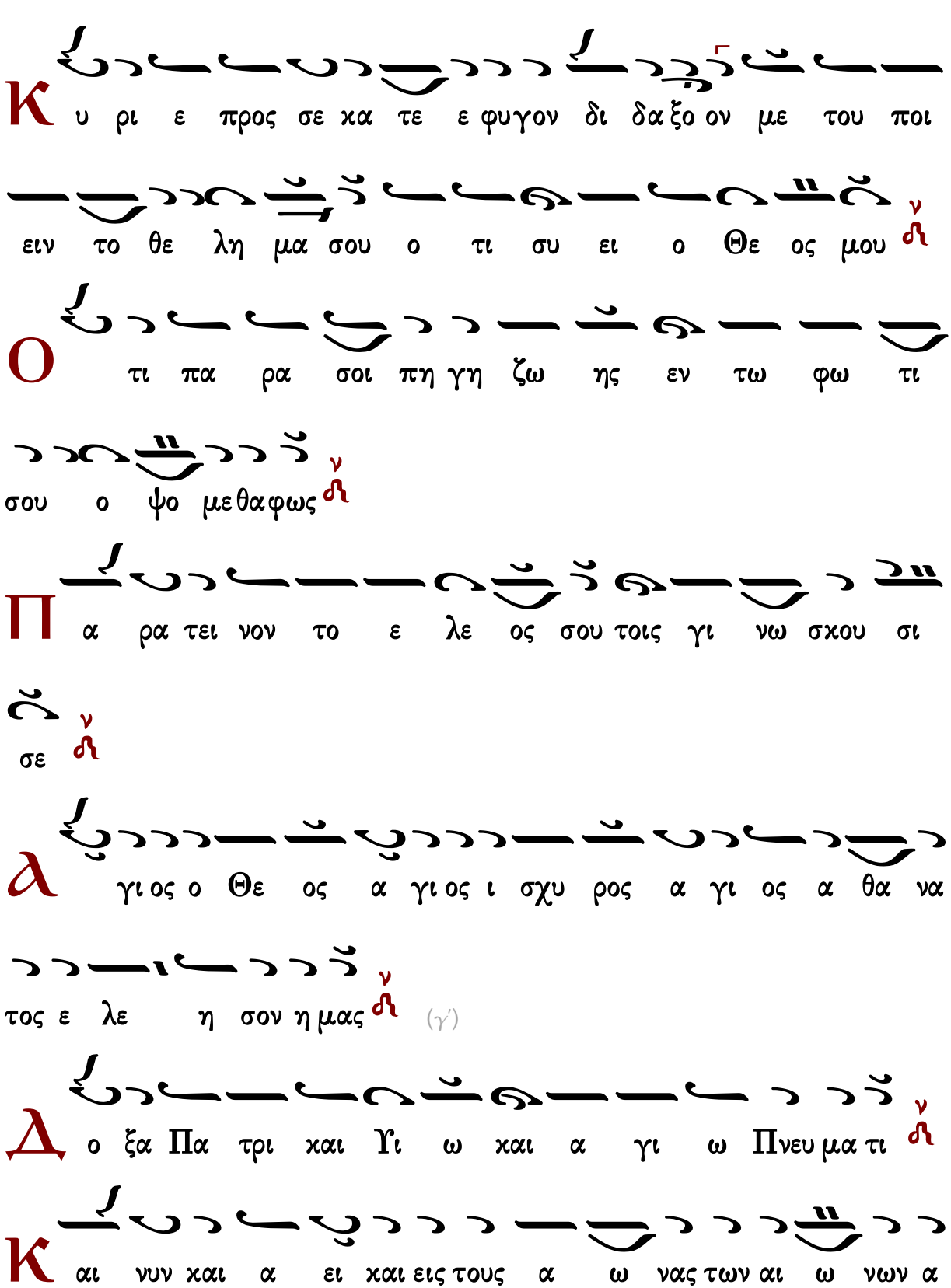
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ον με του ποι
ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι
σε
Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να
τος ε λε η σον η μας (γ΄)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους α ω νας των αι ω νων α

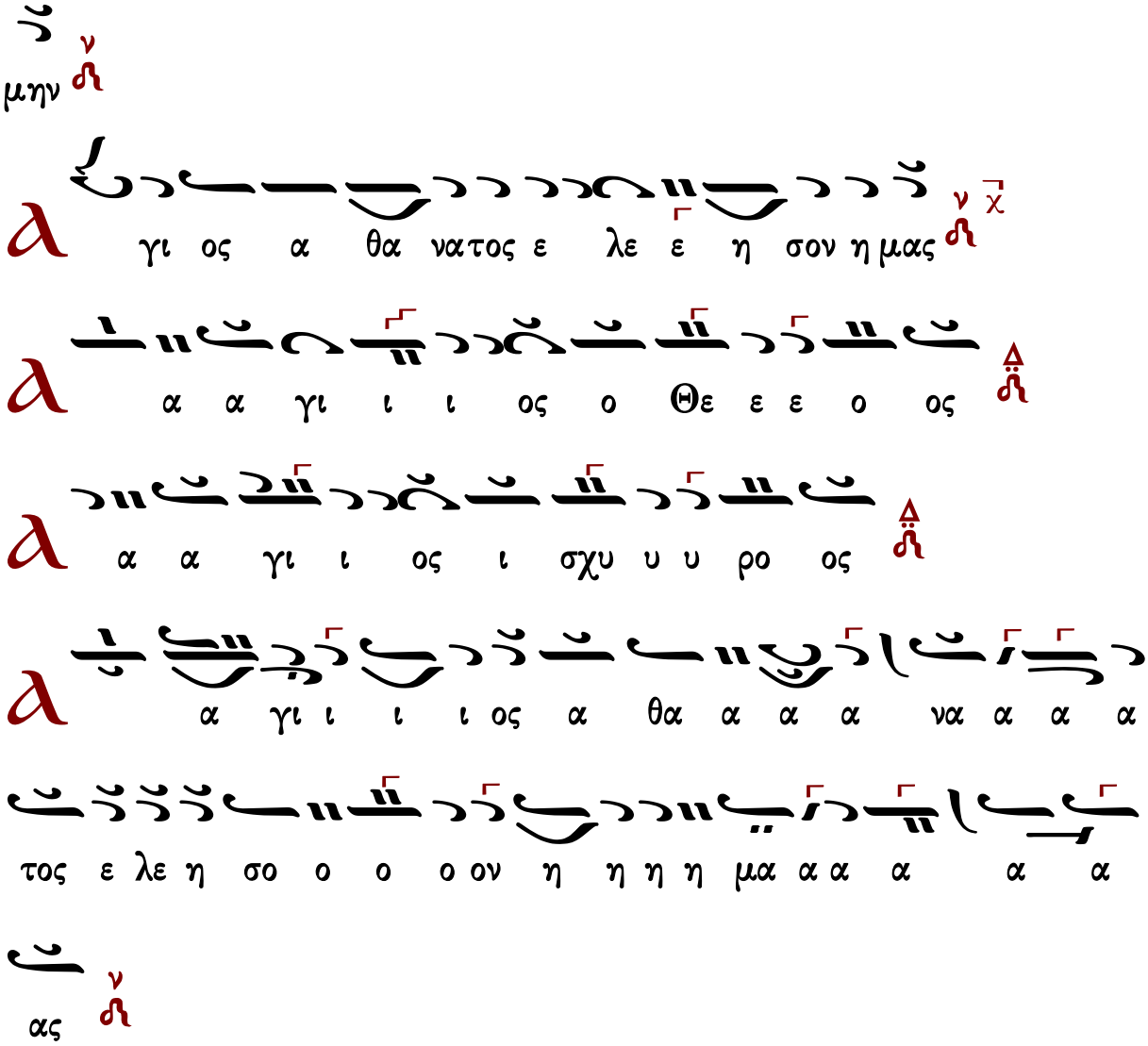

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἀναστάσιμον τροπάριον Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ/π Νη

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.426*

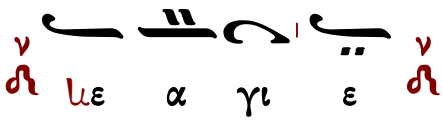

Δο ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν

αν θρω ποις ευ δο κι α

Υμνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν

σοι δι α την με γα λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

Παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του χο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του χο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μη ην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω

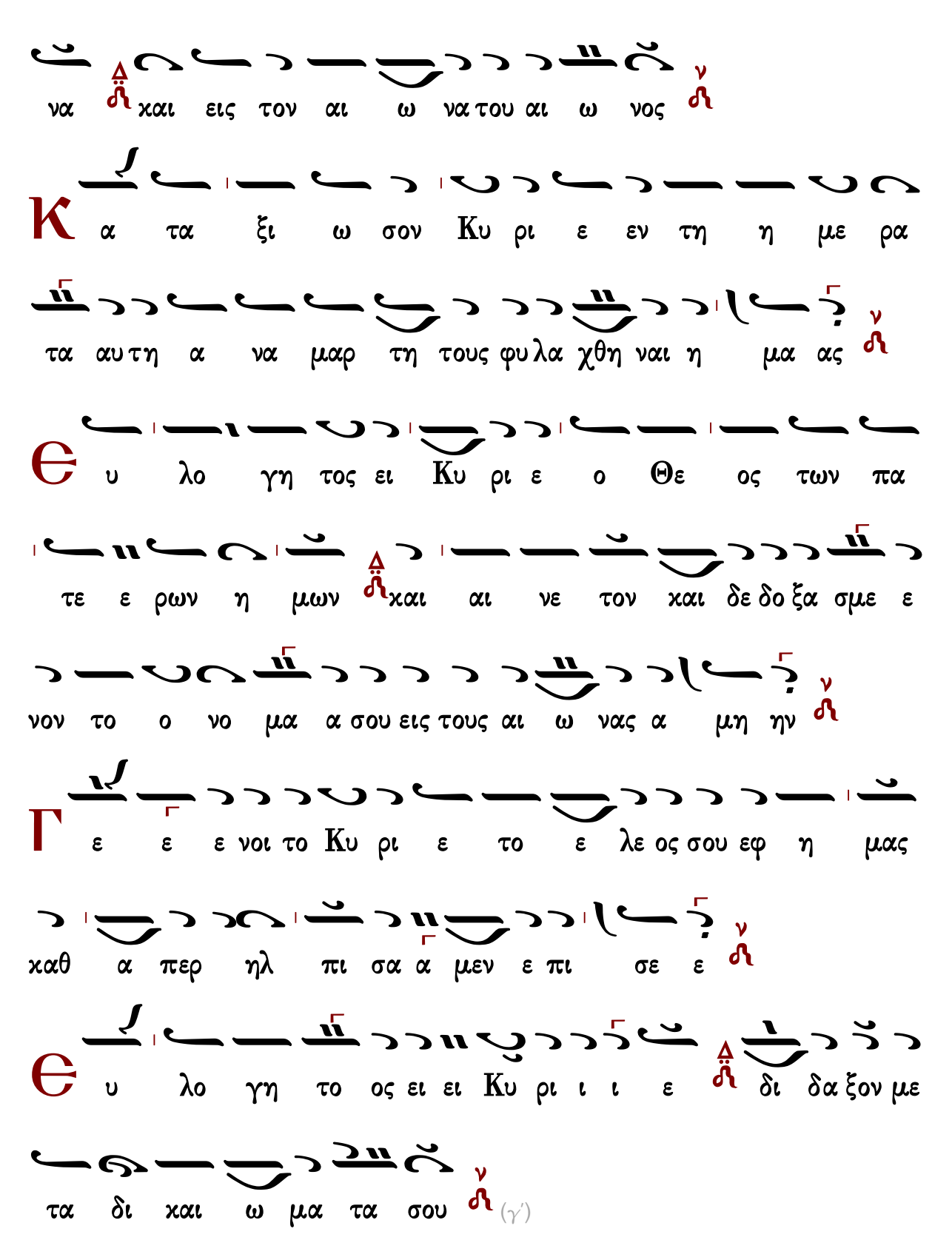
να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
καθ α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (γ΄)

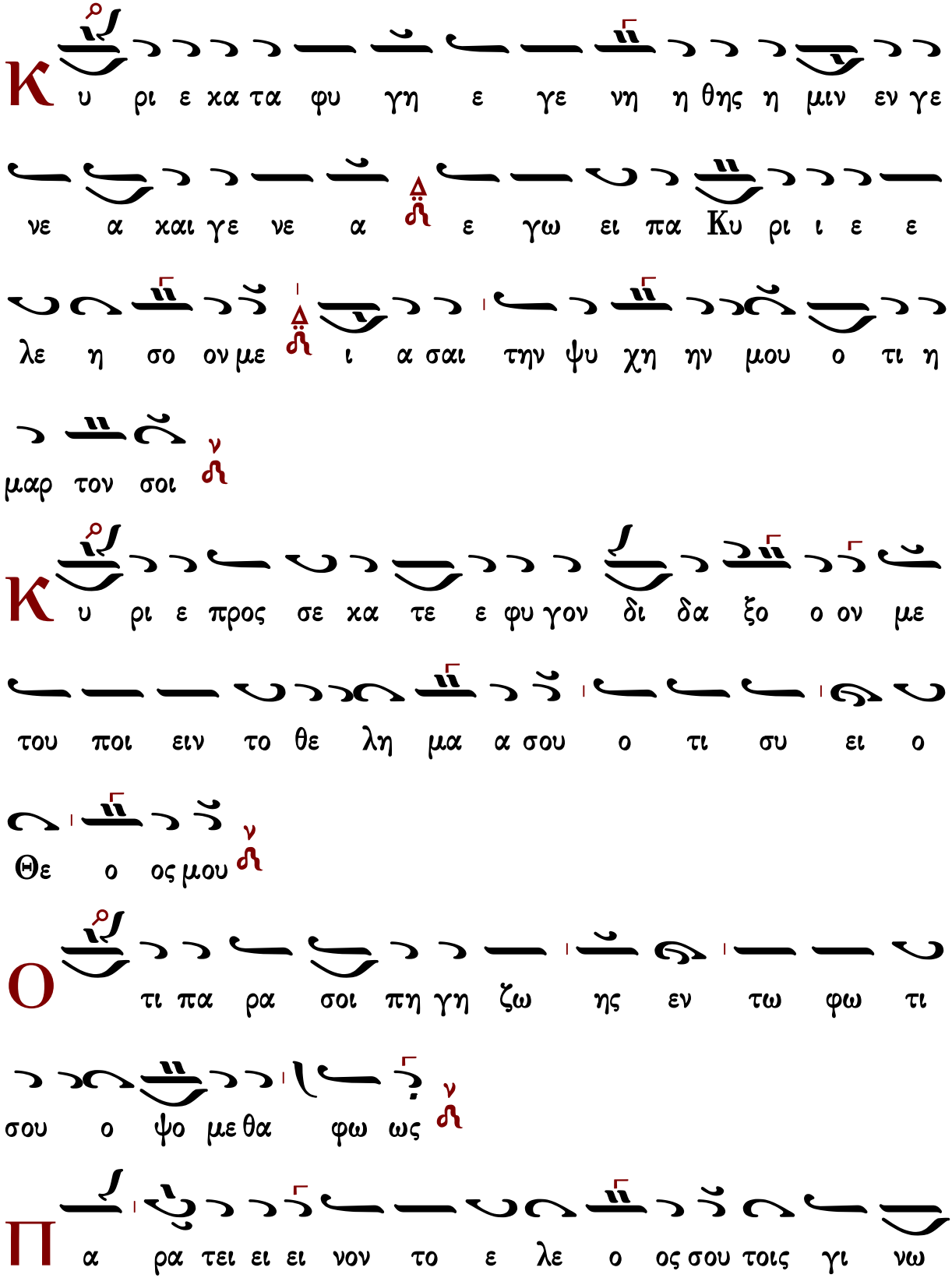
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η
μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο
Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

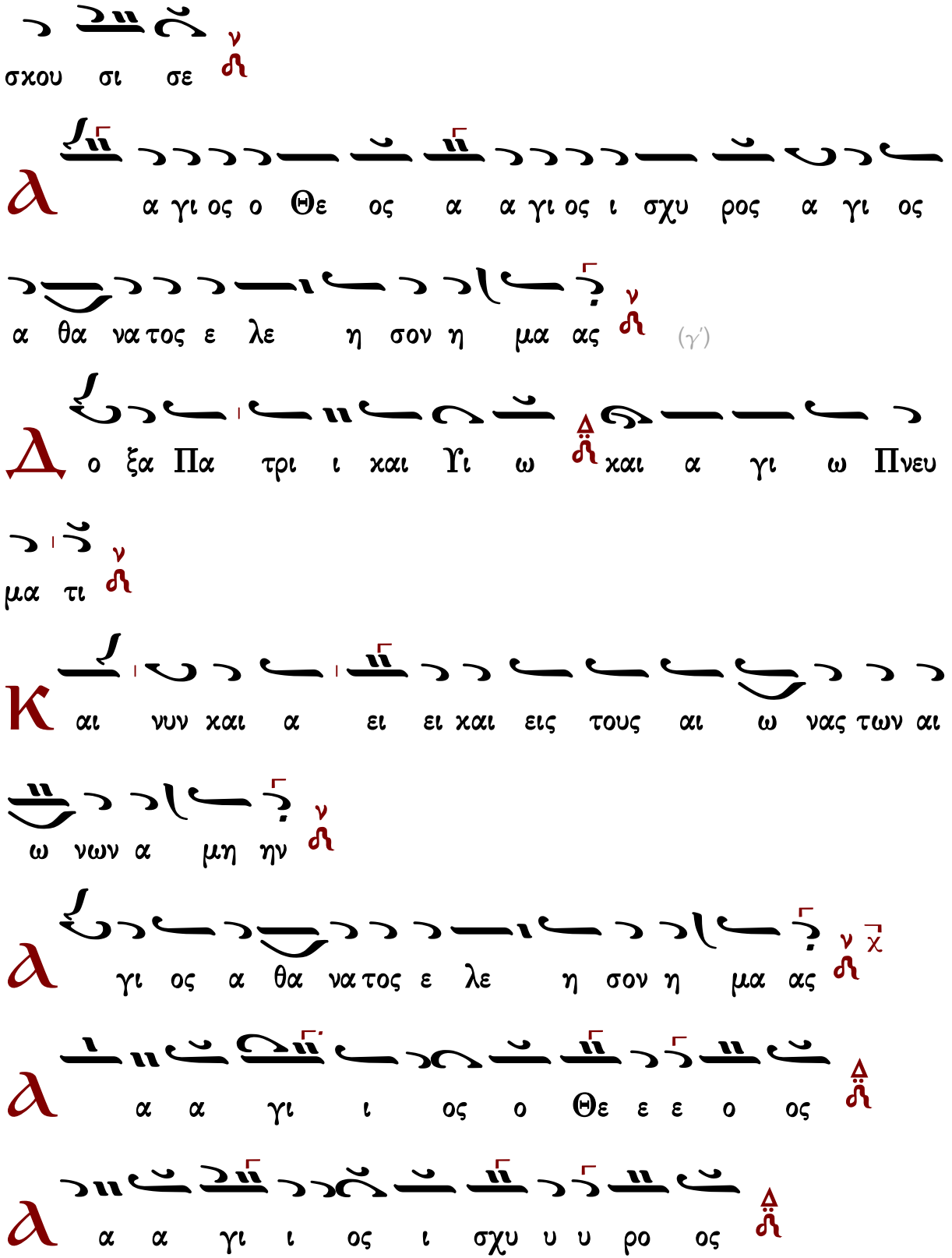
σχου σι σε
α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα νατος ε λε η σον η μα ας
(γ΄)
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας
α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος
α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο ος

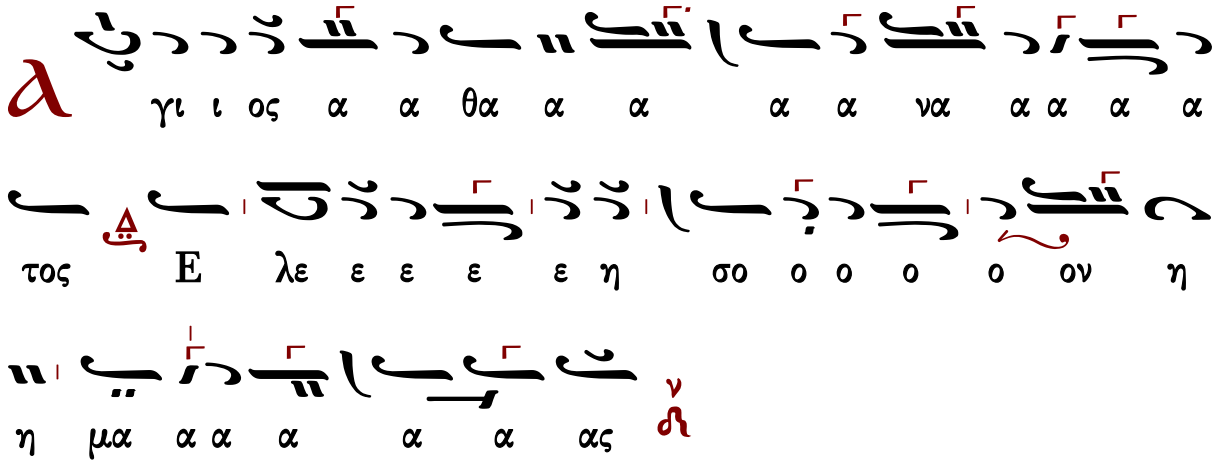

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἀναστάσιμον τροπάριον Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ π Νη

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.85*

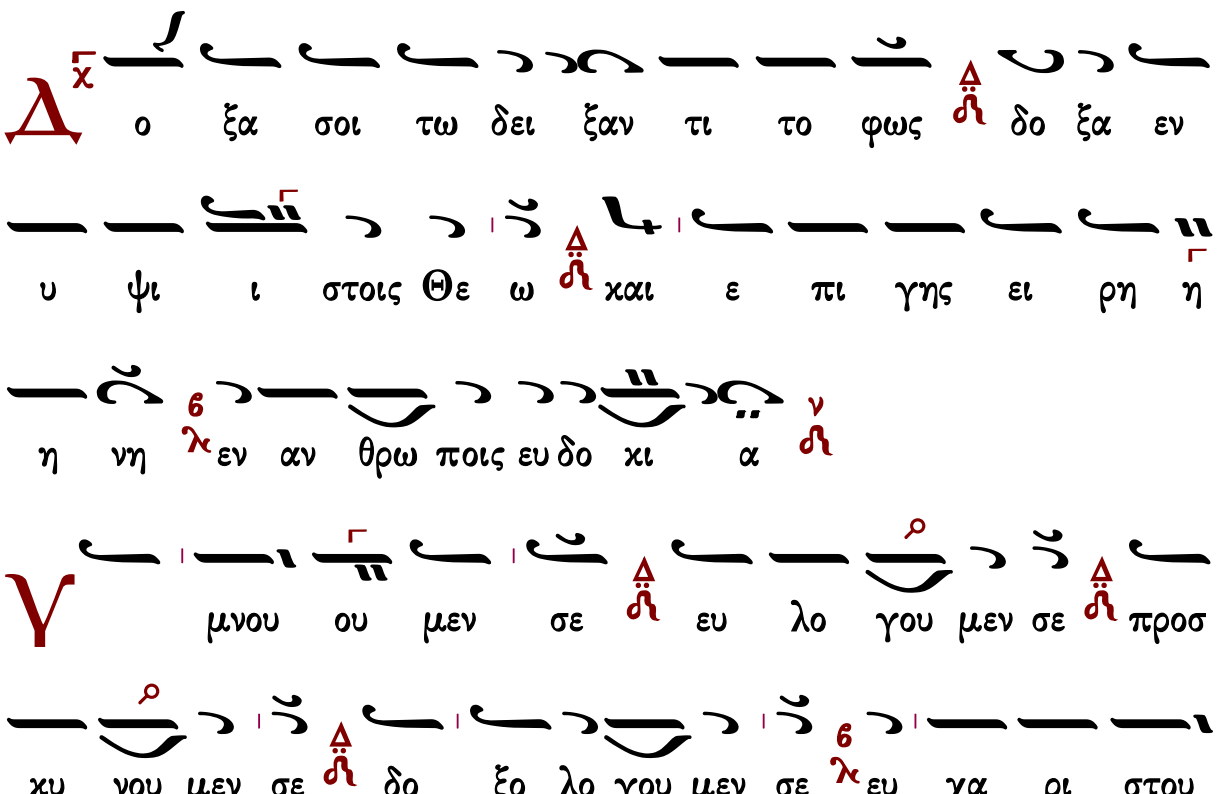

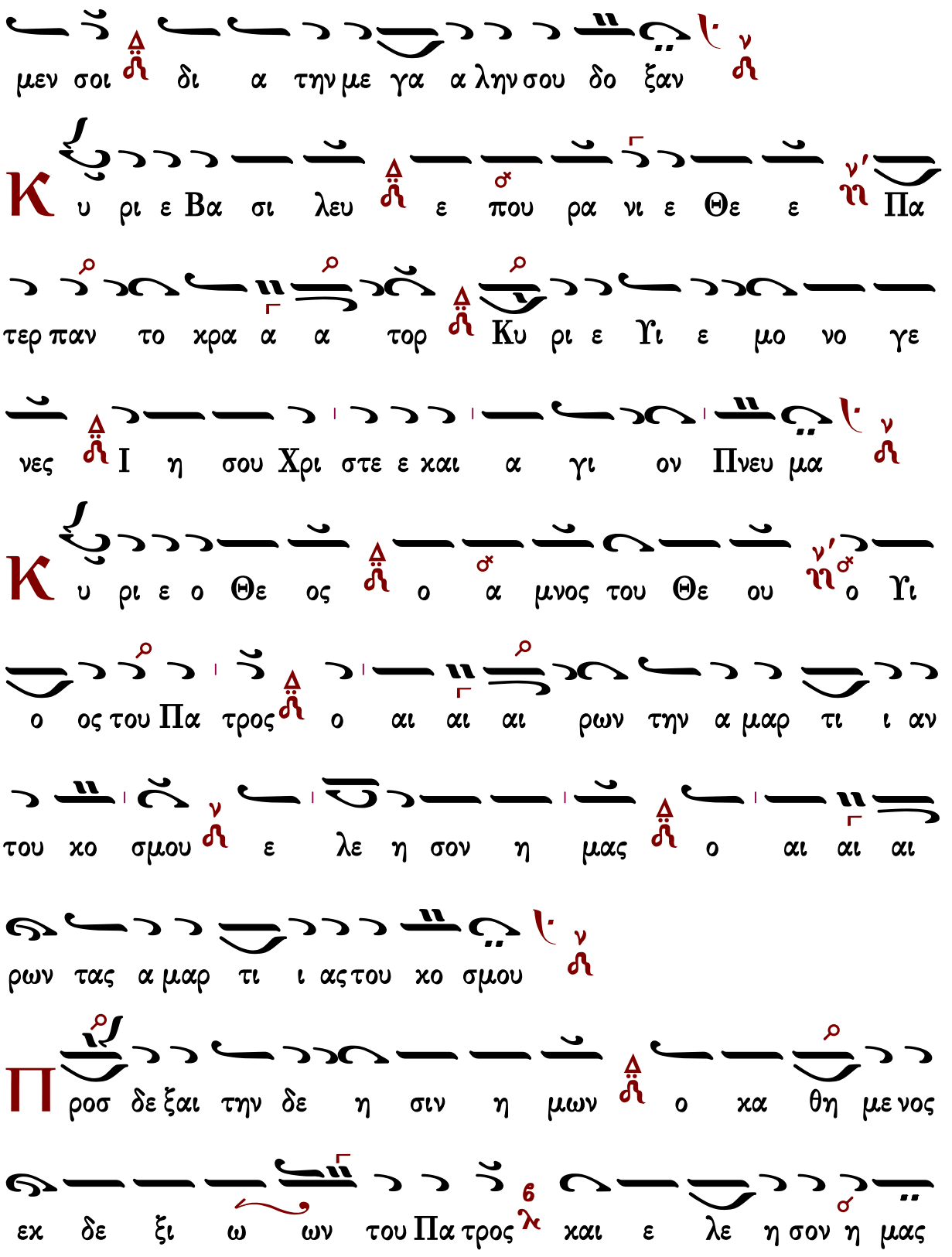
μεν σοι δι α τηνμε γα αληνσου δο ξαν
Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε
νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την αμαρ τι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι αι
ρων τας αμαρ τι ι ας του κο σμου
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

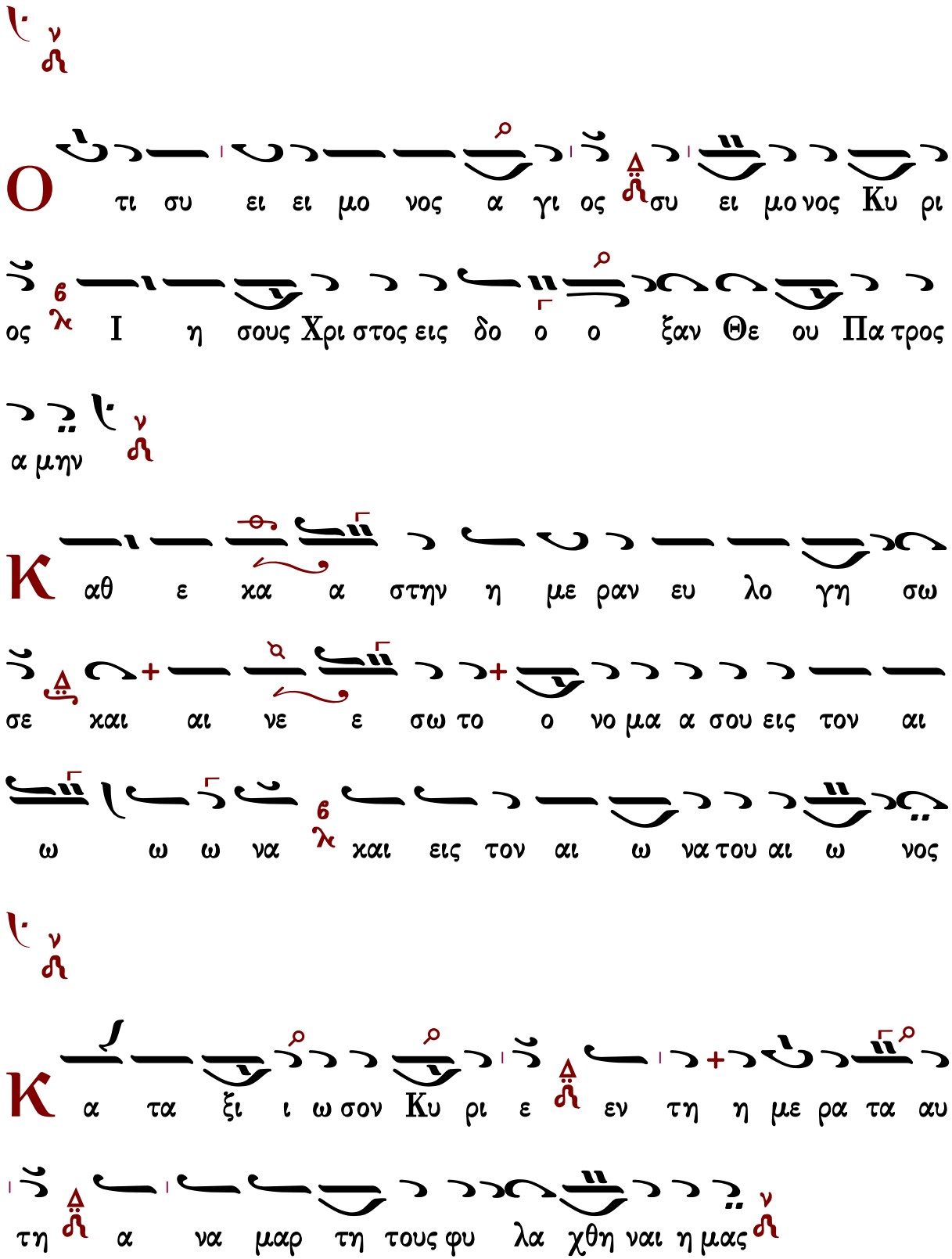
Ο τι συ ει ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι
ω ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο

ξα σμε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα σου (6′)

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε χα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν

εν γε νε α χαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ο ον με ι α σαι την ψυ χη η ην μου

ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ

ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

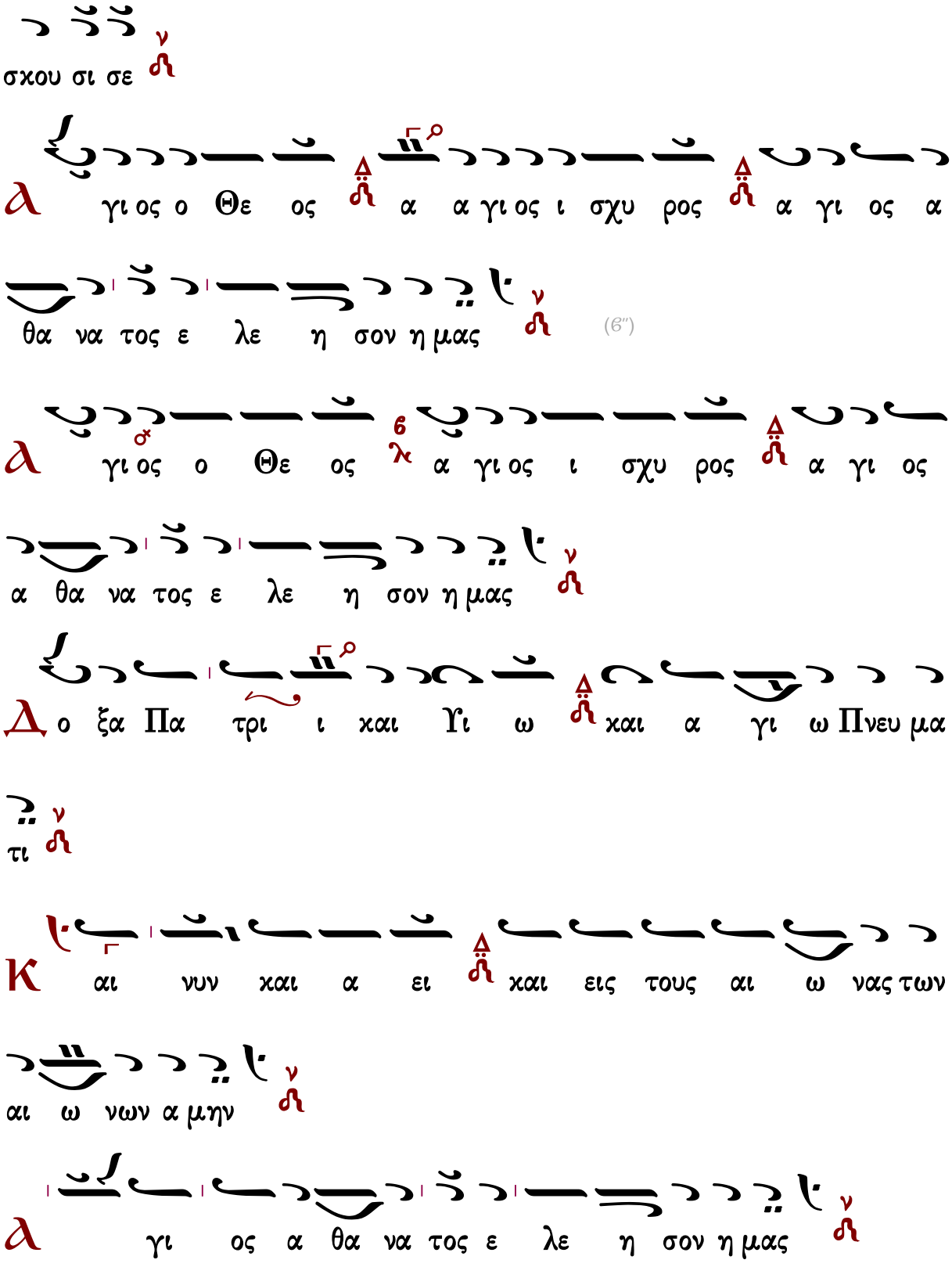
σχου σι σε
γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α
θα να τος ε λε η σον η μας
γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα να τος ε λε η σον η μας
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν

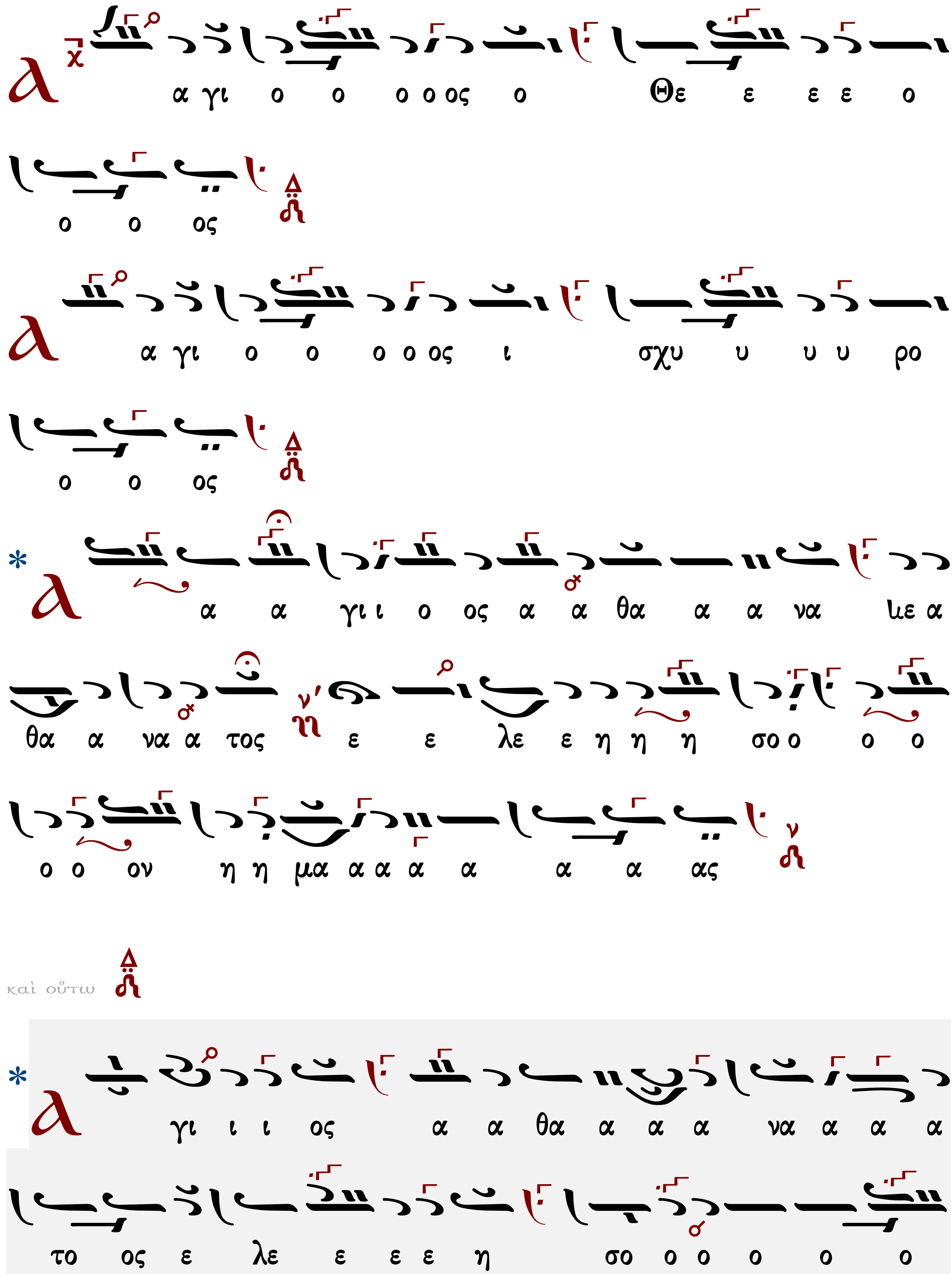
α γι ο ο ο ο ος ο Θε ε ε ε ο
ο ο ος
α γι ο ο ο ο ος ι σχυ υ υ υ ρο
ο ο ος
α α γι ι ο ος α α θα α α να ιε α
θα α να α τος ε ε λε ε η η η σο ο ο ο
ο ο ον η η μα α α α α α α ας
καὶ οὕτω
γι ι ι ος α α θα α α α να α α α
το ος ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ο ο

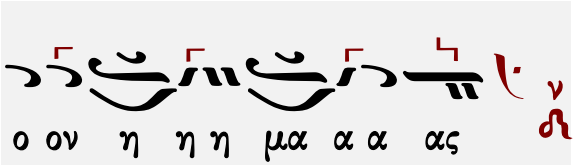

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Χριστοδούλου Γεωργιάδου Κεσσανιέως
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.414*

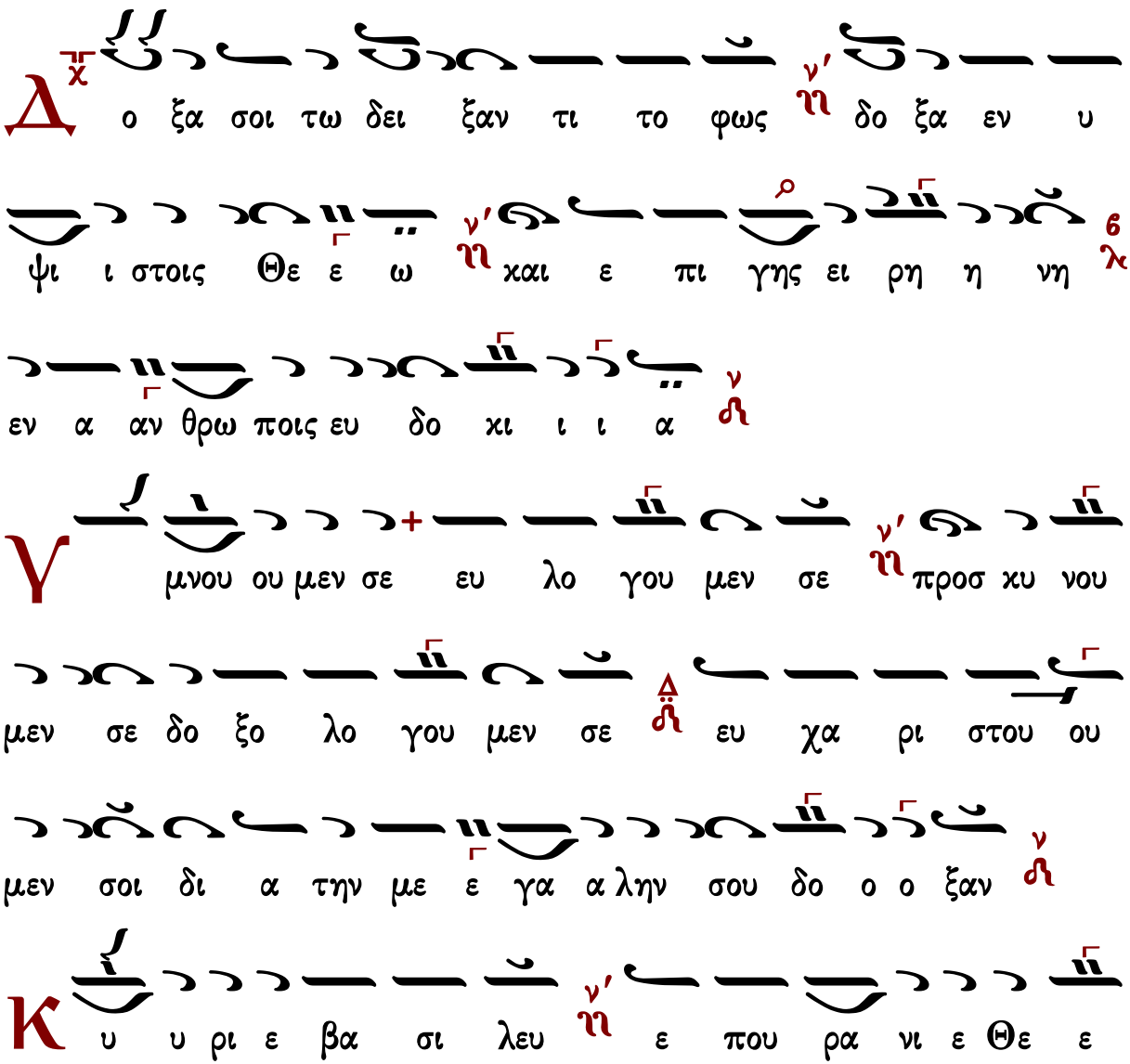

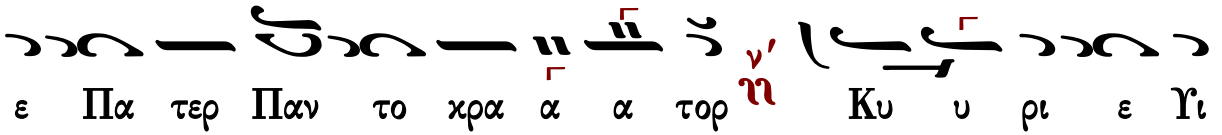

ε Πα τερ Παν το κρα α α τορ ⲛ' Κυ υ ρι ε Ϋι

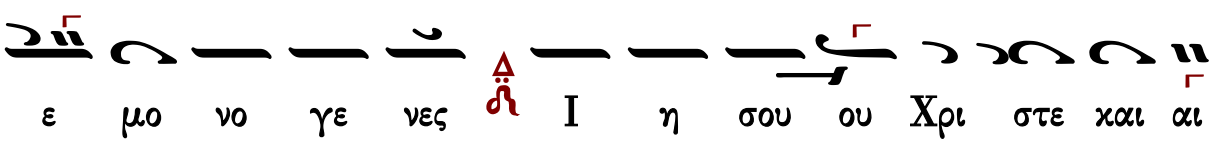

ε μο νο γε νες ϯ Ι η σου ου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα ⲛ̀

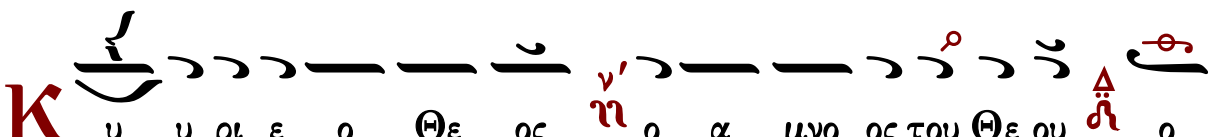

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ⲛ' ο α μνο ος του Θε ου ϯ ο

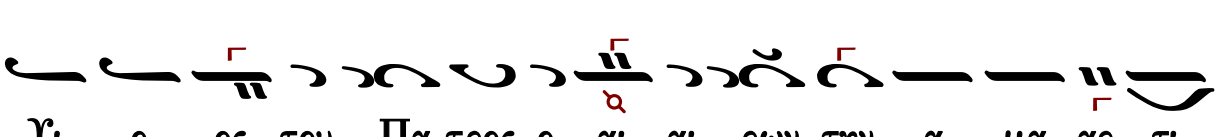

Ϋι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα αρ τι

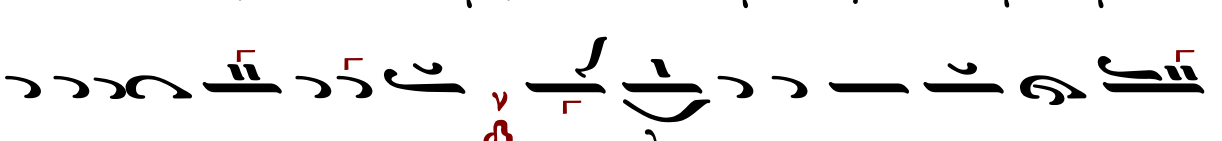

ι αν του κο ο ο σμου ⲛ̀ ε λε η σον η μας ο αι

αι ρων τας α μα αρ τι ι ας του κο ο ο σμου ⲛ̀

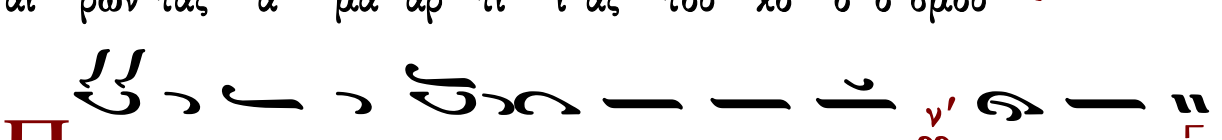

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ⲛ' ο κα α

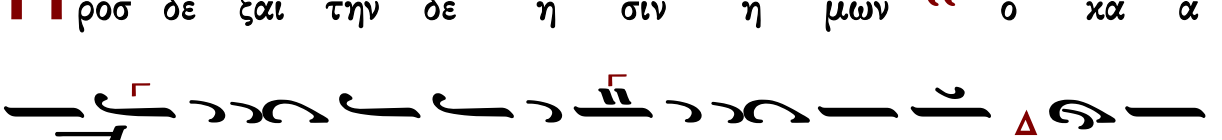

θη η με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος ϯ και ε

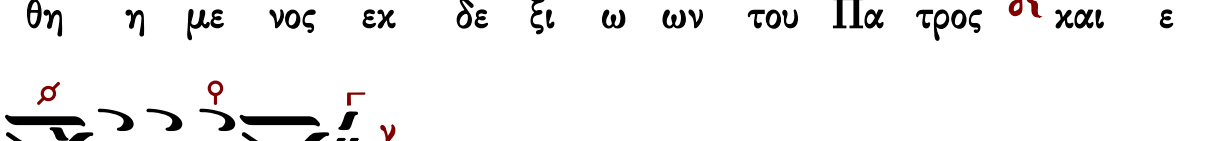

λε η σον η μα ας ⲛ̀

Ο

τι σου ει μο νος α γι ος σου ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ε ου Πα

τρος α μη ην

Κ

αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε ε ε ε σω το ο νο μα α α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι αι ω να

του αι ω ω ω νος

Κ

α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ε ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

η ναι η η μας

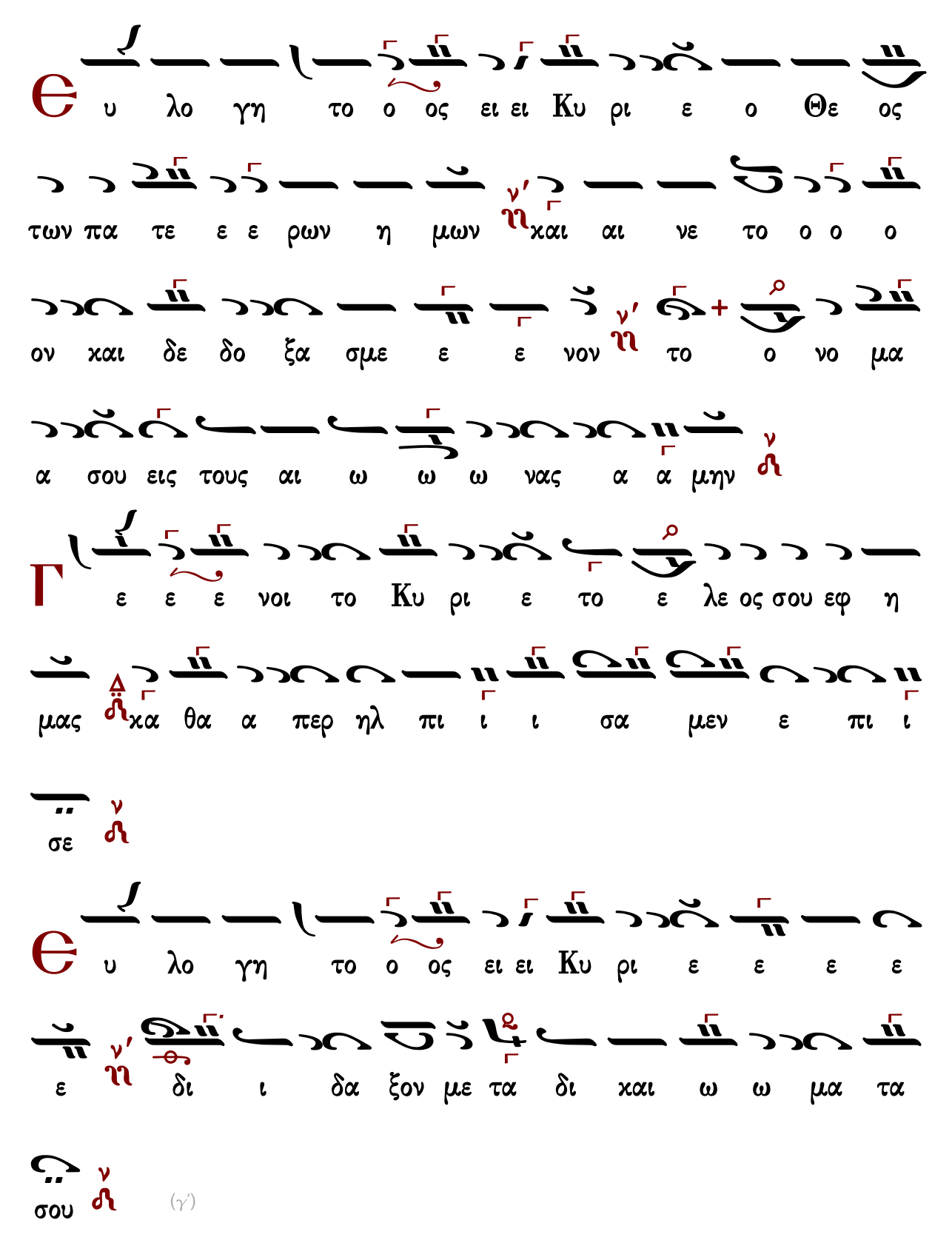
Ε υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ε ε ρων η μων ν' ηκαι αι νε το ο ο ο
ον και δε δο ξα σμε ε ε νον ν' η το ο νο μα
α σου εις τους αι ω ω ω νας α α μην ν
Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι ι
σε ν
Ε υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε
ε ν' η δι ι δα ξον με τα δι και ω ω μα τα
σου ν
(γ')

Κ υ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η η θης

η μιν ν' ϩη εν γε νε α και γε νε ε α ε γω

ει ει ει πα ν ϩ Κυ υ ρι ε ε λε ε η

σον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου ϭ λ ο τι η μαρ

το ον σοι ν ϩ

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε ε ε φυ γον δι δα ξο

ο ον με ν' ϩη του ποι ειν το θε λη μα α σου ϭ λ ο τι ι συ

ει ο Θε ο ο ος μου ν ϩ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ν' ϩη εν τω φω τι

ι σου ο ψο ο ο με θα φως ν ϩ

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου

τοις γι ι νω σχου σι ι σε

Δ α γι ος ο Θε ο ος α α γι ο ος ι

σχυ ρος α α γι ος α θα να τος ε λε ε η

σον η μας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω ω ω νων α α μην

Δ α γι ος α θα να τος ε λε ε η σον

η μας
α α α γι ι ος ο ο Θε ε ε ο ος
α α α α γι ι ι ος ι ι ι σχυ υ υ
ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι
ος α θα α α α α α α α α α
α α α α α α α α χα α α α α
α α α α χα α α α α α α χα α α α
ιε ε α α θα α α να α α το ος ε λε ε η η
σο ον η η η μα α α α α α α α ας

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Χρωματικός (Σουζινάκ)

Ἦχος λ π ϡ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ.354/636*

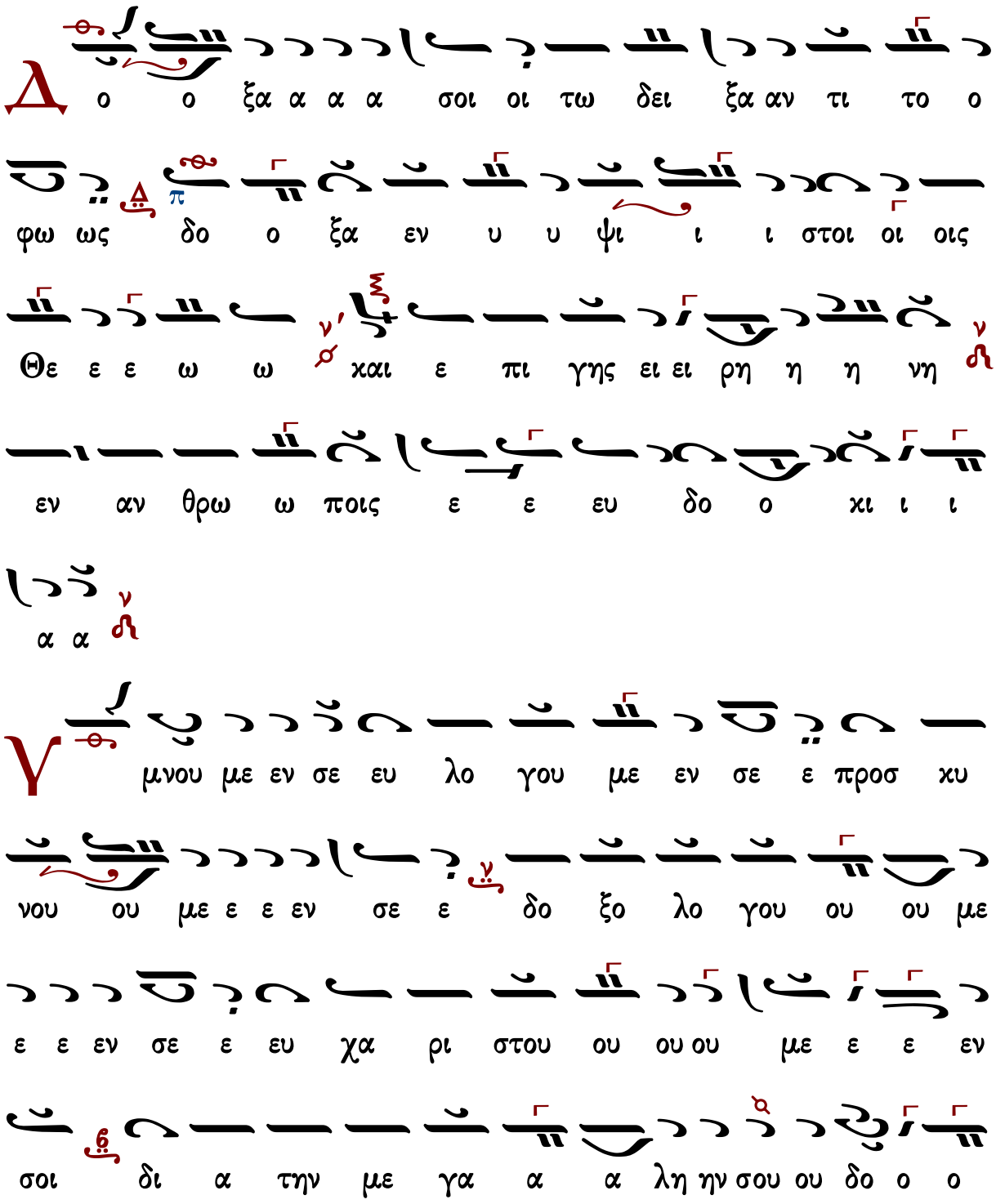

Δ ο ο ξα α α α σοι οι τω δει ξα αν τι το ο

φω ως δο ο ξα εν υ υ ψι ι ι στοι οι οις

Θε ε ε ω ω και ε πι γης ει ει ρη η η νη

εν αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο κι ι ι

α α

Υ μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε ε προσ κυ

νου ου με ε ε εν σε ε δο ξο λο γου ου ου με

ε ε εν σε ε ευ χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν

σοι δι α την με γα α α λη ην σου ου δο ο ο

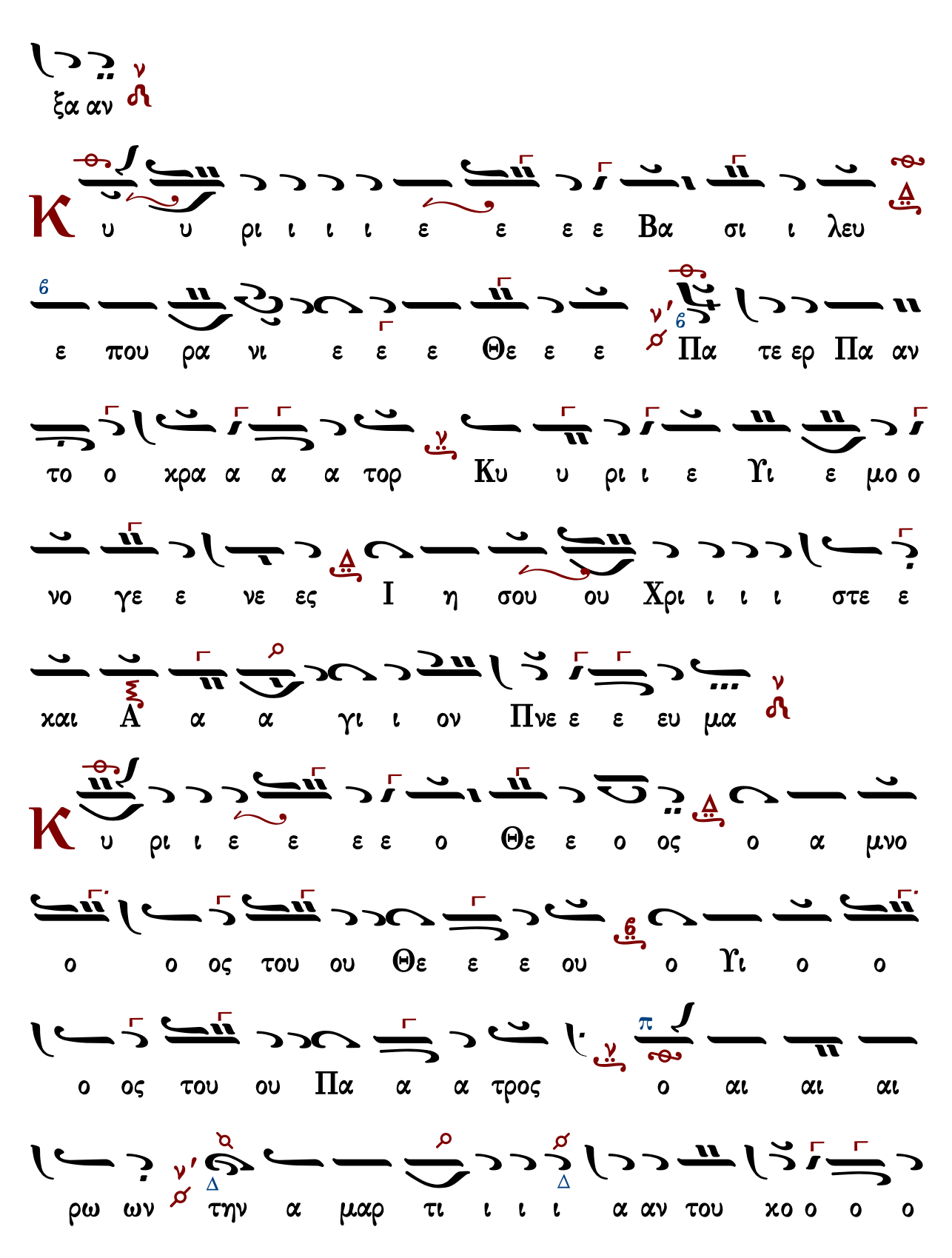
ξα αν
Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ
ε που ρα νι ε ε ε Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν
το ο χρα α α α τορ Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο
νο γε ε νε ες Ι η σου ου Χρι ι ι ι στε ε
χαι Α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος ο α μνο
ο ο ος του ου Θε ε ε ου ο Υι ο ο
ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι αι
ρω ων την α μαρ τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο

αι ο ας μα η η ον σο η η λε ε σμου

ο ο ου χο ου του ας α ι ι τι μαρ τας ων ρω αι αι

σμου ου

Π ρο οσ δε ε ε ε ξαι αι την δε ε η η σιν η

η με ε ε ε η η η η θη κα ο μω ων η

νος εκ δε ξι ω ω ω ων του ου Πα α α

τρος και ε λε η σο ον η η η μας

Ο ο τι ι συ υ ει ει μο ο ο νος Α α

α γι ι ι ι ος συ ει μο ο νος Κυ υ ρι

ι ι ος Ι η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο

ξαν Θε ου ου ου Πα τρο ος α α α μην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ε ρα αν ευ

λο γη η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε

ε σω το ο ο νο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω

να α και εις τον αι ω να του αι ω ω ω νο

ος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν

τη η με ρα α τα α α αυ τη η α να μαρ τη

η η του ους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

μας

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε ο Θε ε ο ος των Πα τε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε το ον και αι δε

δο ξα α σμε ε ε ε νο ο ον το ο νο μα

α α σου ου εις τους αι ω ω ω ω ω ω ω να

ας α α α μην

Γ ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ε το ε λε ε

ο ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α πε ερ ηλ

πι ι σα α με ε εν ε ε πι ι σε ε

Θ ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι ε

α τα α ω μα α ω χαι τα δι ε ο ον με ξο δα δι ε

α σου ου (γ')

Κυ ρι ι ε ε χα α τα φυ υ γη η ε γε νη

η θη ης η η μι ιν εν γε νε α χαι αι

γε ε νε ε α α ε γω ει πα Κυ υ ρι ι

ε ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

ι ι α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου ο ο τι

η μαρ το ο ον σοι οι

Κυ ρι ι ε προς σε χα τε ε ε φυ υ υ υ γο ον

δι ι δα α ξο ο ον με ε του ποι ειν το θε ε λη

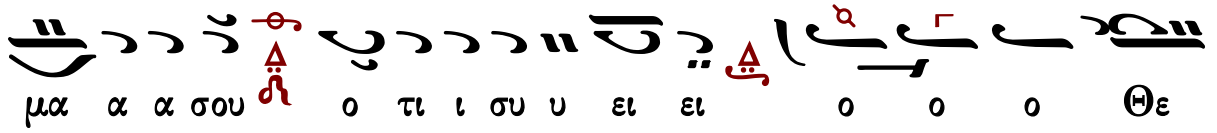
μα α α σου ο τι ι συ υ ει ει ο ο ο Θε

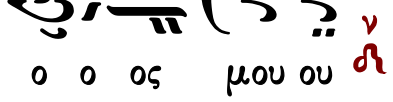
ο ο ος μου ου

Ο

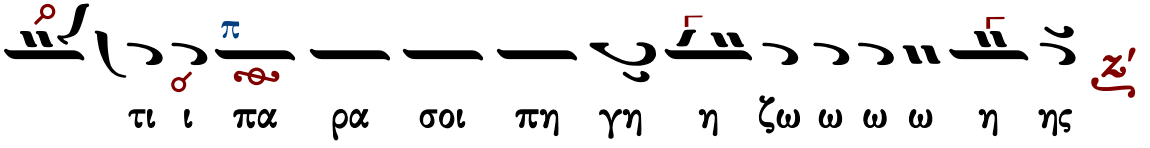
τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω ω ω ω η ης

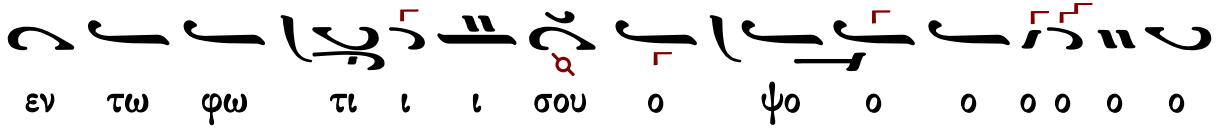
εν τω φω τι ι ι σου ο ψο ο ο ο ο ο ο

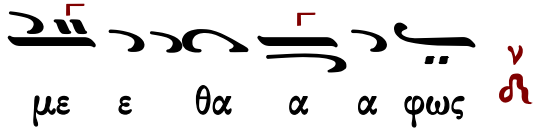
με ε θα α α φως

Π

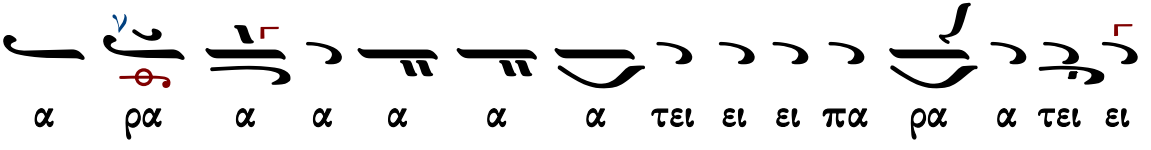
α ρα α α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

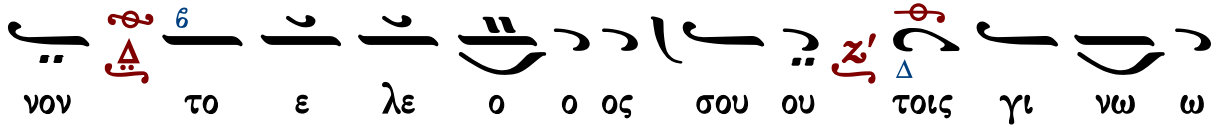
νον το ε λε ο ο ος σου ου τοις γι νω ω

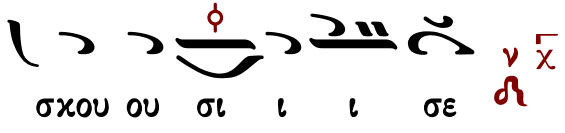
σκου ου σι ι ι σε

Α

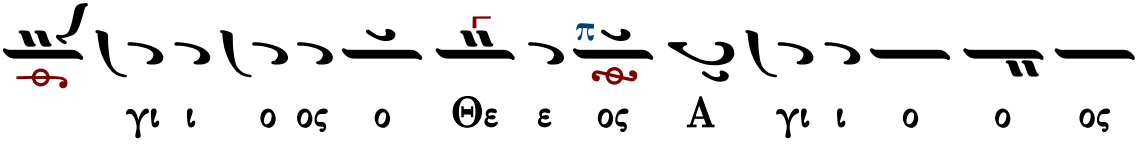
γι ι ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ος

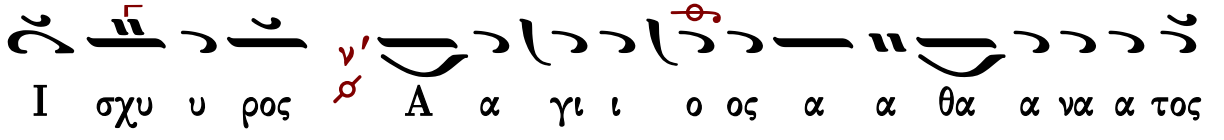
Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ο ος α α θα α να α τος

ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α μην

λ γι ι ο ος α α θα α να α τος ε ε ε λε ε

η σο ον η η η μας

Ν ε Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι

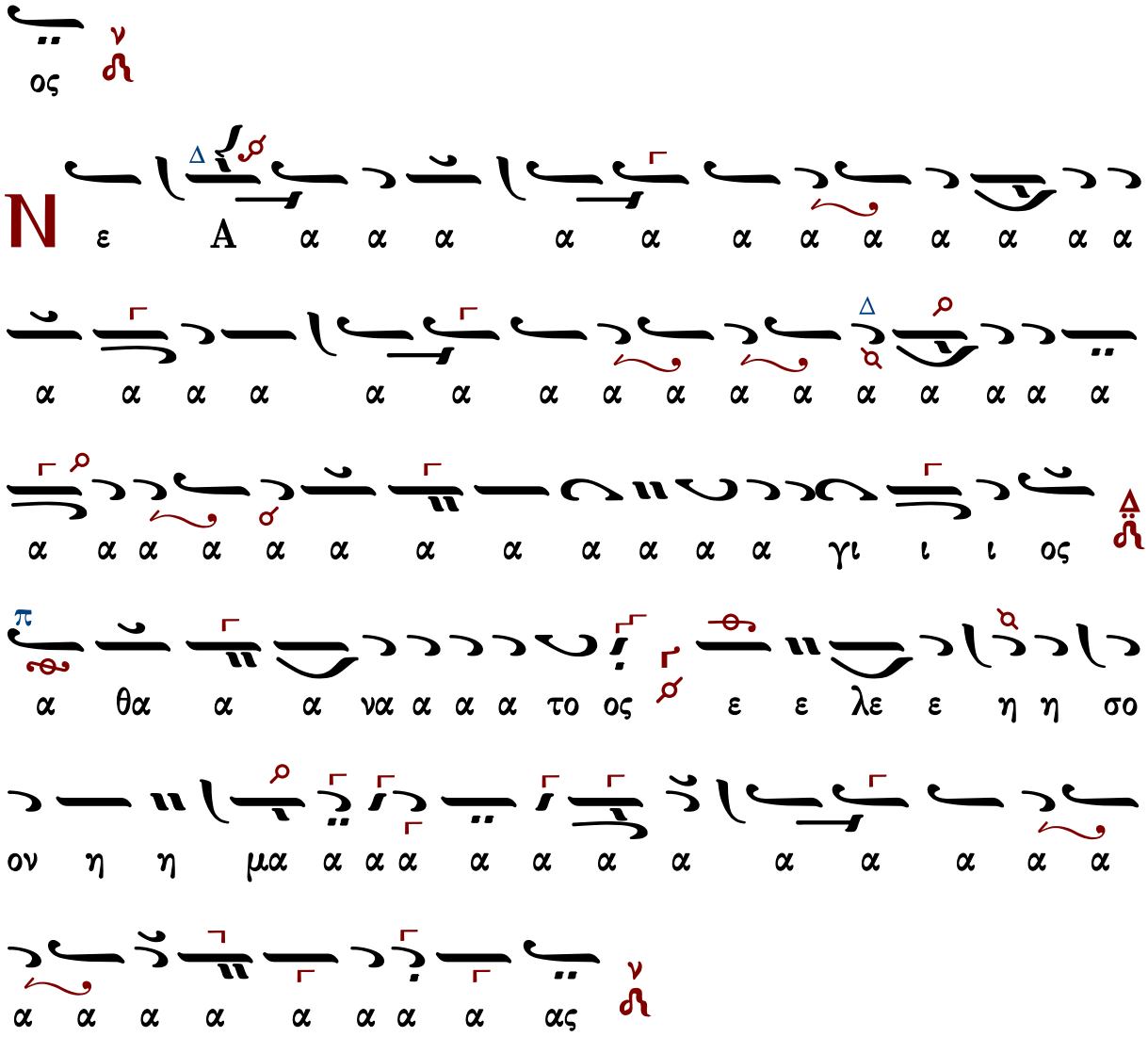

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Ἦχος λ/π Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ335/617*

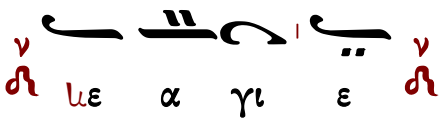

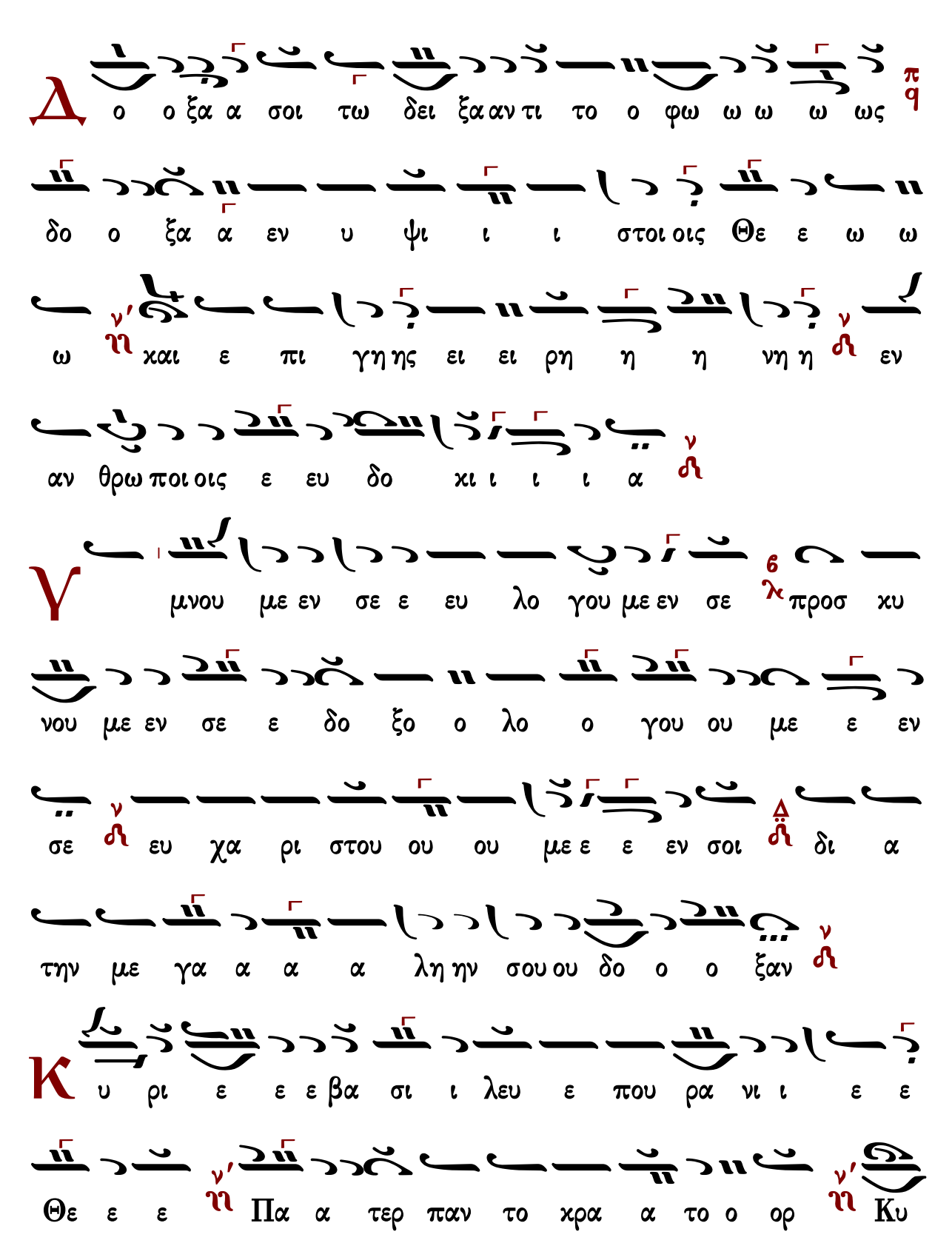
Δ
ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο φω ω ω ω ως
δο ο ξα α εν υ ψι ι ι στοι οις Θε ε ω ω
ω χαι ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η εν
αν θρω ποι οις ε ευ δο χι ι ι ι α
Υ
μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ κυ
νου με εν σε ε δο ξο ο λο ο γου ου με ε εν
σε ευ χα ρι στου ου ου με ε ε εν σοι δι α
την με γα α α α λη ην σου ου δο ο ο ξαν
Κ
υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι ε ε
Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα α το ο ορ Κυ

ρι ε Υι ε ε ε μο νο γε ε νες Ι η σου Χρι

στε χαι αι α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του ου Πα α τρος ο

αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου χο ο ο ο σμου ε λε η η σον η η μας ο

αι αι αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α

ας του ου χο ο ο σμου

Π ρο ο ο ο οσ δε ξαι την δε η η

σι ιν η η μων ο χα θη με νο ος εκ δε ξι

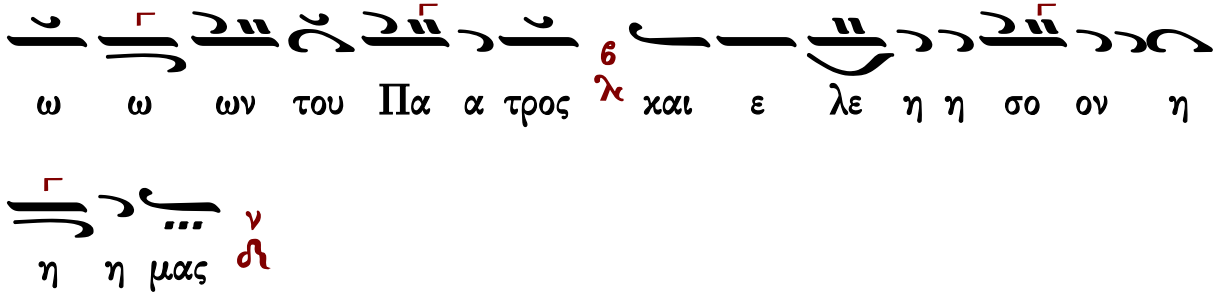
ω ω ων του Πα α τρος χ6 και ε λε η η σο ον η
η η μας ν

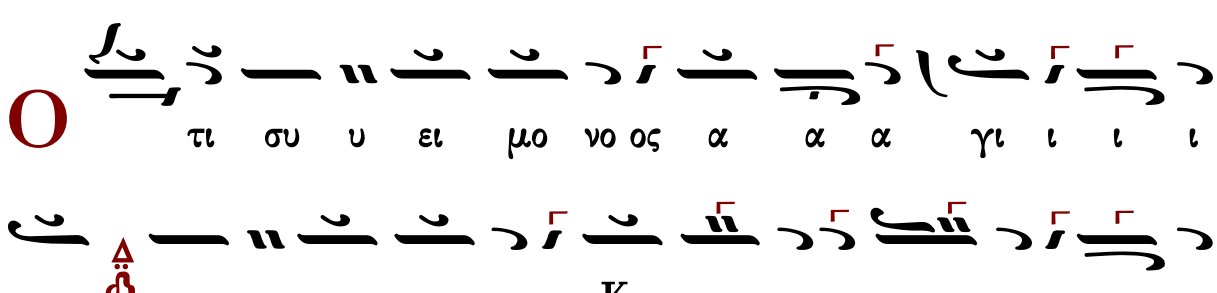
Ο τι συ υ ει μο νο ος α α α γι ι ι ι
ος δ συ υ ει μο νο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι

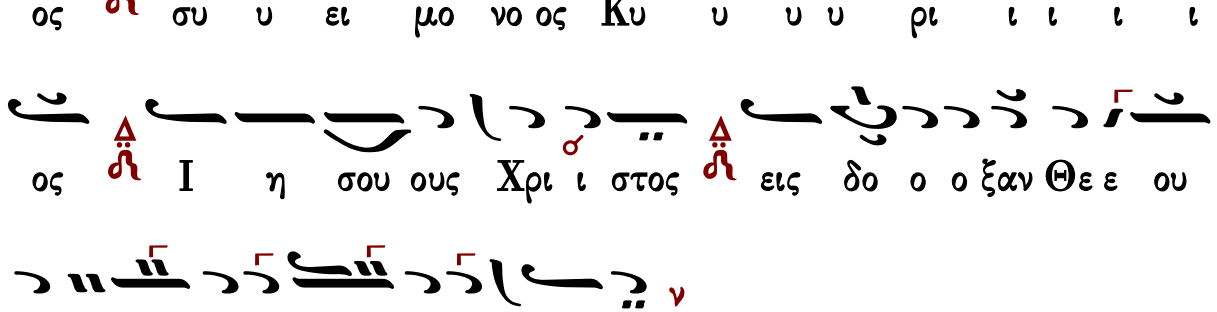
ος δ Ι η σου ους Χρι ι σ στος δ εις δο ο ο ξαν Θε ε ου
Πα α τρο ο ος α α α μη ην ν

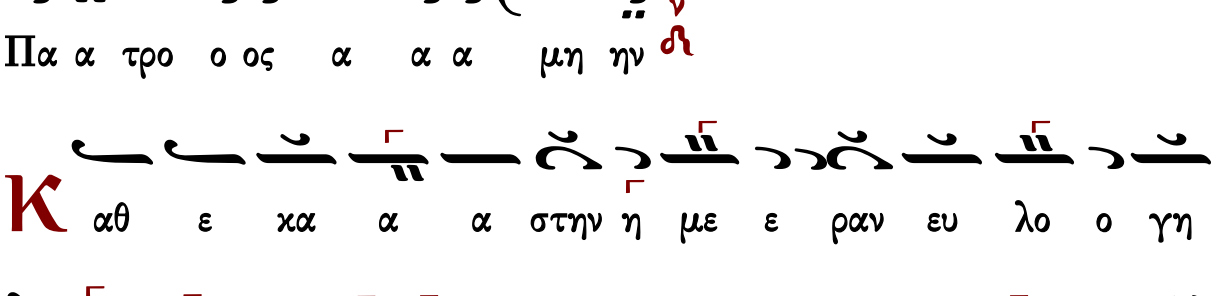
Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν ευ λο ο γη
η η η σω ω ω ω σε ν και αι νε ε ε σω

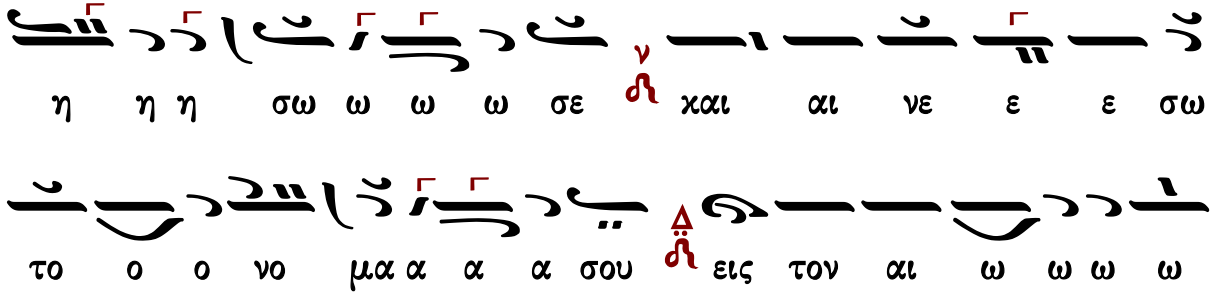
το ο ο νο μα α α α σου δ εις τον αι ω ω ω ω
ω να δ και εις τον αι ω να α του ου αι ω ω ω

ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη

η με ε ε ε ρα α τα α αυ τη α να μαρ

τη η η του ους φυ λα χθη η η η ναι αι η η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ο

Θε ο ο ο ος των πα τε ε ε ε ε ρων η

η μω ω ων χαι αι νε ε τον χαι δε δο ξα σμε ε

ε νον το ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω ω

να ας α α α μην

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ο

ος σου ου εφ η η μας κα θα α α περ ηλ πι σα

α με ε εν ε πι ι σε

Ε υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε δι ι δα α ξο

ο ο ον με ε τα δι και ω ω μα τα α α α

σου (γ′)

Κ υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη ε γε νη η η

η θης η η μιν εν γε νε α και αι γε νε ε α

ε γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε ε ε

λε ε η σο ο ο ον με ι ι α α σαι την

ψυ χη η η η ηην μου ο ο τι η μα αρ το ο ο ον

σοι

Κ υ ρι ι ε προς σε χα α τε ε φυ υ υ υ

γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με λ6 του ποι ειν το

θε λη η μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ο ο

Θε ε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης ν' εν τω φω

τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο ο με ε θα α α

φως

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει νον το ε

ε ε ε λε ε ος σου ου τοις γι νω ω σχου ου σι ι ι

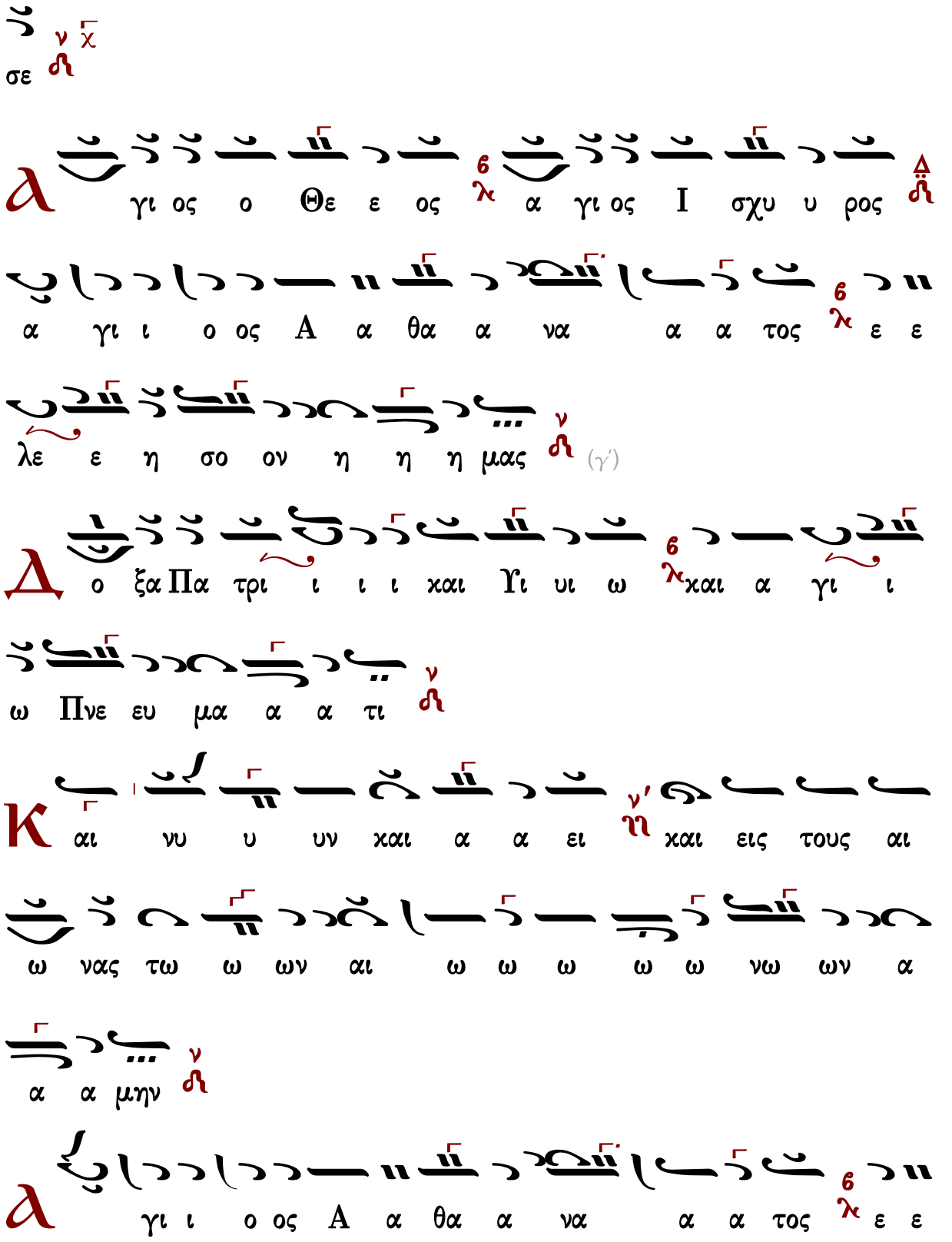
σε
γι ος ο Θε ε ος α γι ος Ι σχυ υ ρος
α γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε
λε ε η σο ον η η η μας (γ')
ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι
ω Πνε ευ μα α α τι
αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
ω νας τω ω ων αι ω ω ω ω ω νω ων α
α α μην
γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε

λε ε η η σο ον η η η μας
ἀσματικόν
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο Θε
ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ος I ι ι σχυ
υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος
α α α α α α α α α γι ι ι ος A

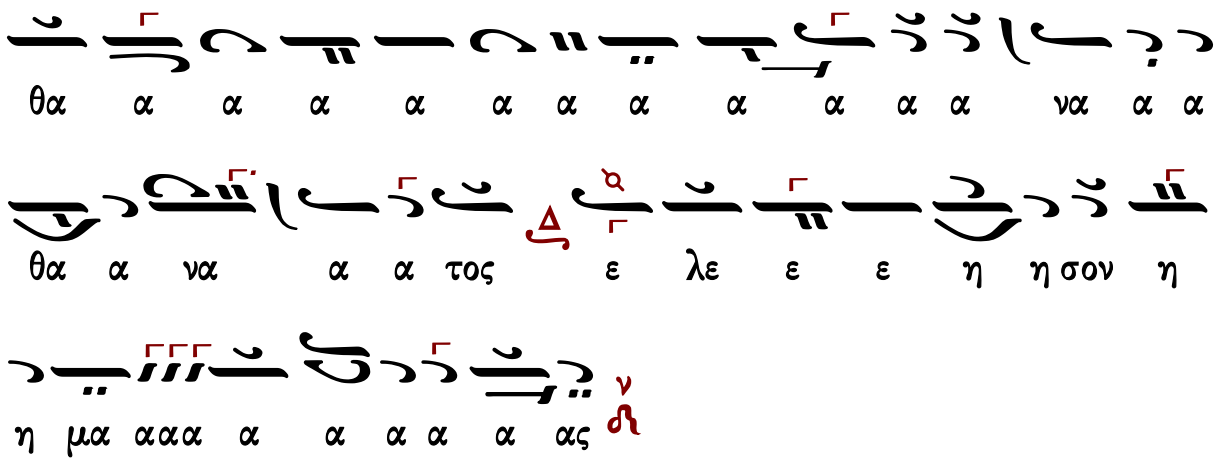
θα α α α α α α α α α α α να α α
θα α να α α τος ε λε ε ε η η σον η
η μα ααα α α α α α ας

Ἀναστάσιμον τροπάριον

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος λ/π Νη

Ἀγγελικὸς Χορὸς, Ὄρθρος
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 2001 σ.366*

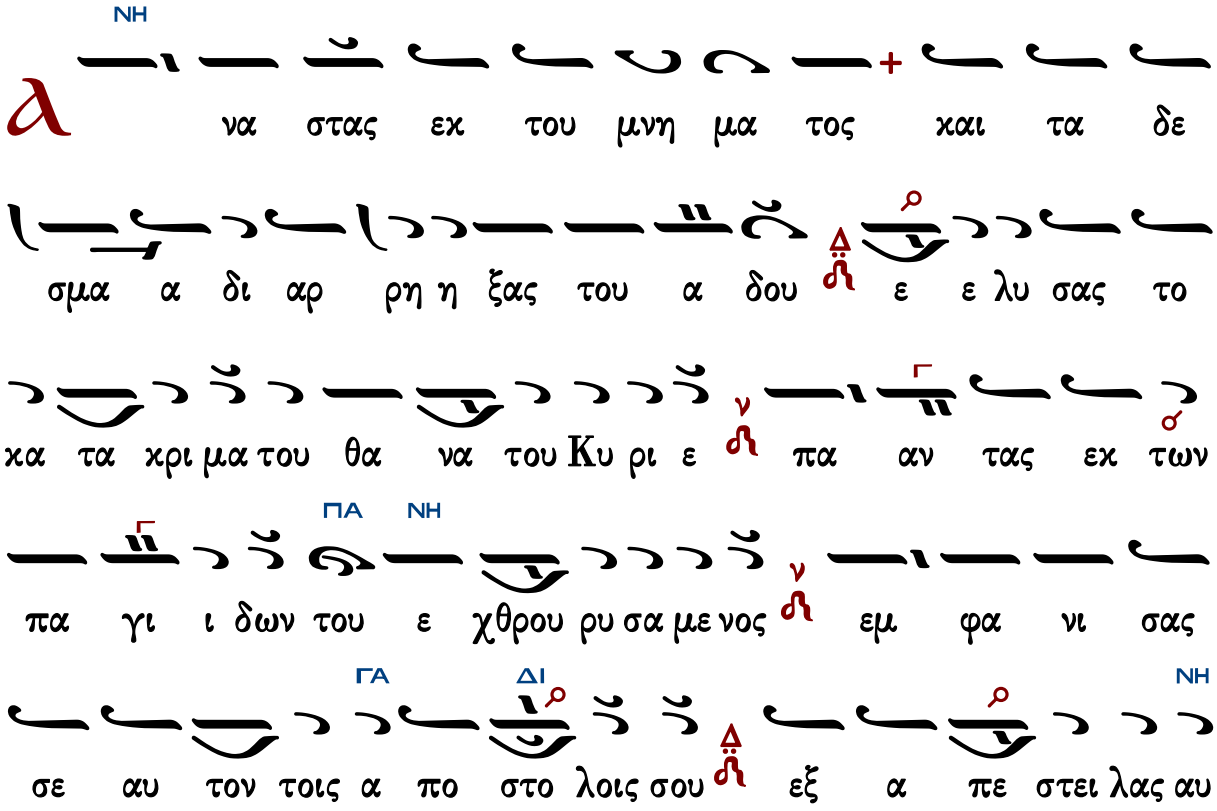

Α να στας εκ του μνη μα τος και τα δε
σμα α δι αρ ρη η ξας του α δου ε ε λυ σας το
κα τα κρι μα του θα να του Κυ ρι ε πα αν τας εκ των
πα γι ι δων του ε χθρου ρυ σα με νος εμ φα νι σας
σε αυ τον τοις α πο στο λοις σου εξ α πε στει λας αυ

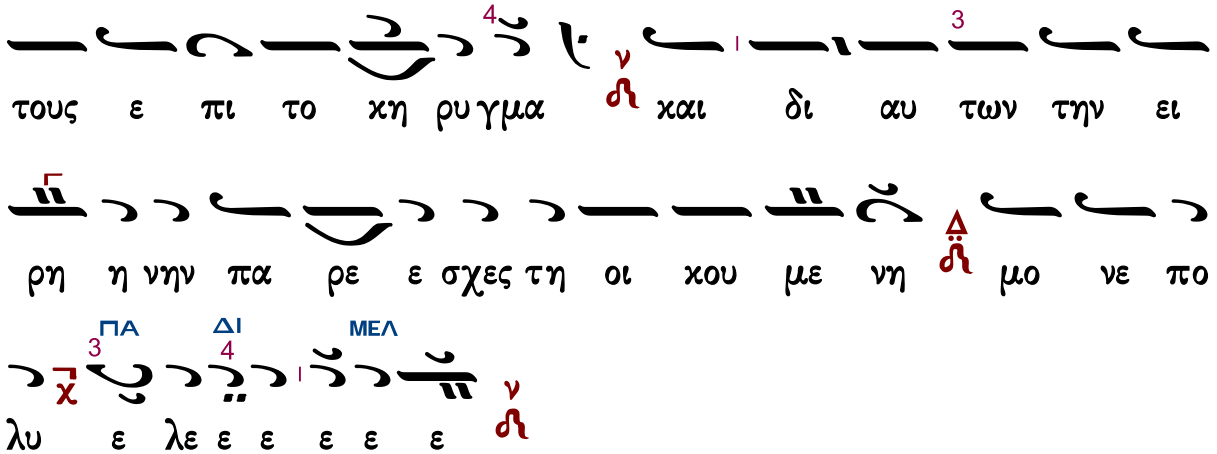

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ ἡ Νη

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 612/1047*

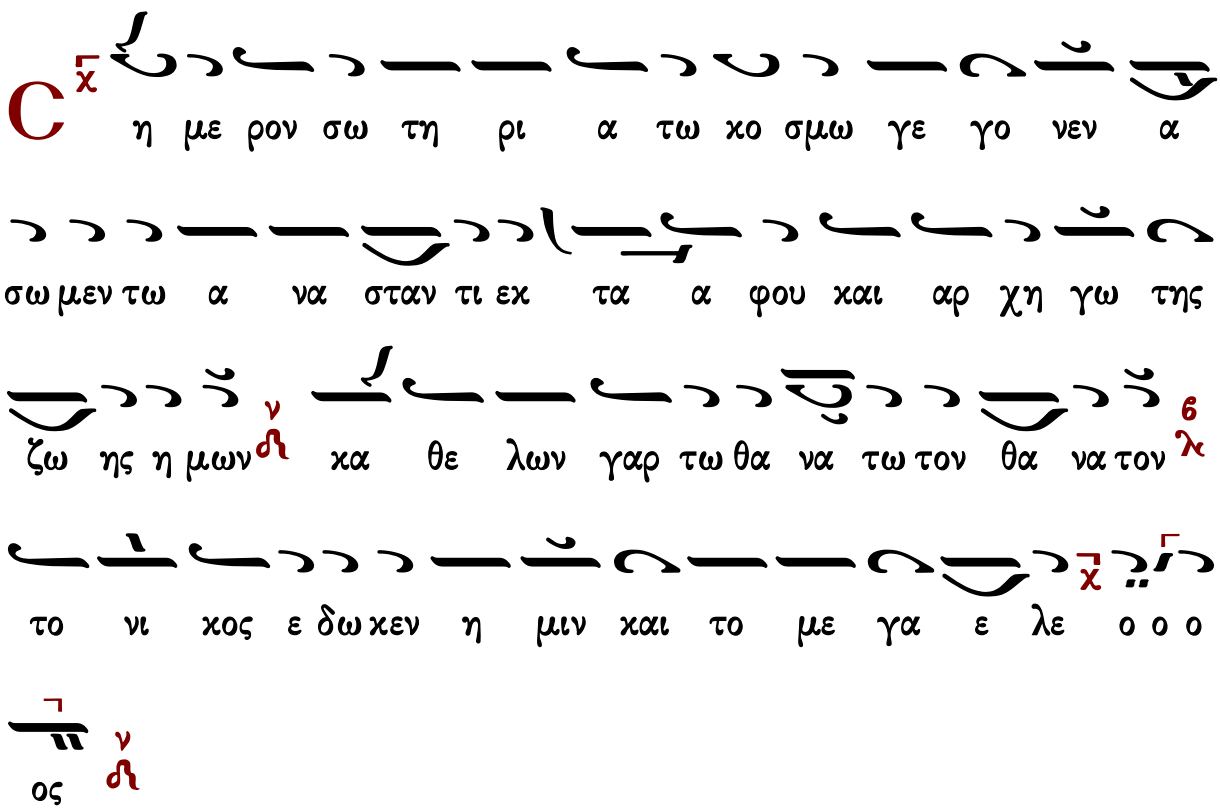

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.90*

C η η με ρον σω τη ρι α τω χο σμω γε γο

νεν α σω μεν τω α να στα αν τι εκ τα α φου

και αρ χη γω της ζω ης η μων κα θε λων γαρ τω θα

να τω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και

το με γα ε λε ο ο ο ο ος

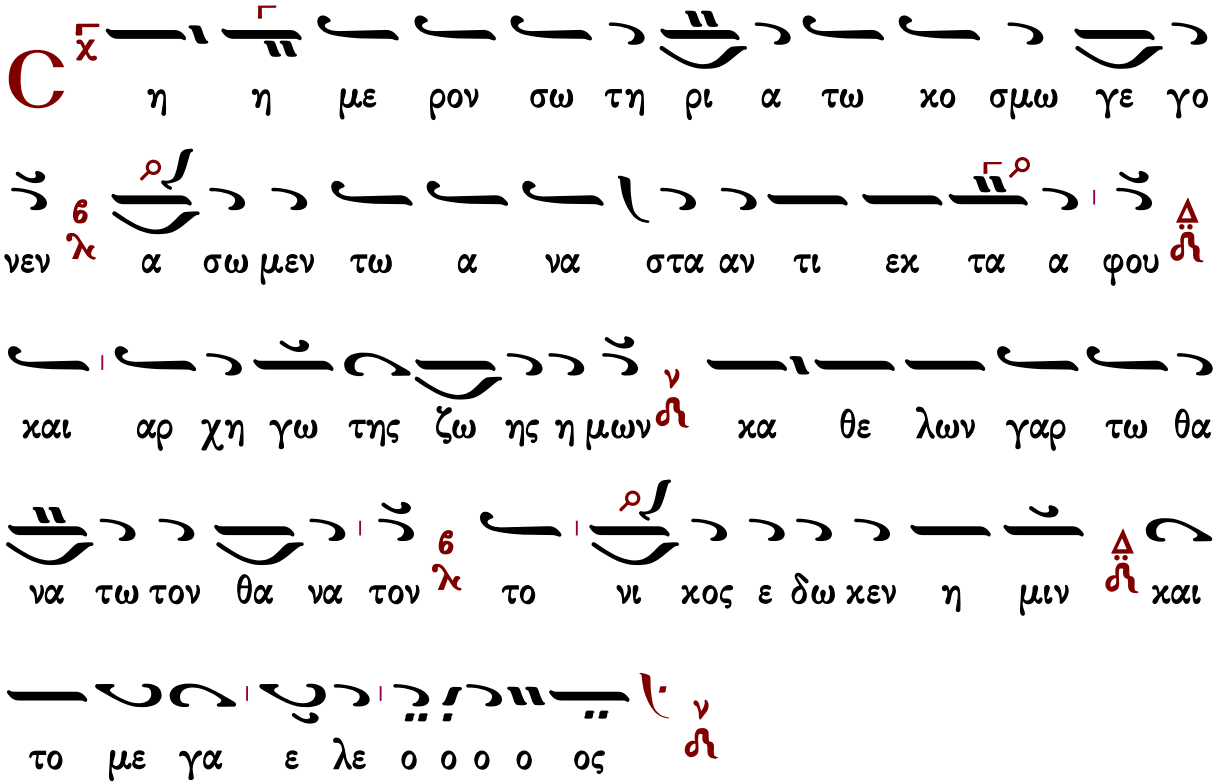

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως

Στάσις Α′

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

A μην

Є υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ λο

γη τος ει Κυ ρι ε ν ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ

ρι ον και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα σ το α γι

ον αυ του ν

Є υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον π q και μη

ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του ν

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

ας σου σ τον ι ω με σ νον πα σας τας νο σους σου ν

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου π q τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε σ ει και οι κτιρ μοις ν

Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι ανσου π/q α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου ν/ϑ

Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ν/ϑ

Ε γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση π/q

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του ρ/σ ν/ϑ

Οι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος π/q μα

κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος π/q ουκ εις τε ε λος ορ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει σ/ν/ϑ

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν π/q ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν η μιν ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της

γης 6/λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του

ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον ν

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων 6/λ ε μα κρυ νεν αφ η μων 6/λ τας α νο μι ας η

μων ν

Κ α θως οι κτι ρει Πα τηρ Υι ους π/q ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ

τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν

Α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του

ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η

σει

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα

αρ ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του

Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω

ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου

με νους αυ τον

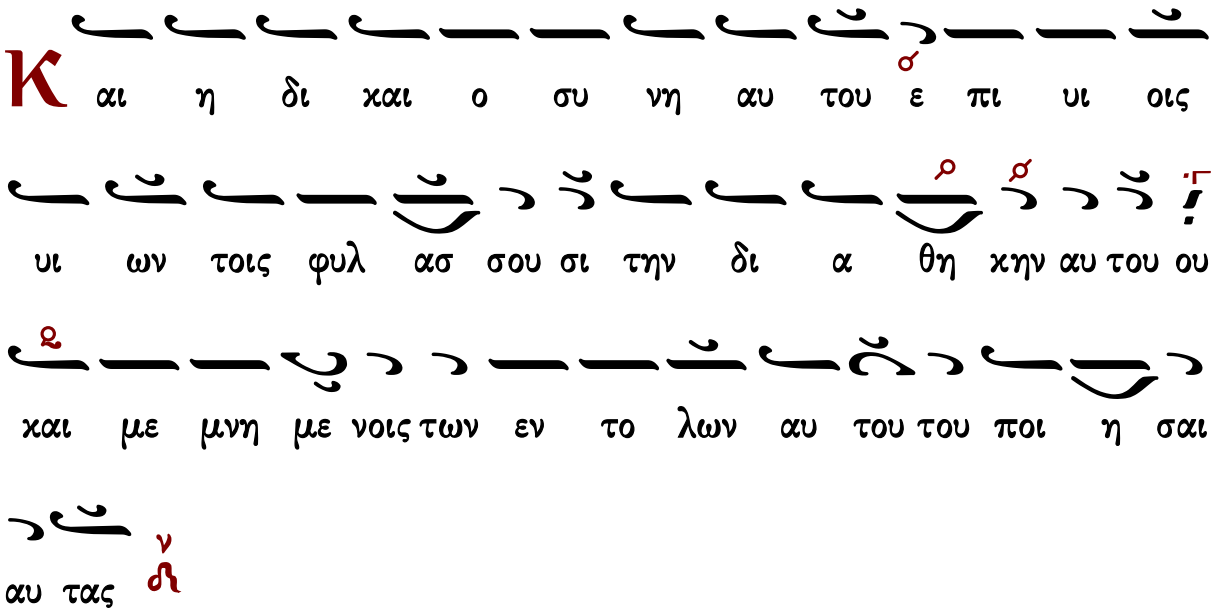
Κ αι η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι οις
υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου
χαι με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι
αυ τας

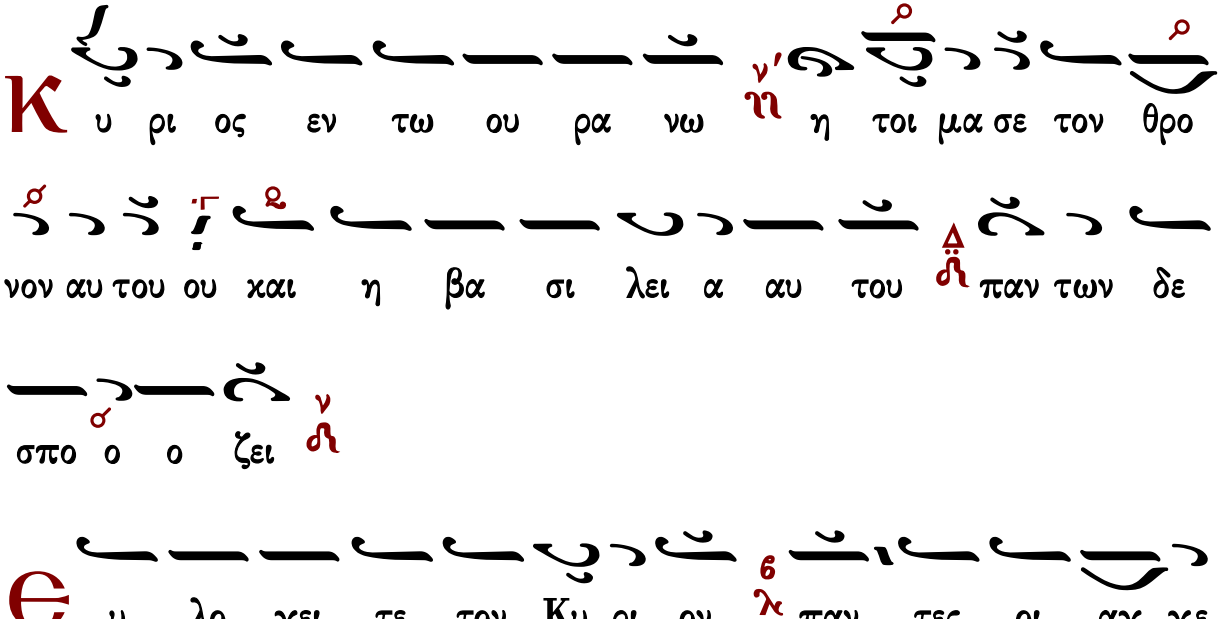
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον θρο
νον αυ του ου χαι η βα σι λει α αυ του παν των δε
σπο ο ο ζει

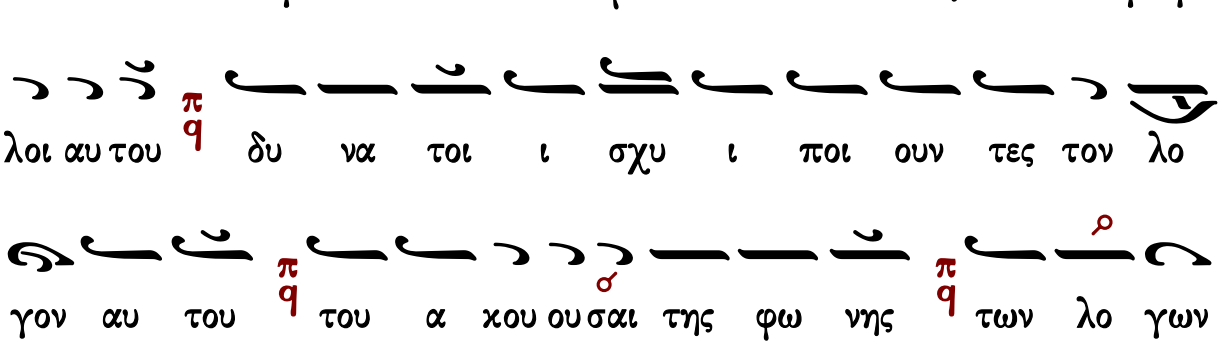
Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε
λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο
γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο γων

αυ του

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν σαι αι δυ

να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

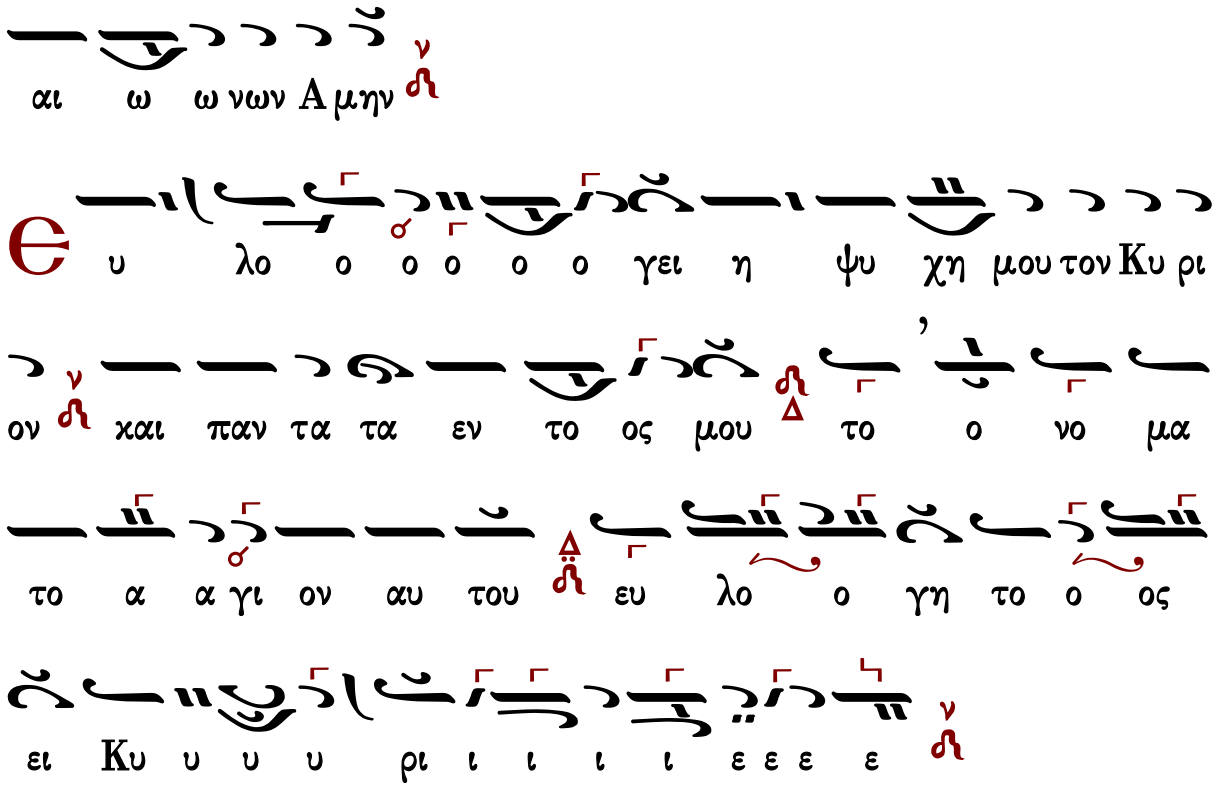

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

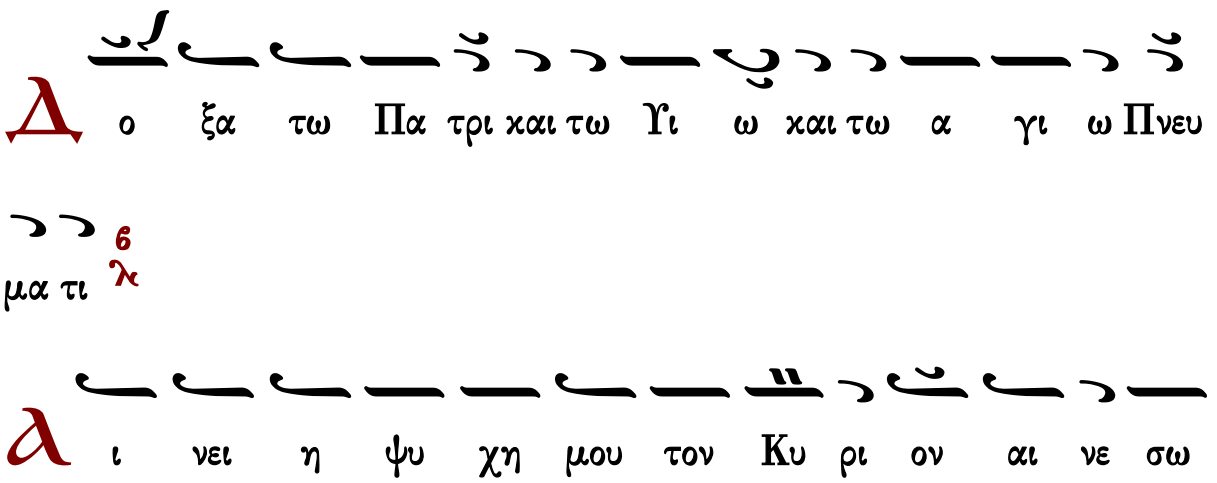

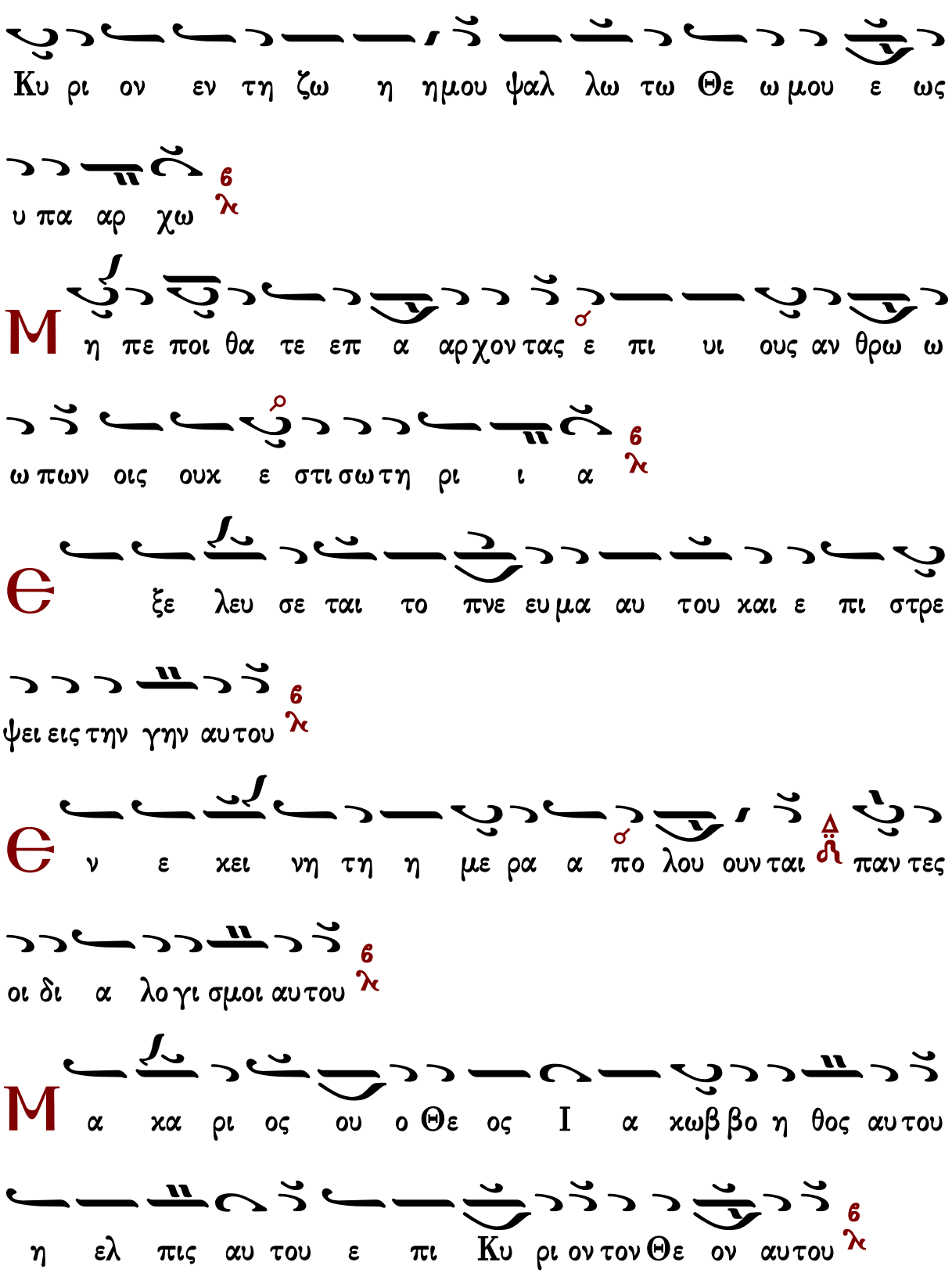
Κυ ρι ον εν τη ζω η ημου ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως
υ πα αρ χω
6
λ
Μ η πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω
ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α
6
λ
Є ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε
ψει εις την γην αυ του
6
λ
Є ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται πα ντες
οι δι α λο γι σμοι αυ του
6
λ
Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ του
η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του
6
λ

Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο

δον α μαρ τω λων α φα νι ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ωνα ο Θε

ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

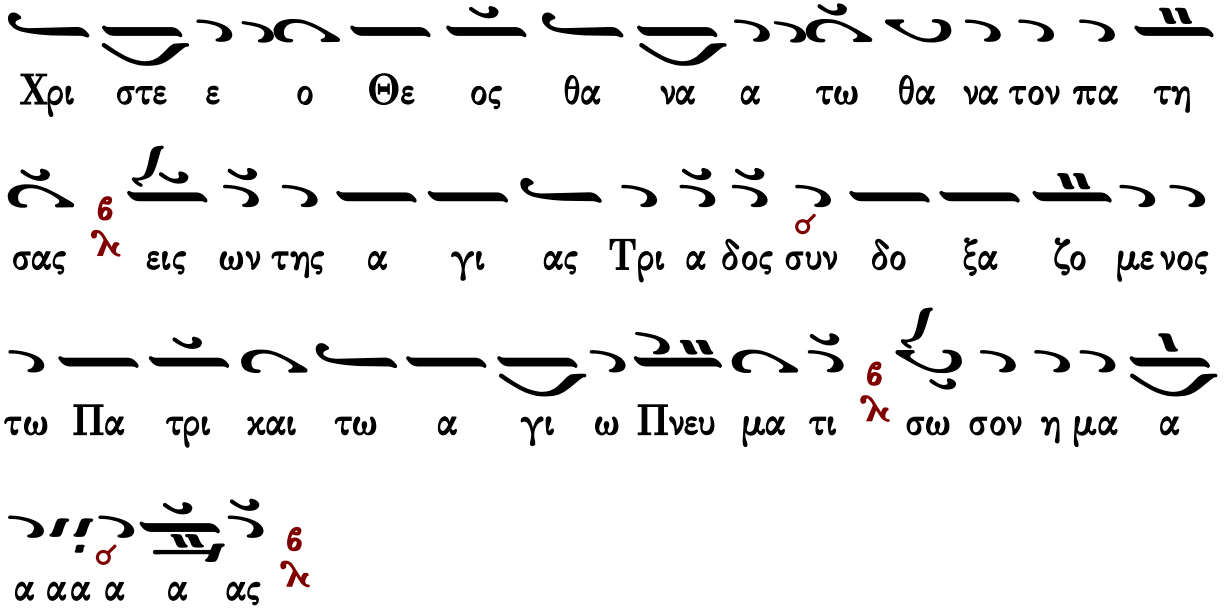

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ ἡ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

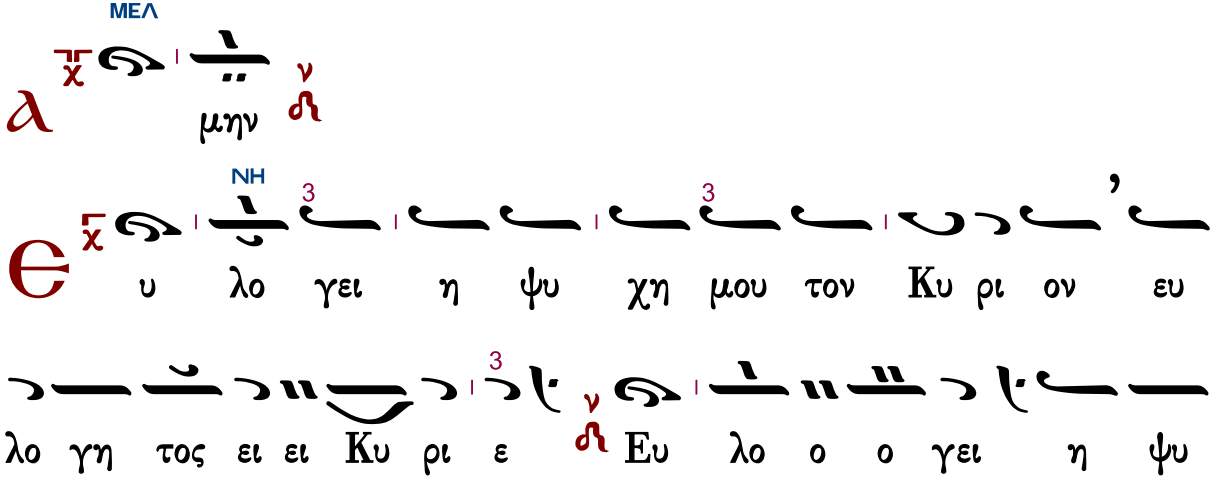

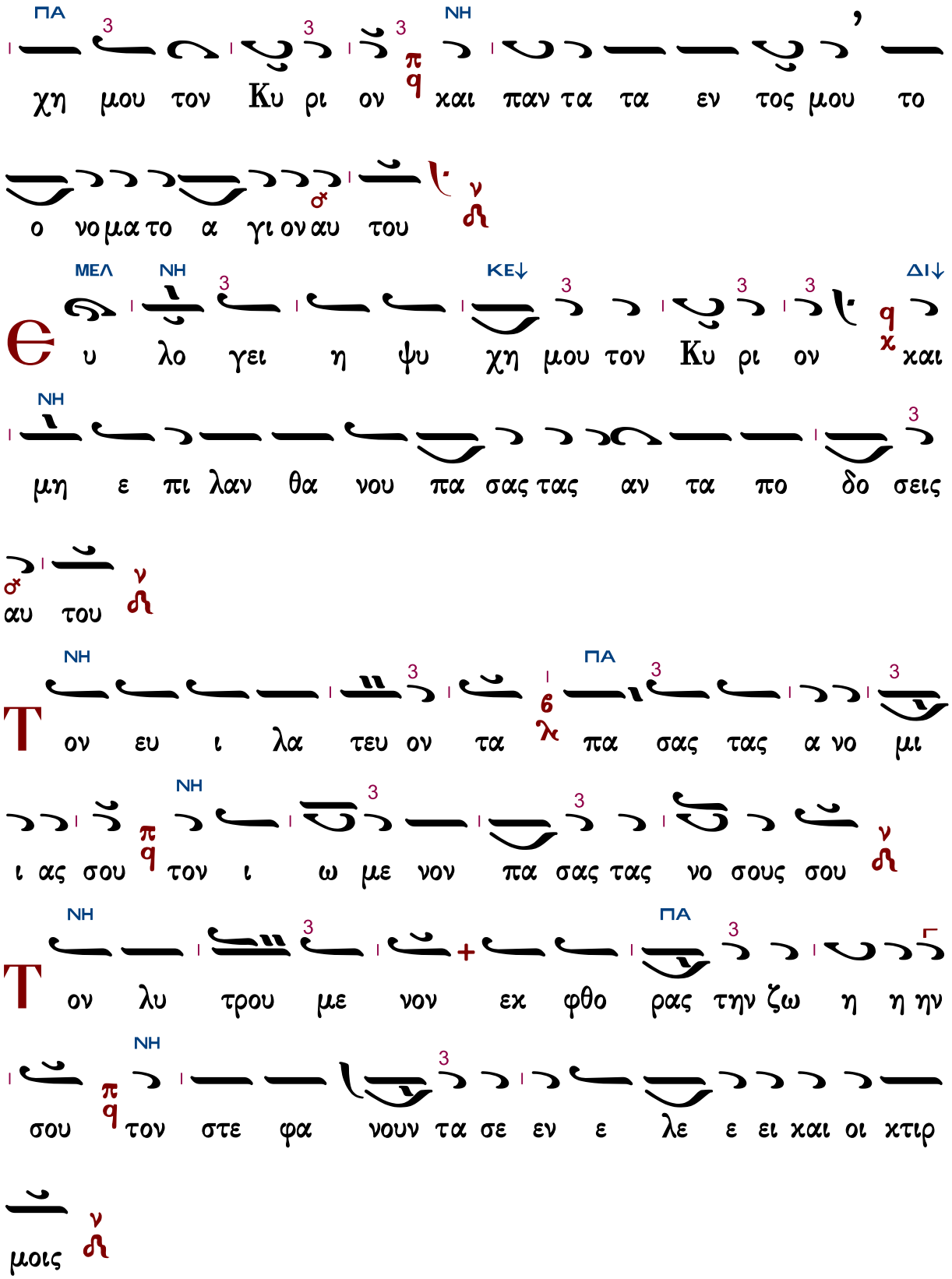
ΠΑ
ΝΗ
χη μου τον Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νο μα το α γι ον αυ του
ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΔΙ↓
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
ΝΗ
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
ΝΗ
ΠΑ
Τον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
ΝΗ
ΠΑ
Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην
ΝΗ
σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ
μοις

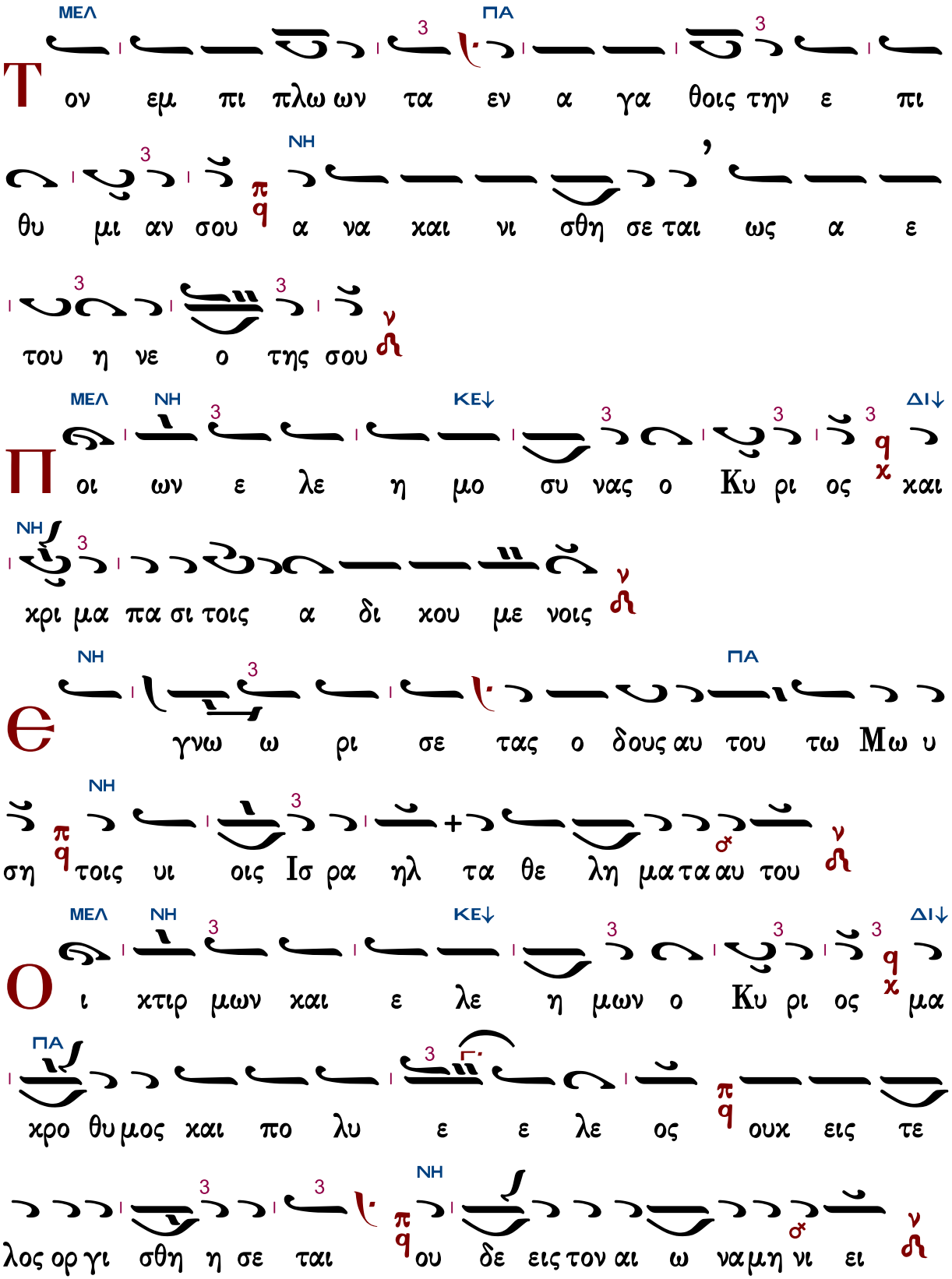
ΜΕΛ ΠΑ
Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι
ΝΗ
θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε
του η νε ο της σου
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και
ΝΗ
χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις
ΝΗ ΠΑ
Θγνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ
ΝΗ
ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
Οι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα
ΠΑ
χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε
ΝΗ
λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

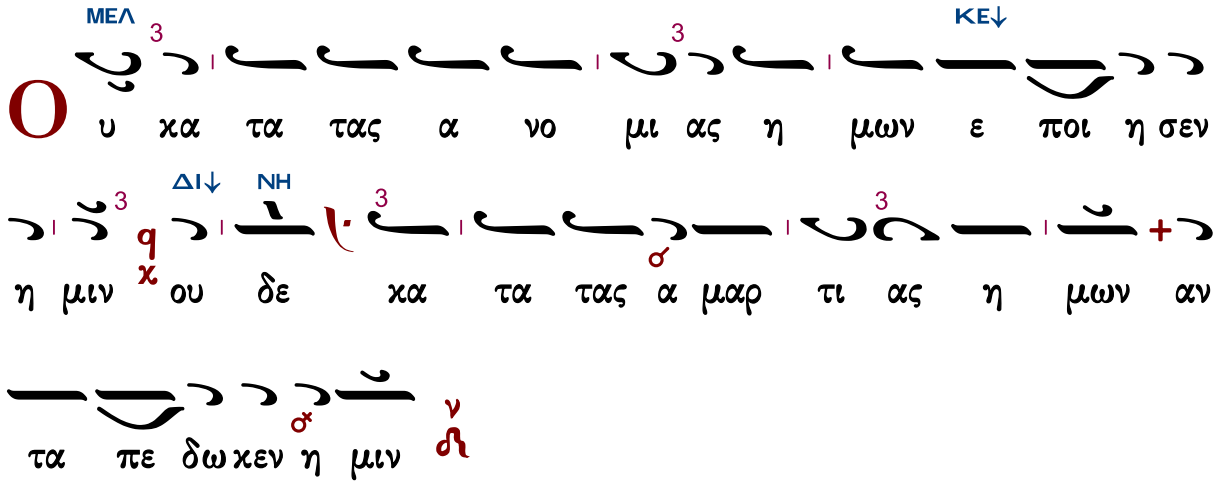
ΜΕΛ
ΚΕ↓
Ο υ χα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν
ΔΙ↓
ΝΗ
η μιν ου δε χα τα τας α μαρ τι ας η μων αν
τα πε δω κεν η μιν

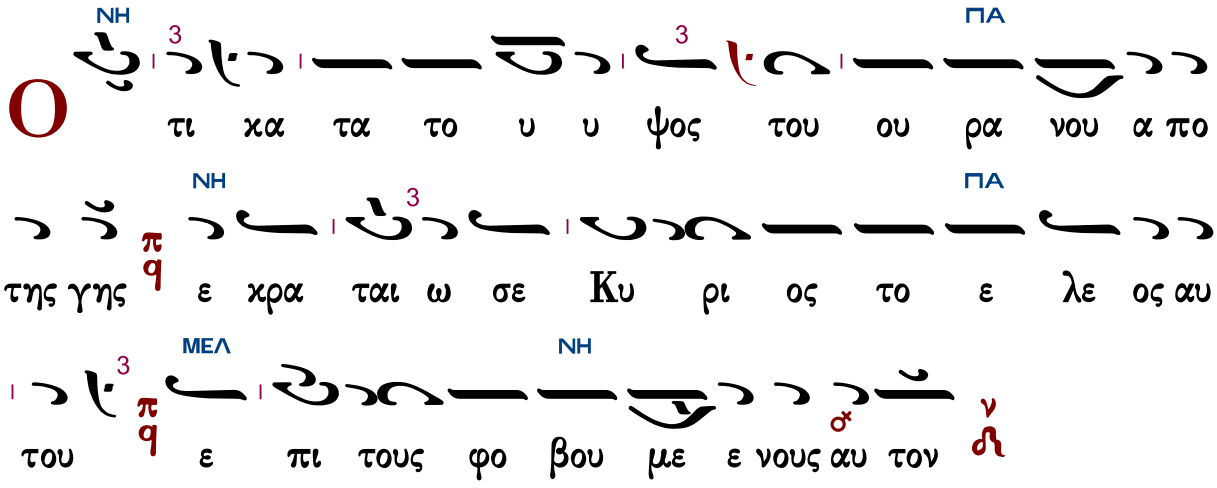
ΝΗ
ΠΑ
Ο τι χα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο
ΝΗ
ΠΑ
της γης ε χρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ
ΜΕΛ
ΝΗ
του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον

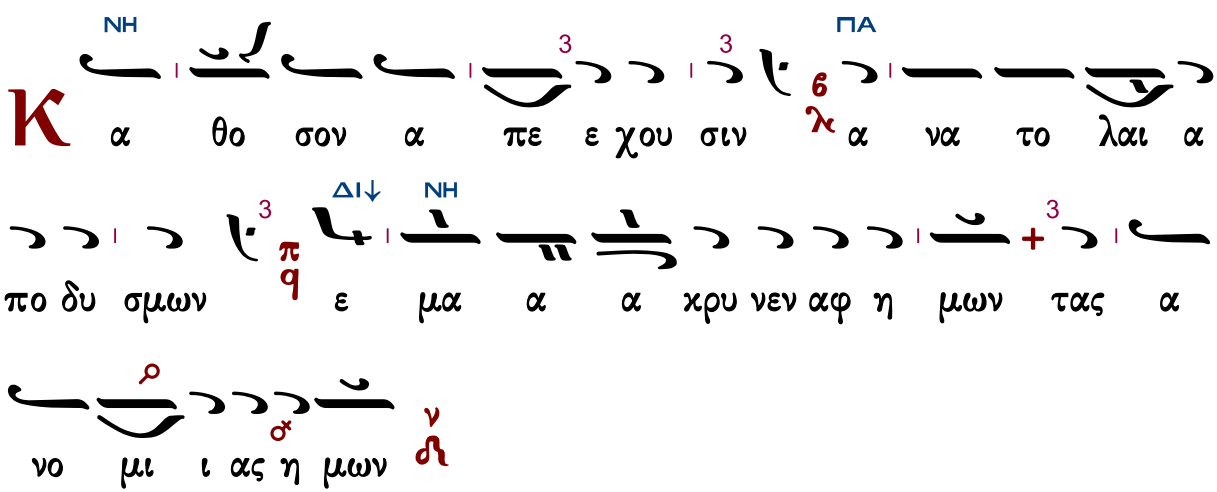
ΝΗ
ΠΑ
Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α
ΔΙ↓
ΝΗ
πο δυ σμων ε μα α α χρυ νεν αφ η μων τας α
νο μι ι ας η μων

ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΔΙ↓
ΝΗ
Κ α θως οι κτει ρει πα τηρ υι ους ω κτει ρη σε

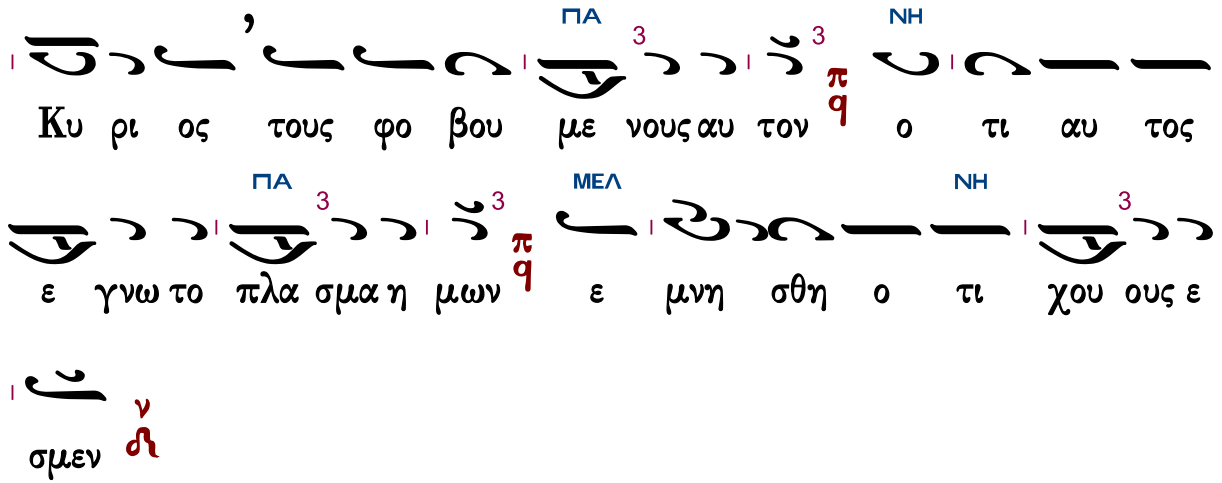
ΠΑ
ΝΗ
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ
ΜΕΛ
ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
σμεν

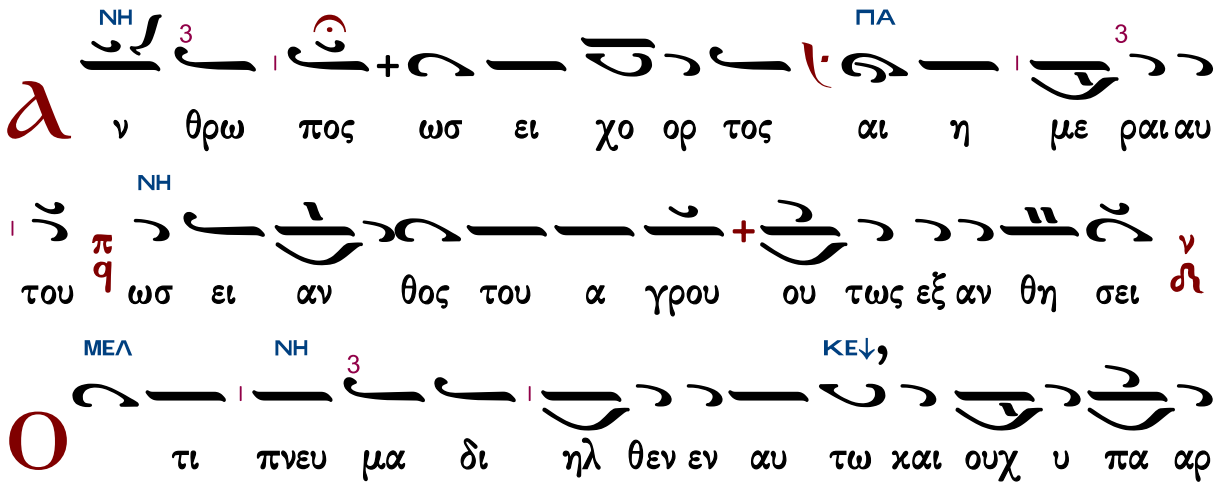
ΝΗ
ΠΑ
Α
ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
ΝΗ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει
ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ↓,
Ο
τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω χαι ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓
ΝΗ
ξει χαι ουχ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του

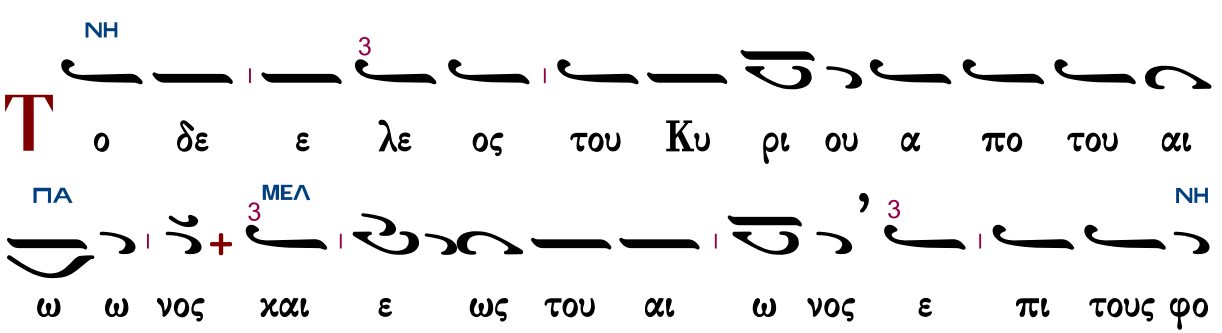
ΝΗ
Τ
ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ
ΜΕΛ
ΝΗ
ω ω νος χαι ε ως του αι ω νος ε πι τους φο

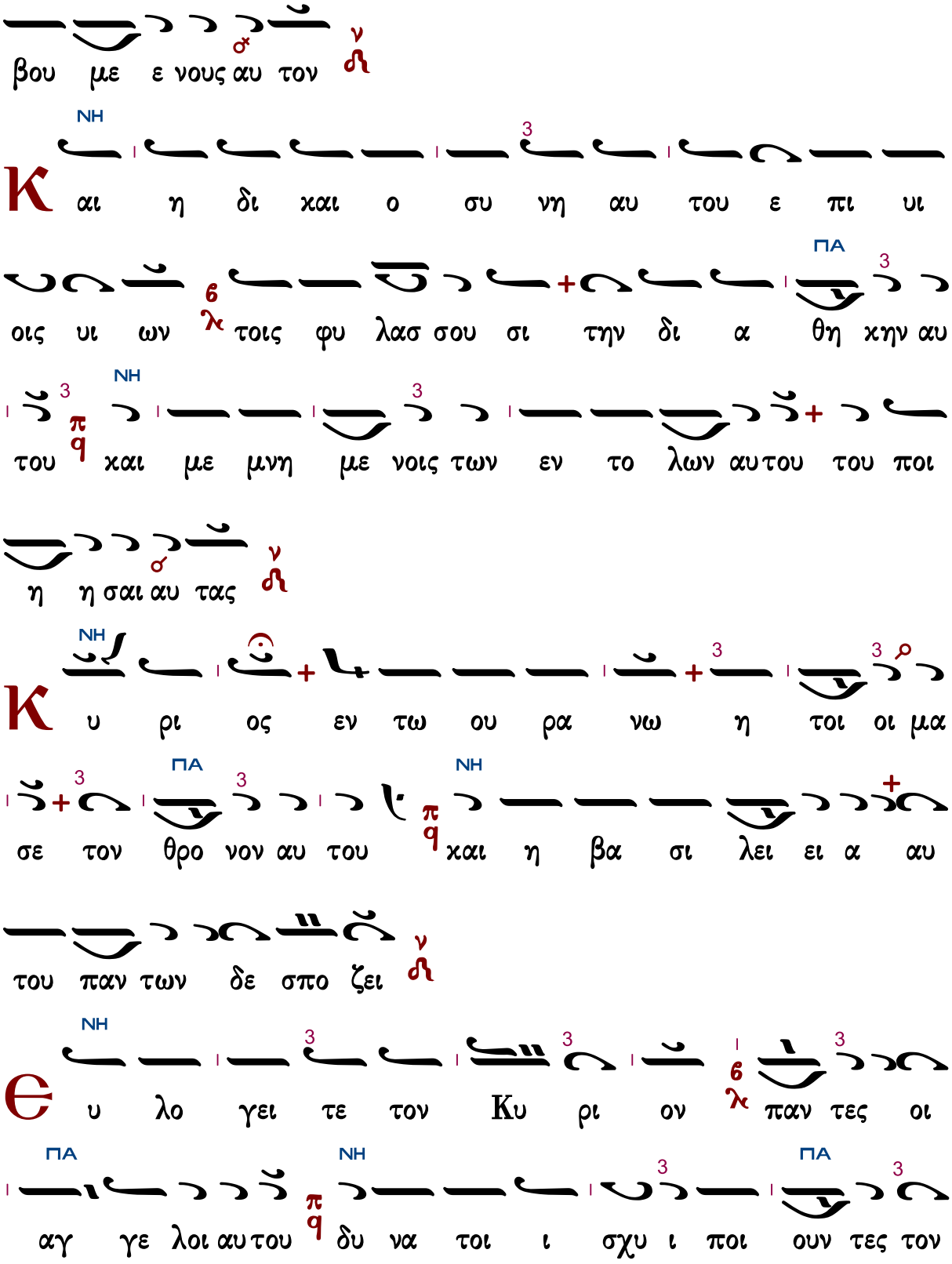
βου με ε νους αυ τον
ΝΗ
Κ αι η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι
ΠΑ
οις υι ων λ6 τοις φυ λασ σου σι την δι α θη χην αυ
ΝΗ
του π9 χαι με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας
ΝΗ
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
ΠΑ
σε τον θρο νον αυ του π9 χαι η βα σι λει ει α αυ
ΝΗ
του παν των δε σπο ζει
ΝΗ
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον λ6 παν τες οι
ΠΑ
αγ γε λοι αυτου π9 δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον

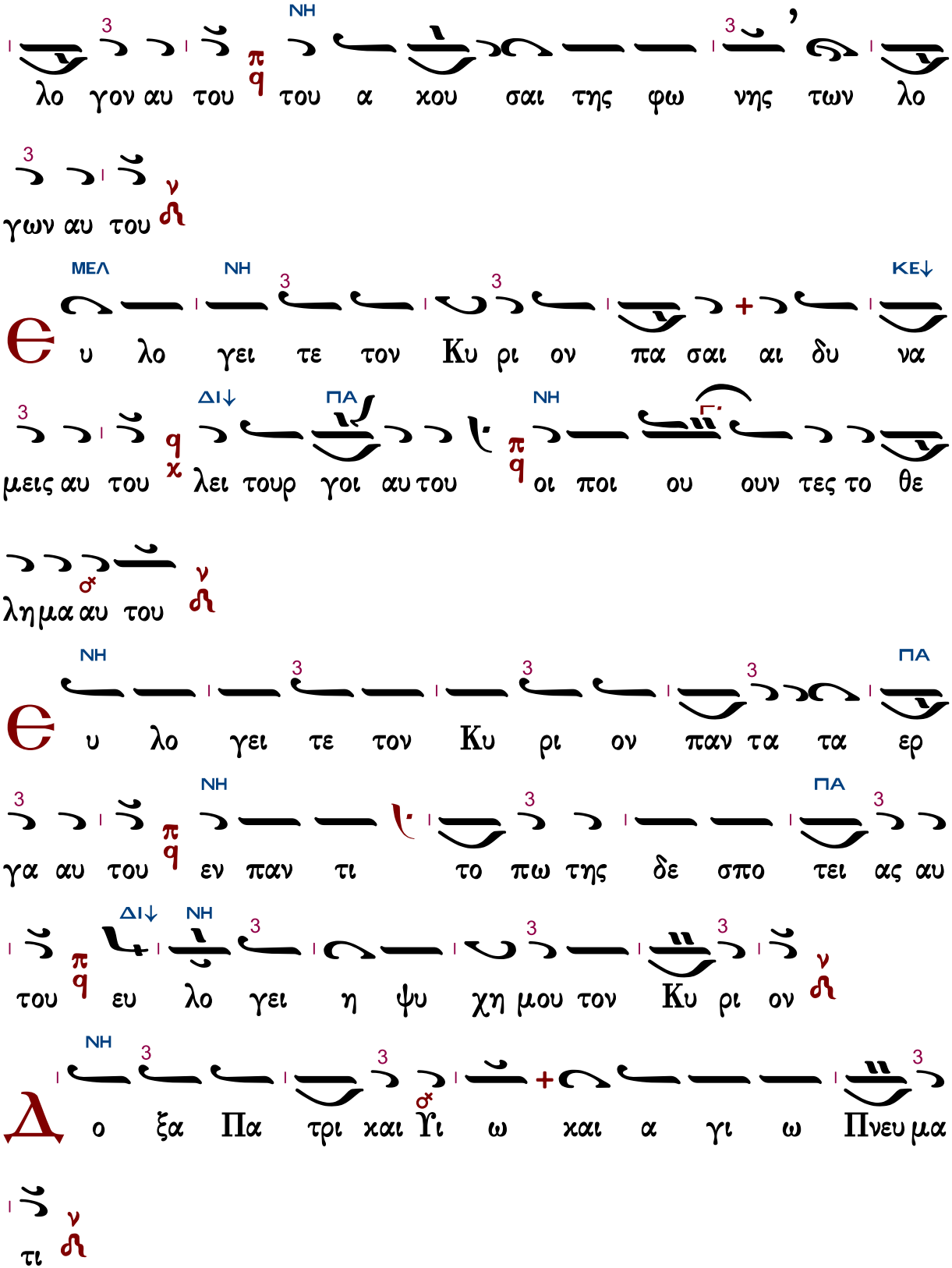
ΝΗ
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο
γων αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
ΔΙ↓ ΠΑ ΝΗ Γ
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
ΝΗ ΠΑ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
ΝΗ ΠΑ
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ
ΔΙ↓ ΝΗ
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
ΝΗ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

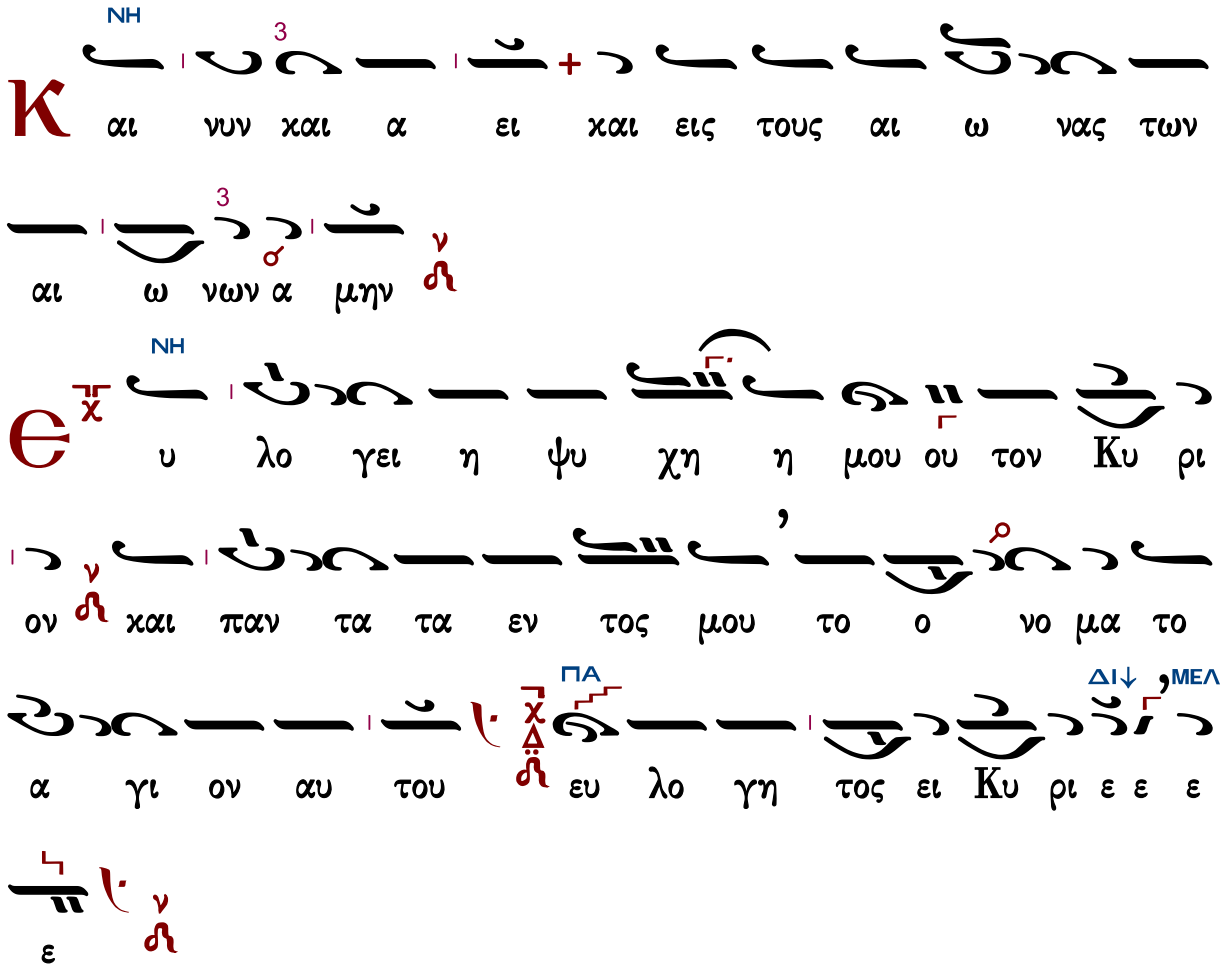

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β′

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

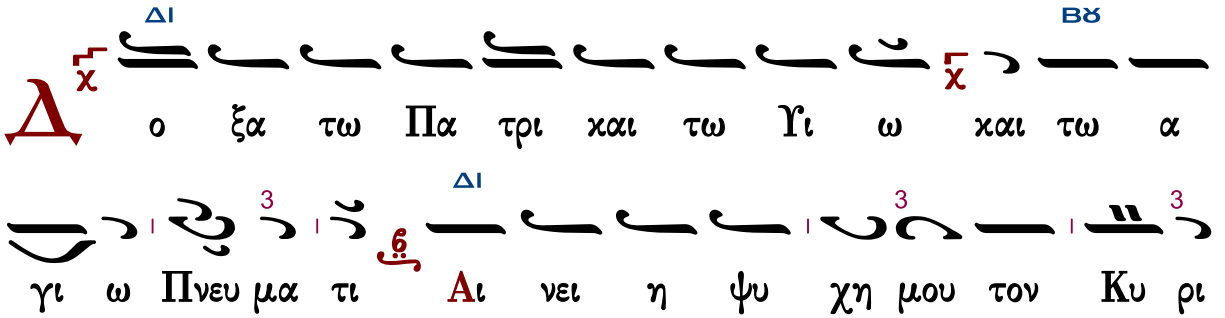

ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου ψα

λω τω Θε ω μου ε ως υ πα αρ χω

Μ η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας ε πι

υι ους αν θρω ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι

α

ΜΕΛ ΔΙ

Ε ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε

πι στρε ψει εις την γην αυ του

ΔΙ

Ε ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι

δι α λο γι σμοι αυ του

ΔΙ

Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η

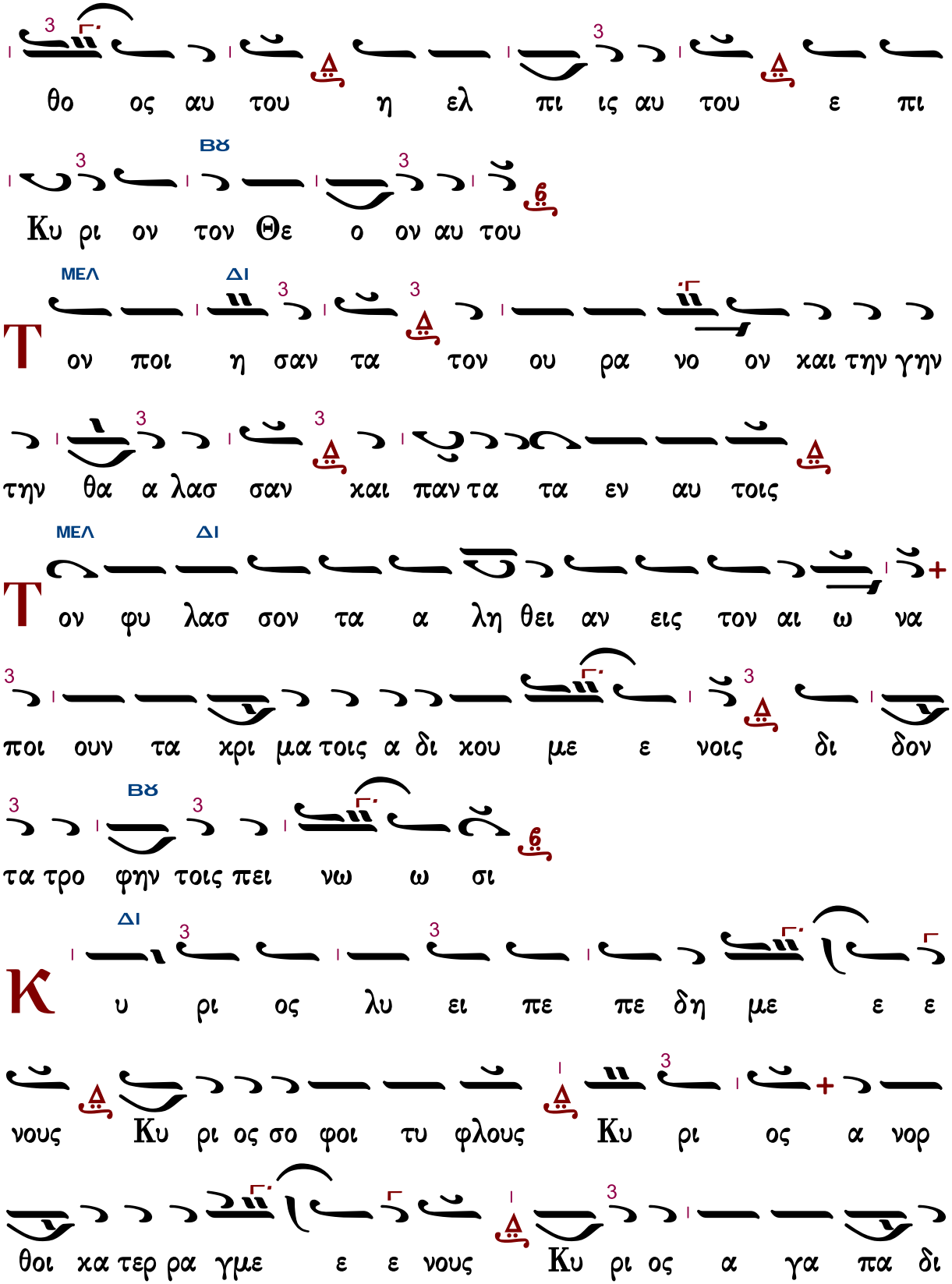
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΒΫ
ΜΕΛ ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΒΫ
ΔΙ
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε
νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ
θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι

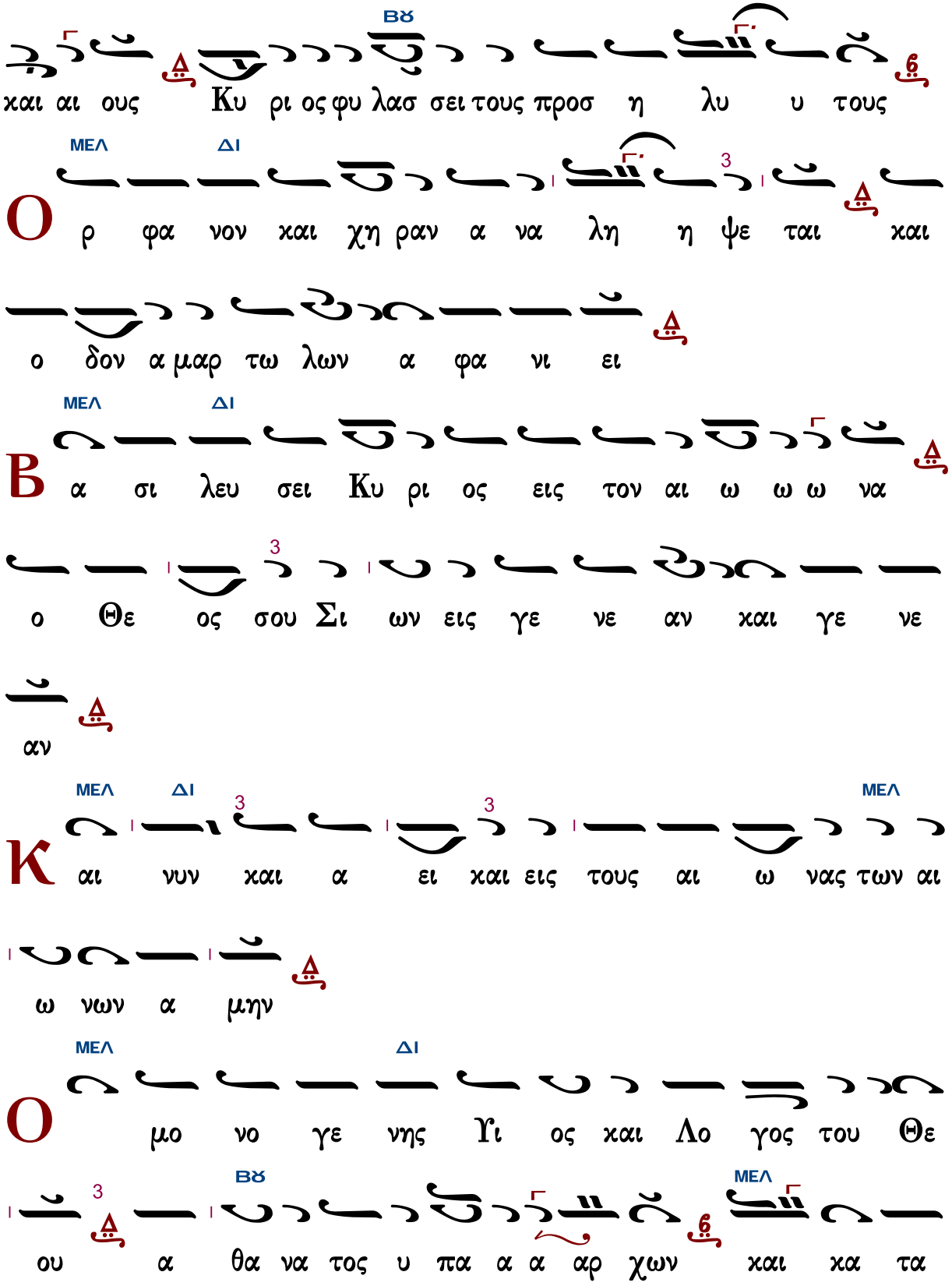
ΒΫ
6
και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους
ΜΕΛ ΔΙ
3
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και
ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει
ΜΕΛ ΔΙ
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να
3
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε
αν
ΜΕΛ ΔΙ
3
3
ΜΕΛ
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΜΕΛ ΔΙ
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε
3
ΒΫ
ΜΕΛ
6
ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα τα

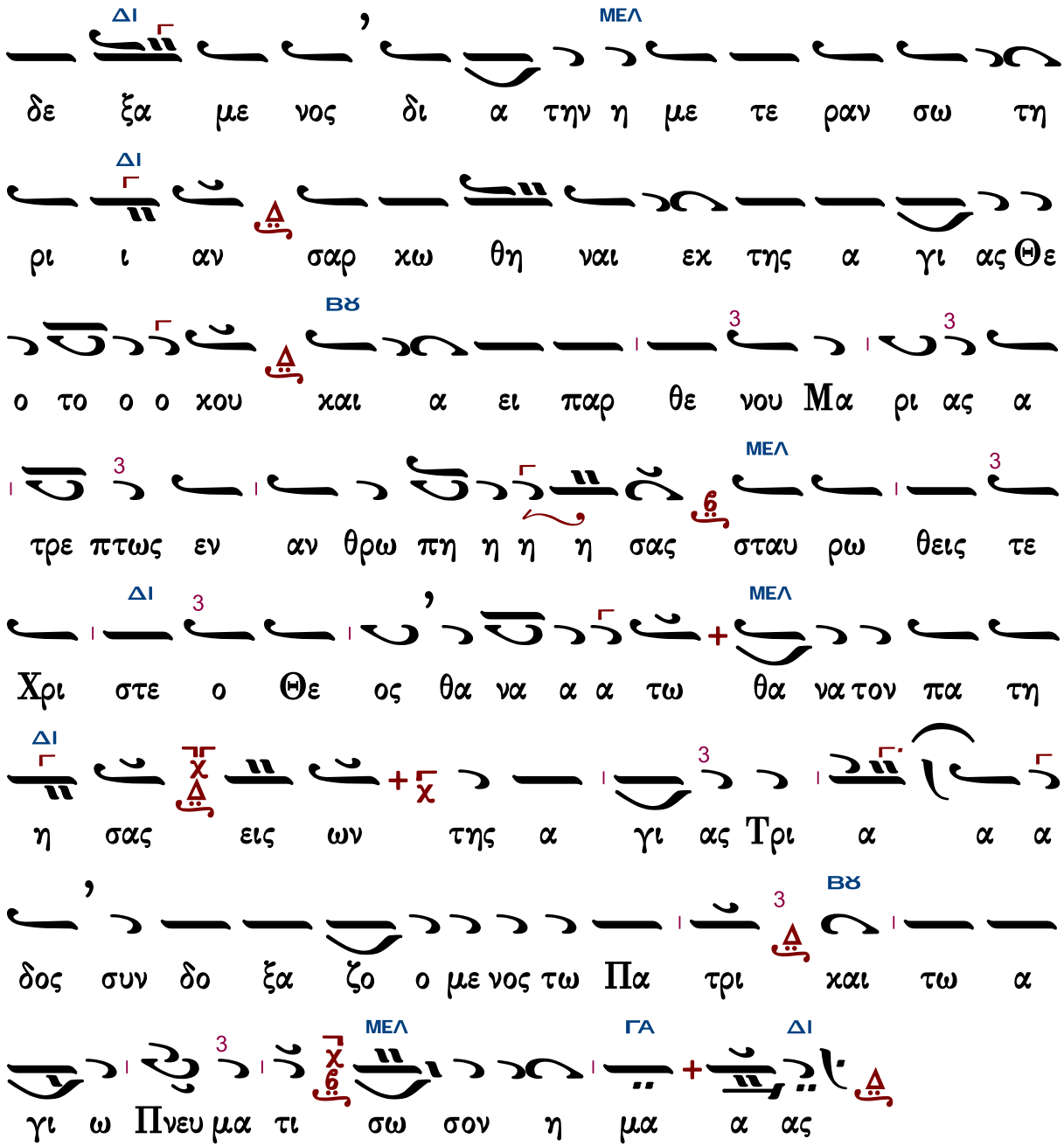

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.232*

Ε ν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων

Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α

σου μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι

αυ των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων

Μ α κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ τοι πα

ρα κλη θη σον ται

Μ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη

ρο νο μη σου σι την γην

Μ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

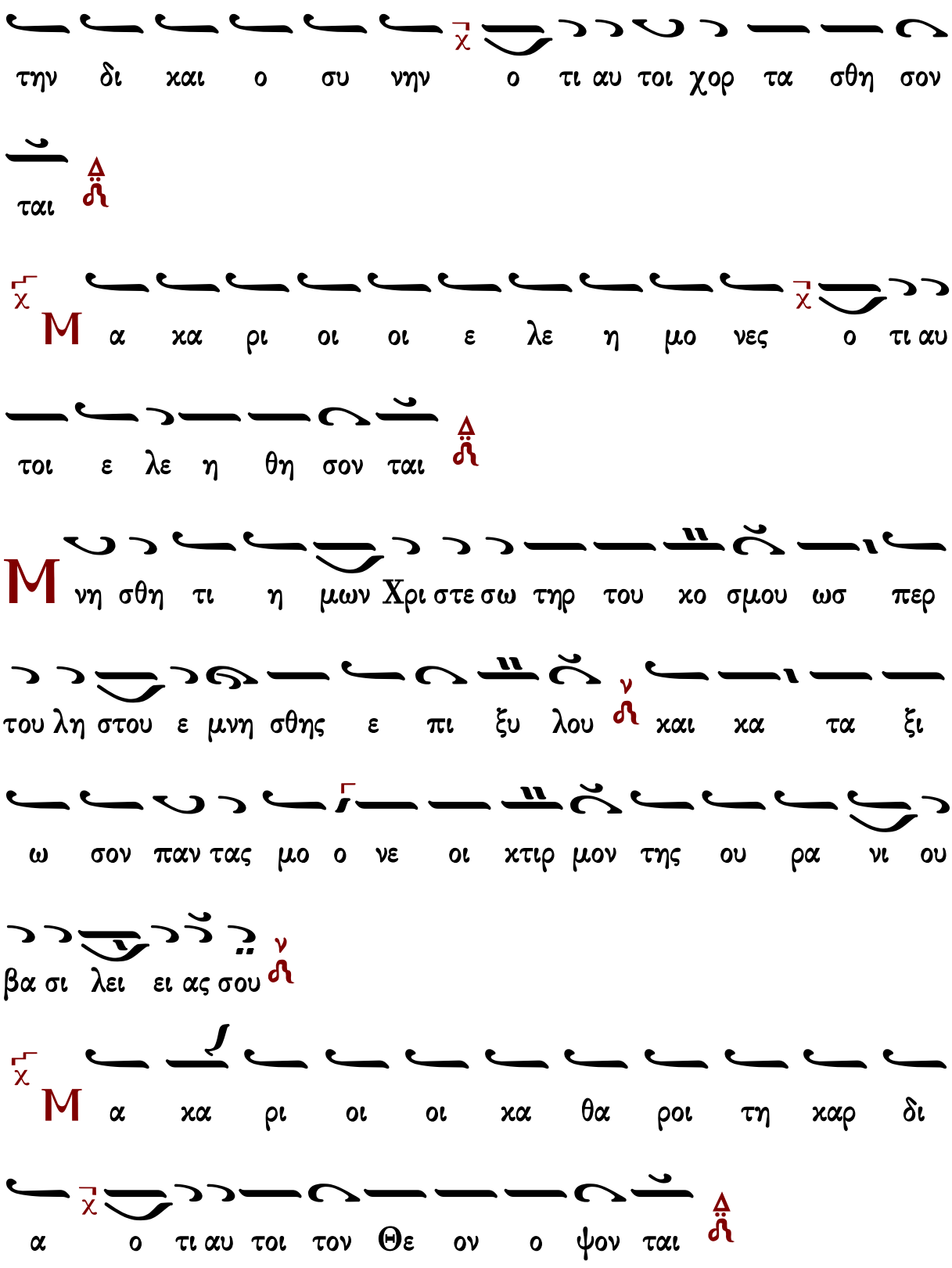
την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον
ται
Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ
τοι ε λε η θη σον ται
Μνη σθη τι η μων Χρι στε σω τηρ του κο σμου ωσ περ
του λη στου ε μνη σθης ε πι ξυ λου και κα τα ξι
ω σον παν τας μο ο νε οι κτιρ μον της ου ρα νι ου
βα σι λει ει ας σου
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι
α ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται

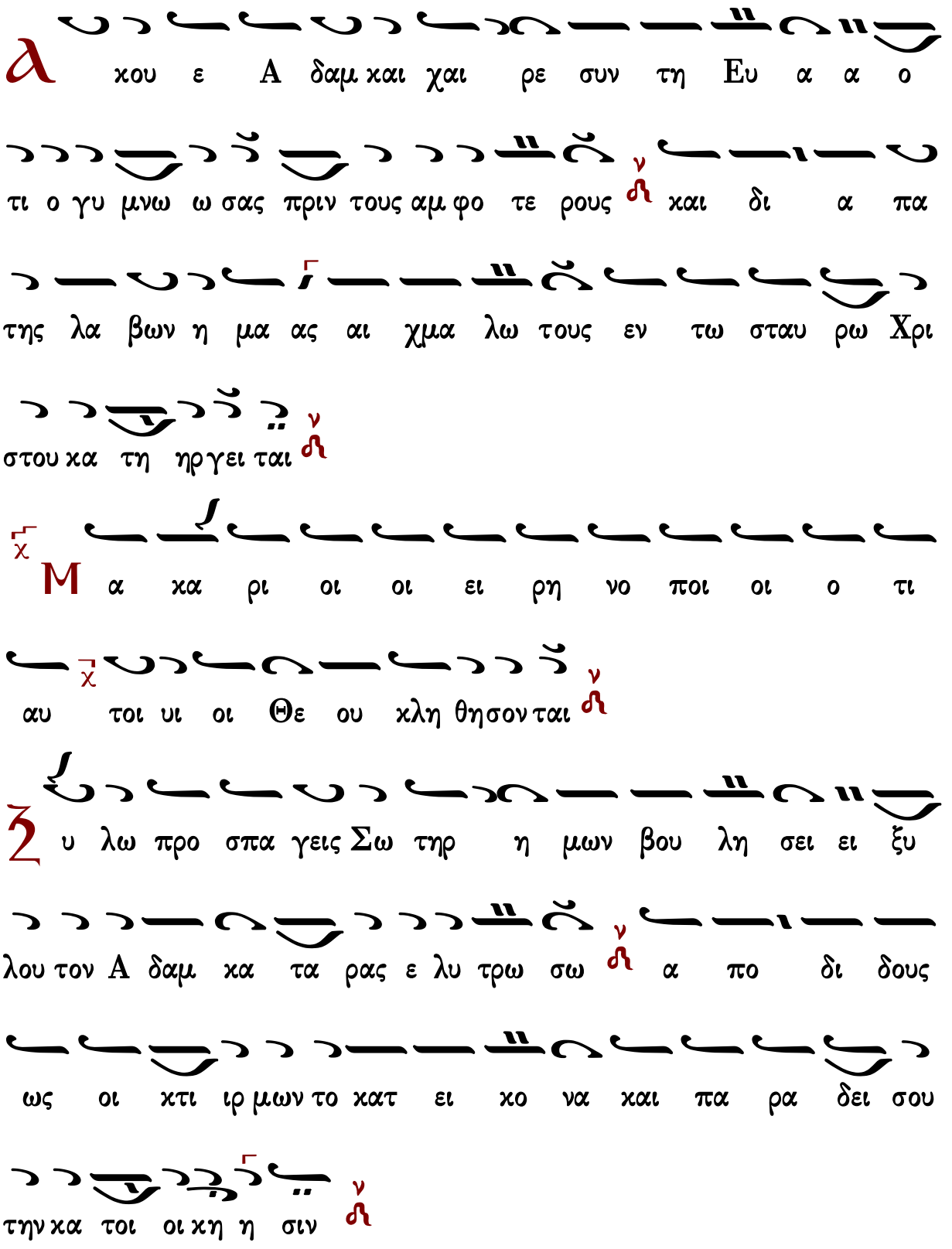
Α χου ε Α δαμ και χαι ρε συν τη Ευ α α ο
τι ο γυ μνω ω σας πριν τους αμ φο τε ρους και δι α πα
της λα βων η μα ας αι χμα λω τους εν τω σταυ ρω Χρι
στου κα τη ηρ γει ται
Μ α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι
αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σον ται
Ζ υ λω προ σπα γεις Σω τηρ η μων βου λη σει ει ξυ
λου τον Α δαμ κα τα ρας ε λυ τρω σω α πο δι δους
ως οι κτι ιρ μων το κατ ει κο να και πα ρα δει σου
την κα τοι οι κη η σιν

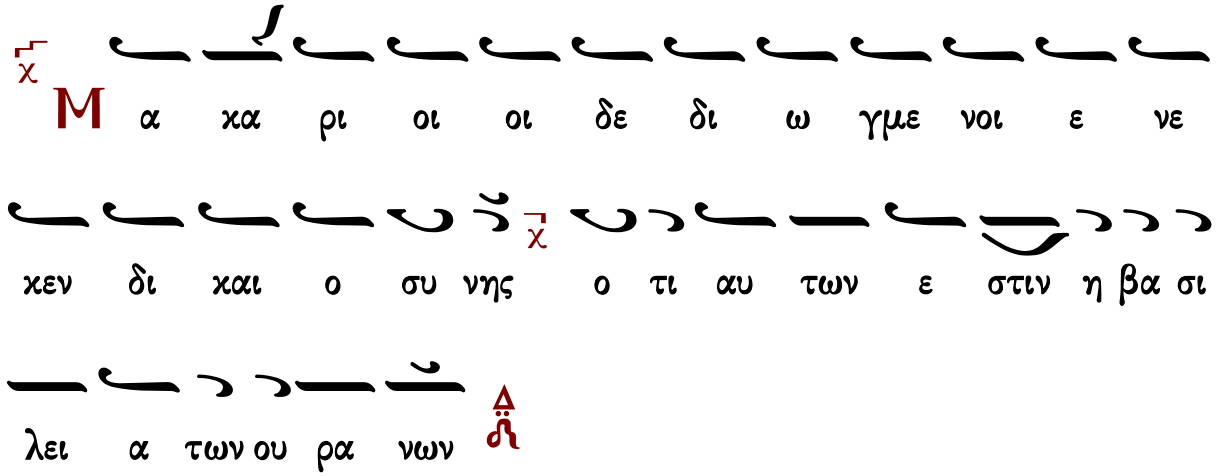
Μα χα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε
χεν δι χαι ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι
λει α των ου ρα νων

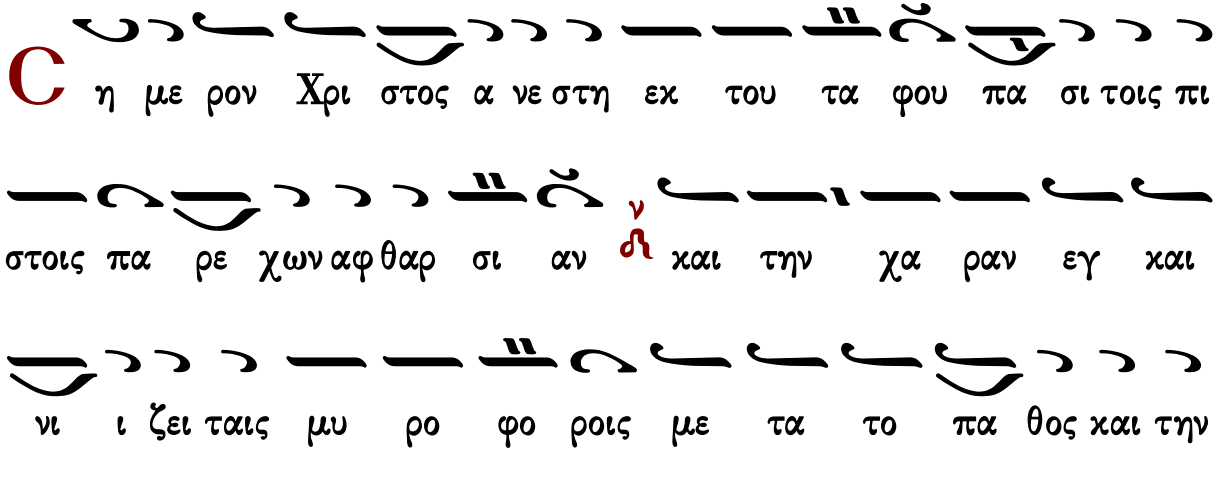
Η με ρον Χρι στος α νε στη εκ του τα φου πα σι τοις πι
στοις πα ρε χων αφ θαρ σι αν και την χα ραν εγ και
νι ι ζει ταις μυ ρο φο ροις με τα το πα θος και την
ε ε γε ερ σιν

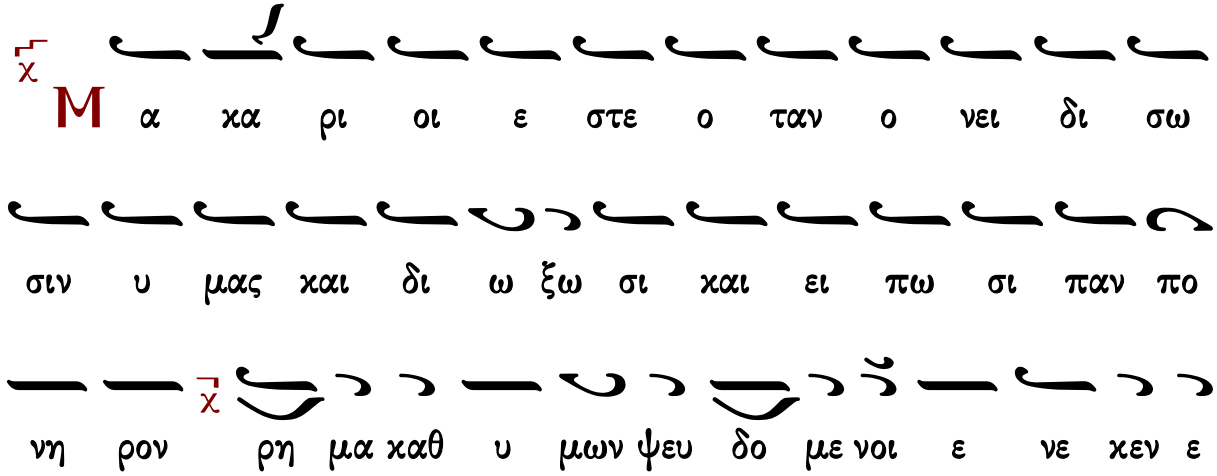
Μα χα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω
σιν υ μας χαι δι ω ξω σι χαι ει πω σι παν πο
νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε

μου

Χαι ρε τε σο φαι γυ ναι κες μυ ρο φο ροι οι πρω ται την

Χρι στου α να στα σιν ι δου σαι και τοις αυ του α

παγ γει ει λα σαι α πο στο λοις παν τος του κο σμου την α

να α κλη σιν

Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι

σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις

Φι λοι του Χρι στου α πο στο λοι φα νεν τε ες συν θρο

νοι αυ του ε σο με νοι τη δο ξη εν παρ ρη σι α

αυ τω η μας πα ρα στη ναι ως μα θη ται αυ του πρε

σβε ευ σα τε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δ ναρ χε Τρι ας α με ρι στε ου σι ι α α συν θρο νε μο

νας ο μο τι με τη δο ξη η υ πε ραρ χι ος

φυ υ σις και βα σι λει α σω ζε τους πι στει α νυ μνου ουν

τας σε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ αι ρε του Θε ου ευ ρυ χω ρον χω ρι ο ον χαι ρε κι βω

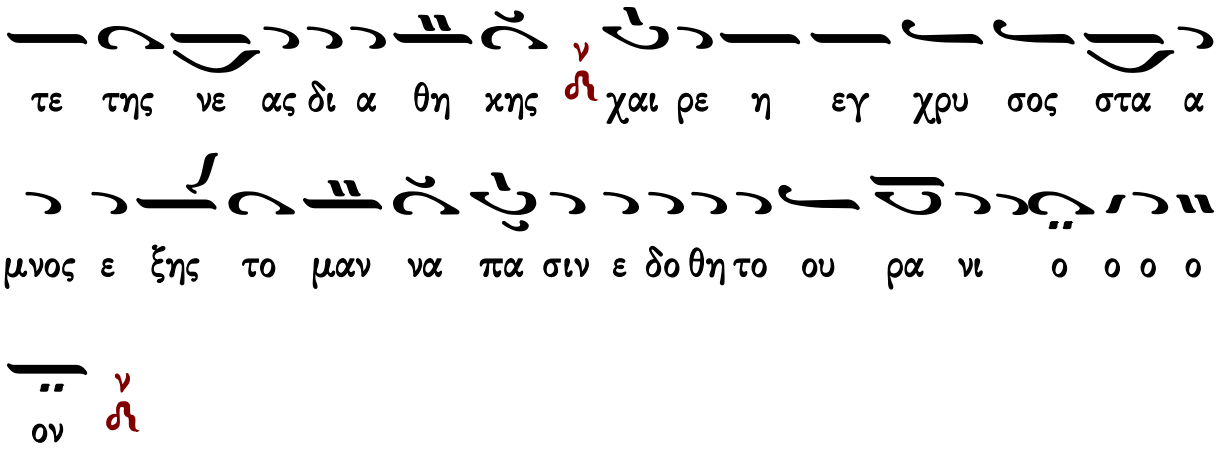

Εἰσοδικὸν

Σύντομον (κλασικό)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

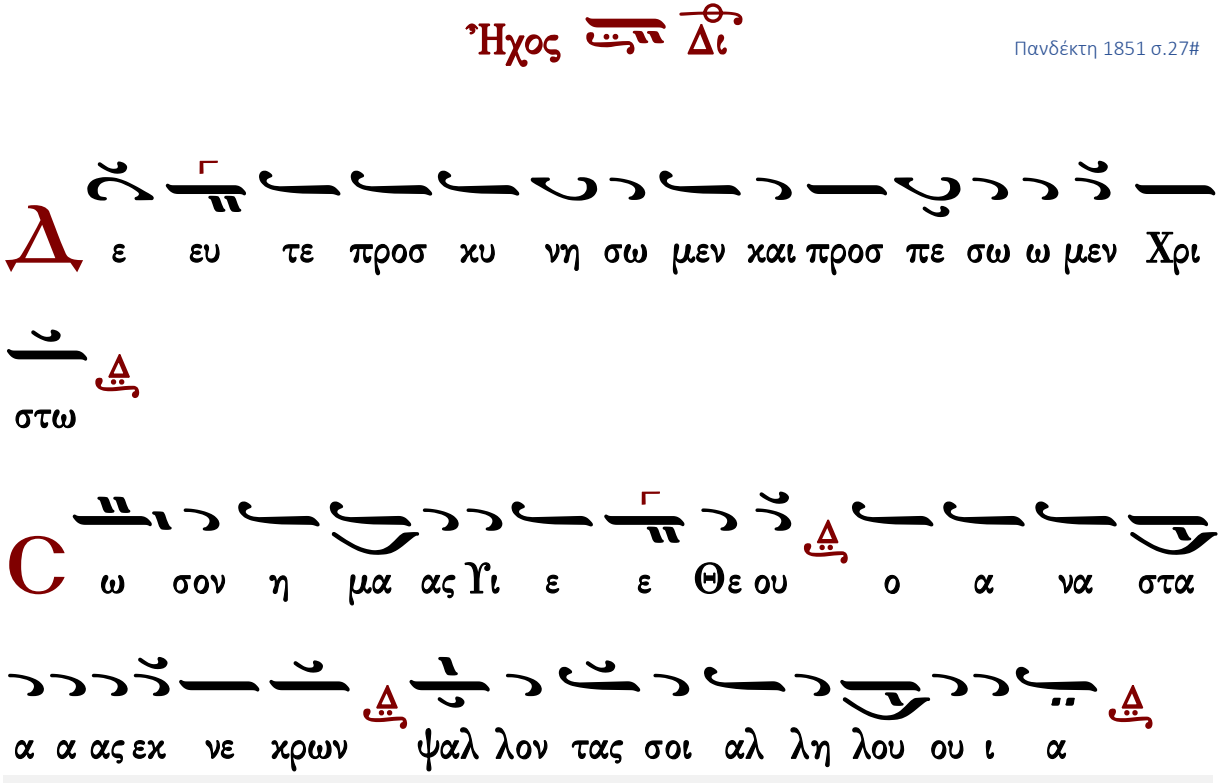

π. Ἀγαθονίκου Λαξόγλου

ἀργὸν

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.23*

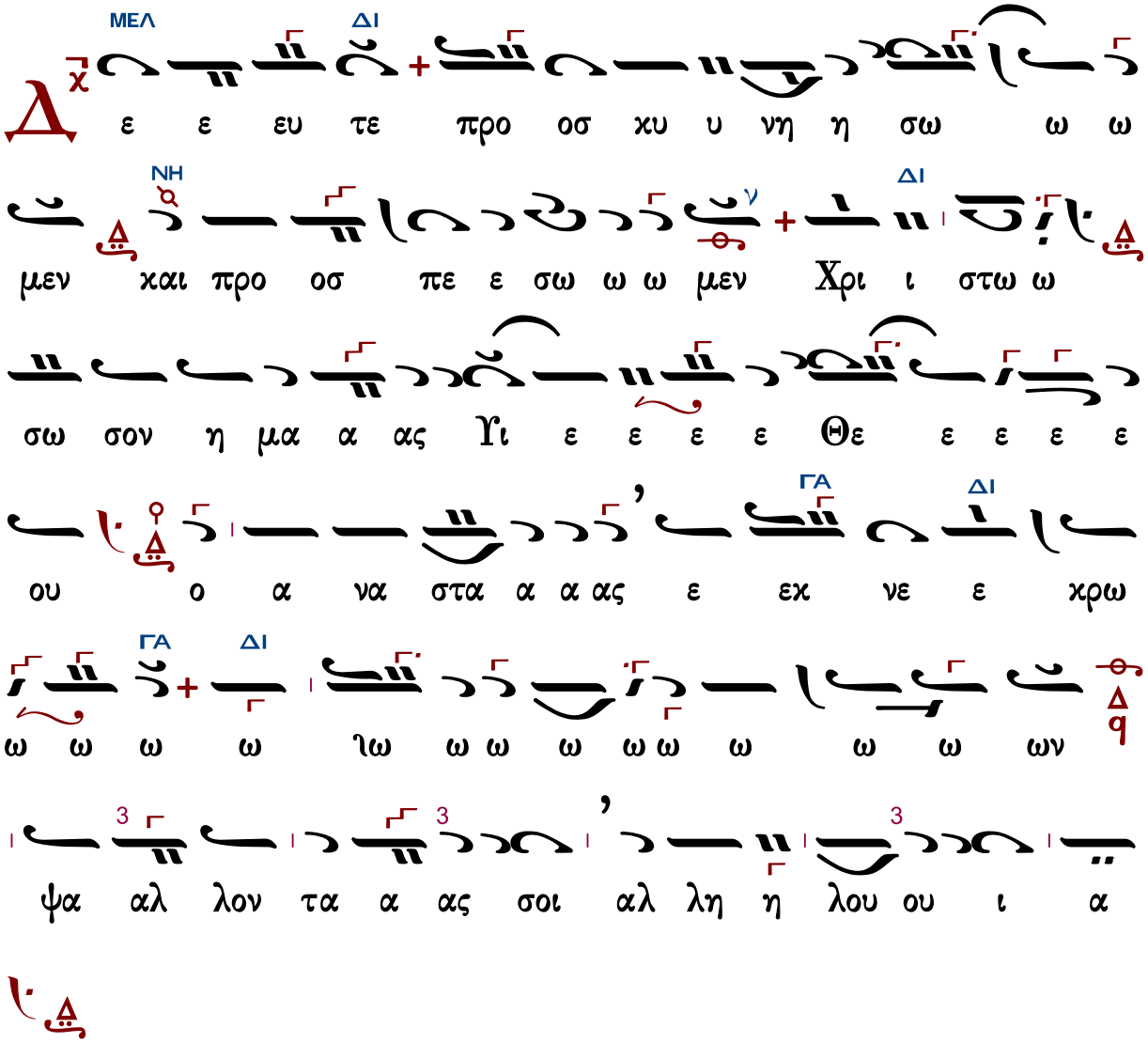

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

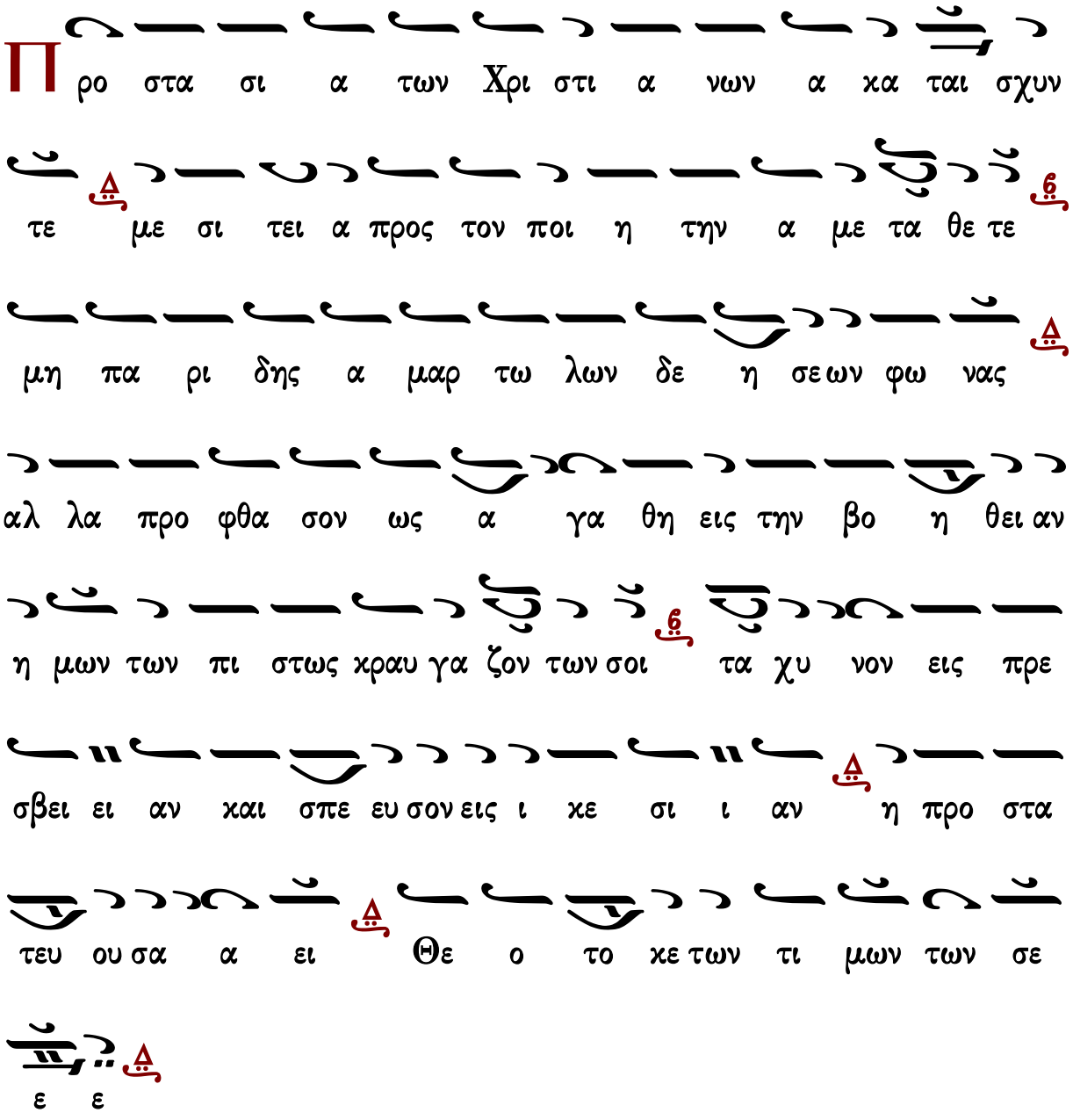

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τρισάγιος ὕμνος Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.312/2334*

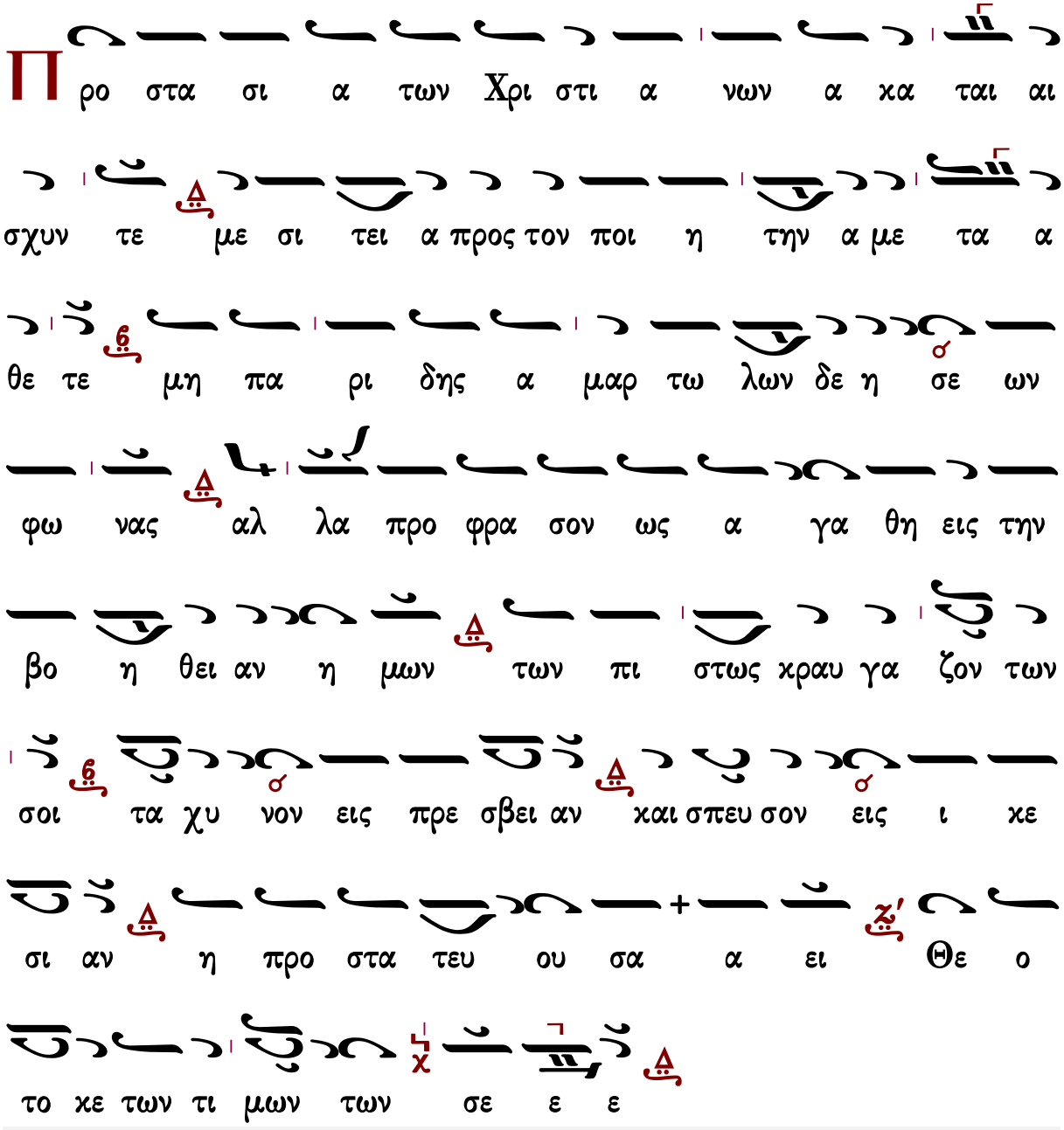

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρισάγιος ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

μην α α α γι ι ι ο ο ος ο ο ο
Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο ος ι
ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος α θα
α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο
ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας

ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε

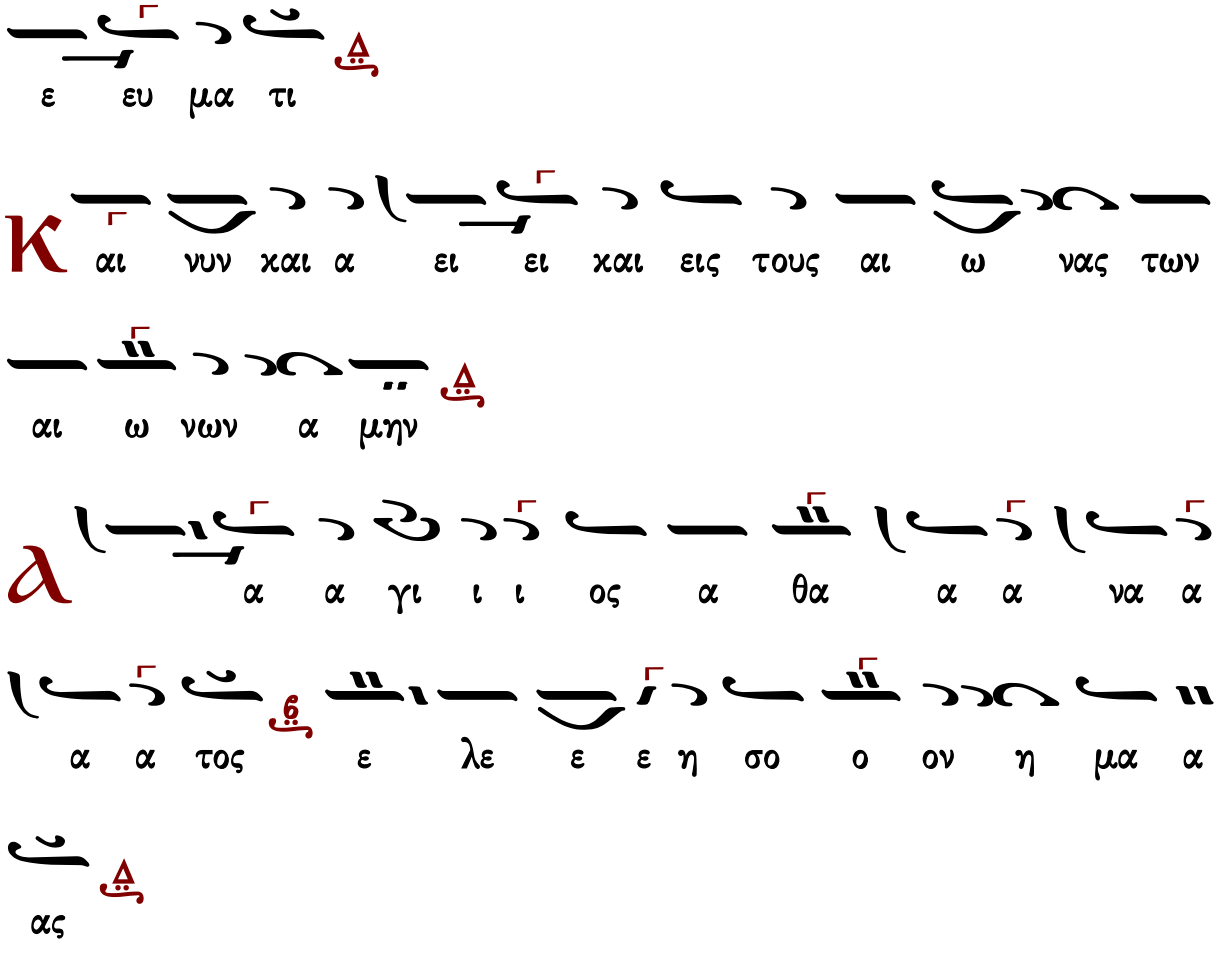

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

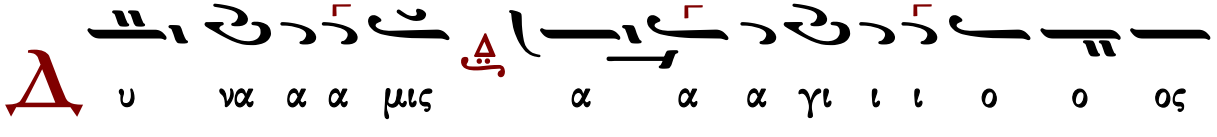

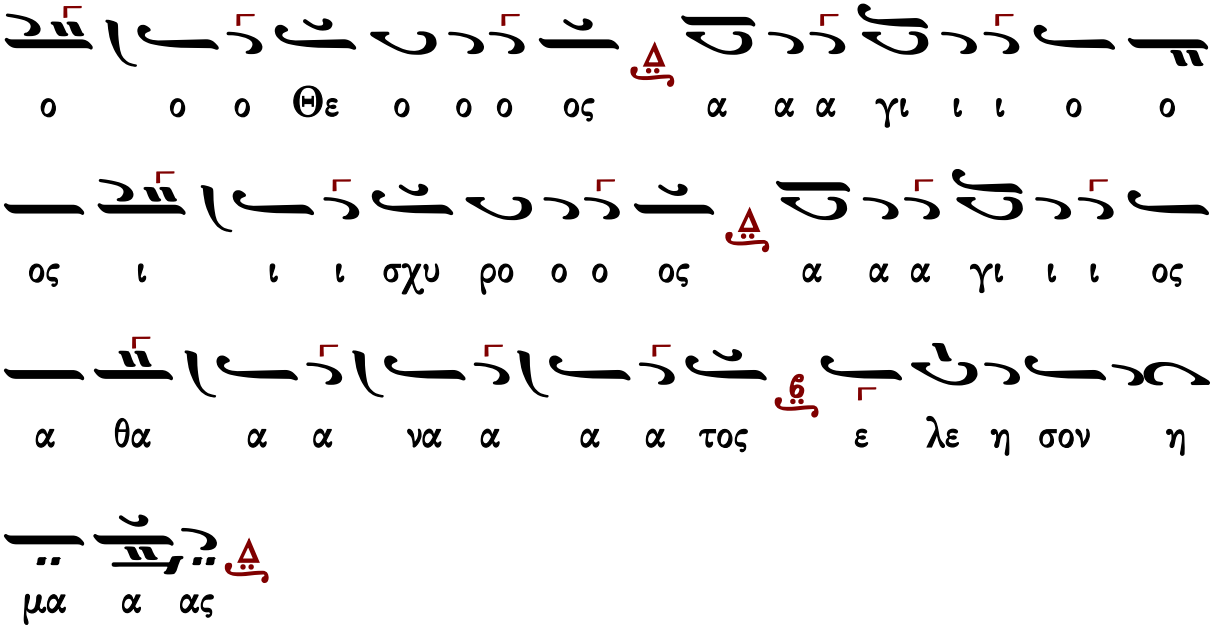

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

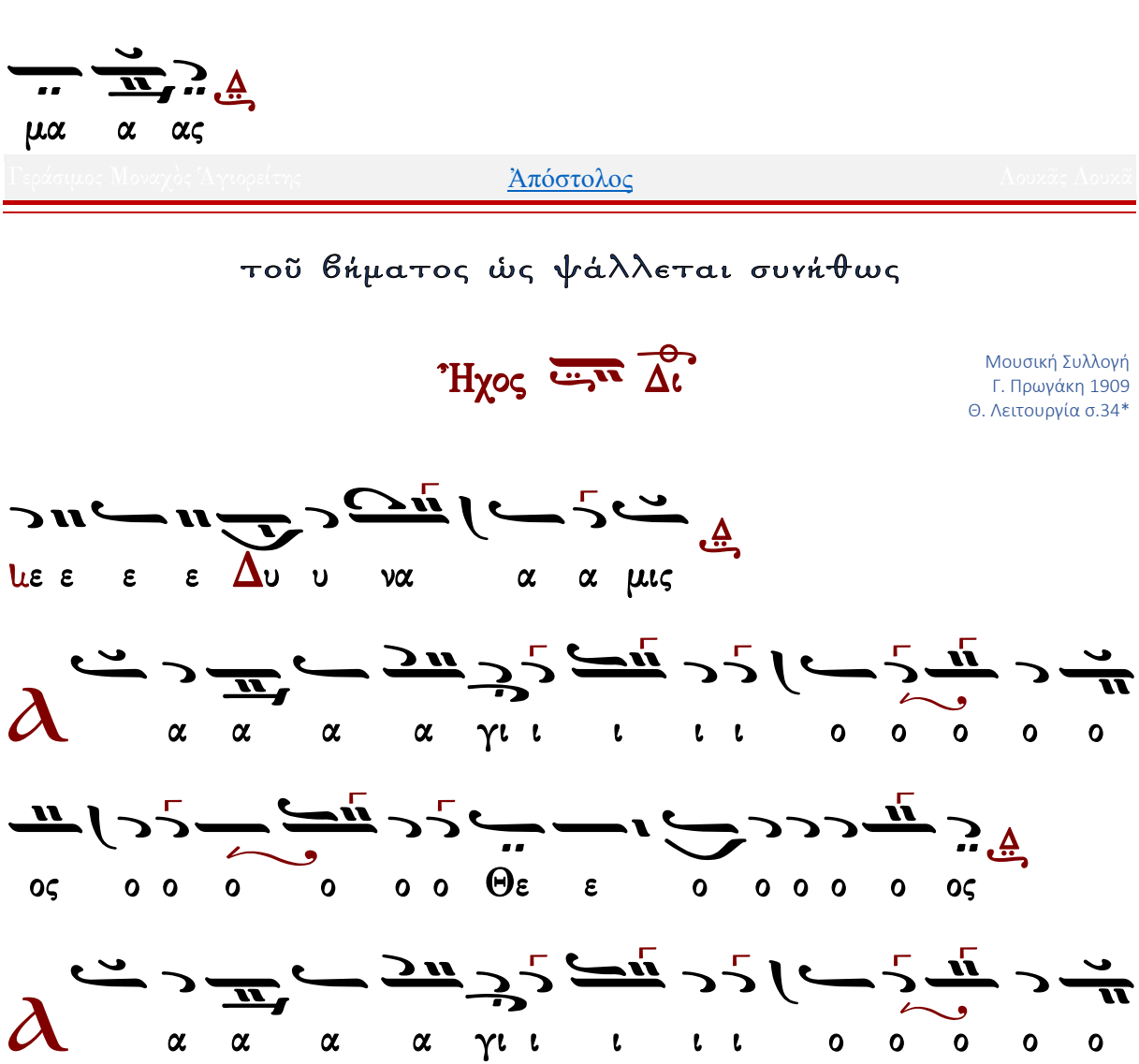

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

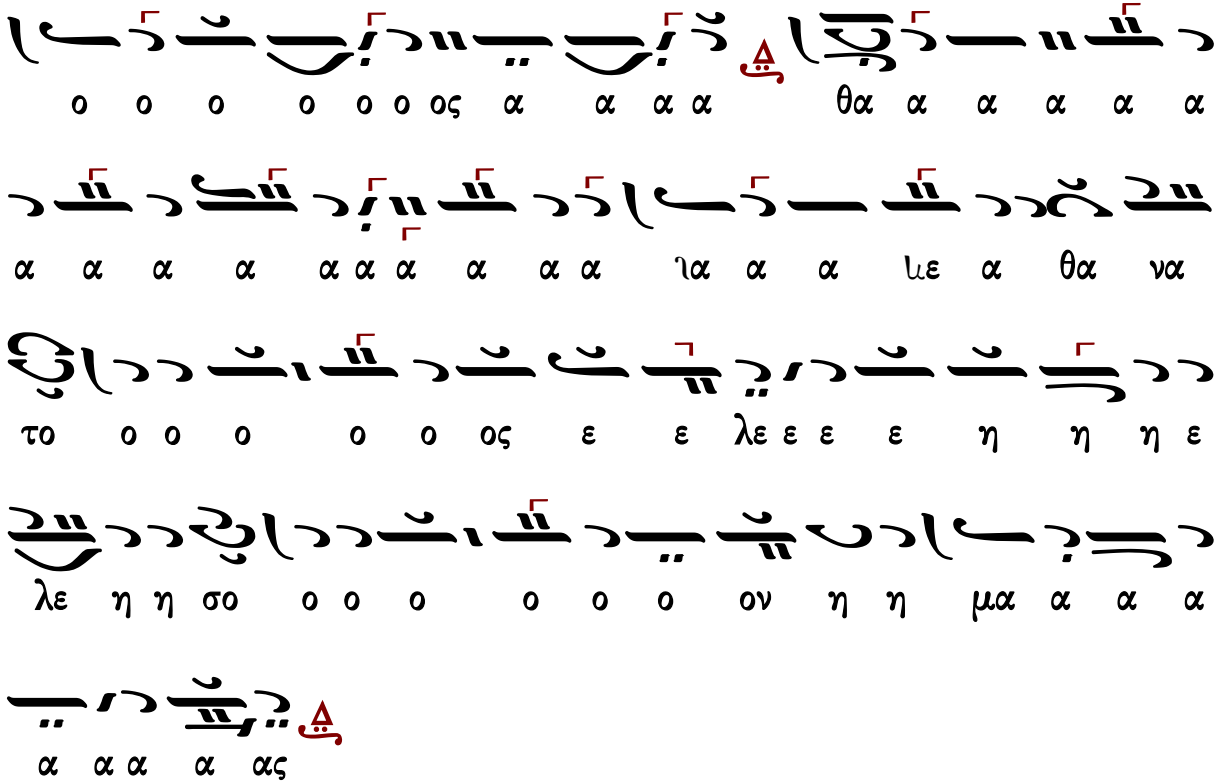

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

NH
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

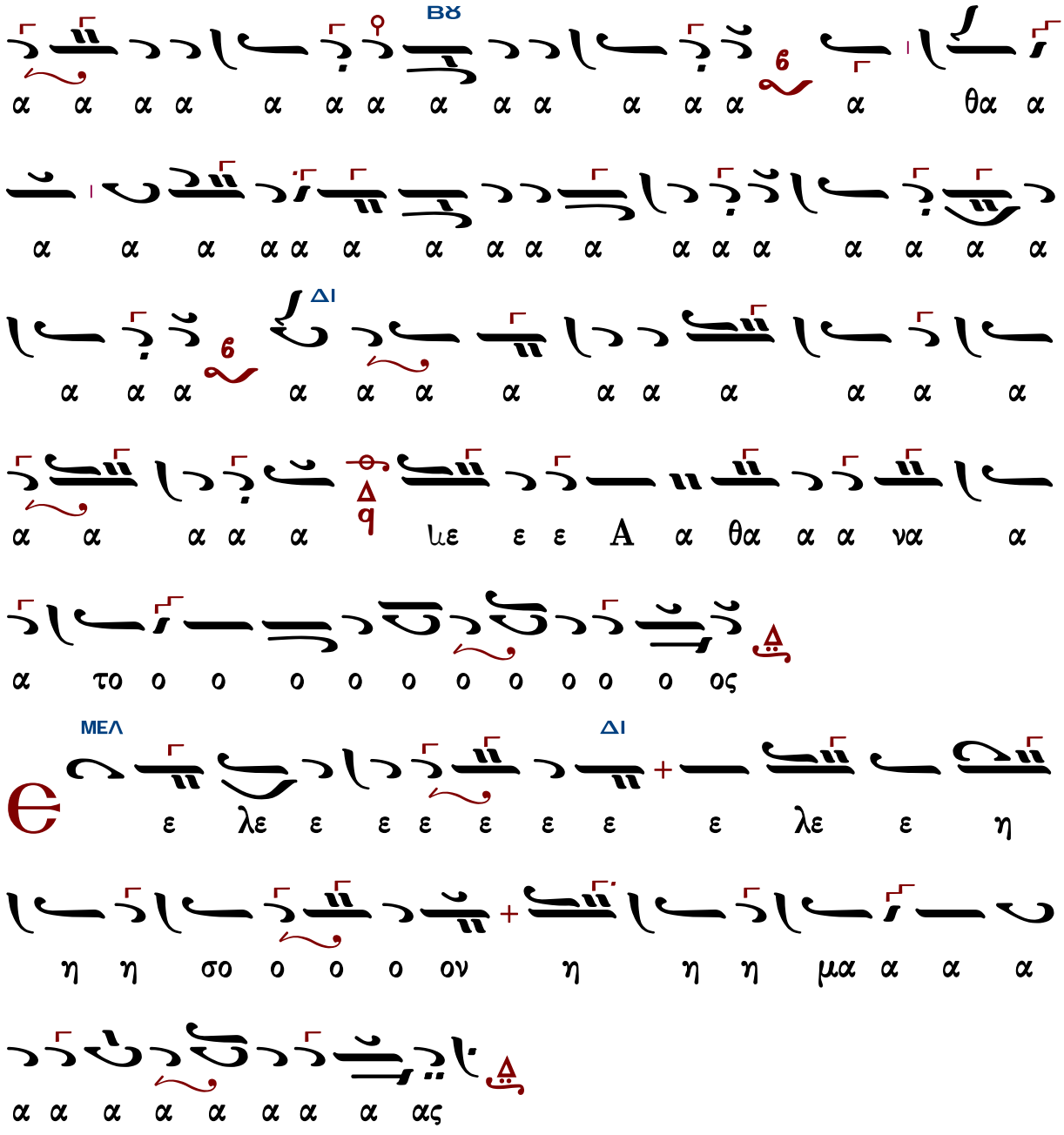

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Ἰωάννου Παλάση (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

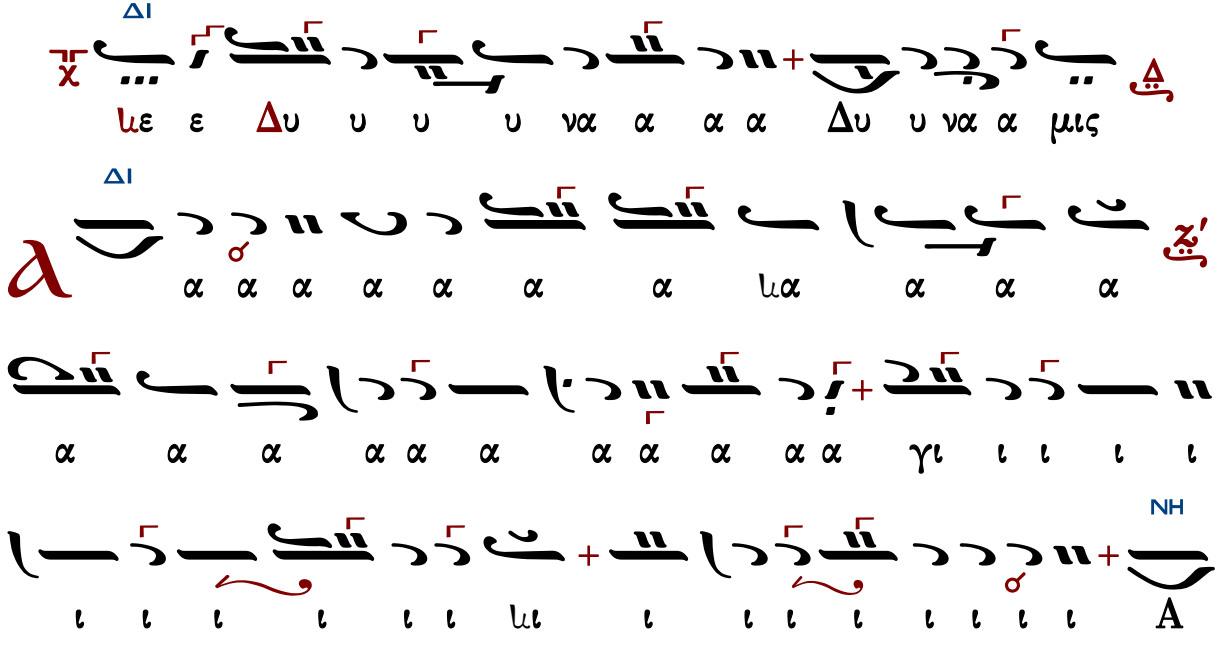

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

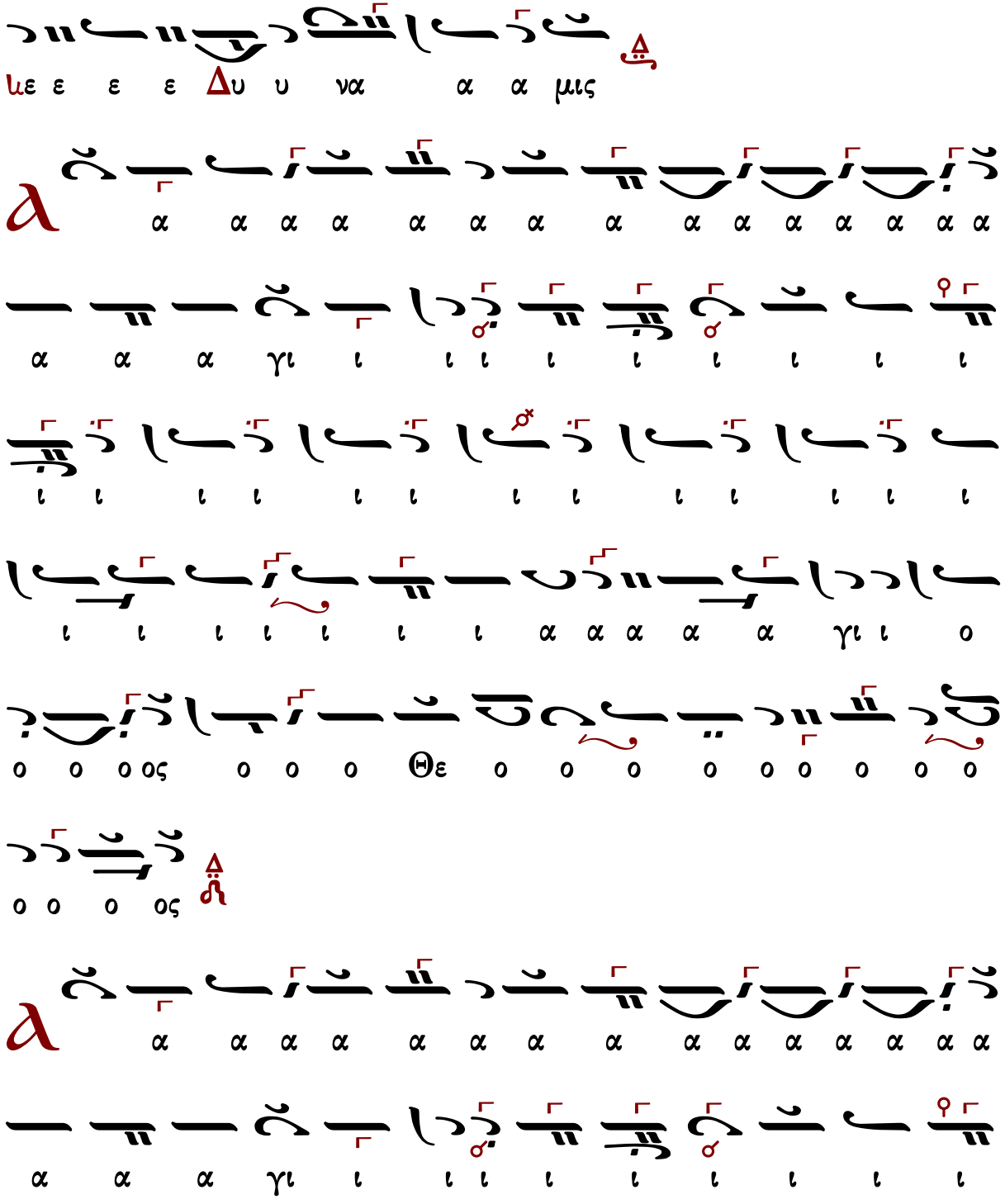

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

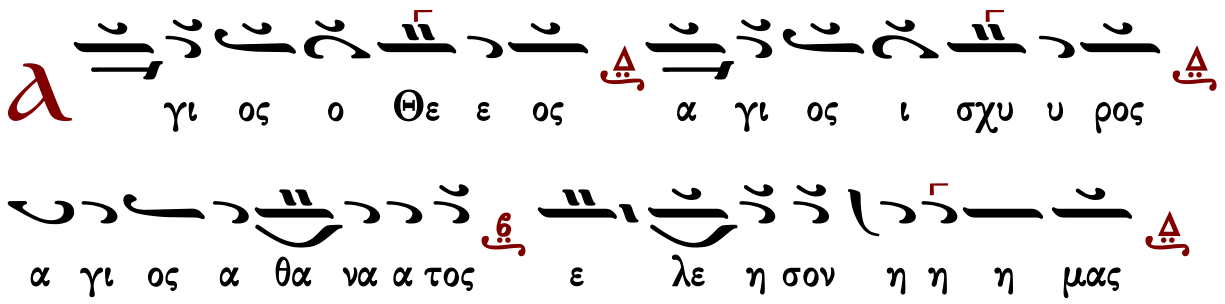

τὸ τρίτον

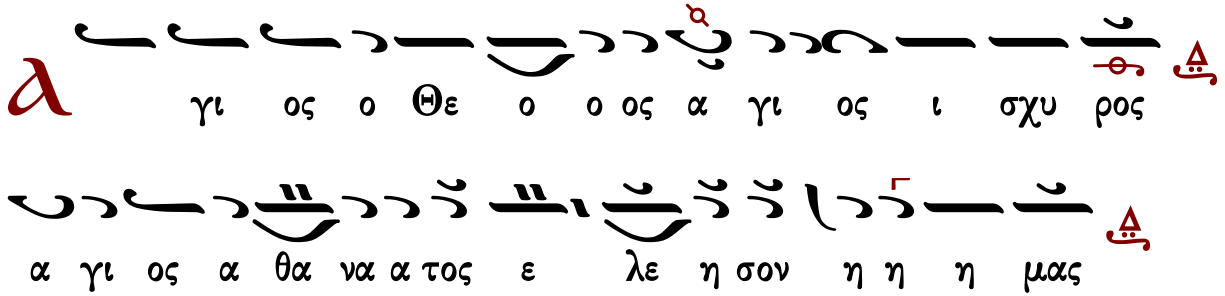

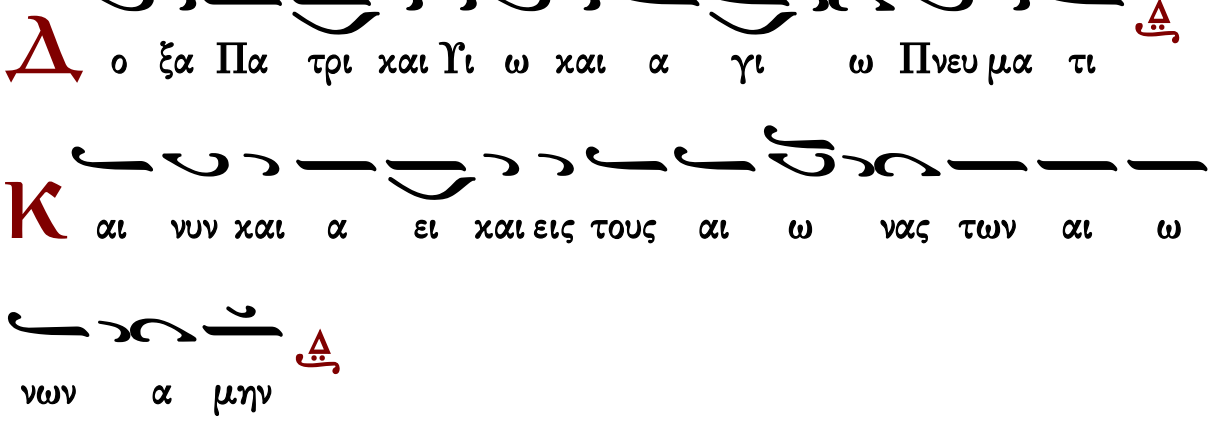

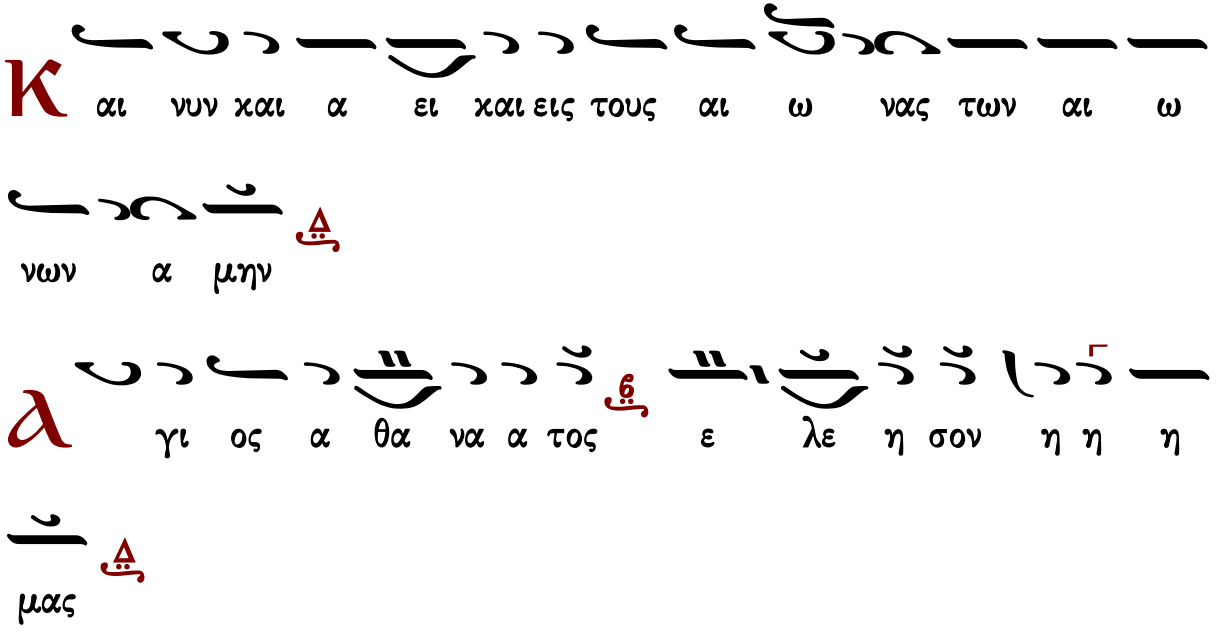

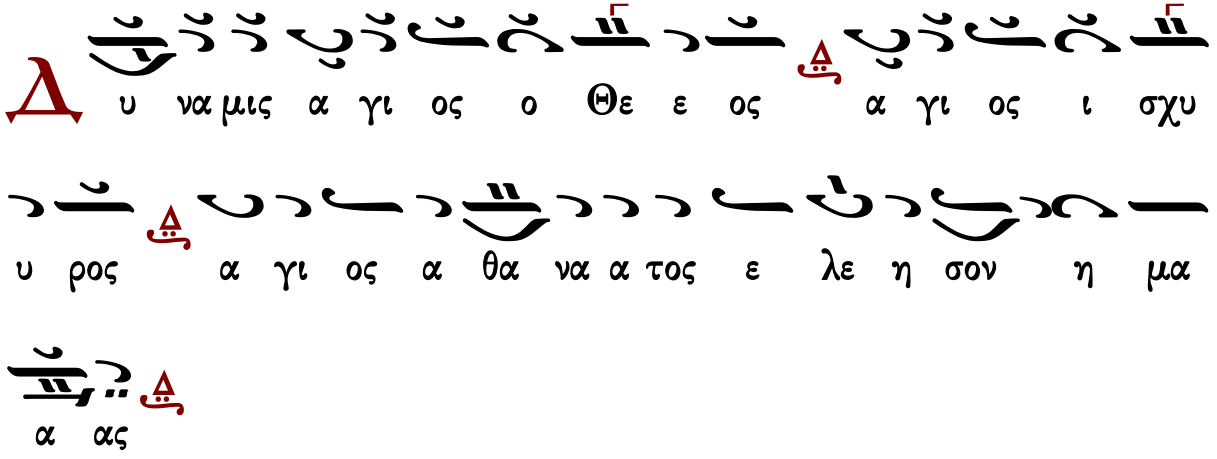

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
επανέκδοσις 1991 σ.263*

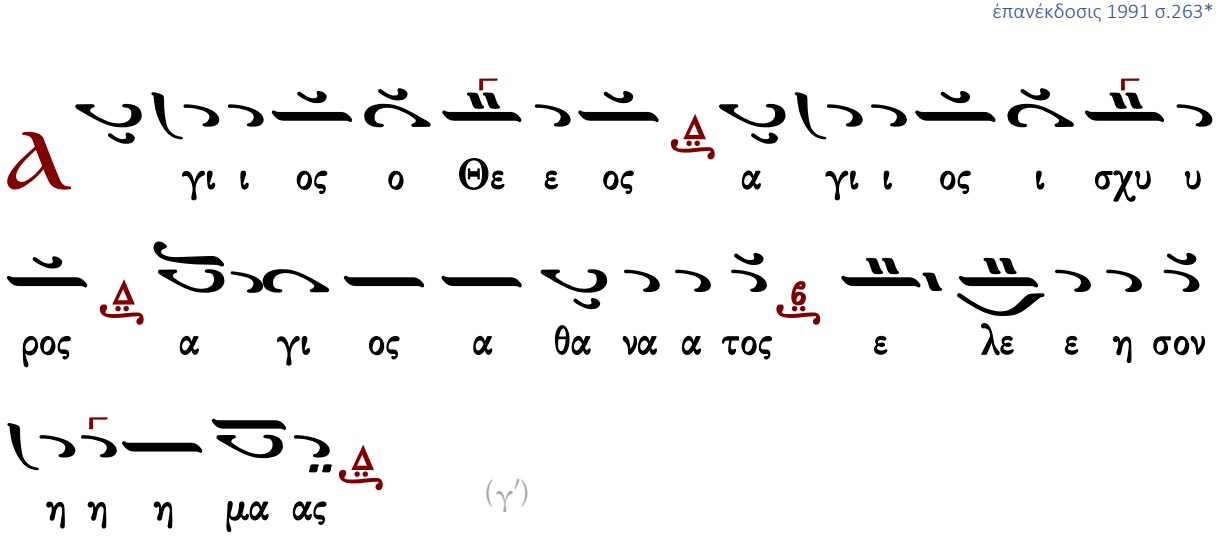

(γ΄)

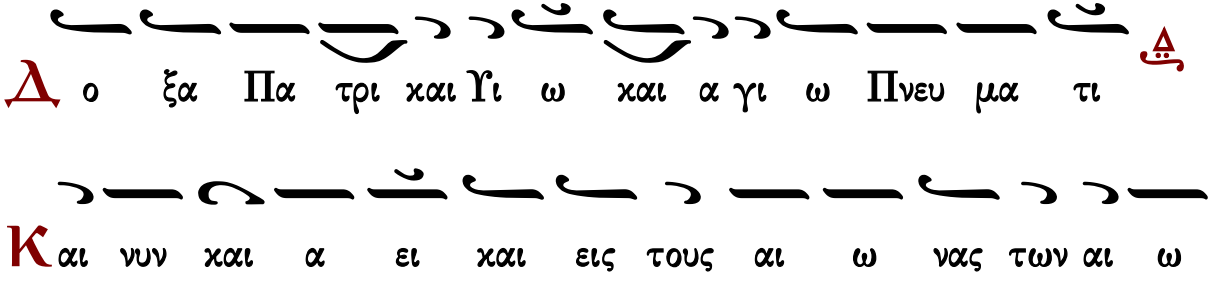

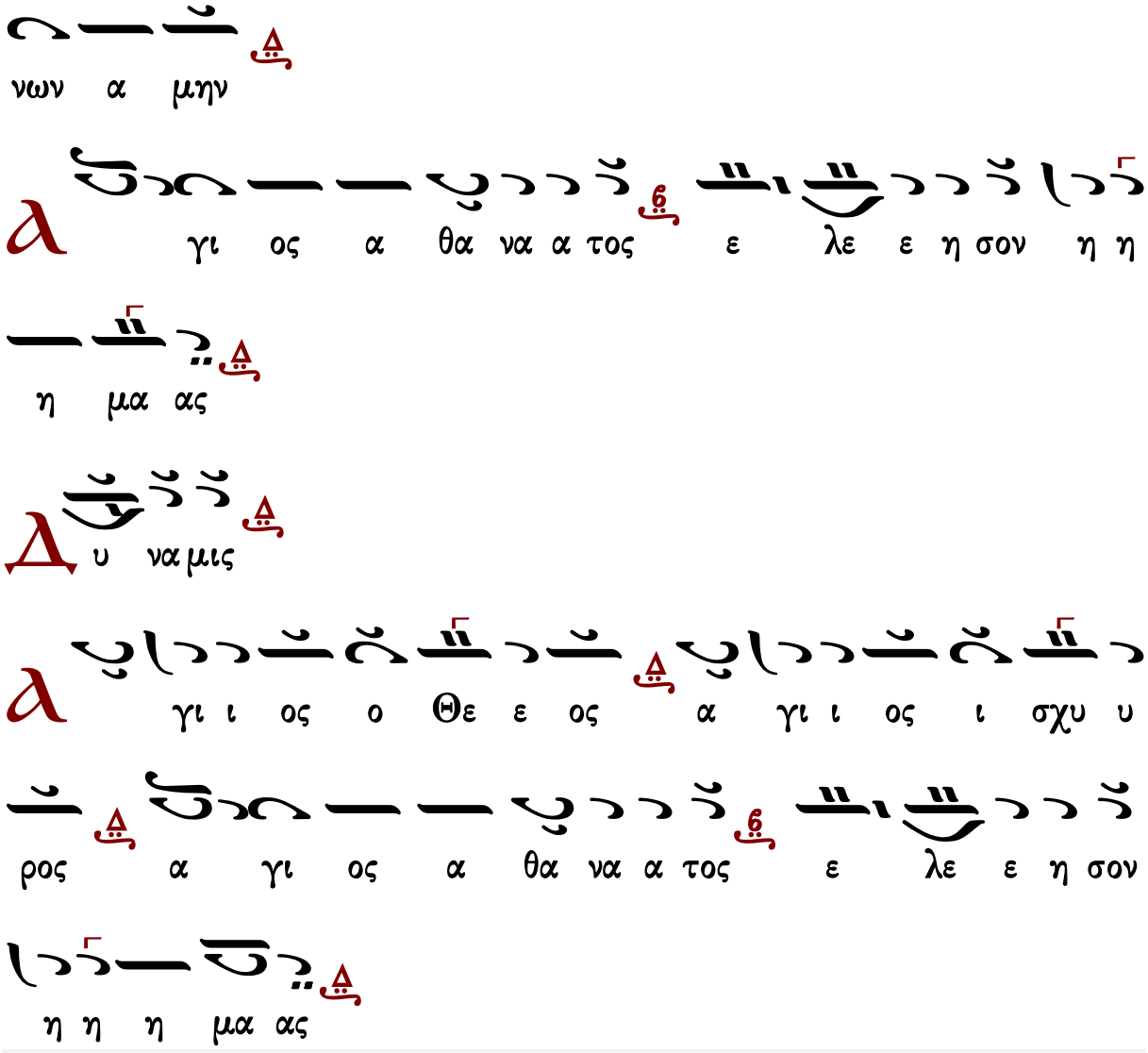

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

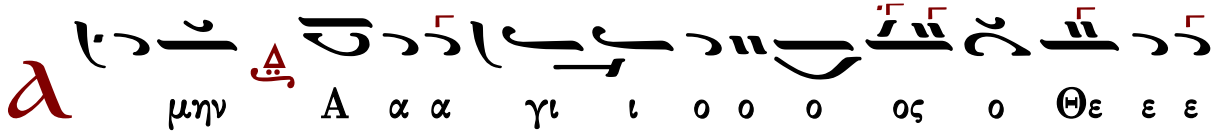

τὸ τρίτον

τὸ τρίτον καὶ ἄλλως

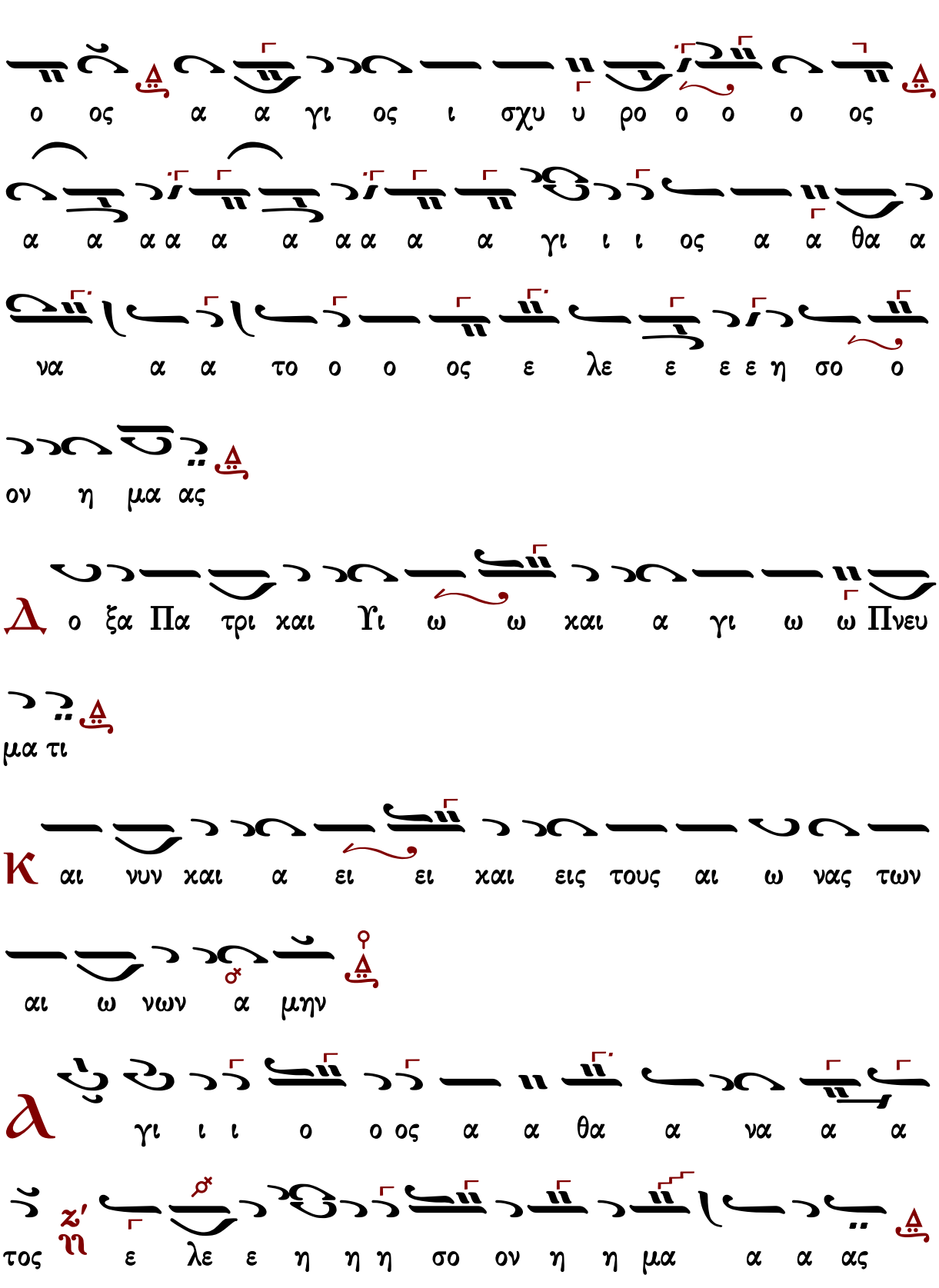
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

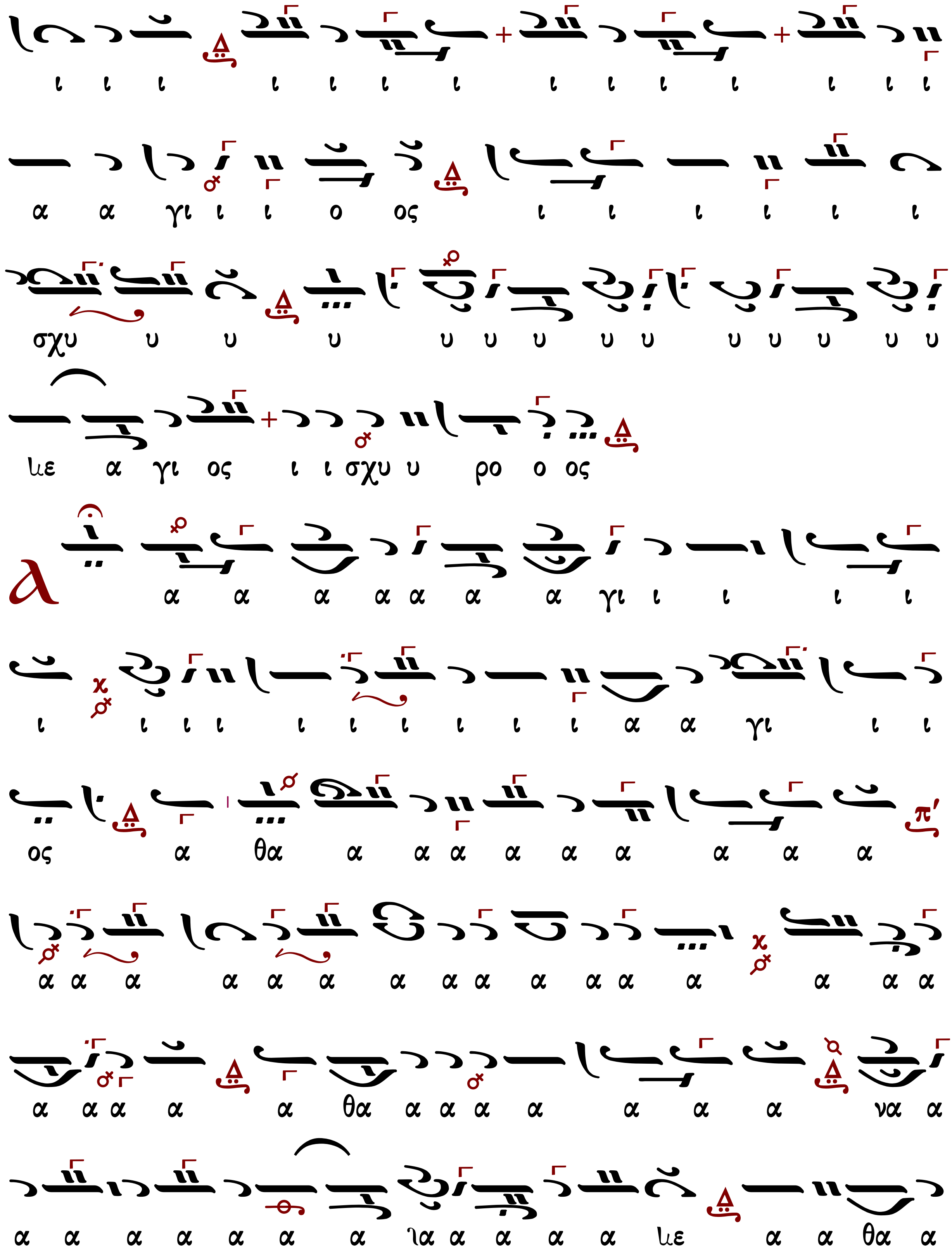
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α α γι ι ι ο ος ι ι ι ι ι ι
σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ιε α γι ος ι ι σχυ υ ρο ο ος
λ α α α α α α α γι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι ι
ος α θα α α α α α α α α α π′
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α θα α α α α α α α να α
α α α α α α α ια α α α α ιε α α θα α

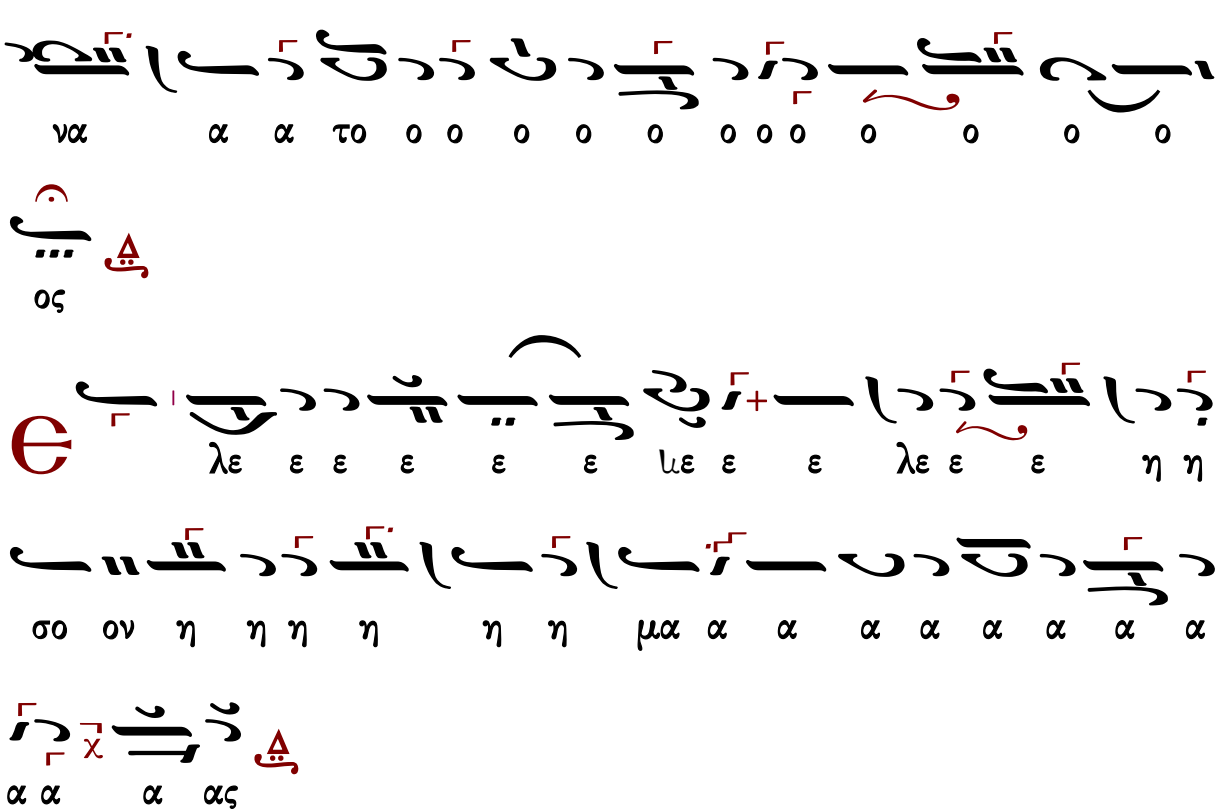

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ ἡ Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.32*

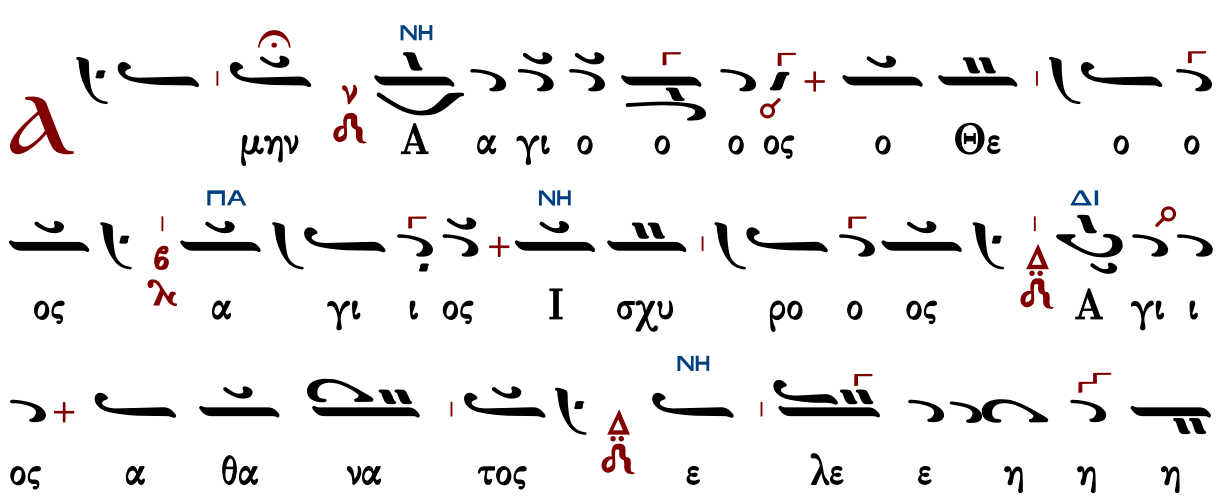

σον η η η μας

τὸ τρίτον

Δ γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ΒΘ Δ

ο ο ος Α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος Α ΠΑ ΔΙ

γι ι ος α θα να α τος ε λε ε η η η ΝΗ

σον η η η μας

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι ω και α

γι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α ει και εις τους

αι ω ω να ας των αι ω ω ω νων α

α α μην

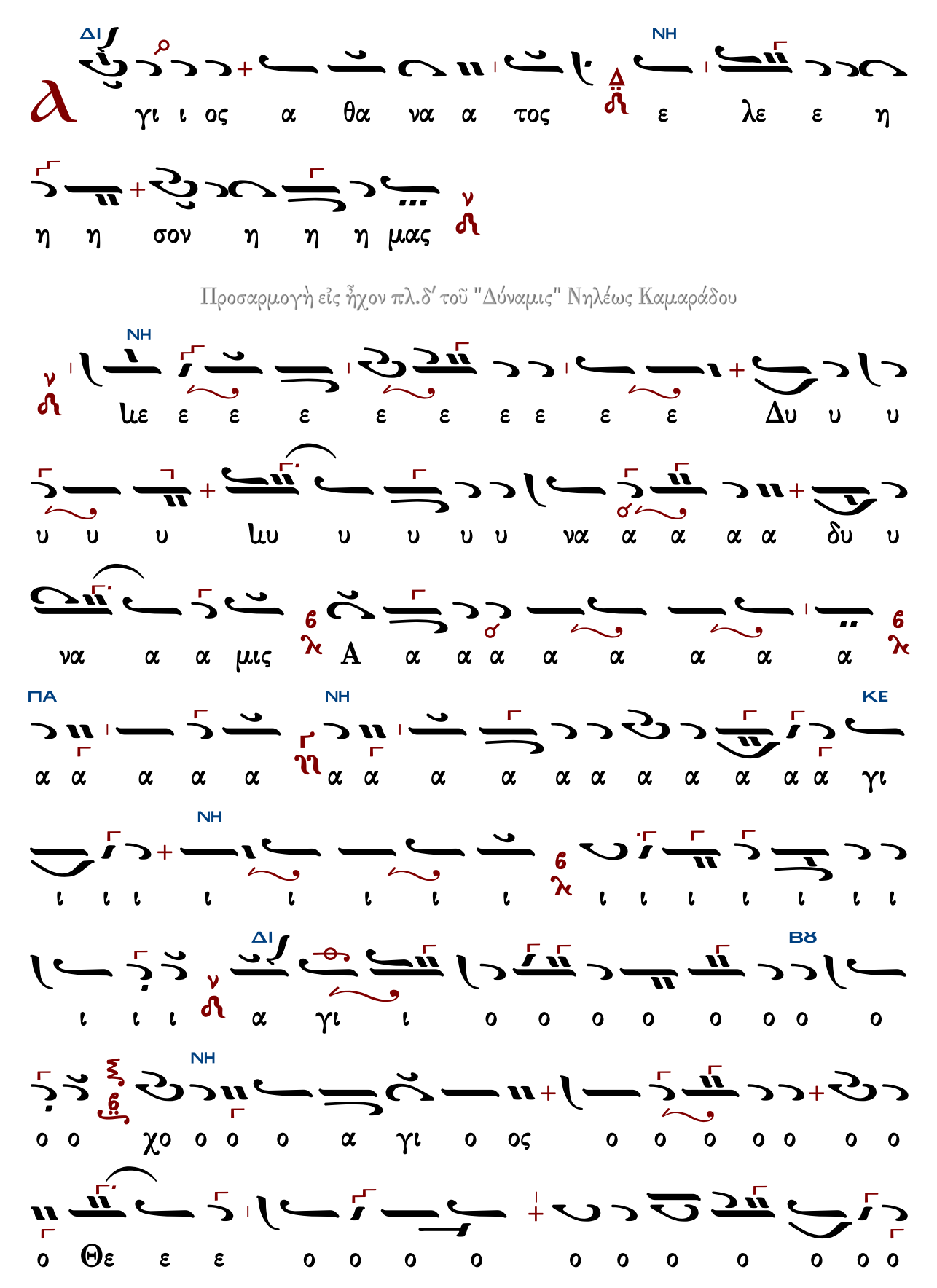
ΔΙ
ΝΗ
γι ι ος α θα να α τος ε λε ε η
η η σον η η η μας
Προσαρμογὴ εἰς ἦχον πλ.δ' τοῦ "Δύναμις" Νηλέως Καμαράδου
ΝΗ
λε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ
υ υ υ λυ υ υ υ υ να α α α α δυ υ
να α α μις A α α α α α α α α
ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ
α α α α α α α α α α α α α α α γι
ΝΗ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΔΙ
ΒΘ
ι ι ι α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο
ΝΗ
ο ο χο ο ο ο α γι ο ος ο ο ο ο ο ο ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ
ΚΕ
ΝΗ
ΒΡ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ
ΒΡ
ΝΗ

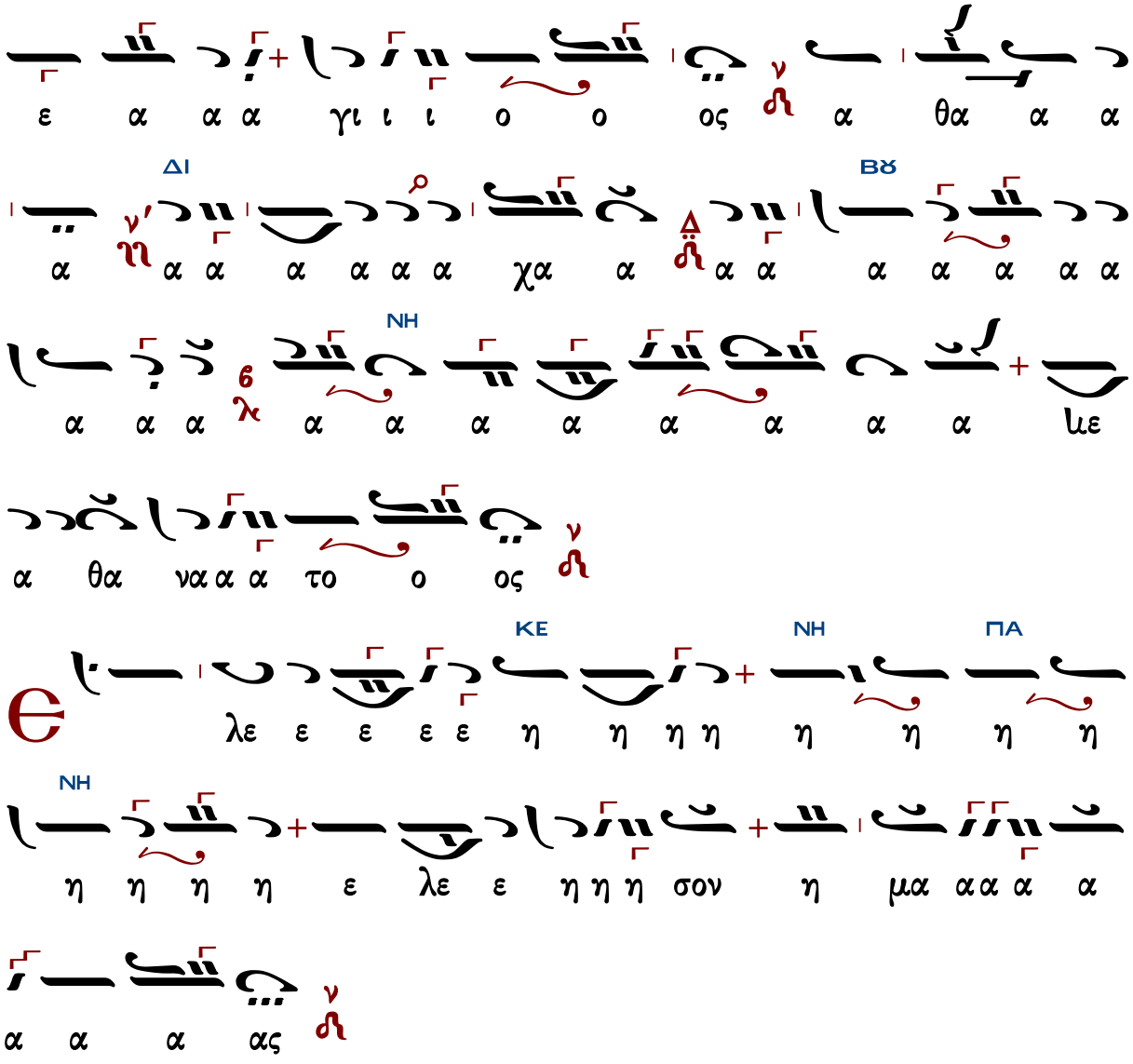

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ π Νη

Δημήτριος Σουρλαντζής
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.77*

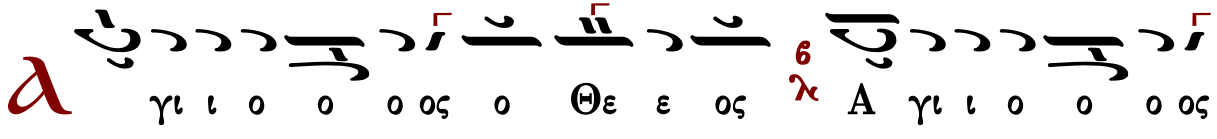

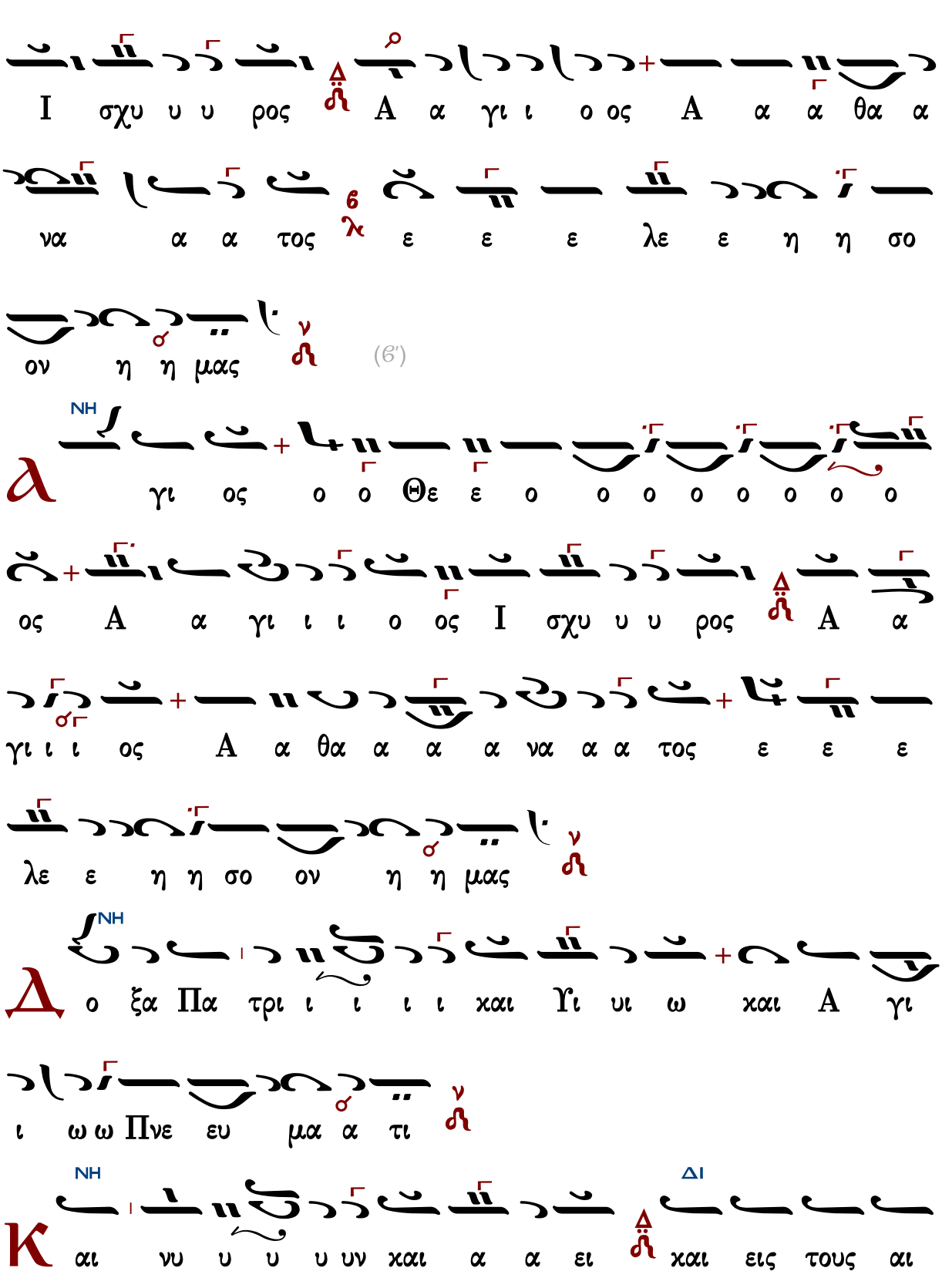
I σχυ υ υ ρος A α γι ι ο ος A α α θα α
να α α τος ε ε ε λε ε η η σο
ον η η μας
(6′)
NH
γι ος ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο
ος A α γι ι ι ο ος I σχυ υ υ ρος A α
γι ι ι ος A α θα α α α να α α τος ε ε ε
λε ε η η σο ον η η μας
NH
ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι ω και A γι
ι ω ω Πνε ευ μα α τι
NH
αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι
ΔΙ

NH

ν′

ω ω να α ας των αι ω ω ω ω νω ων α α

ν

μην

ΔΙ NH

α α α γι ι ι ος Α α α α θα α να

α α τος λ ε ε ε λε ε η η σο ον η η

ν

μας

NH

με ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α α α

ν

Δυ υ να α μις

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α γι ι ος

ν

NH

ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

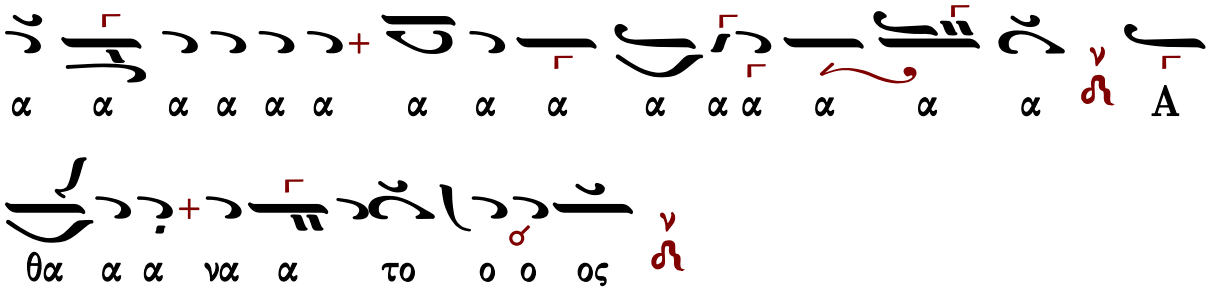

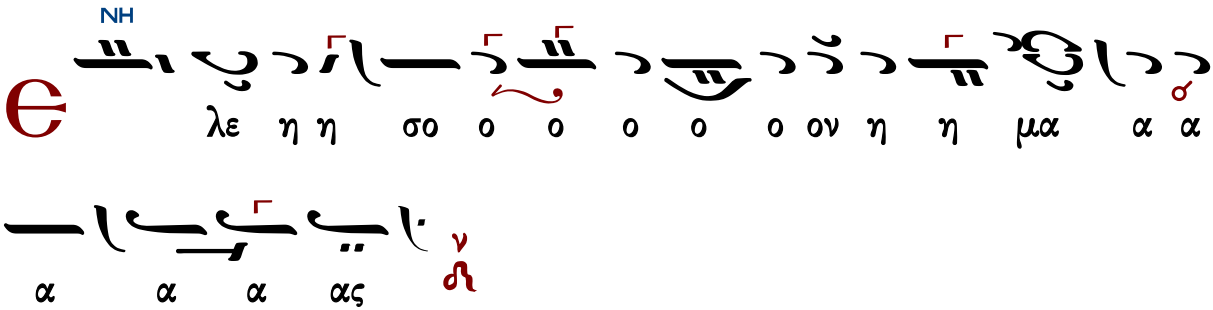

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος
δ-Β′

Ἦχος λ π ⁘ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ.117#

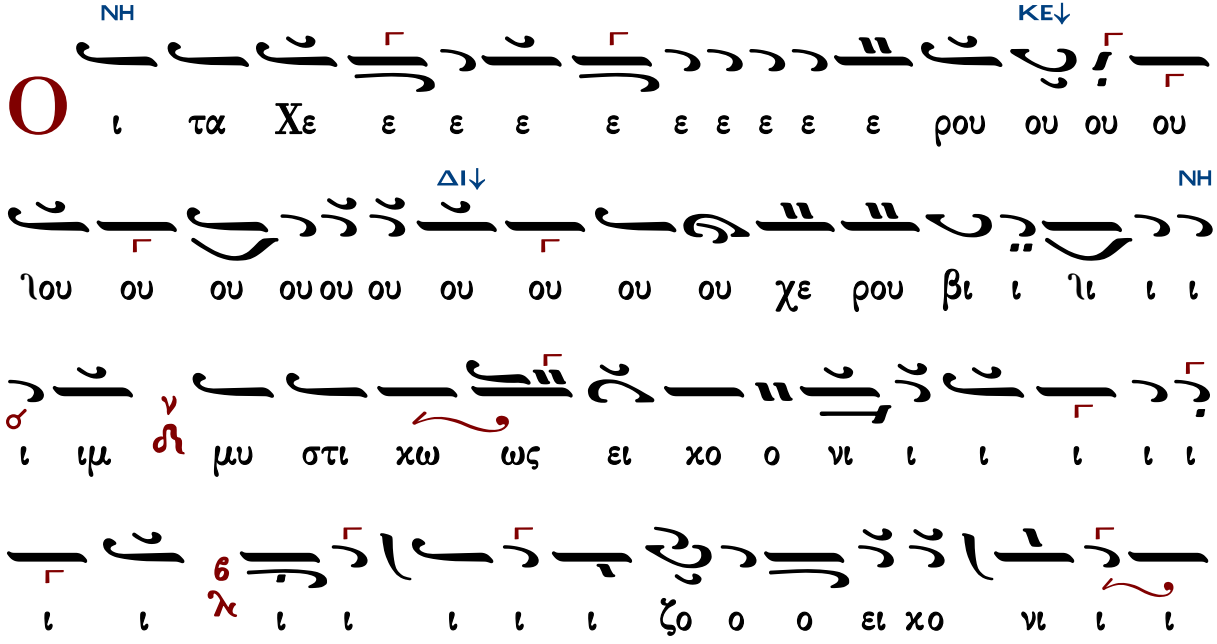

ΔΙ↓ NH

ζον τε ε με ε ε ε ες χαι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο ο ο ο

ΔΙ

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ΠΑ NH ΔΙ↓

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

NH ΠΑ

χι ι ι ι α α α α α α α α χα α α α

NH

α με τρι ι α α α α α α δι ι τον τρισ α

ΠΑ

α α α α α α ια α α α α α α α α α α α

NH

α α γι ι ι ο ον υ μνο ον προ οσ α α δο ο

ΠΑ ΔΙ

ο ο ο ο ιο ο ον τες πα α α σαν την βι ο ο

ΠΑ

τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η η

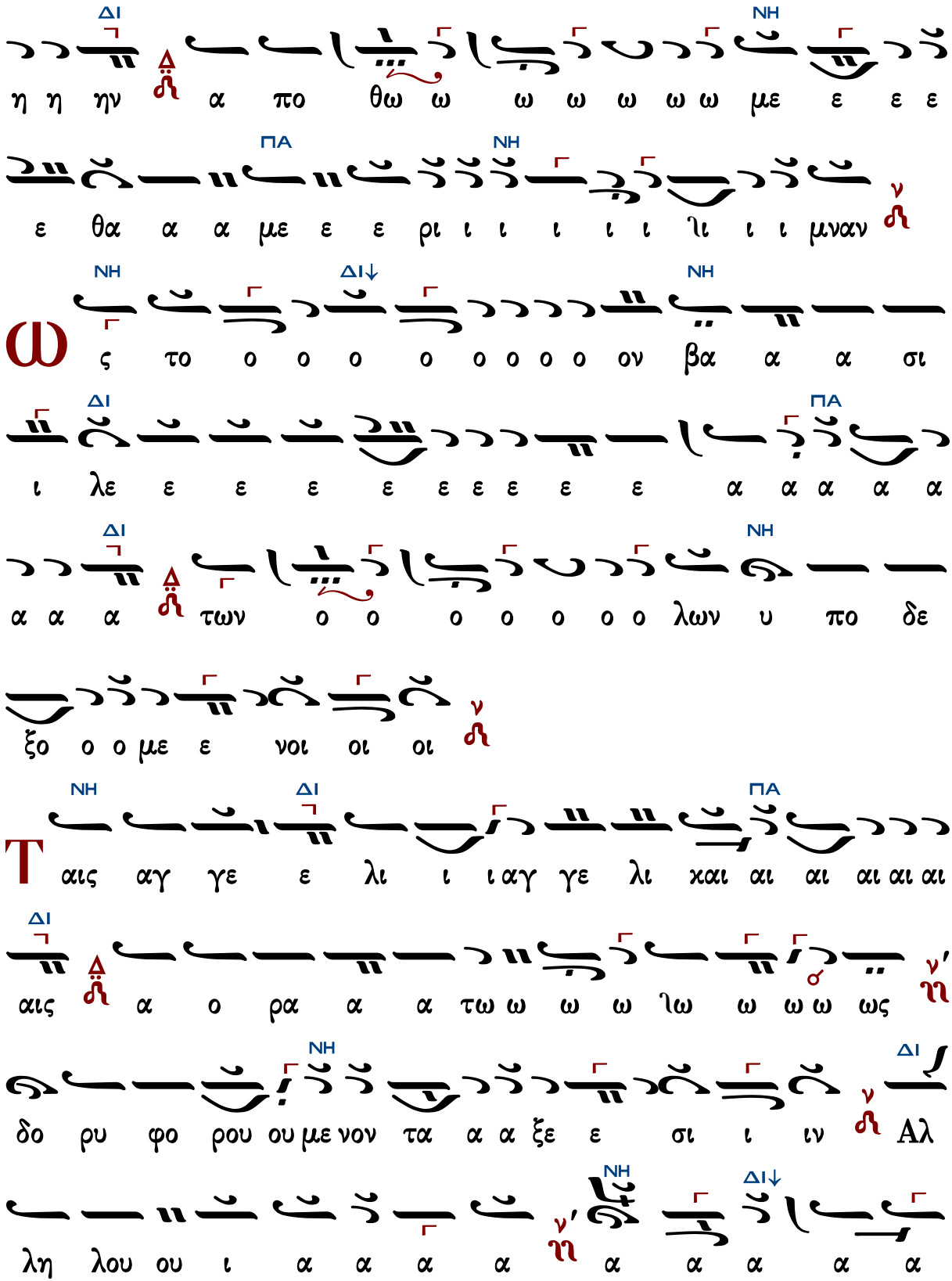
ΔΙ
ΝΗ
η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε
ΠΑ
ΝΗ
ε θα α α με ε ε ρι ι ι ι ι ι ιι ι ι μναν
ω
ΝΗ
ΔΙ↓
ΝΗ
ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ον βα α α σι
ΔΙ
ΠΑ
ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α
ΔΙ
ΝΗ
α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε
ξο ο ο με ε νοι οι οι
Τ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ
αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι αι
ΔΙ
αις α ο ρα α α τω ω ω ω ιω ω ω ω ως
ΔΙ
ΝΗ
δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε ε σι ι ιν Αλ
ΔΙ↓
ΝΗ
λη λου ου ι α α α α α α α α α α

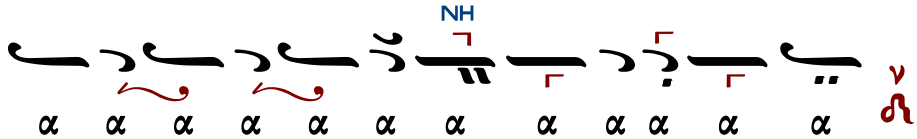

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ π Νη

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.346#

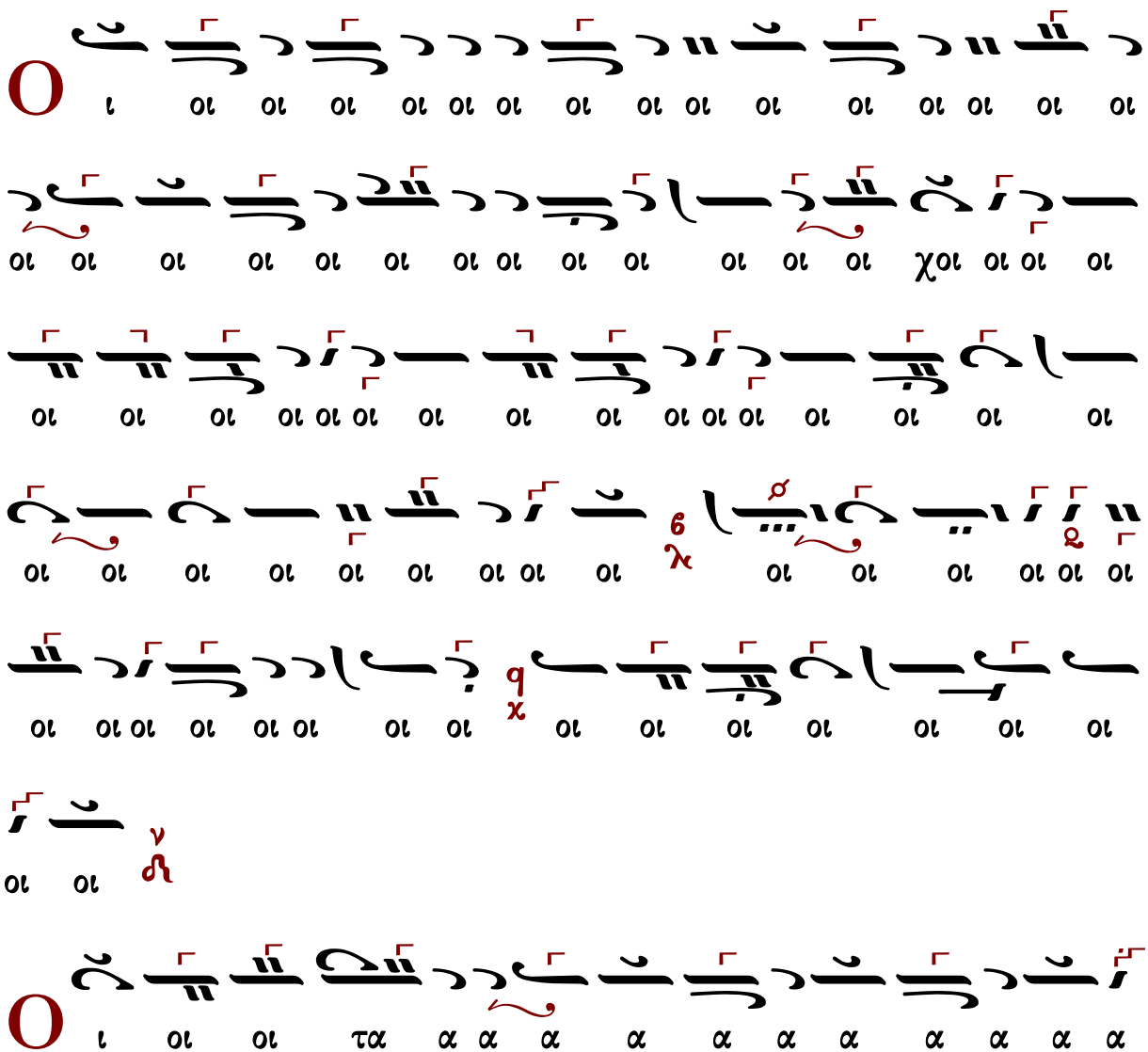

υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ο ο ο ο υ μνο

ον προσ α α α α α α δο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο χο ο ο υ μνον προ οσ α α α α α α δο ο ον τε

ες πα α α α α σα α α α α α α α α

α α α α α αν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι

ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η η ην α πο

θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α με ε ε ε χε ε

με ε ε ρι ι μνα α αν

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ/π ϡ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.91#

Ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα

α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε τον βα α σι λε ε α α α α

α α α των ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο

με ε νοι οι οι οι

Τ

αις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

α α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε ε σι

ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α α α

α α α

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

δ-Β′

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.88#

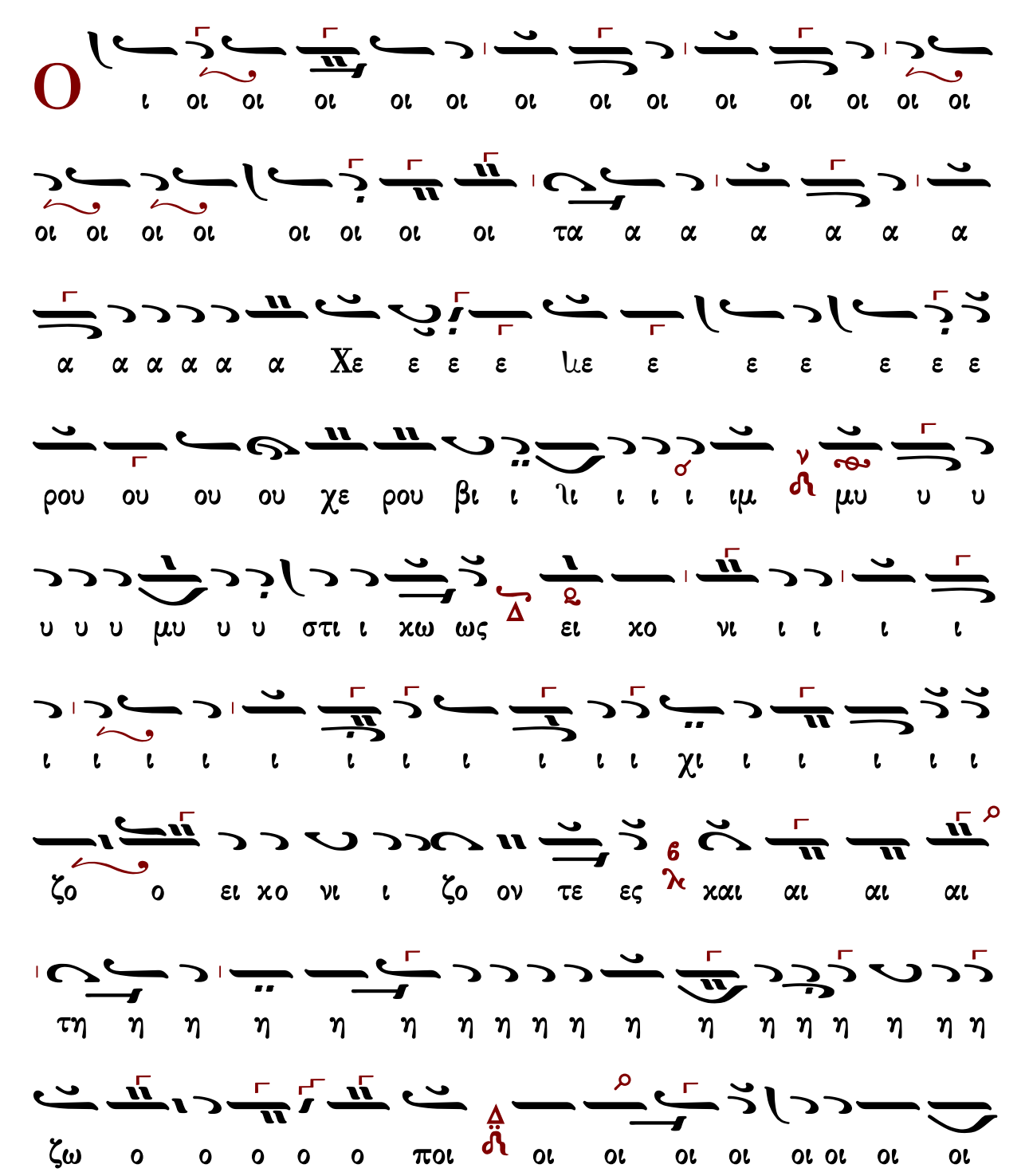

οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α τρι α α α α

α α δι τον τρισ α α α γι ο ο ον υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον

προσ α α δο ον τε ε ε με ε ε ε ες πα α α

α α α α α α α α α α α α α α σαν την βι

ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο

τι χη η η η η η η ην α πο ο ο θω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α

α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι

μνα α α ʅα α α α αν

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα

α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε τον βα α σι λε ε α α α α

α α α των ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο

με ε νοι οι οι οι

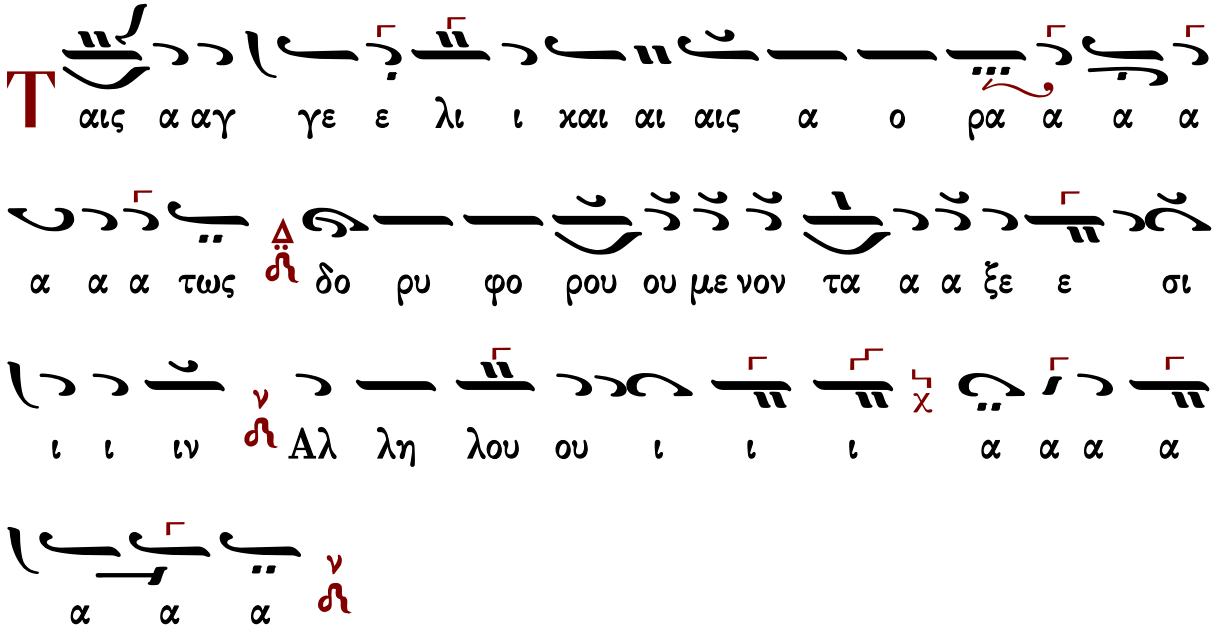

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ π Νη

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνστ. Πρωτοψάλτου
τ.Β' 1846 σ.86#

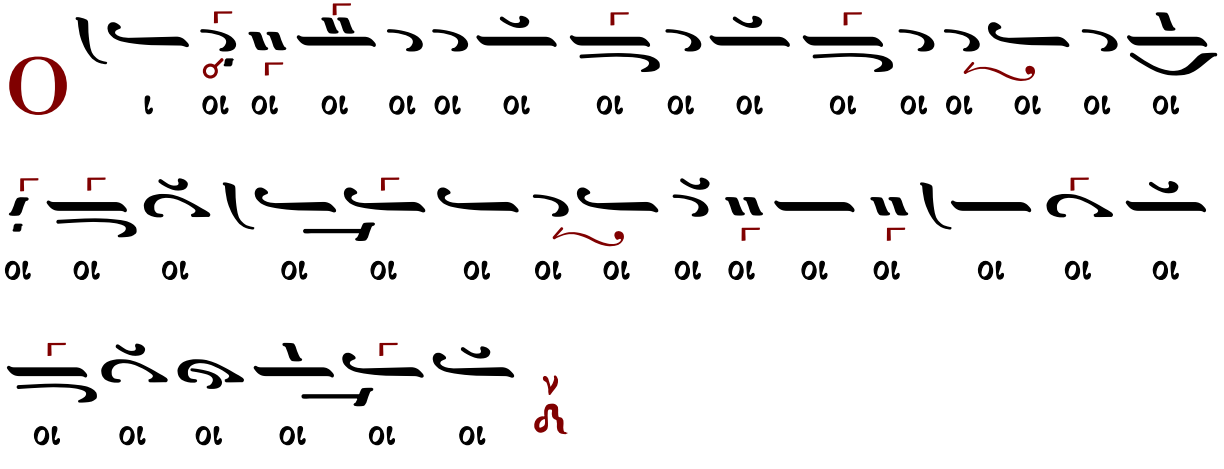

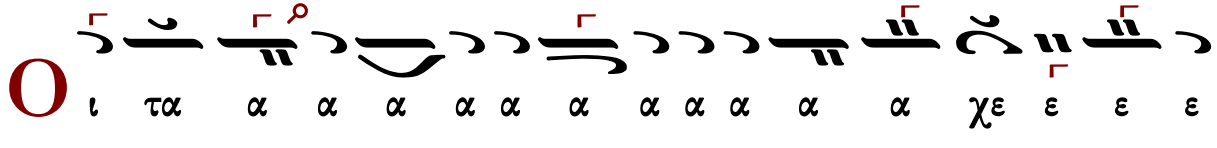

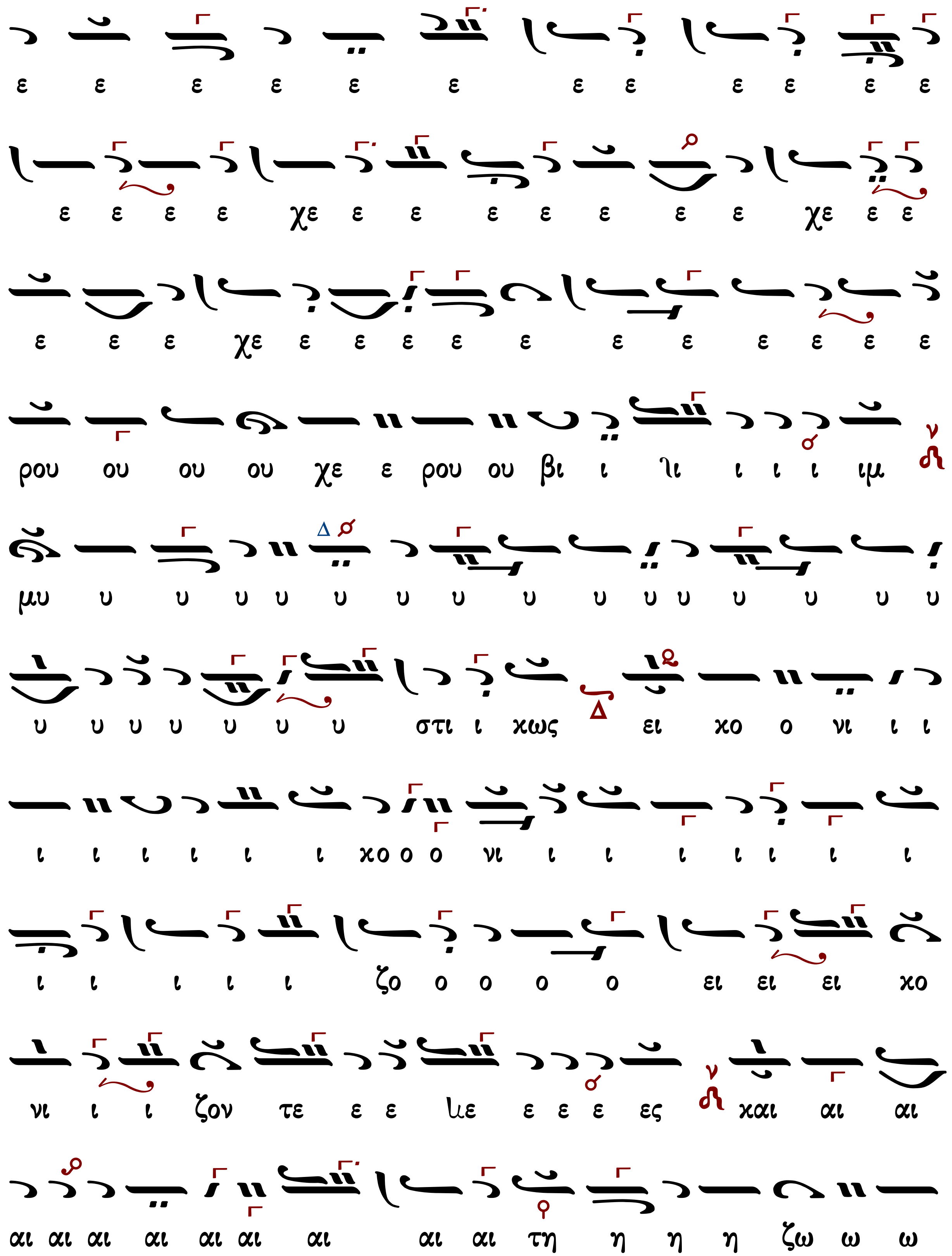
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρου ου ου ου χε ε ρου ου βι ι λι ι ι ι ιμ
μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ στι ι χως ει χο ο νι ι ι
ι ι ι ι ι ι χο ο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει ει ει χο
νι ι ι ζον τε ε ε λε ε ε ε ες χαι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η ζω ω ω

ω ω ω ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω
ω ω ω ω τρι α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι τον
τρισ α α α α γι ον υ υ υ υ μνο ον προσ α α
α α α α α δο ο προσ α δο ον τε ες ιε ε ε
ε ες πα α α σαν την βι ο τι ι χην α πο θω
ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
με ε ε ρι μνα α α ια α α α αν
ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

λου ου ου ου ι α α α α α α α α α
φο ρου ου ου με νο ον τα α ξε ε σι ιν αλ λη
Taις αγ γε λι ι χαις α ο ρα α τως δο ρυ
υ πο δε ξο ο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
λω ων ο ο ο τω ων α α α α ια α α α
ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

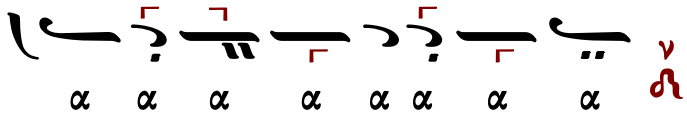

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.110#

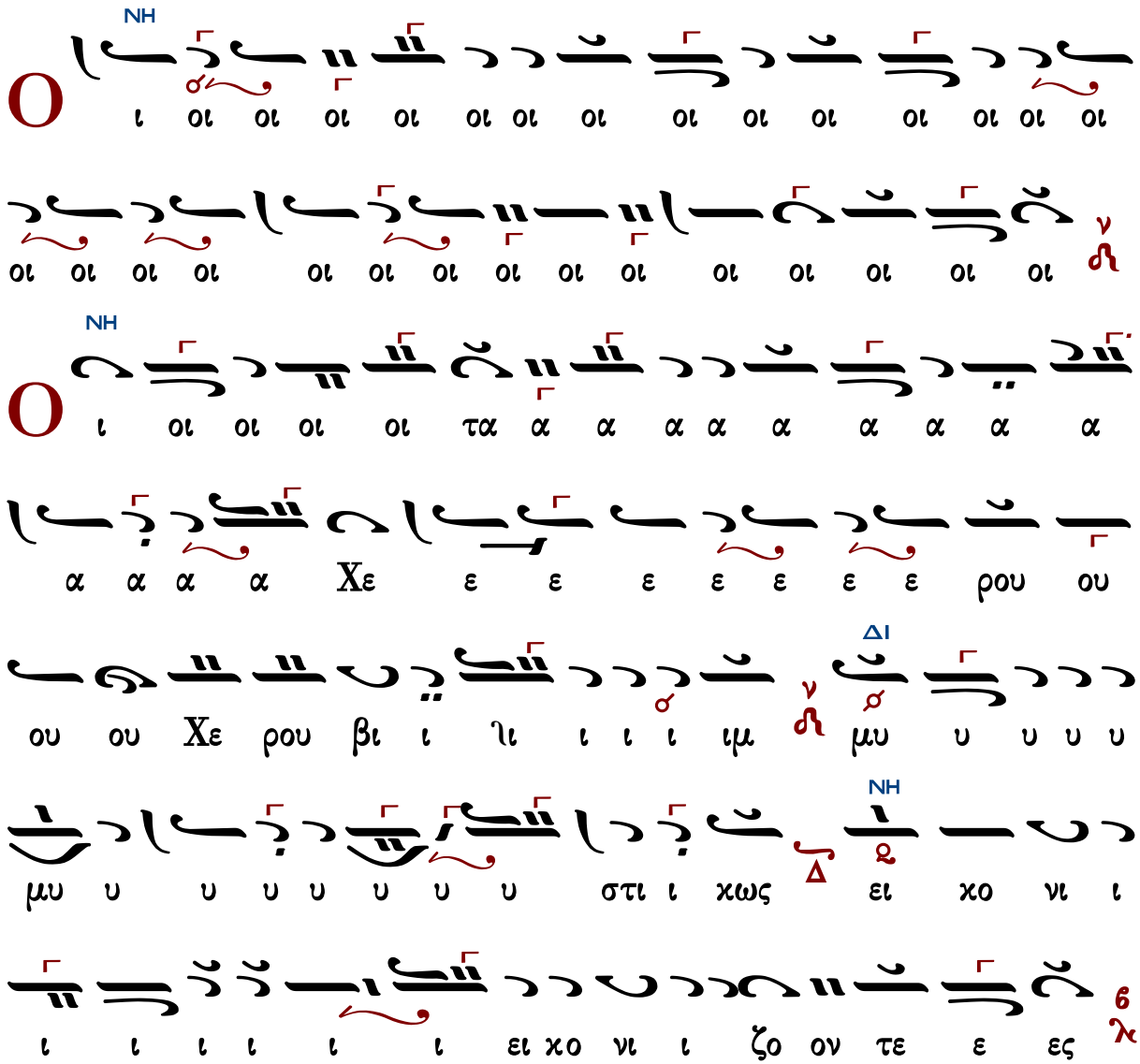

ΔΙ

χαι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α

ΒΫ

α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον

τρισ α α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ υ μνο ο

ΝΗ

ον προσ α α α α α δο ο ο προσ α α δο ο ον

ΔΙ ΝΗ

τες πα α α α α σα αν την βι ο τι ι ι χη

ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε θα με

ε ε ε ρι ι μνα α αν

ΝΗ

ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ ΝΗ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

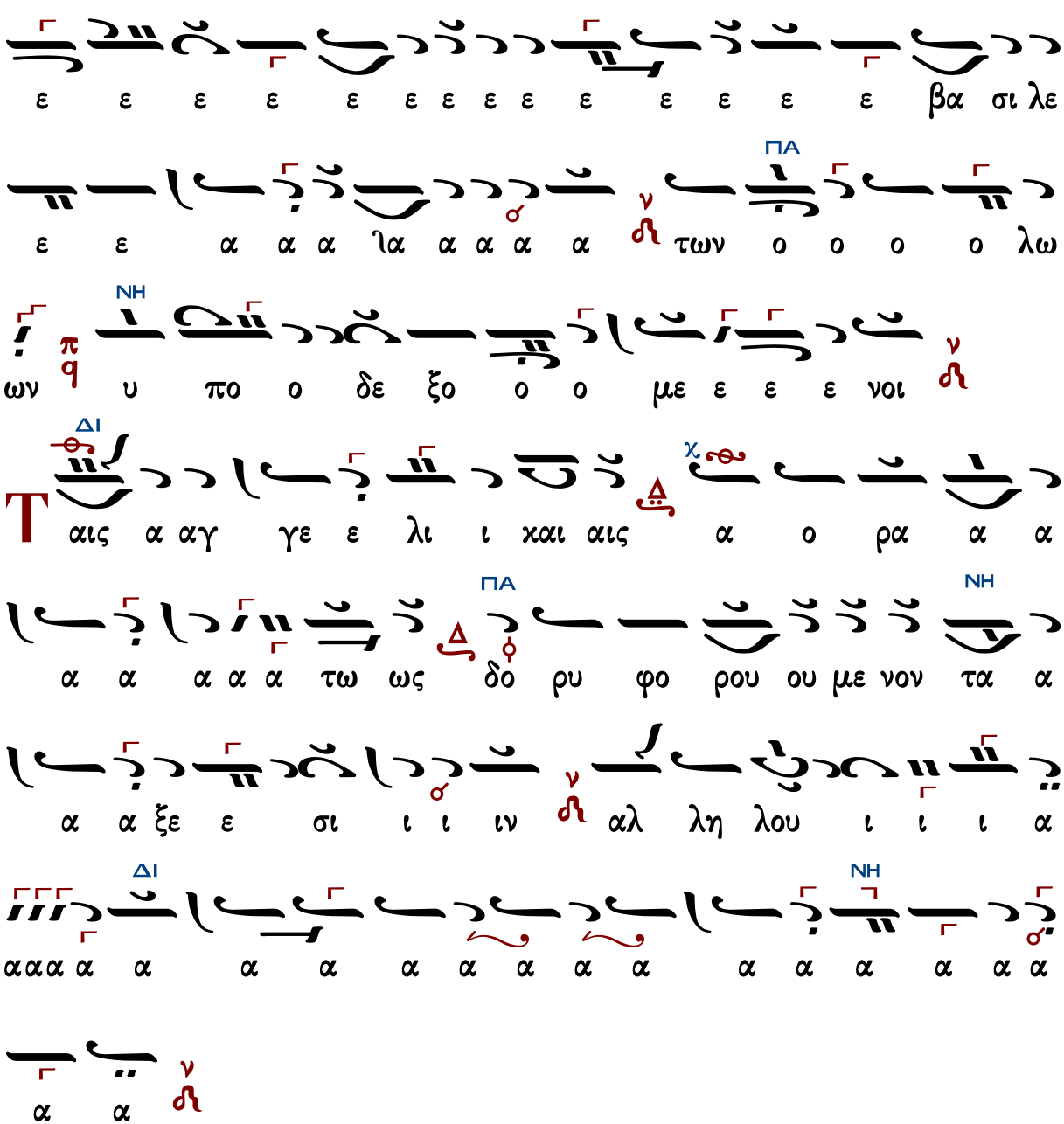

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.90#

O

ι τα α α α α α α α α α α Χε ε ε

ε ε ρου ου ου ου χε ρου ου βι ι ιι ι ι ι ιμ ν μυ Δ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι μυ υ υ υ

υ υ υ στι ι χω ω ως Δ μυ στι χω ω ω

ως ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ο ο ιο ο ει χο νι ι ι ζον τε ε ε ιιε ε

ε ε ες ν χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι τη ν χαι τη ζω ω ω ω ω ω ω

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι ι ι το ο ο ο ο ο ο ον τρι

ισ α α α γι τον τρισ α α γι ι ι ο ον υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ον προ οσ α α α α α

δο ο ο ο ο ιο ο ο ον τες ν πα α α α α α α

α α α σα αν τη ην βι ι ο ο την βι ο ο ο τι ι

κη ην π q α πο θω ω ω ω ω ω με ε α α

πο θω ω με ε ε θα α με ε ε ε ε ε ρι ι ι

ι ι ιι ι ι ι μνα α α αν ν

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α ν τω ων ο ο ο ο ο λων υ λ β πο

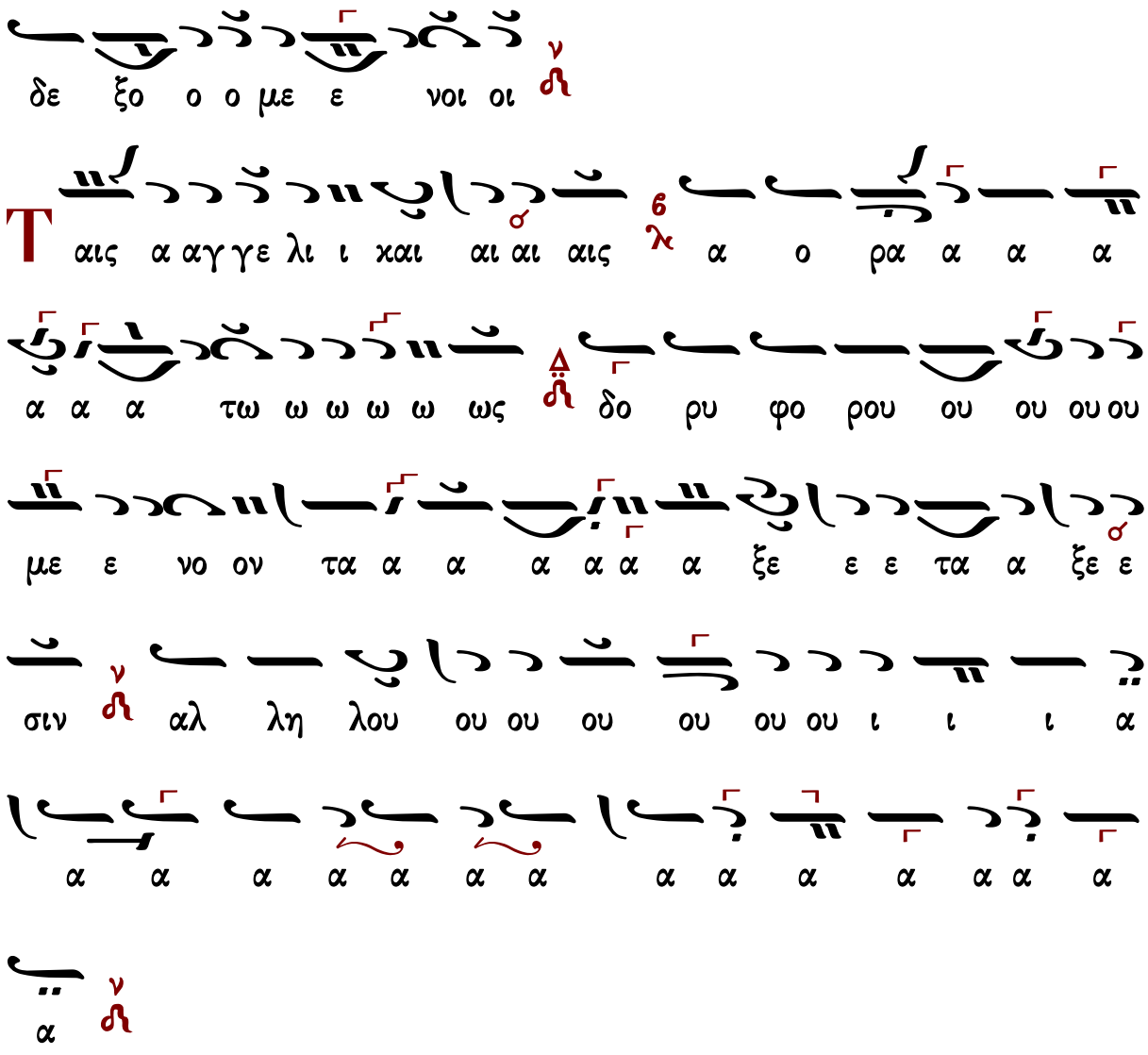

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.37#

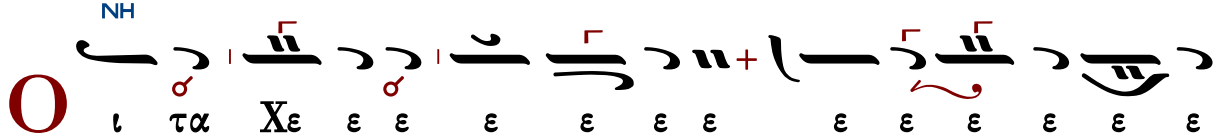

ΠΑ
ΔΙ
ΓΑ
ΝΗ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΔΙ
ΔΙ
Τρι

α α α α α α α α α α α α χα τρι ι

α α α α α α α α α α δι τον τρισ α α α

ΠΑ

α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΝΗ

υ υ υ υ μνο ο ο ον υ υ μνο ον προ οσ

α α α α α α α δο ο ο ον τες πα α α

α α α σαν τη ην βι ι ι ο τι ι ι

ΠΑ

χη η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε θα

ΝΗ

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε

ε ρι μνα α α ἰα α α α αν

ΝΗ ΔΙ

ω ς το ον βα σι λε ε ε ε ε α α

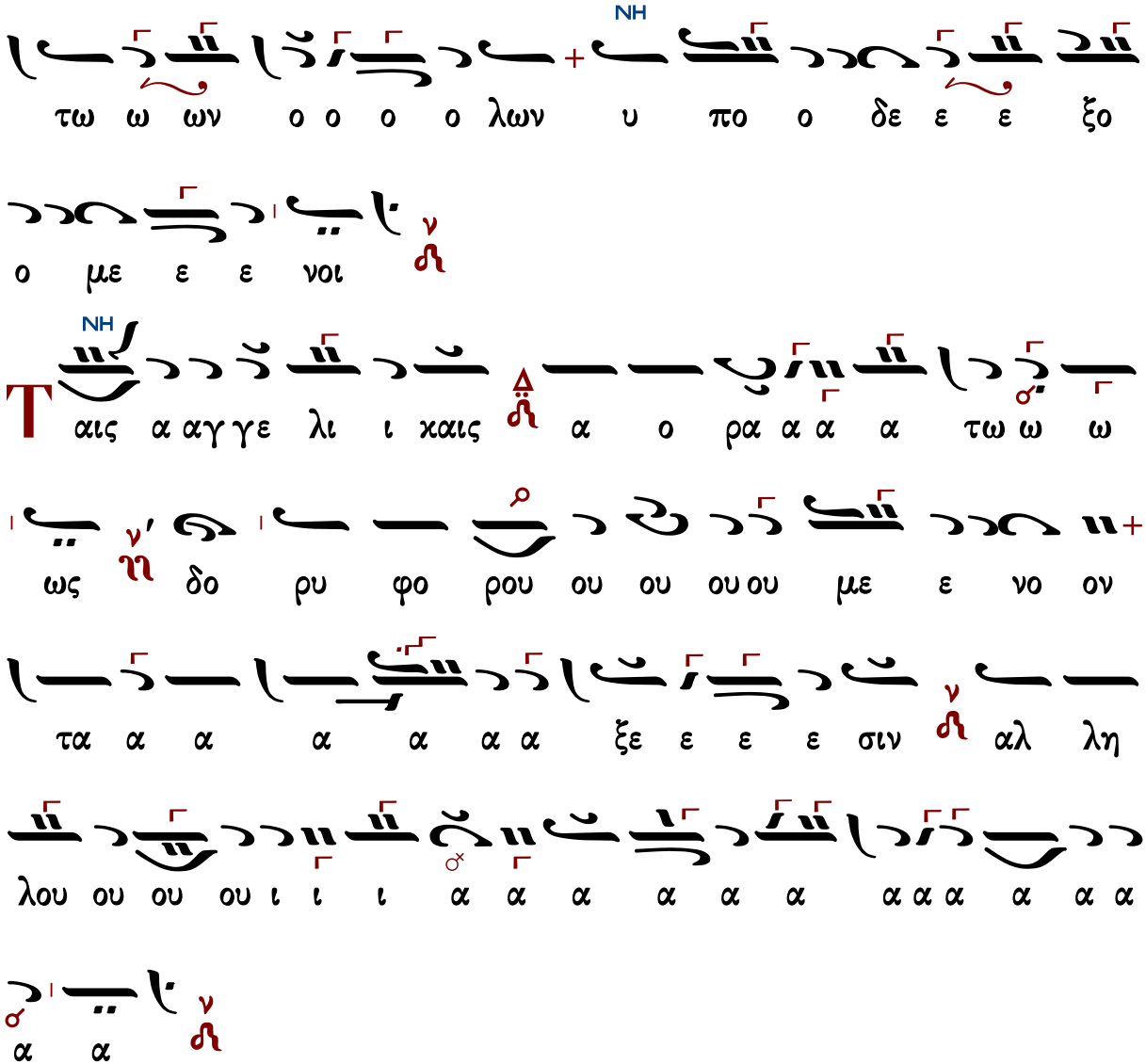

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ π Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.527#

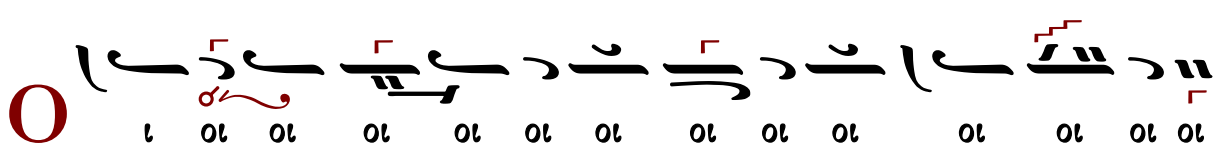

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α Τρι α α α α α α δι ι τον τρισ

α α α α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι τον τρισ α α γι ι ο ον υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο ο ον προσ α α α α α α α α α δο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο προσ α α α δον τε ε

ε με ε ε ε ες πα α α α α α α α α σαν την

βι ι ο ο ο ο τι ι ι βι ο τι κη η η η η

Taις α αγ γε ε λι ι ι και αις α ο ρα α
ξο ο ο με ε νοι οι οι οι
λα α α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε
ω ς το ον βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
ε ρι ι ι μνα α α λα α α α α α αν
ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε
ω ω ω ω ω ωμε ε θα α α α λ6 με ε ε ε ε ε ε
η η η ην α α πο ο ο θω ω ω ω ω

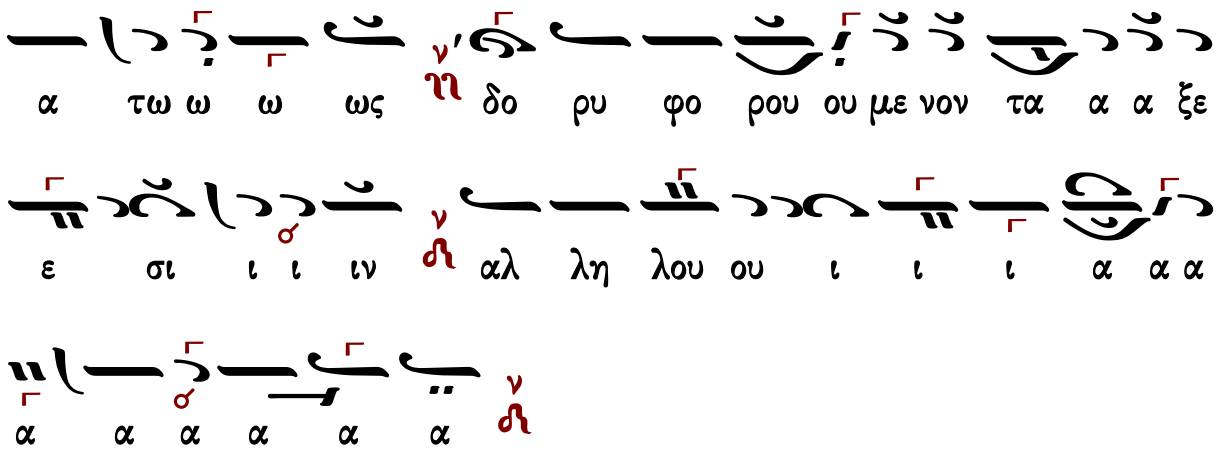

Βασιλείου Νικολαΐδη I (1915-1985)

ἀργοσύντομο

Ἦχος λ π ϊ Νη

Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.54#

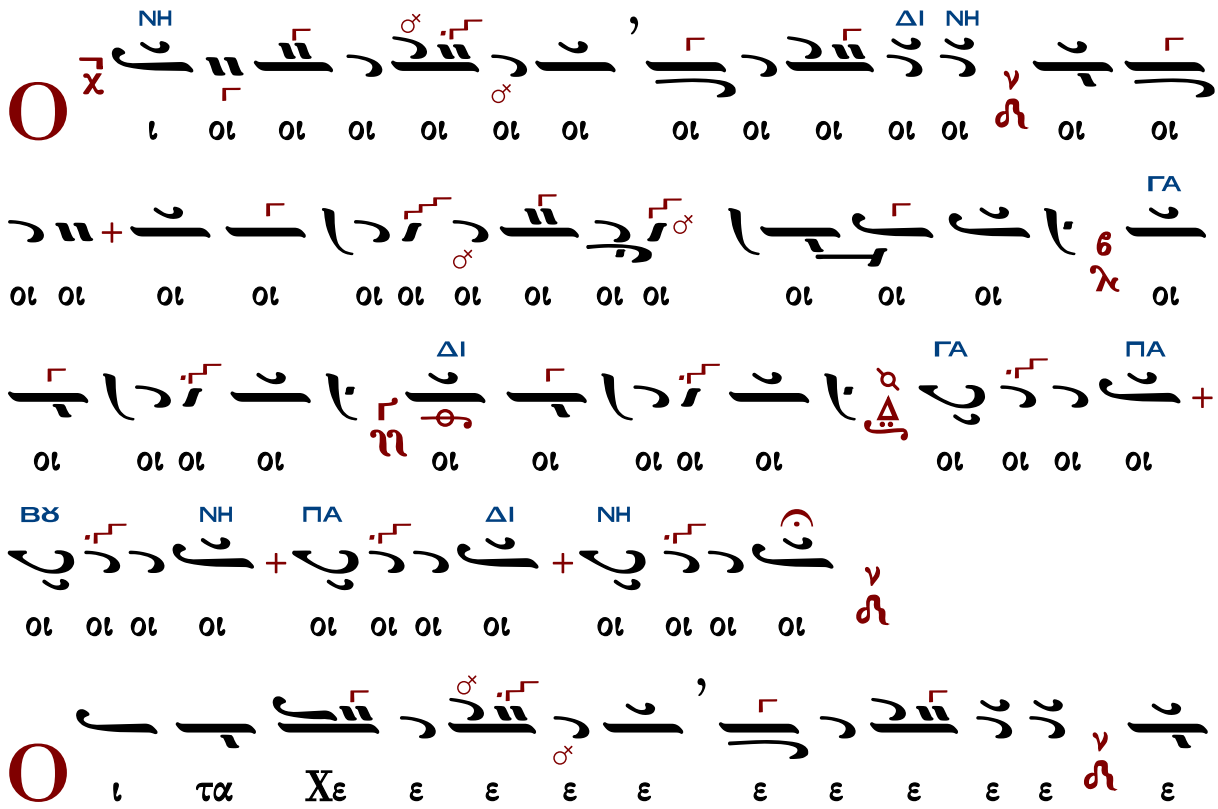

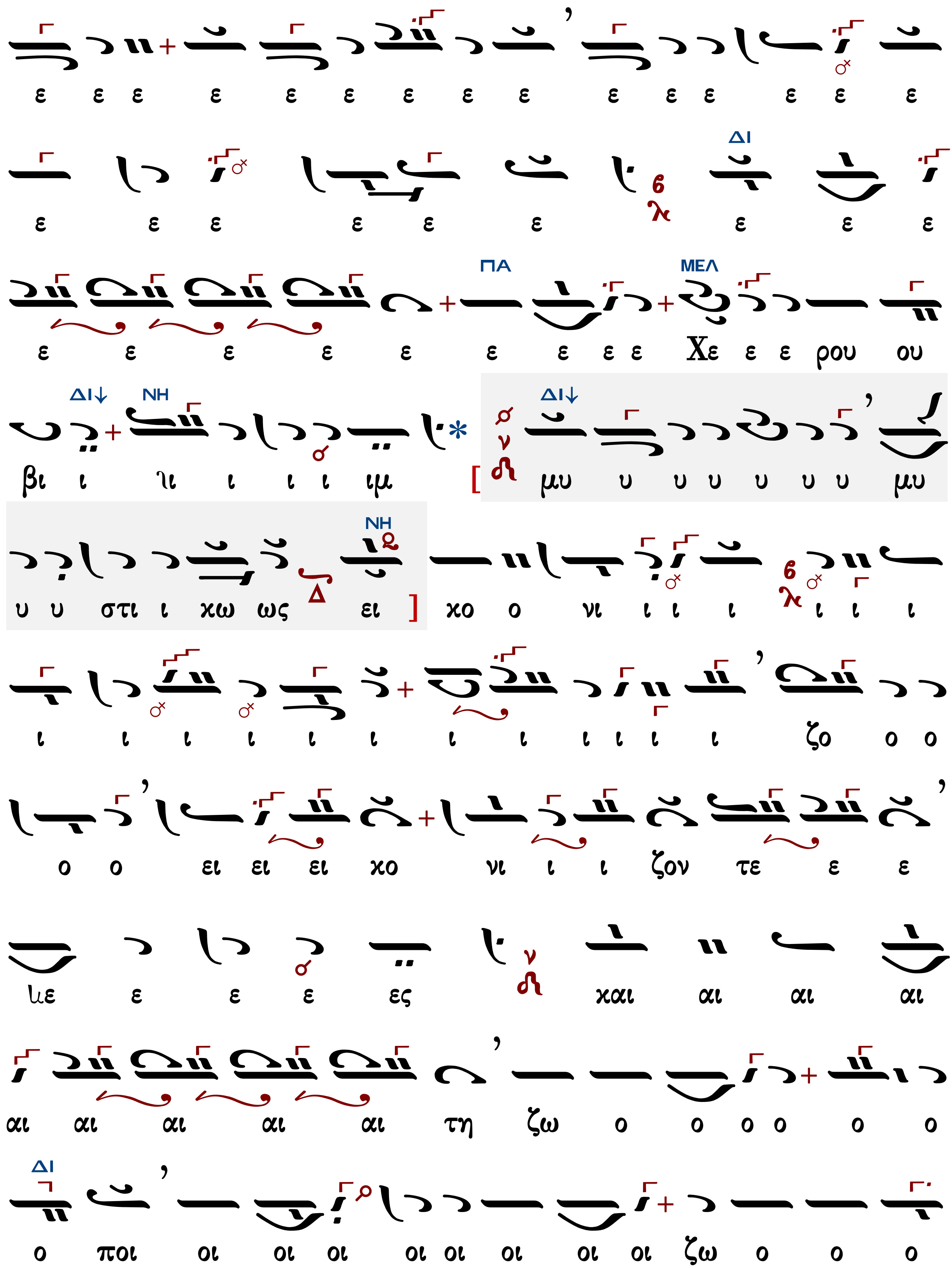
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ ΜΕΛ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ε ρου ου
ΔΙ↓ ΝΗ ΔΙ↓
βι ι ιι ι ι ι ιμ [μυ υ υ υ υ υ υ μυ
ΝΗ
υ υ στι ι χω ως ει] χο ο νι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ει ει ει χο νι ι ι ζον τε ε ε
ιε ε ε ε ες και αι αι αι
αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο
ΔΙ
ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ο

ΔΙ
ΓΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΒΘ

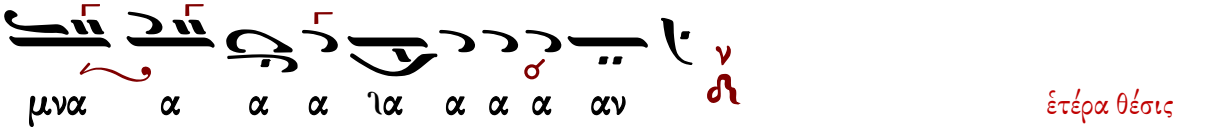

ἑτέρα θέσις

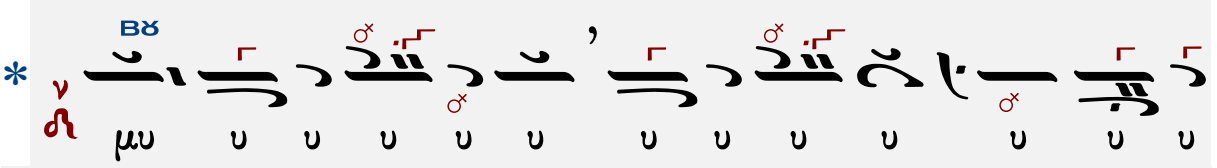

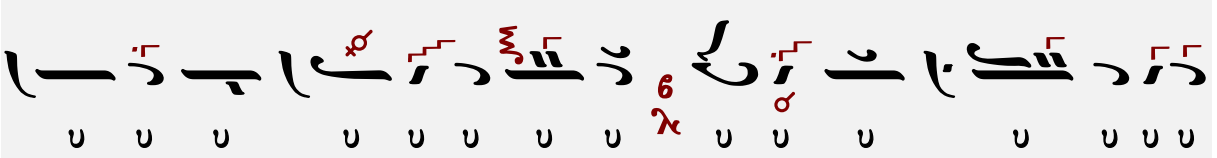

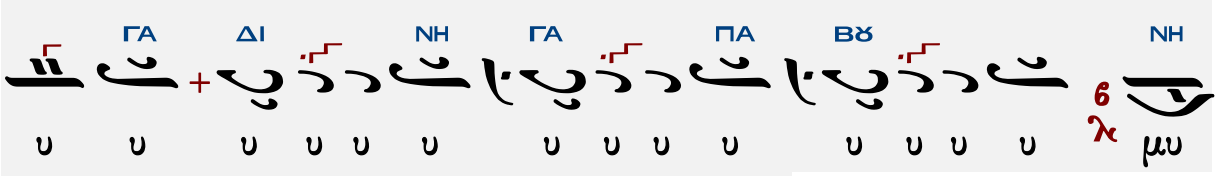

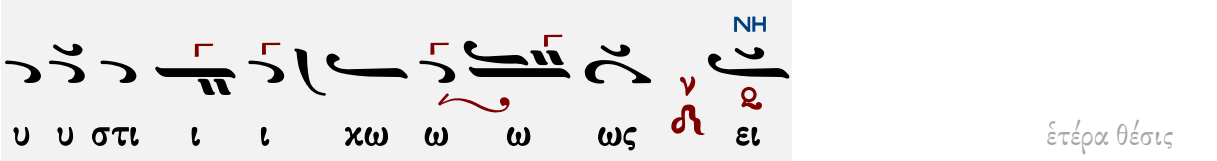

ἑτέρα θέσις

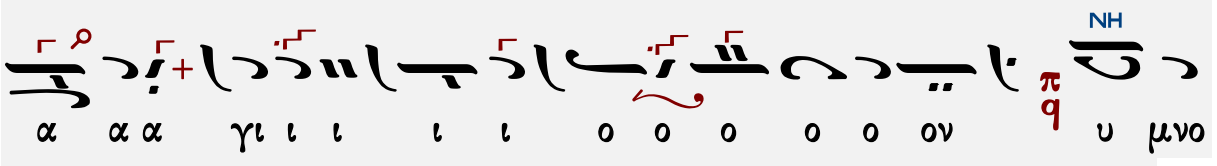

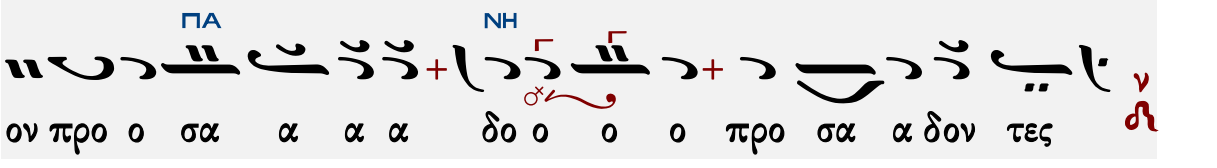

Ἦχος λ π Νη χ

Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19#

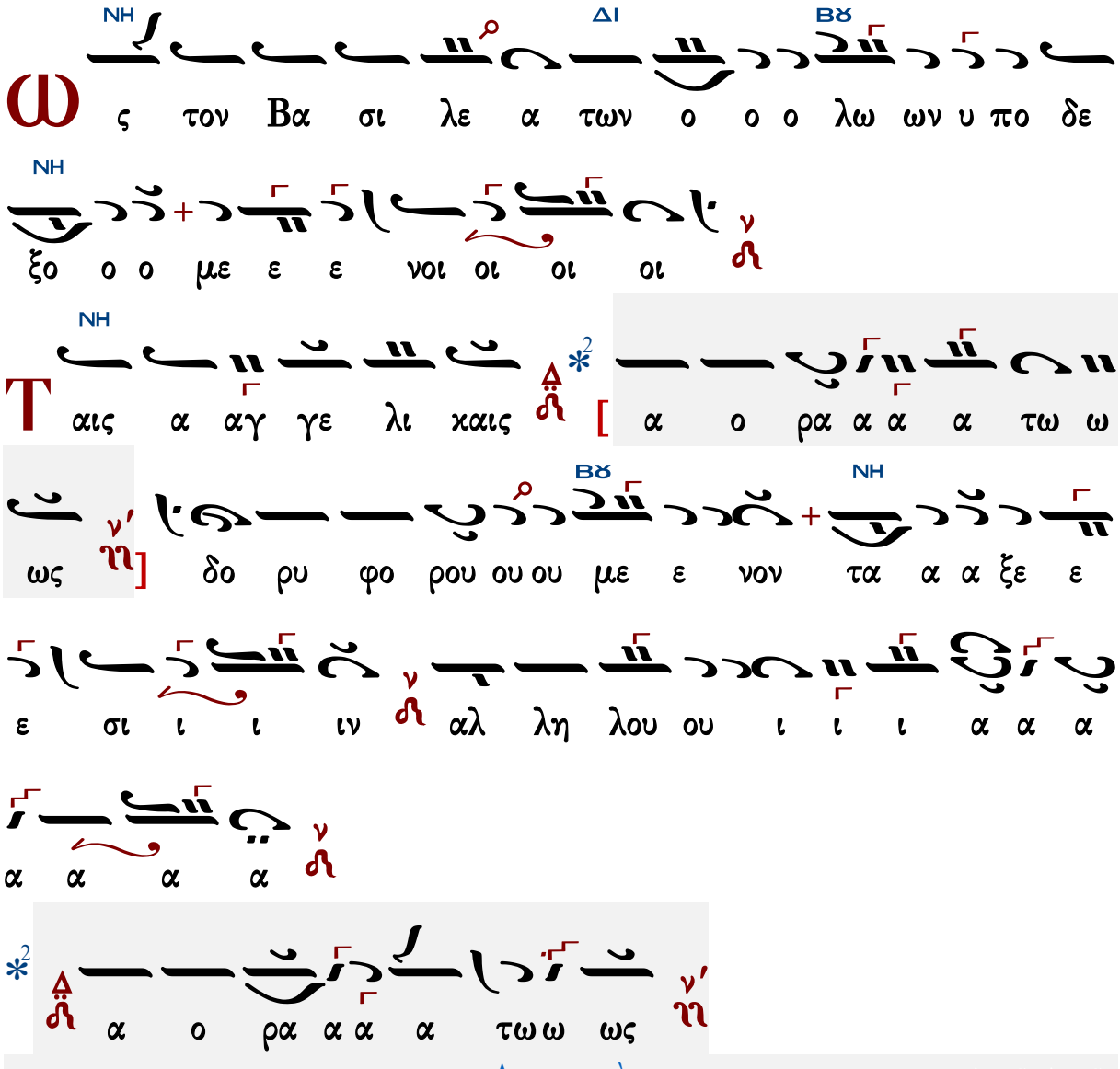

Βασιλείου Νικολαΐδη II (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ π ΝΗ

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.66*

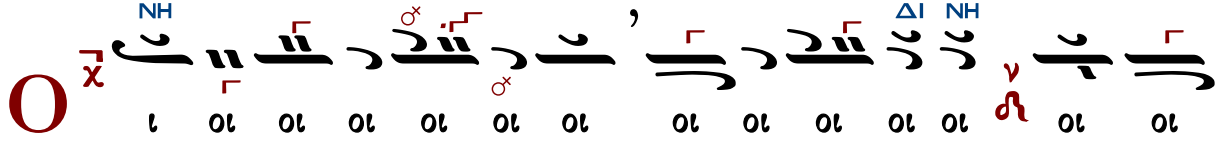

ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΓΑ
ΔΙ
ΒΘ

ΝΗ
Τρι
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΒΘ

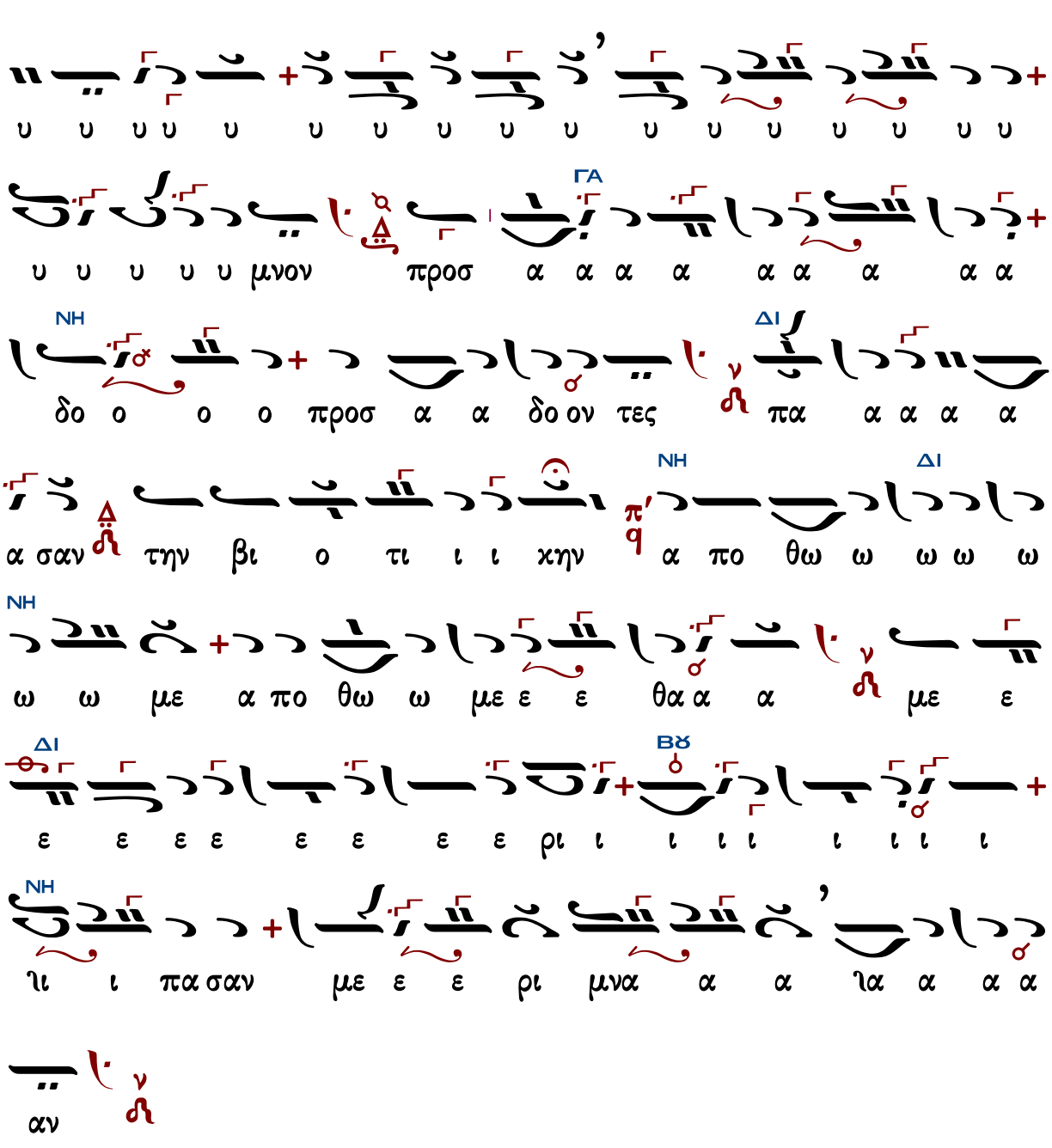

Ἦχος λ π ... Νη

Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19*

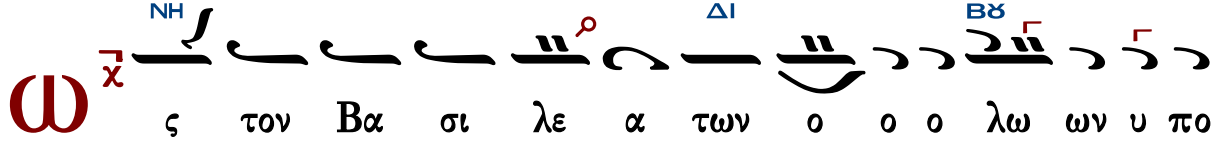

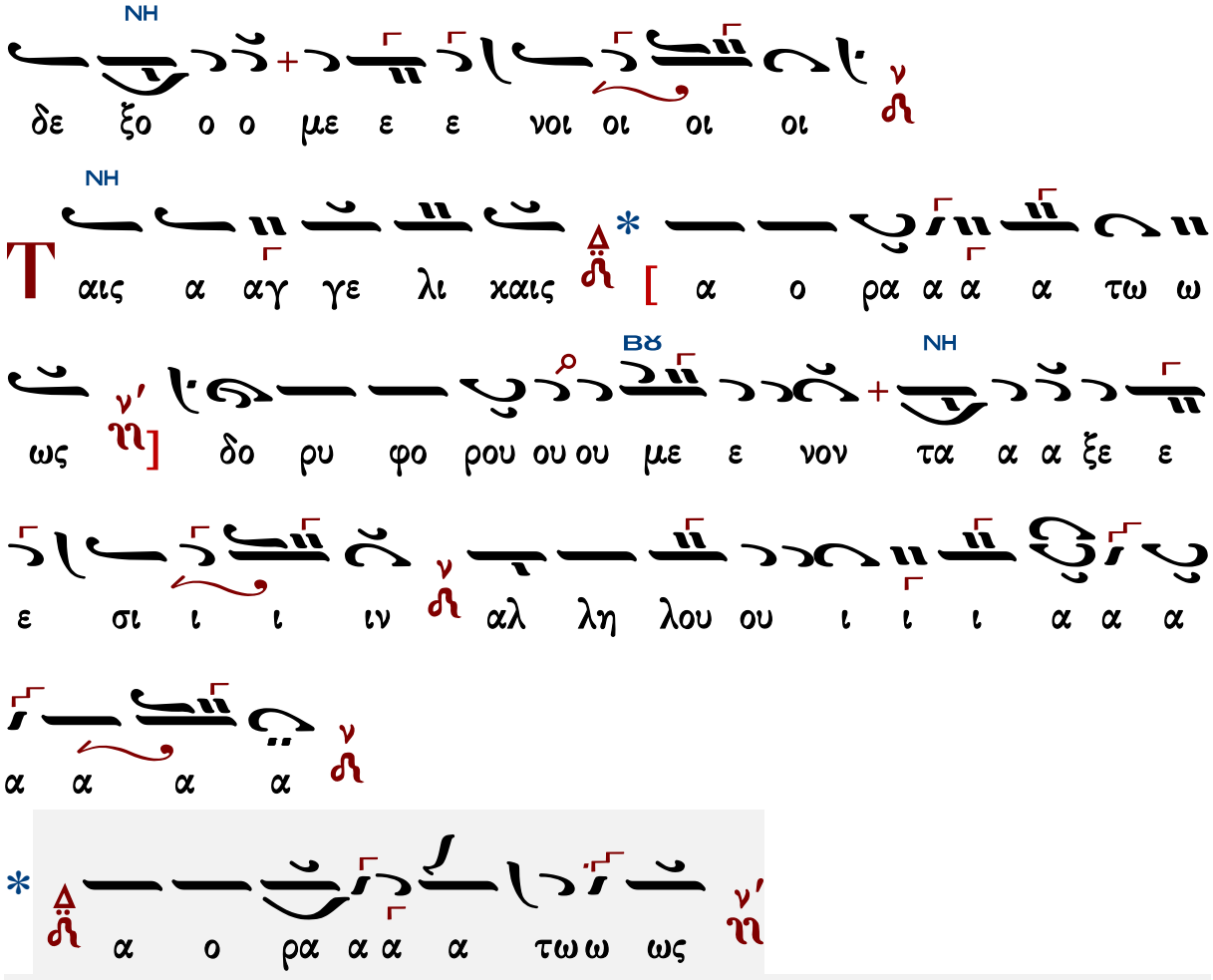

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος λ π Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.99#

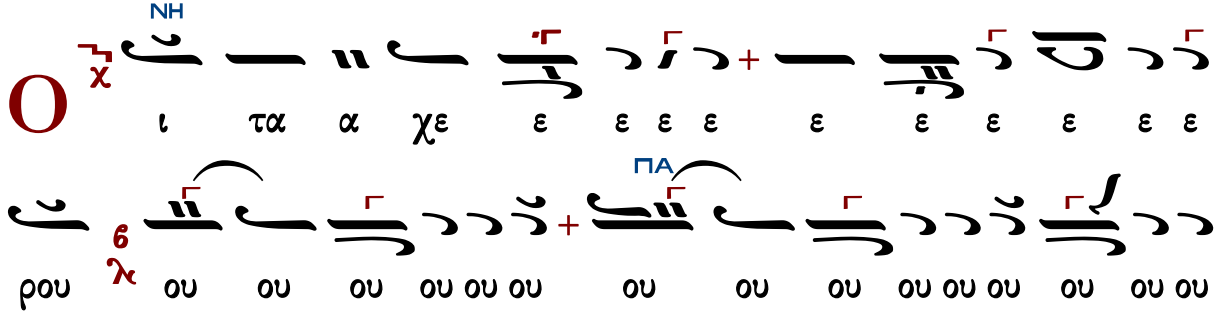

ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΠΑ
ΓΑ
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου χε ε ε ρου ου βι ι ι ι ι ιι ι ι
ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ ιε
μυ υ υ στι ι χως ει χο νι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ε ιε ε ε ε ες χαι
τη ζω ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι ω
ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α χα α α
α α α α α α α α α α α
α α α α α α τρι α α α α α α α α α δι
τον τρι σα α α α α α α α α τον τρισ

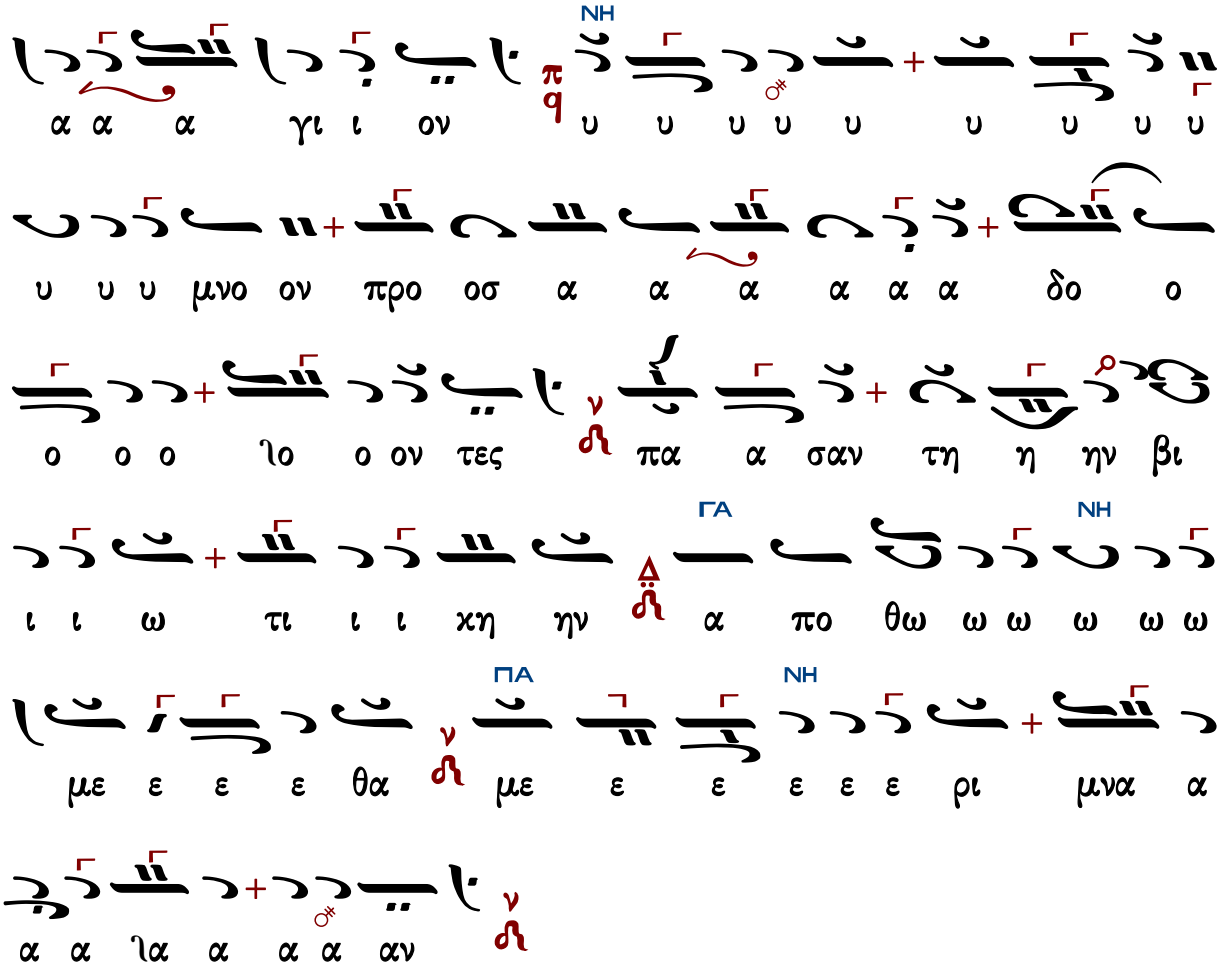

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ ἡ Νη

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.418#

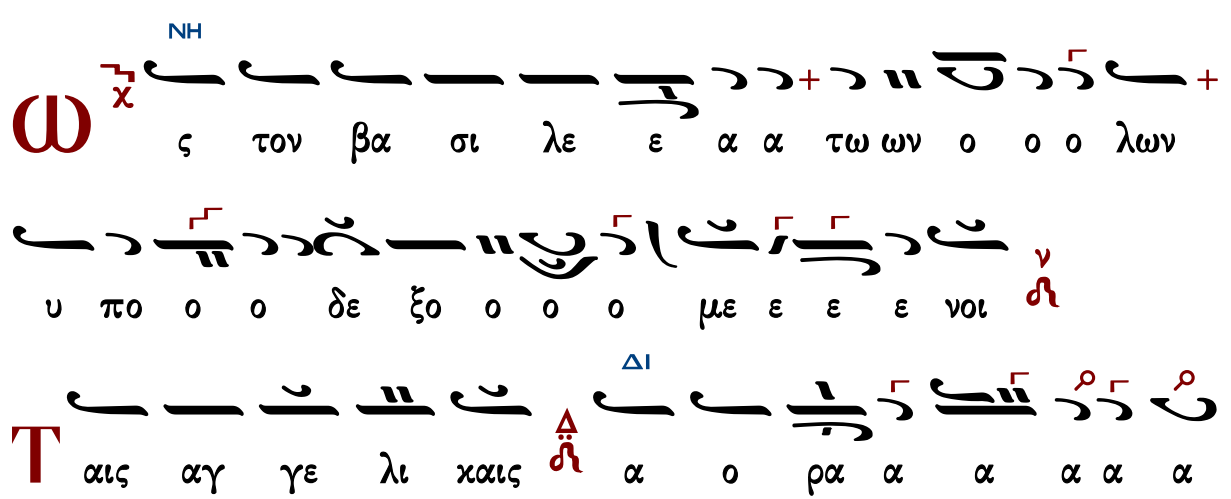

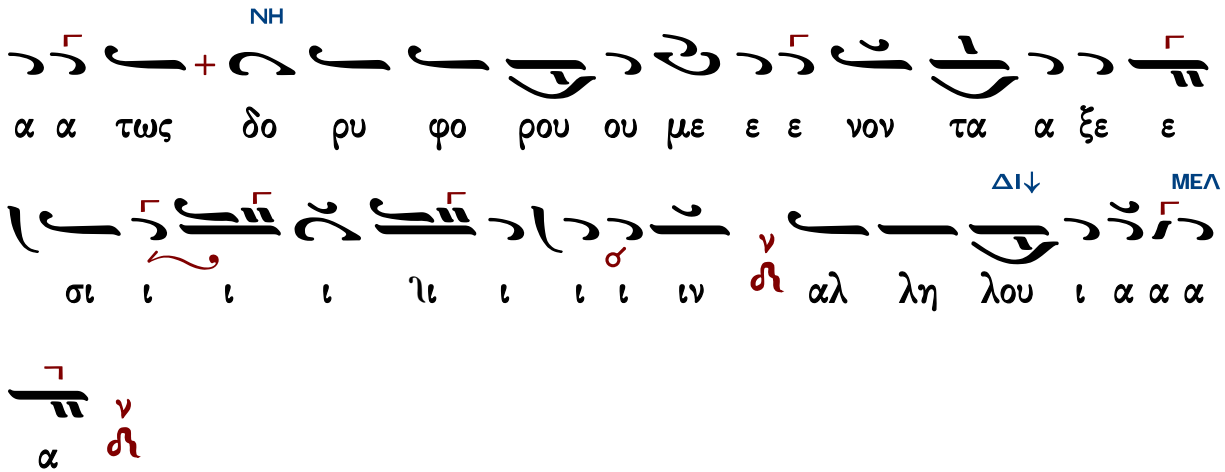

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ π Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.75*

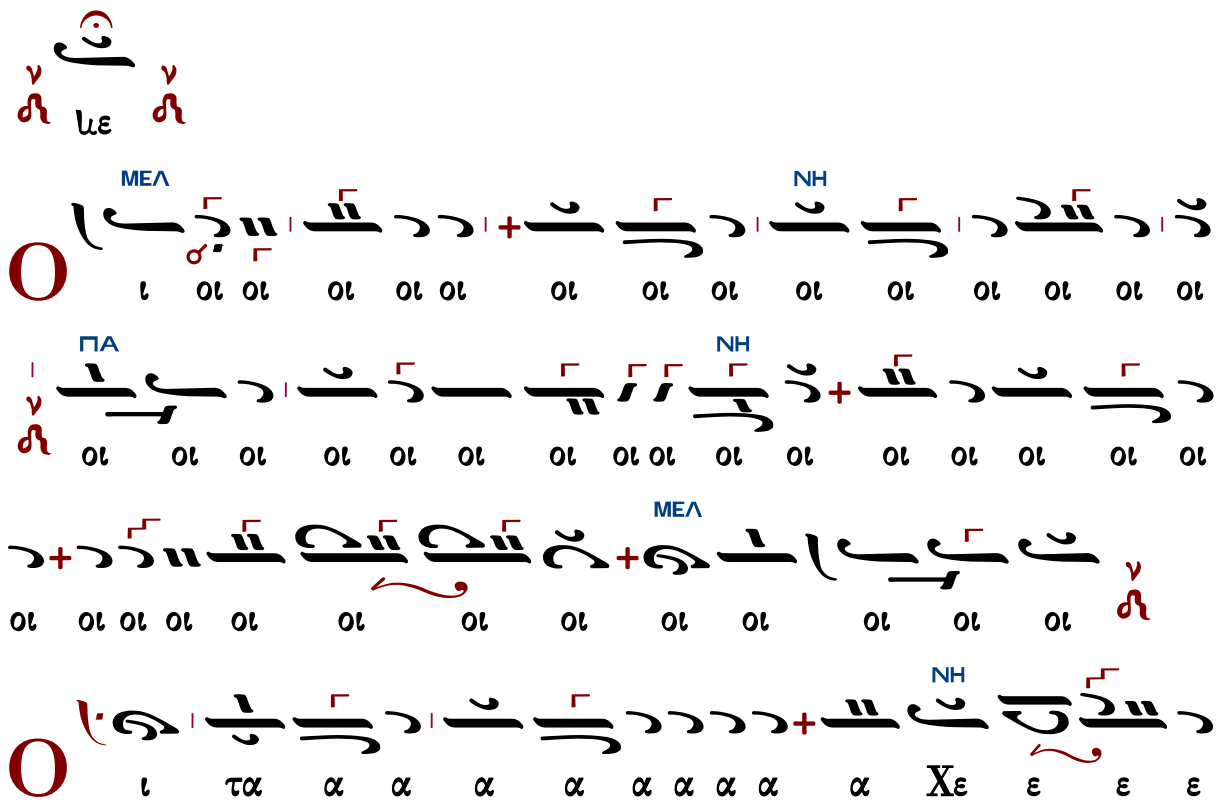

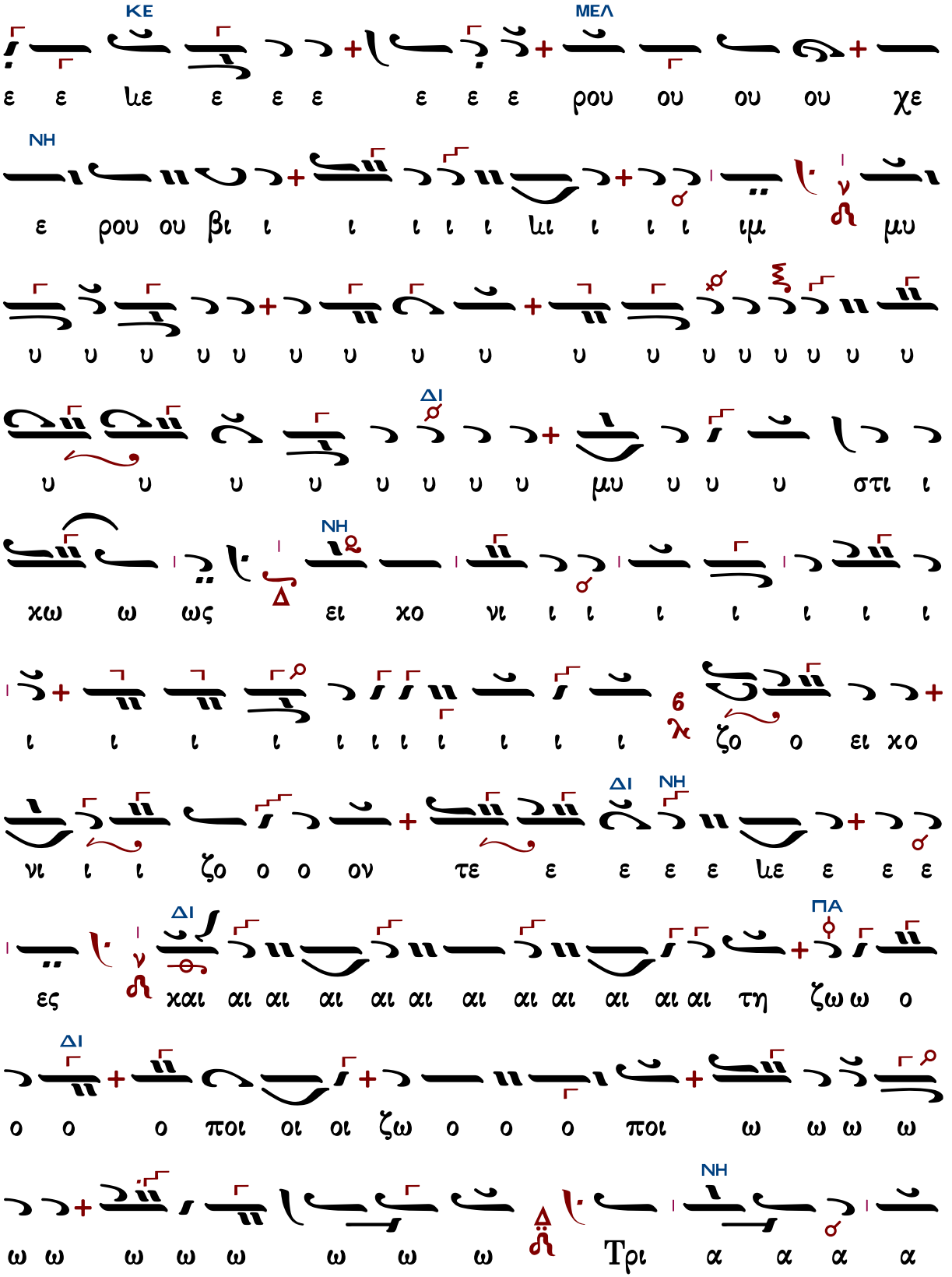
ΚΕ
ΜΕΛ
ε ε με ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου χε
ΝΗ
ε ρου ου βι ι ι ι ι ι μι ι ι ι ιμ μυ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΔΙ
υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ υ στι ι
ΝΗ
χω ω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει χο
ΔΙ ΝΗ
νι ι ι ζο ο ο ον τε ε ε ε ε με ε ε ε
ΔΙ
ΠΑ
ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο
ΔΙ
ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω
ΝΗ
ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α

ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΚΕ
ΝΗ
ΓΑ
ΝΗ
6

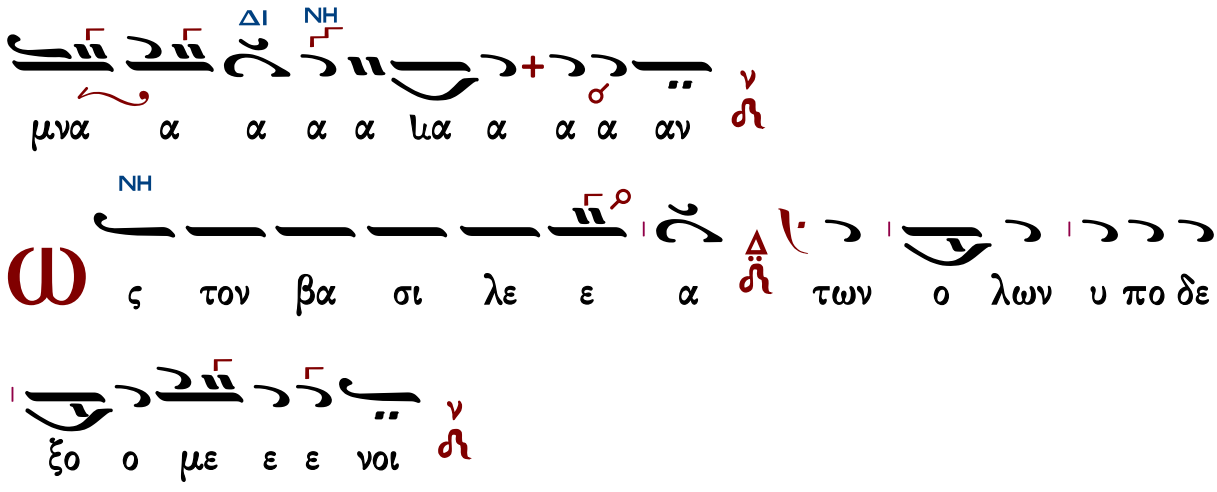

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

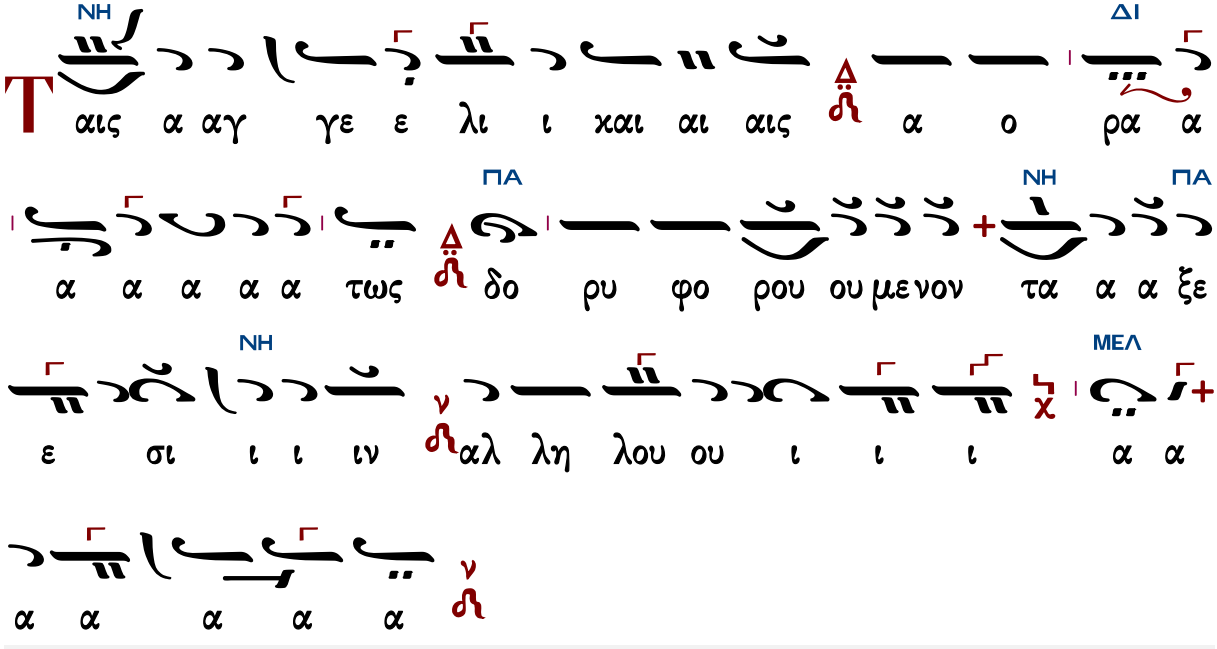

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ/π ἀ Νη

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.51#

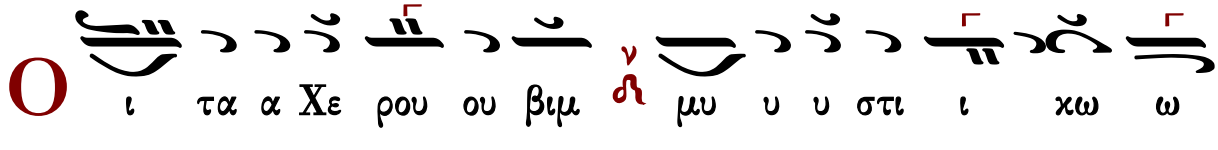

ως ει χο νι ι ι ζο ει χο νι ι ζο ον τες
χαι αι αι αι τη η η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι
οι οι ζω ο ποι οι ω ω ιω ω ω ω ω τρι ι α
α α α α α α α α α τρι ι α α α α δι τον τρισ
α α α γι ι ι ο ο ο ον υ υ υ υ υ μνον
προ οσ α α α α δο προσ α α α δο ον τε ες πα
α σαν την βι ο ο τι ι ι βι ο ο τι χη η η
η η η η η ην α πο θω ω ω με ε ε ε θα α α με
ρι ι μνα α ια α α α αν
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

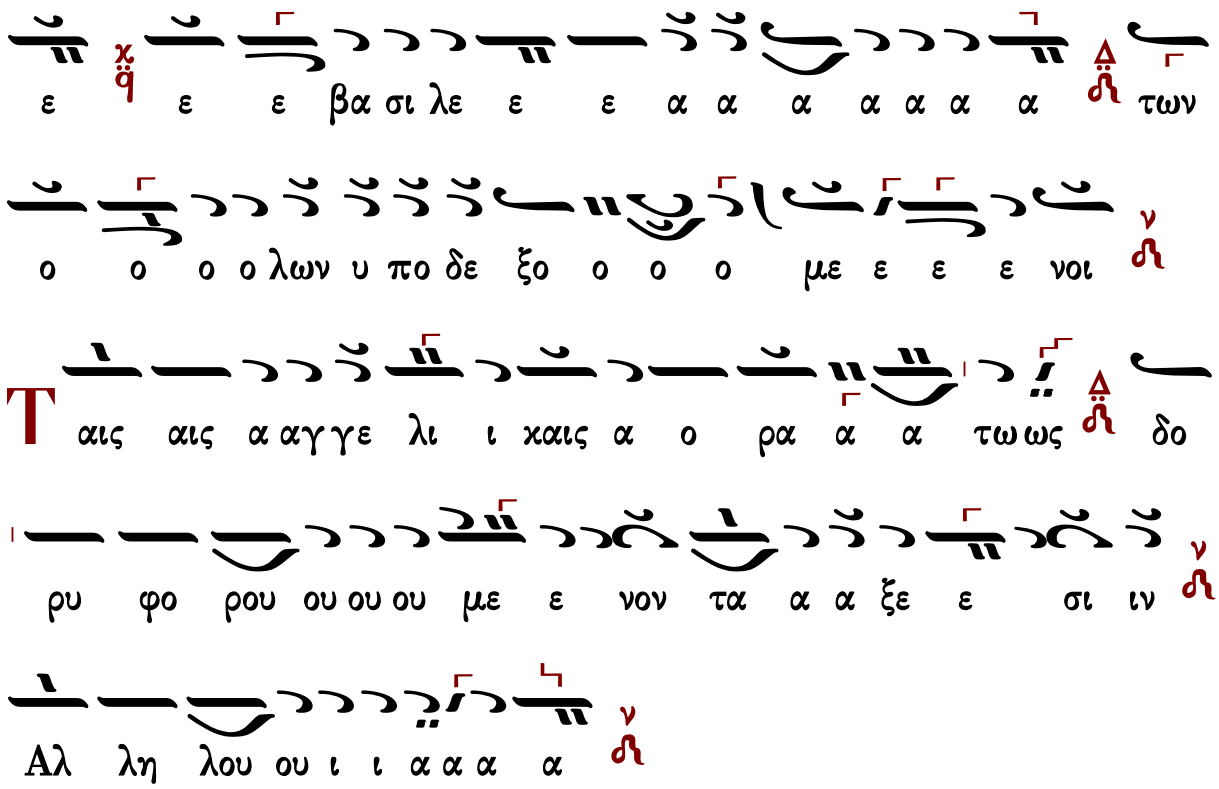
ε ε ε βα σι λε ε ε α α α α α α α των
ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι
Ταις αις α αγγε λι ι καις α ο ρα α α τω ως δο
ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α ξε ε σι ιν
Αλ λη λου ου ι ι α α α α

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

κ-Γ′

Ἦχος λ π Νη

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.135#

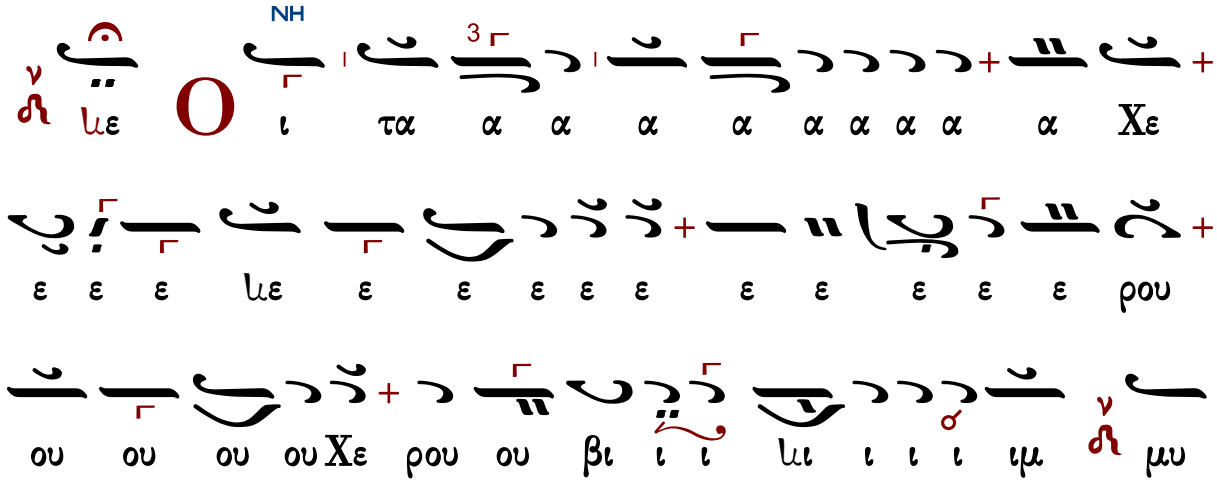

με Ο ι τα α α α α α α α α Χε
ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
ου ου ου ου Χε ρου ου βι ι ι μι ι ι ι ιμ μυ

στι χω ω ως ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει ει χο νι

ι ζο ον τε ε ε ε με ε ε ε ες χαι αι αι αι

αι αι αι τη η η η η η η η η η η η η η η

η ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω

ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον

τρισ α α α γι τον τρισ α α α γι ι ι ο ον

ΔΙ

υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α

α δο ο ο ο προ σα α δο ον τες πα α α α

ΝΗ

α α α α α σαν την βι ο τι κη η η μη η η

ΝΗ

η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

ε α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ρι

μνα α α α μα α α α αν

ΝΗ ΔΙ

Ω ς τον βα σι λε ε ε ε α τω ων ο ο ο

ΝΗ

λω ων υ πο δε ξο ο ο ο με ε νοι οι οι

οι

ΝΗ

Τ αις αγ γε λι ι ι και αις α ο ρα α α α

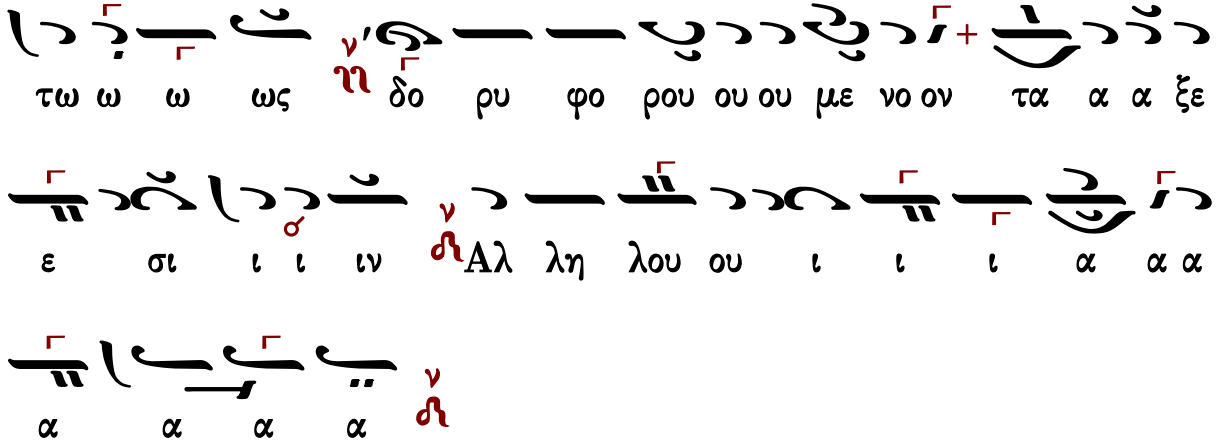
τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με νο ον τα α α ξε
ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α α
α α α α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.356#

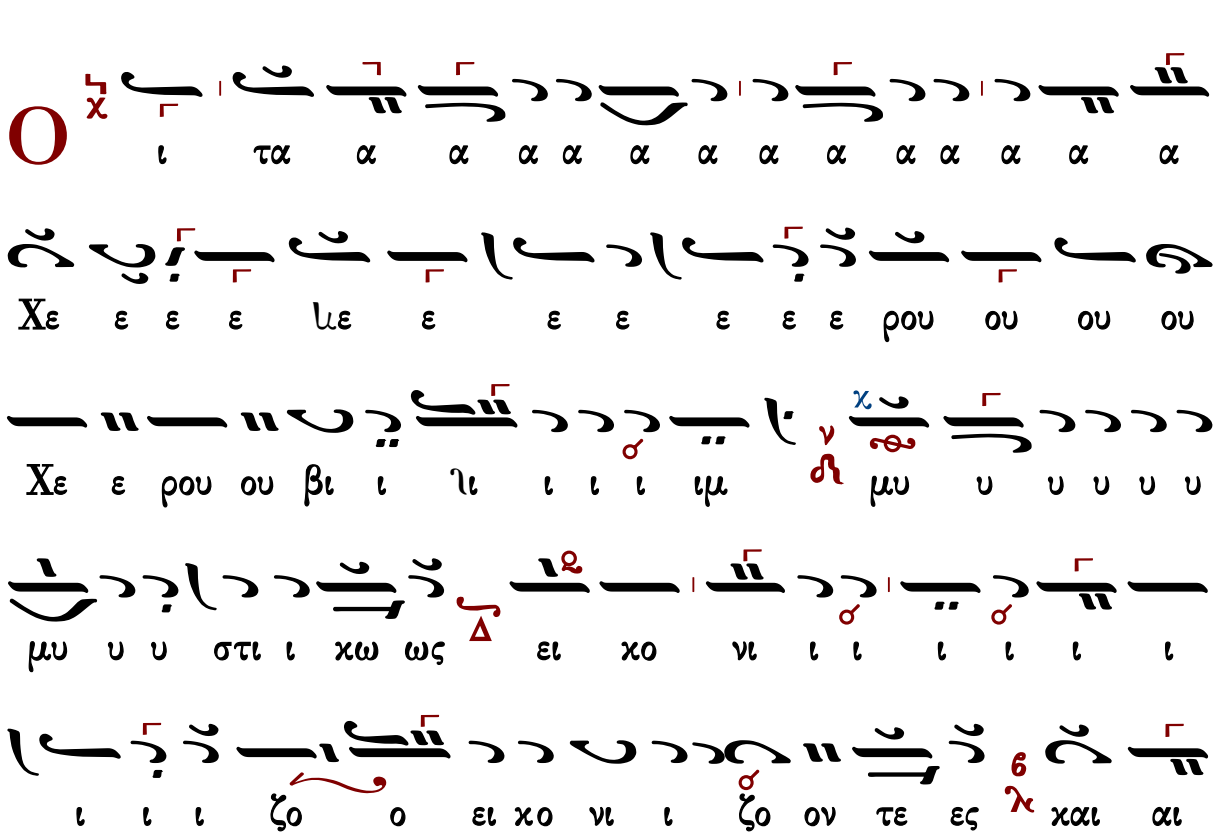
Ο ι τα α α α α α α α α α α α α α
Χε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου
Χε ε ρου ου βι ι ιι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ
μυ υ υ στι ι χω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ζο ο ει χο νι ι ζο ον τε ες χαι αι

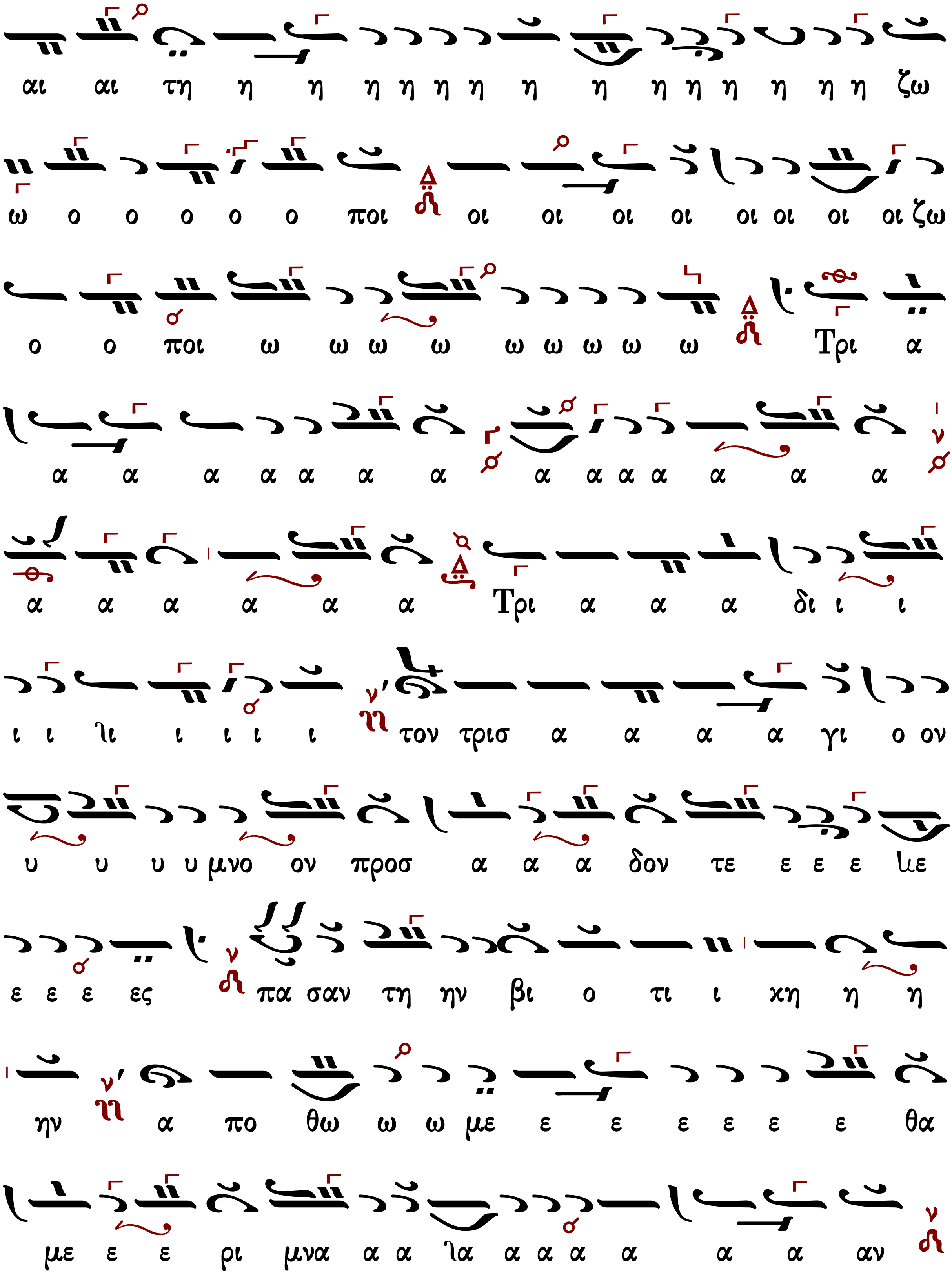
αι αι τη η η η η η η η η η η η η η η η ζω
ω ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α Τρι α α α δι ι ι
ι ι ιι ι ι ι ι τον τρισ α α α α γι ο ον
υ υ υ υ μνο ον προσ α α α δον τε ε ε ε ιε
ε ε ε ες πα σαν τη ην βι ο τι ι κη η η
ην α πο θω ω ω με ε ε ε ε ε ε θα
με ε ε ρι μνα α α ια α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι λε α α τω ων ο ο ο ο λω

ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α α

α α τως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α

ξε σι ι ι ϊι ι ι ι ιν αλ λη λου ι ι ι

α α α α α α α α α α

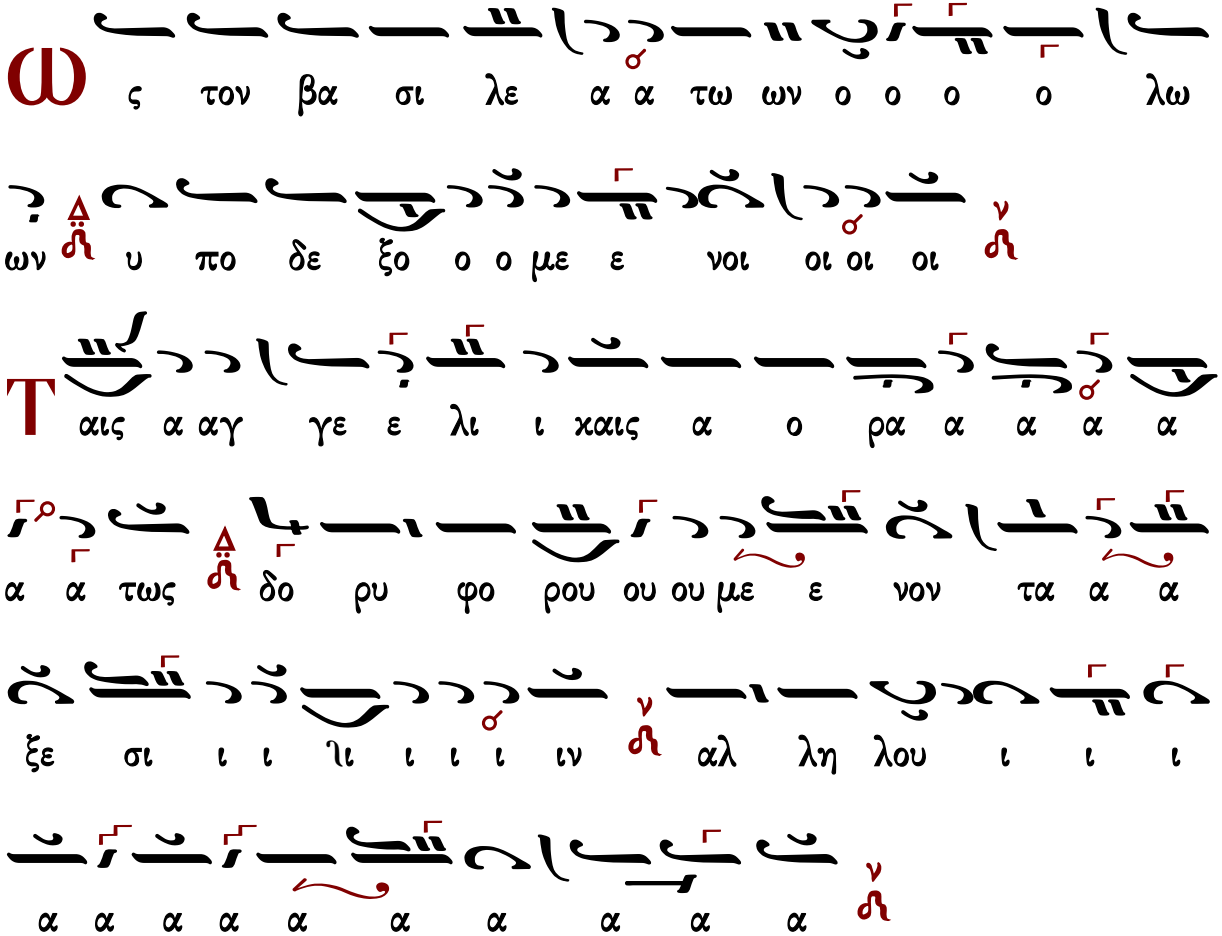

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ π Νη

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.416*

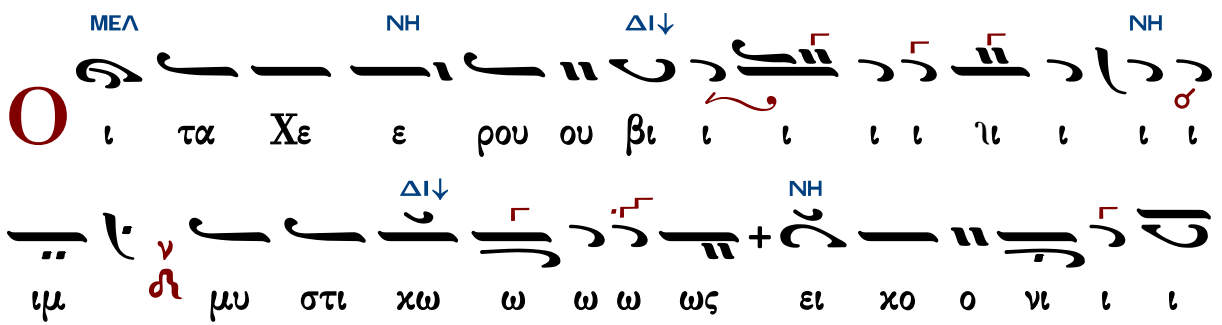

ΜΕΛ ΝΗ ΔΙ↓ ΝΗ

Ο ι τα Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ϊι ι ι ι

ΔΙ↓ ΝΗ

ιμ μυ στι κω ω ω ω ως ει κο ο νι ι ι

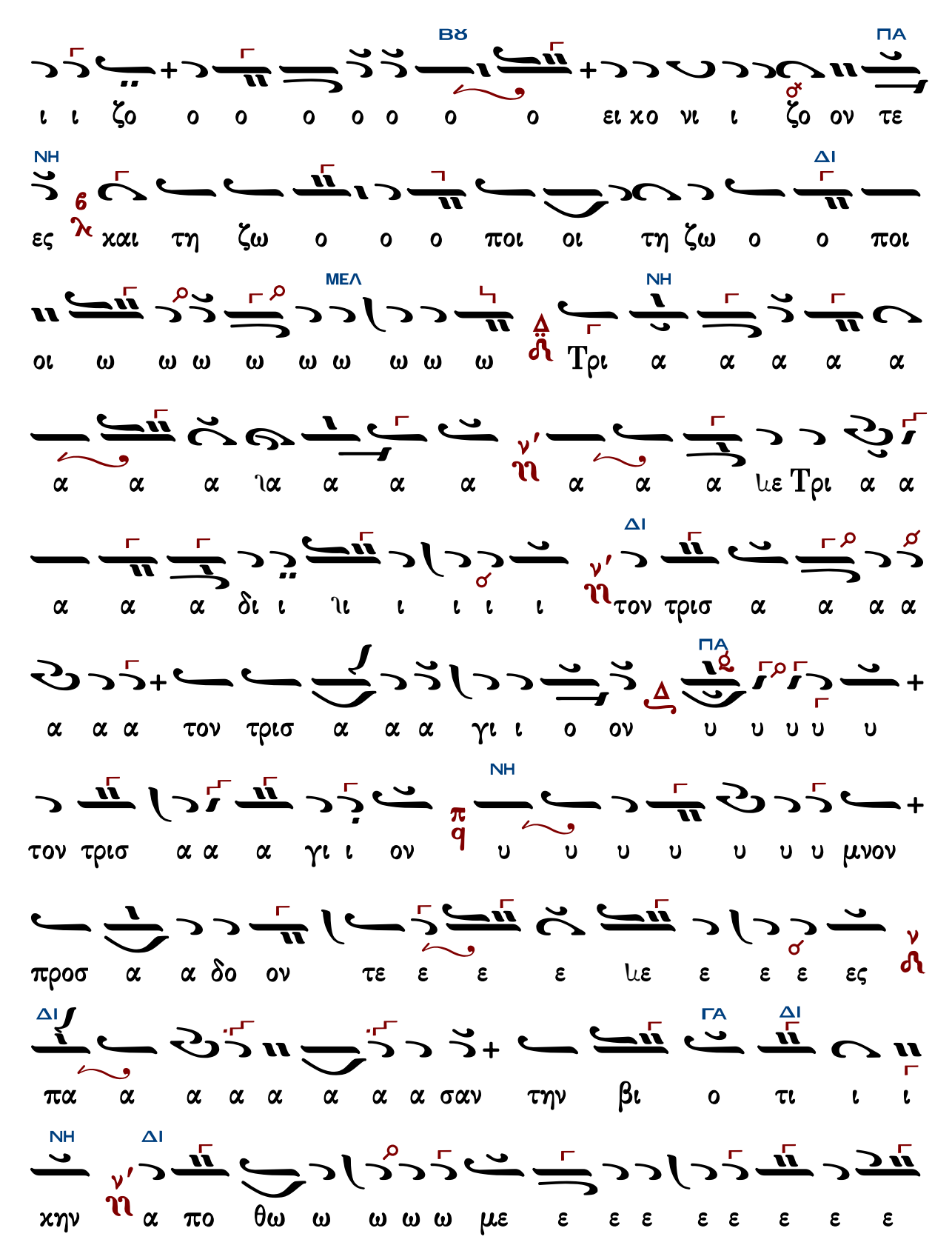
ΠΑ
ΒΧ
ΝΗ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ει χο νι ι ζο ον τε
ες χαι τη ζω ο ο ο ποι οι τη ζω ο ο ποι
οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
α α α ια α α α α α α ιε Τρι α α
α α α δι ι ιι ι ι ι ι τον τρισ α α α α
α α α τον τρισ α α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ
τον τρισ α α α γι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνον
προσ α α δο ον τε ε ε ε ιε ε ε ε ες
πα α α α α α α α σαν την βι ο τι ι ι
χην α πο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε

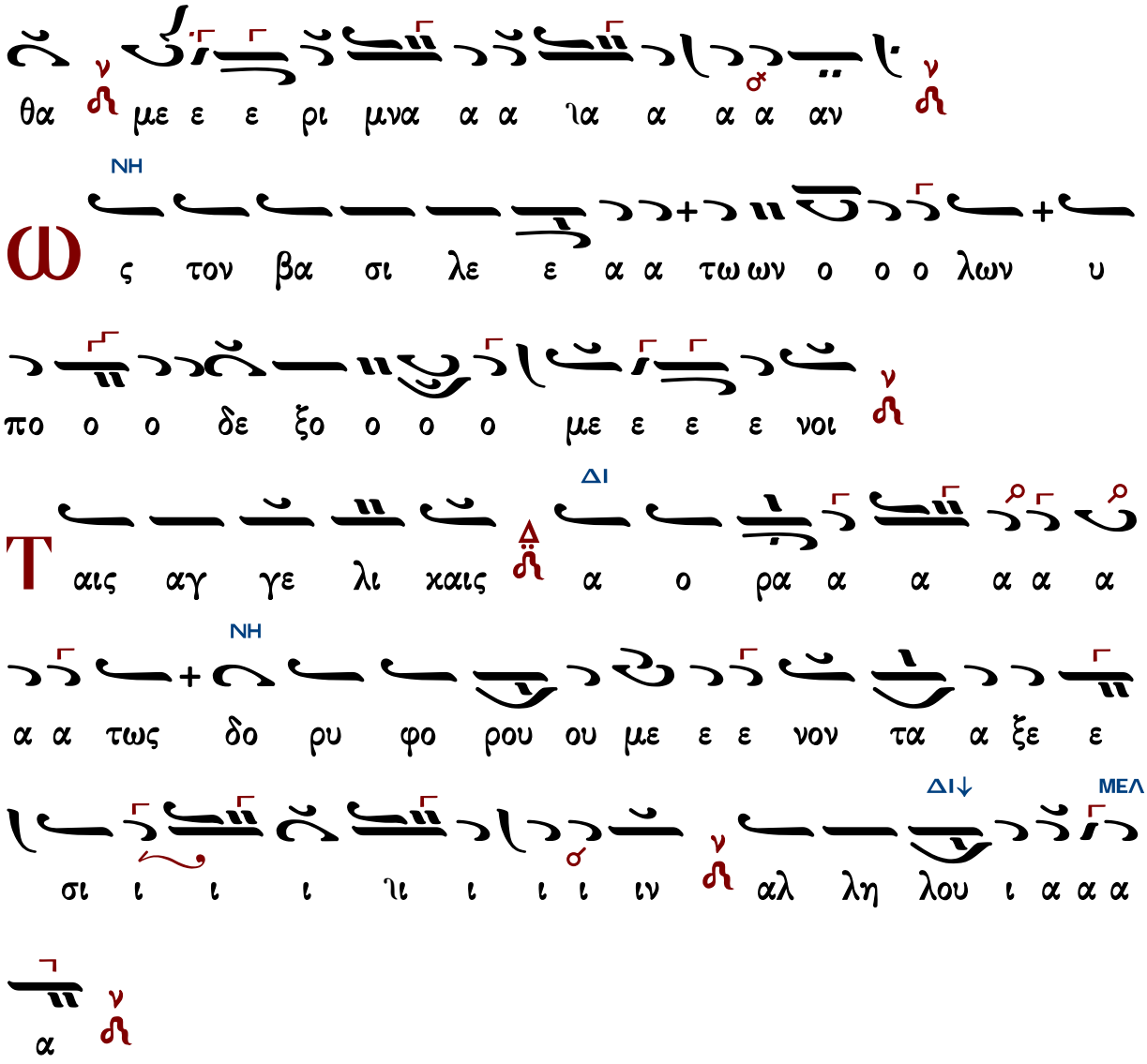

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ/π Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.104*

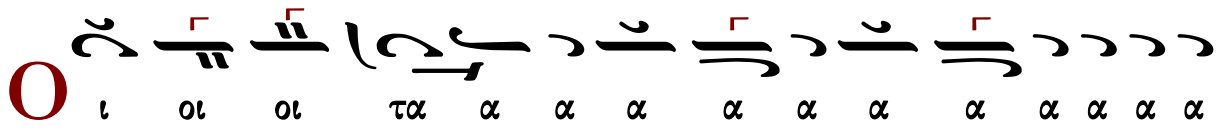

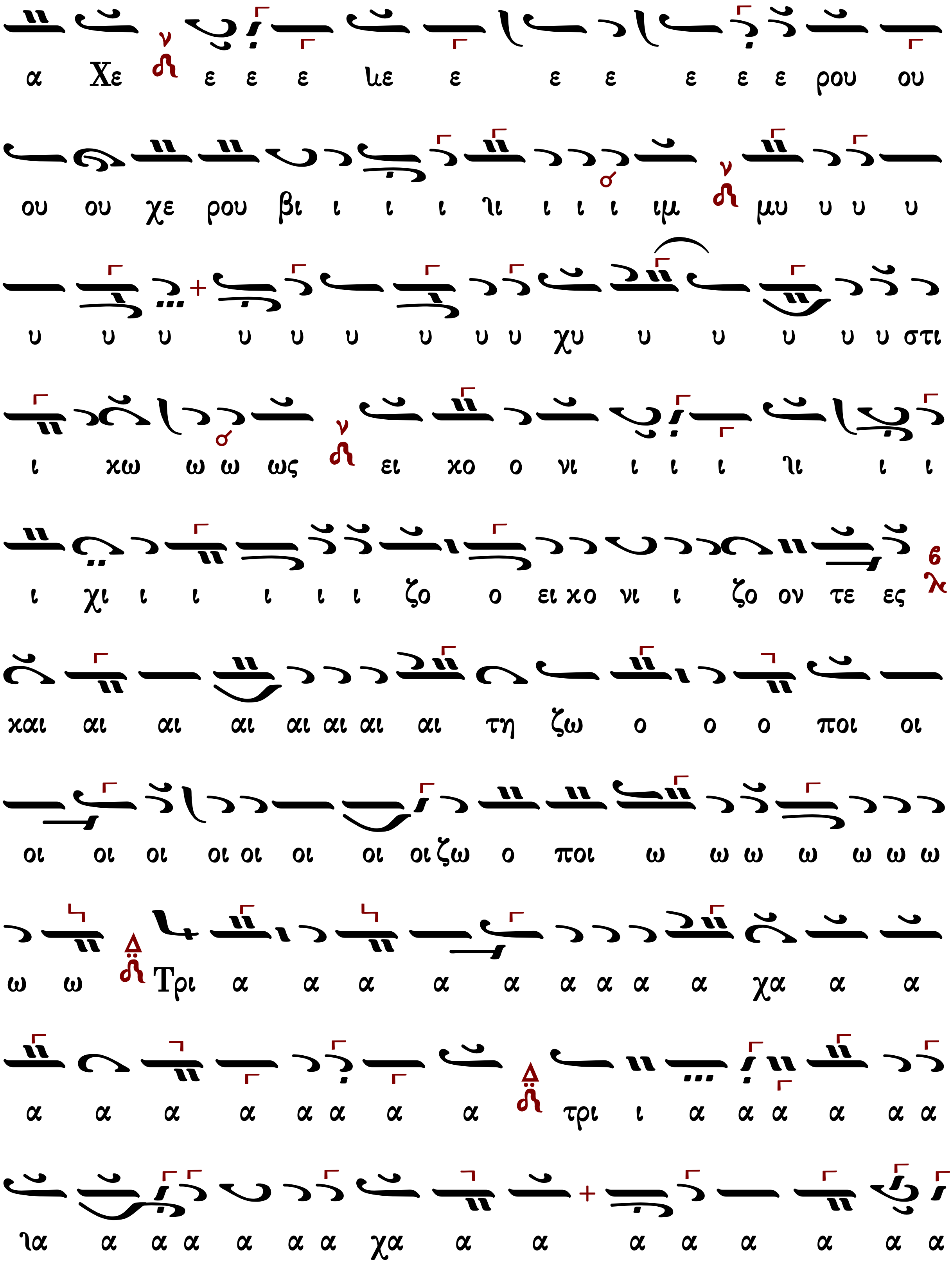
α Χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ρου ου
ου ου χε ρου βι ι ι ι ιι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ στι
ι χω ω ω ως ει χο ο νι ι ι ι ιι ι ι
ι χι ι ι ι ι ι ζο ο ει χο νι ι ζο ον τε ες
και αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω ω Τρι α α α α α α α α α χα α α
α α α α α α α α τρι ι α α α α α α
ια α α α α α α χα α α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι τον τρισ α α α γι ο ο ον
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ
μνο ο ον προσ α α δο ον τε ε ε ε ιε ε ε ε
ες πα α α α α α α σαν την βι ι ο ο ο
τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η
η η η η η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω με α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με
θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι
ι ι ιι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α α ια α α α

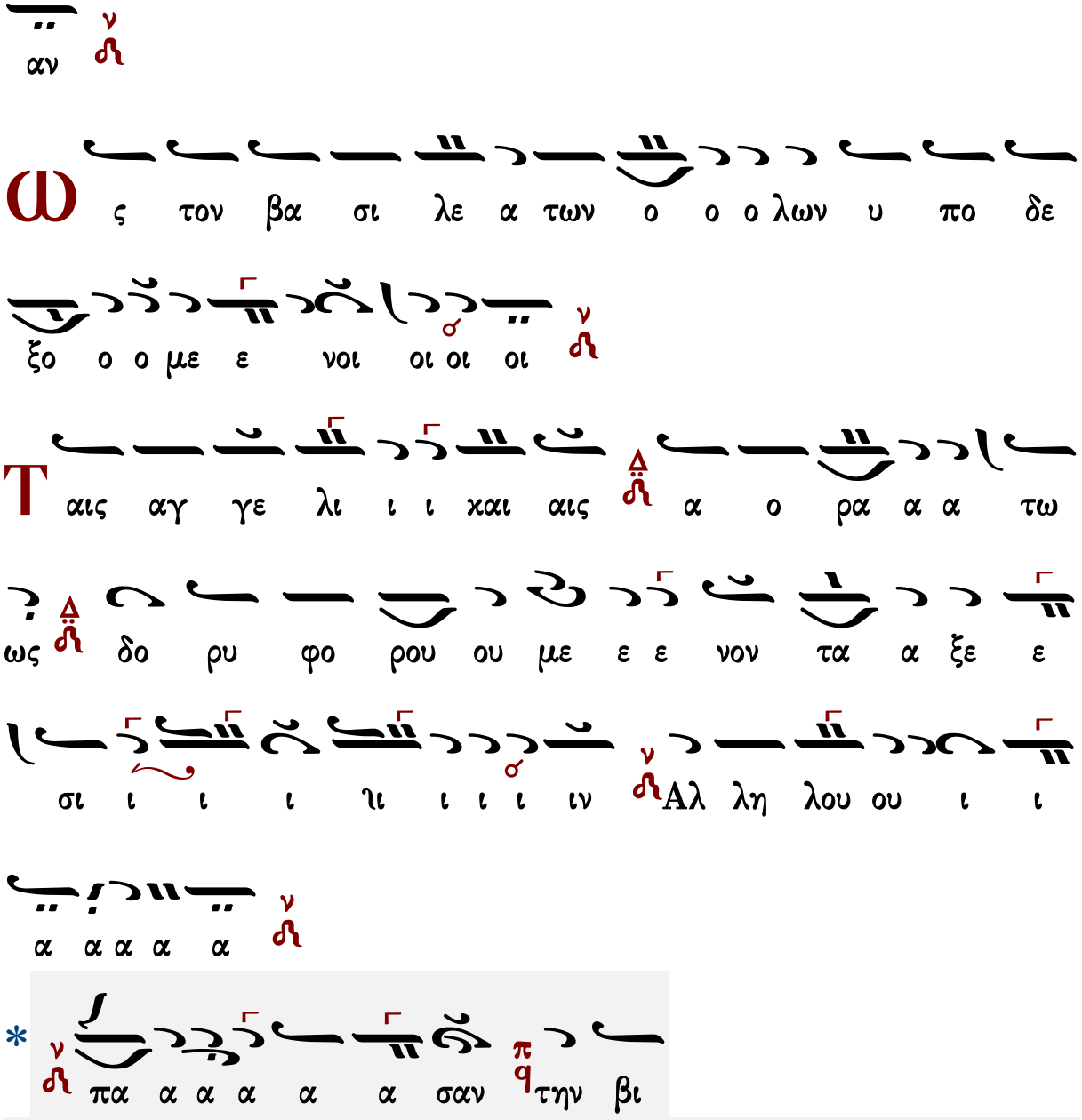

αν

Ω ς τον βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Τ αις αγ γε λι ι ι και αις α ο ρα α α τω

ως δο ρυ φο ρου ου με ε ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ιι ι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι

α α α α α

* πα α α α α α σαν την βι

Λειτουργικά - Ἄξιόν ἐστιν...

Γεράσιμου Κανελλίδου

Ἰορδάνου Κουτσιμανῆ

Ἦχος Νη

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.130#

NH
K
υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K
υ ρι ε ε λε η σον
NH
K
υ ρι ε ε λε η σον
NH
K
υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K
υ ρι ε ε λε η σον
NH
Π
α ρα σχου Ku υ ρι ε
NH
Π
α ρα α σχου ου Ku ρι ε
NH
Π
α ρα α σχου ου Ku ρι ε
NH
Π
α ρα σχου Ku ρι ε
NH
Π
α ρα σχου Ku υ ρι ε

NH

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

NH

C οι Κυ ρι ε

ΜΕΛ

Α μην

NH

Κ αι τω πνευ μα τι σου

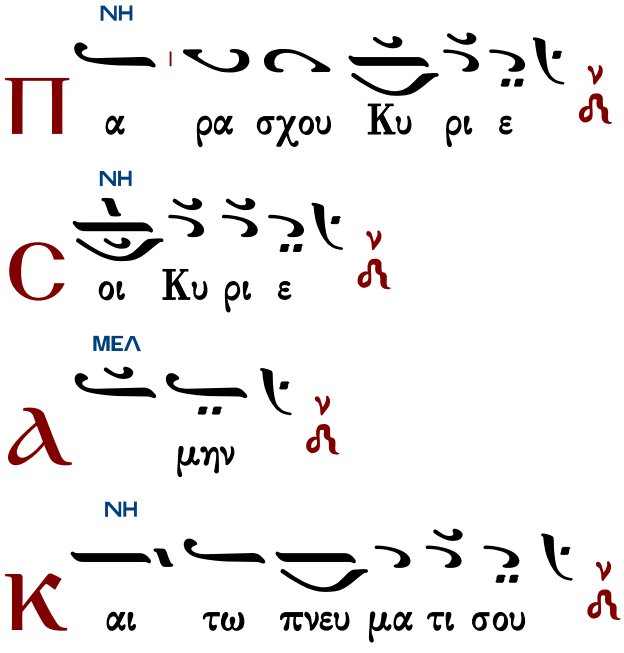

Γεράσιμου Κανελλίδου

Ἦχος λ/π Νη

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.131#

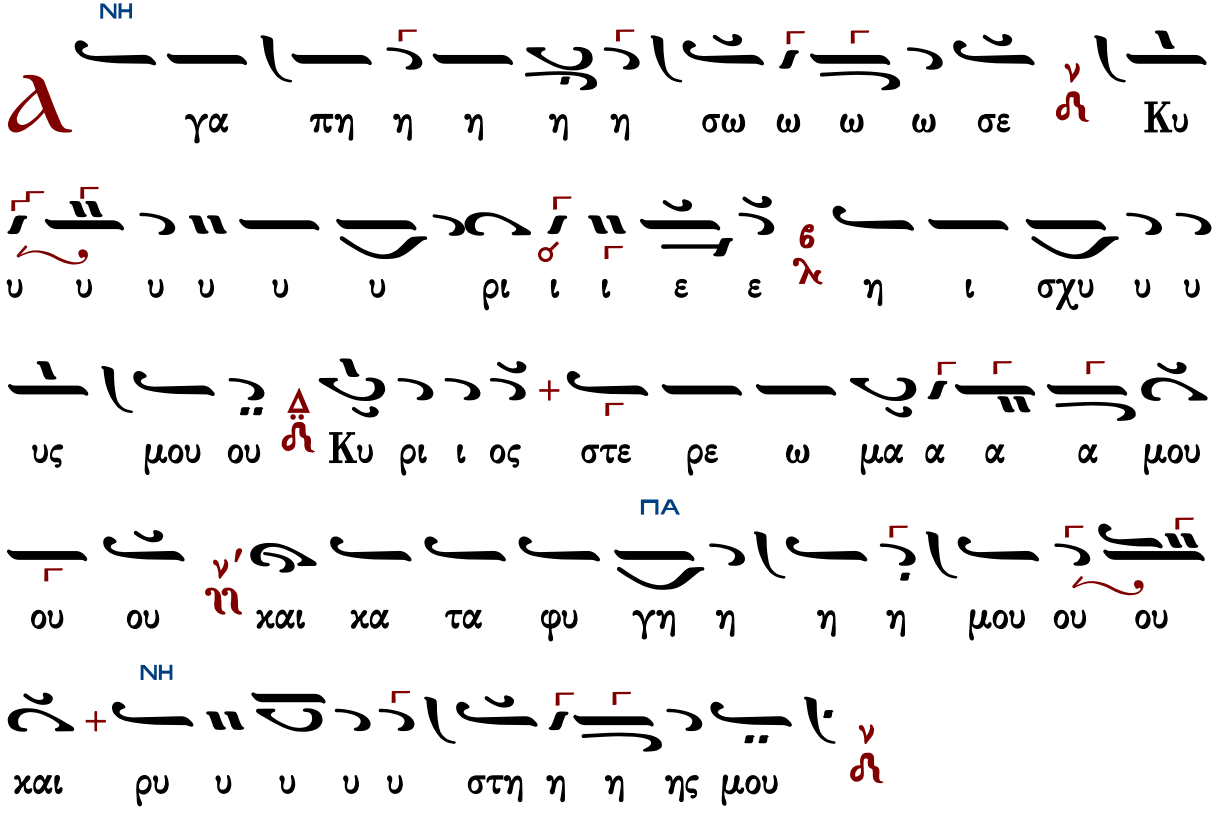

NH

Α γα πη η η η η σω ω ω ω σε Κυ

υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε ε η ι σχυ υ υ

υς μου ου Κυ ρι ι ος στε ρε ω μα α α α μου

ΠΑ

ου ου και κα τα φυ γη η η η μου ου ου

NH

και ρυ υ υ υ υ στη η η ης μου

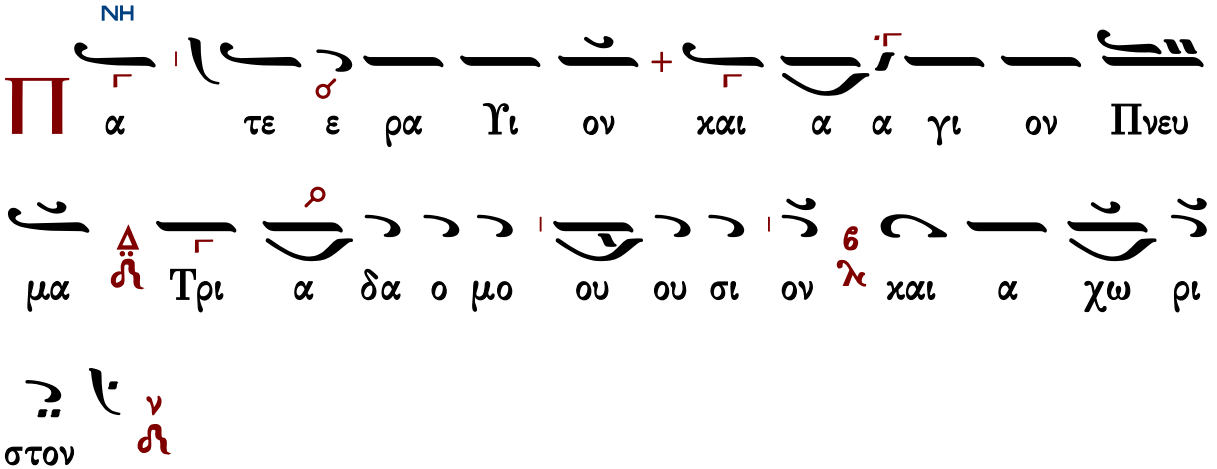

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

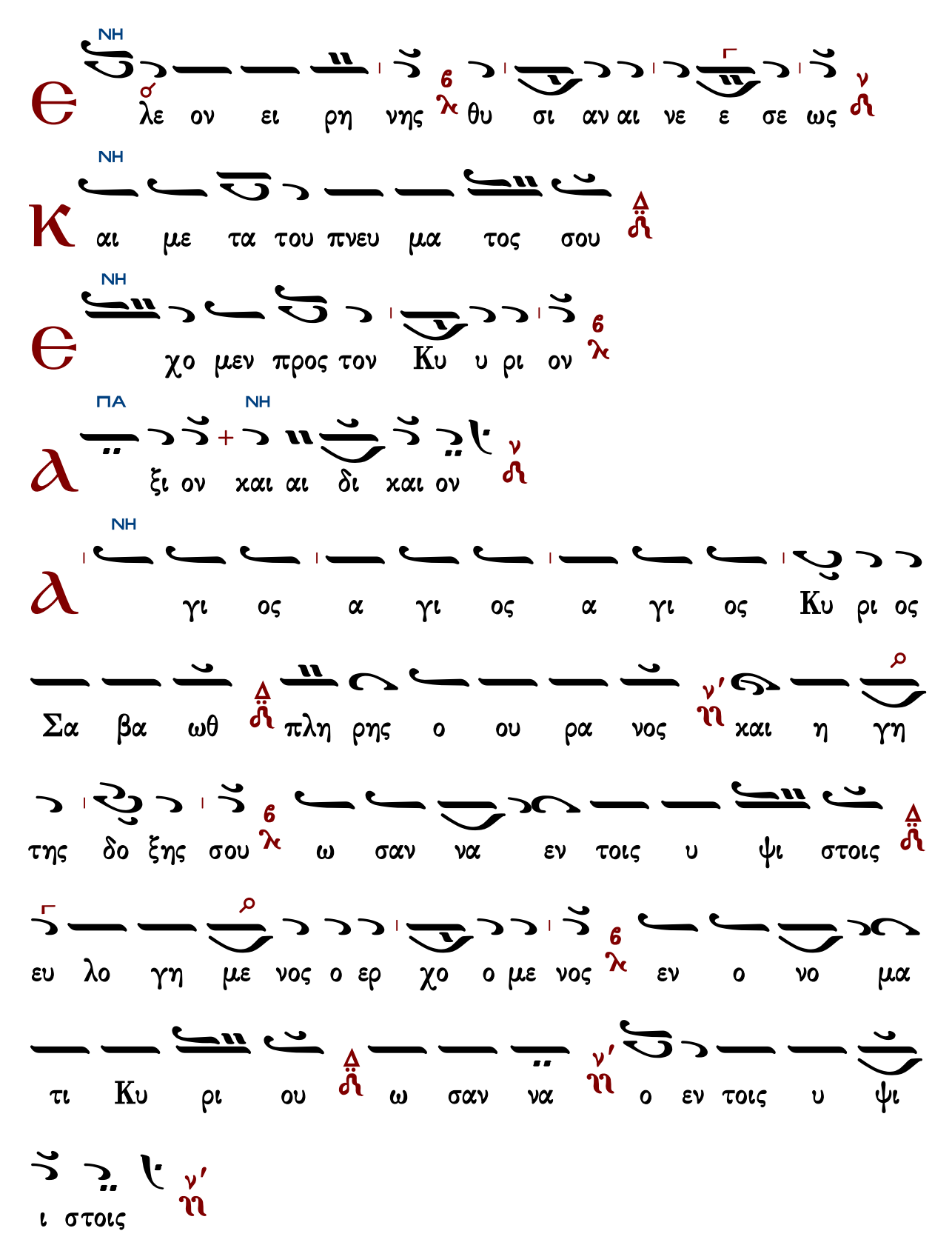
NH
λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε ε σε ως
NH
αι με τα του πνευ μα τος σου
NH
χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον
ΠΑ
NH
ξι ον και αι δι και ον
NH
γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος
Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη
της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι
ι στοις

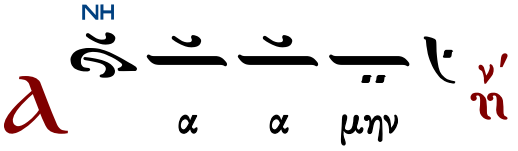

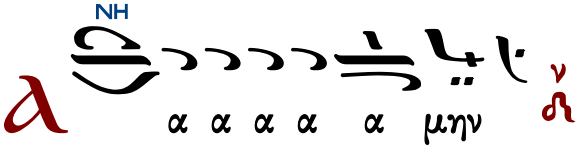

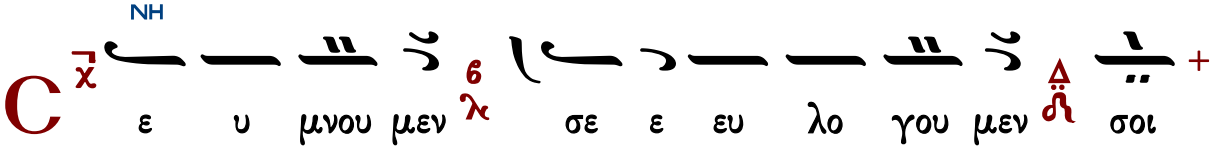

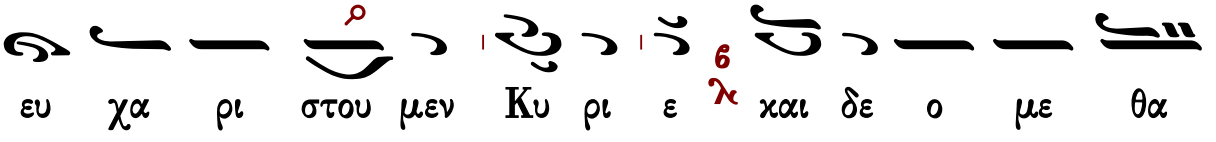

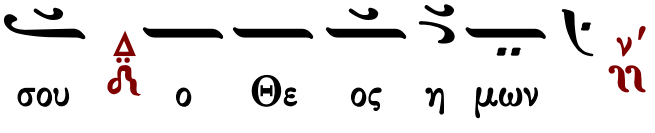

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Ἐφεσίου	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος I
Χαραλάμπους Παπανικολάου	Θεοδώρου Φωκαέως	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος II
Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας	Ἀστερίου Δεβρελῆ	Γεωργ. Σαρανταεκκλησιώτου I
Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου		Γεωργ. Σαρανταεκκλησιώτου II

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Νη

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.454#

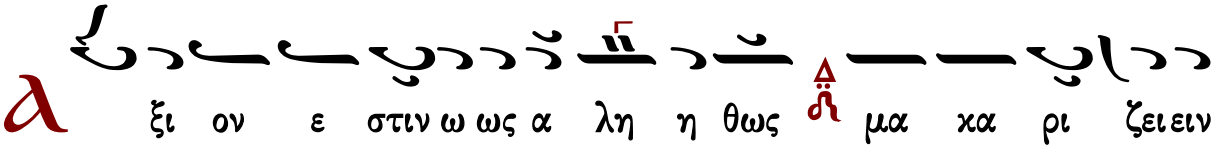

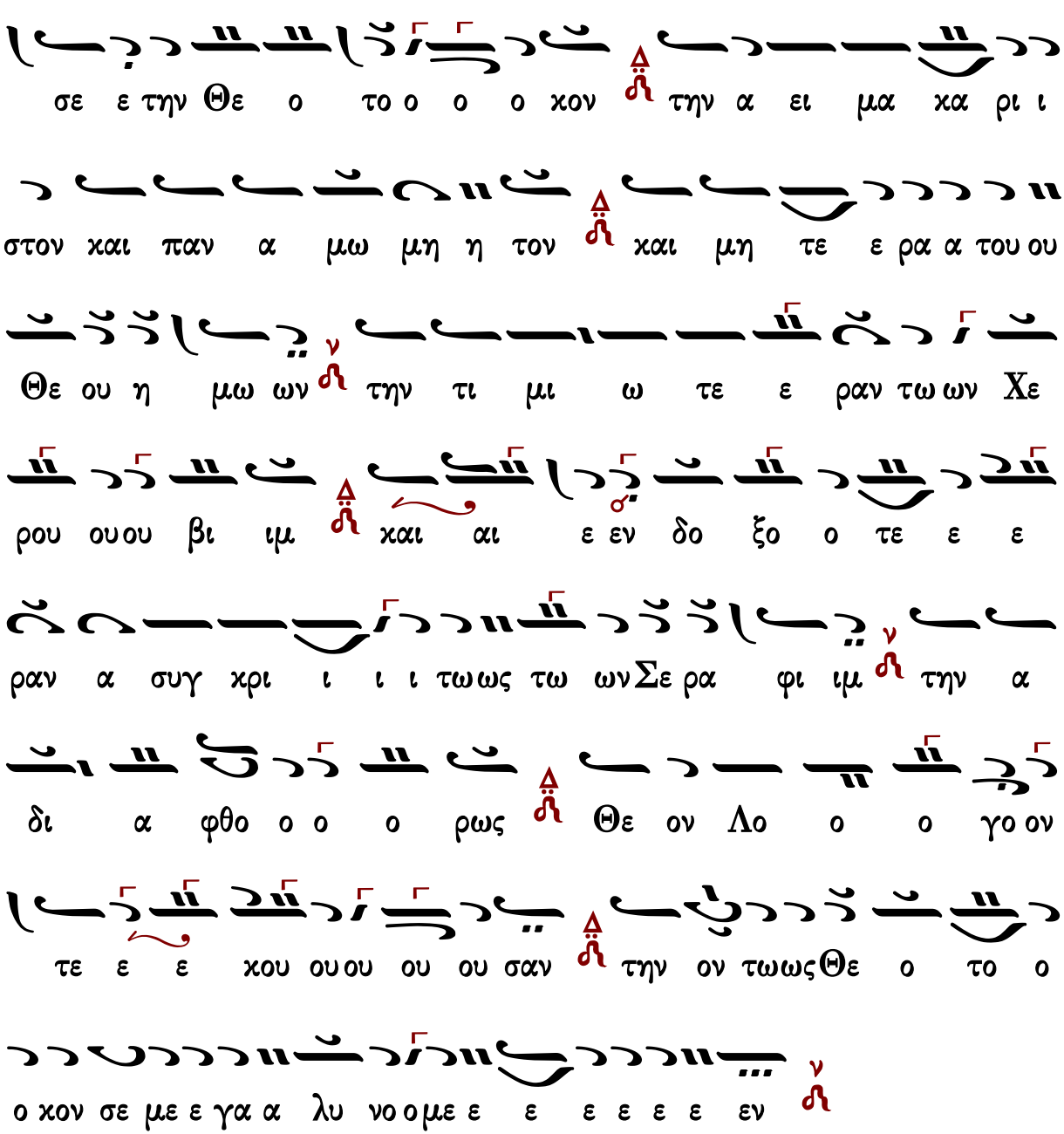
σε ε την Θε ο το ο ο ο κον την α ει μα κα ρι ι
στον και παν α μω μη η τον και μη τε ε ρα α του ου
Θε ου η μω ων την τι μι ω τε ε ραν τω ων Χε
ρου ου ου βι ιμ και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε
ραν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ρα φι ιμ την α
δι α φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο γο ον
τε ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ως Θε ο το ο
ο κον σε με ε γα α λυ νο ο με ε ε ε ε ε ε εν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ/π Νη

Χρωματικός

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.524*

α

ξι ον ε στι ι ι ιν ω ω ως α λη η

θω ω ω ως μα χα ρι ι ζει ει ει ει ειν σε ε ε τη

η ην Θε ε ε ε ο το ο ο ο χο ον την α

ει μα χα α ρι ι ι στο ον χαι παν α μω μη η η

το ο ο ο ο ον χαι μη τε ε ε ε ε ε

ρα α α α του ου ου Θε ε ου ου η η μω ω

ων την τι μι ω τε ε ε ε ε ε ραν τω ωων

Χε ρου ου βι ι ι ι ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε ε

ε ρα α α αν α συγ χρι ι ι ι ι τω

ως τω ω ων Σε ε ρα α α α φι ι ι ιμ την α

δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο ο ο
γο ο ον τε ε χου ου ου ου ου σα α αν την ο
ο ον τω ωως Θε ε ο ο το ο ο ο χο ο ον σε
με γα λυ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χουρμουξίου Χαρτοφύλακος Ι

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Ιερατικόν Εγκόλπιον
1870 σ.52#

ξι ι ον ε στιν ω ως α λη η η θως μα κα ρι ι
ζει ει ειν σε ε την Θε ο ο ο το ο ο ο ο
κον την α ει μα κα α ρι ι ι στο ον και

ΔΙ

παν α α μω ω ω ω ω μη η η η τον

ΝΗ

και μη τε ε ε ε ε ρα του ου ου Θε ου ου ου

ου ου η η η η μων την τι μι ω τε ε

ΔΙ

ε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ιμ και εν

ΝΗ

δο ξο ο τε ε ε ε ε ε ε ρα αν α συγ χρι ι

ΠΑ

ι ι ι ι ι τως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την

ΔΙ

α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο ο

ΔΙ ΝΗ

γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν την ο ον

τω ως Θε ο ο το ο ο χο ον σε ε με γα λυ

ΝΗ

υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

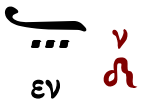

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος II

Ἦχος Νη

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ταμεῖον Ἀνθολογίας
Θεία Λειτουργία 1824 σ.153*

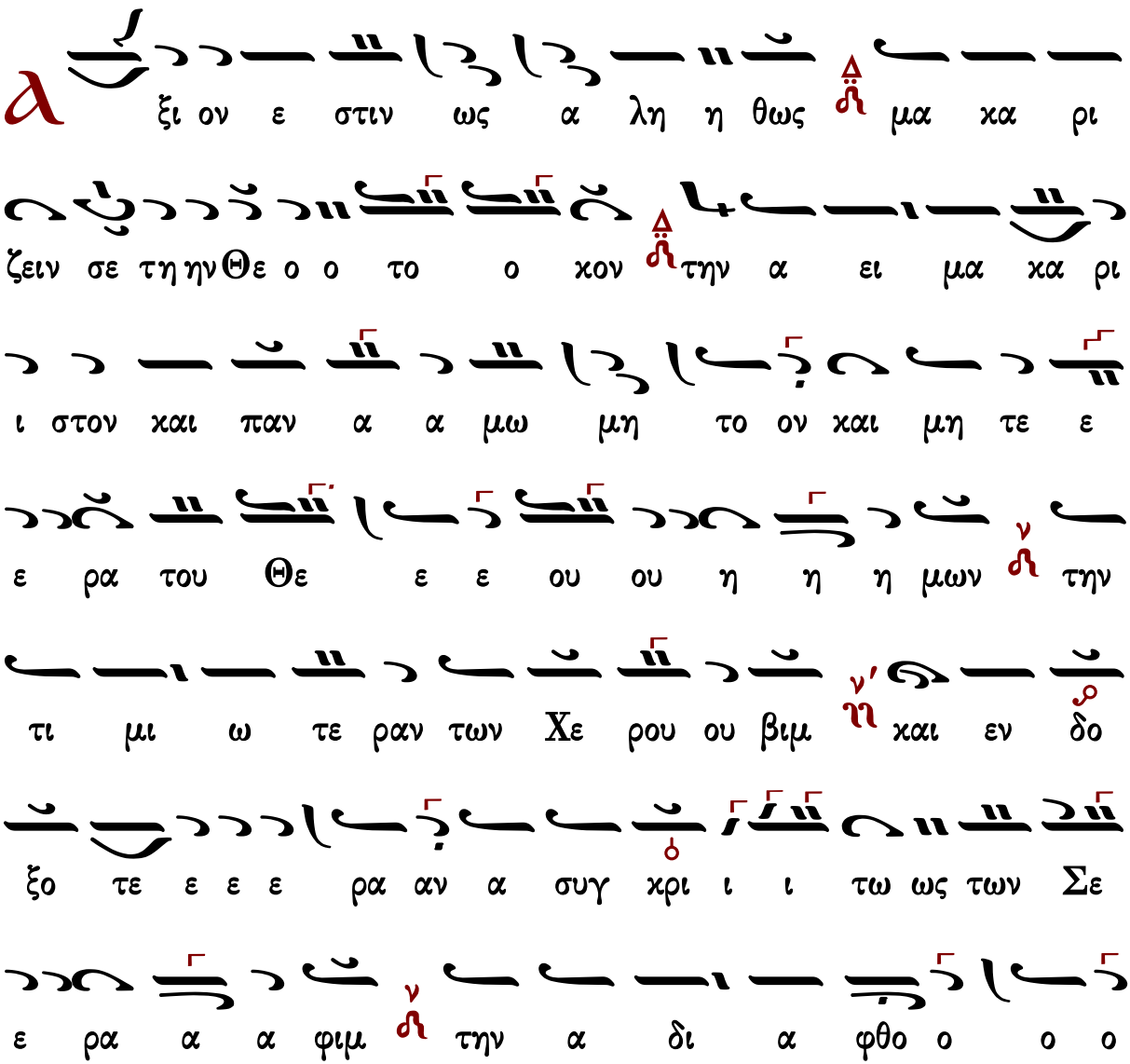

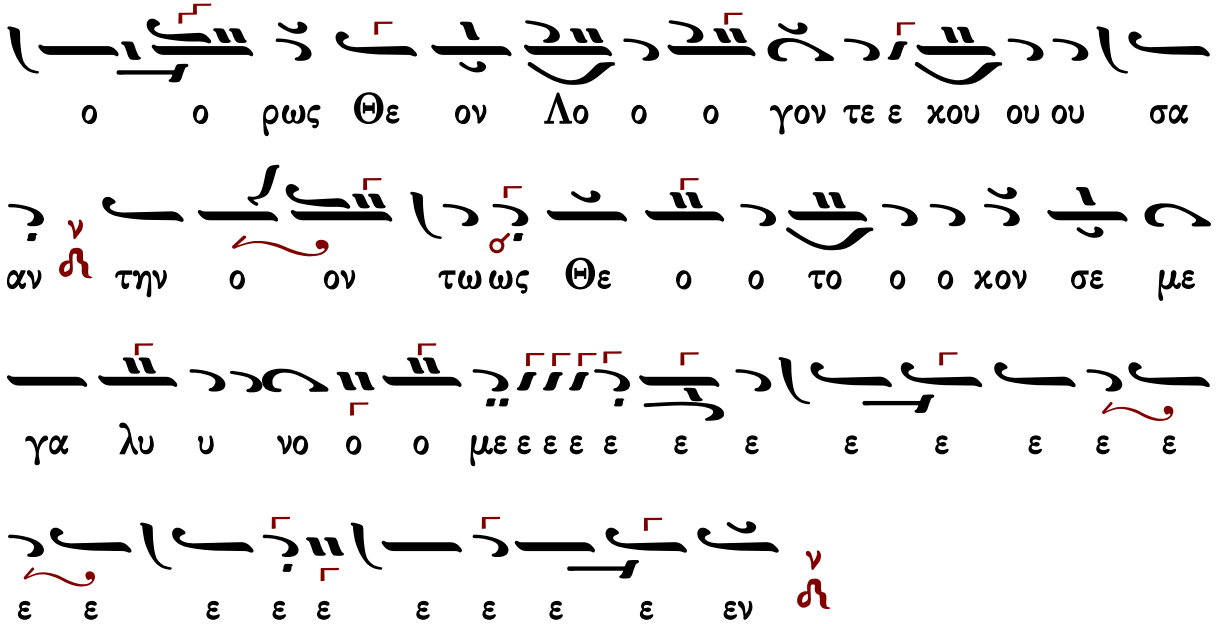

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χαραλάμπους Παπανικολάου

Ἦχος λ ἀ Νη

Ανθοδέσμη Εκκλησιαστκής Μουσικής
Χαραλάμπους Παπανικολάου
1905 σ.190#

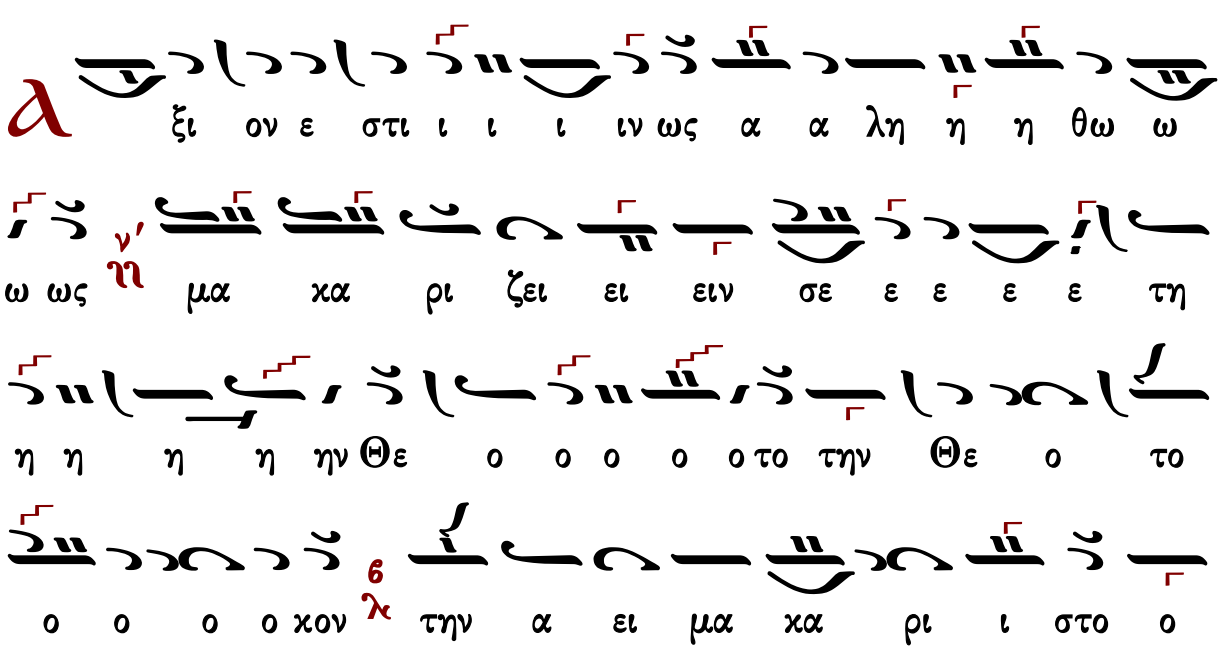

ο ον και πα αν α μω ω ω μη η η η η τον ν' η και
μη τε ε ε ε ε ρα α α του Θε ου ου ου η
η μων λ6 την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν λ6' τω
ων χε ε ρου βι ι ι ιμ λ6 και εν δο ξο
τε ε ε ε ε ε ραν λ6' α συγ χρι ι ι ι
ι τως τω ω ω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α φιμ λ6
την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ο ο ον
λο ο γο ο ο ο ον τε χου ου ου ου ου ου σαν τη
η η ην ο ο ο ον τω ω ω ω ως Θε ο ο το ο ο
ο ο ο ο χον χ9 σε ε ε με ε ε γα α α α λυ σε

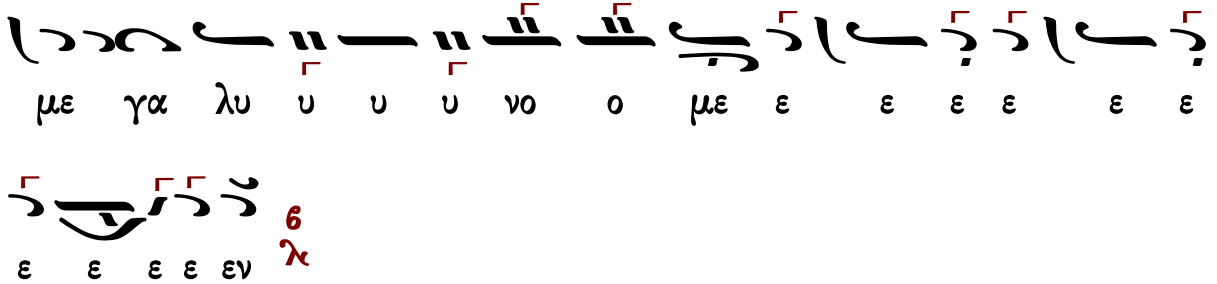
με γα λυ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ϡ Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
1909 σ.252#

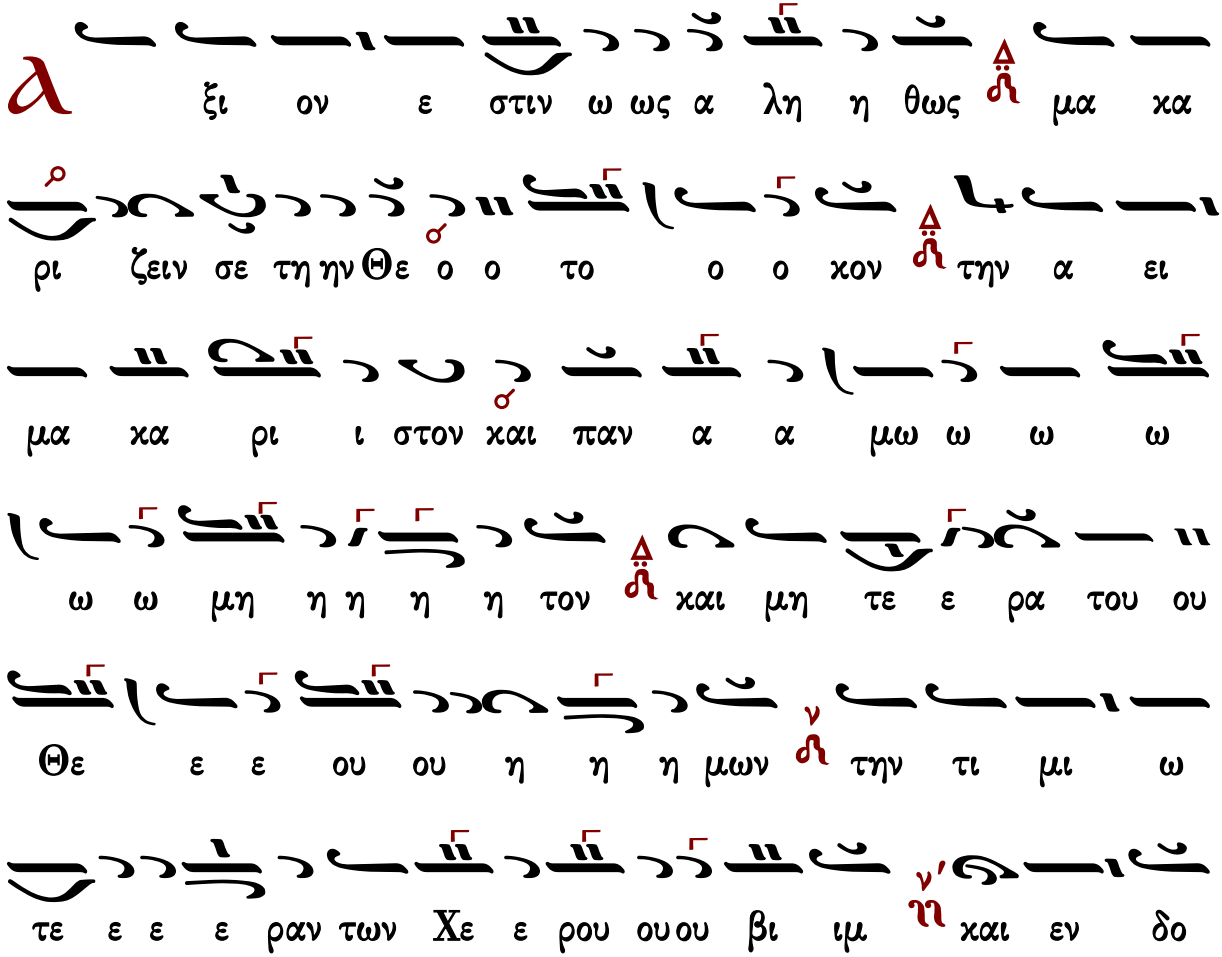
α ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα
ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον την α ει
μα κα ρι ι στον και παν α α μω ω ω ω
ω ω μη η η η η τον και μη τε ε ρα του ου
Θε ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω
τε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ιμ και εν δο

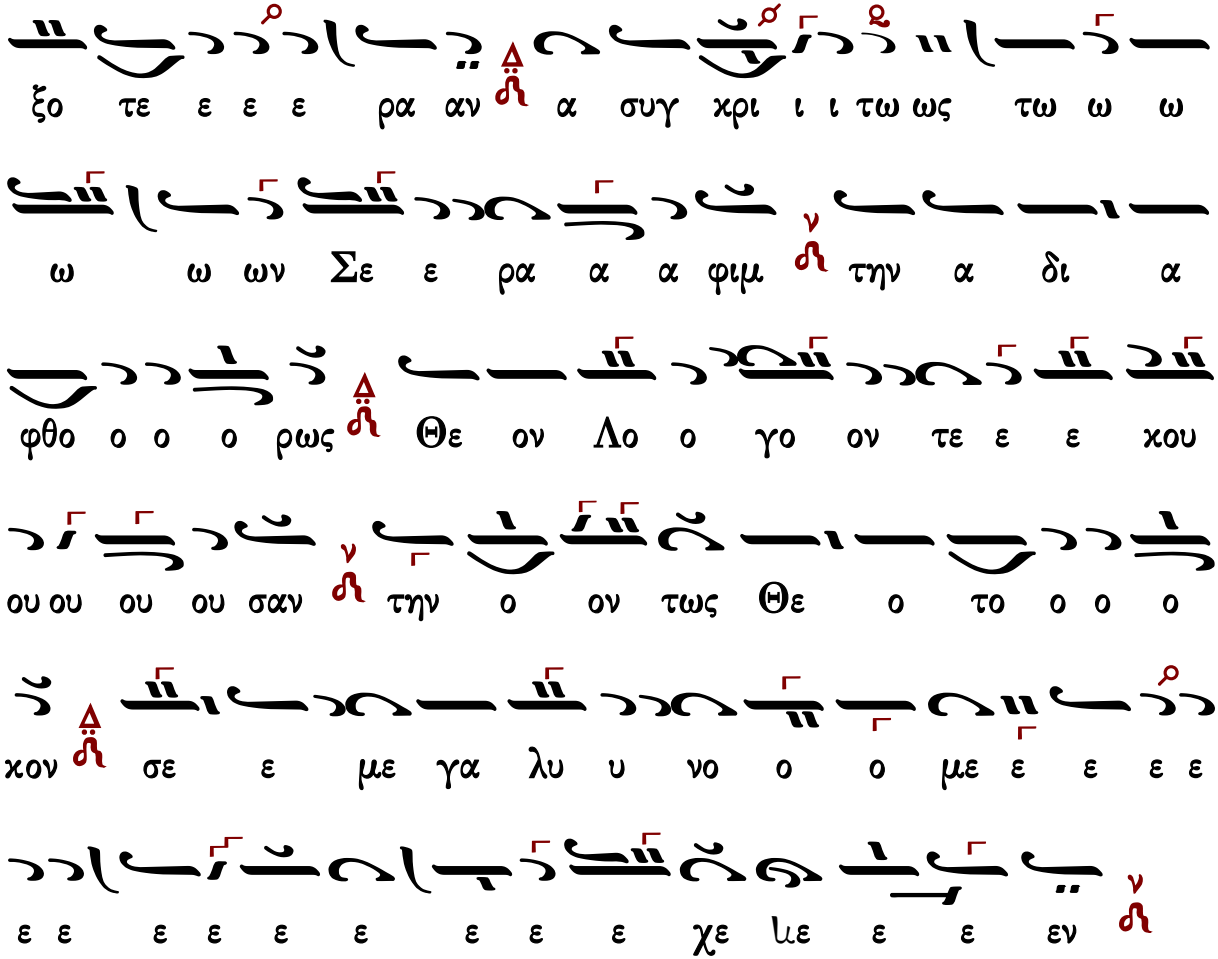
ξο τε ε ε ε ρα αν α συγ χρι ι ι τω ως τω ω ω
ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α δι α
φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε κου
ου ου ου ου σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο
κον σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε με ε ε εν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου Ι

Ἦχος λ/π Νη

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.522*

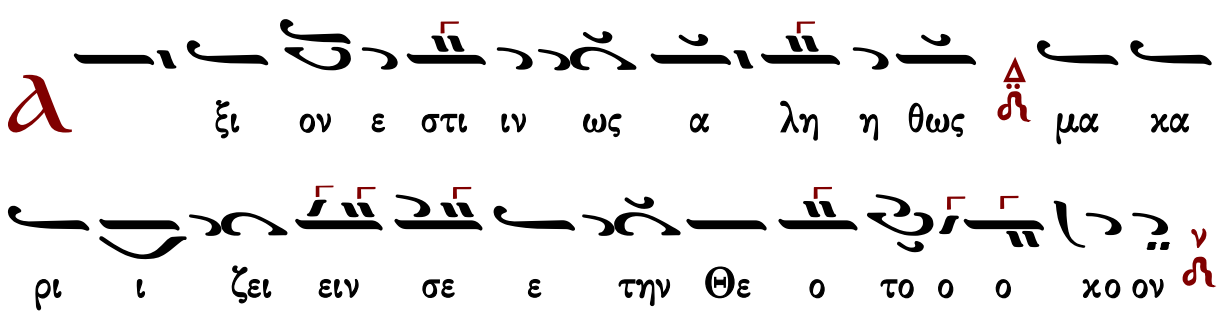
Α ξι ον ε στι ιν ως α λη η θως μα κα
ρι ι ζει ειν σε ε την Θε ο το ο ο κο ον

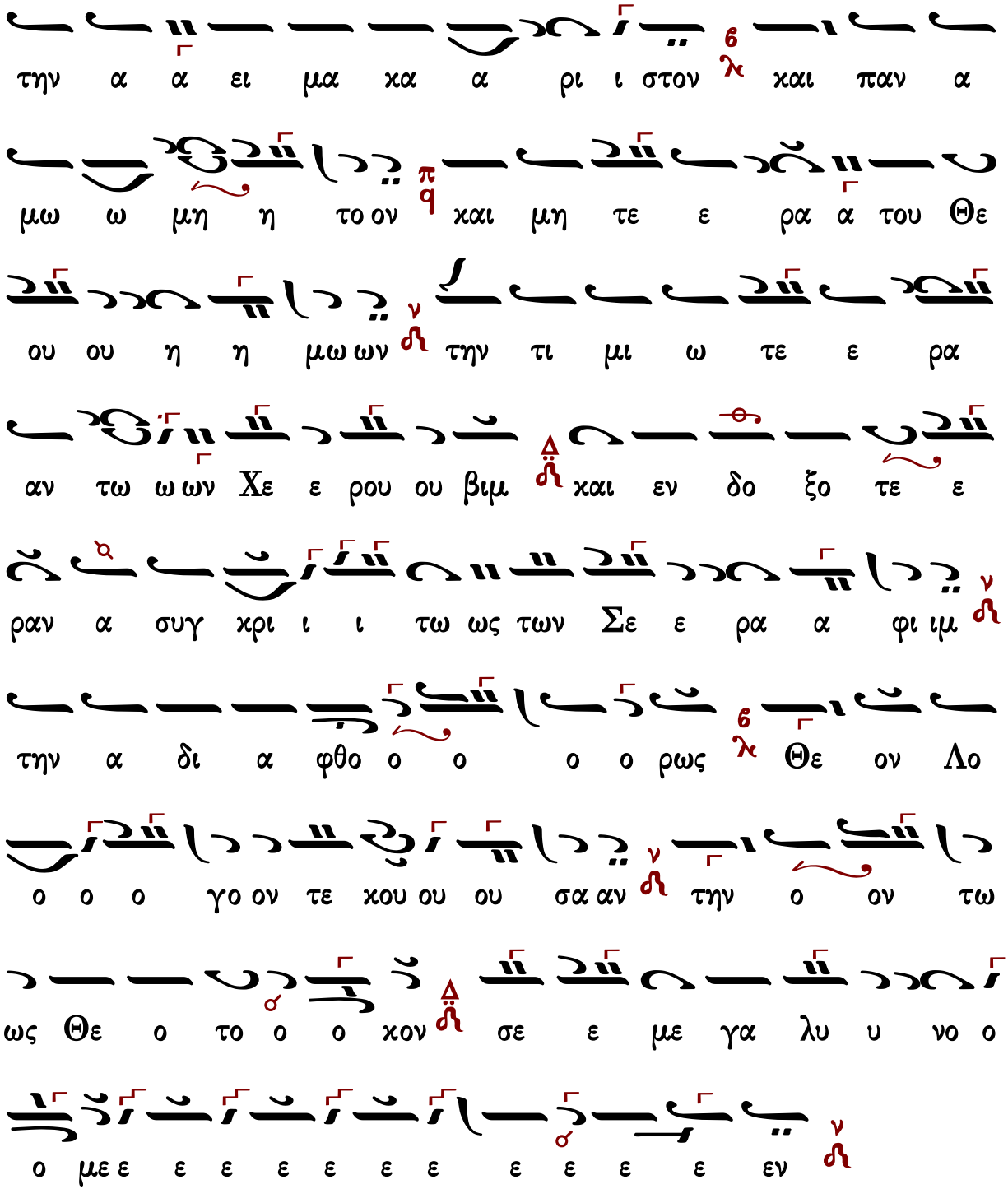

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.525*

Χρωματικός

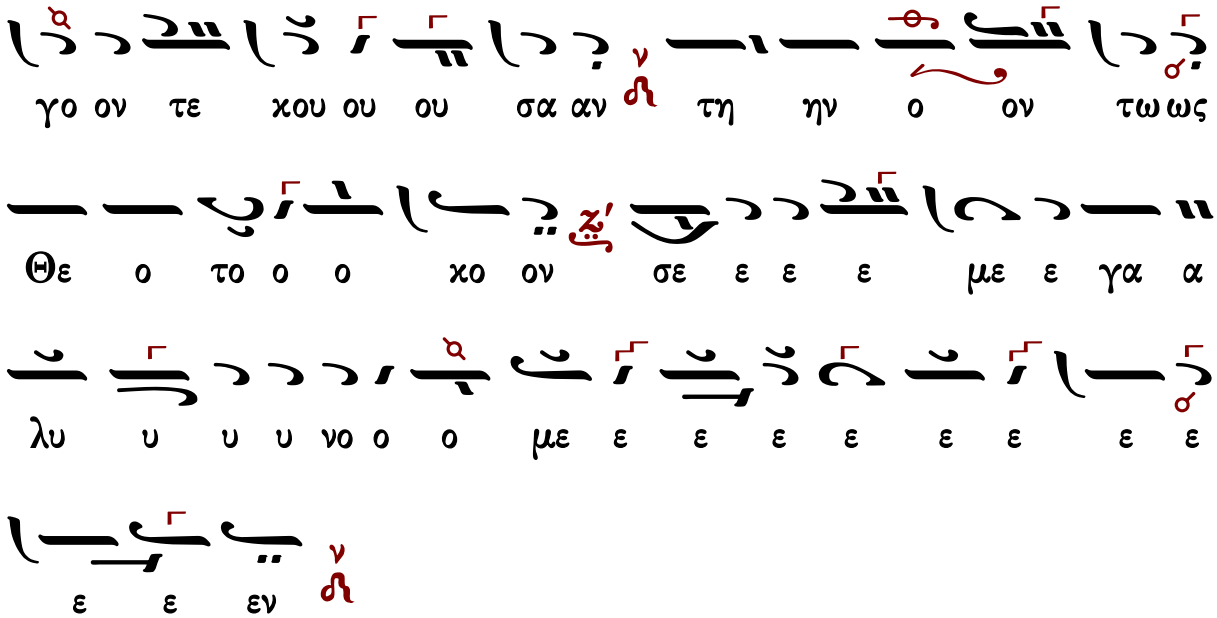
γο ον τε χου ου ου σα αν τη ην ο ον τω ως
Θε ο το ο ο χο ον σε ε ε ε με ε γα α
λυ υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε εν

Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Ἦχος λ π ⁂ Νη

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1931 t.A σ.502*

Μικτὸς

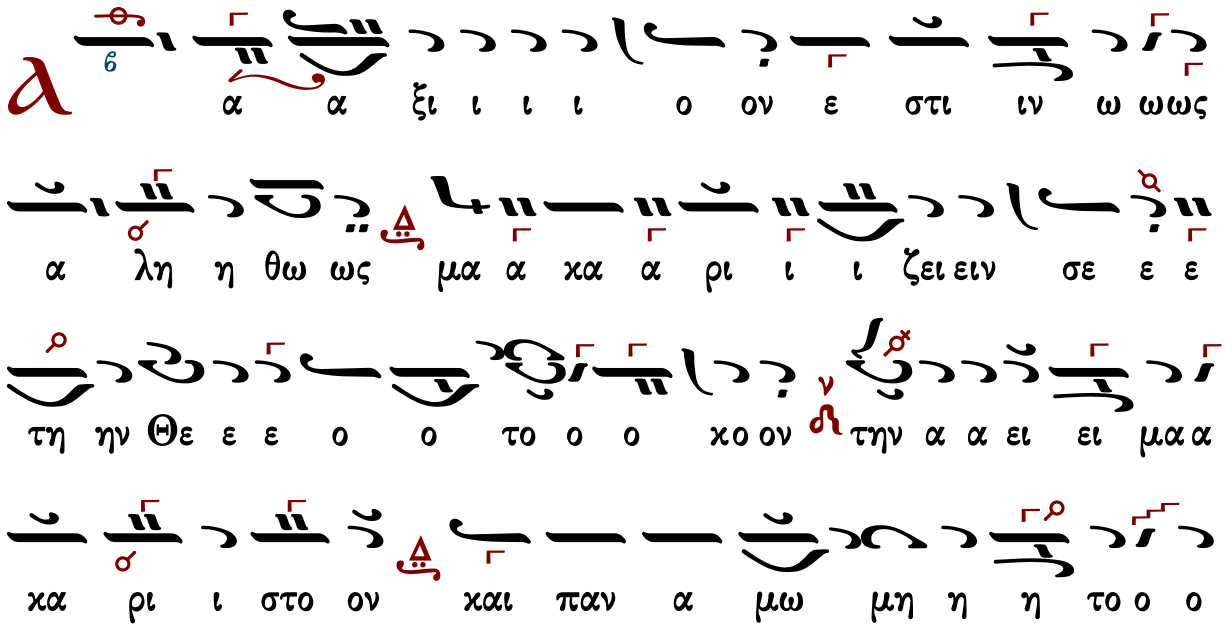
α α ξι ι ι ι ο ον ε στι ιν ω ωως
α λη η θω ως μα α κα α ρι ι ι ζει ειν σε ε ε
τη ην Θε ε ε ο ο το ο ο χο ον την α α ει ει μα α
κα ρι ι στο ον και παν α μω μη η η το ο ο

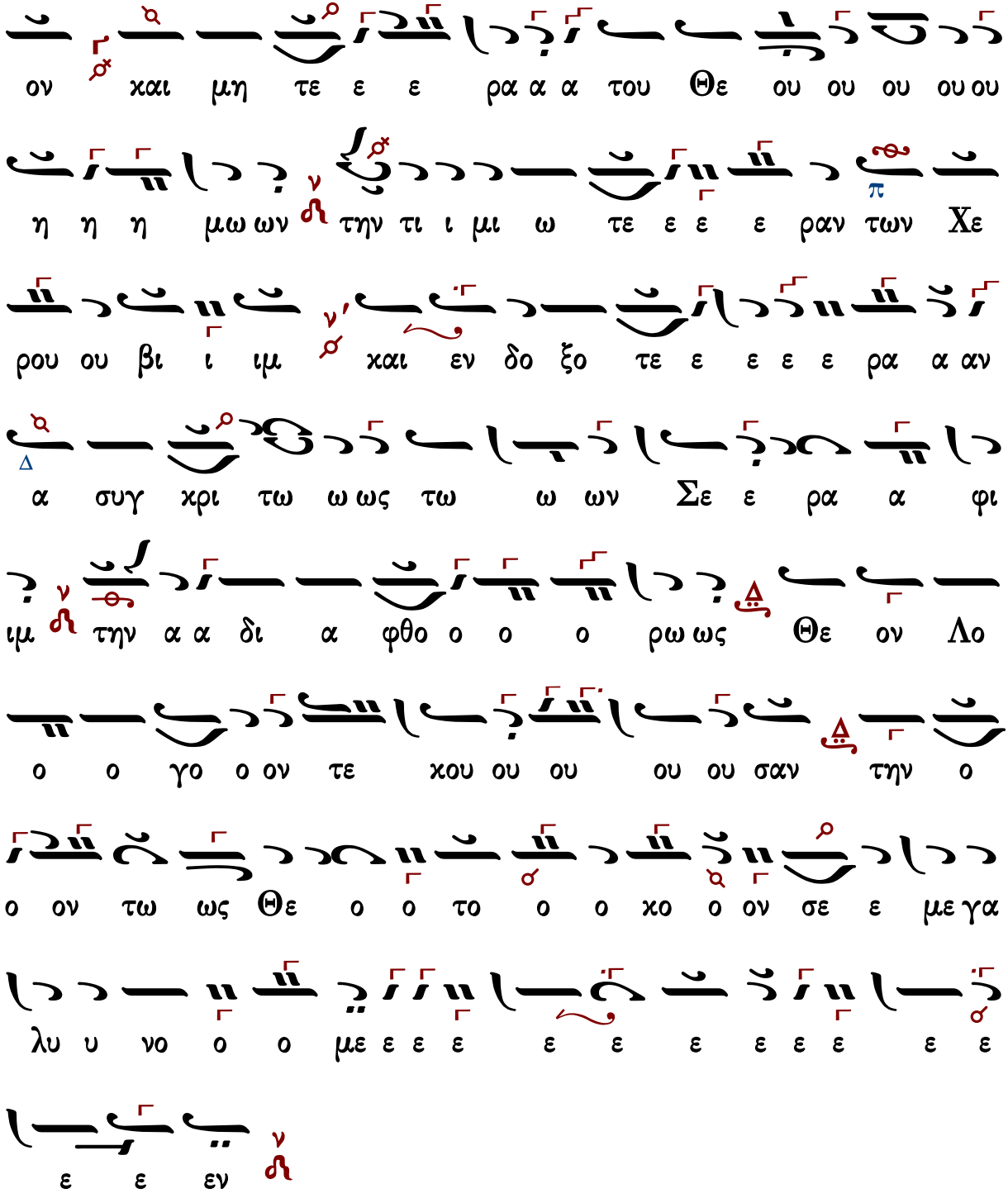
ον και μη τε ε ε ρα α α του Θε ου ου ου ου ου
η η η μω ων την τι ι μι ω τε ε ε ε ραν των Χε
ρου ου βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α αν
α συγ χρι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α φι
ιμ την α α δι α φθο ο ο ρω ως Θε ον Λο
ο ο γο ο ον τε χου ου ου ου ου σαν την ο
ο ον τω ως Θε ο ο το ο ο χο ο ον σε ε με γα
λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε εν

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Ἀστερίου Δεβρελῆ
Πηδάλιον Βυζ. Μουσικῆς
Θ. Λειτουργία 1984
Θεσσαλονίκη σ.119#

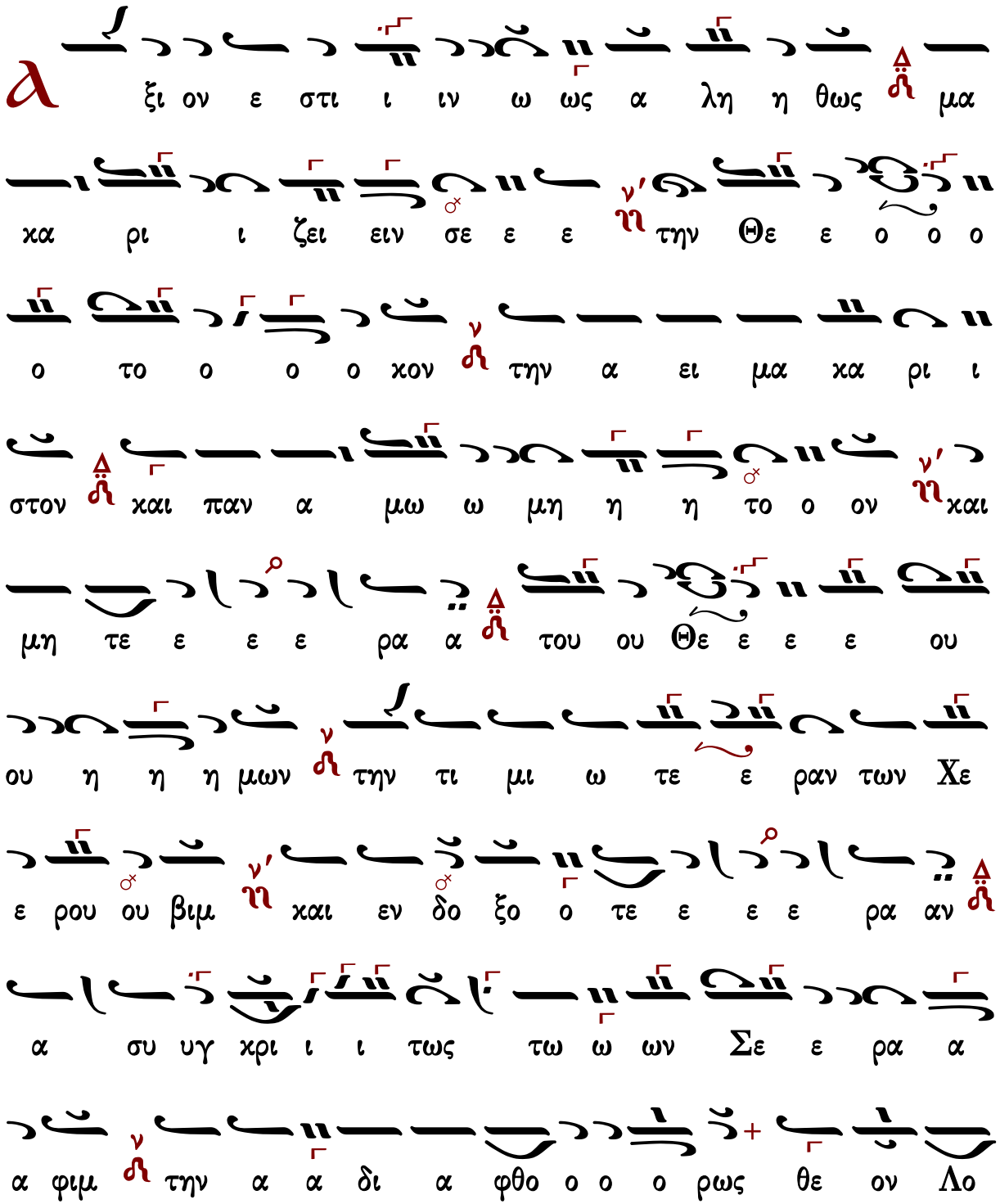

Α ξι ον ε στι ι ιν ω ως α λη η θως μα

κα ρι ι ζει ειν σε ε ε ν' ⲛ την Θε ε ο ο ο

ο το ο ο ο κον ν ⲛ την α ει μα κα ρι ι

στον ⲛ̈ και παν α μω ω μη η η το ο ον ν' ⲛ και

μη τε ε ε ε ρα α ⲛ̈ του ου Θε ε ε ε ου

ου η η η μων ν ⲛ την τι μι ω τε ε ραν των Χε

ε ρου ου βιμ ν' ⲛ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα αν ⲛ̈

α συ υγ χρι ι ι τως τω ω ων Σε ε ρα α

α φιμ ν ⲛ την α α δι α φθο ο ο ο ρως θε ον Λο

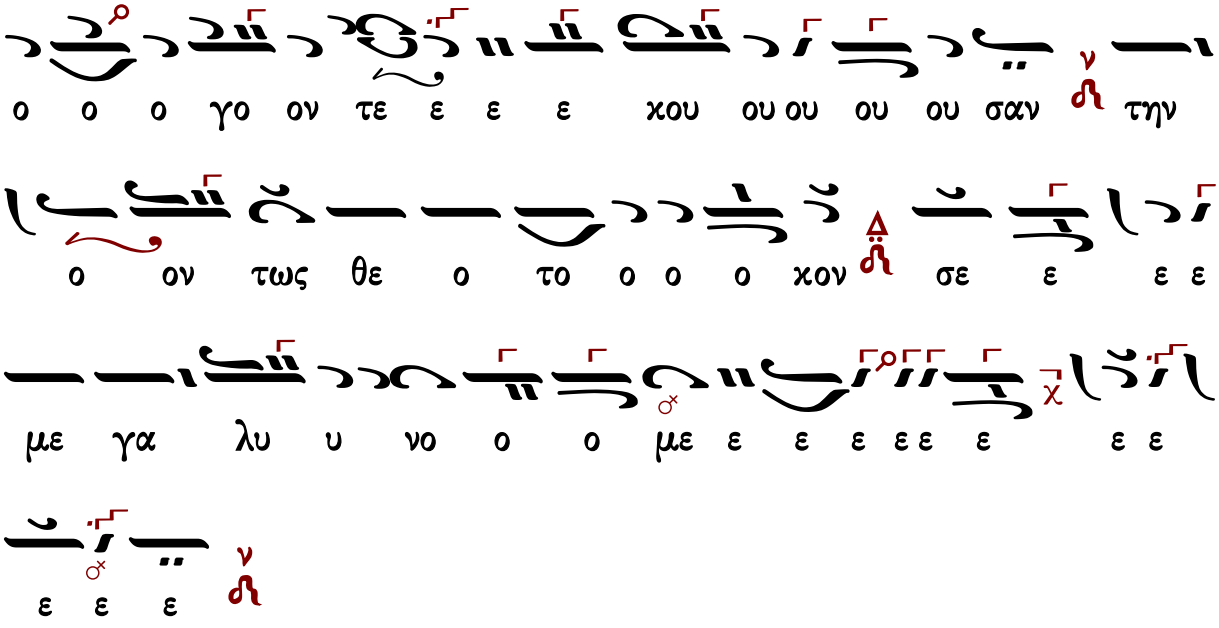

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π Νη

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.137#

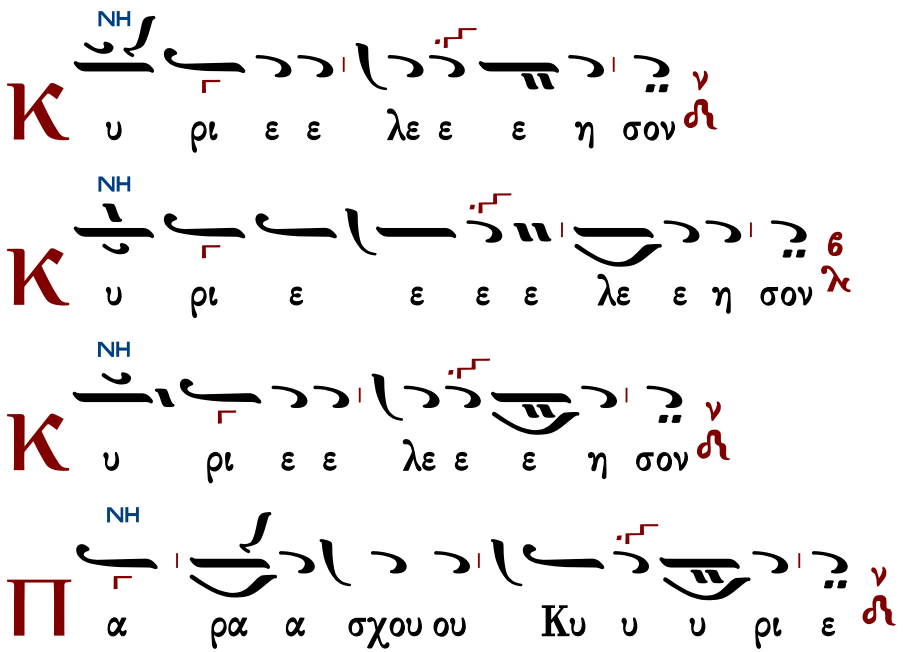

ΝΗ

Π α ρα σχου ου ου Κυ υ ρι ε

ΔΙ

Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΝΗ

Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΝΗ

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΝΗ

C οι Κυ ρι ε

ΜΕΛ

Α μην

ΝΗ

Κ αι τω πνευ μα τι σου

Το παρόν Γεράσιμου Κανελλίδου
Ανθολογία Λειτουργικών
Β. Μαυράγκανου σ.131#

ΝΗ

Α γα πη η η η η σω ω ω ω σε Κυ

υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε ε η ι σχυ υ υ

υς μου Κυ ρι ι ος στε ρε ω μα α α α μου ου ου

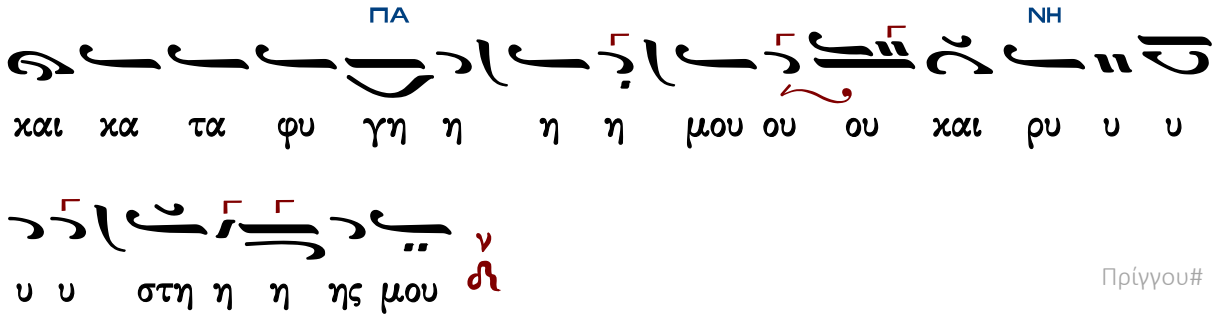

Πρίγγου#

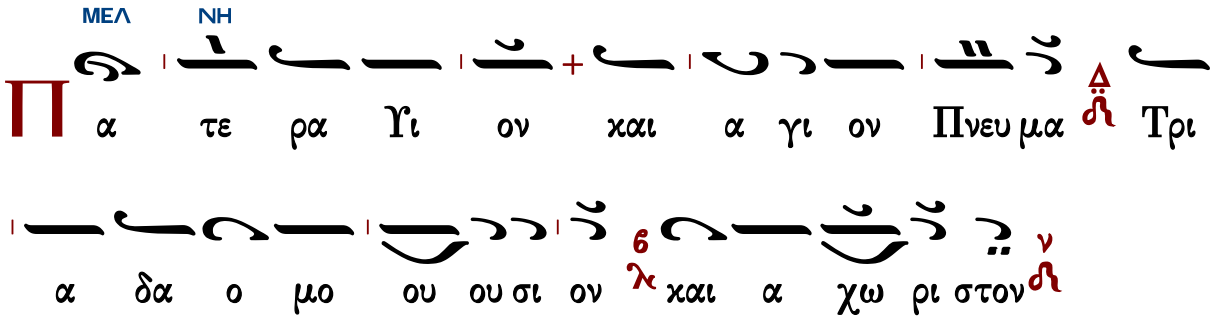

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

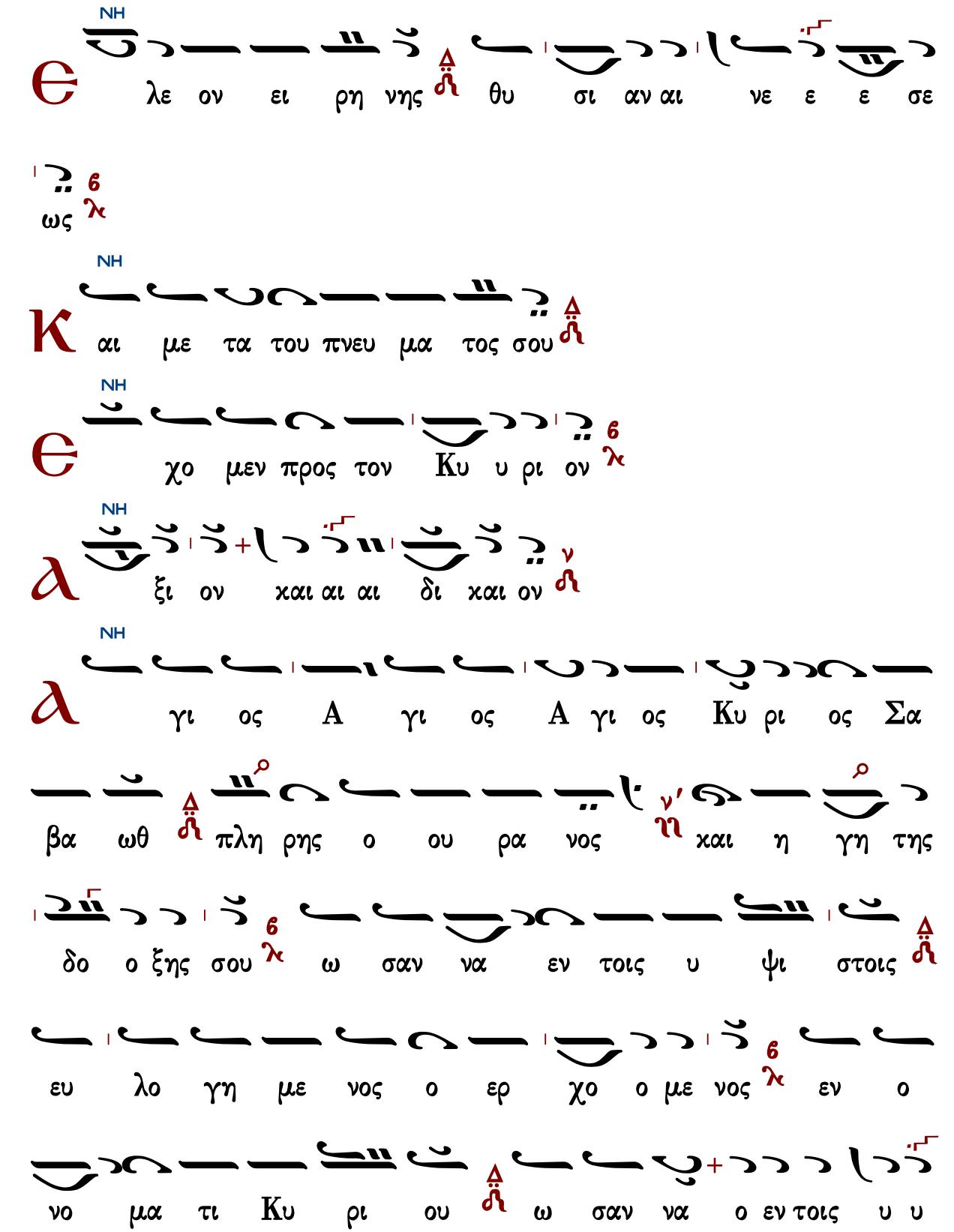

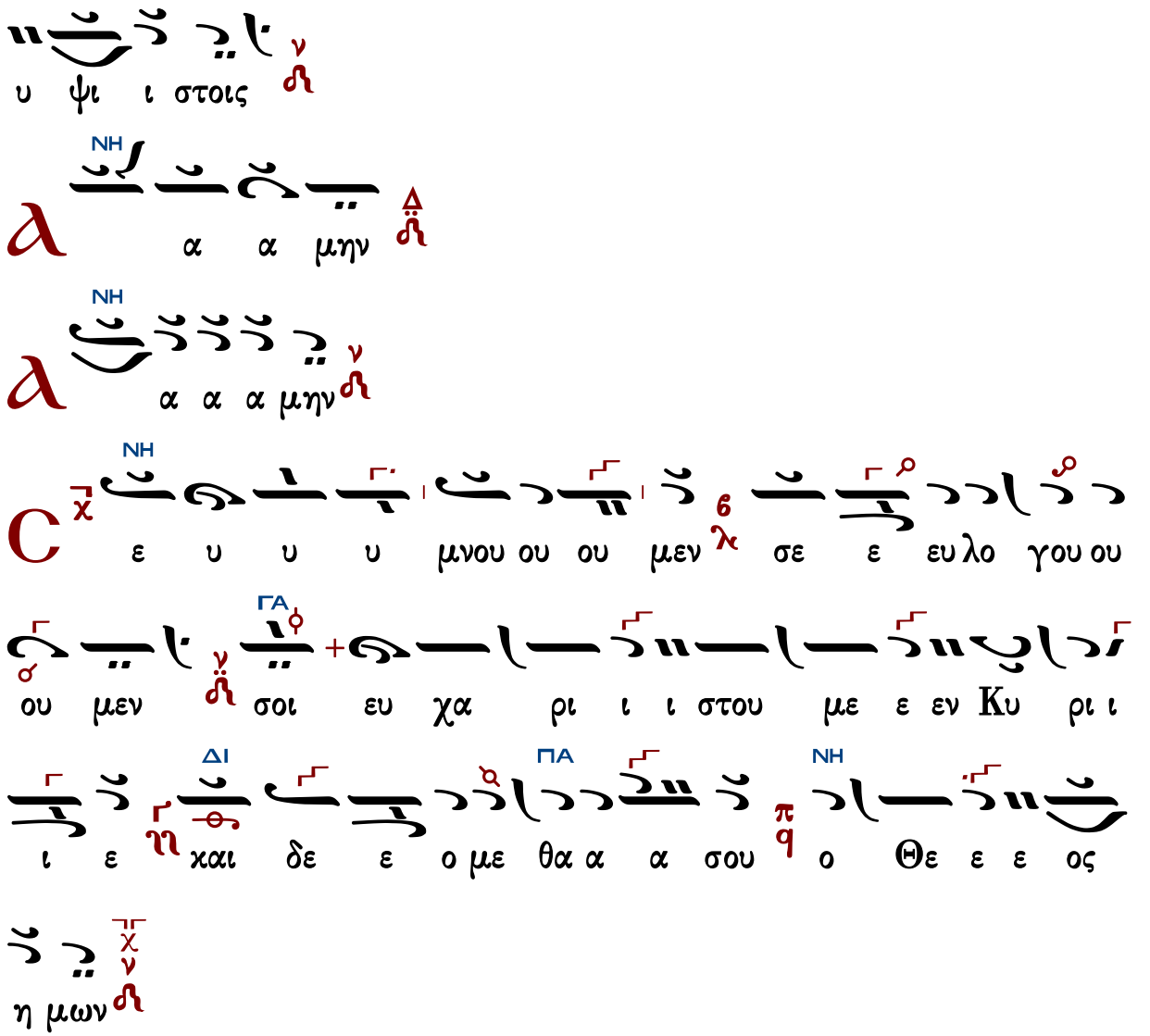

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

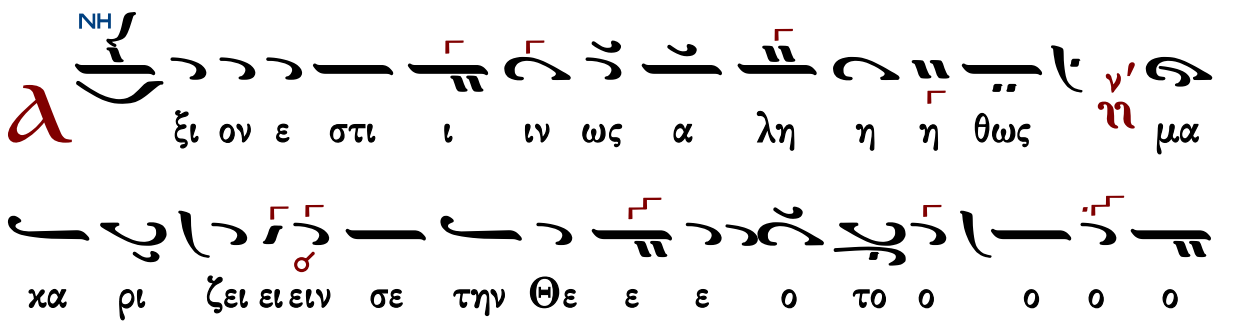

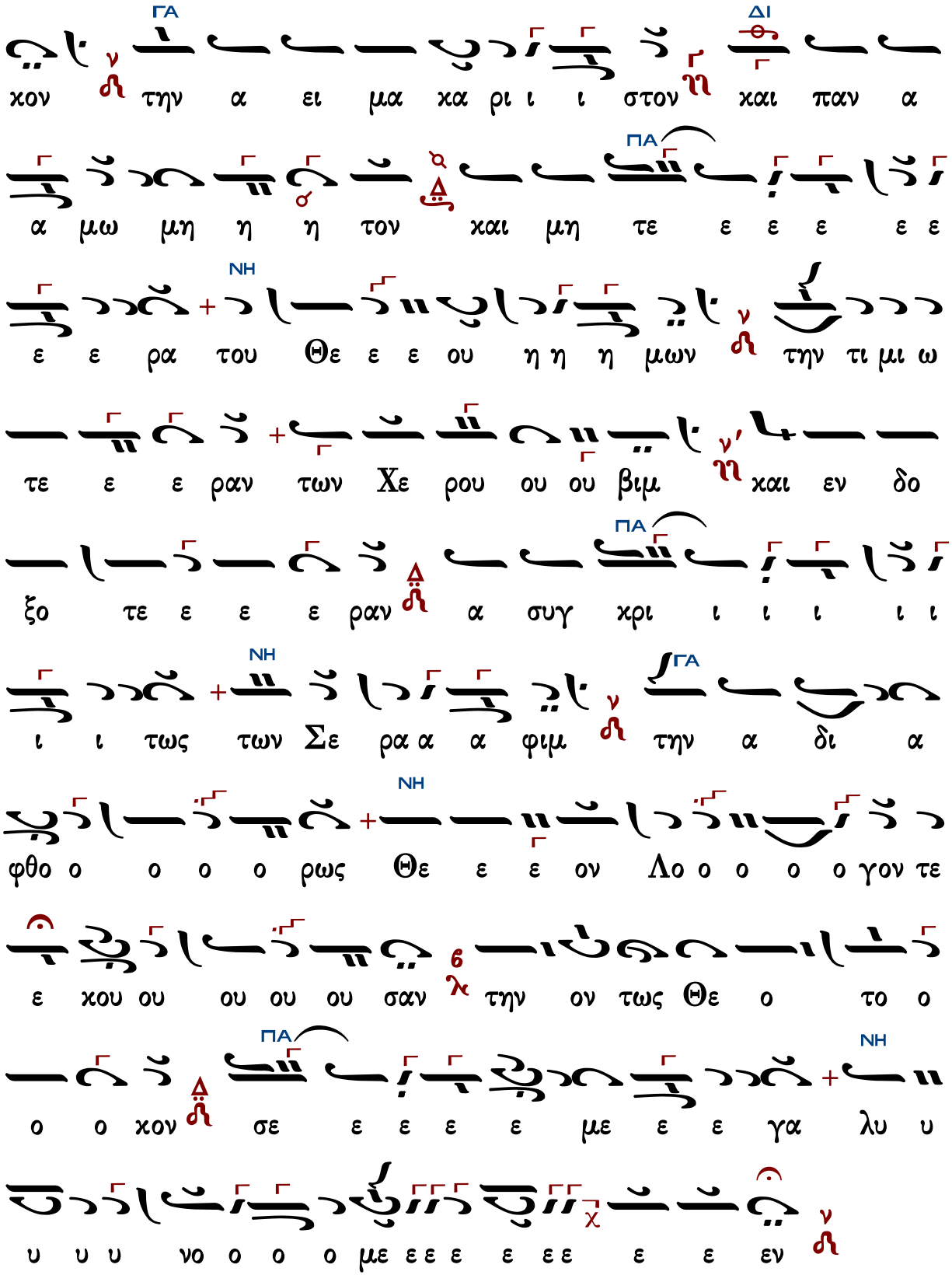

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ/π Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα
Θ. Λειτουργία 2014 σ.304#

ἑπτάφωνος

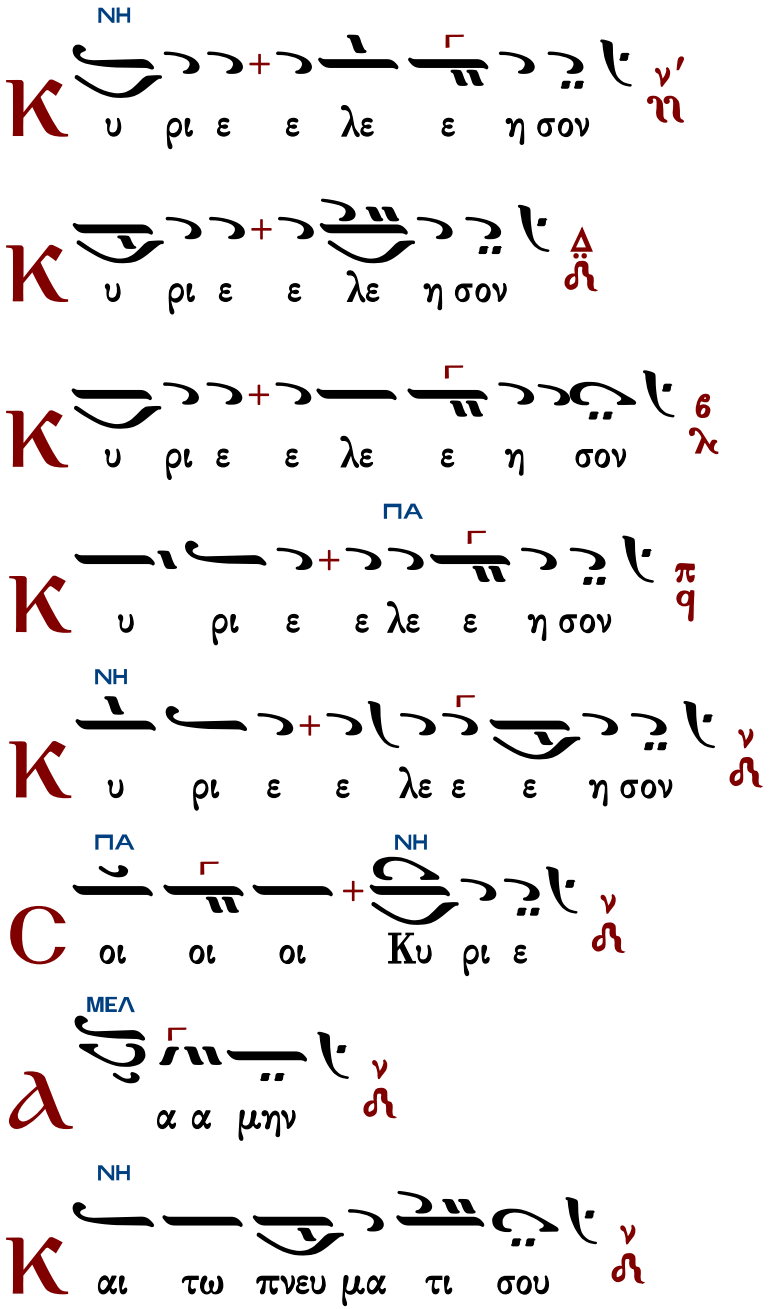

ΝΗ

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ν'

Κ υ ρι ε ε λε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ϐ

ΠΑ

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον π

ΝΗ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον ν

ΠΑ ΝΗ

C οι οι οι Κυ ρι ε ν

ΜΕΛ

Α α α μην ν

ΝΗ

Κ αι τω πνευ μα τι σου ν

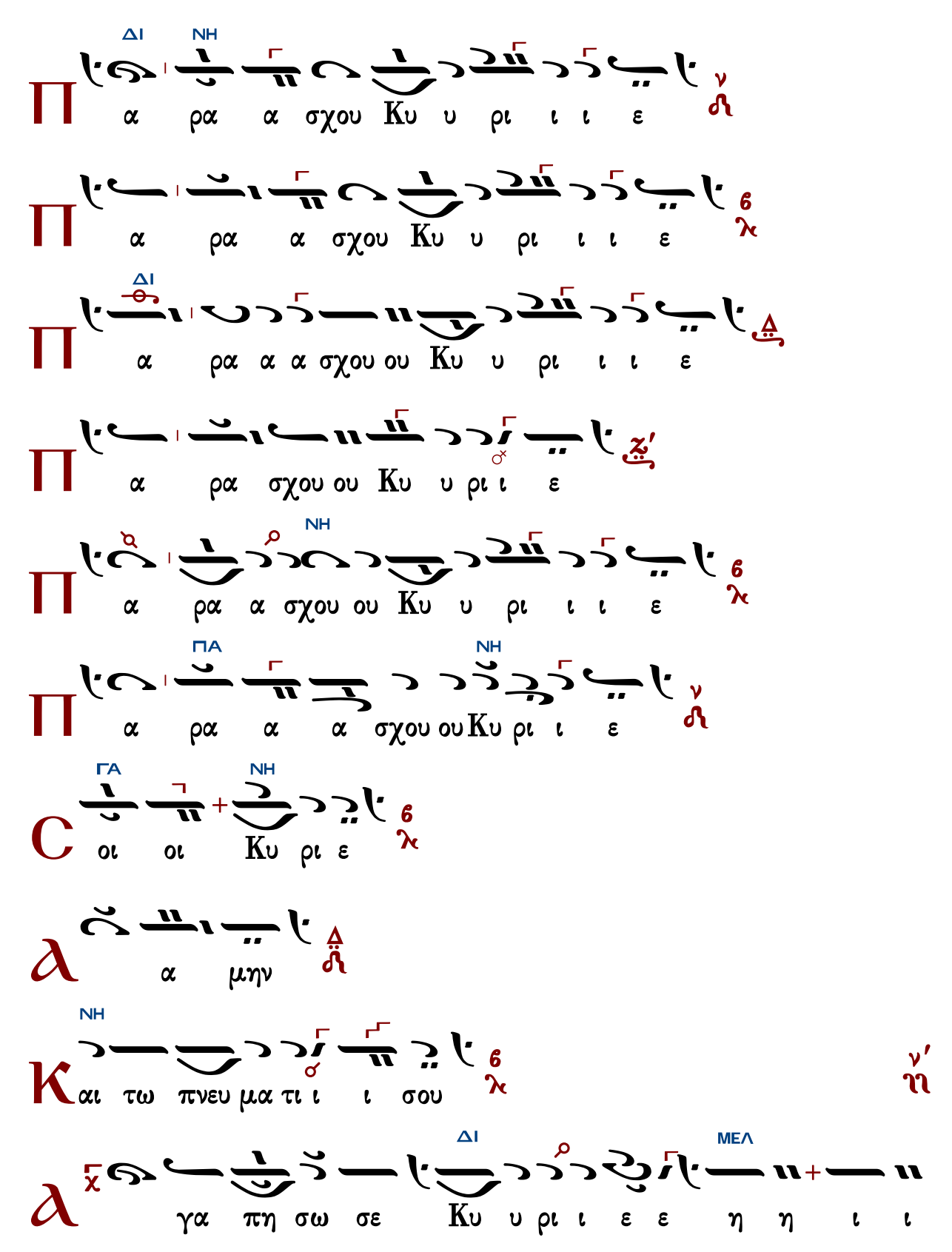
ΔΙ
ΝΗ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ι ι ε ν
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ι ι ε 6 λ
ΔΙ
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΝΗ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε 6 λ
ΠΑ
ΝΗ
Π α ρα α α σχου ου Κυ ρι ι ε ν
ΓΑ
ΝΗ
C οι οι Κυ ρι ε 6 λ
α μην
ΝΗ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου 6 λ ν'
ΔΙ
ΜΕΛ
γα πη σω σε Κυ υ ρι ι ε ε η η ι ι

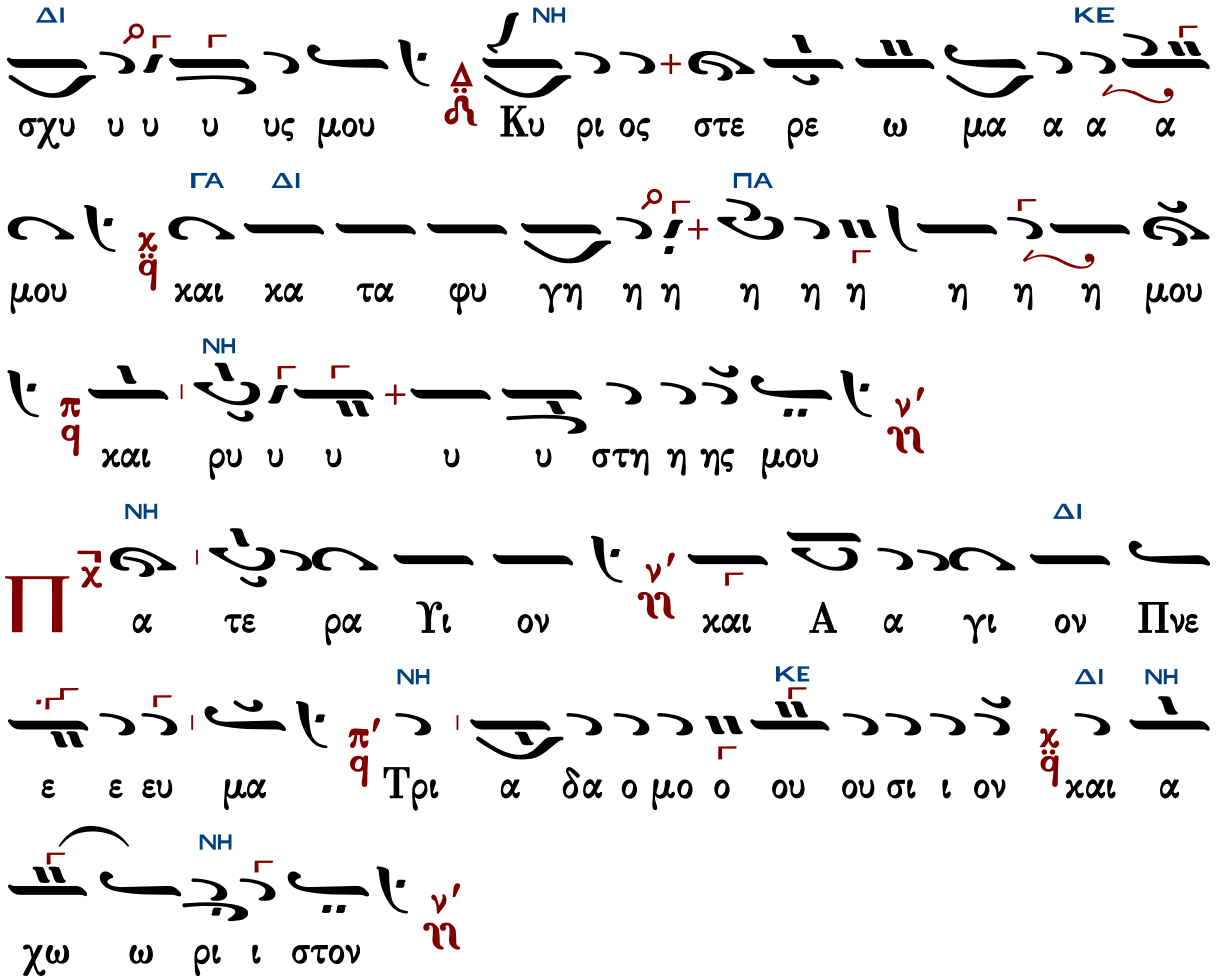

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

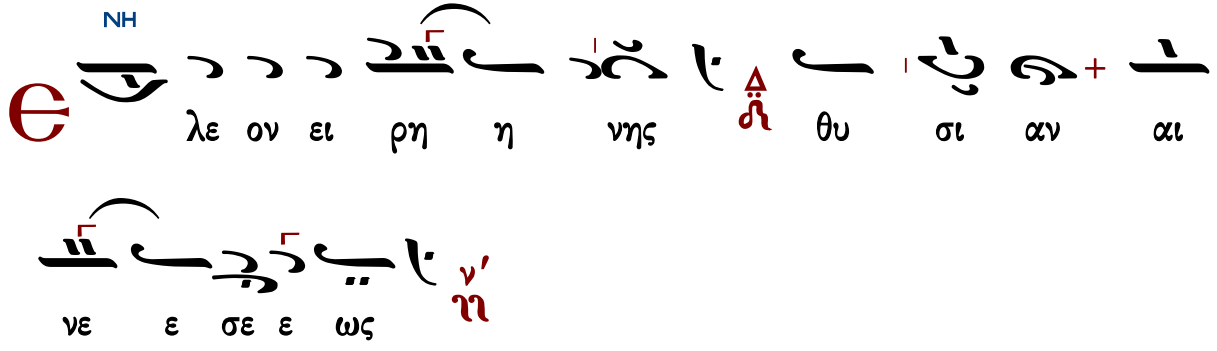

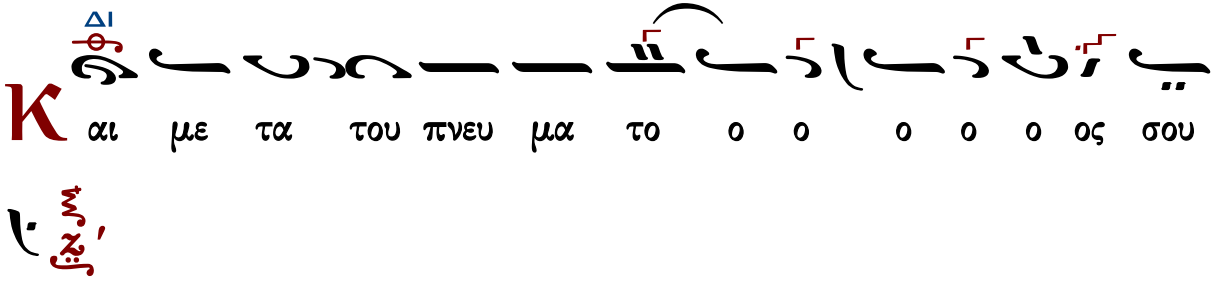

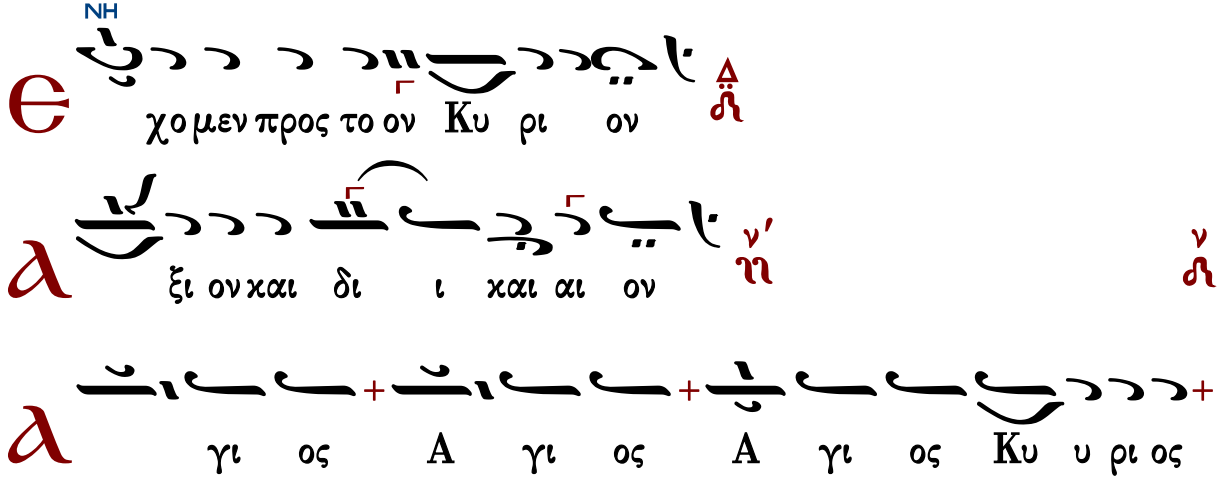

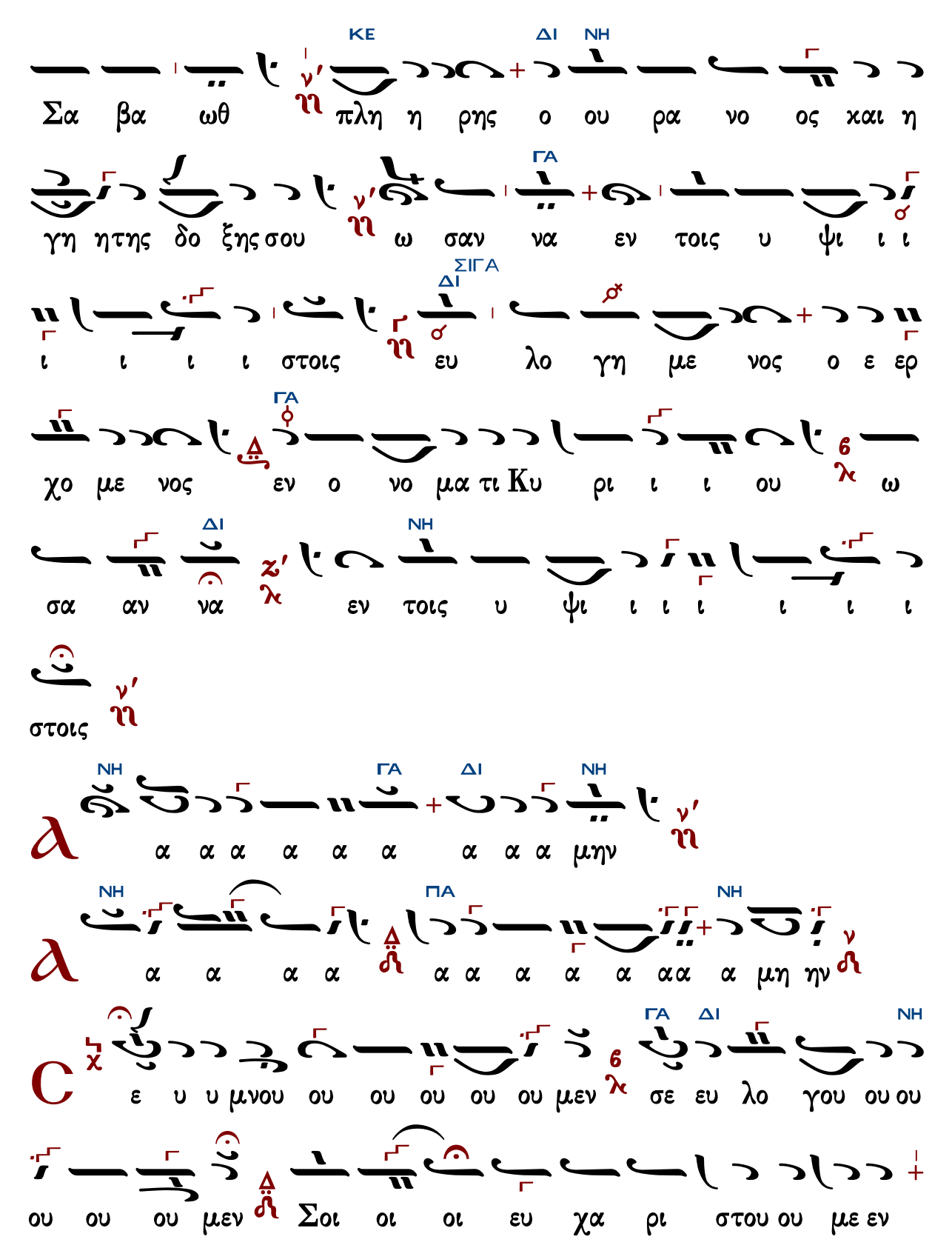
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η
γη ητης δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
ι ι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ
χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω
σα αν να εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι
στοις
α α α α α α α α α μην
α α α α α α α α α α α μη ην
ε υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου ου
ου ου ου μεν Σοι οι οι ευ χα ρι στου ου με εν
ΚΕ
ΔΙ
ΝΗ
ΓΑ
ΣΙΓΑ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΝΗ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ

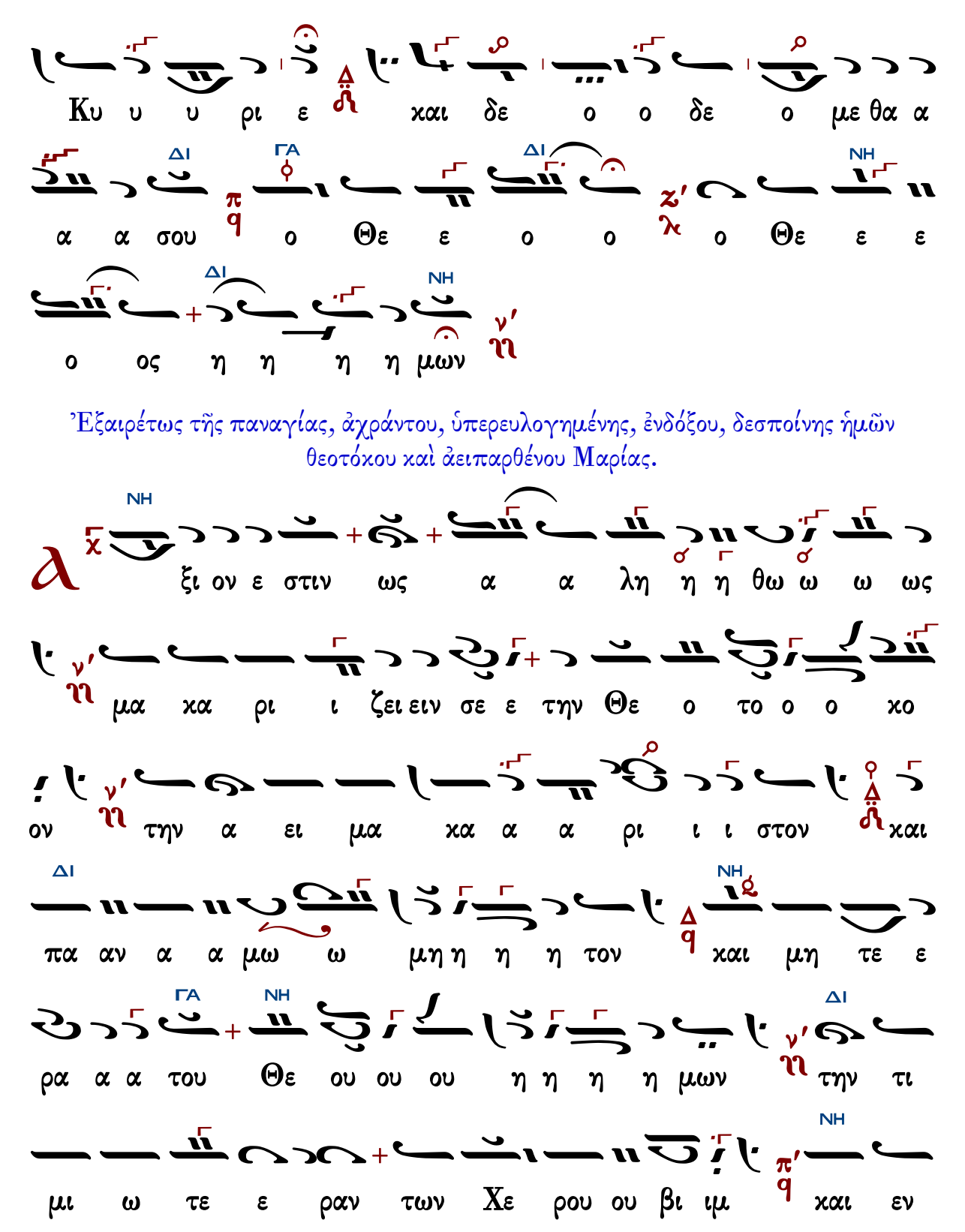

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

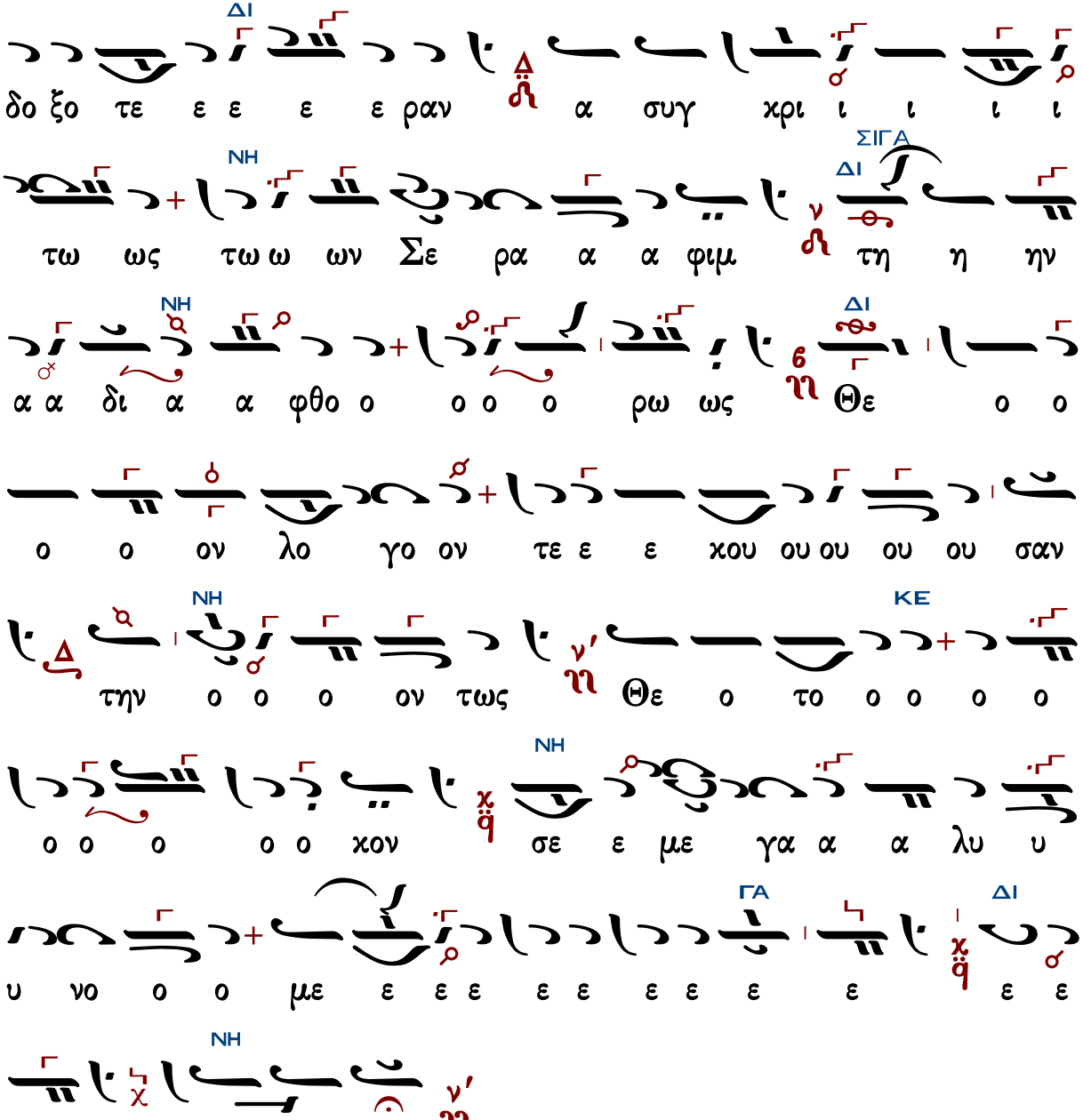

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... | Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ π ἅ Νη

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.389#

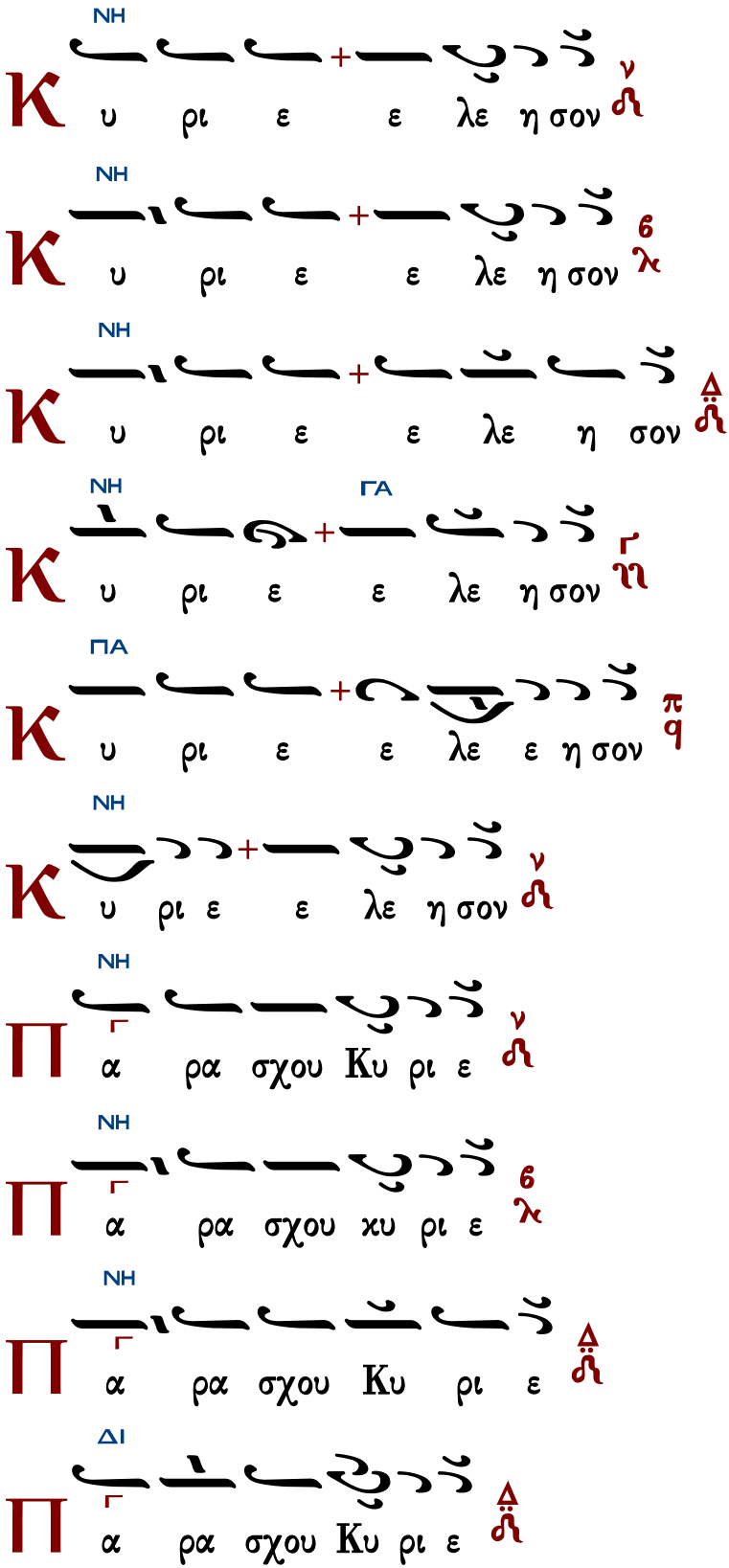
ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ ΓΑ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε + ε λε ε η σον
ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε

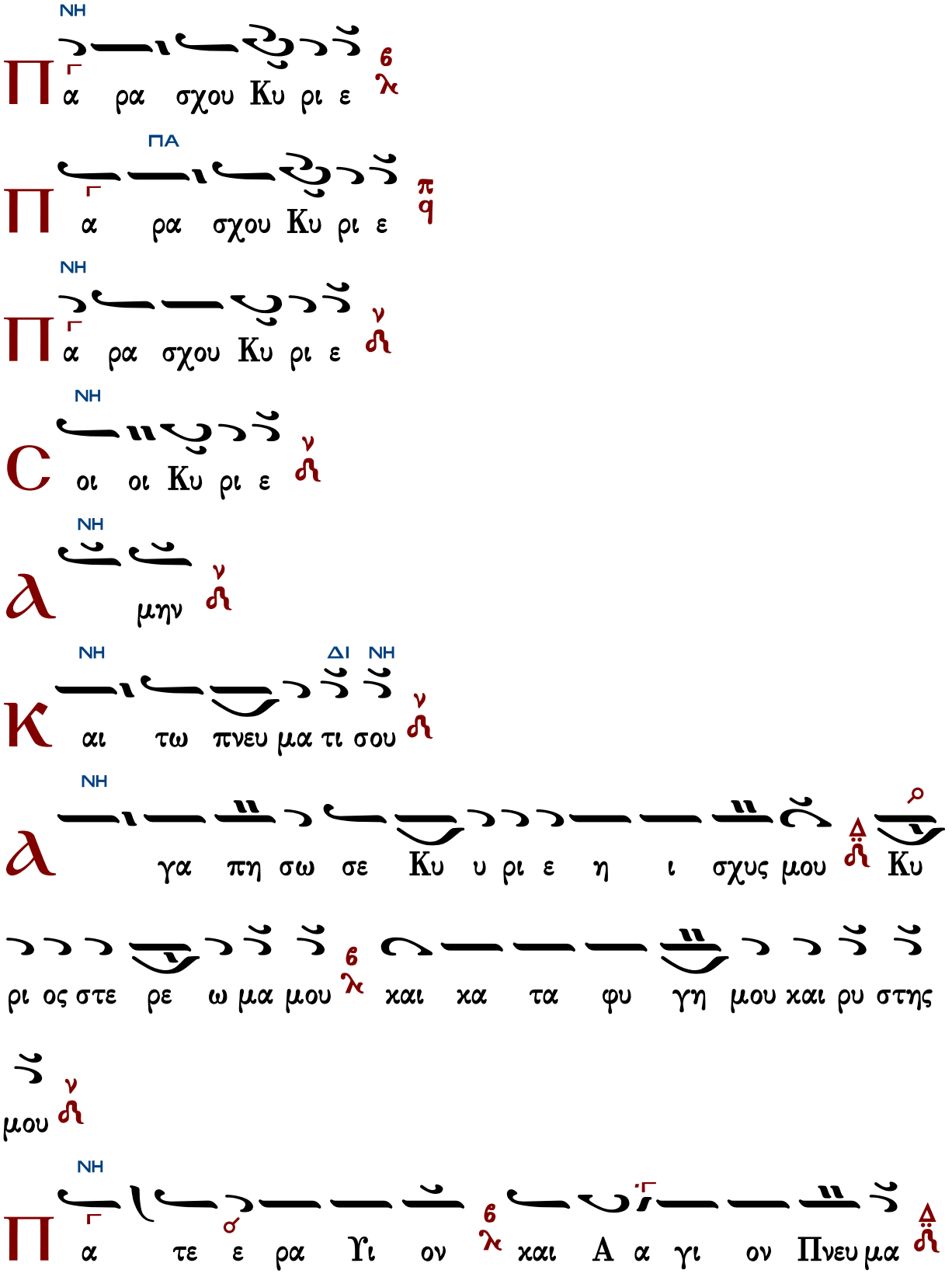
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
C οι οι Κυ ρι ε
ΝΗ
Α μην
ΝΗ ΔΙ ΝΗ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΝΗ
Α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυς μου Κυ
ρι ος στε ρε ω μα μου και κα τα φυ γη μου και ρυ στης
μου
ΝΗ
Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνευ μα

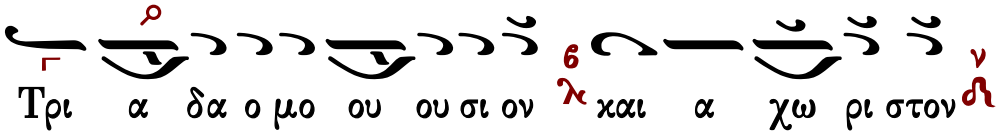

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

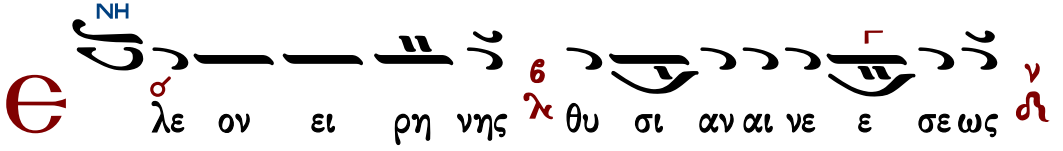

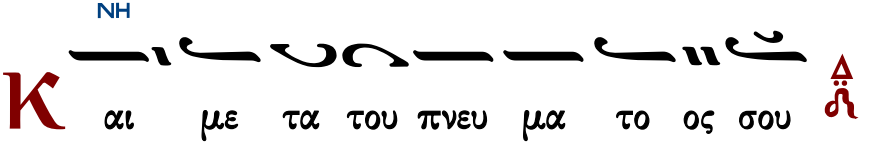

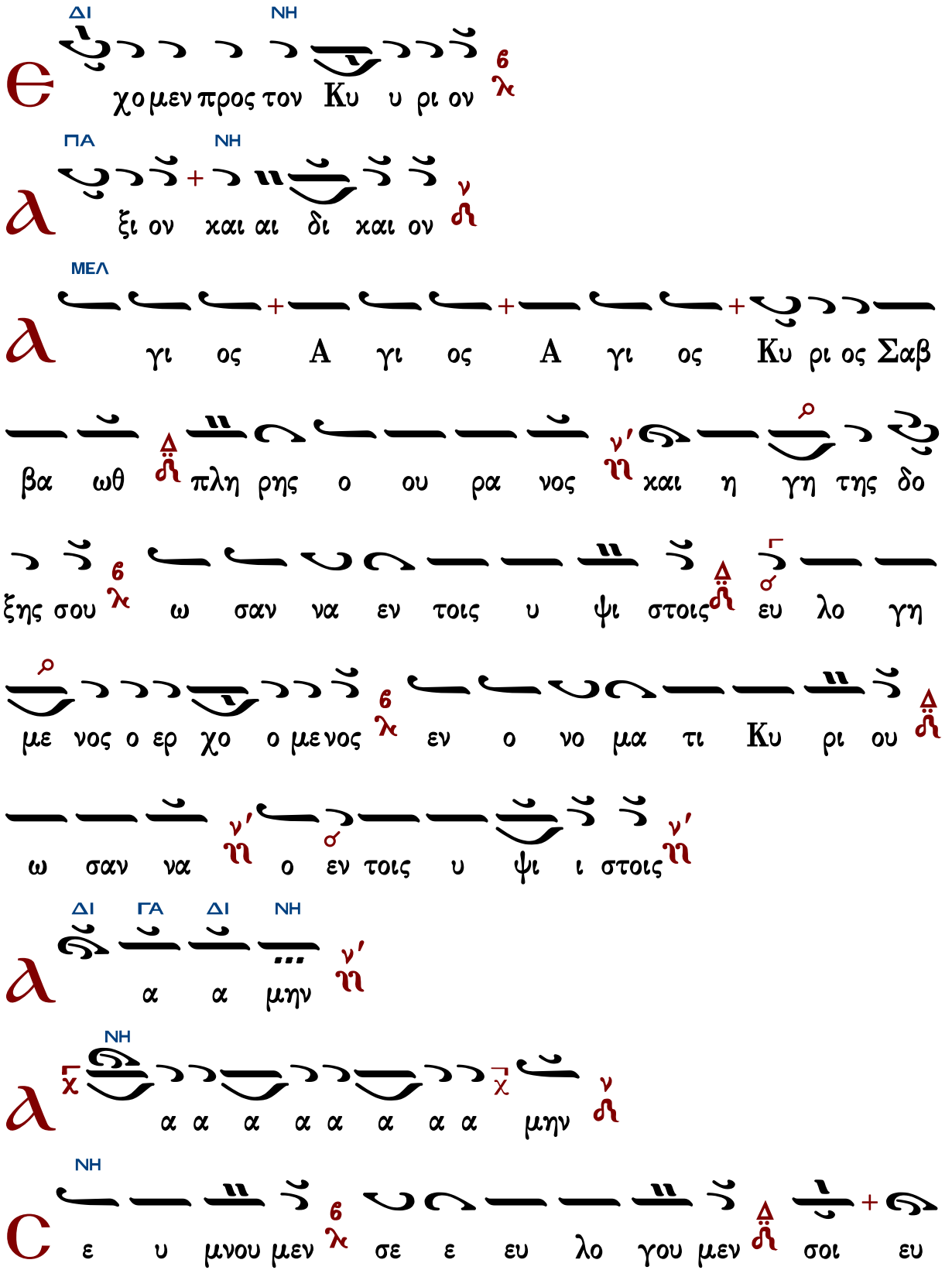
ΔΙ ΝΗ
χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον
ΠΑ ΝΗ
ξι ον και αι δι και ον
ΜΕΛ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο
ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου
ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις
ΔΙ ΓΑ ΔΙ ΝΗ
α α μην
ΝΗ
α α α α α α α α μην
ΝΗ
ε υ μνου μεν σε ε ευ λο γου μεν σοι ευ

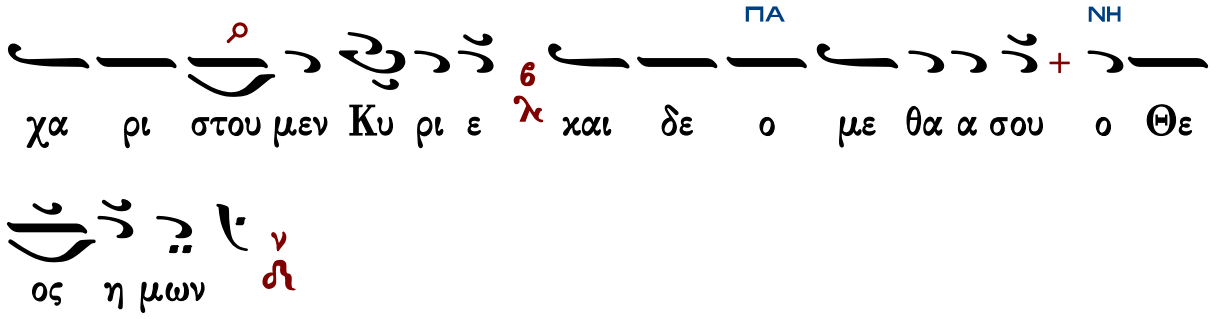

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

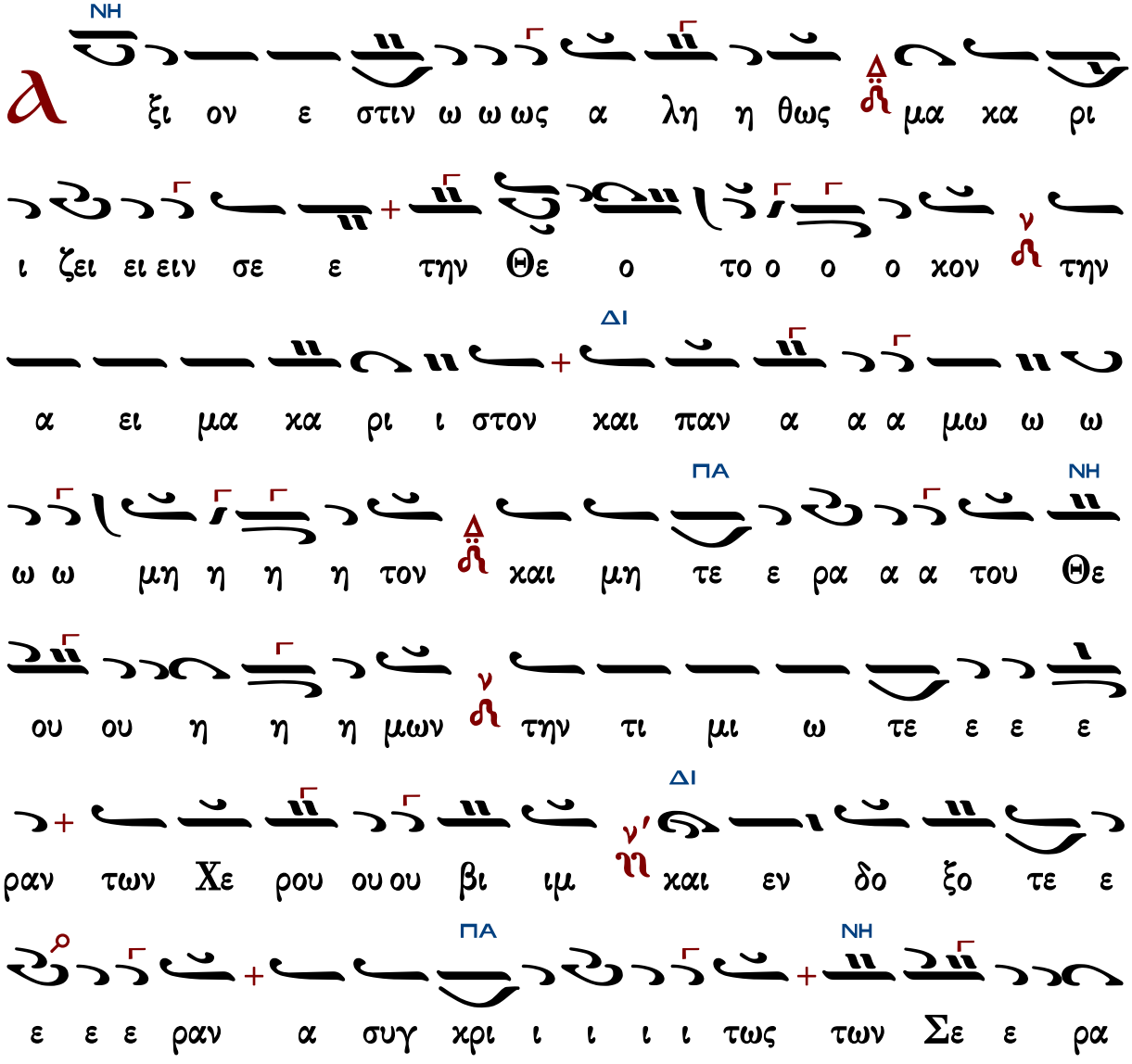

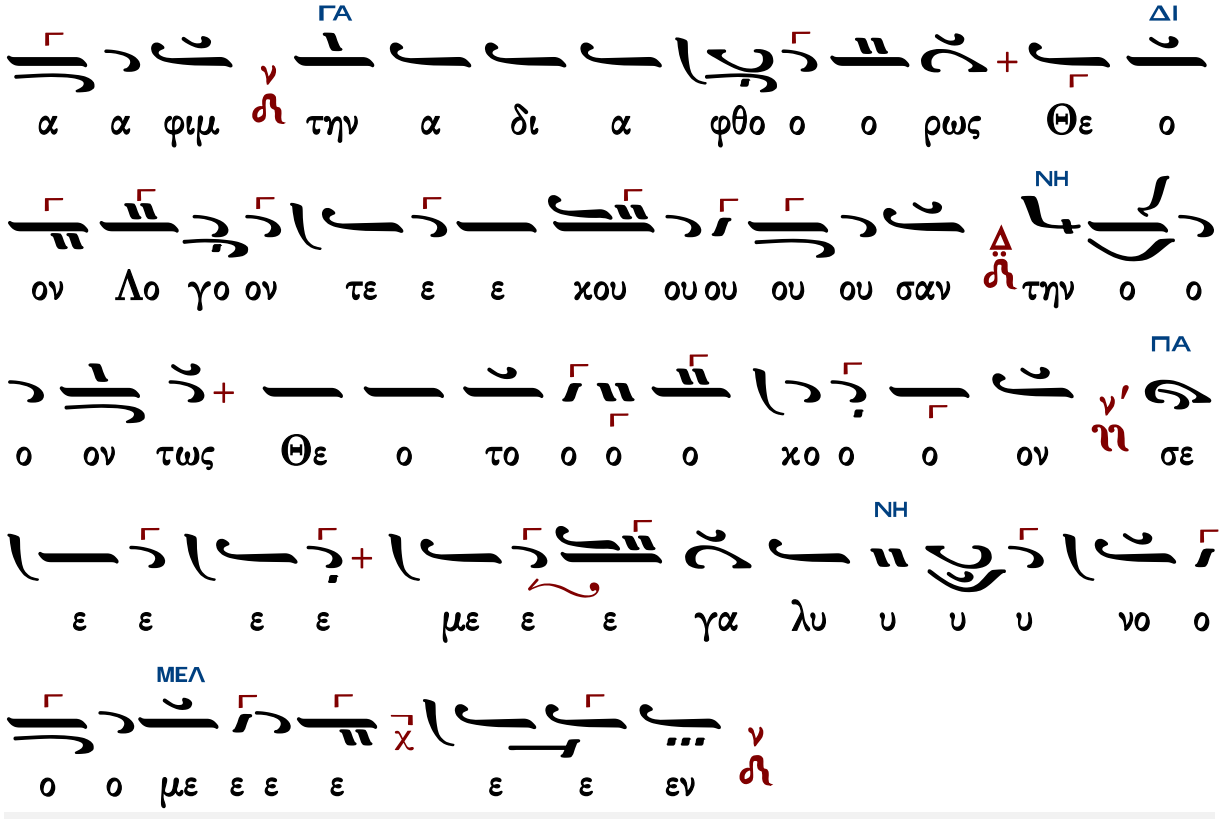

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντωνίου Σύρκα

Ἦχος λ Νη

Αντωνίου Σύρκα
Η Θεία Λειτουργία
1961 σ.78#

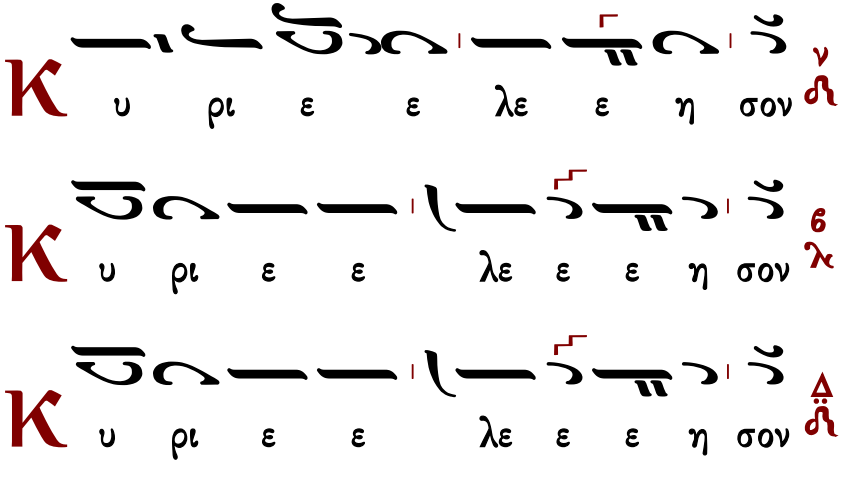

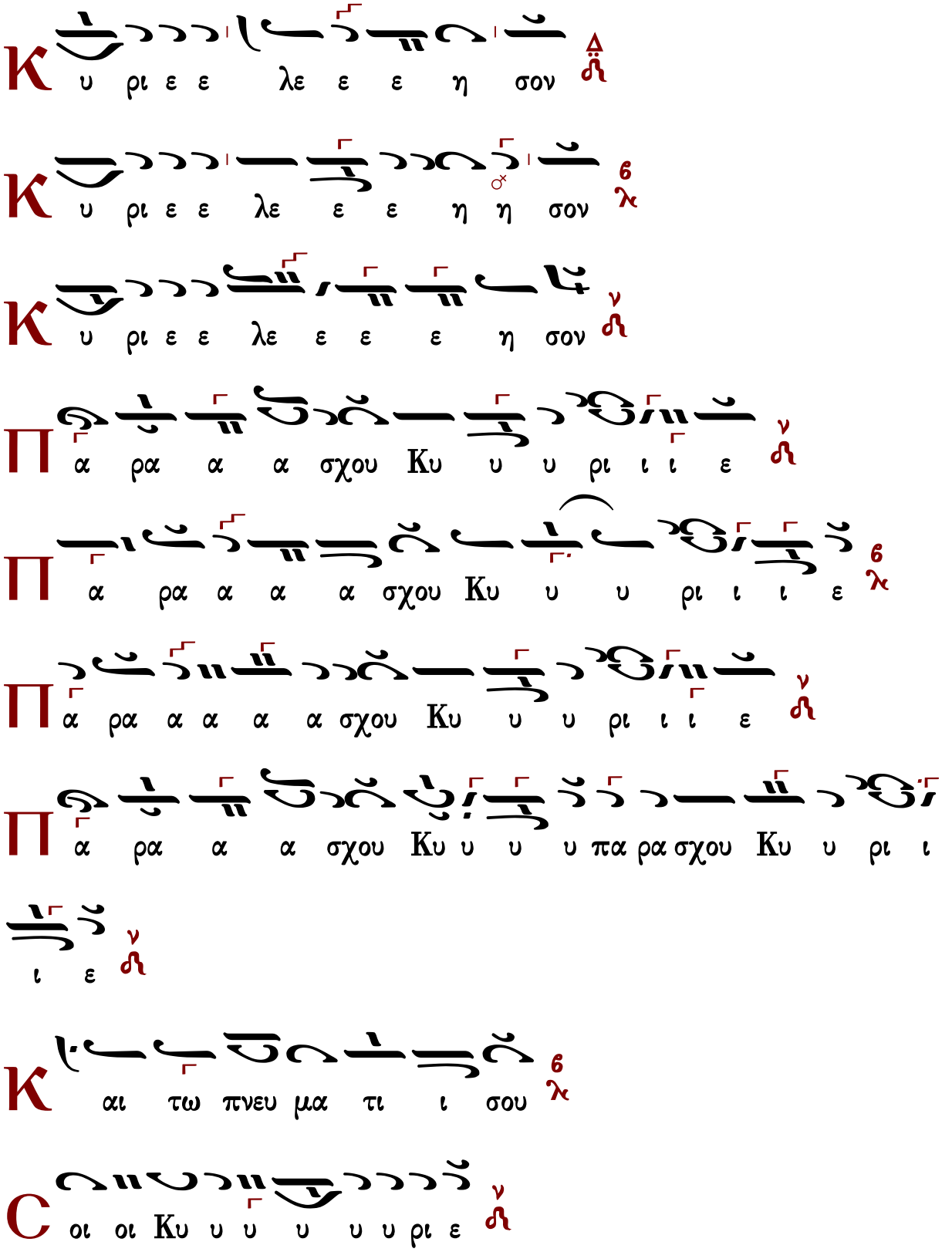
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ υ πα ρα σχου Κυ υ ρι ι
ι ε
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
C οι οι Κυ υ υ υ υ υ ρι ε

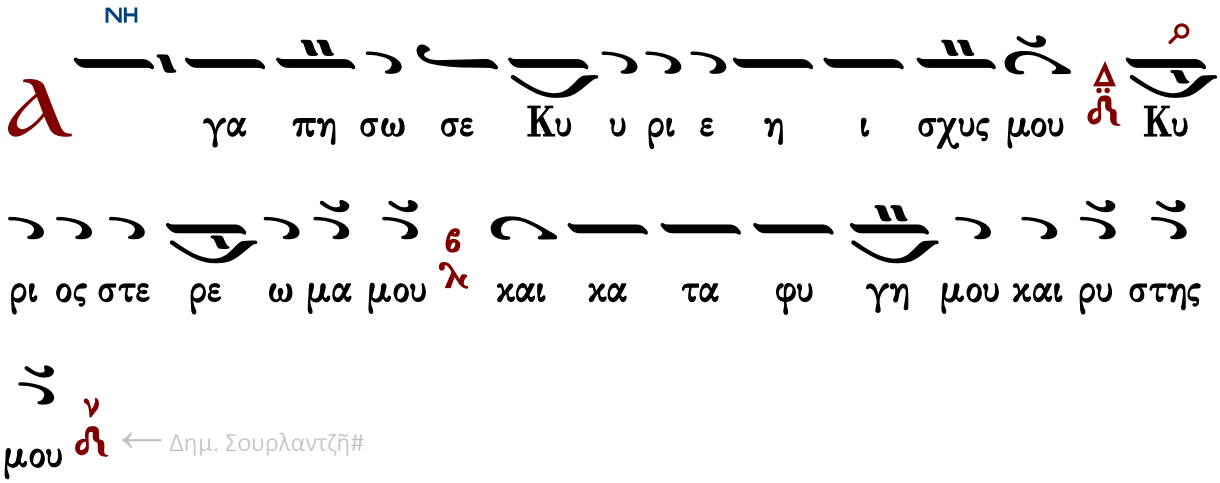

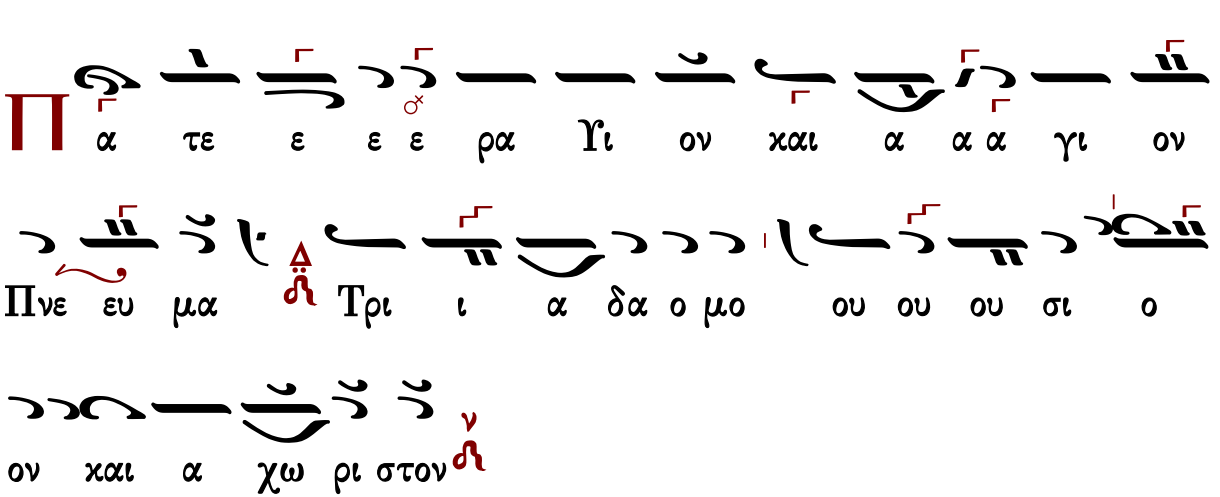

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

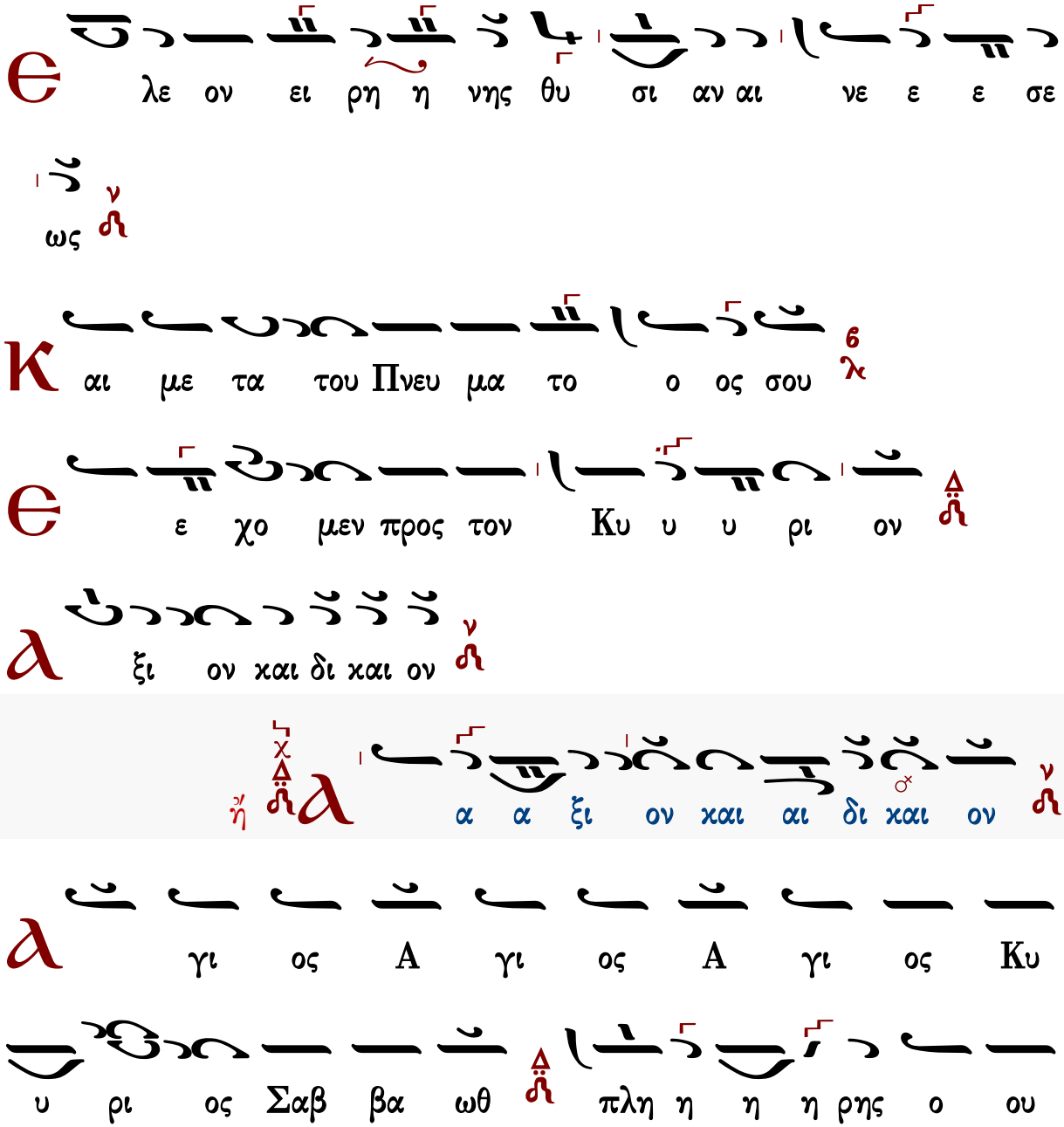

ρα α α νος ν' και η γη της δο ο ο ξης σου 6 λ ω

σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη η με νος ο

ε ερ χο με νος 6 λ εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι

ι ου ω σαν να α α α * ο εν τοις υ ψι

ι στοις ν' * ο εν τοις υ ψι στοις ν

ν α α α α α α α α α α α μην 6 λ

α α α α α α α α α α α μην ν

C ε υ μνου ου με ε εν σε ευ λο γου ου

μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ υ ρι ε 6 λ

και δε ο με θα α σου ο Θε ος η η η μων ν

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας

Ἦχος λ π ϡ Νη

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας
Νεκταρίου Μοναχοῦ 1931 σ.499#

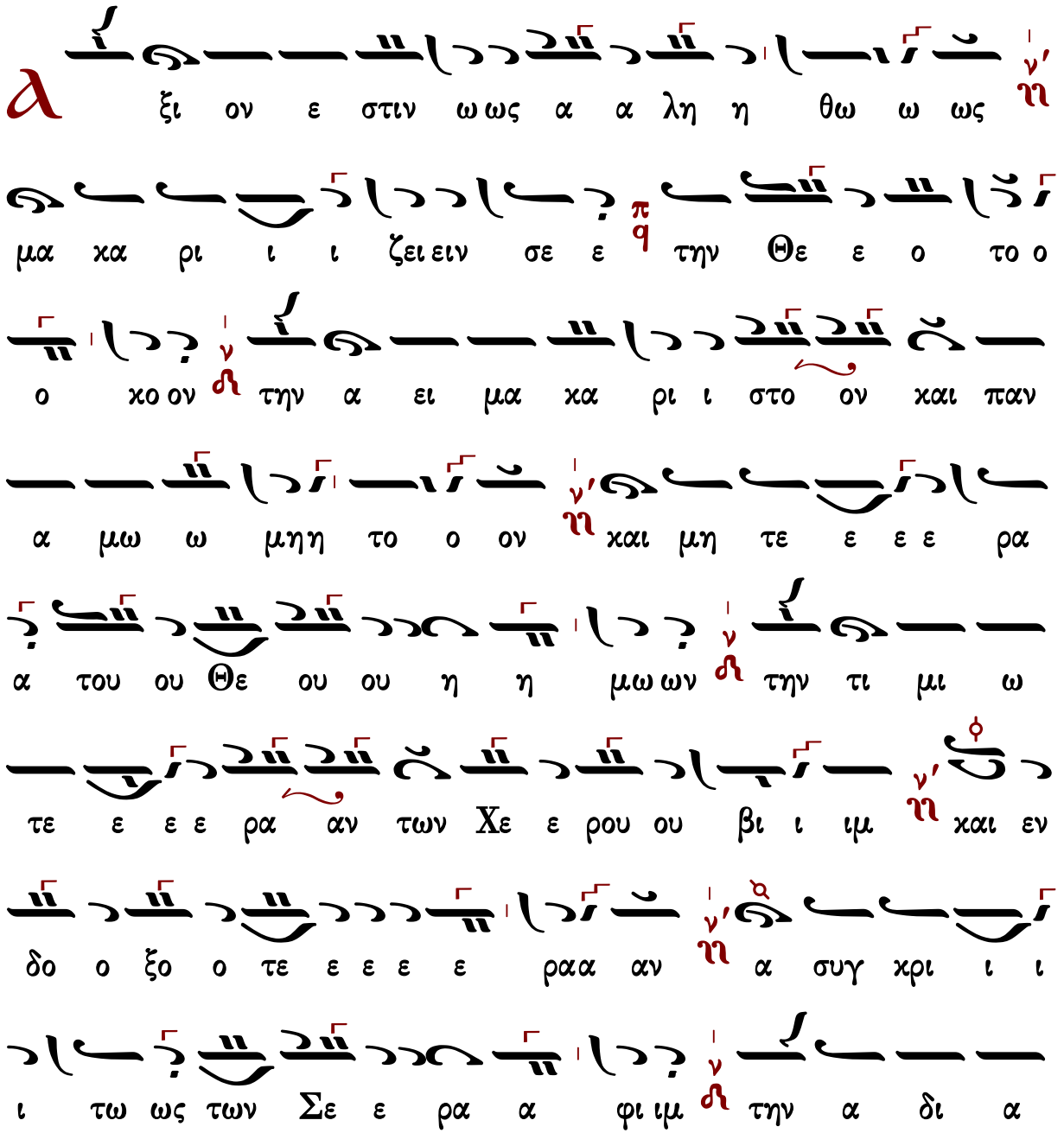

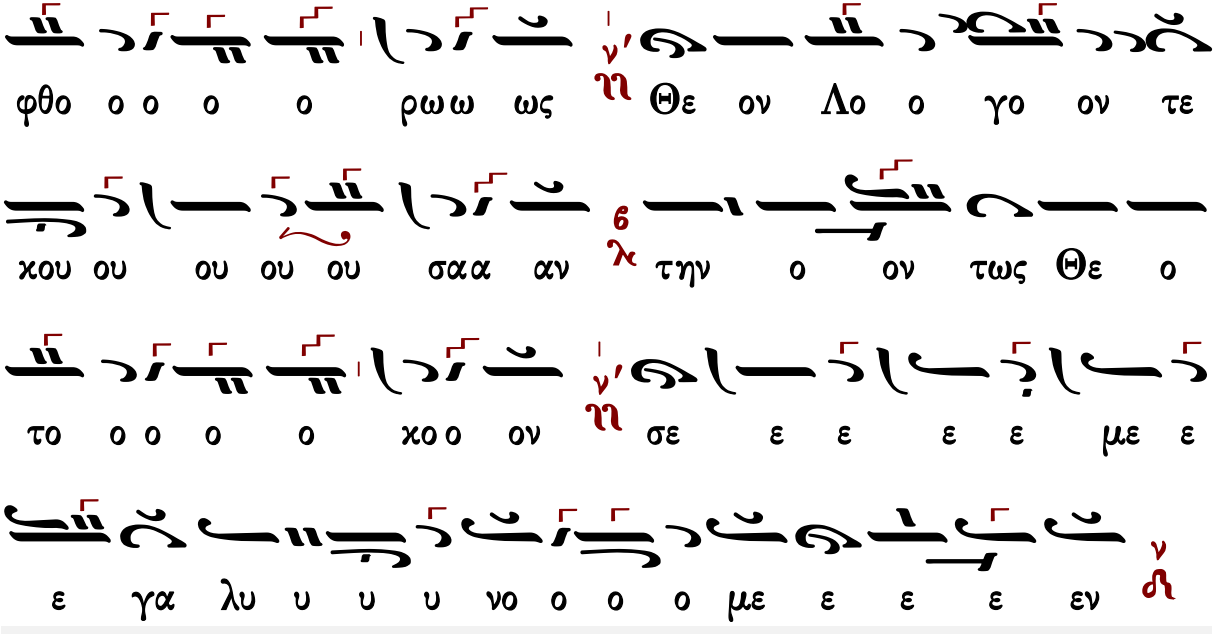

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.357#

Ἦχος λ Νη

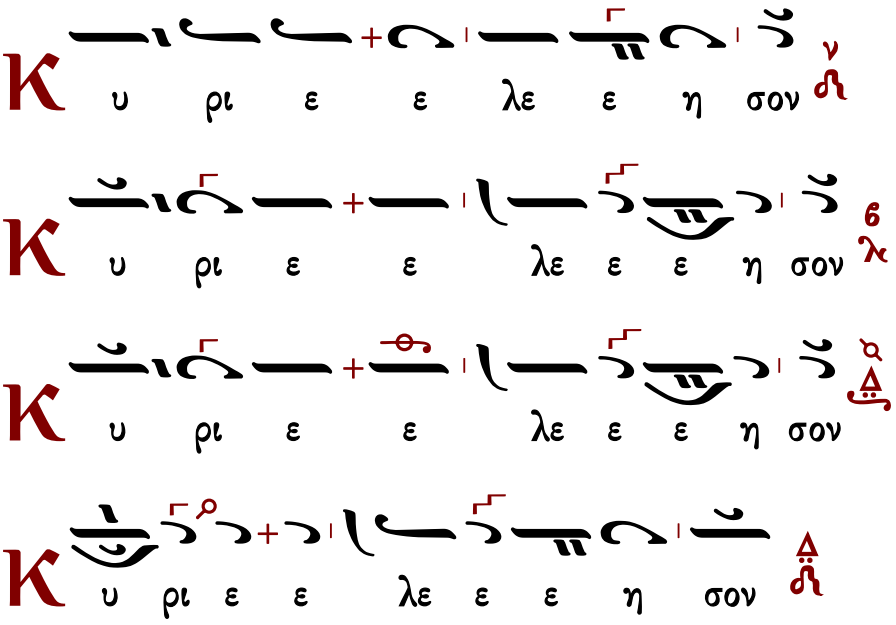

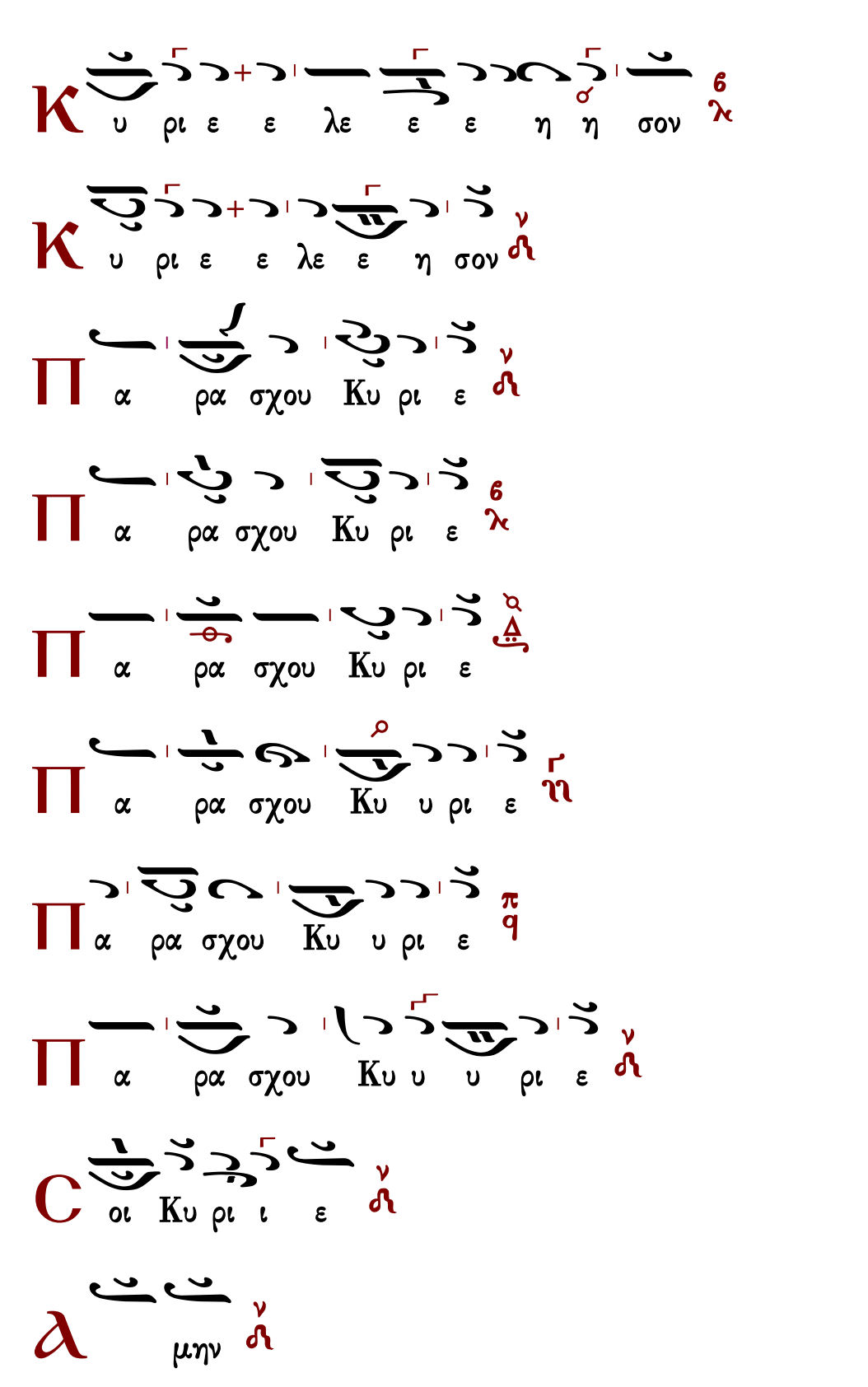
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
C οι Κυ ρι ι ε
Α μην

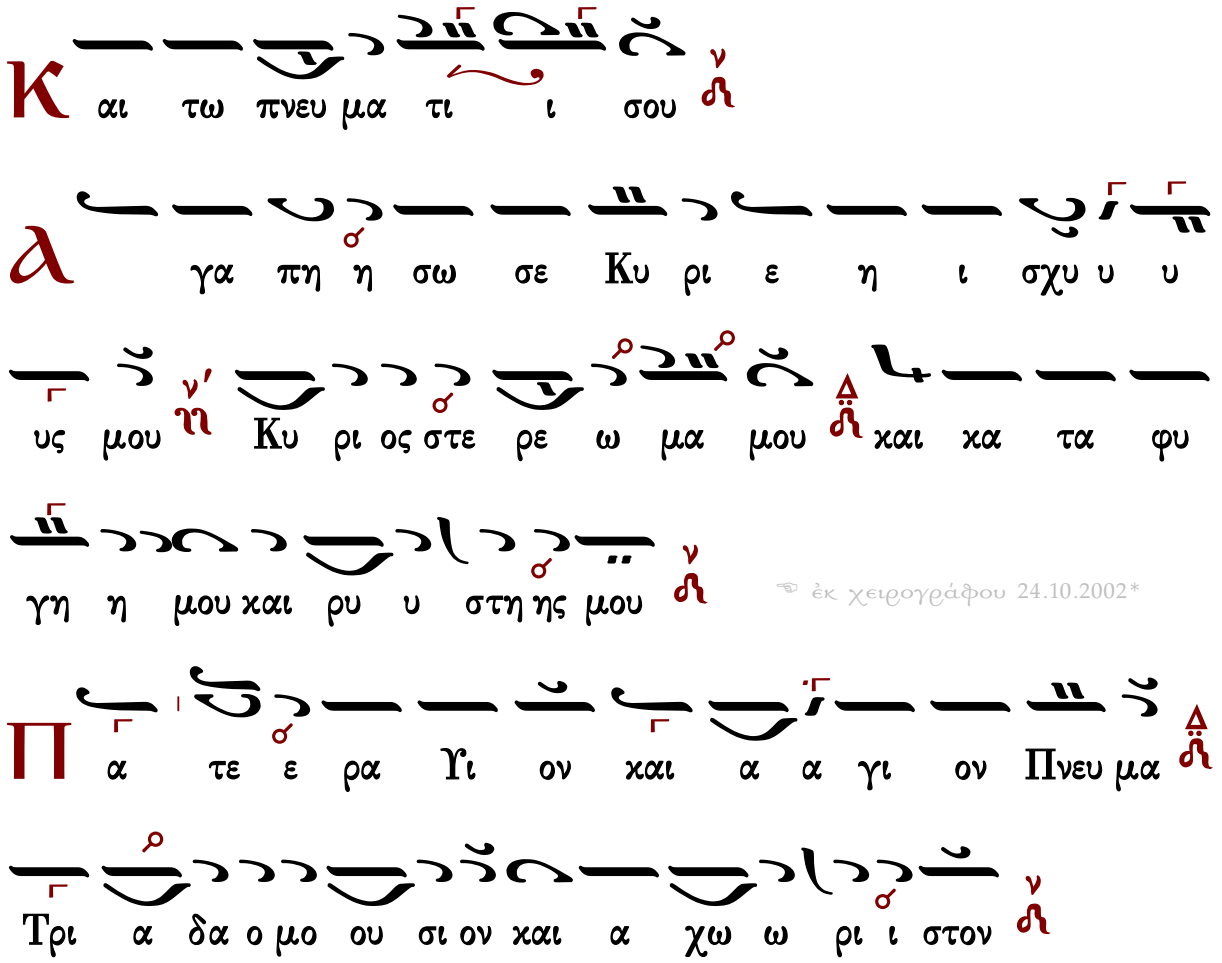

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

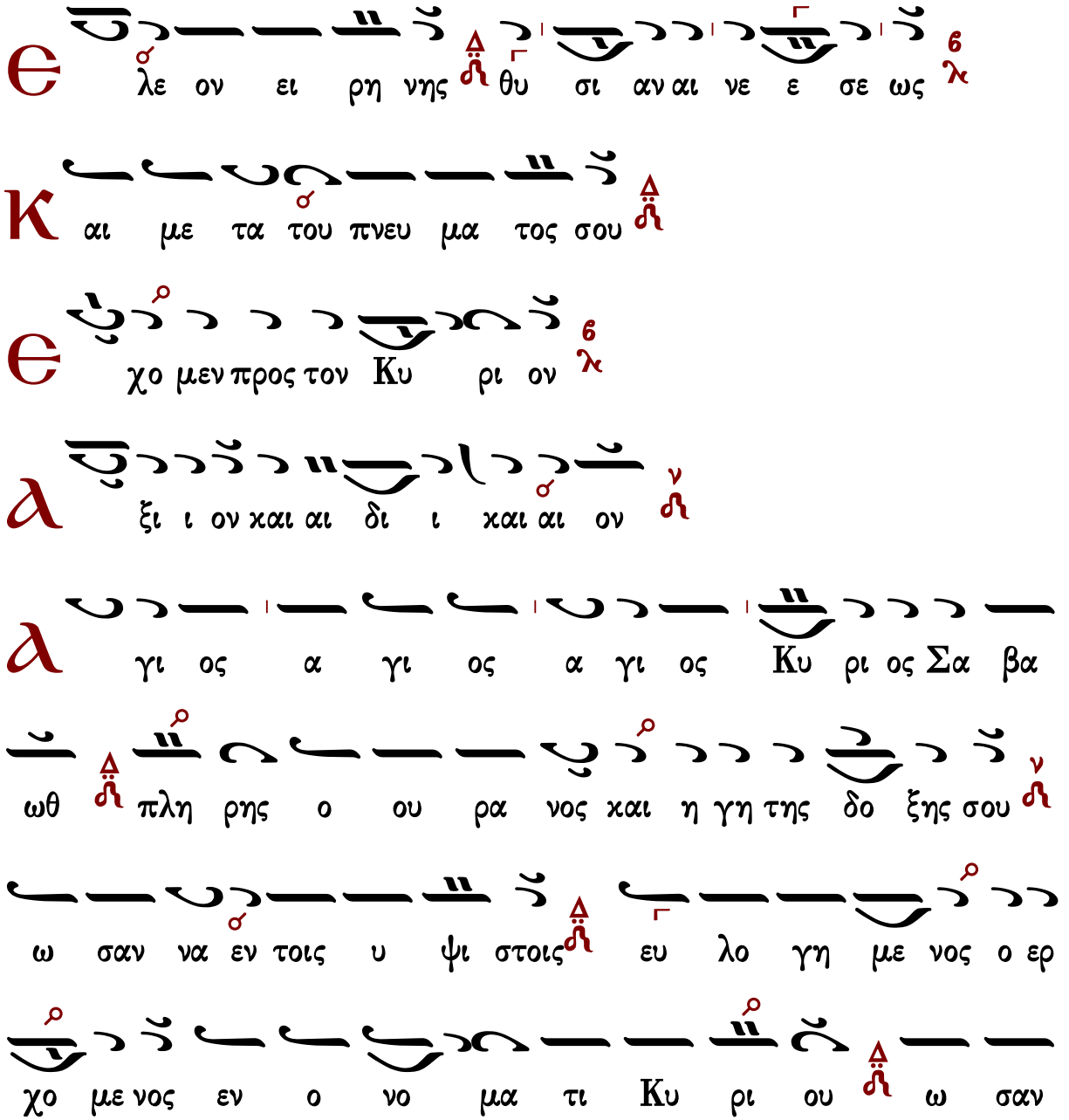

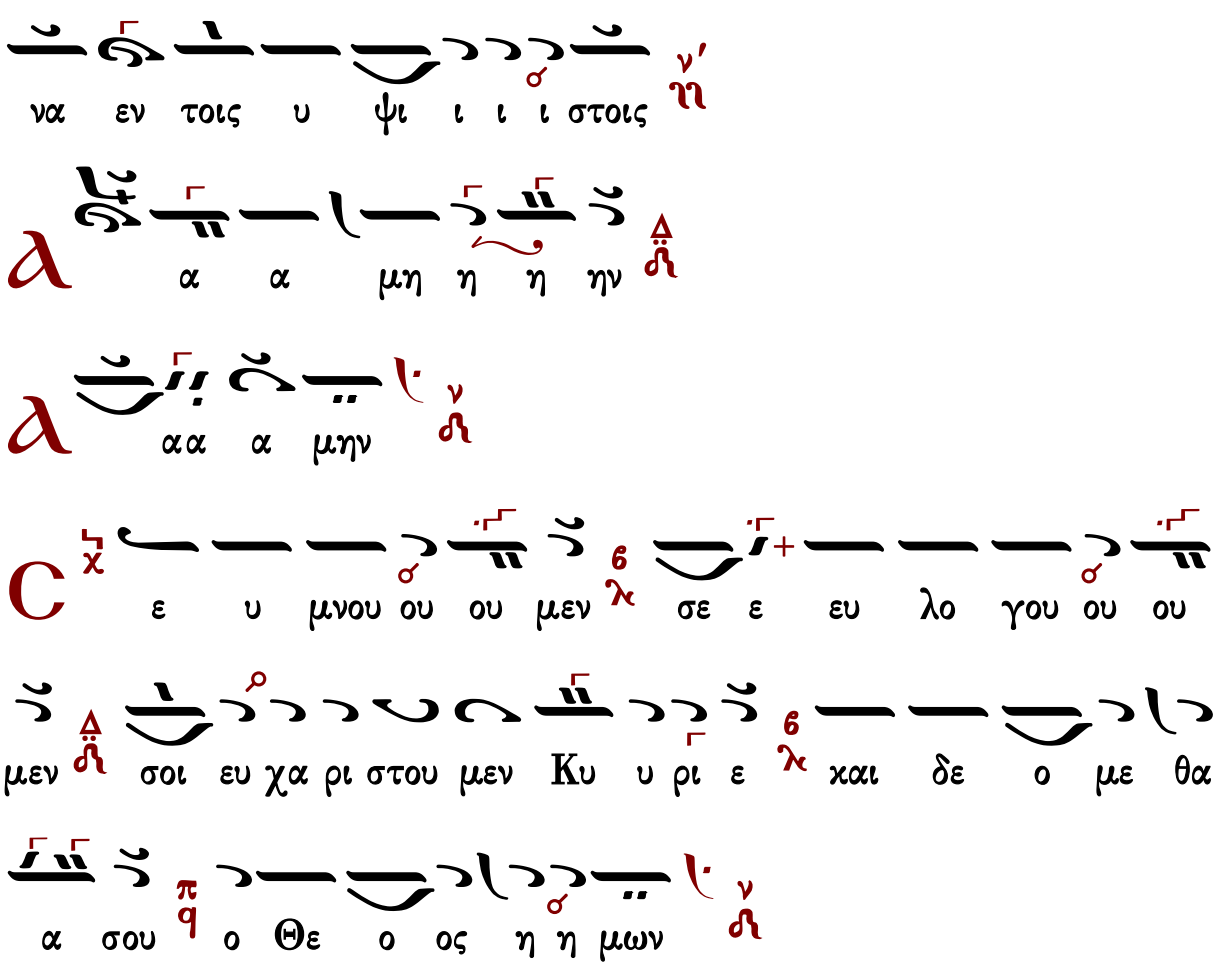

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

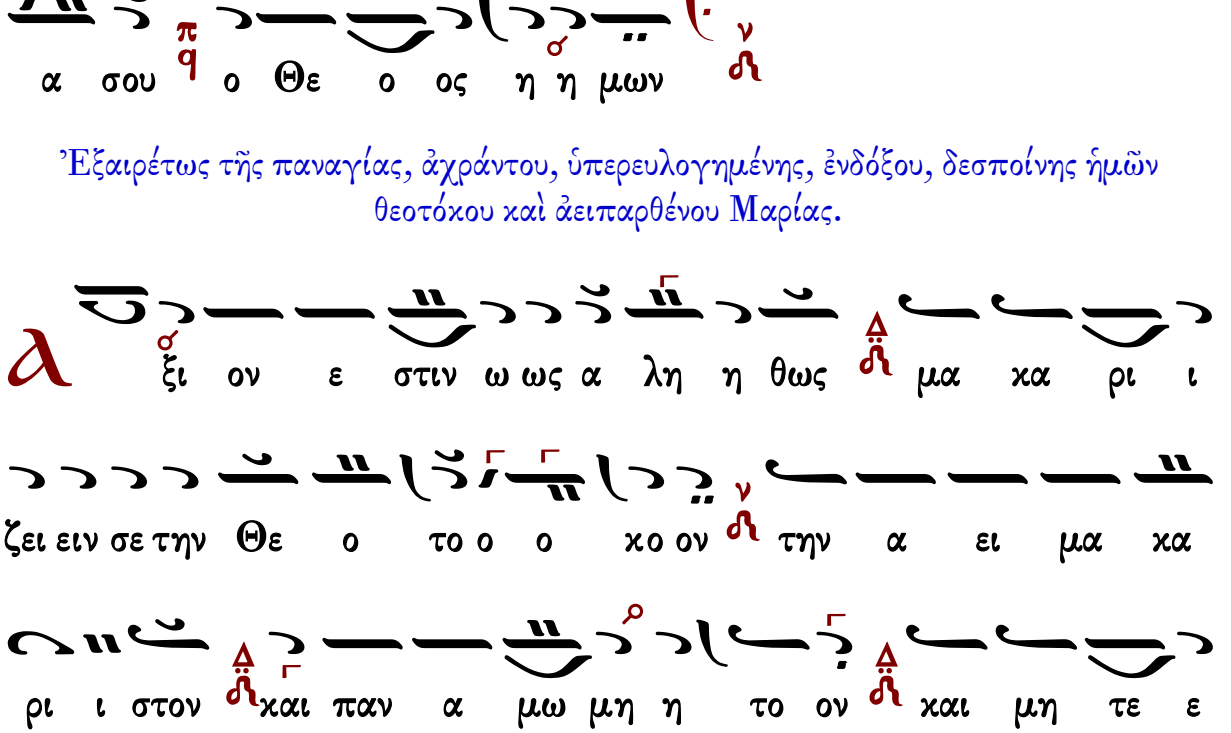

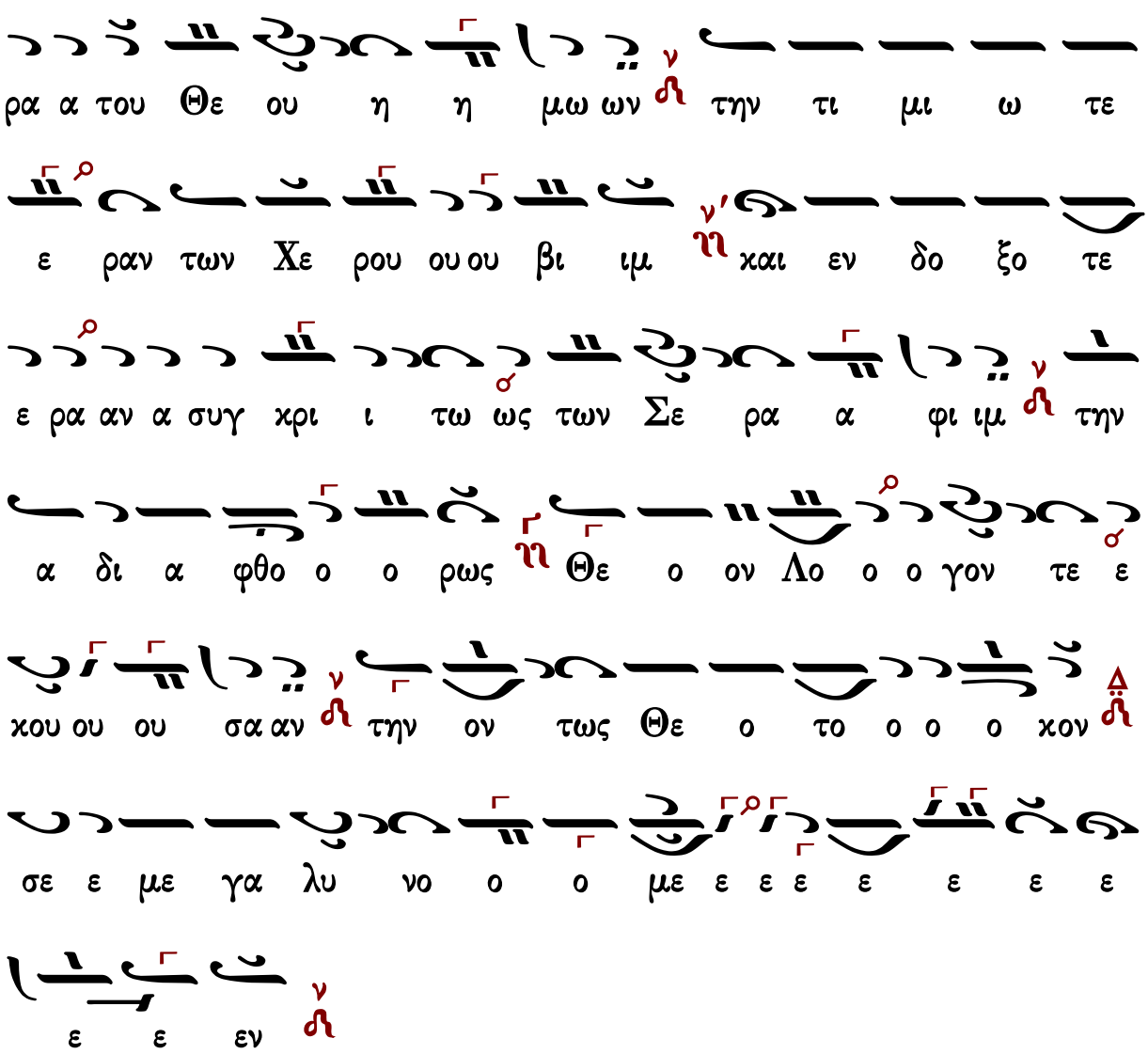
ρα α του Θε ου η η μω ων την τι μι ω τε
ε ραν των Χε ρου ου ου βι ιμ και εν δο ξο τε
ε ρα αν α συγ χρι ι τω ως των Σε ρα α φι ιμ την
α δι α φθο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο ο γον τε ε
κου ου ου σα αν την ον τως Θε ο το ο ο ο κον
σε ε με γα λυ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
ε ε εν

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ π ⁂ Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.194*

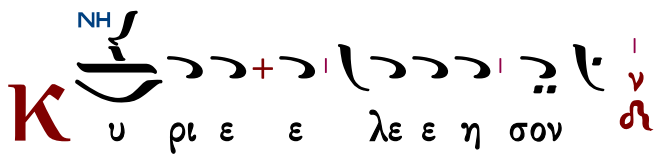

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

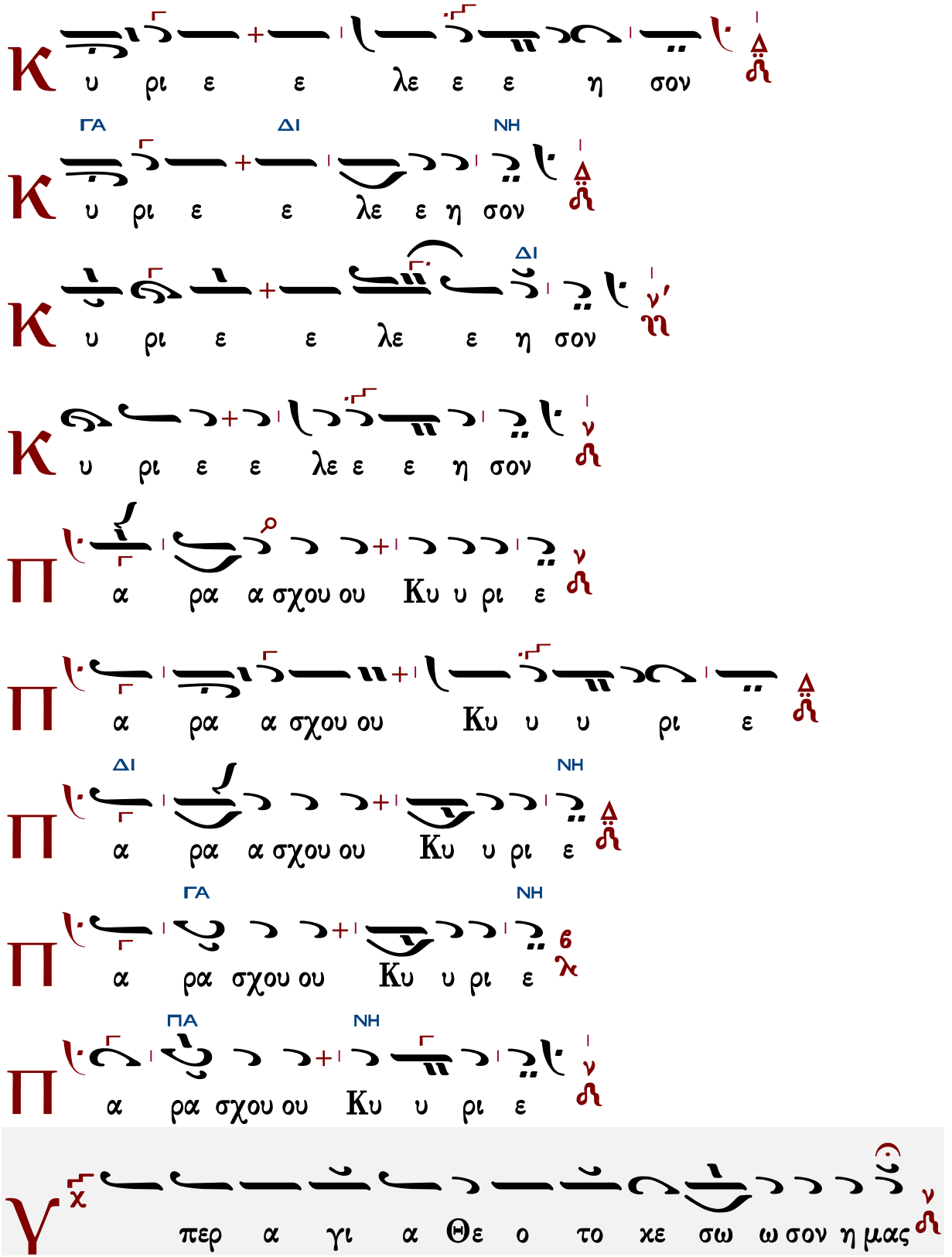
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΓΑ ΔΙ ΝΗ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ ΝΗ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΓΑ ΝΗ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΝΗ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
Υ περ α γι α Θε ο το χε σω ω σον η μας

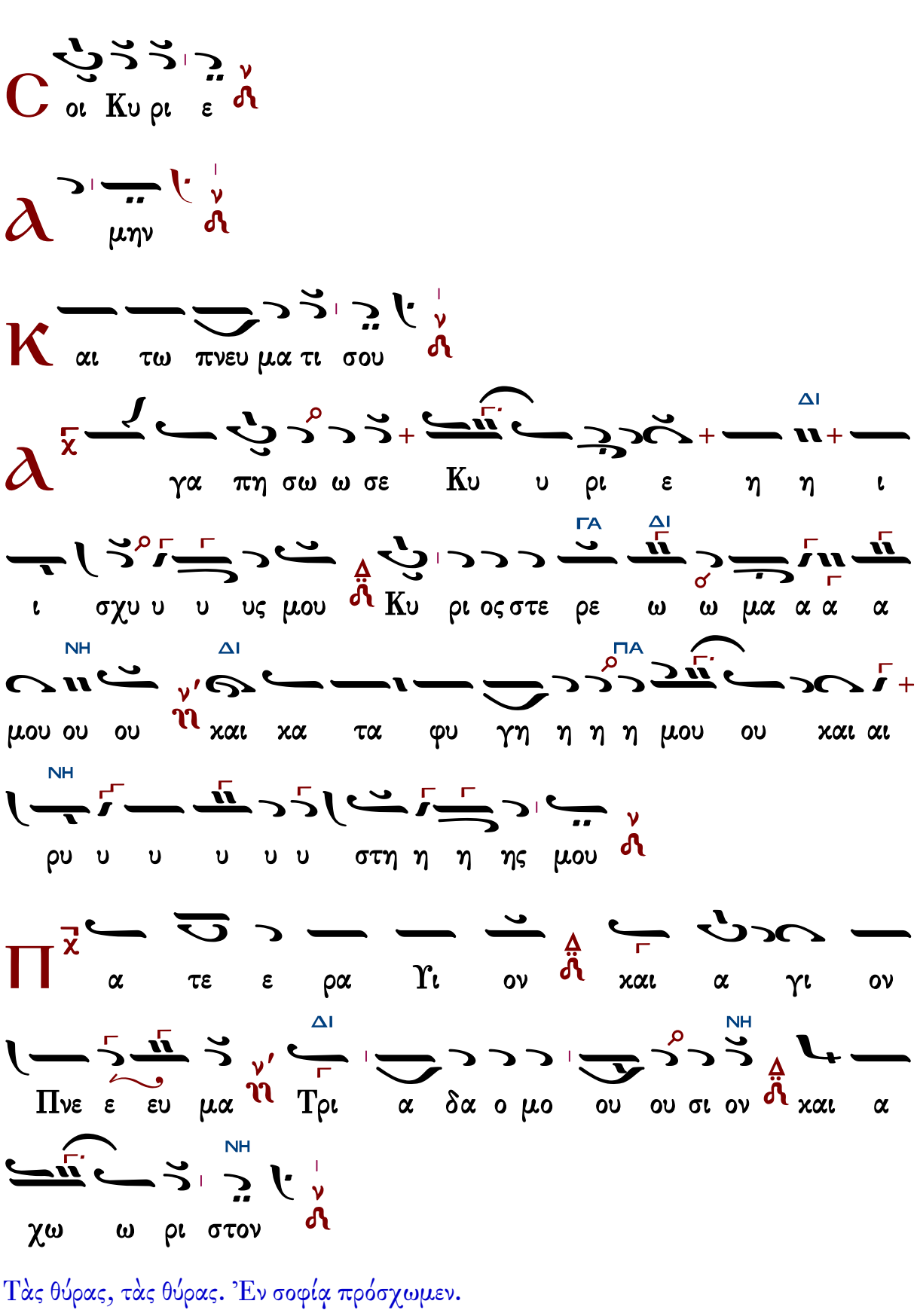

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

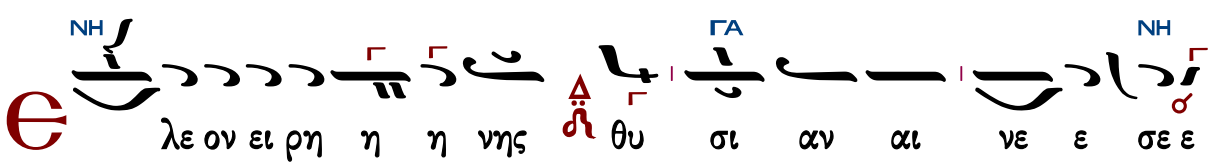

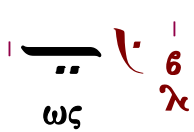

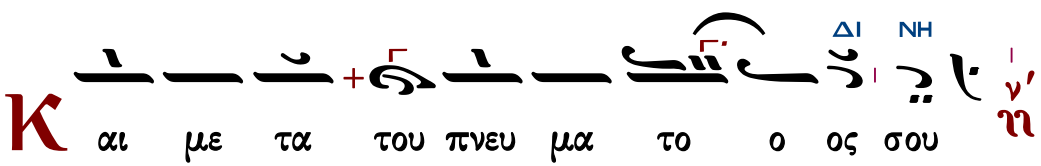

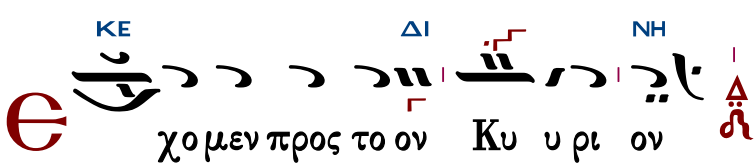

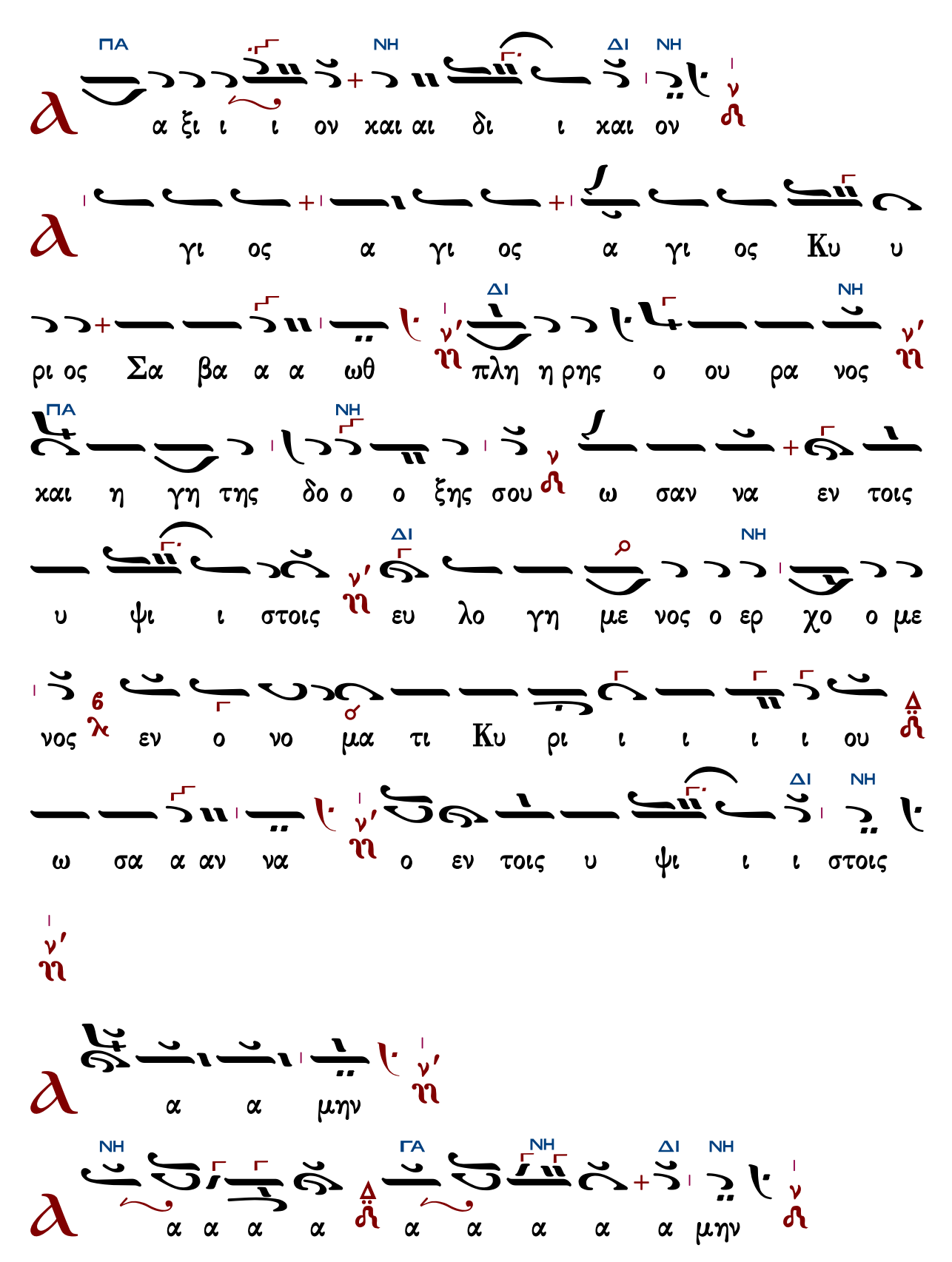
ΠΑ ΝΗ ΔΙ ΝΗ
α ξι ι ι ον χαι αι δι ι χαι ον
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ
ΔΙ ΝΗ
ρι ος Σα βα α α ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος
ΠΑ ΝΗ
χαι η γη της δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις
ΔΙ ΝΗ
υ ψι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
6
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ου
ΔΙ ΝΗ
ω σα α αν να ο εν τοις υ ψι ι ι στοις
α α μην
ΝΗ ΓΑ ΝΗ ΔΙ ΝΗ
α α α α α α α α α μην

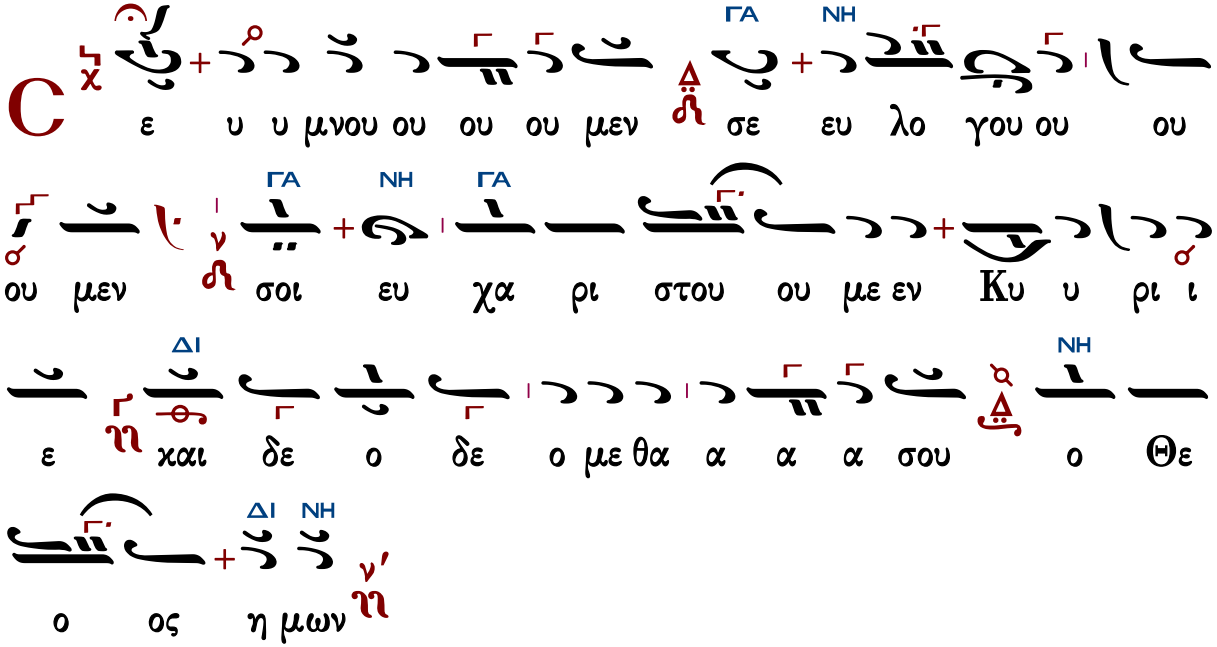

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.199*

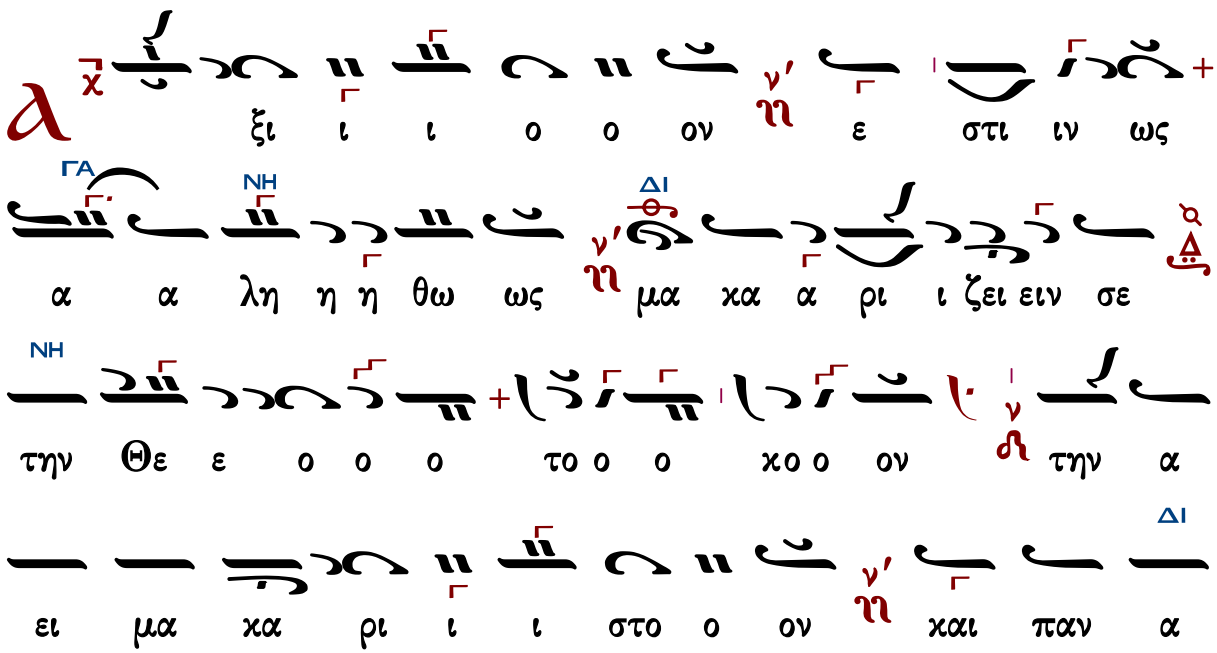

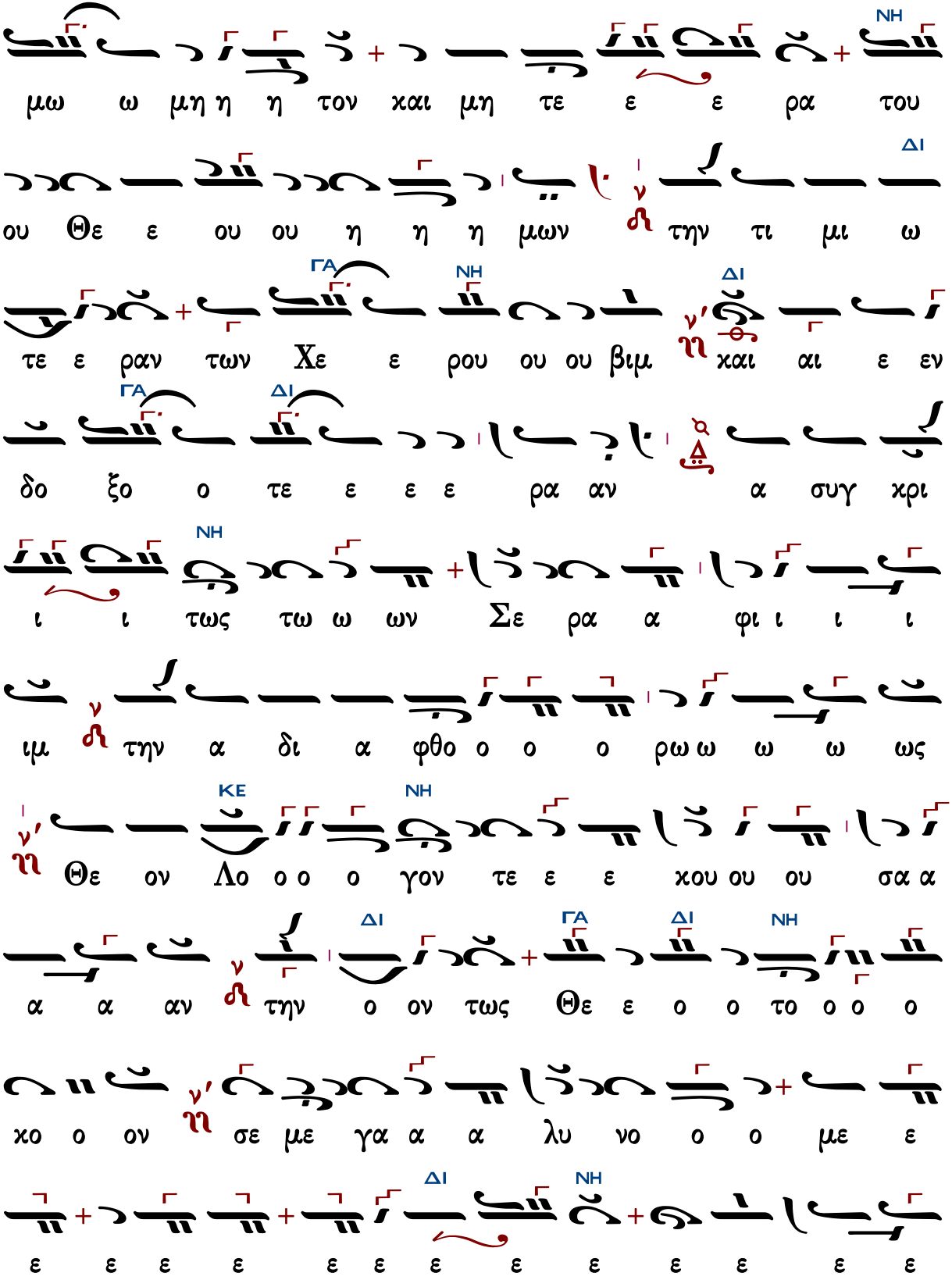
NH
μω ω μη η η τον και μη τε ε ε ρα του
ΔΙ
ου Θε ε ου ου η η η μων την τι μι ω
ΓΑ NH ΔΙ
τε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βιμ και αι ε εν
ΓΑ ΔΙ
δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ χρι
NH
ι ι τως τω ω ων Σε ρα α φι ι ι ι
ιμ την α δι α φθο ο ο ρω ω ω ω ως
ΚΕ NH
Θε ον Λο ο ο ο γον τε ε χου ου ου σα α
ΔΙ ΓΑ ΔΙ NH
α α αν την ο ον τως Θε ε ο ο το ο ο ο
χο ο ον σε με γα α α λυ νο ο ο με ε
ΔΙ NH
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

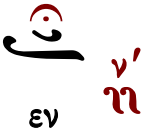

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος λ π ϡ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.373*

Χρωματικός (Σουζινάκ)

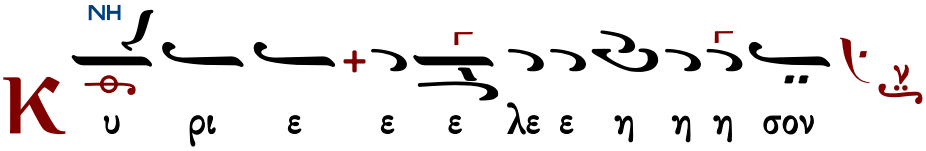

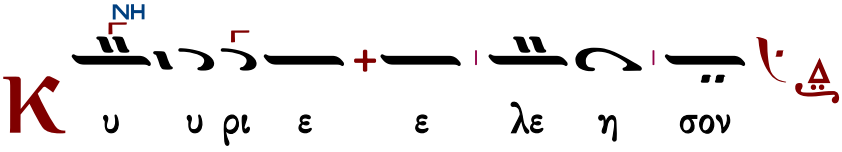

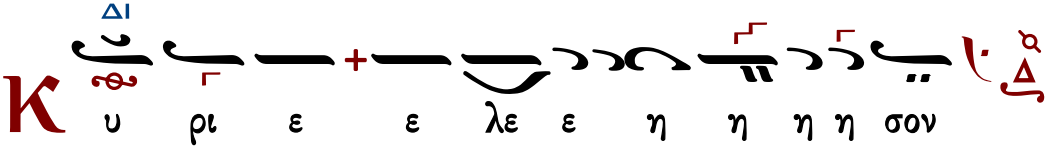

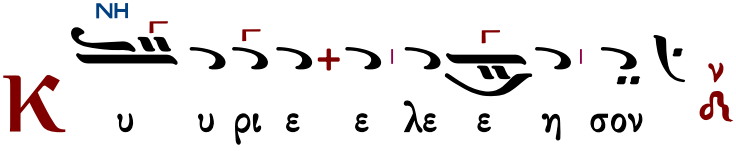

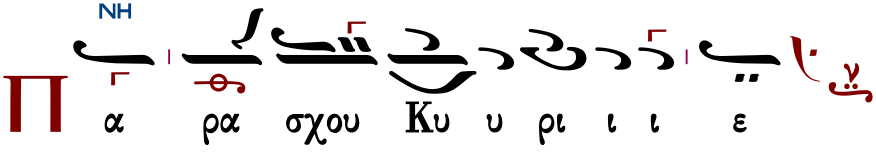

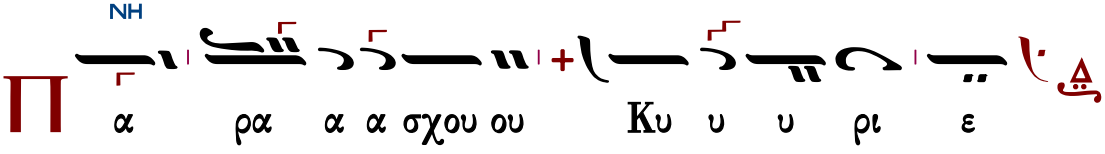

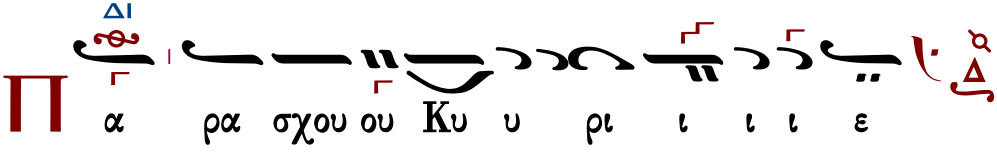

Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ι ε

C οι οι οι Κυ υ ρι ι ι ε

A α α α μη ην

K αι τω πνευ μα τι ι σου

A γα πη η η η σω ω ω ω σε ε

Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς μου Κυ ρι ος

στε ρε ω μα α α α μου και κα τα φυ γη η

η η μου ου και ρυ υ υ υ υ στη η ης μου ου

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α α δα ο μο ου σι ι ι ο ον

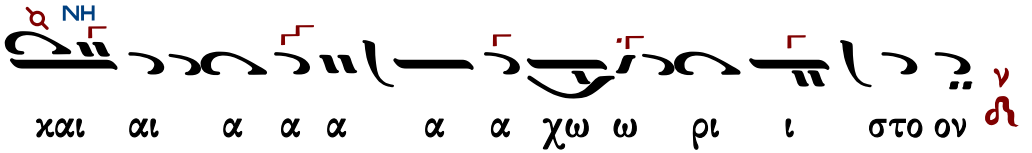

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

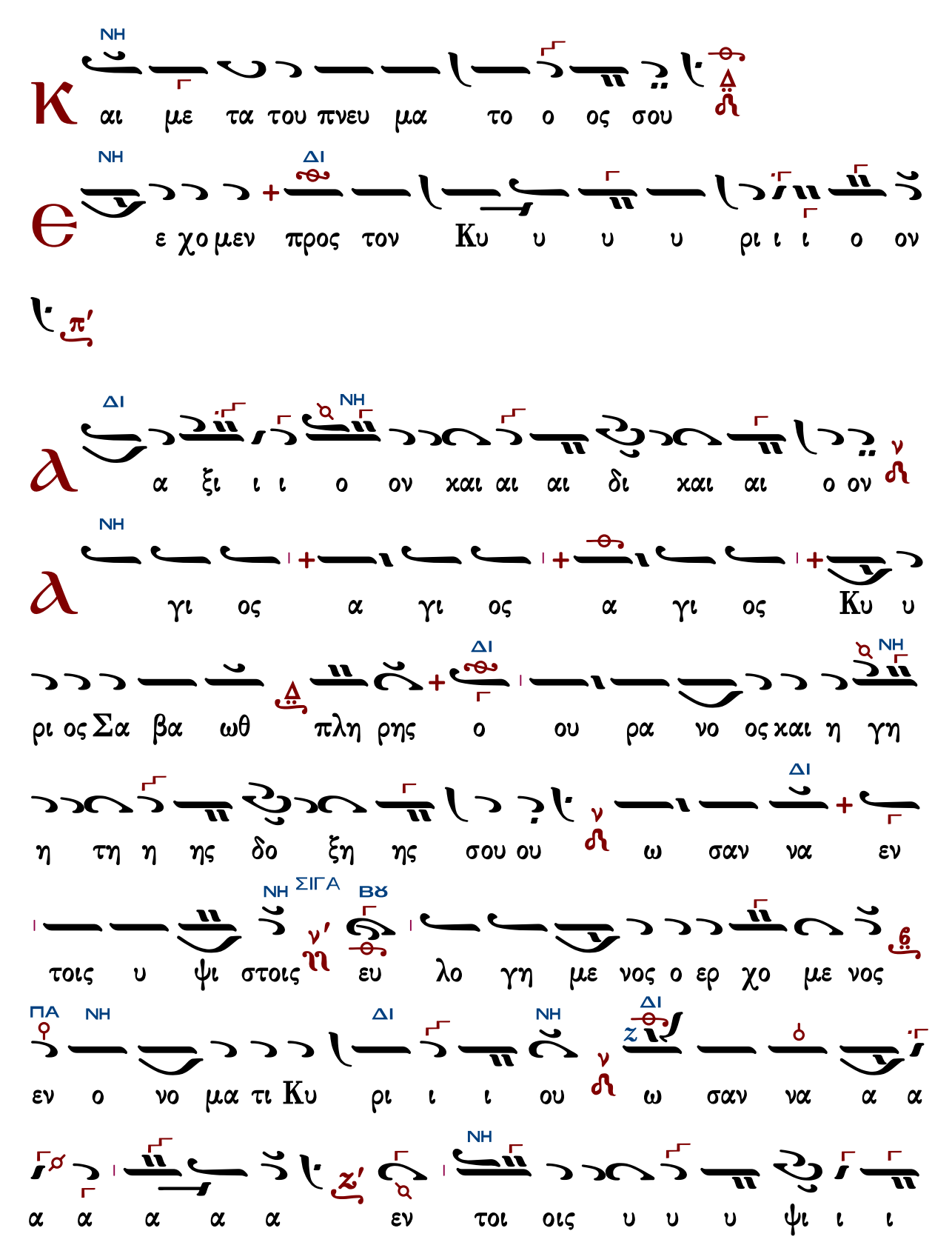

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ο ον

Α α ξι ι ι ο ον και αι αι δι και αι ο ον

Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ

ρι ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ος και η γη

η τη η ης δο ξη ης σου ου ω σαν να εν

τοις υ ψι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α α

α α α α α εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι

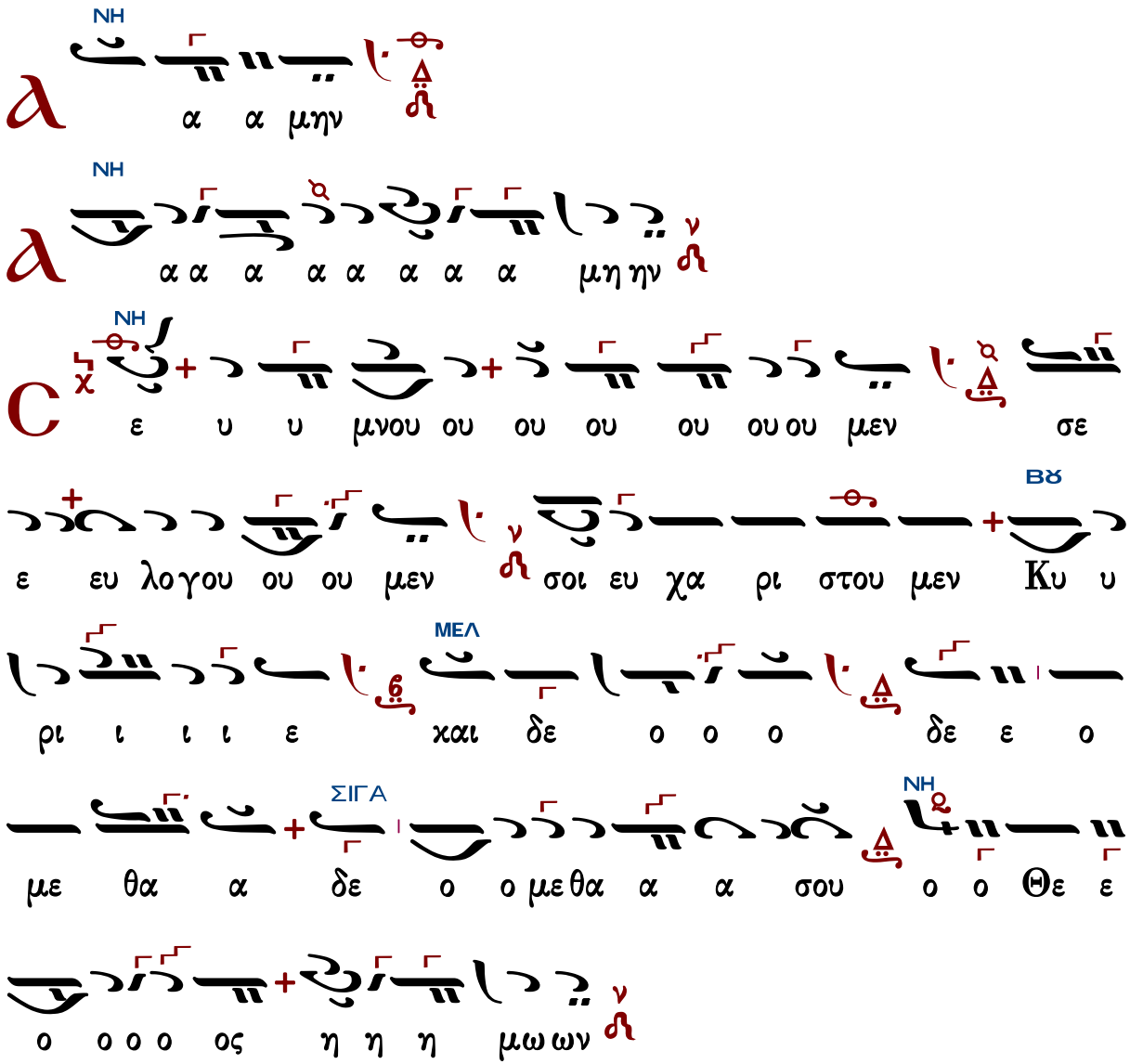

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΔΙ

λη η θω ως μα α κα α ρι ι ζει ει ειν σε ε

ΝΗ

την Θε ε ο ο ο το ο ο κο ον την α α ει

ΔΙ

μα κα α α ρι ι στον και παν α α μω ω

ΓΑ ΔΙ

μη η η τον και αι μη η τε ε ε ε ε ρα

ΝΗ

του ου Θε ε ε ου η η μω ων την τι μι ω

ΓΑ ΔΙ

τε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βιμ και εν δο

ξο τε ε ε ε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι

ΝΗ

ι ι τω ως τω ω ων Σε ρα α φι ιμ την α δι

ΔΙ ΝΗ

α φθο ο ρως Θε ε ε ον Λο ο ο ο γο

ον τε ε ε κου ου ου σα αν τη ην ο ο

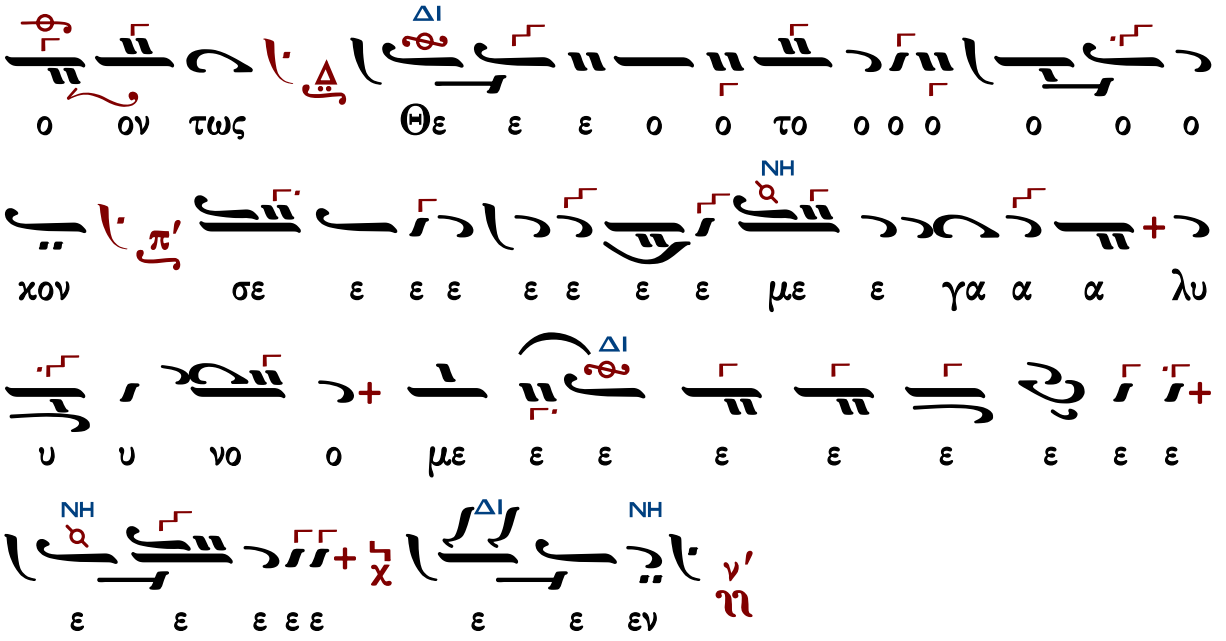

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

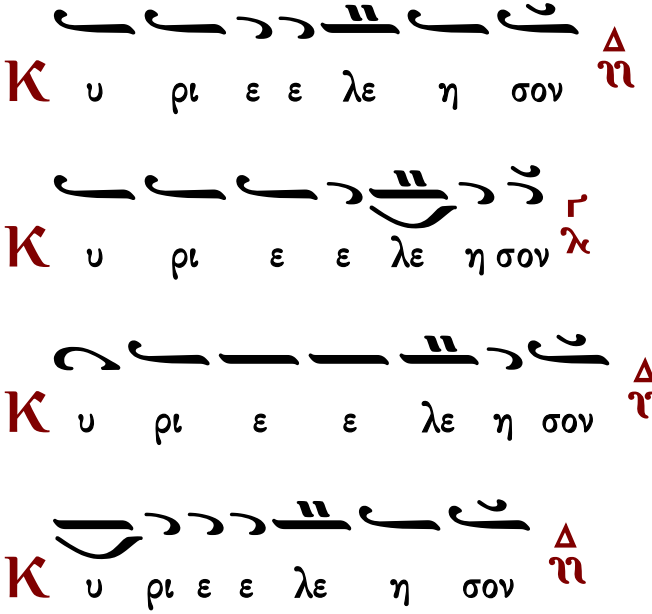

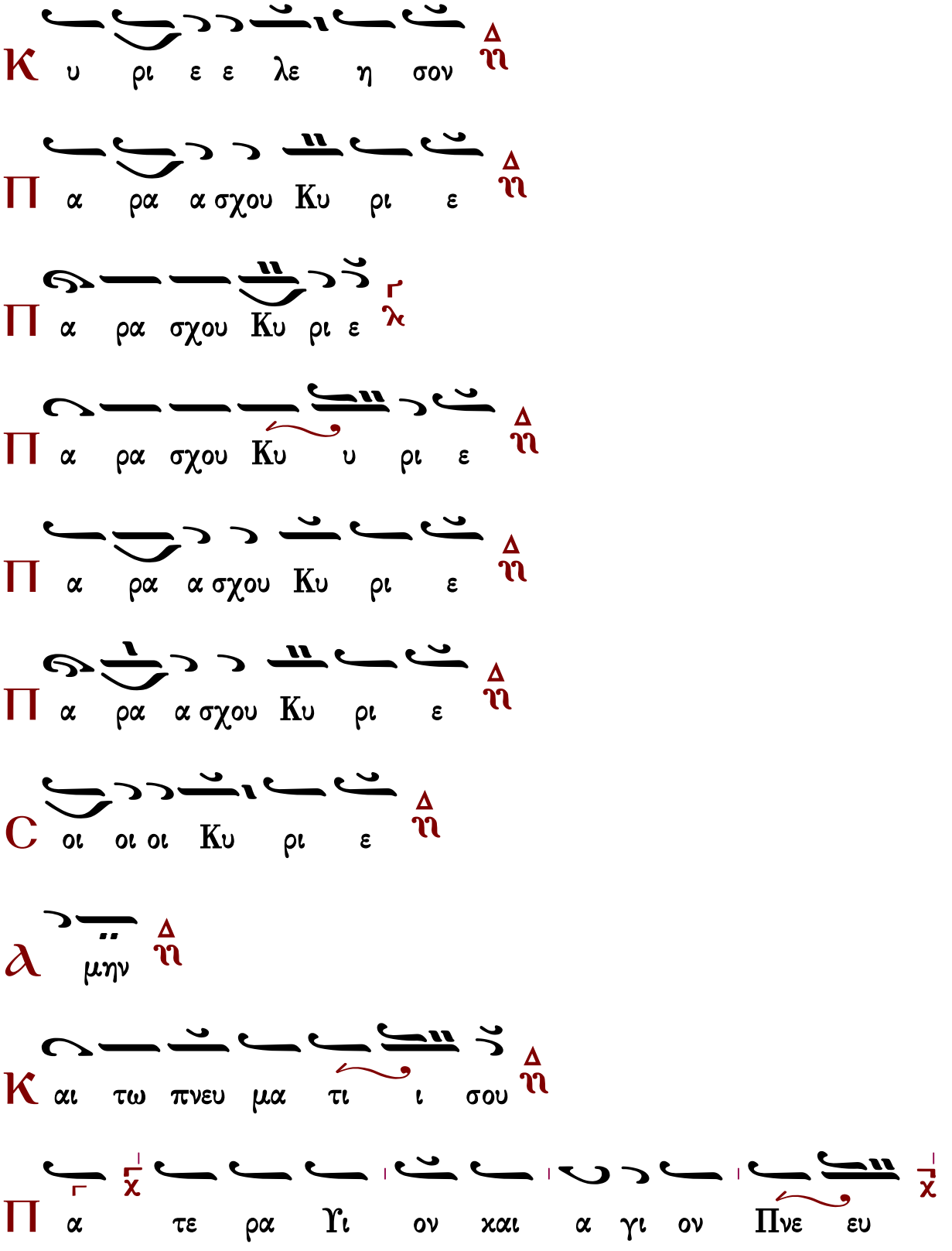
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
λ μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

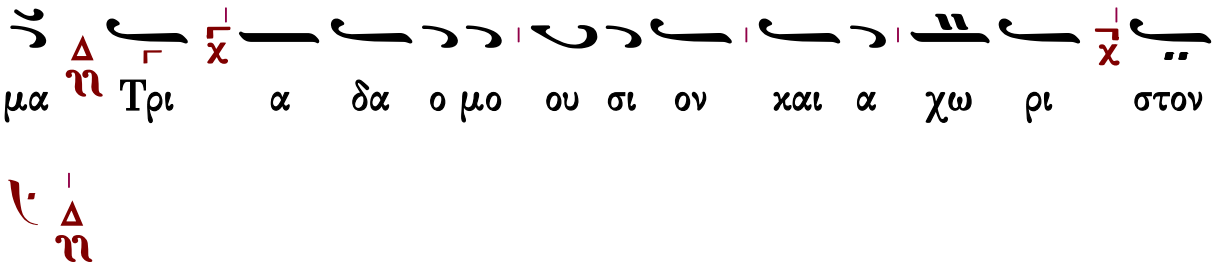

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

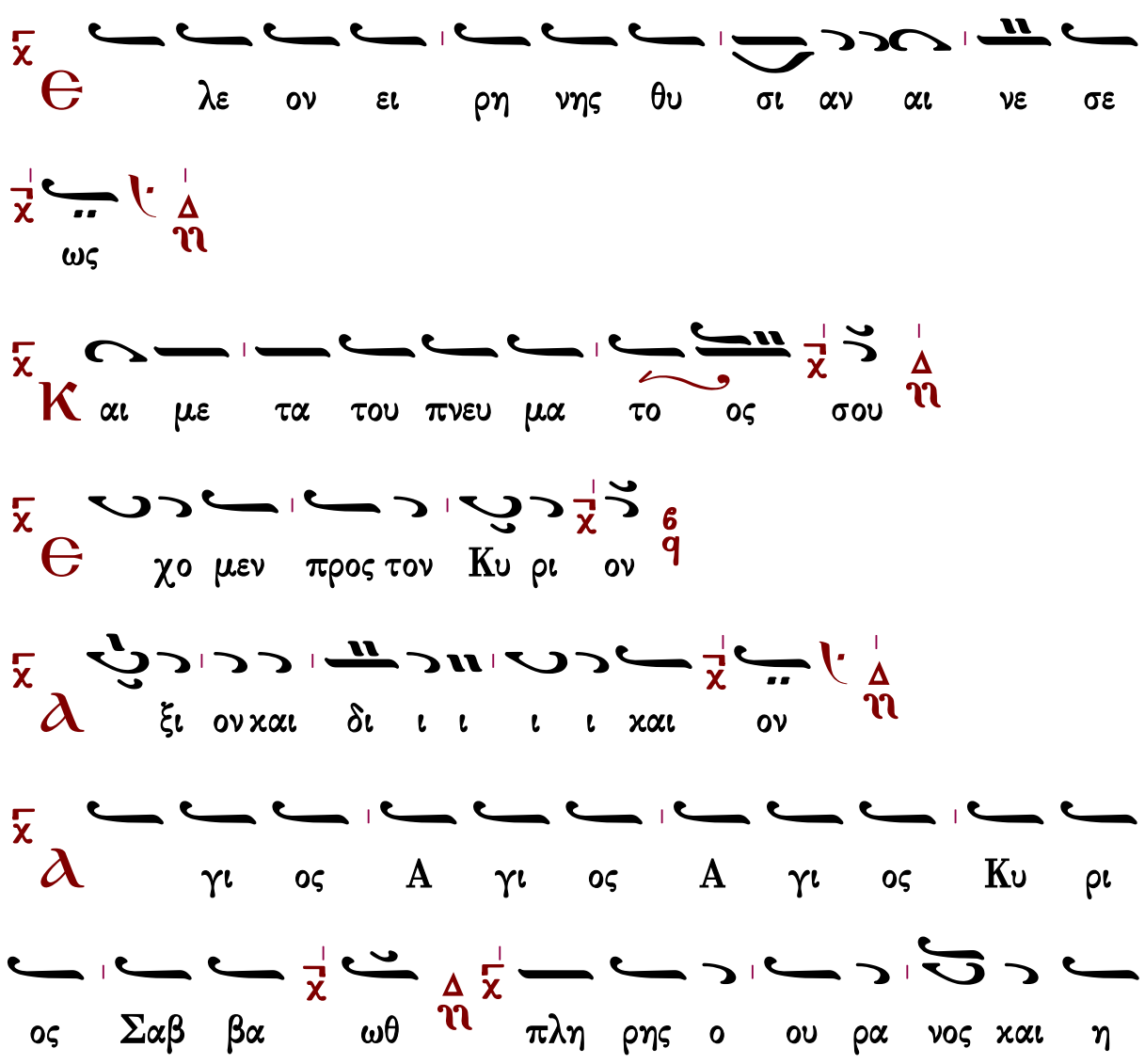
Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως
Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου
Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον
Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι
ος Σαβ βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η

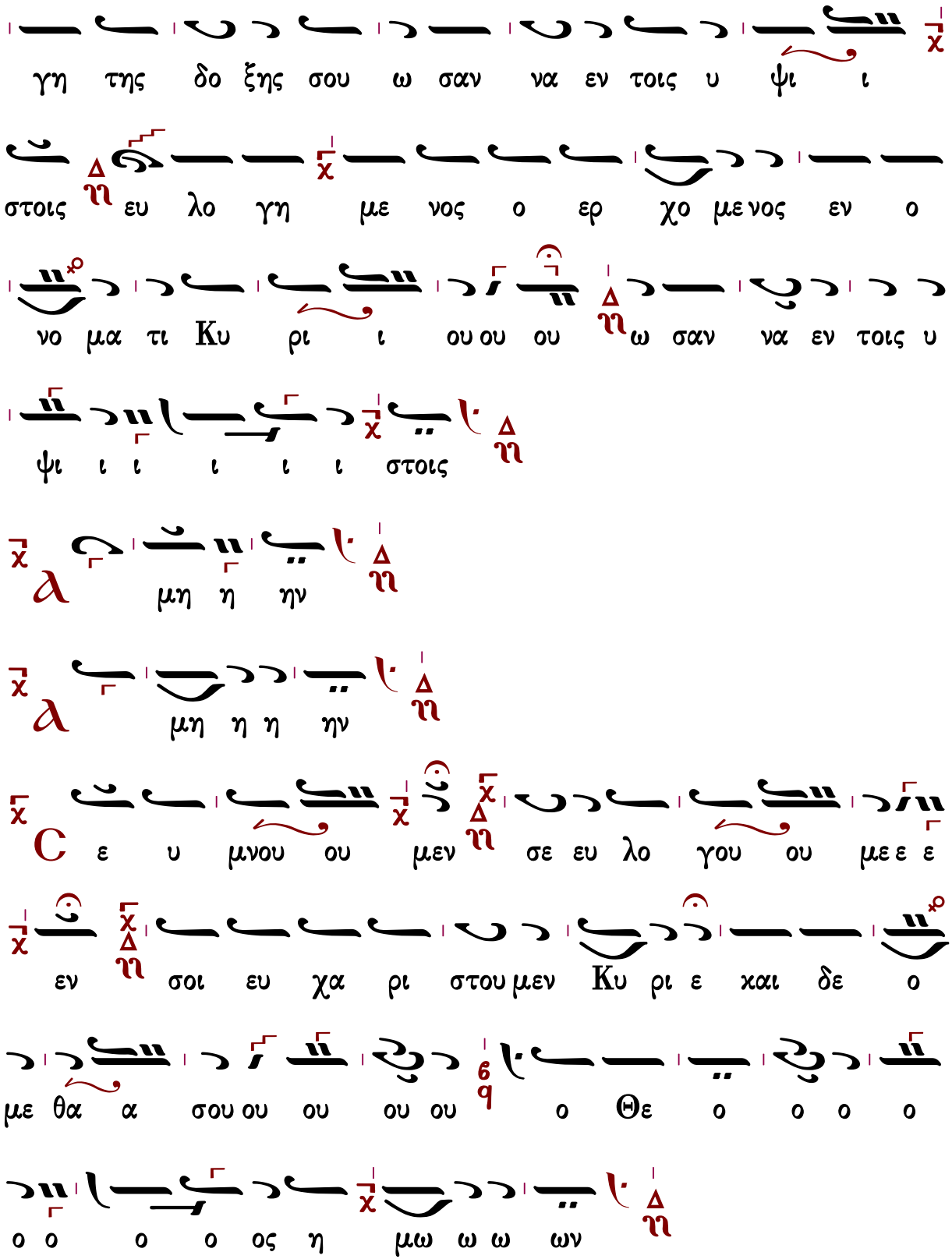

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,

δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

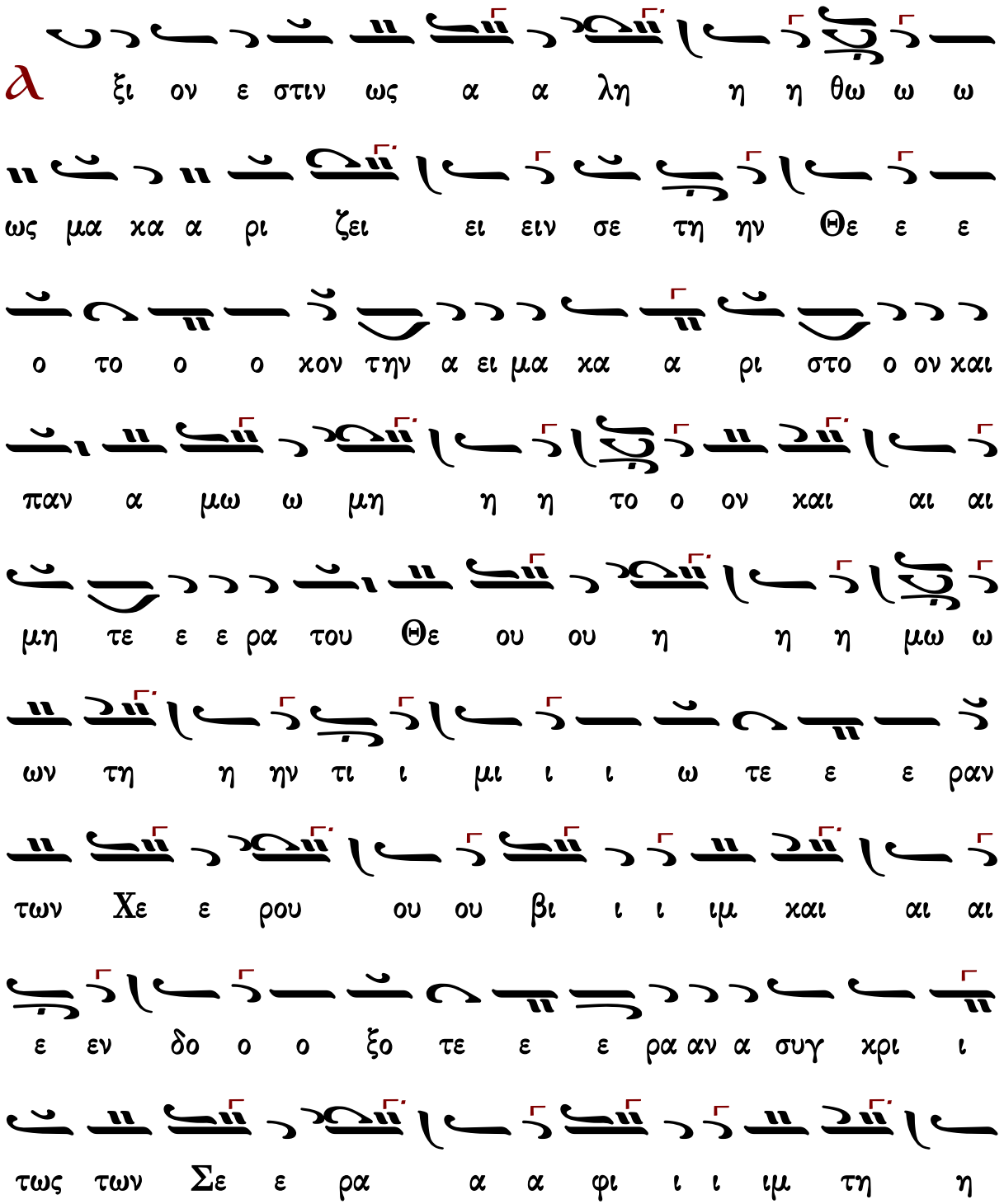

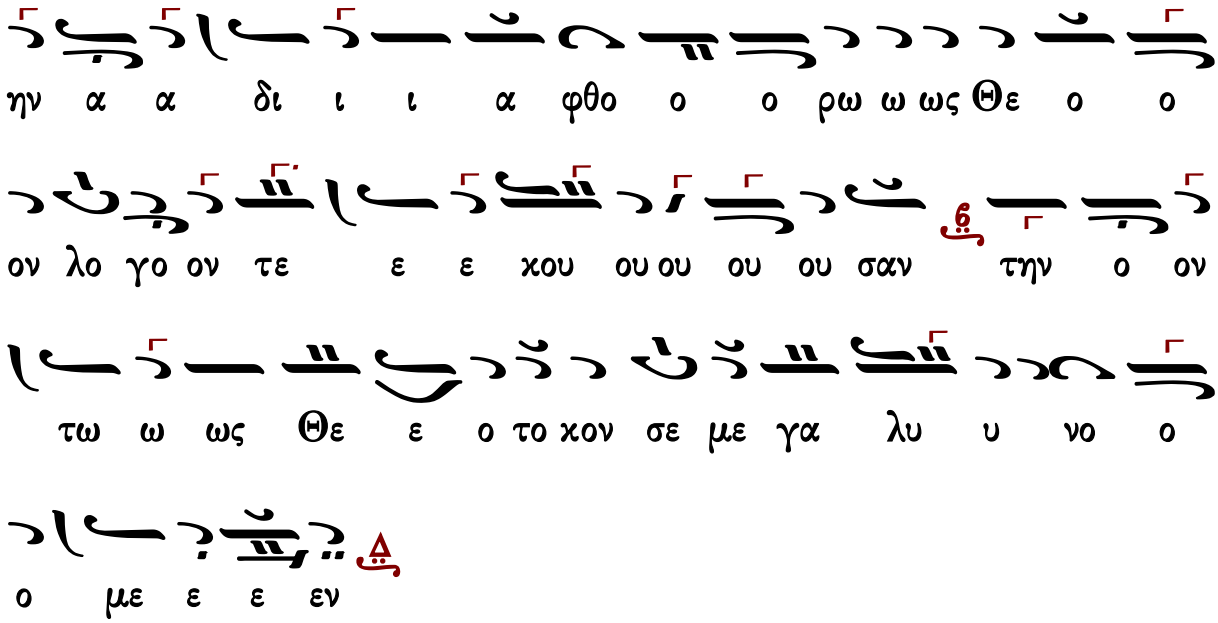

Κοινωνικόν

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ (ιδ' αἰών)

ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 μετοχίου Παναγίου Τάφου
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829

Ἦχος λ΄ Νη

Κοινωνικά παλαιών διδασκάλων Α
Ψαλτική Παράδοσις 2014 σ.144#

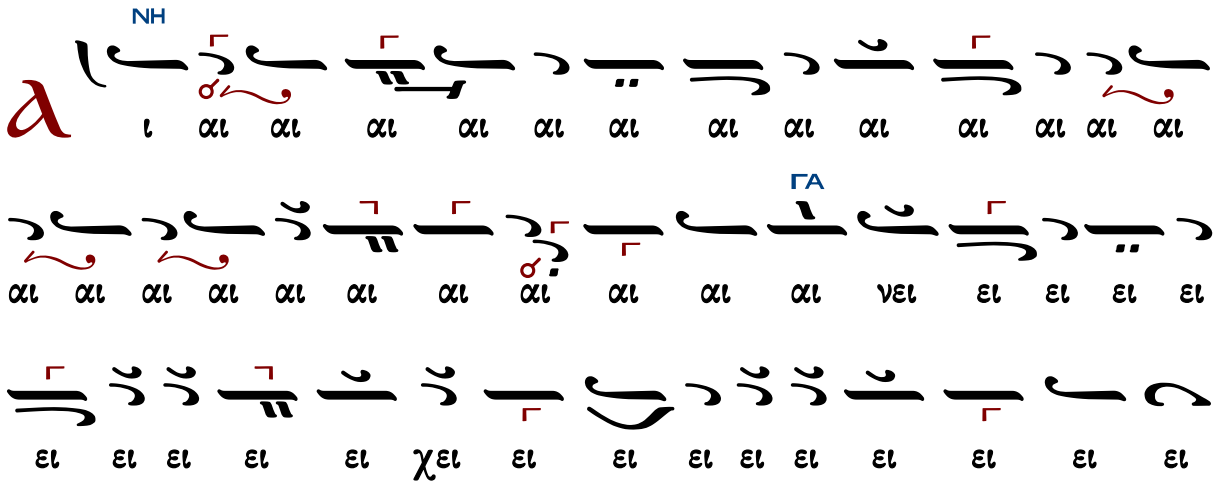

ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ

NH
ΠΑ
ΔΙ
NH
ΠΑ
NH
ΚΕ
ΔΙ
ΒΘ

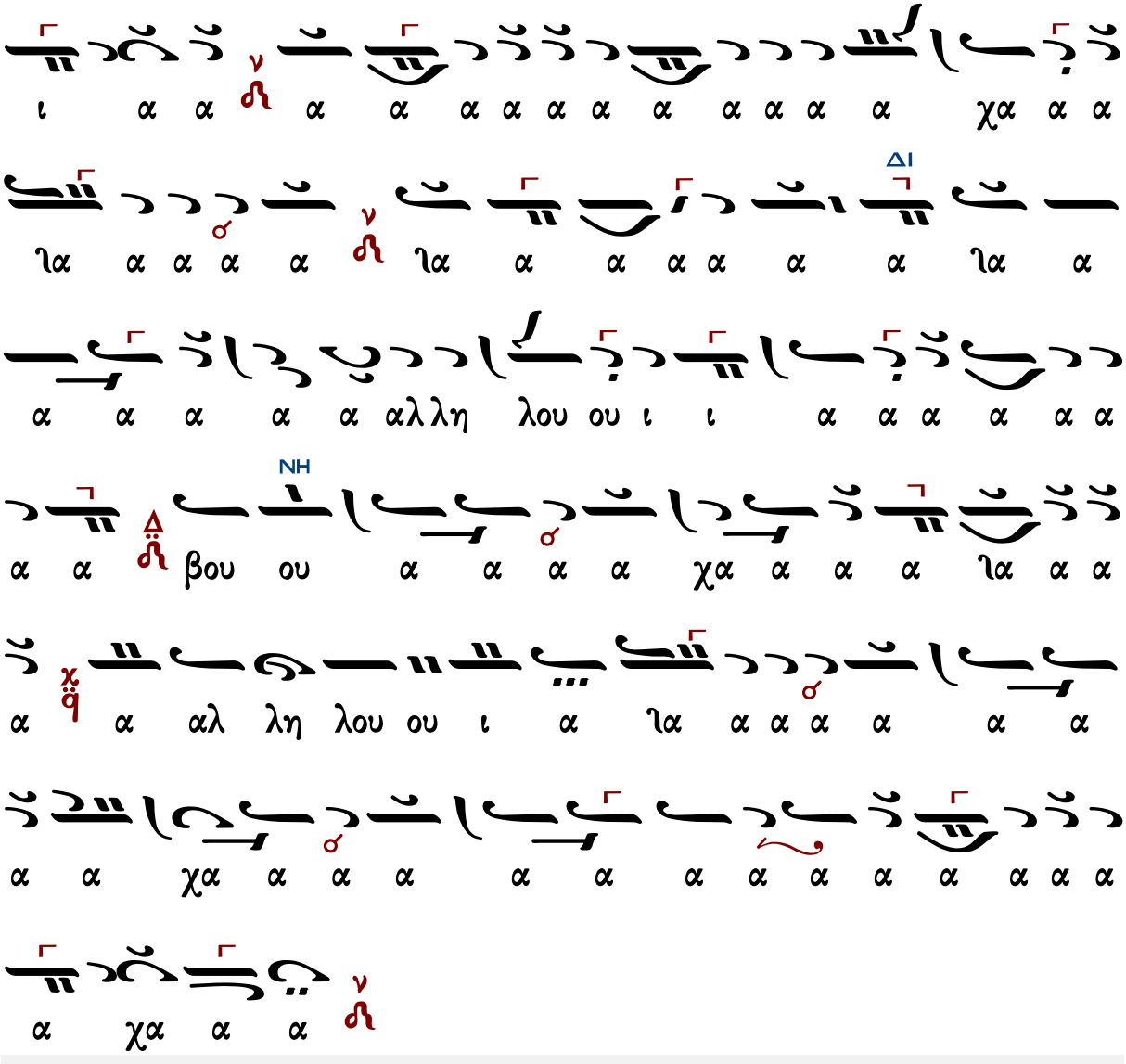

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι (1730-1777)

Ἦχος λ π Νη

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.490#

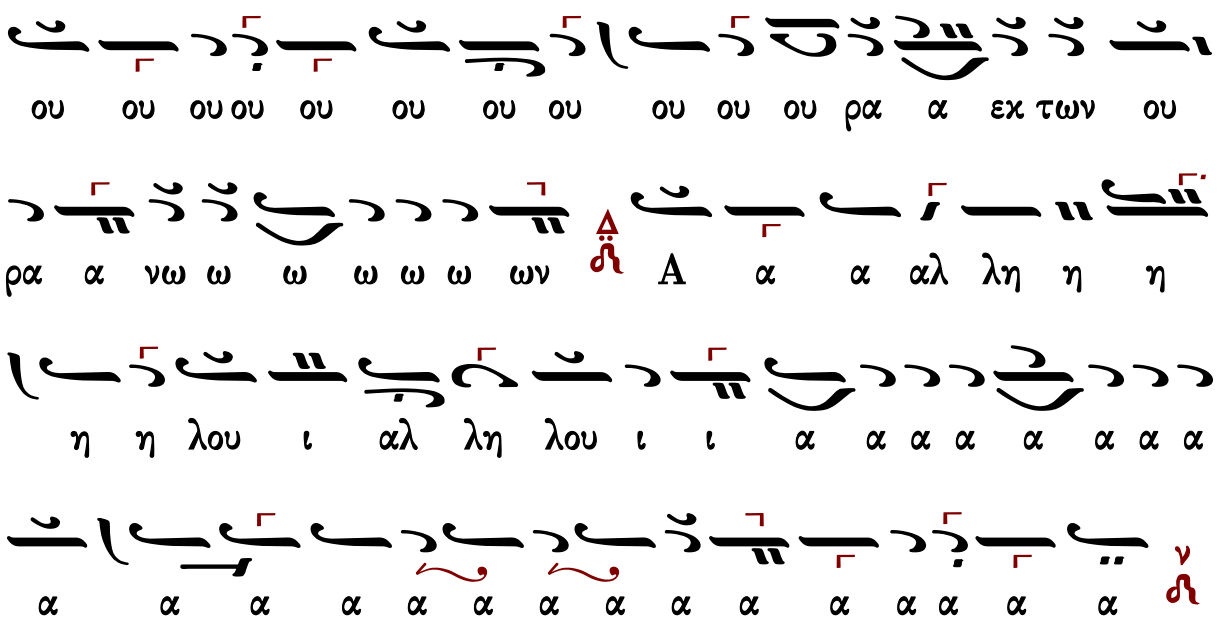

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου II (1730-1777)

Ἦχος Νη

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.504#

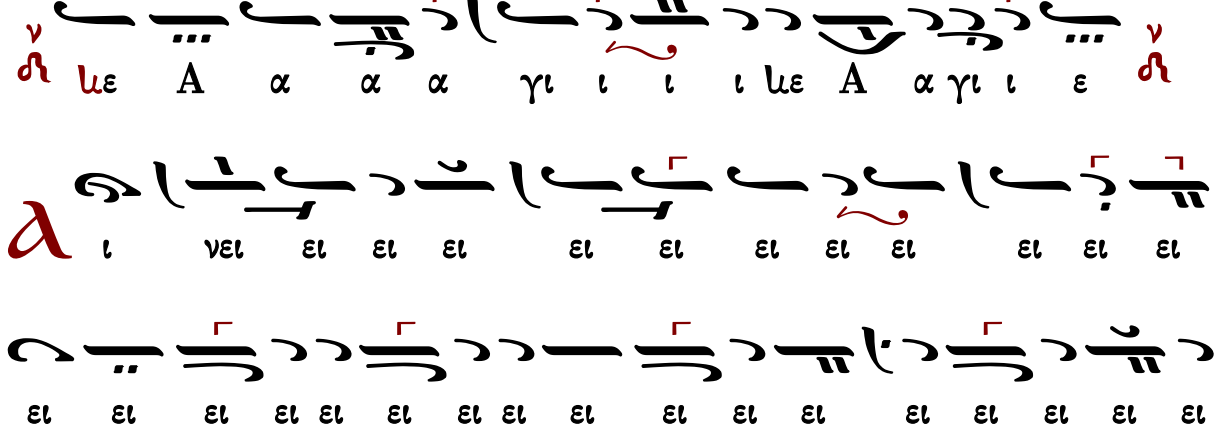

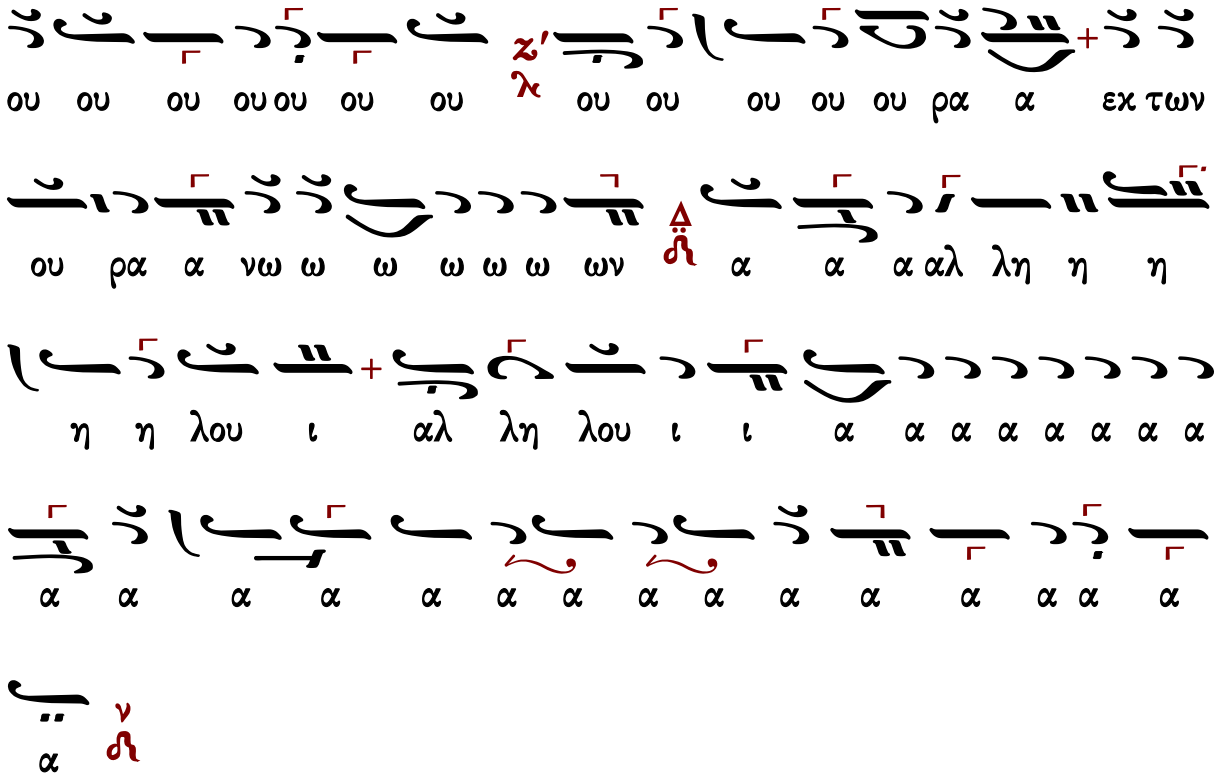

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου III (1730-1777)

Ἦχος λ ἡ Νη

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.528*

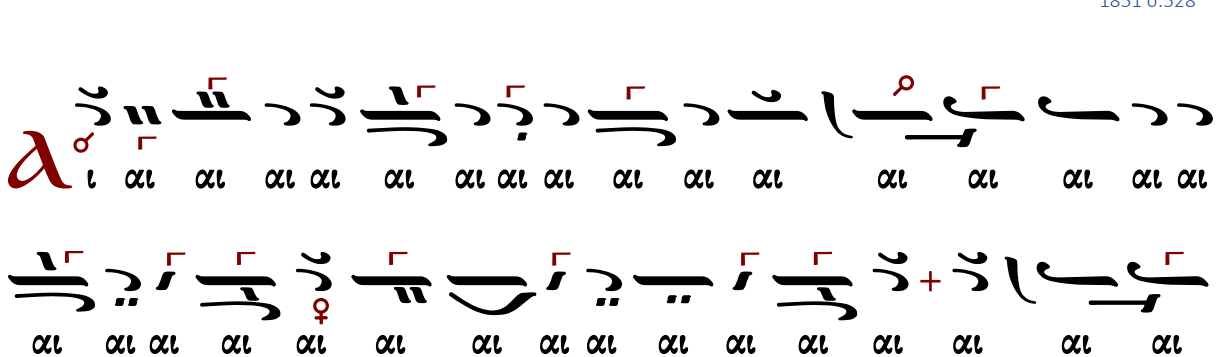

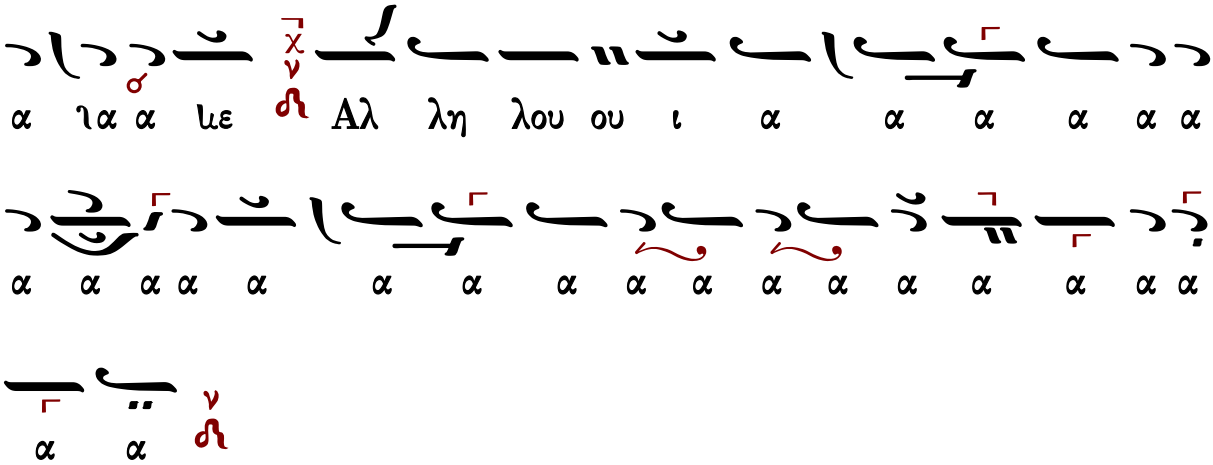

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου IV (1730-1777)

Ἦχος λ π Νη

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.531*

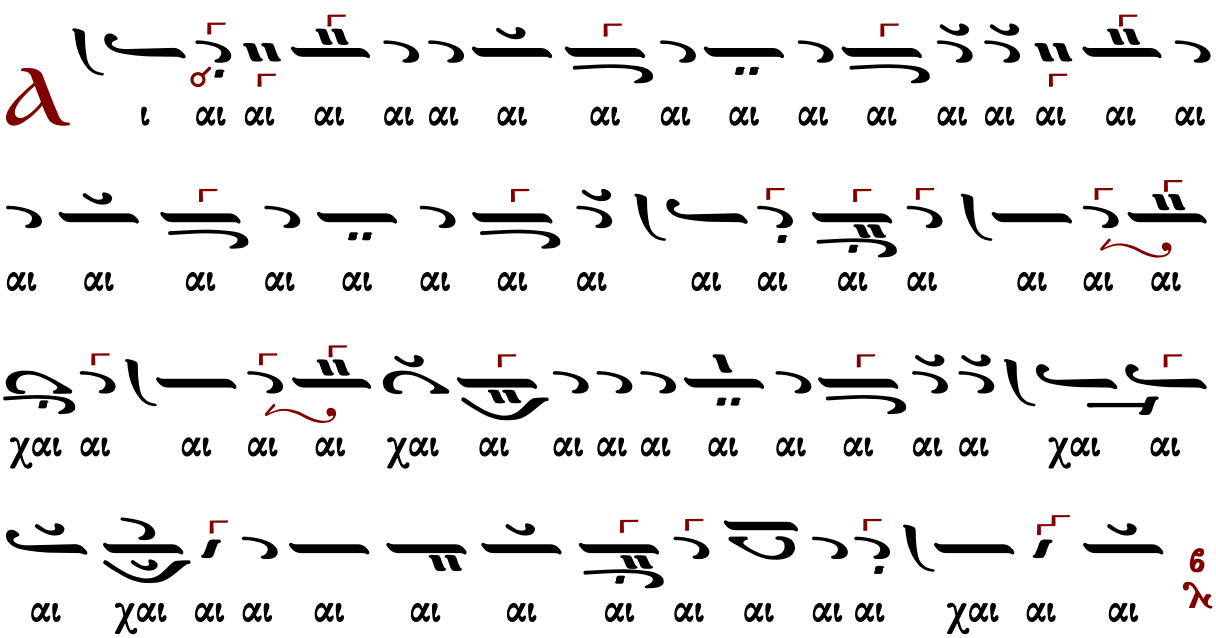

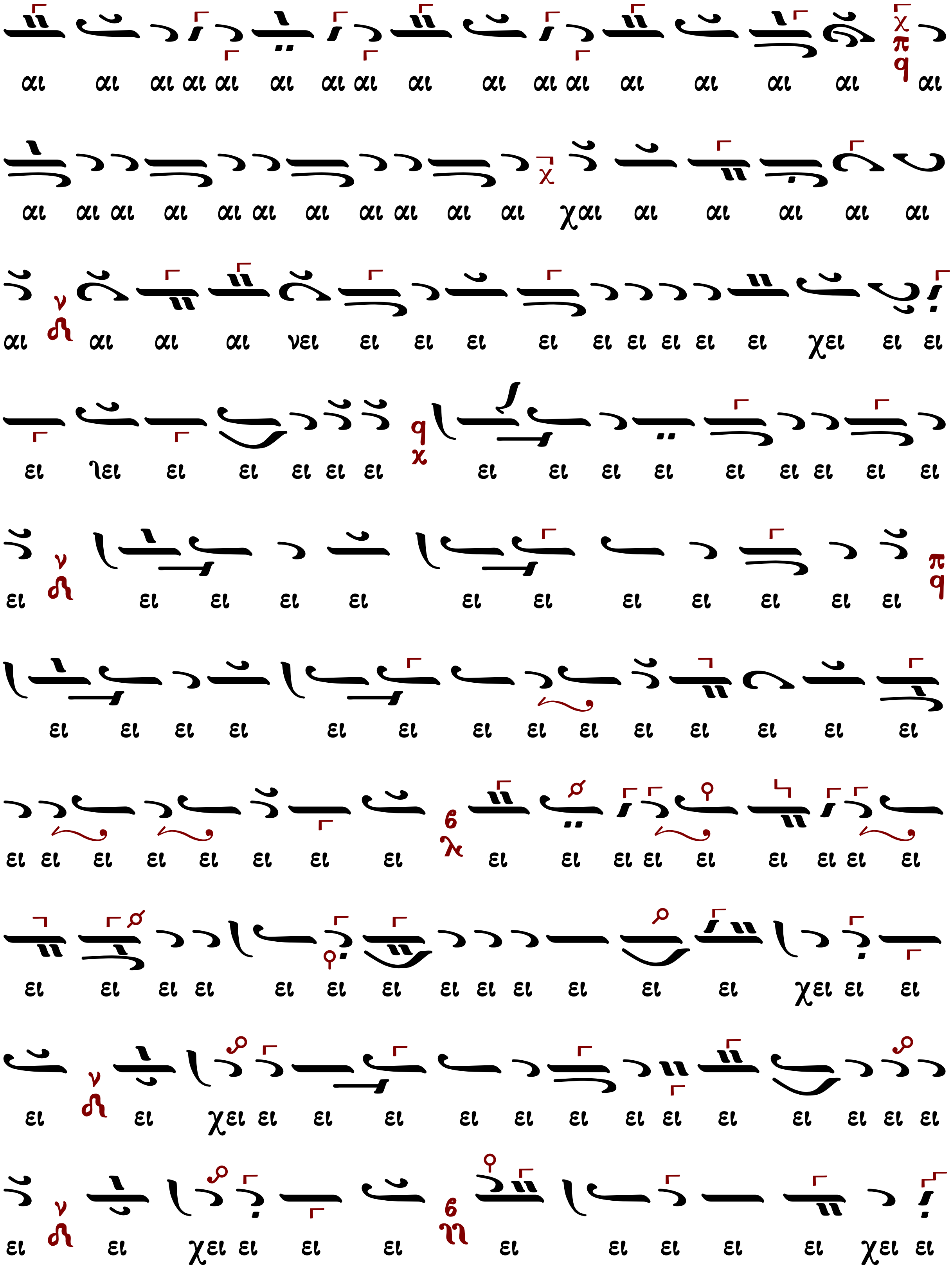
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει
ει ιει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει
ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει

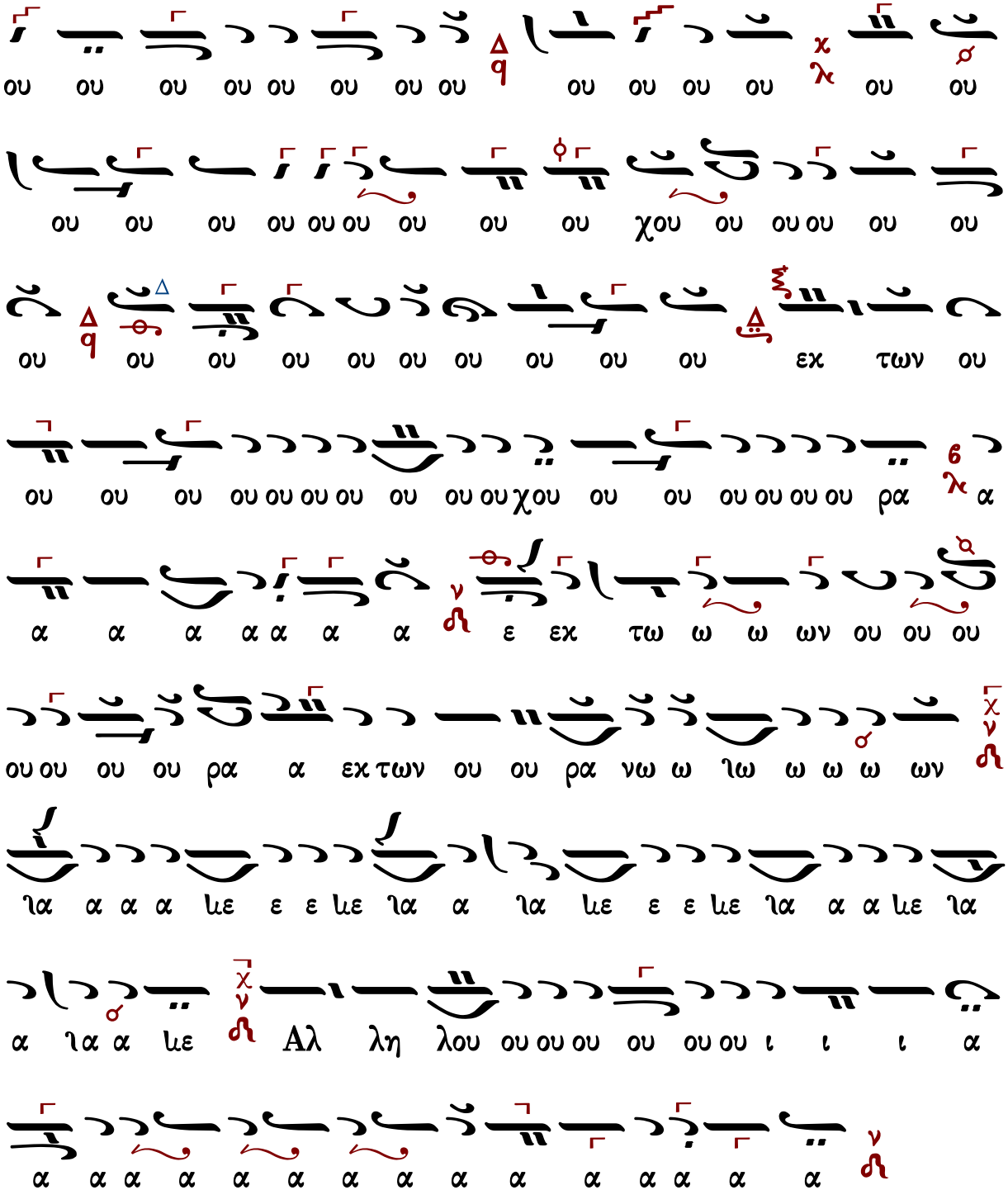

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιήλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Ἦχος λ π ϡ Νη

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.474#

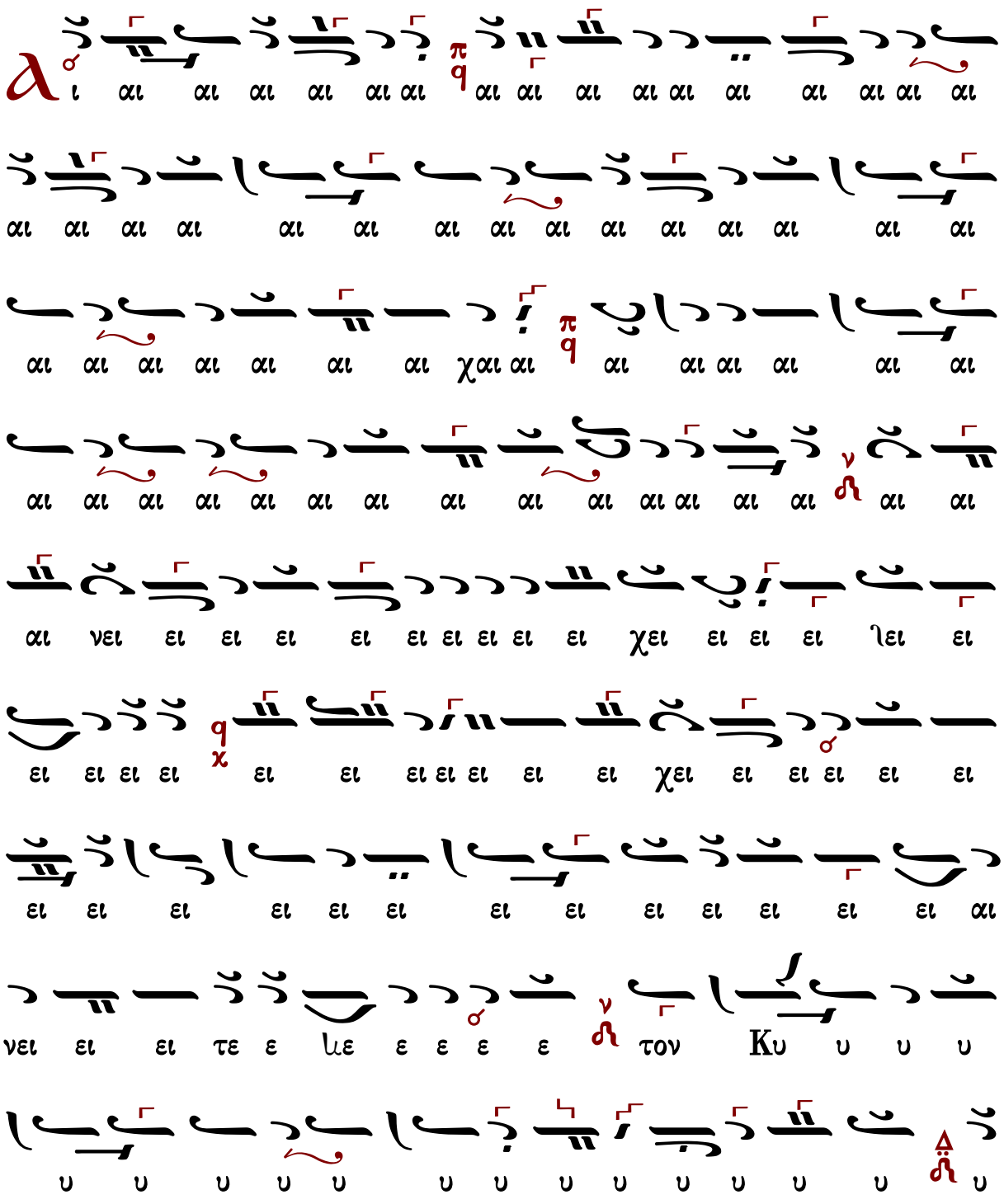

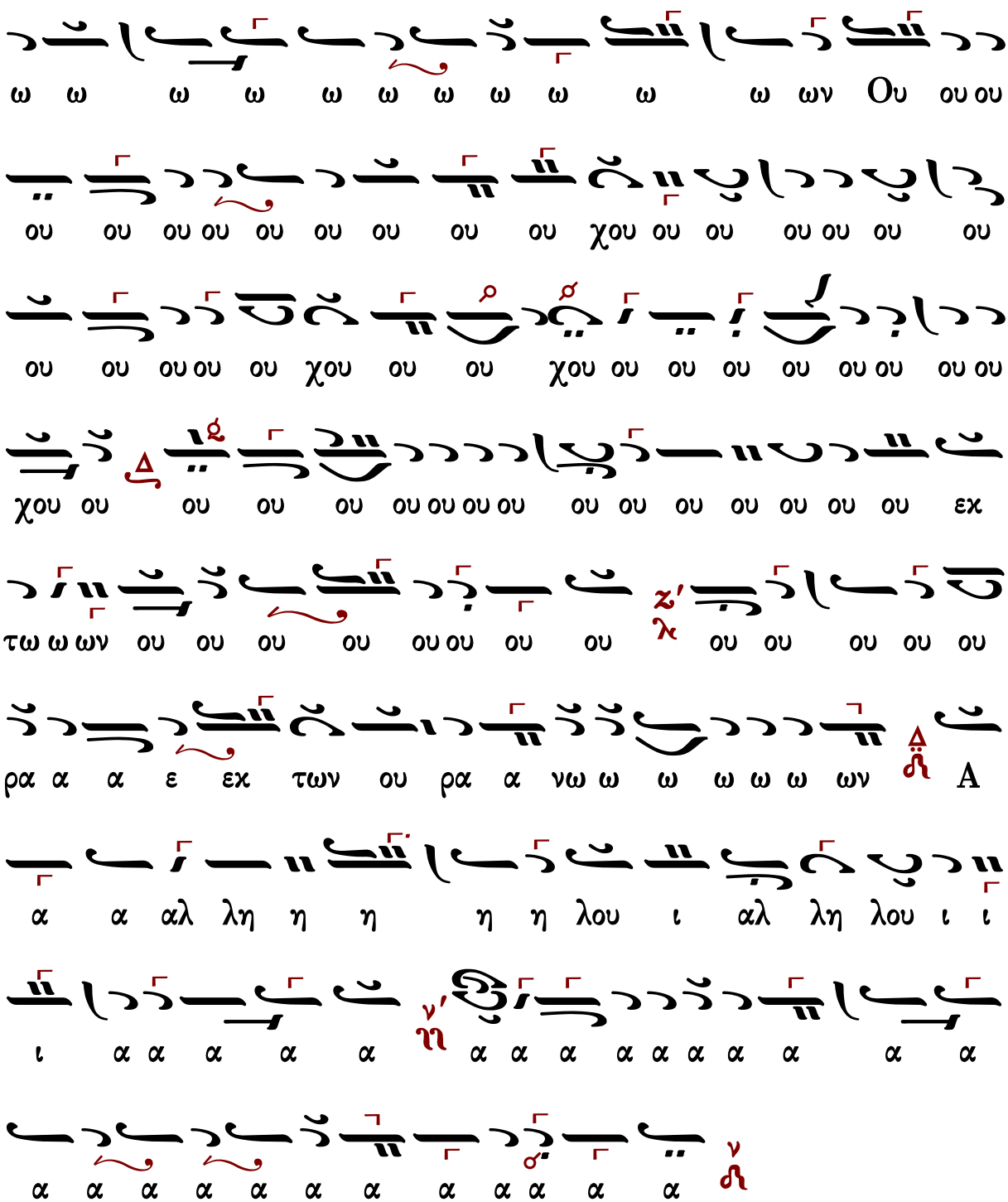

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

Ἦχος λ π ϡ Νη

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.555#

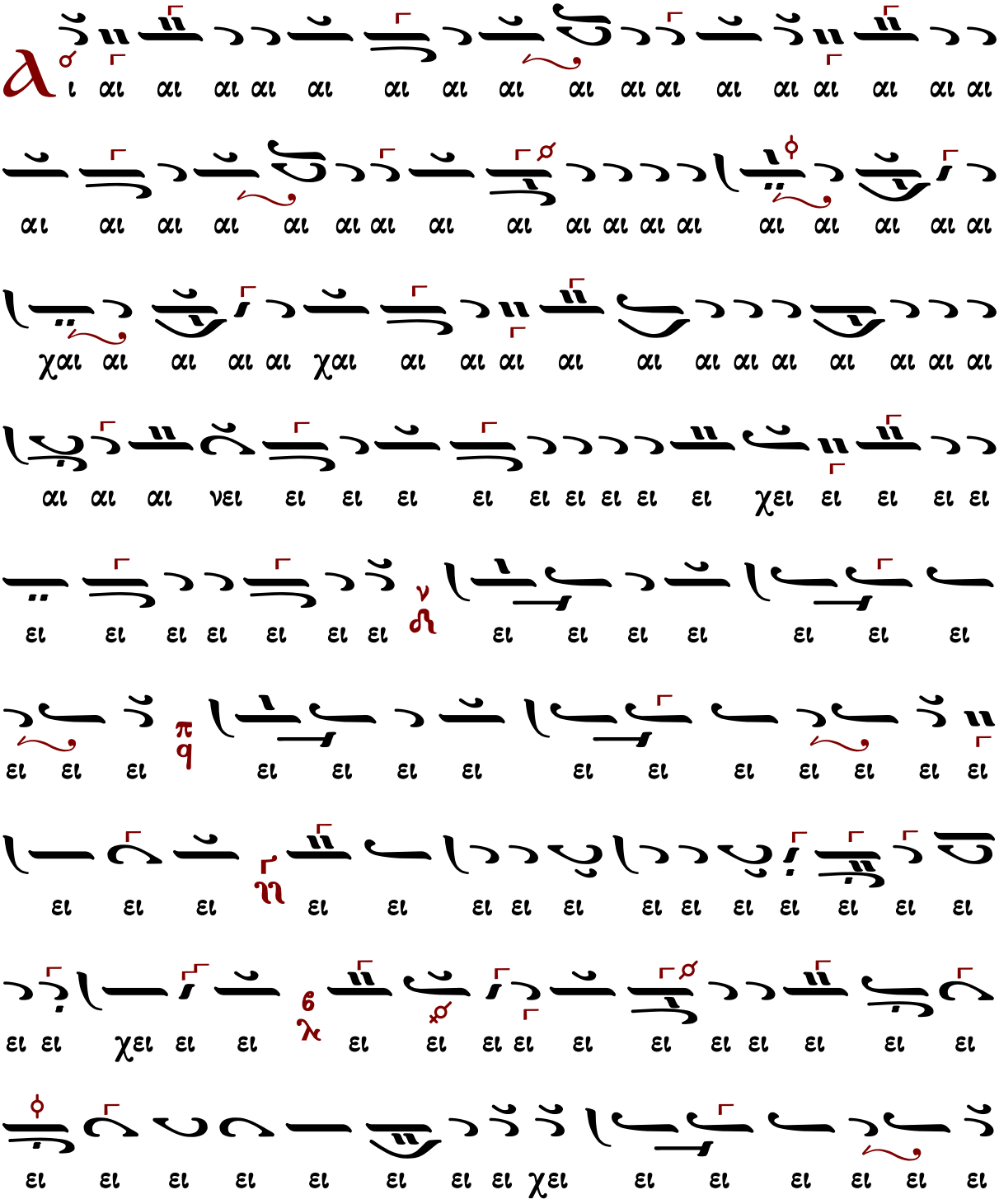

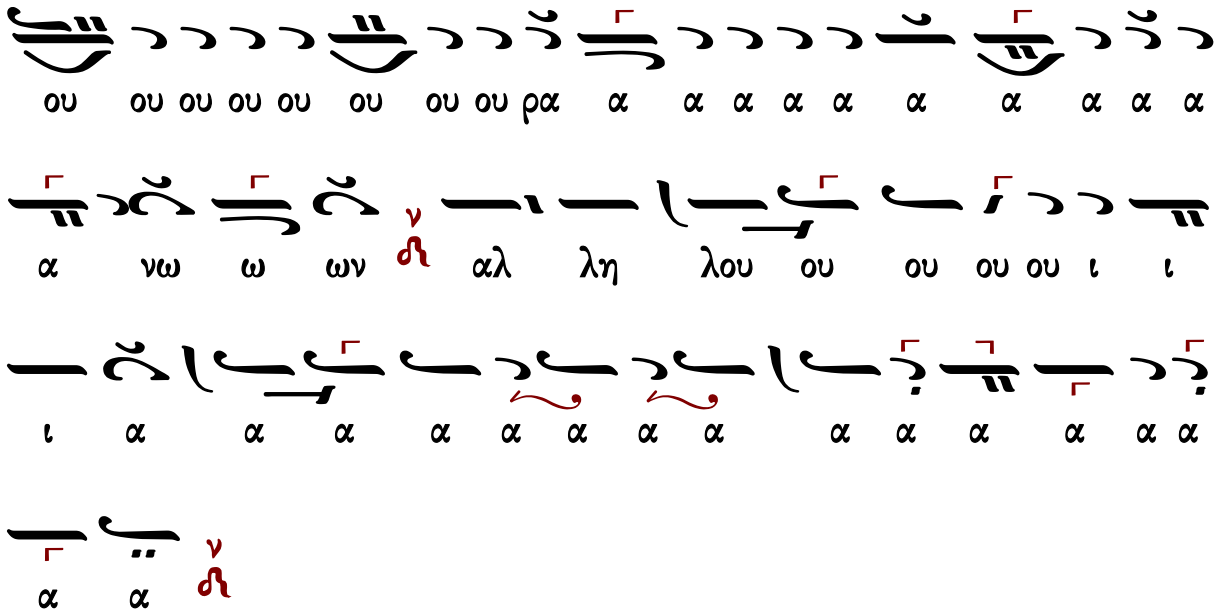

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος λ π Νη

Ταμείον Ανθολογίας Β
1834 σ.310
Πανδέκτη 1851 σ.583#

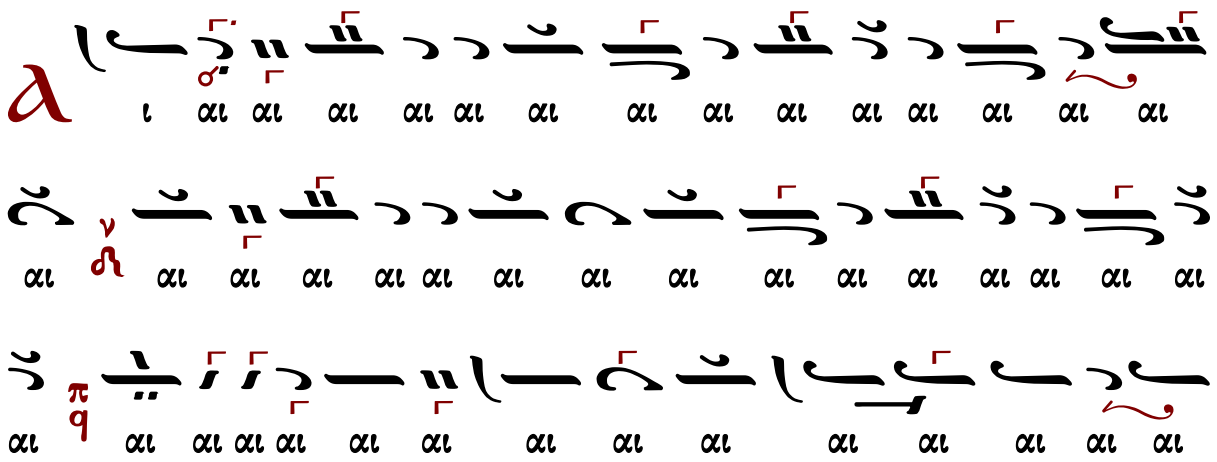

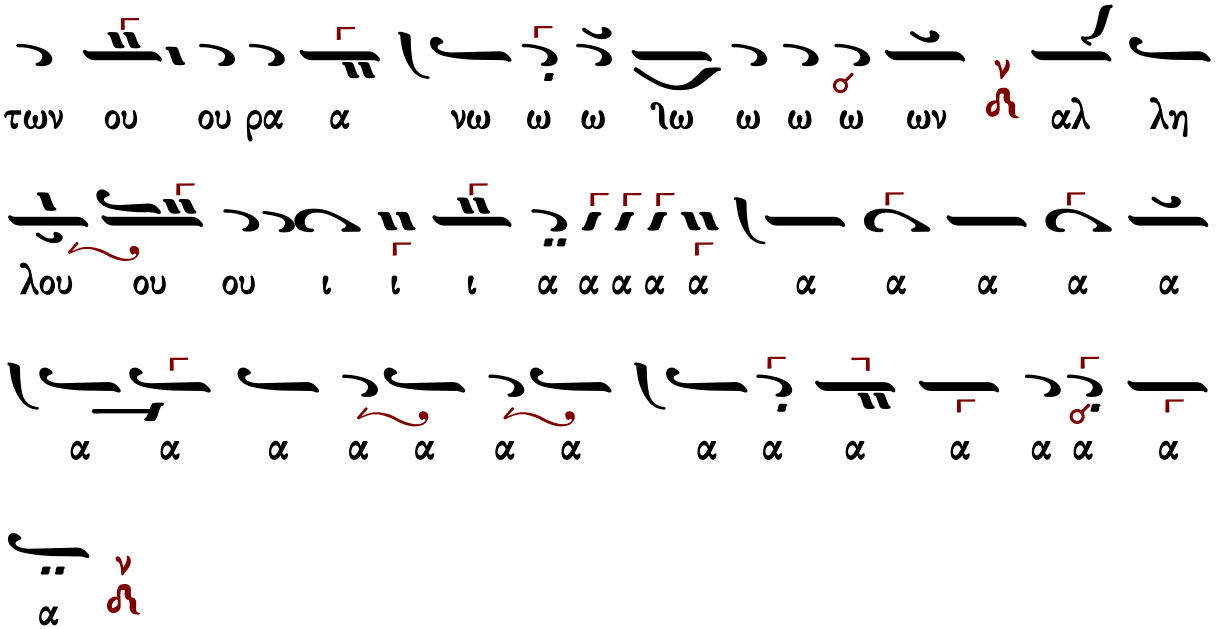

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἦχος λ π Νη

Ταμείον Ανθολογίας
Θεοδώρου Φωκαέως
τόμος Γ' 1869 σ.479#

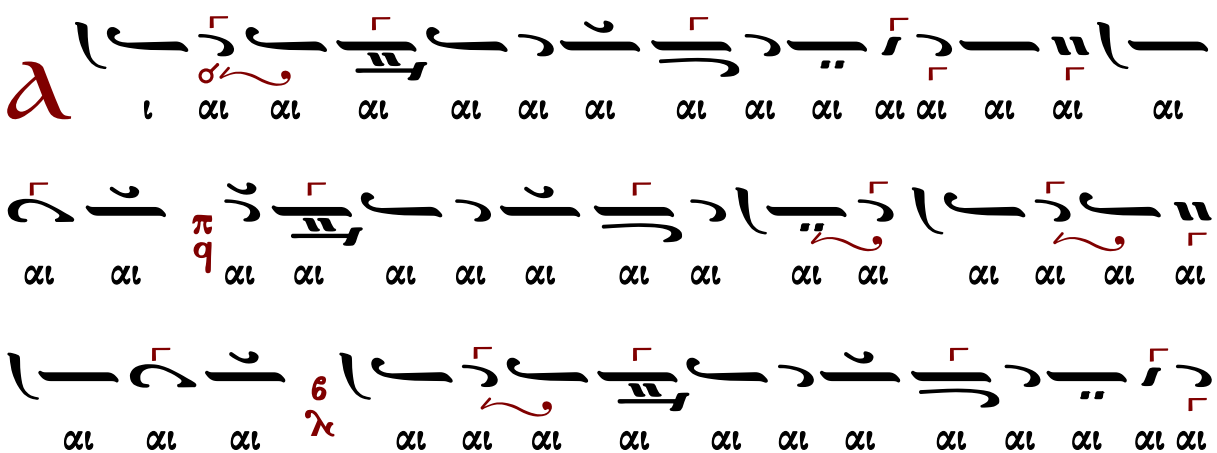

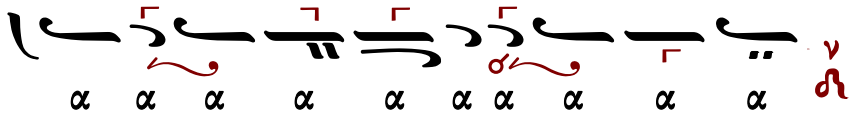

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάννου Λαμπαδαρίου (†1866)

Ἦχος λ π Νη

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.602#

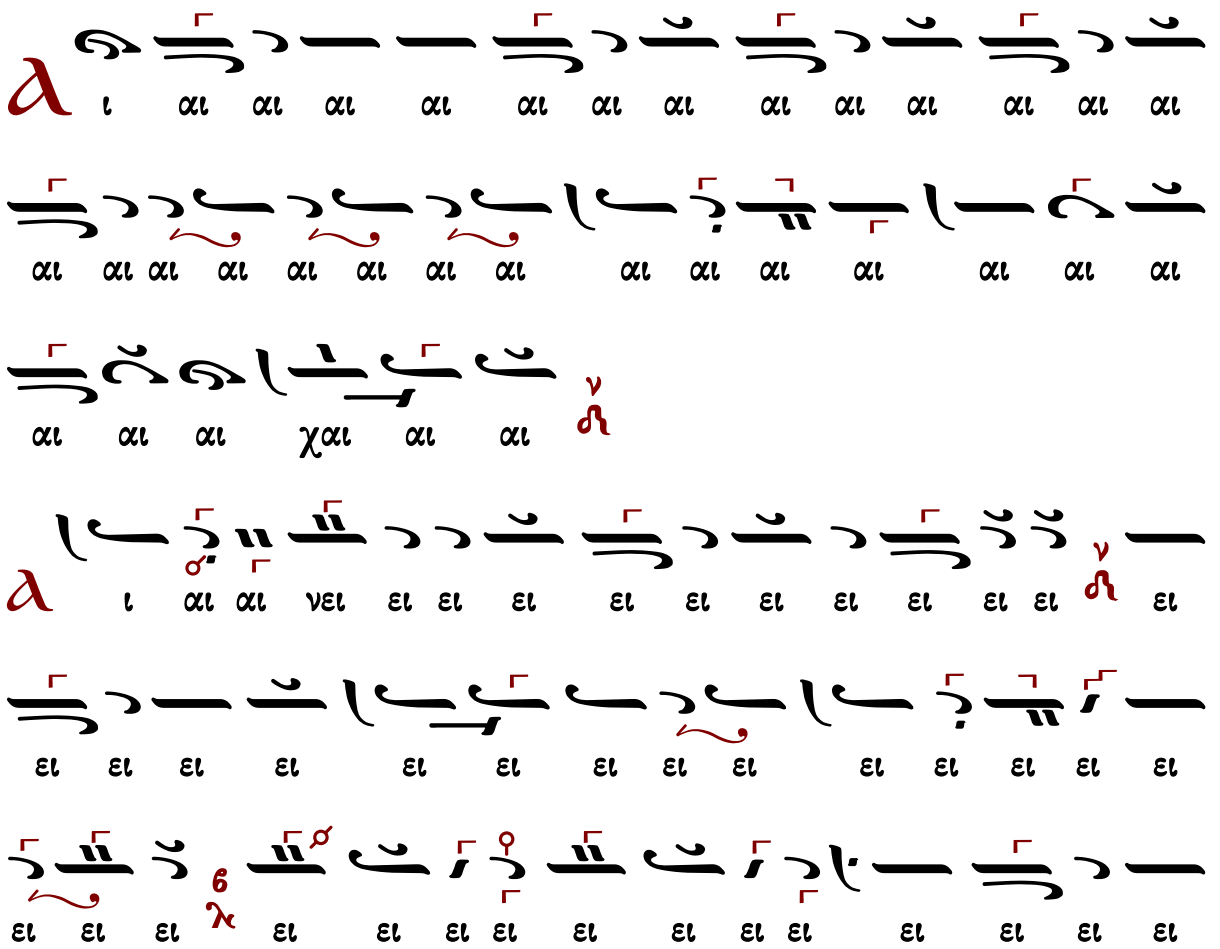

ρι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι τον Κυ υ υ ρι
ο ο ο ιο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε εχ τω ω ω ω ω ω ω ων Δ 6 τω εχ ε ε ε ε
ω ων Ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου εχ των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ρα α α α α α α α ε εχ τω
ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ρα α εχ των ου ου ρα
νω ω ω ιω ω ω ω ων Αλ λη λου ου ι α α α α

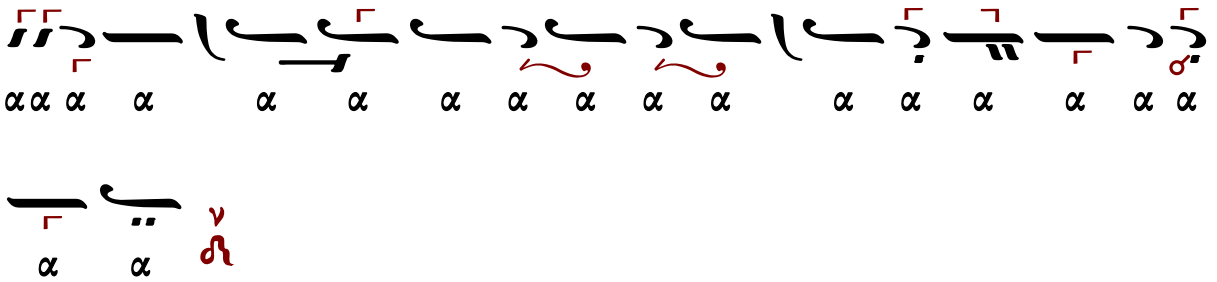

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ π Νη

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.121*

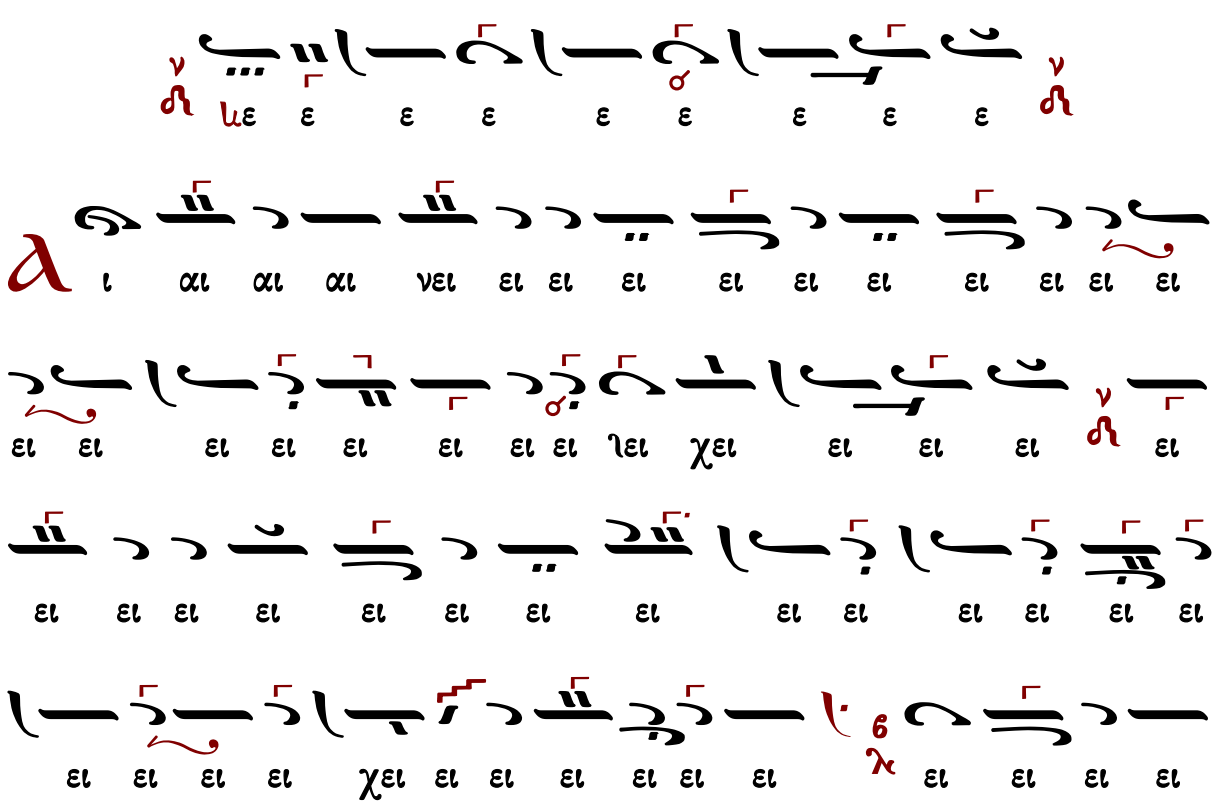

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (†1988)

Ἦχος λ π ϡ Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.223#

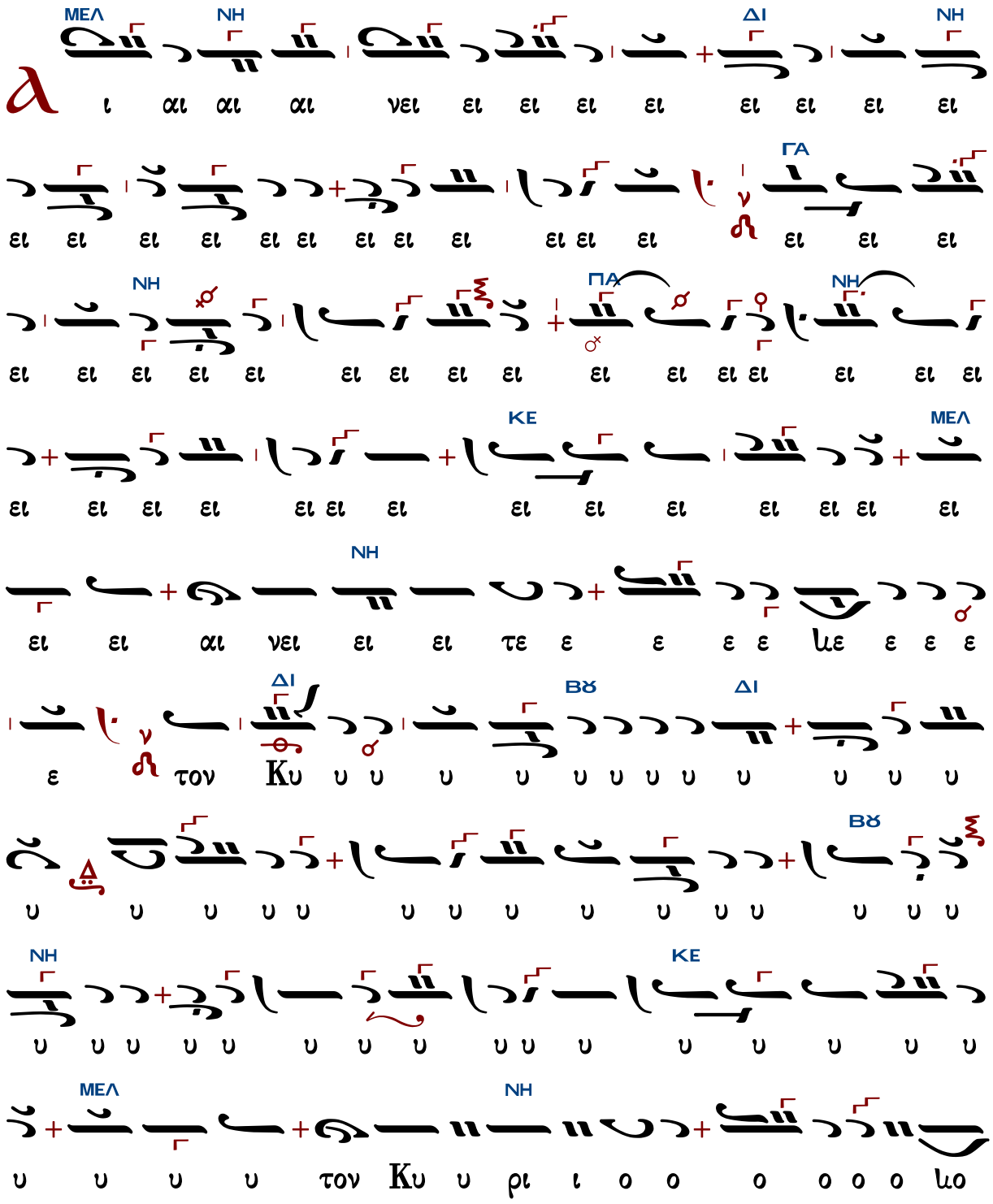

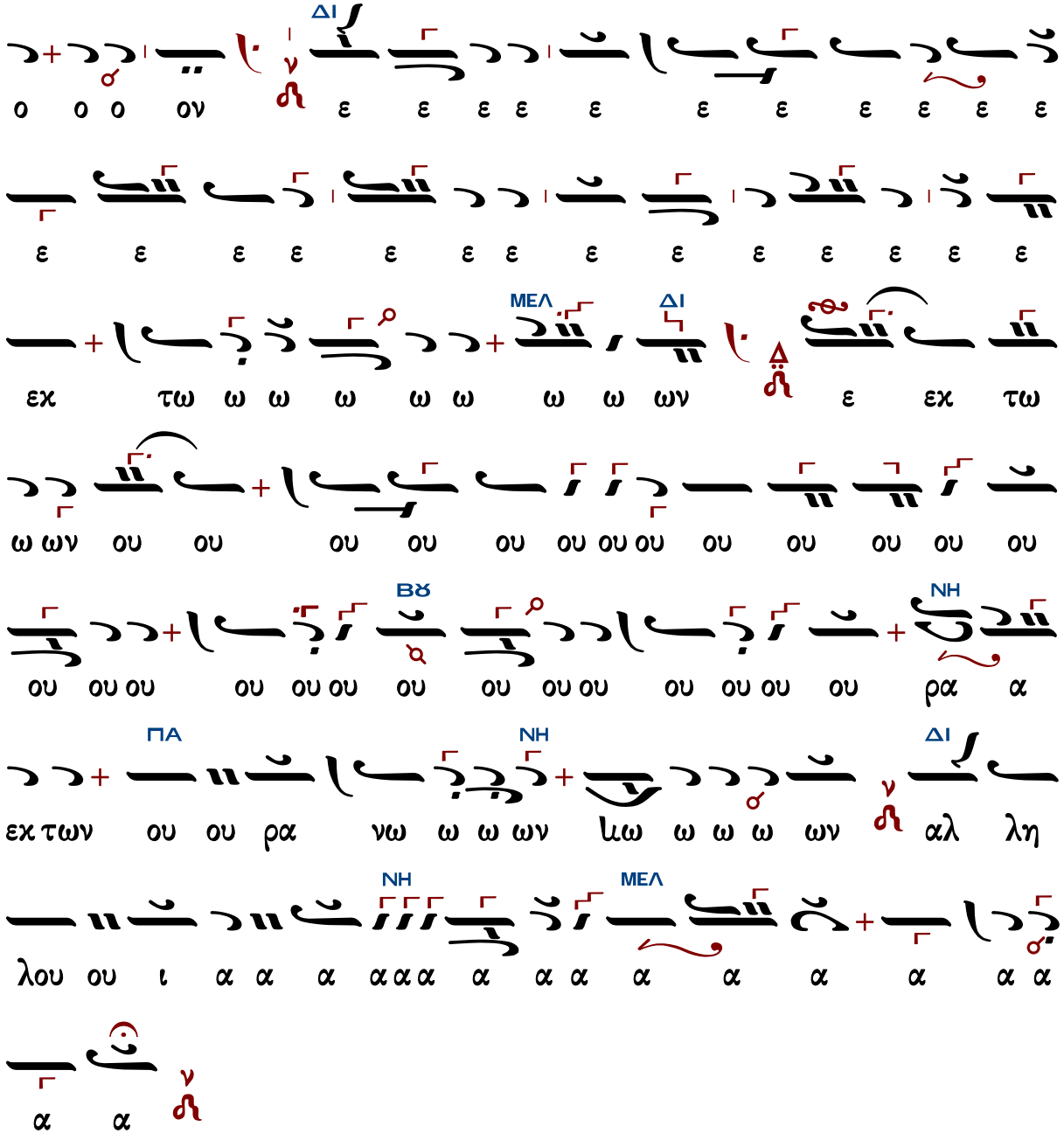

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ π ϡ Νη

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Λειτουργικά 1990 σ.260#

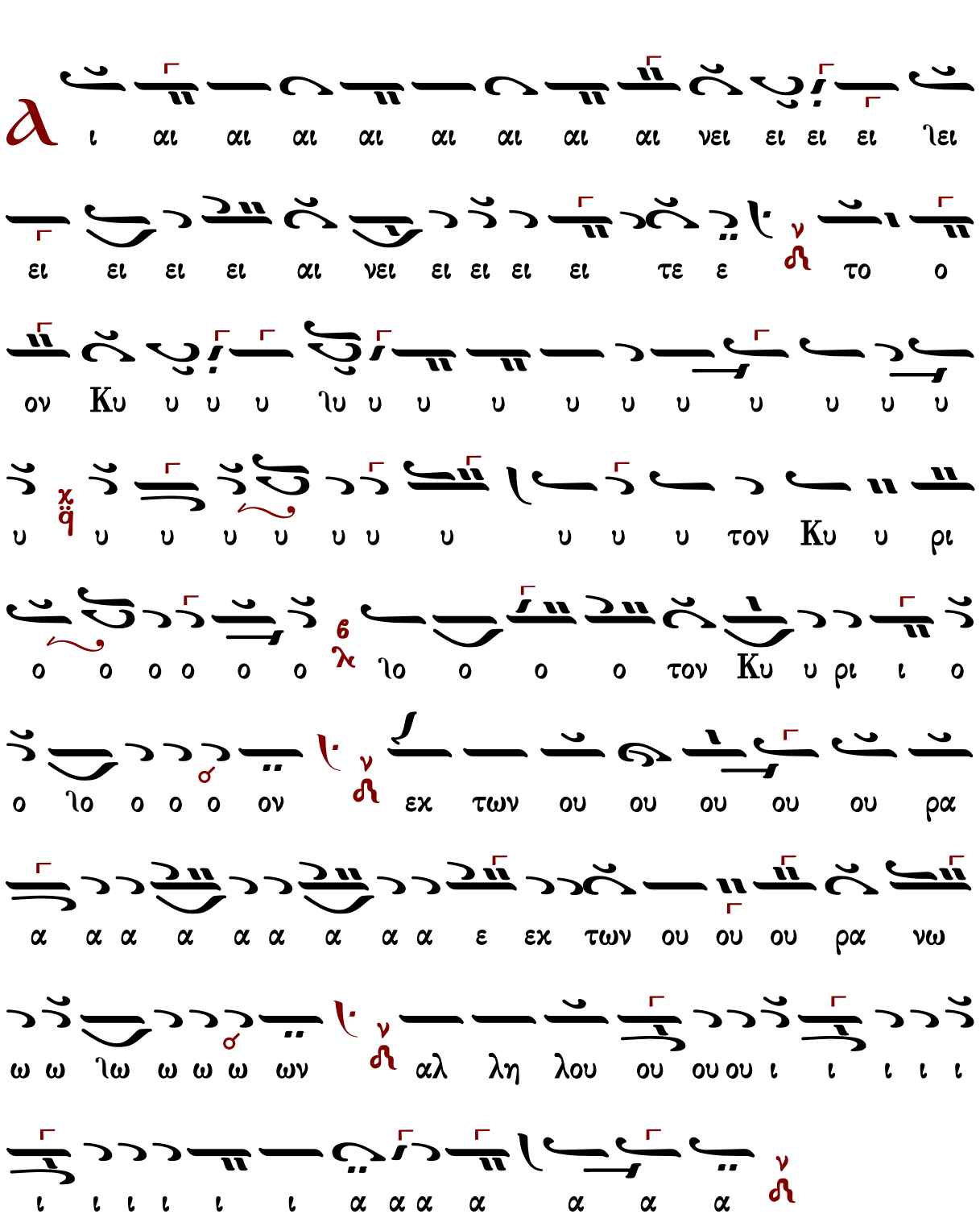

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος λ π ϡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.489#

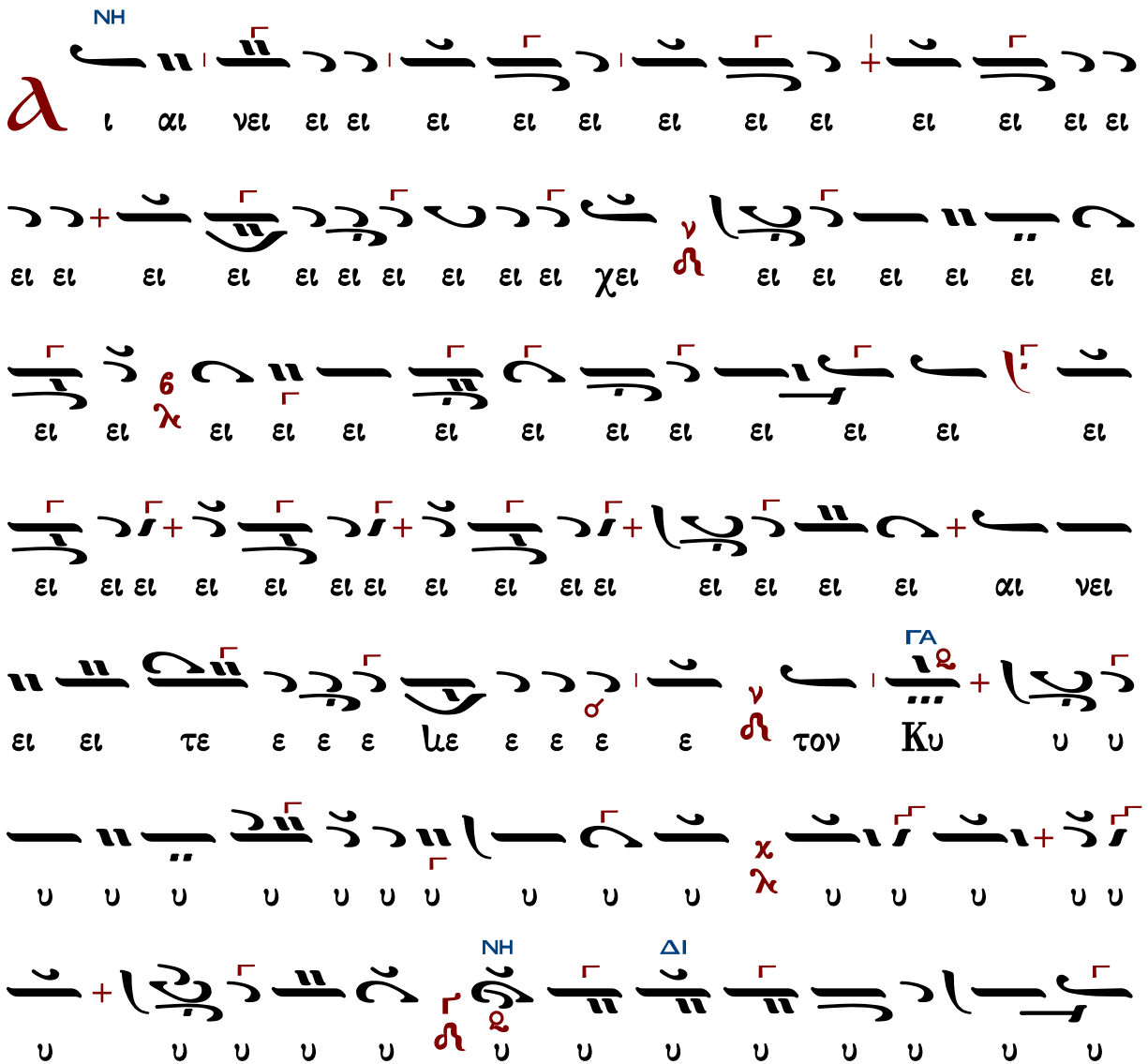

ΝΗ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ

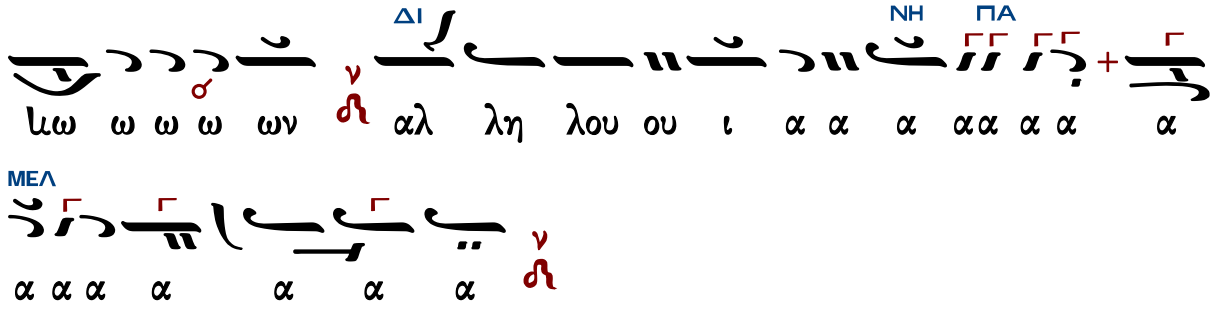

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ π Νη

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Β' 1955 σ.291#

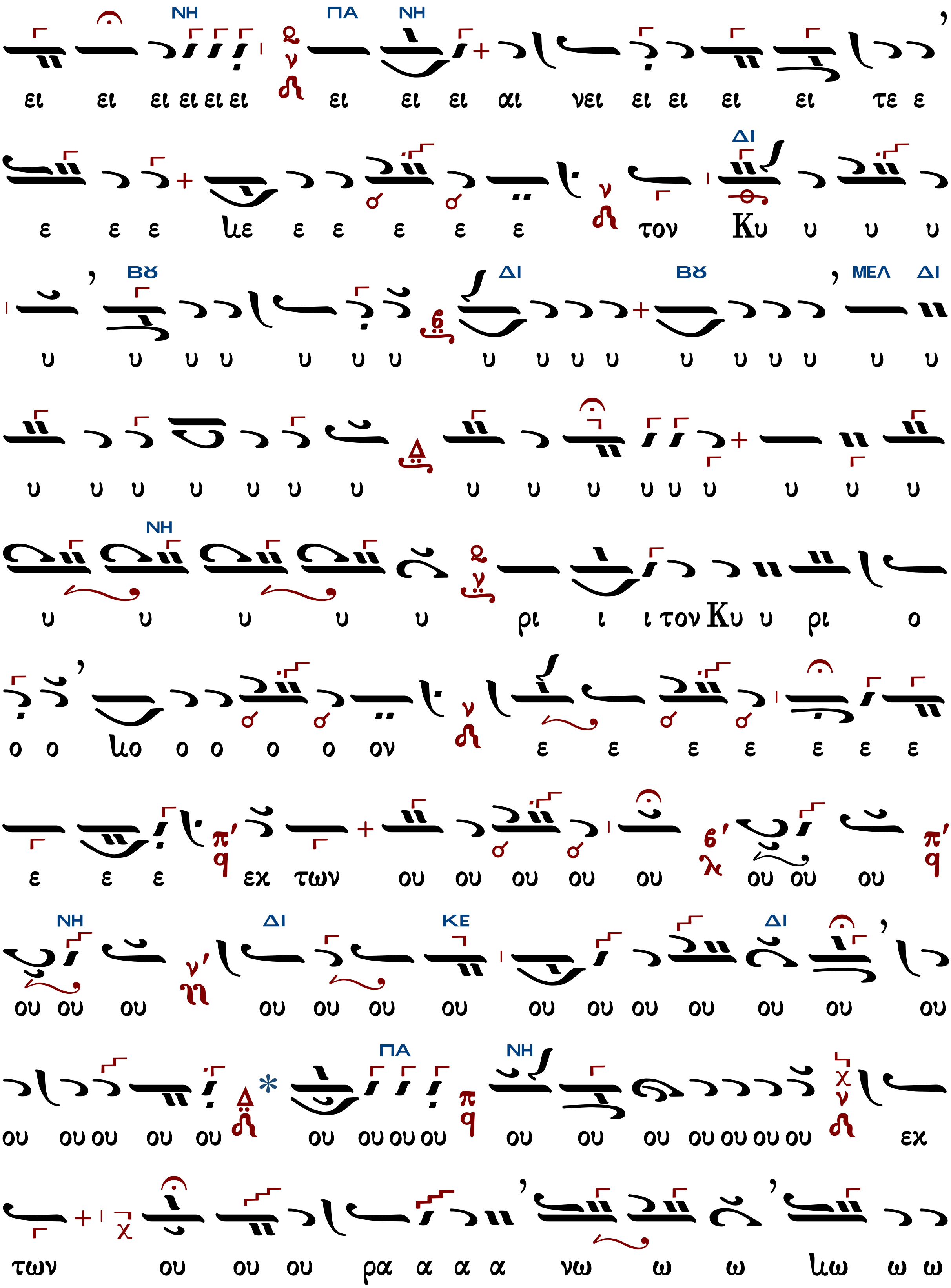

ΝΗ ΠΑ ΝΗ
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει αι νει ει ει ει ει τε ε
ΔΙ
ε ε ε χε ε ε ε ε ε τον Κυ υ υ υ
ΒΟΥ ΔΙ ΒΟΥ ΜΕΛ ΔΙ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΝΗ
υ υ υ υ υ ρι ι ι τον Κυ υ ρι ο
ο ο χο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε εκ των ου ου ου ου ου ου ου ου
ΝΗ ΔΙ ΚΕ ΔΙ
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ΠΑ ΝΗ
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου εκ
των ου ου ου ρα α α α νω ω ω χω ω ω

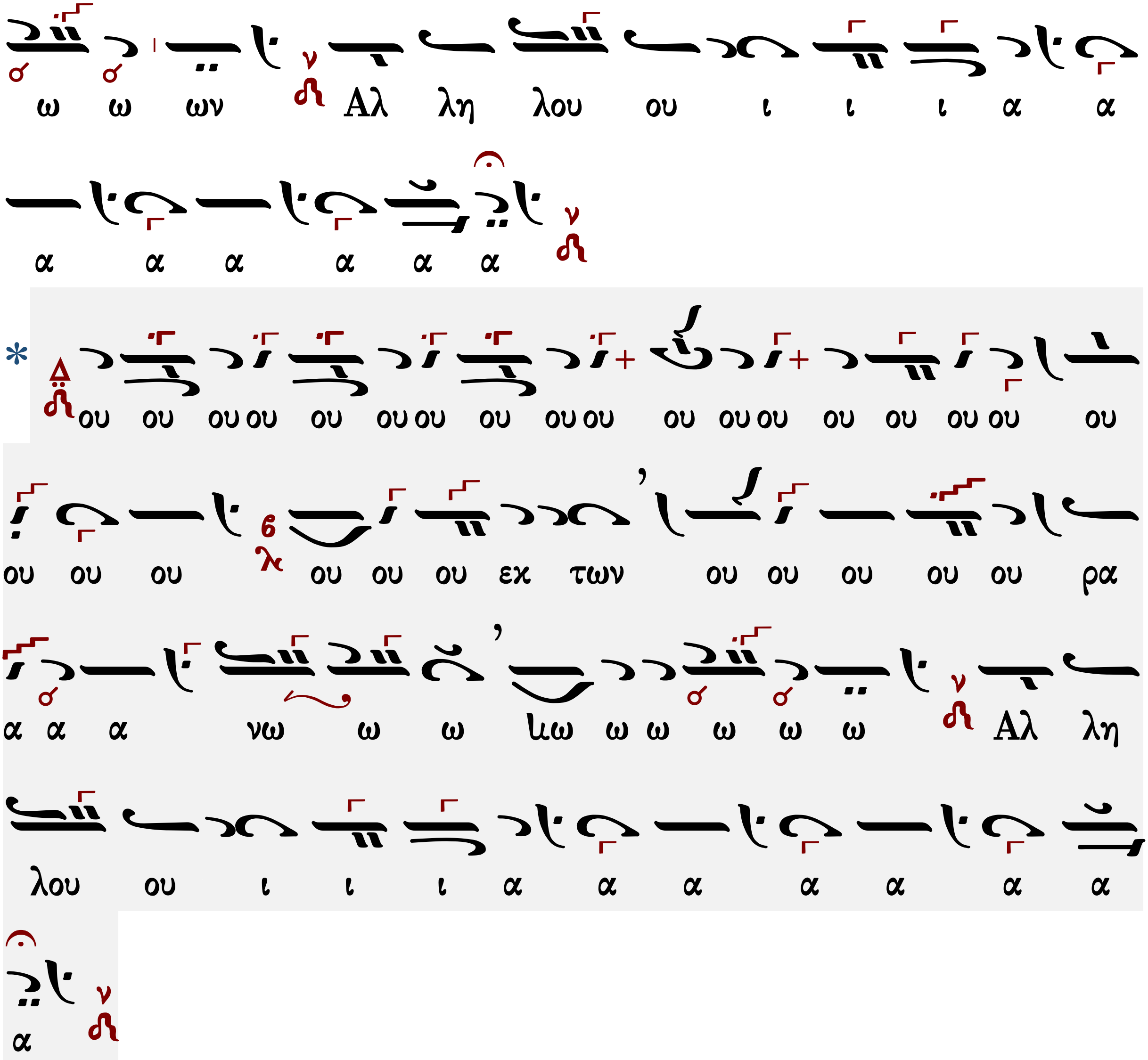

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π Νη

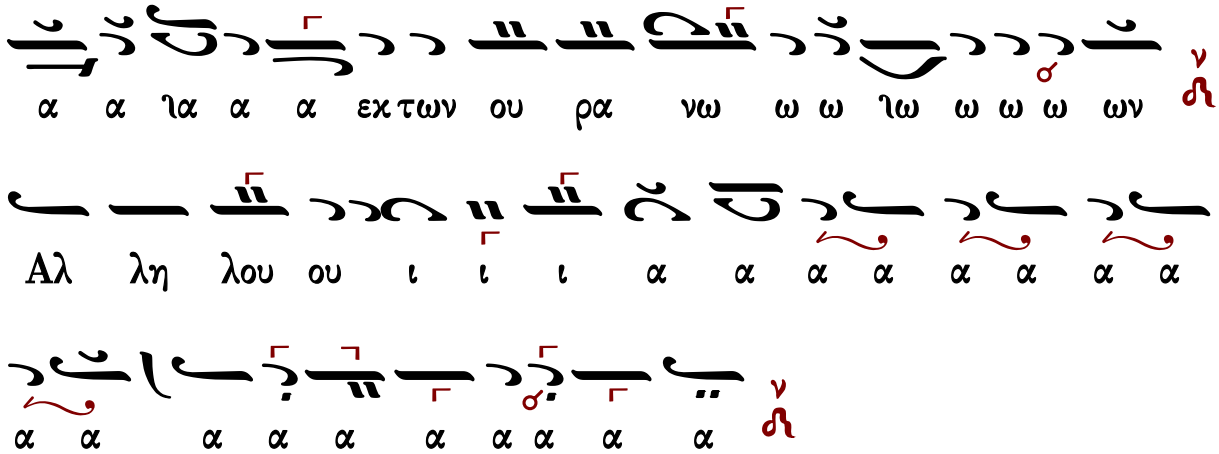

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

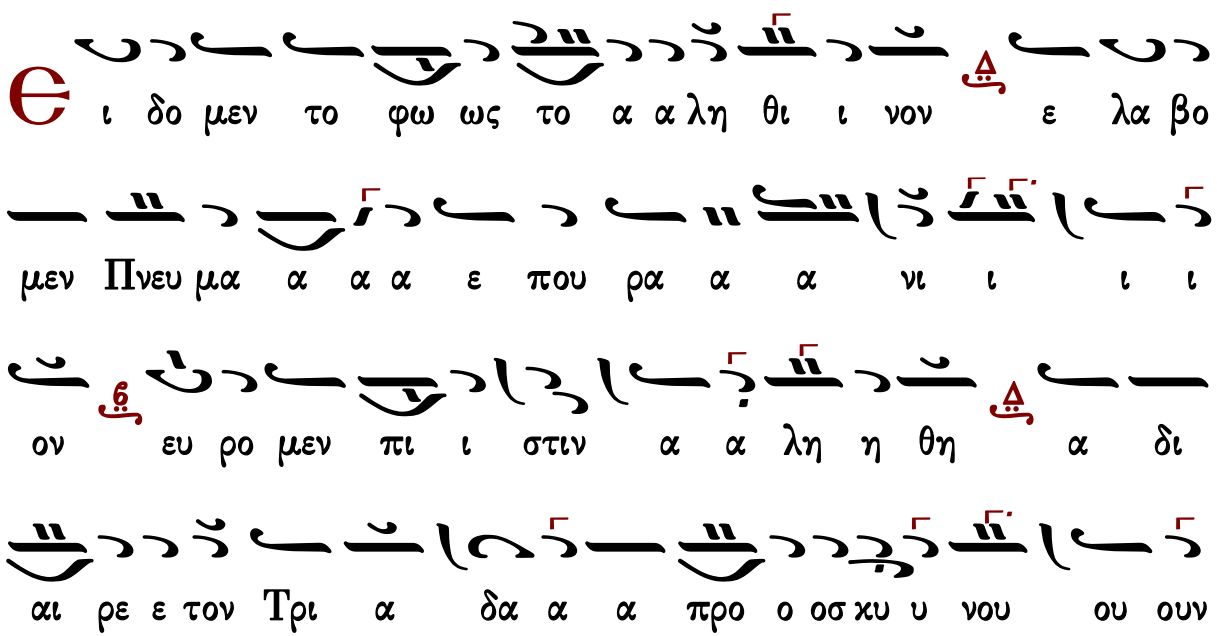

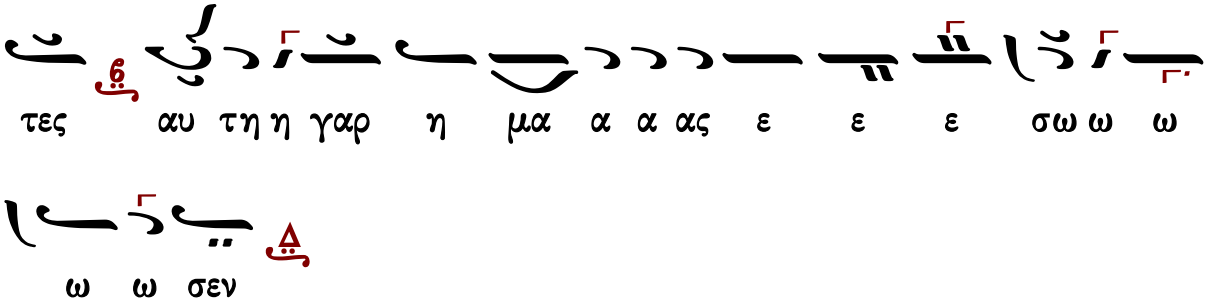

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

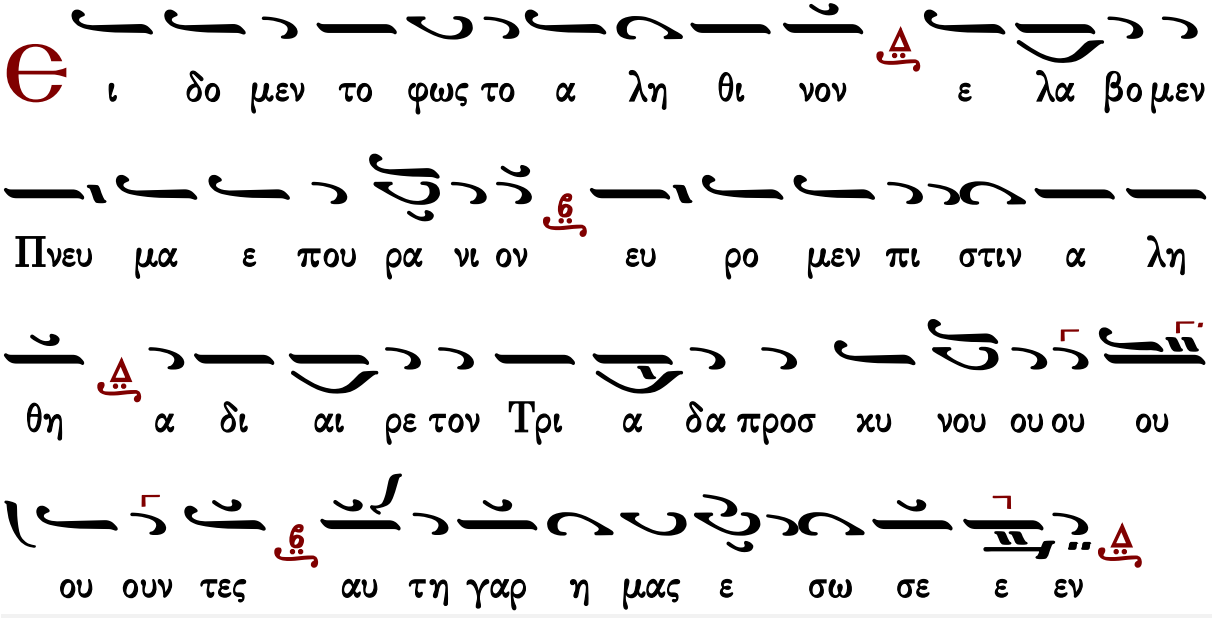

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

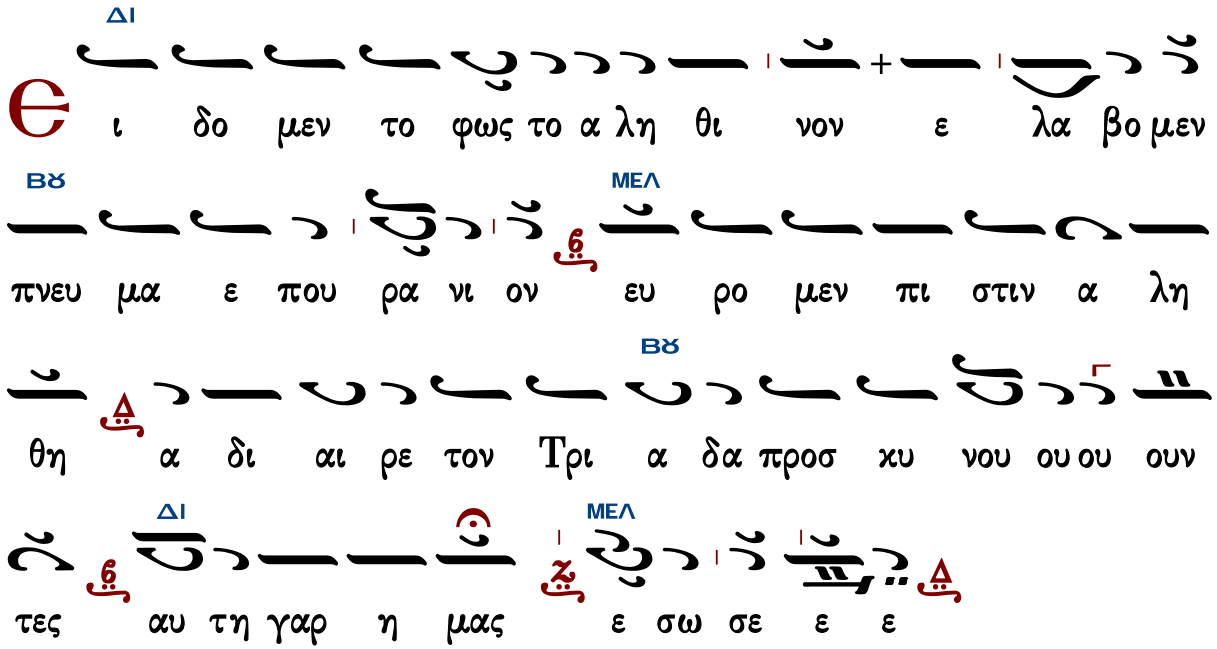

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

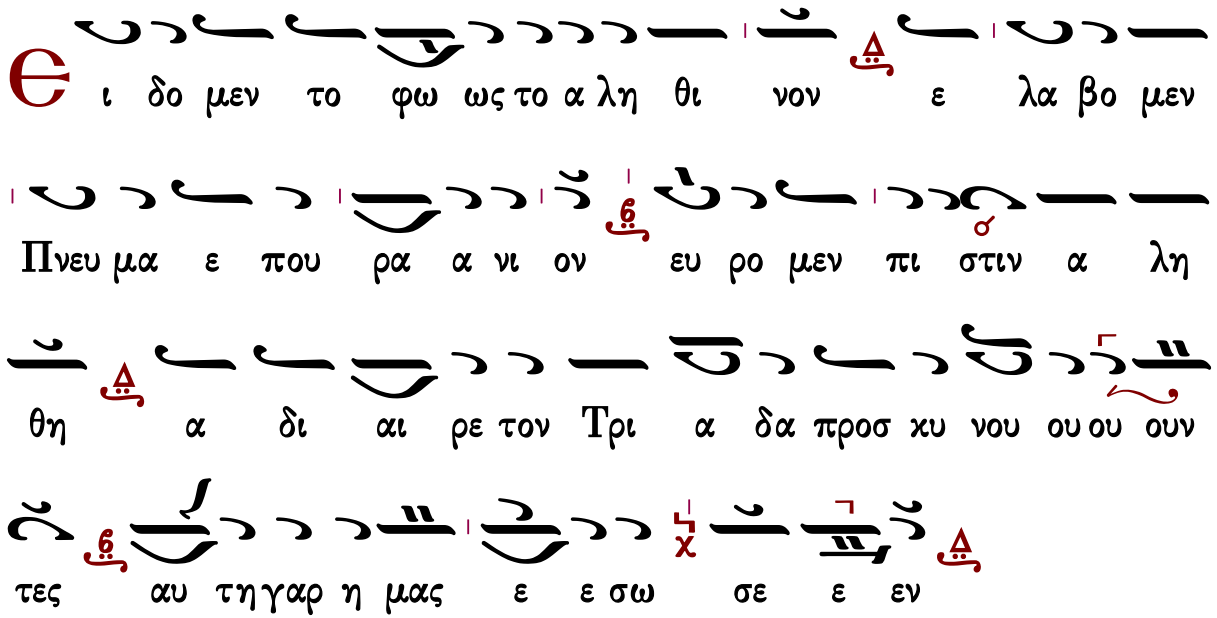

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

Α μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων

και εις ζω ην την αι ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως

σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι

ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω

σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν

την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη

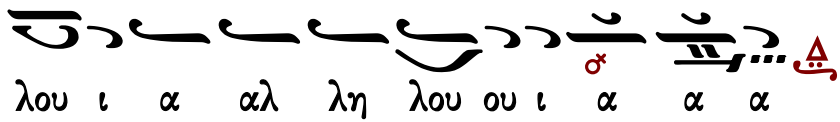

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

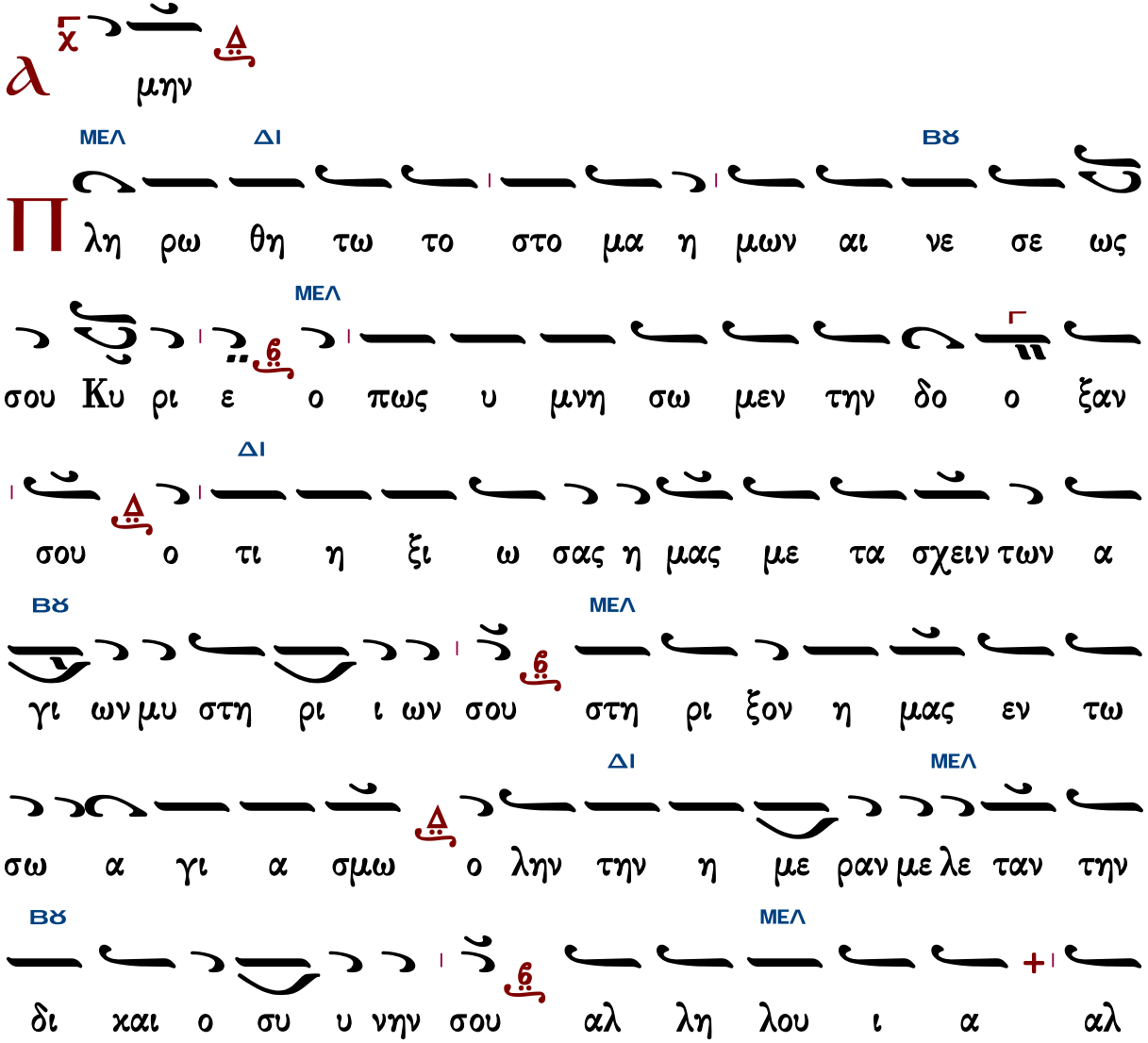

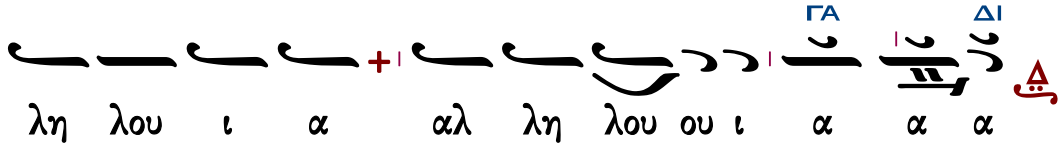

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϋ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

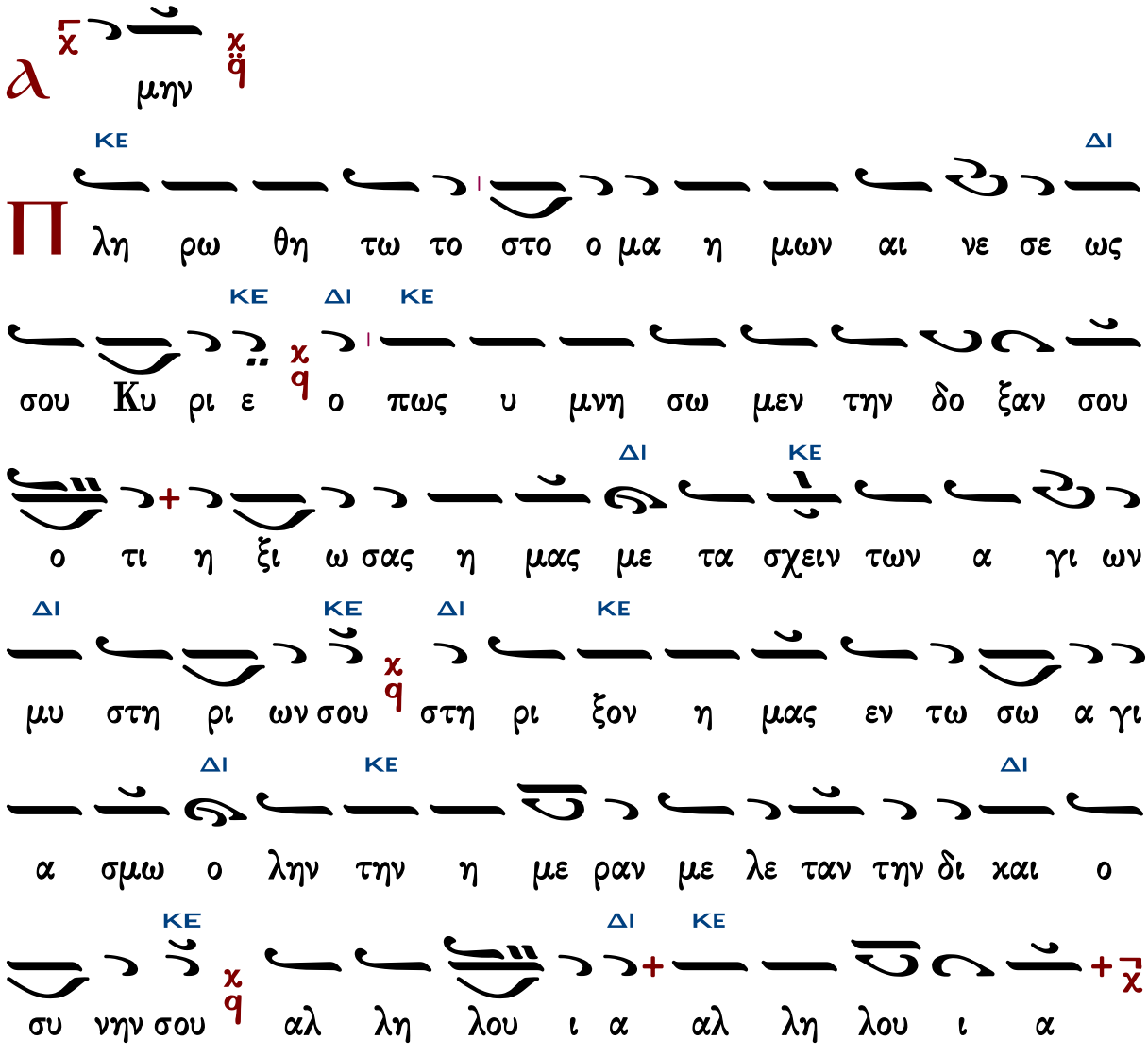

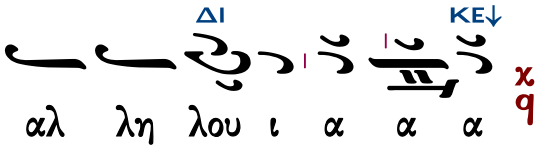

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

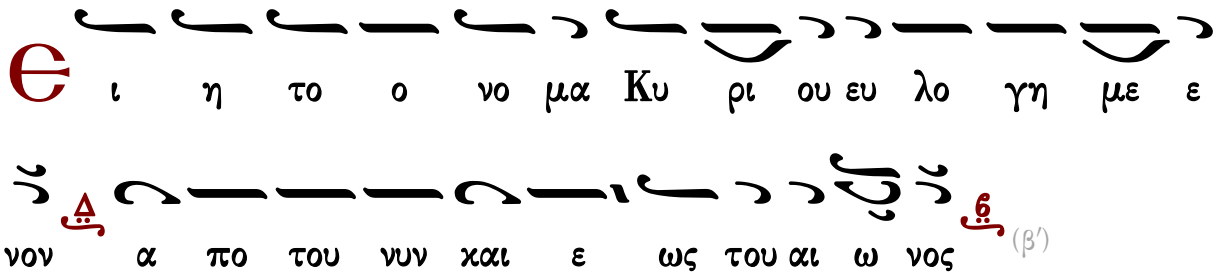

(β΄)

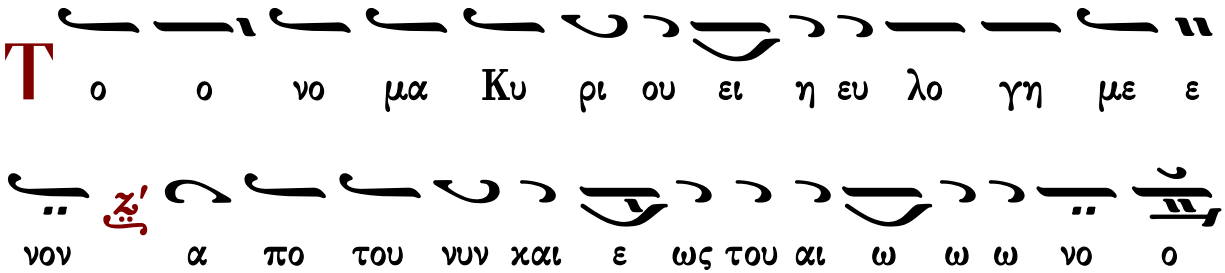

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

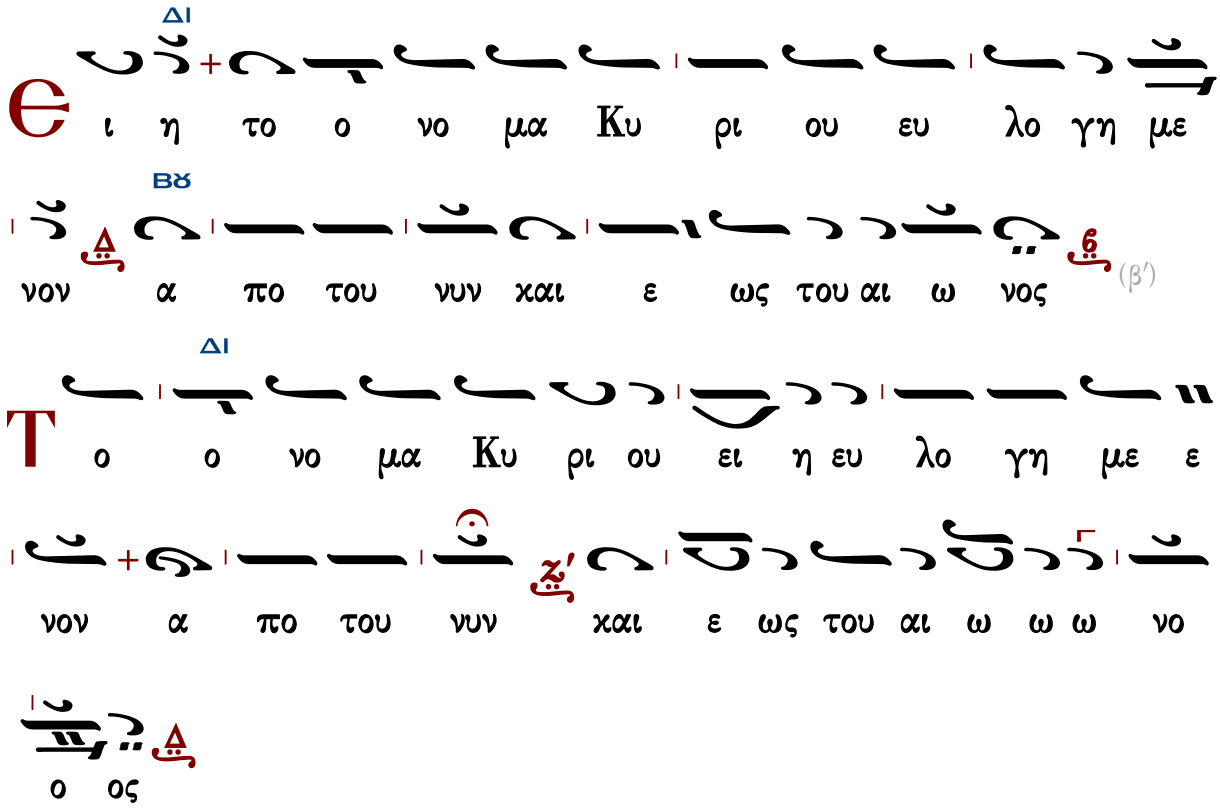

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

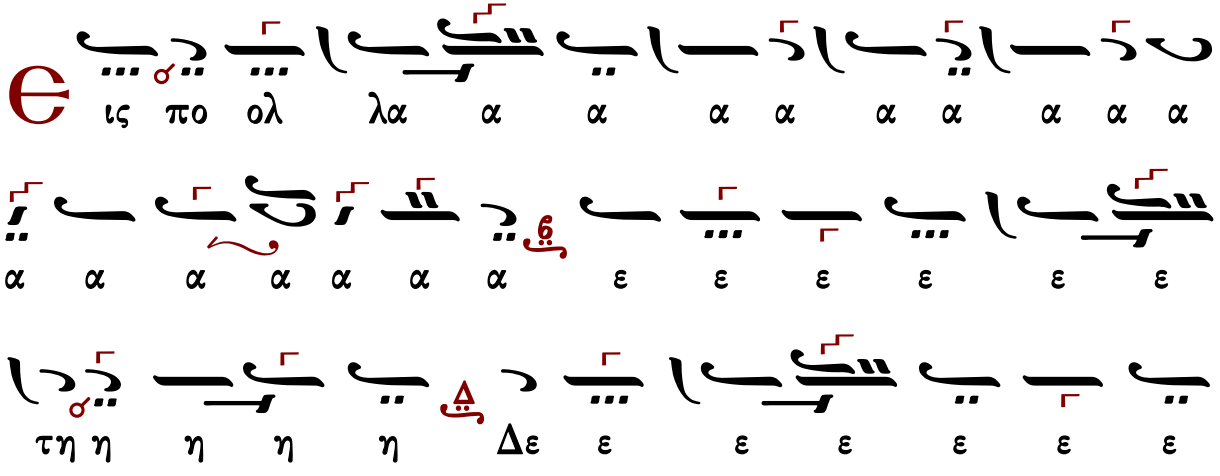

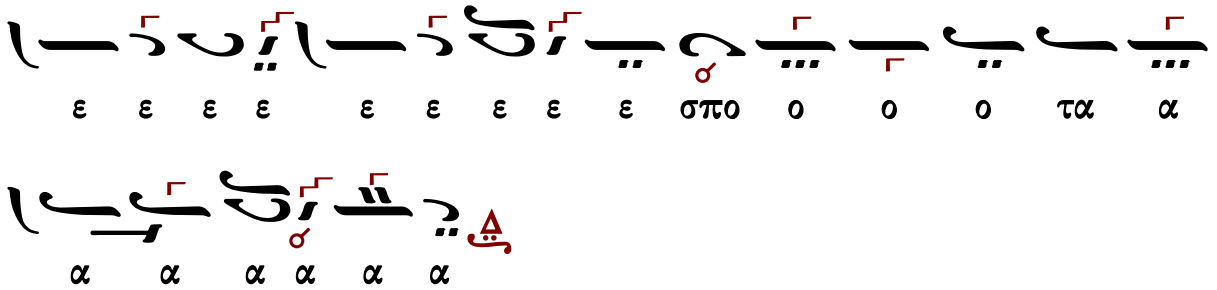

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

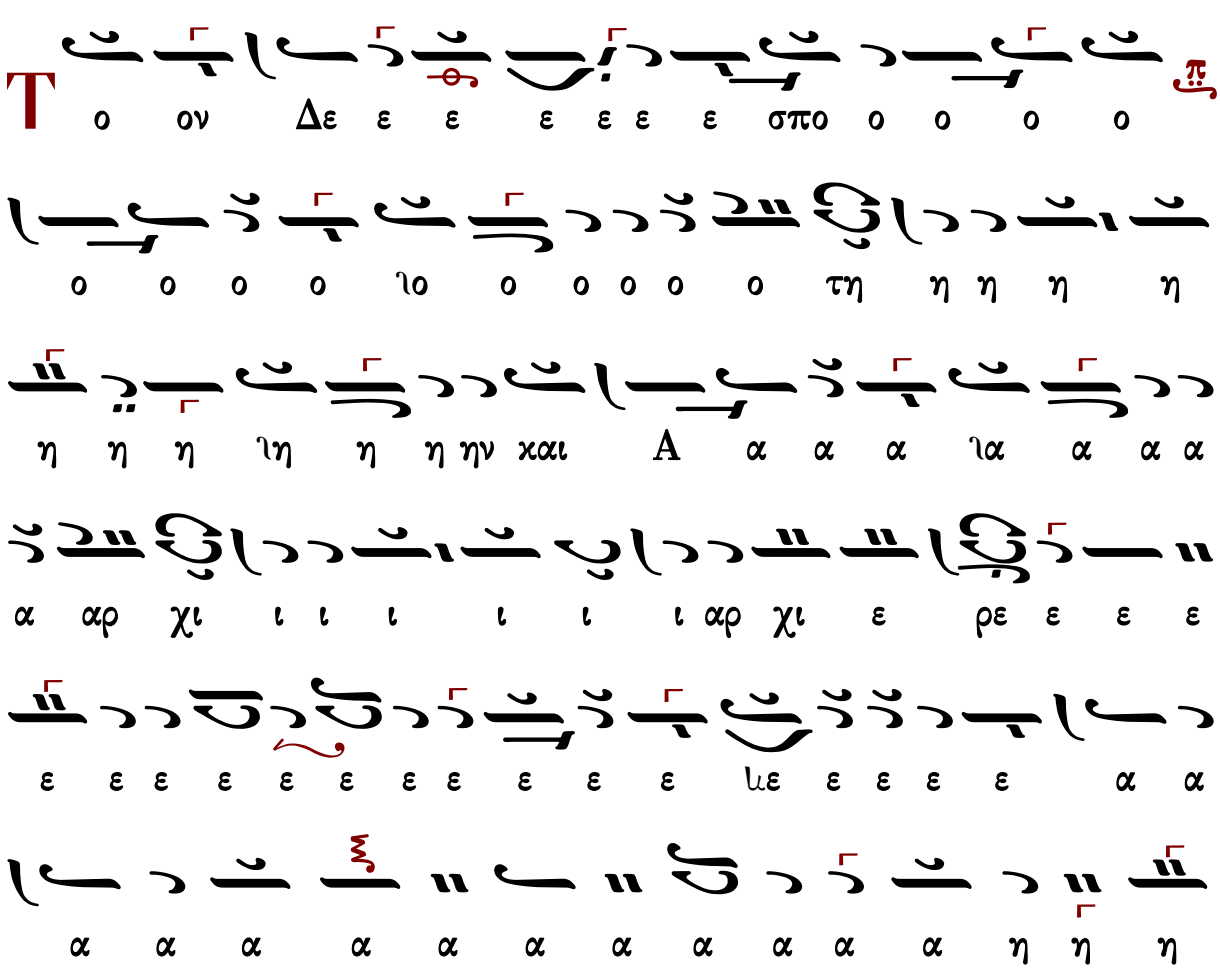

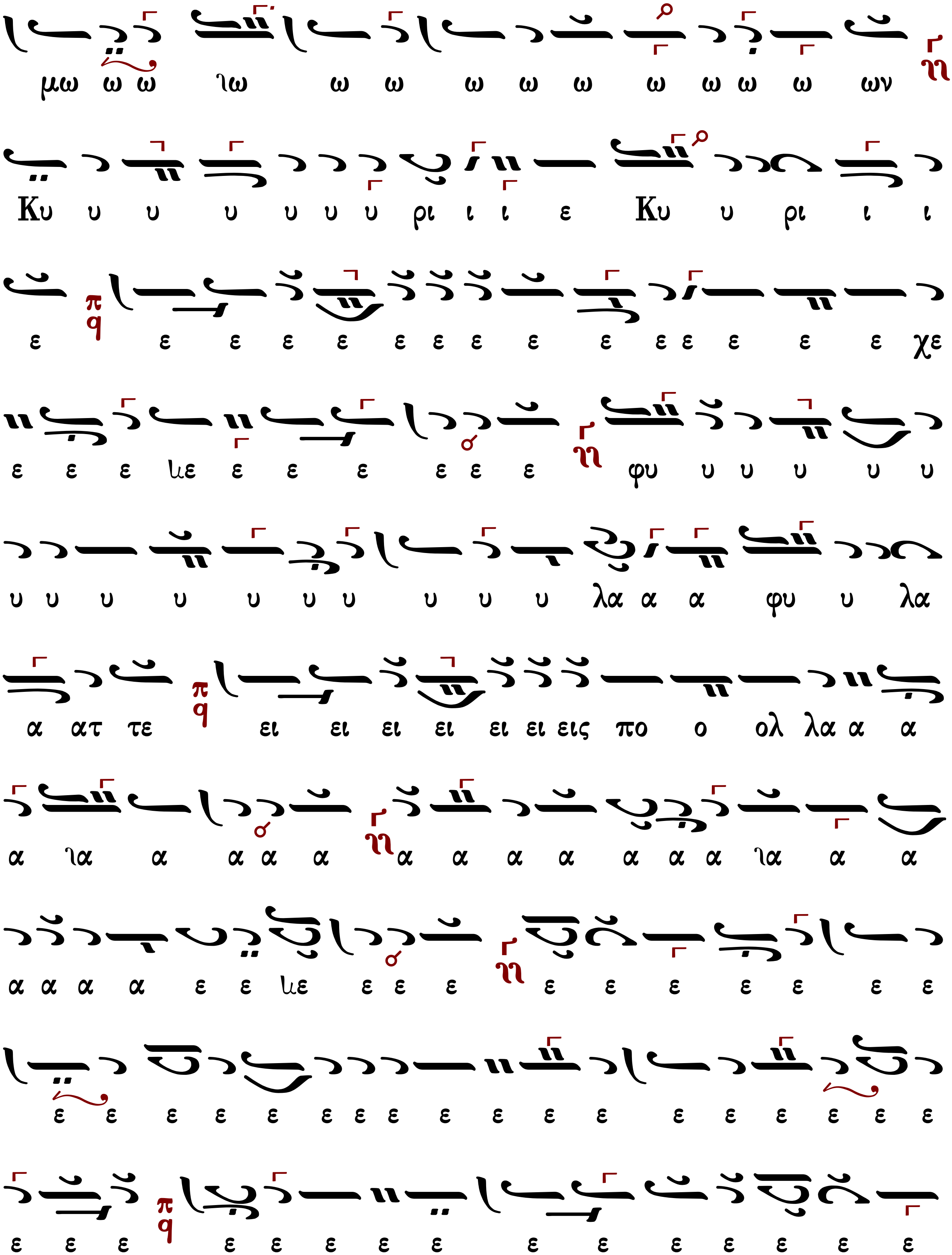
μω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων
Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα α α φυ υ λα
α ατ τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α α
α ια α α α α α α α α α α α ια α α
α α α α ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

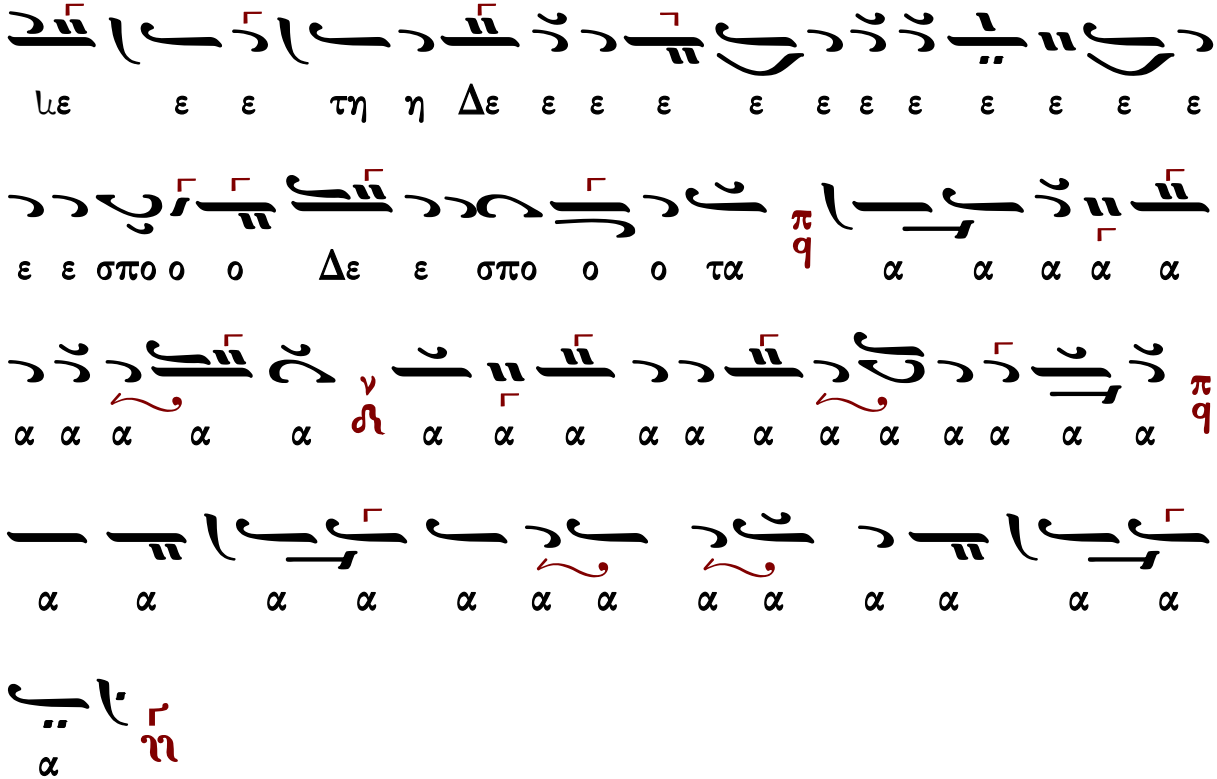

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

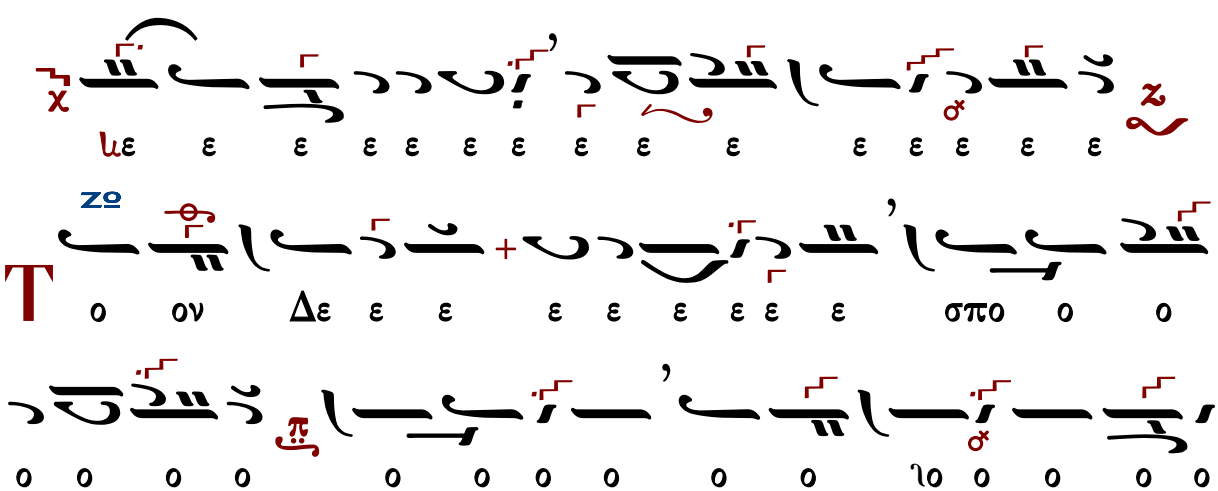

ΜΕΛ
ΖΟ
ΠΑ
ΣΙΓΑ

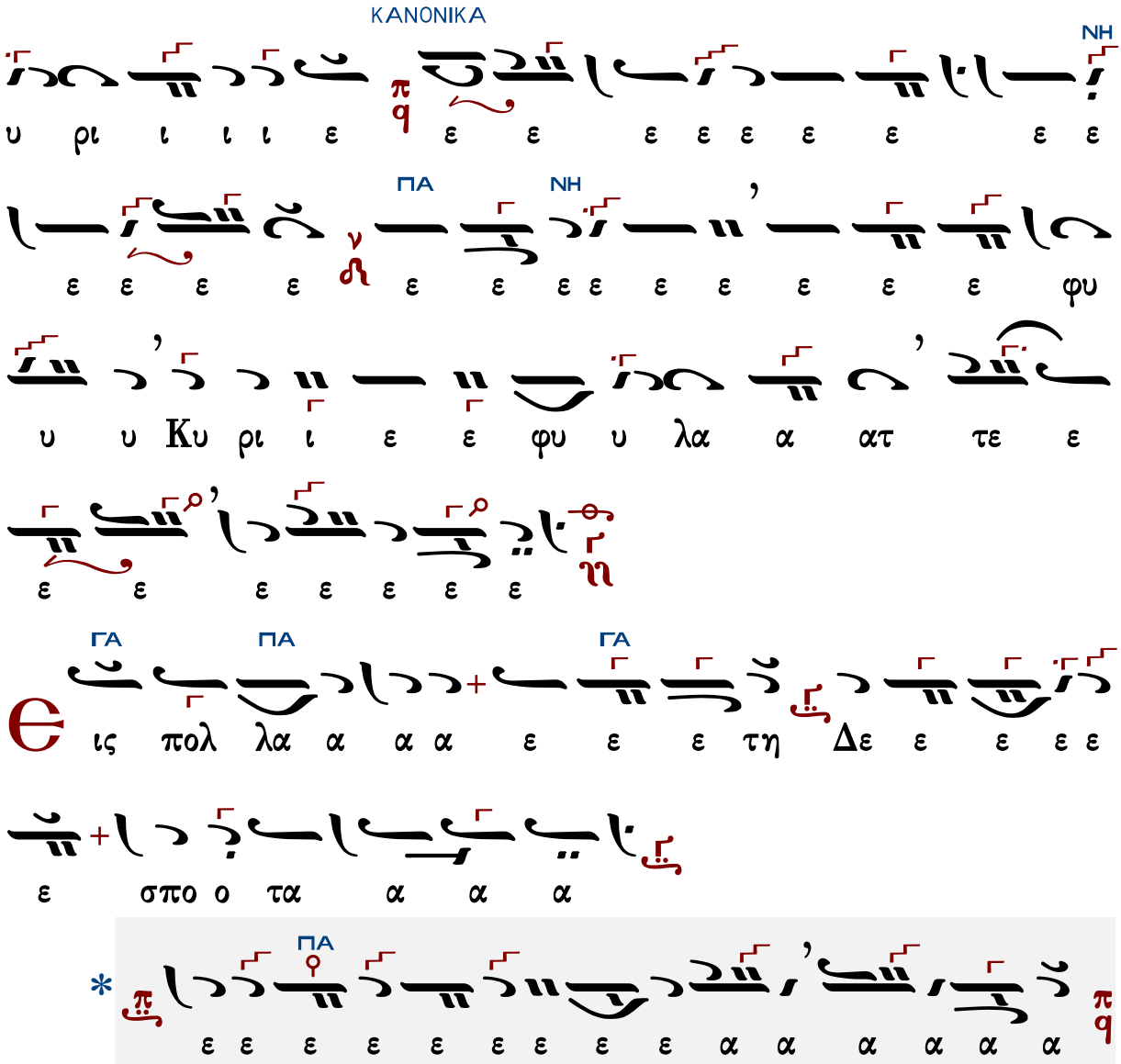

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

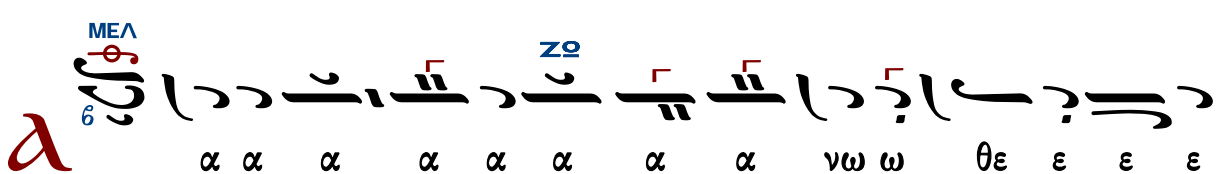

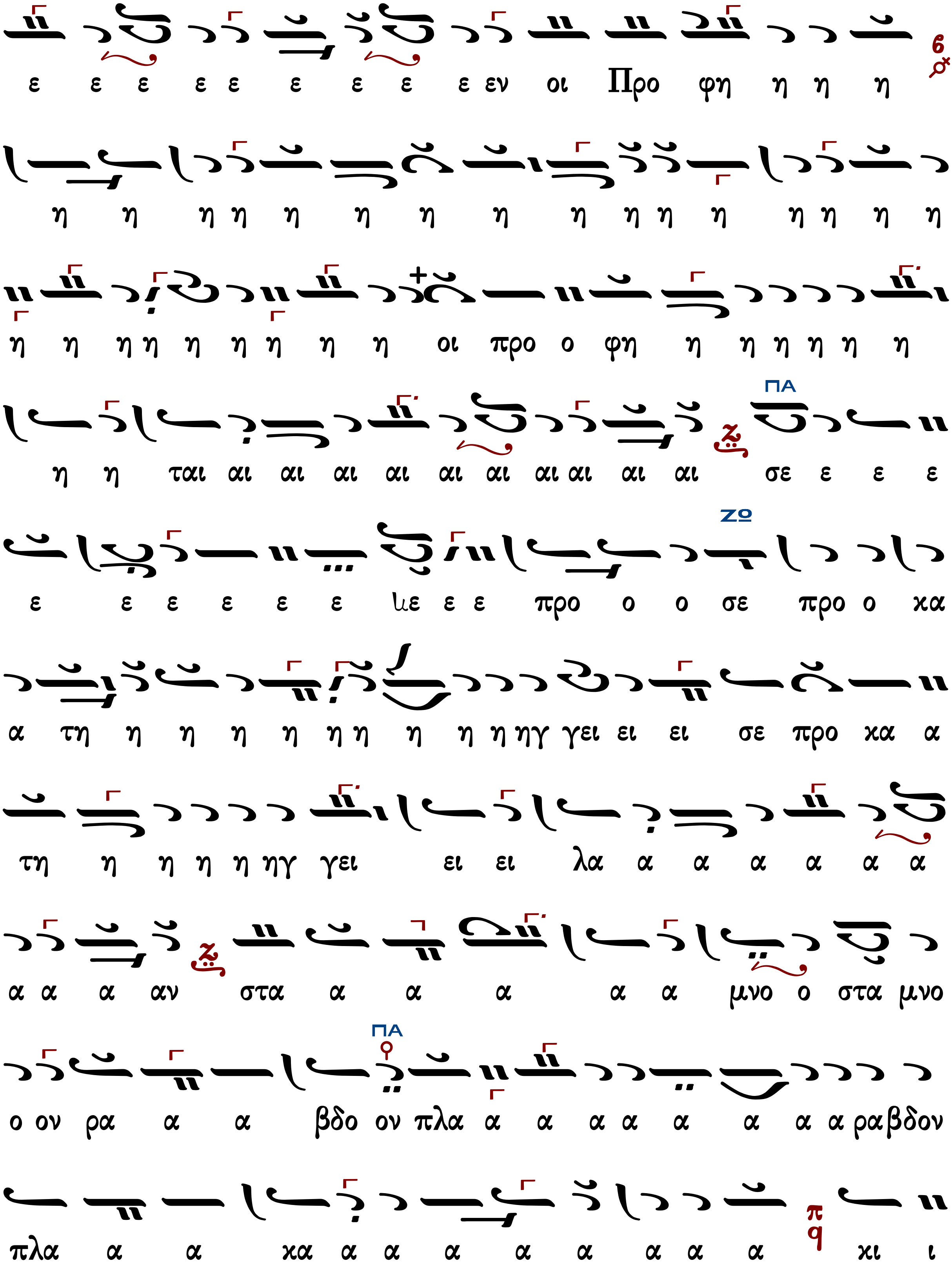
ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν οι Προ φη η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η οι προ ο φη η η η η η η
η η ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι σε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ιε ε ε προ ο ο σε προ ο κα
α τη η η η η η η η η η ηγ γει ει ει σε προ κα α
τη η η η η ηγ γει ει ει λα α α α α α α
α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι

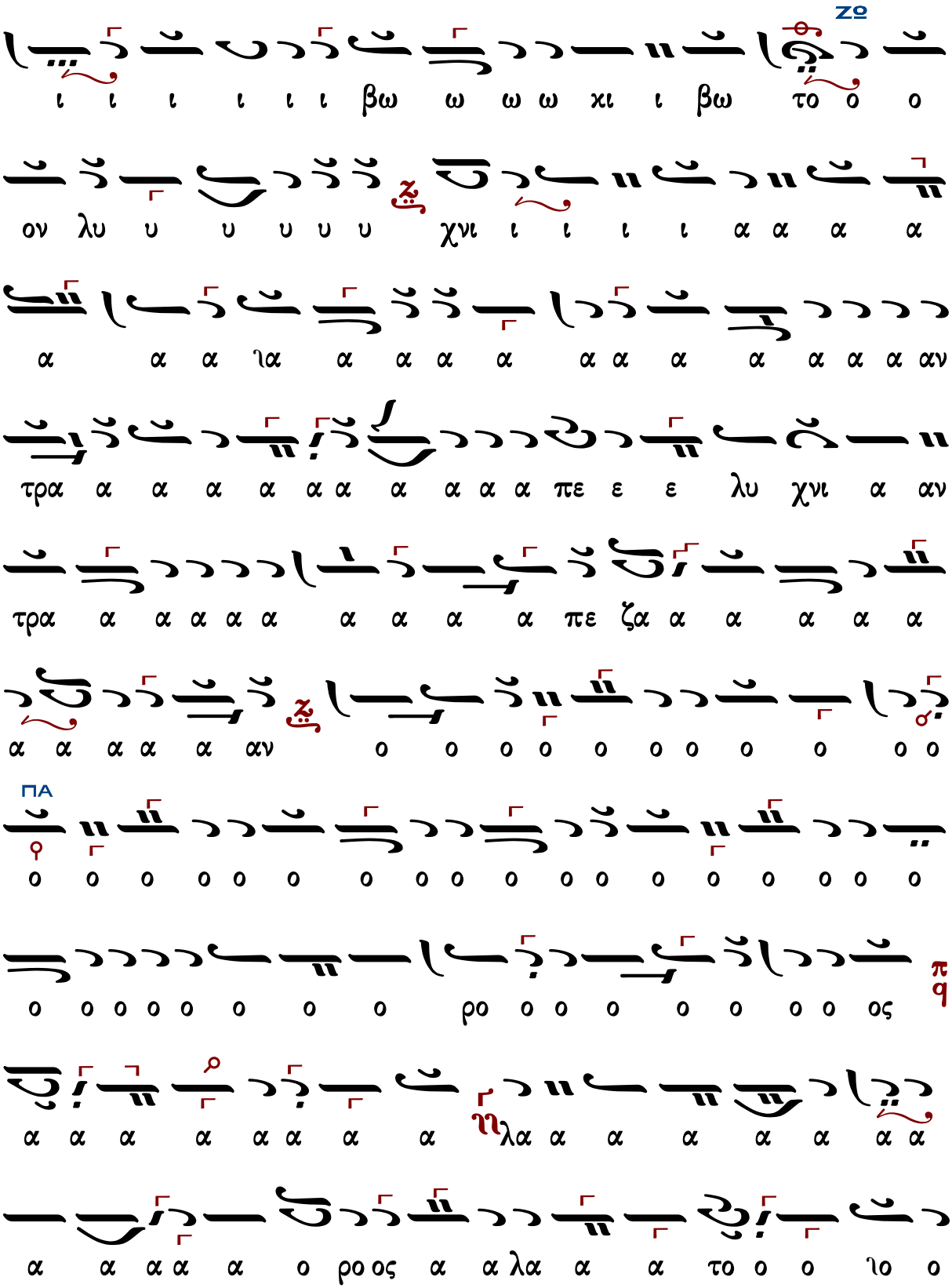
ΖΩ
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ος
α α α α α α α α λα α α α α α α α
α α α α α ο ρο ος α α λα α α το ο ο ιο ο

ΝΗ ΠΑ

ο ο ο ο ο ο ο ο μη ο ρος α λα α α το ο

ο ο ο ο μη το ο ο ον χρυ υ υ υ υ σου ου

ΖΟ

ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ

ΠΑ

μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ

υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον και

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο

ΔΙ ΜΕΛ

ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ως προ κα τη η η η ηγ

ΓΑ ΠΑ

γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η

ΝΗ ΖΩ

η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι

αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε

ΜΕΛ ΖΩ

ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε

ρε ρε ε ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι

ΔΙ

τε ε εμ ρε ρι ρι ρε ε ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ε ρι ρι

ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΖΩ

ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ε ρε ρε ρι ρι ρι

ΠΑ ΖΩ

ρε ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρου ου ου

τε ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ τε

ΠΑ

ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ σε ε ε ε προ κα τηγ

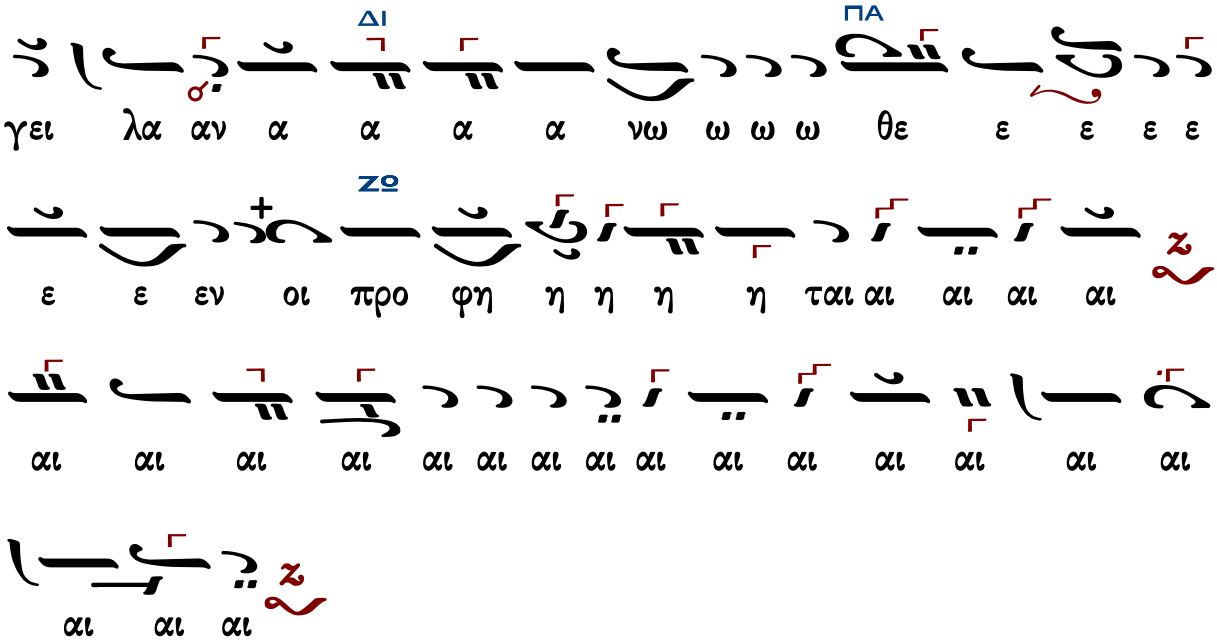

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

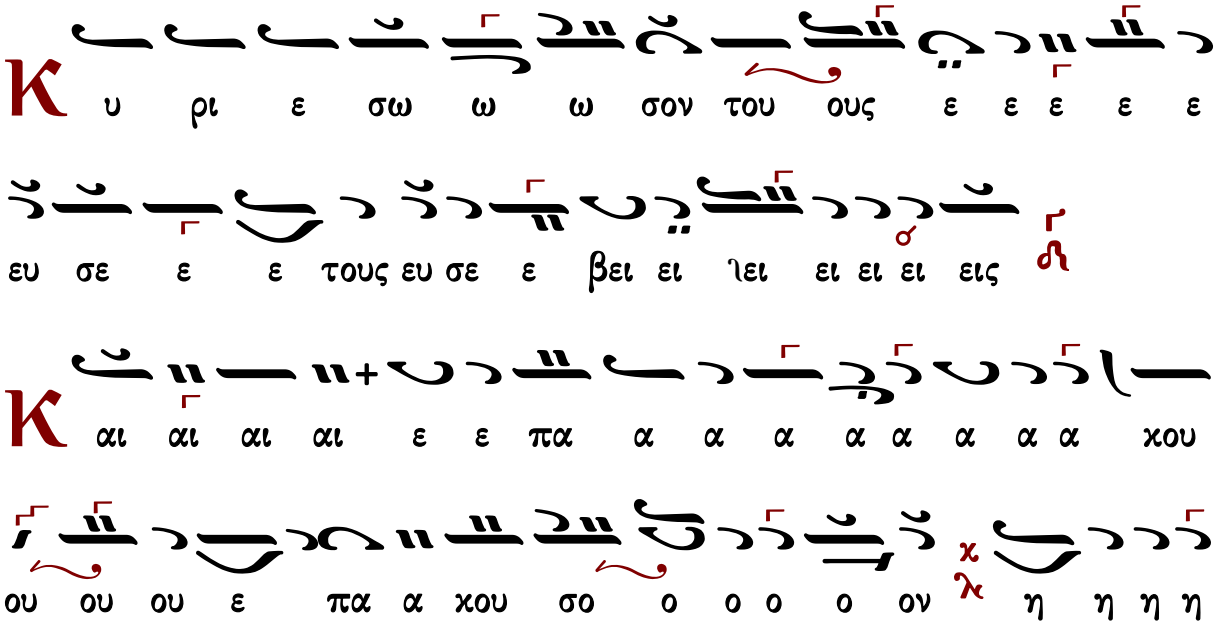

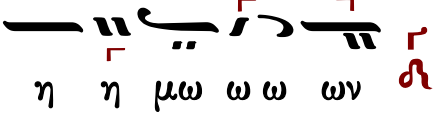
η η μω ω ω ων